

உ
கடவுள்துணை.

—0—

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

பழுவெற்காடு

இரங்கப்பிள்ளைவிராயர்வர்கள்

பாடியது.

இஃது

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமினால்

பார்வையிடப்பட்டு,

திருவெற்றியூர்

இருசப்பமுதலியார்-குமாரர்

பரசுராமமுதலியாரது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கஅ.௧.0.௨௭.

டிசம்பர் 1907.

கடவுளதுணை.

விளம்பரம்.

இதனால் சலமான பேர்களுக்கும் தெரிவிப்பதுயாதெனில், சென்னையைச் சார்ந்தோர் இருங்குன்றம் இலட்சுமிநாராயணபுரத்தில் தொட்டிக்கலை குமரப்பமுதலியார்வீதியில் ஈகூ-வது கதவிலக்கமுள்ள கிரகத்தில் ஸ்தாபித்திராஜின் நபரப்பிரம-முத்திராக்ஷரசாலையில் இதனடியில்கண்டிருக்கப்பட்ட புத்தகங்களல்லாமல், கற்றுணர்ந்தபெரியோர்களால் பிழையறப்பரிசோதித்து அச்சிடப்பட்ட மிகமேலாகிய உபயோகமுள்ள பலவிதவேதாந்தசித்தாந்த கிரந்தங்களும், வயித்தியகிரந்தங்களும், ஜோசியகிரந்தங்களும், மகம்மதமார்க்கக்கிரந்தங்களும், இன்னும் அனேகவிதமான தமிழ்ப்புத்தகங்களும், விலைசரசமாய் விற்கப்படுமொகையால், வேண்டியவர்கள் மேற்படி அச்சுக்கூடத்தலைவராகிய தி.இ. பரசுராமமுதலியாரிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ மகாபாரதக்கிர்த்தனை காலிகோ பவுண்டிடன் கிரயநுபாய் நூறு ஸ்ரீமத்தகம்பராமாயணவசனம்

பார்க்கவபுராணமென்னும் விநாயகபுராணவசனம்

ஞானவாசிட்டம் மூலமும்-உளாயும்

பிரமோத்தரகாண்டம் மூலமும்-உளாயும்

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணவசனம்

பதார்த்தகுணவயித்திய அரும்பொருளகராதி

சுதூர்கராதி

ஸ்ரீமகாபாகவதம் லெத்தகிராப்படத்துடன்

ஆத்மாட்சாமிர்தமென்னும் வயித்தியசாரசங்கிரகம்

அகஸ்தியர் ஏமதத்துவமென்னும் பஞ்சகாவியநிகண்டு

தக்ஷிணமூர்த்தி திருமந்திரம்

மேற்படியார் ஜாலத்திரட்டு

தன்வந்திரி வயித்தியசிந்தாமணி

மேற்படியார்கலைஞானம்

சிமிட்டுரத்தினச்சுருக்கம்

அகஸ்தியர் ஆயுள்வேதம்

மேற்படியார் பாலவாகடம்

சிதம்பரபுராணம்

கசுகல்நபியா

அராபிக்கதை-நூலால்

நளவீமபாகசாஸ்திரம்

வீமேசுரஉள்ளமுடையான்

சூடாமணிஉள்ளமுடையான்

ஐந்துபடைப்போர்

அப்பாசுநாடகம்

பலவித்துவான்கள் பதம்

சீருபுராணம்.

அரா

தூரா

நூ

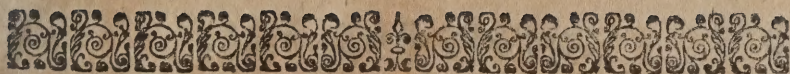
தூரா

நூ

நூ

தூரா

நூ

உ

கடவுள் துணை.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

விநாயகர்-தோத்திரம்.

வெண்பா.

இராகம்-சங்கராபரணம்.

ஆதித்தன்மன்மரபி லண்ணலரிச்சந்திரன்சீர்
நீதிகதையைத்தமிழால் நீணிலத்திலோதுபுகழ்
அறபுதவிலாசமென வாவலுடன்பாடுதற்கே
கற்பகவிநாயகன்றான் காப்பு.

சுப்பிரமணியர்தோத்திரம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

வெள்ளியங்கிரியிசை விளங்குமெய்ப்பொருள்
கள்ளவிழ்குமலுமை கலந்தபாசனா
ரெள்ளும்பரிவுட னீன்றசோதியாம்
வள்ளிபங்காளனை வணங்கிவாழ்த்துவசம்.

சிவதோத்திரம்-இ-ம்-கண்டா.

அரும்புலிக்கன்றினுக் கமுதமீய்த்தருட்
பெருமைதங்கியபரன் பிரமன்மாதவ
ராகரவென்றுகொண் டாடுமெய்ப்பொருள்
திருநடனப்பதஞ் சிந்தைசெய்குவாம்.

விஷ்ணுதோத்திரம்-இ-ம்-தோடி.

சங்கொசிசக்கரம்வாஸ்கோதண்டமோங்கிடு
தழைத்தகதையுடன்பஞ்சாயுதமுத்தாங்கி
பங்கயனைப்படைத்துயிர்களனைத்துமீன்ற
பரந்தாமன்வசுதேவன்சுதனும்வந்த
துங்கமுகில்நிறத்தானைக்கமலமேவுந்
துலங்கரியமார்பிற்றுளர்த்தானைப்
பொங்கரவினடித்தோங்குமகிமைபூண்ட
புகழாதிநாணன்றான் போற்றிவாழ்வாம்.

அரிச்சந்தரவிலாசம்.

சாஸ்வதி தோத்திரம்-இ-ம்-முகாரி.

சதுர்மறையோடாகமுநர் லனைத்தினுள்ளும்
தானுகியுலகமெங்குந் தழைத்துவாழும்
புதியவெண்டாமரைமலரின் விளங்குமெய்யான்
பொன்னலர்மாதினுக்குமுரு மகளாய்வந்த
துதிபெறுநற்பவளவாயருட்கண்பொன்னின்
முலங்குகிரத்தெழுந்த தனத்தாளோங்கு
மதிவதனத்தருங்கொடிபாரதியின் செம்பொன்
மலாடி-யையனுதினமும் வணங்கிவாழ்வாம்.

இ-ம்-நாட்டை-தாளம்-திரிபுடை.

புவனமோசவைபோகசந்தர புண்யனாமரிச்சந்திரசரிதையை
தவநிலாமல்விலாசமாகவே தமிழினுலுனாசெய்யவே ஆ-ஆ
பவளமால்வரைபோலுபேனியர் பரமனாருளாலுசித்திடுந்
சிவகணைசுருஞ்சரனாற்பொற்பதந் தினமுந்துணைசெய்துகாக்கவே-ஜெ
(யஜெயா

சீலினியகிருபாலன் திகழுஞ் செங்கோலினுயர்சிலைவீரனாகிய
கோலவரிச்சந்திரன் கதைவிலாசமாய்க்குறித்துநாமுரைசெய்யவே-ஆ-ஆ
சூலிகரகபாவி அன்பர்முலிவளர்மறைநாலின் முடிவிலும்
ஏலவளர்மயில்விலாசன் குகன்வடிவேலுணர் துணைசெய்யவே ஜெ! ஜயா

சொல்லும்புவனங்களெங்குந் துதிசெய்யுந்தாயவரிச்சந்திரன்மா சரிதை
யை,வல்லமைத்தமிழால்விலாசமாய்வகுத்துரைத்ததைப்பாடவே-ஆ-ஆ
கல்விநிறைகவிவாணர்நாலிலுங்கருதுமுவர்கள்பாடுத்தமிழிலும்
எல்லையென்கினும்வளருங்கலைமகளிளியபதந் துணையாகவே ஜெயஜெயா

சீர்பெரும்புகழரிச்சந்திரன்கதை திகழ்விலாசமதாய்வினங்கவே
பாரின்மிகசசெந்தமிழினுலிதைபரிந் துமகிழ்வுடன்பாடவே ஆ-ஆ
வார்பெறுந்தனமா துசங்கிவளருந்திரமகளையுமுனிமுதல்
பாரளந்தோராதிராணன்பாதமுந்துணைசெய்யவே ஜெயஜெயா

ஜம்பை.

கதிர்குலத்தில்வந்துதித்த காதலரிச்சந்திர மன்னன்
விதிமுறைநடந்தகதை விலாசமெனச்சொல்லவே ஆ-ஆ
மகிபுனைந்தவேணியான் மாமகிழ்வினுலனித்த
கதிதருமைங்குரனாற்பதக்கமலமிகத்துணையே ஜெய-ஜெயா

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

ரு

சதிரிலகுஞ்ரியகுலந்தன்னிலரிச்சந்திரன்கதை
அதிபெறுவிலாசமெனச்சுபம்நிலைக்கச்சொல்லவே ஆஆ
புதியமதிவதனவள்ளி போகம்நிறைவாகிடகிழ்
பதியெனுஞ்சண்முகக்குமாரன் பாதமலர்த் துணையே ஜெயஜெயா

நிருபர்புகழரிச்சந்திர நிபுணன்கதையைத்தமிழால்
அருமைநல்லிலாசமதாய் ஆவலுடன் சொல்லவே ஆஆ
திருமகளுமலைமகளுந் திறமிகுத்தகலைமகளும
பருவரையிற்குறுமுனிவுன் பதமலருந்துணையே ஜெயஜெயா

தருநிறைபொன்னுலகுபுகழ் தாமனரிச்சந்திரன்கதை
விருதுளவிலாசமென மேதினியிற் சொல்லவே ஆஆ
கருமுகிளின்மேனியன்பொற் கவுஸ்துவமணியுந்துலங்க
வருதிசிரிசங்கமணி மாயன்பதந்துணையே ஜெபஜெபா

தோடயம்.

இ-ம்-ஆனந்தபாணி-தாளம்-ஆதி.

வீரன்கிரிமிகையுலவுபயூரன் திரிபுரையுதவுகுமாரன் ஆறுமுகமிலகுசின்
காரன் றுணைசெய்யவே ஆஆ

சீர்பெறுந்புவிபாண்டவரிச்சந்திர தீரன்சரிதையைவிலாசமாகவே பாநி
ன்மிகையருந்தமிழினுல்கிப்பரிந்துமகிழ்வுடன்பாட்டுவ-வீரன்.

பலவிதமலைகளின் நிலைபெறுசிறகுந் படவெறிகர்ப்பதி மடமயில்மரு
விய வீரன்

பணிமணியணிதிகழ்பதுமமென்மலர்முகபவளவிதழினிபவகுறமகள்
புணர் வீரன்

பதறிக்குறவிட்டபயமத்தியிதுசிற்பரைதரு பாமர்க்குசுவேபழதுந்நிமி
கொடுஅகரணைகிரியொடுபடவெற்றியினியில்விடுமற்புதகா-வீரன்

கிரிமிகையுலவுபயூரன் திரிபுரையுதவுகுமாரன் ஆறுமுகமிலகுசின்காரன்
றுணைசெய்யவே ஆஆ

மங்களம்-இ-ம்-பந்துவராளி-தாளம்-ஆதி.

மங்களம்ஜெயமங்களம்-மலைச்சிலையெனவளைதரு சிவகதன்
மருவளர்மலர்கீர்திருவடிதனக்கிளம்-மங்களம்-ஜெயமங்களம்.

எங்கும்நிறைமாயறைபுகழிலகியசெஞ்சுடரொளிகிழ் சுந்தரனி
ணையறுதவமுனிவர்கள்புகழ்மகிமையினிசைபெறுமதிசுபசெயுழவிய
நவலிங்கிதசங்காசம்புசதாசிவமிதுபொருளலகினியெதுபொருளெனவ

ளரிந்திராதியர்கள் துதிசெய்தித் தமுறைசந்திரசேகர ரெனுமொரு பரமர்க்கும் மங்களம்

சிவகாமிநேசருக்கு மங்களம்- அலைகட வினிலொரு சிலையைப் புனை யென அப்பர்க்கன் மருள் புரிதருபர மெனுப சிவகாமநேசருக்கு மங்களம், அடல்கொண்டொருசிலை யடியுண்டழகிய வபிராமிக்குளமகிழ்வுற விசையனை யங்கைகொடத்தி அணைத்துரிலத்தி லழுத்தித்திகழ்கச் சையையற்புதமுடன் அகமகிழ்ந்துகண்காணவேன் மருளிய தகையி குந்திரண வாதிகிருபாகா-சிவகாமிநேசருக்கு மங்களம்

அத்தியுரித்தவர் சித்தந்தித்தவர் அற்புதசிற்பத வித்தகர் மத்த மொருக்கலர் வைத்திருச்சடை பொற்புறுமத்தர னைத்திலும் நற்றுதி பெற்றவர் அரிபவானவரும் அரியமா தவரும் அரகாசிவசிவவென வு னைசெயவளர்சிவ காமிநேசருக்கும் சித்தப்பிரகாசருக்கும் தவறில்விலா சருக்கும் தழைக்குடெய்ப்பாகருக்கும் நவமாங்கருடேசருக்கும் நான் முகவிலாசருக்கும் நாடியகிருமகள் கலைமகள்முதலாம் நங்கையர்புகழ்வ ள்ளிப்பங்குறைமுருகர்க்கும் மங்களம்

ஜெயமங்களம்.

அவையடக்கம்-விருத்தம்.

இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

தாரணியின்முத்தமிழ் நூலாய்ந்தோர்முன்னே
தருவரிச்சந்திரன்கதையைத்தமியேனன்பாற்
சீர்பெறவேவிலாசமெனப்பாடலுற்ற
திமங்விளைந்தவாறதனைதகெளிந்துபார்க்கின்
பேர்பெருகுங்கடல்நீரையுண்டுமேகம்
பிறங்குபுவிமேற்பொழிந்துவெள்ளமாக்கி
எருறுமக்கடலைநிறைவிப்பேனென்ன
இசைத்தமிழாவிக்கதையையியம்புவேனே.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

மருவளர்க்குக்கைதும்பை மலர்நிறைந்திலங்கும்வேணிப்
புரிசடையானூர்ன்ற புனிதரைங்காமுநீண்ட
பருவரைமீதினிலாங்கும் பாரதமெழுதுங்கோடும்
விரியொளிதிகழ்சித்தி விநாயகர்தாமவந்தாரே.

வசனம்.

அகோகேளுங்கள்சபையோர்களே அயோத்தியாபுரியாளப்பட்ட திரிச்சங்குதுமாரணிய சத்தியபாவி அரிச்சந்திரமகாராசன் கீர்த்திப்பி ரதாபங்களைச்சாங்கமாய்க் கல்யாணமுதல் முடிசூட்டுகின்ற வரைக்கு ம்விலாசமாய்ச்செய்து ஆடுதற்கு விக்கினேஸ்வரர் வருகிற விதங் காண்க.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

௭

விக்கினேஸ்வரர்-வருகிற-தரு.

இராகம்-பூரிகல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

திச்செணுந்த-தகதத்தக-தத்தக-திச்செணுந்தக-திரித் தில்லாஞ-
தாம்தாம்-தகதக-திம்திம-தகதக-தகத்தக-தத்தகதத்தகதக-ததிங்கணத
தோம்-சித்திவிநாயகர்வந்தார்-சிவசத்திகிருபாகர நித்தியகல்யாணிப்பிர
சித்த புராதனசித்தமகிழ்த்தருள் சித்திவிநாயகர்வந்தார்.

எத்திசையும்புகழ் நவபுரியில்வள நிக்கிதருபவிலாசவினோதர்அ
ங்குசபாசமணிந்திடுநாத நிலகிபதவமது புரிபவருளமகிழ் நிலைபெறுச
பகர நெறியுடனே திகழ் சித்திவிநாயகர்வந்தார்.

உம்பர்புகழும்வெகுதூய ருலேவில்லாசெங்கனிவாயார் நம்பினோரிட
நீர்க்குமு ாயர் குகன்சகாயர் நவில்சதுர்வேதவததியாயர் பம்பிநிறை
ந்தகுடவயிறுமற்புதமென்ன பருத்தமாற்பினில்மன்னுமுப்புரிநூல்மி
ன்ன பரமனல்லடியவரெணுந்திருக்கூட்டம் பரவிவந்தவருள மகிழ்வா
நாட்ட சித்திவிநாயகர்வந்தார் சிவசத்திகிருபாகர நித்தியகல்யாணிப்பிர
சித்தபுராதனமகிழ்த்தருள் சித்திவிநாயகர்வந்தார்

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-இரெகுபதி.

மட்டிலாப்புகழ்பெற்றோங்கி வளமிகுமயோத்திவாழும்
கிட்டியந்தாசொர்க்கத்திற் கிளர்திரிச்சங்குமைந்தன்
ஒட்டியவ்வேகடந்த வுபரிச்சந்திரன்வாசம்
கட்டியக்காரன்வந்து கனமுடன் தோன்றினோனே.

வசனம்.

கேளுங்கள் சபையோர்களை அயோத்தியாபுரியாளப்பட்டதிரிச்
சங்குமைந்தனாகிய சத்தியபாஷி அரிச்சந்திரமகாராசன்வாசமகட்டியக்
காரன்வருகிறவிதமகாண்க.

கட்டியக்காரன்-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

நிறமாமதிக்குகக்கணக-தக்கஜேம்தரிசுதாம்-தானிஜேம்-தாரி ஜே
ம்தாரிதனைந்தனைதத்தினதித்தா-திம்திம்கிடக-தத்தெய தெய்ய தாத
தெய-தெய்ய-தகுதுத்தெய்தெய்ய-தகுத்தத்தினுதினா-தானுத்திரி
னாகரினாதரித்தில்லா னு தில்லில்லா தானுத்திரிதம் தாரதானு
தரியத்திரித்தில்லா-திரினுதரினா-கட்டியக்காரன்வந்தான் ராசரா
சனரிச்சந்திரமகாராசன்வாசமகட்டியக்காரன்வந்தான்.

அஷ்டதிரைகளெங்கெங்குமிருதவநிஷ்டைபுரிபவர்முதலோர்புகழ்வ அரசுக்கிணையெதுநிகரெனவுரைசெய அரசர்கள்சுபகரன்சமுகத்தத்சயக்கட்டியக்காரன்வந்தான்.

திருவெண்ணீர்துநுதல்மேலணிந்துசுந்தையிலனுதினம் அரன்பதம்பணிந்து சிரசிறபொன்னுருமாலைபுனைந்து செப்புமலுத்தர்களைவாட்டநினைந்து சுரிகைவலக்கையினிற்றிகழப்பொதியுறுகரயிலங்கக்கொலுவிற்பனை நற்கலைபெருகச்சையிறுக்கியிடுக்கி நிகாக்குரவிட்டு மிரட்டியதட்டியு மெதிர்வருகண்டகாரஞ்சபைக்குள் சபாசெனக் கண்டவாநின்றபுதுங்கியொதுங்கவே சிலநிறைந்தசமுகாதிபர்புகழ்ந்திட வுலகமெங்குமிவன்பேர்சொல்லிமகிழ்ந்திட கட்டியக்காரன்வந்தான்.

அரிச்சந்திரமகாராசன்வருகிற-பொதுவிருத்தம்

இ-ம்-தோடி.

மகிமைசேர்விஸ்வாமித்திரன்வலியினுலந்தர்த்திற்
புகழுநற்சொர்க்கமேவும் புனிதனாதிரிச்சங்கீன்
மகிபதியுலகமெல்லாம் வாழ்த்துல்லயோத்திவாழும்
தருமரிச்சந்திரபூமன் முன்கொலுவினில்வந்தானே.

இராசன்வருகிற-தரு

இராகம்-தோடி-தாளம்-ஆகி.

தத்திமிதிமித்-தக்கணுத்தஜெணுத்திமி தாகஜெம்-தரி-தருத்தருந்த
ரி-தக்கிடகிடதரிசிடகிடதக தாகிடகிட ஜெகிடஜெந்தரி தாகிடஜெந்த
ரி கிடதக திரித்தில்லாநு திரித்தில்லாநு திரித்தில்லாநு வாசவன்புக
ழ்திவ்விய வுல்லாசனரிச்சந்திர னிதோவந்தான்.

வீசம்புகழ்சேர்நல்ல சூரியகுலந்தன்னில்விளங்குஞ்சோதிப்பிரகா
சன் மெய்யனெவர்க்குநேசன் வாசவன்புகழ்.

ரக்னகிரீடமின்ன கோடிசூரியரென்ன ரஞ்சிதமிருகர்னகுண்டல
ங்கநூந்துன்ன முற்றுஞ்செயசுருதி முழங்கும்புஜகிரிதி மொயத்துசித்
தியமில்லங்க பதக்கங்கள் முத்துவடங்கள்துணைக் வெற்றிவளர்தடமா
ர்பினில் விசையமுன்னாளுடன் முப்புரிநூலசைய பதமுதசவுபாக்கிய
மில்லசய பகைவருள்ளமசைய கைகளைப்பிசைய அன்புகசிய சகலவிச
ய சகுணாசிதவாசவன்புகழ்திவ்விய.

வட்டவெண்குடைதாங்க வாளவர்கண்டோங்க கட்டியாமதுமா
களைந விதம்பாடி கட்டியசுரர்வந்து கிவிரிடித்தேபயந்து ஒட்டியெசு
ரிக்கைசொல்லெ மந்திரிக னிஷ்டமாய்தொடர்ந்துசெல்லெ மட்டிலாத
வல்லதுஷ்டவைவெல்ல மறையுள்ளோர்கள்நல்ல மனதனைகா டாகிசொ
ல்ல இஷ்டகாமிப்பிரிதிஷ்டை நிறைமப்பட்டவர்த்தனாகி மிகுந்தசோதி
அரசரோ திவரும்பிரகயாதிபிரபலந்தி வாசவன்புகழ்திவ்விய.

மின்னுமிடைவாள்கட்டி-துன்னலரையகட்டி
 என்னியாகள் பகட்டி-துன்னியிசைபுகட்டி
 முன்னேசாய் ரமுவீச-மன்னரிதம் *ளபேச
 நன்னயங்கள்பெருக-அம்பைய-ருன்னிநெஞ்சமுருச
 சோன்னமொழிதவறு-வசீரன-கன்னல்தனென்வழியவீரன்
 பன்னகாதிபதிதுஞ்செழி-பேற-பருஞ்சிலவீரதுஷ்டர்நீத
 கவுலமாத-சகுணமீத-தருமத்தீத (வர)

இராசன்-போற்றிகவி-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

அருமறையினங்கநன் னாலாகமவிதிக்கோங்க
 தருவளஞ்செழிக்கநீதிநைழக்கமுமரிபெய்ய
 நிருபர்களுலையாளநிறைந்தநாற்குலங்கள்வாழத்
 திருவளர்மார்பனெங்கள் செங்கண்மால்பாதம்போற்றி.

முதல்மந்திரிபோற்றி-கவி-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

மெய்யனையுலக்கயாளும்விறல்மிருவீராபோற்றி
 பொய்யொருக்காலுஞ்சொல்லாபுண்ணியவிரதாபோற்றி
 செய்யநல்லயோத்திராட்டைத்திருத்தியாண்டரசசெய்யும்
 அய்யனேபோற்றியெங்களரிச்சந்திரபூபாபோற்றி.

இரண்டாவதுமந்திரிபோற்றி-கவி-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

கதிர்குலத்தரசேபோற்றிகருதியசரயுவென்னுந்
 நதிவளஞ்சுமுநாட்டைநடத்துநல்லரசேபோற்றி
 துதிபெறுமொருகுடைக்கீழ்ச்சொல்லுமில்வலகுக்கெல்லாம்
 அதிபதியாகவந்தஅரிச்சந்திரதீராபோற்றி.

கட்டியங்குதல்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

அலைகடலொலியென்-அடர்மழைமுதிவென-அரநுலசுனி-லதி-கந்
 முரசென-அணிமணிமுடிநிறை-அரசர்கள் துதிசெயவருமோசை-நிலைபெறுசம்
 னியம்-நிறைதருபுயிமிசை-நெடுவளமிசுபல-குடிகள்வந்தடி தொழ-நெடும-நெ
 யவநிதம்-பரிவுடனெதிரதர்-மொழிபெரி-யிலகிடவதீரதர்-சமரதர்பரி-யரி-யெ
 ழிலுதுதிரளொலி-யிசைகொடுவரவர-விளமயி-லெனமட-வணிகையர்கரத-நட
 மாட-விலையமொட்டரதரு-படைகளணிந் னுயர்-வளர்கதிர்குலவிதி-பதிசுரர்-பதிய
 தி-பதியெனவளரரிச்-சந்திரமகிபதி-யிவரென-அறிவீரே.

கட்டியக்காரன்போற்றி-கவி-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

சூரவத்தண்டமார்த்தண்டப்ரசண்டகண்ட
 துஷ்டநிக்கிரகமிண்டதுயாபோற்றி

பாரிலண்டாண்டபிர்மாண்டதூர்த்தண்ட
பகிரண்டநாதாபோற்றி
நீருண்டபுயல்கொண்டதளமிண்டநவகண்டம்
நிருபர்கள் கண்டர்போற்றி
தாருண்டபுஷ்பீர்த்திதிசுமரிச்சத்திரமா
சத்திரபதிநின்றாளேபோற்றி.

இராசன்-வினா-தேசவிசாரணை-இரட்டைஆசிரியவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

சீர்கொண்டபுவிமீதுமாதமும்மாரியுள் செழிக்கவேபோழிகின்றநா
மந்திரி-விடை.
சித்தத்திலென்றுநன்னீதிவழுவாதுமழைநிரட்சியாய்ப்பொழிகின்றது
இராசன்-வினா.
பேர்கொண்டமன்னவர்செலுத்தவருபகுதியும் பிரியமாயச்செல்கின்றநா
மந்திரி-விடை.
திராதிதிரவுமதாக்கினைநெறிதப்பாதுசெலுத்தியேவருகிறார்கள்
இராசன்-வினா.
ஏர்கொண்டதேவாலயங்களபிர்மாலயமெங்குந்தழைக்கின்றநா
மந்திரி-விடை.
இறைவனேயுமதுகட்டரைப்பொருள்விளங்கல்போலெங்குந்தழைக்கின்
இராசன்-வினா. (மது
போர்கொண்டநெற்பயிர்க்குடிகளுக்கெட்டிலொருபொன்கடமைசெல்கி
மந்திரி-விடை. (ன்றதர்
பூபதியெட்டிலோர்கடமைநீர்கொள்வதால்பூமியுஞ்சுப்பனேகமமே.

நாடகசாலைப்பெண்கள்-பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

ஆடகவுலகுபோற்றும்மயோத்திராடரசுசெய்யும்
நீடகவரிச்சந்திரன்நன்றிநைகொலுவதனைநாடிச்
சூடகமலர்க்கையின்னத்துன்னுநுண்ணிடைகள்லாய்ந்த
நாடகசாலைமாதர்நடனஞ்செய்திடவந்தாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் ராசாதிராசன் ராசமார்த்தாண்டன் ராஜ
வித்தண்டன் ராசபரமேஸ்வரானுபவ சத்தியபாஷி அரிச்சந்தரமகாராசன்
கொலுவக்கு நாடகசாலைப்பெண்கள் வருகிற விதங்காண்க.

நாடகசாலைப்பெண்கள்வருகிற-தரு
இ-ம்-புன்னாகவராளி-தாளம் - ஆதி.

நடனமாதர்வந்தார்-இதோ-நடனமாதர்வந்தார்

நறைதிசுமரிசென்மலர்முகமொளிர்தர
நிறைகுணவியநயநியமவெகுவசிட

தடைப்படாதமோகதாபவலைக்குட்சிக்கித்
தயங்கியங்கியிக்குயங்கமனமுவந்து

(நடன)

சொல்லுங்கொக்கோகமெனுஞ்
துங்கப்பிரவாசமுள்ள
வெல்வோமதன்பகையெம்
மிரட்டுங்கூர்வாளெனும்
வல்லமுனிவர்கண்டுமருளச்செயுஞ்
வகுத்துரைசெய்துமுகப்பாடமாக்கியகேஷத்
வானவாருகுறுமேனகைமுதலியர்
வடிவழகினைக்கண்டு-மறைதரவொளிகண்டு

(நடன)

பெண்கள்-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னகவராளி.

ஒங்குமிர்த்தப்புவனமெலாமொருருடைக்கீழரசாட்சி
பாங்குடனினநடத்துகின்றபராக்கிரமவரோதயனே
தின்கொழித்துலமேவுந்திரிச்சங்குமகாராசன்
நங்கனித்தவரிச்சந்திரவினையனேசரணசரணே.

அபிரயபதம்-இ-ம்-பிலகரி-தாளம்-ஆதி.

சமயமீதேதோமோடி-சாமிபாரும்
சமராடல்கொண்டவீரா-தாரரிச்சந்திரதீரா

(சமய)

மன்மதன்கைவில்லம்பாலே வாடுமெந்தன்கொங்கைமேலே
அன்புவப்பாயொருக்காலே ஆசைதிருமதனாலே (சமய)
தென்றல்போலனுடத் திகைத்தென்மனதுவாட
என்றுமுன்மேலமையல்லீட இங்குமெம்மைச்சேர்ந்துகூட (சமய)
கோவையிதழ்த்தேனாறுதே குயிலுமிதோசிறுதே
ஆவலுமிகமுறுதே அதிமோகந்தலைக்கேறுதே (சமய)

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

தருமன்னெறியின்மிக்கசத்தியகீர்த்தியென்னும்
பொருவில்லாமந்திரியிந்தபுனிதநன்னடனஞ்செய்த
மருமலர்க்குமுலாரானமகிழபியங்கனசெய்யும்
வினசெறிமாதருக்குவெகுமதிதரச்சொல்வாயே.

வசனம்.

கேளுஞ் சத்தியகீர்த்தியாகிய மந்திரி இதோநம்முடைய ராசசமுகத்
திலே நடனஞ்செய்த நாடகசாலைஸ்தீர்களுக்குச் சேலவெஹ்திபும கொ
டுத்தனுப்புச்சொல்லு மந்திரி.

மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி;

மன்னாவுட்கொண்டனாவுளரரிச்சந்திரதீரன்
பொன்னினைசமுசங்காக்கும்புகழ்பெறுட்டியக்காரா
அன்னமென்னடைமாரிங்கேயனிடர்புரிந்ததாலே
சொர்னநம்பனியும்வஸ்திரம்துலங்கவீந்தனுப்புலாயே.

வசனம்.

கேளும்பிள்ளாய் ஆசாரவாகுல் கட்டியக்காரா நம்முடைய சக்கரே
ஸ்வரான அரிச்சந்திரமகாராசாவினுடைய சந்திரானத்திலே இப்போது
நடனஞ் செய்தார்களே நாடகசாலைப்பெண்கள் அவர்களுக்கு நவரத்தி
ஆங்களைவைத்திழைத்த ஆபரணங்களுக்கும் நல்ல பட்டுபட்டாவளியும்வெகு
மதிக்கொடுத்தனுப்பும் பிள்ளாய்.

யாத்திரைப்பிராமணுள்-பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

சாத்திரவிதிகளெல்லாந்தலைத்தறம்விளங்கச்செய்யும்
ஞத்திரகாரியெனைத்துகியரிச்சந்திரன்வாழ்நான்
காதலிசெருலகமெங்குந்நிளர்ந்திதழ்வன்கள்நண்டே
யாத்திரைசெய்யும்வேதயாகவந்தணாவந்தாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மகாராசராசமார்த்தாண்ட ராசகெம்பீர
சியவம்ச வுத்தாரகரான அரிச்சந்திரமகாராசாவானவ ரிவ்விதமாக அரசு
சாட்சி செலுத்திக்கொண்டிருக்குங்காலத்திலே அனேகபுண்ணியதீர்த்த
ங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து அனேக தீவ்யஸ்தலங்களெல்லாங்கண்டு தெ
ரிசித்து யாத்திரை செய்து வருப்படியாகிய பிராமணுள் வருகிறவிதங்
கொண்டே.

யாத்திரைப்பிராமணுள்வருகிற-தரு-இ-ம்-
சௌராஷ்டிக-காளம்-ஆதி.

அரிநாராயணகோவந்தஅரே அரிநாராயணகோவந்த

திருநாராயணபுரமேயஅரிஸ்வரமாதவனோமதுகுதன (அரி)
உபயகாவேரிமத்தியவாசா-உம்பர்சுள்பரவியகருடேசா-ஓ-அரே
செபமிகுமாதவரவிசுவாசா-வேத-சிரத்தினிலநடமிநீதவ்வியதேசா (அரி)
பவவினைகெடவரந்தருவாயே-நாங்கள்-பண்ணும் புண்ணியத்தால்முனைவ
ருவாயே தவறில்லாததிருக்கண்புரிவாயே-உதன்-சுரணம்நீனைந்தவரு
வாயே (அரி)
மஞ்சாரொளிதிகழதூயா-காசிபன் - மகனெனவுதித்துவளர்செயா
பஞ்சாயுதகரதா - நேயா-சொல்லும் - பவழபுரிவாழ்செங்கனிவாயா (அரி)

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

சதுமறையகரேபோற்றி தக்ககல்வேள்வியெல்லாம்
விதிமுறைகண்டீதி மெய்தவத்தோரேபோற்றி
முதிருமபுண்யதீர்த்த முக்கியமாய்த்தோய்ந்தக்குள்ள
படியெலாங்கண்டுவந்த பாகியவந்தணரேபோற்றி.

யாத்திணைப்பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோசனம்.

சூரியன் மரபினைவந்த சுபகராஆசீர்வாதம்
பாரினிலறாவுளர்க்கும்பார்த்தீபாஆசீர்வாதம்
தாரணிகேந்தர்பேரற்றஞ் சக்கிரேசாஆசீர்வாதம்
சீருறுபரிச்சந்திராகிரகீலனேஆசீர்வாதம்.

இதுவும்-பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

சகலசௌபாக்கியசாம்பிராச்சியசித்திரஸ்து
சகம்புழிசேனோலோங்கத்தனதான்யசித்திரஸ்து
தனசதுரங்கசேனைத்தளமெலாஞ்சித்திரஸ்து
மடிமழையோககுசகவந்நம்வழங்குதல்கித்திரஸ்து.

ஸதாஸ்து.

இதுவும்-பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-சௌராஷ்டகம்.

மதிபதிவாழிவாழிமணநெறிதழைக்கவந்த
சுந்திவாழிவாழிதூலங்குமிவ்வுலகையாளும்
தருதியவினங்கவொருந்தருதிச்சங்குமைந்தா
அகிலமீதமவளர்க்குமரிச்சந்திராவாழிவாழி.

இராசன்-வசனம்.

தேவரீர்கூசனத்திலெழுந்தருளுங்கள் சுவாமிகளே.

பிராமணன்-வசனம்.

அப்படியே யிருக்கக்கடவோ மகாராஜனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

துண்கவந்தனரேயெந்தன்னுதிபெறுகுலத்தோரெல்லாம்
பொங்கமய்ச்செய்தபுண்யம்பூர்த்தியாய்ப்பலித்ததாலே
இங்குவந்தெய்தினீர்கள்என்சொல்வேணனதுபுண்யம்
எங்குநீர்நெகேவந்தீனெனக்கெடுத்தனாசெய்வீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் சுவாமிகளே. எங்கள்வமிசத்தார்செய்தபூஜாபலத்தினுலேஉங்கள்
ள்தரிசனமெனக்குககிடைத்தது அதுதானென்னுடையபுண்ணியவசம்நம்மாளி
ருக்கிறஸ்தலமெதுவோ இப்போதுஎன்கேயிருநதுள்ளுக்குக்காட்சிதரத்தக்கதா
கவந்தீர்கள் சொல்லுங்கள் சுவாமிகளே.

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோசனம்.

மணம்.

இலகவேசீர்த்திபெற்றவிதவரிச்சந்திரபூபா
தலமெதுவென்றுகேட்டாய்தழைத்தகாம்பீலிராடு
நலமுடனிப்போதீர்த்தயாத்நிரநாடிவந்தோம்
உலகிலுன்புறழைக்கேட்டோ பூவுந்நுண்ணிடவந்தோமே.

வசனம்.

கேளுமரிச்சந்திரமகாராசனே நாங்களைப்போதும்வாசஞ்செய்வதுகாம்பீ
லிதேசம் தீர்த்தய-த்தினாயாகவந்தோம் அநேகதீர்த்தங்களில் ஸநானஞ்செய்
தோம் வெகுதிவ்வியதேசங்களையுங்கண்டுவந்தோம் உலகிலெங்குபார்த்தாலும்
உமதுகீர்த்தியைப்பிரசயாதியாய்க்கேட்டோம் ஆனதால் இதுவழியாகவந்தநாங்
களுமமைக்கண்டுபோகலாமென்றுவந்தோம் மகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மண்மிசையுள்ள முக்கியமகாதலமெல்லாங்.கண்டே
யெண்ணருந்திகளாடியிங்குவந்தெய்கினீரோ
வண்ணநல்லதெயங்கண்மகிழ்ச்சிகள்விளைவதாக
கண்ணினும்கண்டிருந்தாற்கருதிநீருரைசெய்வீரோ.

வசனம்.

கேளுங்கள்சுவாமிகளே பூமியிலேயுண்டாகியஅநேக சிவவிஷ்ணுஸ்தலங்க
ளெல்லாங்கண்டுதேரிசித்து அங்கங்கேயுள்ளபுண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸநானஞ்
செய்திங்கேவந்தீர்கள் நீங்கள்வருகிறவழிகளில் அங்கங்கேகண்ட அதிசயங்களி
லேவிசித்திரங்களாகிய துகளைக்கண்ணினும்கண்டிருந்தால் நமதுமனம்செருக்க
ளடையுப்படிசொல்லுங்கள் சுவாமிகளே.

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

சங்கைதொட்டிதருத்தெற்கேகன்னியாகுமரிமட்டும்
பொங்கியதீர்த்தமாடிப்புனிதநற்றலஞ்சேவித்தோம்
துங்ககன்னோசிகாட்டைத்துரைத்தனஞ்செய்யும்வேந்தன்.
மங்கையைக்கண்டோமந்தவடிவழிகெருங்காளோம்.

வசனம்.

கேளாய்மகாராசனே வடக்கேகங்கா நதிமுதல்தெற்கே கன்னியாகுமரிம
ட்டும் அங்கங்கேயுள்ளதிவ்வியதீர்த்தங்களிலே ஸநானஞ்செய்து அந்தநததிவ்
வியஸ்தலங்களையுந்தேரிசித்துவந்தோம் அவ்விடங்களிலேயுள்ள அதிசயங்களை
யுங்கண்டோம் கன்னமாபுரியையாளாநின்ற இராசாவினுடையமகளைக்கண்
டோம் அவளழகைப்போலநாங்களைங்கிலுங்கண்டதில்லைமகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

கண்டோமென்றுரைத்திரந்தக்கன்னியாரவள்பேபொன்ன
தெண்டிரைகுழ்புவிக்குட்டிருமணமிலேயோவுண்டோ
ஓண்டொடிசுணக்குத்தாயாருற்றதோர்தந்தையாரோ
அண்டியெவ்வாறுகண்டிரவழங்கையுஞ்சொல்லீரே.

வசனம்.

நல்லகாரியஞ்சுவாமிகளே அந்தப்பெண்ணுக்கு விவரமுண்டோவிலக்கே
யோ அவரைப்பெற்றதாய்தந்தையாரோ நீங்களெப்படி கண்டீர்கள் அவள்துதி
ப்படிப்பட்டதோ தெரியச்சொல்லுங்களசுவாமிகளே.

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

காசியைவிட்டகன்றுகன்னமாபுரிக்குவந்தோம்
மாசிலநகரையாள்வோன்மதியனவன்முன்செய்த
பூசித்தவத்தால்வந்தபொற்கொடிகன்னிகண்டாய்
ஆசைகூர்முன்கநாங்களறிந்தமட்டுகொசெய்வோமே.

வசனம்.

கேளையாமகாராசனேகாசியைவிட்டுக்கன்னமாபுரிக்குப்போனோம்அந்தே
கன்னிகாமேடையிற் கன்னியினமுனைக்கண்டோம் இன்னம் விவாகநிலைம
தியரசாசன்தபசுசெய்துபெற்றான் அவளமுனையெங்களுக்குத் தெரிந்தமாத்நி
ஞ்சொல்லுகிறோம்கேளையாமகாராசனே.

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

சந்திரமதியாமந்தத்தையல்பேர்விளங்குபூர்
சந்திரன்கண்டுநாணித்தனக்குள்ளகிரணமெல்லாம்
நிந்தனைவருமென்றெண்ணிநிசிடனிம்மறைத்துக்காட்டி
நொந்திடலுற்றான்வேறெருவலுதற்குவமையுண்டோ.

வசனம்.

கேளும்சக்கோஸ்வராஅந்தமதியரசனுடையகுமாரத்தியாயியதன்னிகைக்கு
ச்சந்திரமதியென்றுபெயரிட்டார்க ளவளமுக்குகுத்தகுமானத ய்ப்பொதுவாய்
ஒருகொடிசூரியனையொப்பிட்டுச்சொன்னாலுதகுமா இத்தாபுரணச்சந்திரனே
ன்றுபெயரிட்டுக்கொண்டு ஆகாசவீதியில்திரிகிறானே இந்தச்சந்திரன்'அந்தச்
ந்திரமதியினுடையமுதுவிடபத்தைக்கண்டுநேவெட்கப்பட்டுத் தைக்குள்ள
கிரணங்களைக்காட்டுகிறதும் மறைக்கிறதும்யிரரத்திரிகாலங்களிலே கண்ணின்
காணுமலுந்திரிகிறான் ஆனதாலந்தச்சந்திரத்துக்குநாங்களெதைத்தாண்டிப்பெ
ன்றுசொல்லப்போகிறோம்மகாராசனே.

இராமன்-வசனம்.

ஆம்-ஆம் நீங்கள்சொல்லுகிற துண்மையேயாகினும் நன்றாய்விசிடமாண்
தெரியச்சொல்லுங்கள் சுவாமிகளே.

மகி அரிச்சந்தரவிலாசம்.

பிராமணர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகன்ம்.

மணிமுடிதன்னைவிம்மிவளந்தெழுமுலைக்கொப்பாக
அணிதருநூலோர்சொல்வா ராதலால்மதனன்கண்டு
தணிவிலாப்புக்கழ்ச்சீர்கிரீடந்தைபல்முன்காட்டநாணி
அனுகவேமனஞ்செல்லாமலருவியாவெழிந்திட்டானே.

வசனம்.

கேளுஞ்சக்கிரேஸ்வரா அந்தச்ந்திரமதிக்குப்பொருந்திய அவயவங்க ளென்
டாயிருக்கிற அழகுகளிலே இன்னதுமுக்கியமென்றைகத்தாண்யாங்கொடுத்
துச்சொல்லப்போகிறோம் ஒன்றுக்கொன்றுகுறைச்சலுண்டா அச்செல்லாப்ப
டியிருக்கடும் ஸ்திரீகளுடையஸ்தனங்களுக்கு ஒப்புச்சொல்லவேண்டுமெய
னாலனேக உவமானங்களுண்டுஅதிலேமன்மகனுடையகிரீடத்தை முக்கியமாய்
ச்சொல்லுவார்கள் ஆனதால்ஒருவருமினையிலாதவழகுபொருந்தியமன்மதன்
தாண்கரித்துக்கொண்டிருக்கிறகிரீடமும் அவளுடையஸ்கனத்துக்கு நிகரல்ல
வென்றுவெட்கமடைந்து தானேஒளித்துக்கொண்டுஅருபியாய்த்திரிகிறான் அப்
படிக்கருக்கவேறேயுவமான் மெப்படிச்சொல்லப்போகிறோம் சொல்லவேண்டு
மெய்யாலவேண்டியதிருக்கும்நிலைதெரிந்துகொள்ளலாம் மகாராசனே.

இராசன்-வசனம்.

அப்படியாவிசிடமாய்ச்சொல்லிக்கொண்டுவாருங்கள்சுவாமிகளே.

பிராமணர்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாண.

சொருகியகொண்டையழகுக்கண்டாலுஞ்
சுரமுதல்முனிவாகவெல்லாம்
புரிதவழிமுத்துபுனைநிலைகுலைத்து
பூவகசேயடிமையென்றுரைப்பார்
வருமிளநகையாளழகுக்குநீயே
மனமுறுகாதலனாவாய்
இருநிலமிதிலவட்குநீயல்ல
லேற்றவோர்புருஷரிங்கிலையே.

வசனம்.

கேளுஞ்சக்கிரேஸ்வரா அந்த ரூபசௌந்தரியமுள்ளகண்ணின்கயான் சந்
திரமயினுடைய நவரத்தினக்கொப்புக்குச் சமுத்துசட்டி சந்திரபிஹை சூரிய
பிஹைவைத் தலங்கரித்திருக்கின்ற திவ்விய பரிமளநிறைந்த புட்பங்களை யடு
க்கடுக்காய்க்கட்டிய சொருகுகொண்டையழகைமாதிரிங்கண்டார்களேயான
ல் தேவர்களும்ரிஷிகளும்தங்கள் தங்கள் தவங்களைவிட்டுமனநிலைகலங்கித்தடி
மாறி அவளழகின் இன்பமே பேரின்பமாகநினைத்து அடிமை பாவார்க
ளே யொழிய வேரில்லையாதலா லவளழகுக்கும் இராச சக்கிரேஸ்வர
னுன் உம்முடைய வழகுக்குமேசரி அவளுக்கு ந்ரேபுருஷன் உமக்கு

மவளே ஸ்திரீயாகவேனுமேயல்லது அவளுக்குத் தகுமானபுருஷனுடையமல்லாமல் உலகத்திலேயாரிருக்கிறார்கள்மகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டாபாதி.

இந்தநிலைமுதலாய்த் வேற்கிழையானெயந்தன்
கிண்கயில்நினைத்துவிட மித் தீமெழுநாகச்செய்தி
ரந்தமின்னரசைநானே யணைவதற்குப்மையன்றி
தந்திரம்நிறாருண்டோ தமிழனுக்குரைசெய்வீரோ.

வசனம்.

கேளுங்கள்சுவாமிகளே இப்போதுநீங்கள்சொல்லிக்கொண்டு
வந்தசந்திரமதியினுடையவழிகென்கிறஅக்கினியைமூட்டினீர்களதி
லே என்மனமென்றுசொல்லப்பட்டமேழகானதுநுகுதே ஆனதா
லப்படிப்பட்ட ஸ்திரீ ஏனக்குக்கிடைக்கும்படியாகியபுபாயங்களு
ங்களையேயல்லாமலாரிசெய்யப்பவே கிறார்கள் சுவாமிகளே.

பிராமணர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாரவி.

துங்கமாயுலகமோங்கத் துணைத்தனஞ்செய்யுமன்றா
மங்கைமேலுனக்குக்காதல் வளர்ந்ததுநிசமேயானால்
சங்கையேன்மனமுனக்குத் தகுந்ததுநாதலாலே
எங்களாலாகவென்ற திய. புவாயியமபுவாயே.

வசனம்.

கேளுஞ்சக்கரேஸ்வரர் அந்தமகிதயன்மகளான சந்திரமதியின்
பேரிலும்கூட ஆசைக்கொத்தது நிசமே யானால்சங்கையென்னஇருக்
கிறது நீரவளைக்கலியாணஞ்செய்யத்தகும் உமக்கவளேசரிஎங்களா
லாகவேண்டியகாரியமேதாகிலுமிருக்குமேயானால்சக்கிரமாகத்தெ
ரியச்சொல்லுமகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

சொல்லுமென்றுநாத்திரீவேதச் சுருதிநூல்களாகண்டோரோ
முல்லையென்னையாளந்தபுகிற்குமுல்விளங்குபேனி
வல்லியென்றுகித்தசந்திரமகிதனைப்பெற்றோன்பால்நீ
ஒல்லையிற்சென்றெனக்கே வுபர்மணமுடிக்கச்செய்வீர்.

வசனம்.

கேளுங்கள் சுவாமிகளே நீங்கள்எனக்குச் சகாயப்படுகிறது
மெய்யேயாகில் அந்தசந்திரமகியைப்பெற்ற மகிதயர சனிடத்திற்
குப்போய் எவ்விதமாயாலது உபாயத்திரங்களைப்பேசி எனக்கவ
ளைக்கலியாணஞ்செய்துகொடுக்கும்படி கிட்டப்படுத்திக்கொண்டு
வரவேண்டுமிறுதானீங்களைஎனக்கு செப்கிறசகாயச்சுவாமிகளே.

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

அவனியையாளவந்தவரிச்சந்திரபாடே-ளாய்
தவறிவாமதிதயன் றன்மவத்தினுலுதித்தமானத
பெவர்களுந் திறந் தையெழில்மணப் புரியச் செய்வான்
சவலேதீர்த்திருபரீநாங்கள் கடிக்கிப்போய்வருகுமே.

வசனம்.

தேனஞ்சக்கோஸ்வரா அந்தமதிதயராசனுடைய குமாரத்தியா
னசந்திரபதிசை நனையதினமே உயக்கவேமணமாலைசூட்டதர்க்க
தாக்கச்செய்கிறோம் நீர்விவசனப்படுவெண்டியதில்லை நாங்கள் சீக்கிர
மாய்ப்போய்வருகிறோம் நாங்களிவ்வளவுபிரயாசைப்படாமலுமக்கு
அந்தவிசுவாசந்தெரியாமற்போகிறதா பெங்களுக்குச் செலவுகொடு
ய்மகராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

ஒப்பேதுமில்லாவேதவுசிதவந்தணரோபோற்றி
முப்போதுபஸ்நாநசந்திமுடித்துயர்ந்தோரோபோற்றி
தப்பாதுமனததில்னானத்தகையுடையோரோபோற்றி
எப்போதுவருவீரென்றேயெதிர்பார்த்திங்கிருப்பேனே.

வசனம்.

தேனங்கள்சுவாமிகளே நீங்களைப்போதுவருவீர்களென்று
திர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பேன் திரிகாலங்களும் ஸ்நானசெபதபமு
தலாகிய யாகாதிகிருதுக்கள் சகலவேதசாத்திரக்கிரமபண்டிதர்களா
கியசுவாமிகளே போய்நாருங்கள்.

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாரவி.

மகராசராசராச மகிபதிஆசீர்வாதம்
சுகாதிபத்தியங்களோங்குந்தாயனே ஆசீர்வாதம்
தகாதவர்க்கடங்கா தீர்க்கசார்த்துலஆசீர்வாதம்
விகாதம்ல்லாமல்நானேவிவாகமுடிமுடியுத்தானே.

வசனம்.

ஆசீர்வாதம் ஆசீர்வாதம் அனேகமங்களவுசிதகாலங்கிந்தசபா
பிரசங்கதுங்கசாரங்க அகலங்க ராசராசமகராசனே ஆசீர்வாதம்.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-தேரடி.

தரணிமேற்புண்ணியதீர்த்தந்தன்னிலேழும்கியன்பால்
விரதயாத்தினாகள் செய்யும்வேதியர்போனபின்பு
சுரதவேளையையினுலுஞ்சுடர்மதியா லுந்தாவி
அரிதிற்பெய்தென்மலாது யரிச்சந்திரன்மெலிகின்றனே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் யாத்திரைப்பிராமணன்சந்திரமதியி
னுடைய அநிருபலாவண்ய செளந்தரியங்களையெல்லாம் அரிச்சந்திர

ராமகார சாவுக்குச் சொல்லி அவருக்கு அவனைக் கவிபாணஞ் செய்து வைக்கிற சந்திராச மகிதயராசனிடத்திற்குப் போன பின்பு இங்கே அரிச்சந்திரமகாராசன் விரகவேதனையடைகிற விதங்காண்க.

இராசன் தரு-இ-ம் - ஆனந்தபரவி-தாளம்-ஆகி.

காமவிடாய்தீர்க்க

வாராயே. எந்தன்

கருத்தையுருக்குமாசை

தீராயே

தாமசஞ்	செய்யாதே	தாவியனல் போல்ஜீதிச்
சந்திரானிடோ	யிப்போதே	தக்கிறுன்பழிபாரி (காம)
மாரன் கொலுவிருக்கு		மதிக்காரம்-கான்
வந்தங்காயாசந்திரே		நிந்தோம்
ஆரபாசுக்குயில்	செய்யுந்	கோரங்-கண்டு
அலைகிறேன்வேறிங்	கென்ன	வுபசாரம்
சேரவர	லாகாதோ	தூரநிப்பானெனஞ்சஞ்
சோந்துகூடப்	போகாதோ	சுழலுந் தென்னவஞ்சம் (கா)
சந்தனமும்பனிநீருஞ்		சுமிதையோ-வேத
சாத்திரர் சொன்ன சொல்	லதுபாய்போ	
சிற்தைநிலைக்குமென்	பதுமெய்யோ-என்னைச்	
சேர்ந்தாண்ப்பதுவுந்தன்	மலர்க்கையோ	
தந்திரவார்த்தை சொல்லித்	தள்ளியிரியாயோ	
சந்ததம்மிரகத்தாலேதவிக்	ச்செய்திடுவ. போ	(காம)
மதியன் டெற்றெறித்த	இளமாதே-கிட்ள	
வருவாய்க் கொன்னெதினோ	யிப்போதே	
சதிசெய்வாயோ என்னமோ	தெரியாதே-மோக	
தாபமுன்ன விட்டினிப்	பரியாதே	
கதிரியல்லதுவேநிற	கதியேதிதுவேகாலம்	
மதிமயங்கிநென்கண்ணே மருவுதற்கென்னசாலம்		(காம)

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

மன்னியவுலகைபாளு மதிதயன் டெற்றெறித்த
கன்னிநல்லமுதேயின்பக்கருப்பினுமினிபடேனே
உன்னமுதனைக்கேட்டேயுளநகைத்துருகினேனே
என்னைவந்தாளாயாகிலெப்படிசுகிப்பேனானே.

வசனம்.

ஆகா ஆகா அதிருபவிதித்திரமுள்ள பெண்ணை கண்ணே காரா
சமே மதிதயராசன் டெற்றெறித்த அலங்கிருகாபிஷ்டமே உன்னமு

கையாத்திராவந்தபிராமணன்சொன்னநாள்முதல் நினைந்துநினைங்
கருகி விரகாக்கினியினுலே வருத்தப் புகி மனே நீவந்தென்னை
ச்சேராதிருக்கத்தகுமா அரிகரி அரிகரி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

சத்திலொழிக்கச்செய்யும்தகல்விலவின்மிக்க
சத்தியகீததியென்னுஞ்சகீருள்ளமந்திரிகேளாய்
முதகினைப்பழிக்குமின்பபுறுவநன்னகையாளயானை
மத்தசத்தனத்தாள்சந்திரமதிமுசுமென்றுகாண்பேன்

வசனம்,

கேளுமென்புத்திக்கிசைந்த சத்தியகீததியென்னும் சத்திரி
யாகியமந்திரிகேட்கக்கேட-ச் சிர னுனந்தமான வின் பரசவல்லி
யாகிய சக்திரமதியினுடைய அதிபொருள் செளந்தரஜெக்சாலசோ
திப்பிரகாசமுகவிமபததைஎன்னைமக்குக்காணப்பட்டாகிறேனமந்திரி.

இராசன்-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

என்னுல்சகிக்கவசமா-யித்தமோகம்-என்னுல்சகிக்கவசமா-
மின்னற்சொடியிடை அன்னநடையெனும்
கன்னிச்சந்திராதி கட்டழகியாலே நஞ்சம்
கலங்கிப்பிரமைகொள்ளுமித்தமுடலைதுச்சவலழிந்திட்டபின் (எ)
சித்தப்பயலி மதா வருகிறுன்-என்மேல்
சிறிச்சண்டையெய்யவே திரிகிறுன்
புத்தமபுதுடலர்க ளெரிகிறுன்-ஏதோ
போர்க்கள போலமர் புரிகிறுன்
சற்றுமபயயில்லாமற்செயிற்சருட்புவிக்கலைத்
தாவிவளைக்கிறுச்சரமாரிவளைக்கிறுன்
தளர்ந்திப்பக வருத்தததொழுகரந்தைத்திடவ்வார்த்திட்டபின் (எ)
மலர்க்கணையாலுளம் வாழ்தே-அத்த
மாருதவனல்போலே சாம்தே
நிலைக்கு மரமனதுதள் ளாம்தே-இதோ
நெருங்கிக்குயில்கள்போ ராம்தே
சொலச்சொலபிரமைகொண்டு துக்குச்செய்வனாவி
தலைக்கே-றியதிமோக தாம்தேததாவி
தரிக்குந்தா-மெனக்கப்படி-வருந்தும்மயம்பெருத்திட்டபின் (என்)

அவர்களுக்கீடுசொல்லுவாரென் மோகத்தை சொன்ன
 லணைத்துகிர்ப்பாளோ யென்றாசத்தை
 கவலைச் சீரலமாமபிர வாகத்தை - க்கிக்
 சலந்துசேர்வேனோ அவன்போகத்தை
 தவறிலாதழல்போலச்சந்திரனுமுதிக்கிருன்
 சிலாசிலாவிரசத்திற்சிக்கலெகொகிச்சிருன்
 திரைத்தண்டகட-லொலிக்கின்றது - கருத்துஞ்சித-நிடக்கண்டபிள்ளை

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபிரபு.

வேதத்தின்சொல்லெயென்னவிளங்குரெய்வசனங்கொண்ட
 டோதத்தின்யிருகிரிச்சந்ருபுத்ரோயினிநீர்செருஞ்
 சிச்சந்திரனுர்வீசெசன்றலுஞ்சடுவதேது
 போதித்தமறையோர்சொல்லப்பொய்மெய்யெவ்வாறுகண்டார்
 வசனம்

கேளும் ராஜசக்ரேஸ்வரா வேதவசனத்தைப்போலும் சத்தி
 யத்தையுட னுனத்தையுடகரைகண்டநீரென் றுந்தெரியாதவர்போ
 லே யாதகிரைபோய்வருகிறபிராணன்வார்த்தையைக்கேட்டு இப்
 படியமங்கலாய் அந்தாதிதயாஜனுடைய சூமாரத்திசந்திரமதிது
 ன்னனாபமாயிருப்பாளென்றுங் கண்ணினுலே கண்டாரெனோ அ
 நதவேளே உய்முடையமுககட்டிக்காக வாயிலே வந்ததை சொல்லி
 க்கொண்டுபோனார்கள் யாதகிரை வந்தபிரமணிகள் அதுவுமுள்
 ளபடியே நிச்சயப்பட்டால் கிரிசலியாணஞ்செய்து கள்ளுகிறத
 ம்ருத்ததையு முண்டா சுமபாய்விணிலே சந்திரனாலேயும தென்
 மலாலேயும் வருத்தப்படுகிறபேர்களுமுண்டா சுதயித்துவிடும் ம
 கர்ராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பிரபு

என்மனக்குறிப்பிந்தயிதமெய்தத்து பாக்கவல்ல
 தன்னையையுணர்ந்தமந்திரி சத்தியகீர்த்திநீள
 சொன்னதோர்மறையோர்வார்த்தை சூகாசவிருக்குராகில்
 என்னுயிருருக்குமாசை விளையுமொவென்னசெய்வேன்.

வசனம்.

கேளு என்னும்ந்திரிய சிவ சத்தியகீர்த்தி இப்போது சீசொல்
 லுகிறதலே அந்தபிராணன் சொன்னவார்த்தையெல்லா பொய்
 யாகவும் காண்கிறோவிரப்புகிறதையுஞ் சொல்லவந்தாய் அதுபொ
 ய்யாயிருக்குமேயாகில் மனதுக்கு. னத்தசாட்சியென்கிறது பொ
 ய்யா அவளழகைக்கேட்ட ஆசையானது என்மனையுருக்குகத
 நானென்னசெய்வேன்மந்திரி.

மந்திரி-விருத்தர்-இ-ம்-தோடி.

மனதுக்குமனதேசாட்சி யென்பதுமெய்யவாய்ந்த
மனநிலைப்படியேசந்திர மதியைநீர்மனமேசெய்வீர்
சுன்மறையவர்போயந்தக் கன்னமாபுரியுள் என்னன்
மனதறிந்துந்தசேதி வருமட்டுப் பொறுத்திடரோ
வசனம்.

கேளும்சக்ஷோஸ்வரா மனதுக்குமனதேசாட்சி யென்பதுசரி
யே அப்படிக்கிருந்தாலு மந்தகன்னமாபுரிக்குப்போய் மகிதாம
காராசாவினுடைய மனதையறிந்து அந்தபிராமணன் வருகிறவரை
க்குட்பொறுத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்காராசனே.

பொது-கொச்சகர்-இ-ம்-புஞ்சுவராளி.

மந்திரிசொற்கேட்டு மயங்கியரிச்சந்திரவள்ளல்
சிறுதைதளர்ந்திருக்கவப்பால் செழுமறையோபோனதொரு
கந்தமலர்ப்பொழில்சூழ் கன்னமாபுரிக்கையாள்
அந்தமதிதயன்செய்கை பறியவுரைசெய்வேனே
வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் அயோத்தியாபுரியையரசாட்சிசெய்
ய்யாநின்ற இராசாதிராசனான அரிச்சந்திரமகாராசன் இவ்விதமாக
ச்சந்திரமதியினுடைய ரூபலாவண்ய செளந்தரியங்களை யாத்திரா
ப்பிராமணன் சொல்லக்கூட்ட நான்முதற்கொண்டு காமாந்தகார
னவெண்ணியெண்ணி மெலிந்துகொண்டிருக்கவப்பால் கன்னமா
புரியைத் தேடிப்போன பிராமணன்கன்னமாபுரிக்குவருமுன்னாக
அங்கேயரசாட்சி செய்வாநின்ற மதிதயமகாராசன் பட்டணத்தில்
நடக்கிறவிதங்காண்க.

கட்டியக்காரன்-பொது-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

பட்டுடையிடையிற்சாத்திப் பரிவுடன்சச்சைகட்டி
யெட்டுதிக்கெங்குமோங்க விசைபெறுசெங்கோல்வேந்தன்
வட்டவாநலகையாரு மதிதயராசனென்போன்
கட்டளைப்படியேசொல்லுந் கட்டியக்காரனும்வந்தானே
வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் கன்னமாபுரியாரும மதிதயமகா
ராசாவினுடைய வாசல்காக்குங்கட்டியக்காரன்வருகிறவிதங்காண்க.
கட்டியக்காரனவருகிற-தரு-இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்-
வந்தான்கட்டியக்காரன்-ம-சிலாததோர்-சபரண-மதிதயராசன்வ
சக் நேரணிபெருவகைசெய
(வந்தா)

செந்தாமரைமகள்வாசஞ்செய்தீர்வுக்கிரதீரனம்புத வீரர்ச்சிக்குண
மாரவிற்பனசூரரிற்றிகழ்வீரன்மதிதயபதிவருகிறதயித்யுமிருசபை
தனிநுளபிரசைகளேயெனவிதோ (வந்தான்)

மின்னும்பொன்னுரும லேபுணர் துங்கவீபுதி முகத்திலங்கத்
துன்னுஞ்சர்ப்படளிவா குலையத்துடல சூரிசையெருகையிலங்க
மன்னுமிடையிற்சச்சைநிறுதுமிசையுறுக்கி

ரவரசபைதனில ரசர்ச்சையுறுக்கி

மருவலருளம துபொடிபடவிடதொனி

விரிதரவொலிநிறைவிதரணனெனநனி

வீறிப்புனகித மீறிக்கசடனா

சீறித்தகைபுகழ்ச்சைபதனில்

(வந்தா)

வசனம்.

பேசாதிருங்கள் பேசாதிருங்கள் சபைபார்களை கன்னமாபு
ரியையரசாட்சிசெய்யாநின்ற மதிதயமகாராசன் வருகிறார்எச்சரிக்க
கை எச்சரிக்கை.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

விதிமுறை வேறாதி விளங்குகன்னோகிறாட்டைத்
துதிப்பறவொருக்குடைக்கீழ் சபகரமுடனேயாளும்
சதுருளமந்திரிமார்கள் தகும்படைகுழ்வதாக
மதிதயராசதீரன் மணிகொலுவருகின்றனே

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் கன்னமாபுரியையரசாட்சிசெய்யா
நின்ற மதிதயராசன்கொலுவருகிறவிதங்காண்க.

மதிதயராசன்-வருகிற சரு-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆகிதாளம்
மதிதயராசன்வந்தான் வளமிது முலகினி லுளடல பகிபர்கள்

வரிசையுடனேதுதி

பதிகுல வதிபதி

(மதிதய)

எதிருண்டோவிவற்கிணை யிந்த வுலகிலெண்ணைத்

துதிய ரசர்கள்புகழ்

சுபசெயமுடன் புகழ்

(மதிதய)

வெற்றிவெண்குடை

பிடிக்க

அரசொல்லாம்

விருதுகடிகயம்

படிக்க

சிறந்திடையாத்

நடிக்க

நடுநடு ந்தித

கிடைத்துப்பகைவர்

துடிக்கச்

செறுமிடைவிடாமல்மந்திரிமார்கள்சூழத்

தழைத்துவலசெமங்குந்தர்மமிருத்துவாழ்ச்
 சதாநங்கியவ்வண்சாமரை போடத்
 தலமுனிவர்சனிவன்புகழ் கொண்டாட
 மதன்னிவன்வடிவைக்கண் மிளம்வாட
 வஞ்சுரர்வனிதைவார்மயல கொண்டிடாட
 வலெகடலெல்லியெனமணிமுரசுதிந்தா
 ஓளிதிகழ்நவமணிகுபதரண (மதிதய)

மதிதயராசன்கடவுள்வணக்கம்.
 விருத்தம்-இ-ம்-மதகியமாவதி
 அகிலமீதமவ்விளக வநாமறைவிளங்கவேறங்க
 வகைபெறுவலசெமங்கும மாதமுந்மாரிபெய்யந்
 தோகைபெறுமுயிர்சனவாழத் துய்யசெங்கோல்க்கழைக்கத்
 தகுபஞ்சாயுதமாமாயன் றுமவாச்சரணம்போற்றி

முதல்மந்திரி-போற்றி-கவி-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

உலகாளரசர்புகழ்வேந்தே யோதும்புகழ்ச்சுமகிஞலத்திற்
 சிலைவேளைனலவர்துதித்த தீராவிரபராக்கிரமனே
 விலகாததிர்க்குந்தரியலரை வெல்லுர்வலியபுமத்தோனே
 நலனாநொங்கன்மதிதயமா நரநீதிநின்றான்போற்றி

இரண்டாவதுமந்திரி-போற்றி-கவி-இ-ம்-சாவேரி.

தீர்கள்தீராபோற்றிச்செப்புநம்புகழைக்கொண்ட
 வீரரிவ்விராபோற்றி விளங்குநன்னீத்யோங்கும்
 கார்சுழ் மகிசெனெங்குநின்னமாபுரியையானும்
 மாரவேளைனவுதிதக மதிகயதிரம்பாற்றி

கட்டியக்காரன்-போற்றி-கவி-இ-ம்-சாவேரி.

அதட்டவெம்புலிபெணக் குழுறுநலலோசையுடனமர்வென்
 தவிர்போற்றி, வுதட்டியாபெனாராக்கண்டஞ்ச சினர்களையுகந்தா
 ளவல்லாய்ப்போற்றி, மதிட்டிருநிலைச்சி ரப்பொன் மேடைசூழ்கன்
 னமா புரிக்காச்சோற்றி, பகட்டமாய்கல்லேர்க்கள்புகழைப்பழிக்கி
 ன்றபகைவர்க்கிங்கமேபோற்றி.

மதிதயராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

என்னருந்திரிவாரொன்செய்தகவத்தால்வந்த
 னன்னிச்சந்திரமகிக்குக்கித்தவெவ்வனந்த ன்வாய்ததும்
 இன்னமுரிவாசரில்லாதிருப்பதுதருந்தநானு
 என்னவாருநொர்மோப்படிநடத்துவாரோ

வசனம்;

கேளும் எனதருமைபான மந்திரிமார்களைநான்பரம சிவனைநோக்கித் தவஞ்செய்துபெற்ற என்மகளாகியசந்திரமதிக்கெவ்வனகாலமவதும் இன்ன விவாகமில்லாதிருப்பதுதருமபாநஸ்வரொத்தனமெப்படிமுடியுமோ தெரியாதே என்னசெய்வேன் மந்திரிமார்களை.

மந்திரி-விருத்தம-இ-ம்-சாவேரி

புவிபுகழ்மகிகுலத்திம்புனிசமாய்வந்துதித்த
தவநிறையரசரோடேதனை முக்கநீபெற்றபுத்ரி
வீவரீனகாலங்கண்டாளெழில்மணங்காணுளென்று
கவலைகொண்டுருகலாமோகடுகியேமுடியுமையா

வசனம்;

கேளும் மகாராசனே கீர்தவஞ்செய்து பெற்றவமதுசிரேஷ்ட புத்திரியாகிய சந்திரமதிக்கினைநங்கலியாணமாகவில்லைவென்றும் எவ்வரீனகாலமான பக்குவதியானுளென்றும் விசனப்படலாமா நீர்தினைத்தால்கலியாணமுடிப்பிக்கிறதற்குதடையுமுண்டாமகாராசனே

மகிதயராசன்-விருத்தம-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

மந்திரிநீதான்சொன்னவார்த்தைக்கேமகிழ்ச்சியானேன்
விந்தையொன்றுண்டுகேளென்மிகுதவபுத்திரிக்கேற்ற
சந்தர்புருஷன்வேணும்சூத்திரர்விளைவொன்றுண்டு
அந்தசங்கடத்துக்கல்லோலலைகிறென்னசெய்வேன்;

வசனம்;

கேளும் மகிமந்திரி எனதுதவப்புத்திரியாகிய சந்திரமதிக்குத் திருக்கலியாணஞ்செய்யவேணுமேயானு லவளமுதுக்குத்தகுமான சந்தரமுள்ளபுருஷன்வந்துலபிக்கவேணுமல்லவா ஒருவேளைலபித்தாலும் நஸ்வரொனக்குச்சொல்லியிருக்கிறசங்கடையொன்றுண்டு. அந்தச்சங்கடத்தினாலல்லவா கலியாணமாகிறதற்குத் தடையாயிருக்குதுரா என்னசெய்வேன் மந்திரி.

மந்திரி-விருத்தம-இ-ம்-கலியாணி.

சங்கையுந்திருநீசெய்தவத்தினால்வந்துதித்த
மங்கைக்குவவாகமாகுமகிழ்சியுமடைவீர்பொங்கு
கங்கையைச்சடையில்வைத்தகடவுன்னருளினுலே
சங்கடமொழியுமுள்ளந்தயங்காமலிருந்திரே.

வசனம்;

கேளும் மகாராசனேநீநினைத்திருக்கிற சங்கையுந்திரவேபோகுதுநீசெய்தவத்துக்கிரங்கி யனுக்கிரசஞ்செய்த பாமகிவனுடையகிருபையினுலேயுமமுடைய மனோவிபாகுலமொழியத் தக்கதாக

நம் முனையசந்திரமகியம்மனுக்குத்திருக்கலியாணமும் நிறைவேறப்
பொது சஞ்சலப்பலாயலிரும் மகாராஜனே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சௌராஷ்டகம்.

மதிதயராசனிந்தவசைமன தினிலேயெண்ணி
மதிமந்திரியுடனே சொல்லி மனத்துயரம் துறையில்
புகழ்பொன்மகிலேயாத் திப்புரலன்றனகருத்தூதாய்
அதிகயமுடனே சொல்லும்யாத் திறைவேதியர்வந்தாரே

வசனம்.

அனோதெப்படியென்றால் இவ்விதமாக மதிதயராசனாவந்தம்
துருமாரத்தியாகிய சந்திரமதிக்குத் திருக்கலியாணமாகவல்லையென்
று ந்திரி+ருடனே வியசனப்பட்டிக்கொண்டிருக்கிற தருணத்திற்
முன்யாத் திறைபோன பிராமணன் அரிச்சந்திரமகாராசாவுக்குச் சந்
திரமதியைத் திருக்கலியாணம் பண்ணிவைக்கத்தக்கதாகக் கண்ணமா
புரியைநாடி பிராமணன் வருகிறவிதங்காண்க.

கன்னமாபுரிக்குட்பிராமணன் வருகிற-தரு

இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-தாளம்-ஆதி.

தியானப்பிரமாணந்த கோவிந்த கோவிந்த
சிதரந்தநைவருத்த முகுந்த

மோகனாகியவர்	துதி	முக்கியபவபுரி
ஞானாகுண	நிதி	சக்கரதரகரி(தியா)
கவகையில்குழங்கிக்காயைக்		கண்டோம்
கதிதருத்திருப்பதிதலமவலம்		வந்தோம்
துங்கபத்திரிகோதாவரி		முதலாம்
சுகித்தநகியில்குழங்கி		வந்தோம்வந்தோம்(தியா)
சந்தியாவற்கனசெபதப		ஹோமம்
தப்பாலேடத்திதரித்தோர்கிளோஷ்ட		நாமம்
சந்திராதித்தனாயுமவரச்செய்வோம்மந்திர		நோம்
தயங்காமலேநிலைத்துக்கடுததோம்கு		ஞானம்(தியா)
பாகாக்கள்செய்யுந்திராணியெங்களுக்		குண்டு
யாவருந்தொழுகாராயணனருள்		கொண்டு
வாகாக்கெய்க்கொழிந்தது		முண்டு
மண்டலந்தனிலையங்கித்திபங்கிக்		கொண்டு(தியா)

மதிதயராசன்-போற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

உரைக்கின்றவெதநான்கு மோகவல்லைபோற்றி
தரிக்கின்றதித்தியபூதி தங்குமந்தணரோபோற்றி
பெருக்குமெப்புகழ்ச்செரியாகப் பெருமைகண்டவமேபோ
திருத்தயாப்புராணசாஸ்திர சிலரோபோற்றி போற்றி (ற்றி

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்

தரணியையாளவல்ல தாழ்ந்தகா ஆசீர்வாதம்
தருமன்னைநிசேதீந்தத்துவத்தோனே ஆசீர்வாதம்
பொருவிலாத்திறஞ்சொவெற்றிபுஜபல ஆசீர்வாதம்
அருமமையோர்க்கு ததானமளிப்போனே ஆசீர்வாதம்

பிராமணன்-வசனம்.

கிரஞ்சிவி கிரஞ்சிவி ககிபவாசகி-வா மதிதயமகாராசனே ஆ
சீர்வாதம்

இராசன்-வசனம்.

வாரும் வாரும் சுவாமிகளே இந்ததிவ்விய ஆசனத்தில் எழும்
தருளியிருங்கள் சுவாமிகளே.

மதிதயராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

என்னருங்குலத்தோ-ரல்லா மிசையுறம்கதியிற்சேர
நன்னயமிகுந்தகால நான்செய்தவத்தா லுங்கள்
பொன்னம்-ராணப்பெற்றன் புனிதநம்மவங்கள் யாதோ
என்னகாரியமாய்வந்த திவடத்துக்கியம்புவிர்

வசனம்.

கேளுங்கள் சுவாமிகளே எங்கள் வரிசத்தா ரெல்லாரு மற்கதி
யைச்சேரத் தக்கதாக நல்லகாலம்வந்து நேரிட்டகாலையால் தங்கள்
தரிசனமெனக்கு கிடைக்கலாச்சுது கங்குளிநப்பிடமெதுவோடுவிட
ம்வந்தகாரியமென்னமோ தெரியச்சொல்லவேண்டு சுவாமிகளே.

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-அ-ண

அரியநன்னீகிசேந்த வரசர்களேமேரு ன
வான்முறை களிகளோங் துன்னவம்மன்னுசெளய
இருநிலமீதுகாசியெழிற் கன்னியாகுபரிபதாட்கு
பொருநதபாடியாத்திரை புதுநிங்குவந்தோமடாங்கள்

வசனம்.

சேருங்கள் ராசர சனான மதிதய சாசனே நங்கள் தீர்த்தயா
த்திரைபோய் காசிமுல் கன்னியாகுபரிவரைக்குருள்ள ஸ்தலக
வையெல்லாம் தரிசித்துக்கொண்டு வருகிறவழி யாகையால் உடையபு
ங் கன்னியைபோதுவந்தோம் மகாராசனே,

மதிதயாயன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

வந்ததென்பாக்கியஞ்செய்த வல்வினையொழிந்தேநீங்கள்
செந்தளிர்... மதோக திவ்வியமாந்தலங்குள்ளவராம
விந்தையாய்கண்டவாறுமிமேகிழ்வாகச்சென்றே
எந்தெந்தநதிகள்கண்டிர்மாதகிசயங்கள்சொல்வீர்.

வசனம்.

கேளுங்கள்சுலாபிகளே உங்களுடைய தரிசனங்கண்ட மாத்தி
ரத்திலே நான்சென்மசாபய்யமானேன் உங்கள் திருவடிவருந்தத
க்கதாக எந்தெந்ததலங்குளோப்போய்க்கண்டிர்களோ எந்தெந்தந
திகளில் ஸ்ரானஞ்செய்தீர்களோ அங்கங்கேயுள்ள அநிசயங்களை எ
னக்குத்தெரியச்சொல்லவேண்டும்கவாபிகளே.

பிராமணன்-தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாளம்.

சொல்லுவோங்கேளீர்

அநிசயங்கள்

சொல்லுவோங்கேளீர்

வல்லவீவ்வுலகத்திம்மதிடையிலெகியே

வளரும்தல-முமுதுர்பல-தெயுங்கண்டிமகிழ்கொண்டதைச் (சொல்)

சங்கையமுனைசரஸ்வதிகாவித்தியுங்

கருதுந்துங்கபத்திரிகோது விரிபென்னும்

பொங்குகிருஷ்ணதீரஞ்சரடிசோணந்தி

புறித்தீர்த்தங்களாடியதன்பின்னும்

பங்கயநிறைவேகத்திடீரநதியென்னும்

பலகன்னதி-தனிவூர்விரி-யலைசிந்திவி-னிலைகண்டதைச் (சொல்)

பேசுமல்லிகாச்சீகனங்காசிவனந்தி

பேதமில்லாச்சீகநாதர்பிரந்தாவன

மாகிலாவேங்கடர்காளஸ்திரிகாஞ்சிபும்

வளருங்காவிரிமத்யவாசர்வாழ்தலமும்

விசுப்புக்கும்மதுரையழகர்சோலைமலை

வினக்குஞ்சிவ-தலங்கள் திரு-வினங்கும் அரிதலங்கள் முதல் (சொல்)

பாபநாசாகத்தீரடிபரவிப்

பகநர்பூமியிலுள்ளபகிமைப்பகிகளுடன்

ஆவஸ்மிகுமயோத்திடரிச்சந்திரமகாராசன்

அழகுஞ்சந்தியதர்மமதிகபராக்கிரம

மேவுமவனைக்கண்டோம்விளங்குமகளுக்கென்று

விரியுந்தட-வனையுஞ்சுமி-சுரமுங்கடந்-திவண்வந்தனம் (சொல்)

மதிதயராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி-
இயம்பியவேதநா லுமெண்ணருங்கலைகளாறுந்
நயமபெற்றவாதிக்கண்டதற்றவத்தோடுகேளீர்
பயனுறுமென்மகட்குப்பதிக்கிடத்திட்டொன்ற
வயனமுழம்பேரந்தவகையெலாந்தெரியச்சொல்வீர்.
வசனம்.

கேளுங்கள்சுவாமி-தீரபணடிநீர்களாகிய சுவாமிகளேனாத
ருமைபாதிபமகள் சந்திரமதிக்குத்தகுமானபுருஷன்னைக்கிடத்தொன்ற
றுசொன்னீர்க்களஅந்தப்புருஷனுரோ அவரிருக்கிறதலெடுத்துவோ
அவர்பெயரென்னமோ அவனென்மகளுக்குப் புருஷனாவான்நிற
தெப்படிநிச்சயித்தீர்களோ அந்தவயனமெல்லாஞ் சொல்லவேண்
டுசுவாமிகளே.

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-சுருட்டி.

தாவியவலகையா னுந்தகைமதிதயமன்னுகேள்
தேவர்கள்பகிழுங்கீர்த்தித்திகழ்மகுத்துவங்கள்வாய்ந்தே
மேவியபுகழ்யோத்திவிற்றதிருச்சங்குமைந்தன்
பூவைச்சந்திரமதிக்கேடொருந்தியகணவனாவான்
வசனம்.

கேளும்மகாராசனே அயோத்தியாடிரியைபரசாட்கிசெய்யாநி
ன்ற சூரியவர்சாதிபதியாகிய திரிச்சங்குமகாராசானினுடைய புத்தி
ரானசத்தியவாசனாகிய அரிச்சந்திரமகாராசா அவன்பெயர் அவ
னெதெய்வபத்தியினாலும் அழகினாலுந்தர்மத்தினாலும் பராக்கிரமத்
தினாலும் தனக்கொருவருநிலில்லாதவன் அப்படிப்பட்ட அரிச்சந்
திரமகாராசனே உன்மகள்சந்திரமதிக்குப்புருஷனாகவேண்டும் அத
ற்குச்சந்தேகமில்லைமதிதயமகாராசனே.

மதிதயன்-விருத்தம்-இ-ம்-பிராகடை.

சூரியகுலத்தானென்றுந் துதிபெறுபராக்கிரமத்தின்
மாரணிலும்கொன்னுந் தவல்லிச்சந்திரமதிக்கே
தாரணிவ்வாகஞ்செய்யதகுமென்றேபுணக்கலர்தீர்
பார்வதிபாகைசொன்னபயனுரைத்திடவல்லானே.
வசனம்.

கேளுங்கள்சுவாமி-ளே அந்தஅரிச்சந்திரமகாராசன் சூரியன்
சத்தானென்றும் அதிகபுஜபலபராக்கிரமமுள்ள கீர்த்திசாலி பென்
றும் அவரேயென்மகளுக்கு மாலைகுட்டி விவாசஞ் செய்பதற்

க்புருஷனைன்றுஞ்சொல்ல வந்தீர்கள் மெய்யே ஆகியிலேபரம
சிவனாலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஒருதேவராகியமுண்டு அதுதெ
ரிந்துசொல்லவல்லவனா சொன்னால்லவனோ என்மகளுக்குப்புருஷ
னாவான் சுவாமிகளே.

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

சகர்புகழ்மகிதயேந்திரா தம்பரசிவனாச்சொன்ன
மகிதை மயமுனாக்கவல்லோன் மகிழ்சந்திரமதிபாமுந்தன்
மகனாயும்விவாகஞ்செய்ய மணவாளனவனேபாவன்
அகம்பகிழ்ரியம்வரஞ்செய் தரசனாவரச்செய்வாயே
வசனம்.

கேளும்கிதயமகாராசனே அந்த அரிச்சந்திர மகாராசனே
உன்மகள் சந்திரமகிதகுப்புருஷனாகிறதற்குச் சந்தேகமில்லைபரம
சிவனாலேசொல்லியிருக்கப்பட்ட தேவராகியபத்தையுஞ் சொல்லு
வான் உன்மகள் சந்திரமதி யவனுக்கே பாரியாவான் ஆகையால்ச
யம்வரஞ்சாட்டவைததைம்பத்தாறு தேசத்திராசர்சனையுமவரவழந்
தால் அதிலேஅரிச்சந்திர மகாராசாவும் வருவார் அதற்குச்சந்தேகமி
ல்லாமகாராசனே.

மகிதயராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-அ-ராண.

உத்தமமறையோரேநீ நுரைத்தசொற்படியேசெய்வேன்
மெய்த்தவப்புத்திரிபான் மெல்லிசந்திரமகித்கே
சத்திபவரிச்சந்திராந்திர சக்ரோசுன்புருஷனுக்
ளத்தனஞ்செய்தேபெந்த வெண்ணமீடேறச்செய்வோ.

வசனம்.

கேளுங்கள்சுவாமிகளே என்னருமைமகளாகிய சந்திரமகுச்
சக்ரோஸ்வரான அரிச்சந்திர மகாராசன் புருஷனாகத்தக்கதாகப்பிர
பத்தினஞ் செய்வானானால் அகதமுழுதும் நிறைவவறும்படியா
யதுக்கிரகஞ் செய்யவேணுஞ் சுவாமிகளே.

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-சுருட்டி.

பூகலம்பூக்கவந்த புண்ணியமகிதயேந்திரா
சீதரனருளினுள்ள சித்தத்தின்படியேயாகும்
ஒளிச்சந்திரன்சின்னையுருகாமலெழுப்பிவைப்போம்
நீதள ராதேநாங்கள் நிலக்குப்போவவருகுமோமோ
வசனம்.

கேளு மகாராசனே ஸ்ரீ மந்தாராபண நுகைய அதுக்கிரகத்தி
னாலேநீநினைக்கபடியே கைகூடியரு விரசனப்பட்டுவண்டியத்
ல்லை அந்தஅரிச்சந்திர மகாராசாவுக்கு உன் மகளாகிய சந்திரமதி
ன்பேரில் அகிம்மாகத்தகாரம் விளைபத்தக்கதாக வேண்டுக
பக்குவங்களைச்செய்து உமயி ந்திரேசபனுப்பிவிடுகிறாயா

குமுன்னமேவருகிறோம் வேண்டியசாக்கிரதைசெய்து கொள்ளும்
திதயமகாராசனே நாங்கள்போய்வருகிறோம்.

இராசன் வசனம்.

அப்படியேபோய் வாருங்கள்சுவாமிகளே.

பிராமணஸ்-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

பூப்பிரதட்சணயாத்தினாசெய்யப்போவோம் வாருங்கள்
மாப்பிள்ளையையங்காரோல்லவரதவேங்கடசாஸ்திரிகளே (பூப்)
பேப்பிள்ளைய்சுப்பாசாஸ்திரியேபேசாமல்வாடா
ஆப்பிட்டதைகருட்டிக்கொண்டாய்நீயதிற்பாதீதாடா (பூப்)
ஜண்டிப்பயலேசேஷாசாஸ்திரிசத்தியவானோடா
மண்டலீசனரிச்சந்திரன் தந்தவஸ்திரத்திற்பாதீதாடா (பூப்)
ஒற்றைக்கண்ணுள்ளகுப்பாசாஸ்திரி உயாடிநீர்வாரும்
உப்பட்டுசோமாசிபட்டோருமோடியேவாரும் (பூப்)

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மதிசாணி-த்திலவந்தமறையவர்போனபின்பு
துகிபெறுமவர்களைக்கேட்டுக்கொண்டிருந்த
மதுரவாய்த்தோழியோடுபாங்கைச்சந்திரமதிக்கவ்
விதமெலாஞ்சொல்வேனென்றுமிடங்கிழ்வுடன்வந்தாளே.
வசனம்.

அசோதெப்படியென்றால் மதிதயராசனிடத்திற்குவந்திருந்த
யாத்தினாப்பிராமணஸ்போனபின்பு அந்தச்சபையிலேநடந்தவிரு
த்தாந்தங்களெல்லாமறையாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த சந்திரமதியி
னுடையதோழிபானவளதையெல்லாஞ் சந்திரமதிக்குத் தெரியப்ப
படுத்தவேண்டுமென்றுவுந்தரவதவருகிறவிதங்காண்க.

தோழி-சௌந்தரவதி-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி தாளம்-ஆதி.

சாசுவதிதகையமில்லியகுணசௌந்தரவதிவந்தாள்
பரிடளமிகுநதைவிரிமுகபலாநிறை
பைந்தொடிசந்திரவதி ஈங்கியெனவிளங்கும் (சரச)
சேலமுந்தாணியிட்டச்சிறைவர்களைச் சிங்காரமதுதுன்மைலைக்
குழலிலங்காஞ்சள் முகத்திலின்னவளையல்கலகலென்ன
ஆலித்தெழுந்துநல்ல சதிரமதுசொல்ல
வாலைப் பருவநல்ல-மகனகக்குவந்துமெல்ல
மகிபதிரபதனிலம்மறையவர்கொல்லிக்கொண்ட
வகைதனிலிசட்டவண்ணவாளென்றுகண்ட (சரச)

!தோழி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆரத்திபாவி.
மெல்லியர்க்குகியாக விளங்கு மாமயிலேபோற்றி
வல்லதொர்மதிதயேநீரன் மகளெனவுகிந்தைய்போற்றி
சொல்லியதேவரமாதர் துதித்திராமு வாயந்த
மல்லம்பூங்குமுற்சந்திரமகிவ னுத்தாயேபோற்றி

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

நினைக்குமென்மனதிற்கேற்றநிலைதொரித்துணைக்கவல்ல
தளத்திழகுடையரல்லசவுந்தரவதிக் வாழி
எனைத்தனியாகவிட்டேயெங்குமே மயவந்தையுந்தன்
மனக்குறையேதொடொல்லவாயமற்றென்றுமப்பப்படாதே-
வசனம்

வாழிலாழிசொளந்தாவகியே இங்குண்டாகியதோழிமார்னி ல
என்மனதிற்குநீர்தோழியென்றே உண்ணைநானினைந்திருக்கே என்
னைத்தனியேவிட்டு எங்கேயோபோனாய் உன்மனக்குறையேதொ
தெரியச்சொல்லுகிசொளந்தாவதி.

தோழி விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

ஆண்ணையெசுளையுந்தனமுநற்குணத்திற்கேற்ற
மன்னவர்மன்னன்வந்துமணமாலைகுட்டிங்காலம்
தன்னிச்சையாகவந்துதனக்குத்தானேஸித்த
நன்னயாறிந்தேசொல்லநானிங்கேயோடிவந்தேன்.

வசனம்.

கேளுமம்மாசந்திரமதித்தாயே உன்றா லாவண்ய சொளந்தரிய
திற்கும் உனதுகுணதீயத்திற்கும் தருமானபுருஷனுசியஇராசா
கிராசனவந்து மணமாலைகுட்டிங்காலம் வந்துஸபித்ததென்கிற சந்
தோஸத்தை எண்ணிஎண்ணி யடங்காதமகிழ்ச்சிகொண்டு உனக்கு
த்தெரியப்படுத்தவேண்டிமென்றுஓடிவந்தேன்தாயே

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

என்னடியம்மாதோழி பெனக்கொருநல்லகாலம்
தன்னிலேவருமோதெய்வந்தனக்குமேமதையபுண்டாச்சோ
பொன்னலாமேனிபமென்பாங்கியபருவொல்லாம்
இன்னிலமாதர்போலுமென்னநான் பலன்கண்டேனே.

வசனம்.

ஆகாஆகா கேளாயென்பிராணபதமானசகியே எனக்குமொரு
நல்லகாலமுமவரு நா அந்தாபிஷ்டதெய்வத்திற்கு மென்பேரிலேத
யவுமுண்டாதுமா இவ்வுலகிலுண்டாகிய ஸ்திரீசாதிகளைப்போலசெ

என்மெடுத்தற்குண்டாகிய சுகந்தரையனுய்விப்பேனென் னுடைய
எவ்வர்ணகாலமெய்லாம் வீணில்கழிக்கும்படியாகிய என்மனதிற
குரம்பியமான சேதிகளெதாகி லு முண்டானால் தெரியச்சொல்லடி
சகியே.

தொழி-சவுந்தரவல்லி-அகவல்-இ-ய்-எ துருலகாம்போதி.

சொல்லுவென்கேள்ய் தொகையர்க்கரகே

வல்லவன்பிதாவும் வளமிகுகொலுவில்

மந்திரிமார்க்கள்மருங்கினிதிருந்தே

தந்திரமுரைக்கத்தகுங்கொலுவிருந்தார்

அந்தவேளையிலேயாத் திரைபோன

மந்திரவேதியர்கள்வந்துகண்டார்கள்

கண்டவர் தம்மைக்கமிகியபணிந்தே

அண்டர்கள்மதிக்குமரியவேதியோ

எங்கிருந்திங்கேவந்தனீர்ஒன்றார்

கங்கைதொட்டிலகில்கனநதியோடி

உலகினி லுள்ளஉம்பர்கள்பரவும்

தலமெலாங்கண்டோஞ்சதிருடனென்றார்

கண்டனமென்றீர்கதித்தநறறலங்கள்

கண்டதிலத்சயங்கழறுவீசென்றார்

அம்பொழிகேட்ட அருமறையோருஞ்

செம்மைசேரயோத்தித்திருச்சங்குமைந்தன்

நலமிகுராசராசன்னீத

னிலகியகீர்த்தியெழுலகெங்கும்

நிறைநருபுசபலநிபுணகெய்பிரன்

அமைதருகதீர்குலத்தரிச்சந்திரதீரன்

வடிவழக துகண்டமகிழ்ந்துவந்தோம்

படியிசையுன்மகன்பருவத்தில்பிகுந்த

சரசவல்லாசச்சந்திரமதிதன்

சரசசல்லாரசுந்தரமிகுநத

பொற்கொடிதனக்கவன்புருஷனேயாவன்

மைப்பொருபுயத்தின்மதிபதியென்றார்

அந்தவுரைகேட்டு அரசனுமகிழ்ந்தே

யெவ்வகையென்மகட்கிசைந்தோர்கணவன்

அவனெனவுரைத்தீரான்மந்தவரத்தின்

கவலைதீர்ப்பானோகருத்தறிவானோ

எப்படிமுடியுமென்றுரைத்திடவே

தப்பிதமவாராதுசட்டமாய்முடியும

சுயவரஞ்செய்யென்று சொல்லியேமறைமோர்
நயமிசூமயோத்தி நாடியேயந்த
அரிச்சந்தரற்குன் னைமுகெலா முரைத்தே
வரச்செய்வோமென்று மகிழ்வுடன்போனார்

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

சுகுணநற்பாங்கியேன் சொன்னதோர்மன்னன்மன்னன்
மகிழ்குணவானென்றோதி மகமயவர்போனாரென்றாய்
தகைபெரும்வீரந்தி சவுந்தரியபராக்கிரமங்கள்
மகிமைபெவ்வாறுள்ளானோ மனக்குறைதீரச்சொல்வாய்
வசனம்.

கேளடியெனதன்புக் கிசைந்தசகியே அந்தமகாராசன் எனக்
குப்புருஷினவாரென்று யாத்திரைபோன பிராமனாள் சொல்லிப்
போனார்களென்று சொல்லவந்தாய் அந்தமகாராசன் அழகெப்படி
ப்பட்டதோ அவர்பராக்கிரம மெப்படிப்பட்டதோ அவர்மகிமை
யெப்படிப்பட்டதோ என்மனக்குறை தீர்த்தக்கதாகத்தெரிபச்சொ
ல்லடி சகியே.

தோழி-சவுந்தரவதி-தரு-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

அந்தமகாராசன்வடிவழகினைச்சொல்ல- ஆரால்முடியும்மா
அறிந்துசொல்ல வரரால்முடியும்மா
சந்தரக்ககிரீசூல தோன்றலயோத்திவளர்
சுகநிகி அரிச்சந்திரமகிபதிபாகிய (அந்த)
சதகோடிசந்திரபிம்பமென்றலுமவர் முகத்
தனக்கினைச் சொல்லக் கூடுமோ - நாளுந்
தழைக்குங்கருணரசுவிழிகுச்செந்தாமரை
தனையொப்பிட எண்ணம் காடுமோ
மதுரவசனக்கனிவாயிற்புன் கிரிப்பந்த
வான மின்னலைக்கண்டு வாடுமோ - இரண்டு
மலையெனத்திரண்டுயாபுயவழகைக்கண்டோர்க்கு
மற்றோரின்பங்களைத் தேடுமோ
புதுமணியைத்திழைத்தகிரீடம்புசு கிரீதி
பூட்டுங்குண்டலங்களைக்கண்டுநாணும் பிரீதி
கதியென்மதித்தவரைக்காக்குமொரு சமான்
கனககாந்திதிகழ்கம்பகவிலாச னான (அந்த)
பாறுக்கிணையெனலாமார்பின்விலாசமகிசில்
பதித்தகவசாத்தின ஆரமும் நின்று

உள்பள்ளென்ன ஒளிமின்னுமலங்கிர்த

பருமணிமுத்தணிசிலங்

காரமும் - நல்ல

பாரமலைமேல்வருந் பொன்னருவியைப்போலும்

பண்பின்முப்புரிநூலங்

காரமும் - இந்த

பார்முதலுலகெலாமுண்டதிருநெடுமால்

பாக்யவயிறஞ்சுகச

ரீரமும் - அஷ்ட

தீரமதகசங்கள் துதிக்கைபோல்நீண்ட

கையுஞ்

செப்பும்பிரணவம்போலேஸ்திரமாயுணாக்குமெய்யுஞ்

சீருறுமனுவிக்கியானநெறிகள்

பெய்யுஞ்

சீலநெறியாலிந்தசாலபுவன

முட்டியும் (அந்த)

கட்டியவீரண்டாமணிதாங்கிய

கருதும்பாதாம்புயக்கிரு

பாலனும் - வரும்

காமனுடனேயந்தரபுதிந்துதிபரவுங்

காமசையோசகாத்திர

லோலனும் - மிகு

மட்டில்லாநிலைநிறைதனதாரதாரனும்

வயங்கும்பிரதாபபுத்ர

சீலனும் - நல்ல

மனுவிக்கியானேஸ்வரமுதலாய்விளங்குந்தீரம்

வளரவந்துதித்தவி

சாலனும் - மேலும்

வொட்டியபவவினைபொழிக்குஞ்சாமர்த்திய

உம்பர்முதலோர்மகிழ்வுகிதையகெம்

தீரன்

பீரன்

துட்டலாவாட்டியசகுண அசாய

சூரன்

நூயரிச்சங்குபெற்றசோதிக்கிகழ்வ

சீரன்

அந்தமகாராசன்வடிவழகினைச்சொல்ல

ஆரால்முடியுமம்மா

அறிந்துசொல்ல

வவரால்முடியுமம்மா

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மதுரமென்மொழியாயெந்தன் மனக்குறிப்பறித்தெந்நாளும்

இதமெடுத்தாரைக்கவல்ல வேந்திழையாளேளேளாய்

துதிவெறுமயோத்தியாளுந் துரைதிரிச்சங்குநந்த

அதிபனைச்சேருவேனோ அரிவையேயுனாசெய்வாயோ

வசனம்.

ஆகாஆகாகேளாயென்பிரணபதமரான சகியே அந்தஅமோத்தி புரிவையாளும்படியாகிப் திருச்சங்கு மகாராசாவினுடைய புத்திர னான அந்தமகாராசனை நான் விவாகஞ்செய்து கூடுவேனோ அவரு டைய குணசியங்களைக் கெட்கக்கேட்க விளைகிறதாபமுத்திருமா ளன்னசெய்தீவண்டிசகியே.

சந்திரமதி-தரு-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

என்னமோமனதொருவிதமாய் ஒருகுதினி

என்னென்றுசொல்வேனடி

யன்னமே-இதை

வெதன்றுசொல்வேனடி

யன்னமே

மன்னர்புகழும்ந்தமகராசன்வடிவெல்லாம்

வடித்துநீசொல்லச்சொல்லமதிமயங்கிநென்மானே (என்ன)

ஓயாமலிந்தகருயில்கூவுதுசலம்

போலே

வுருகிப்பிரமிக்கத்தென்றலுலகுதேபுலி

போலே

மாயமருந்தோகொண்டிவந்தாயென்

மேலே

வாதோச்செய்யுஞ்ஞதோவர்மமே

ததனாலே (என்ன)

நினைக்குமுன்னெதிரொருருபமுன்

டாகுது

நிமிஷத்திற்காமழிஞ்சிறிலைதளர்

வாகுது

செனிததுச்சகசலதிகரைதப்பிப்

போகுது

கிமிக்கென்றுநாணம்வந்துதிசைத்துள்ளம்

நோகுது (என்ன)

கன்னிகையாமெந்தன்கருத்தையருக்க

லாமோ

கலகம்விளைத்தாலிந்தகாமன்மேற்பழி

போமோ

என்னையங்கச்செய்தேயவர்மறந்திருக்க

லாமோ

இந்தவிரகத்தாலேமென்னென்னவினே

வாமோ (என்ன)

தோழி-சவுந்தரவதி-விருத்தர்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

மன்னவர்மன்னன்டெற்றமகிழ்சந்திரமதியேகேளாய்

கன்னிகையானநீதான்காமத்தாலம்பங்கலாமோ

அன்னியரறிந்தாலநாணமந்தகல்லையோத்தியாருந்

மன்னற்கேபாரியாவாய்மனம்பொறுத்திருப்பாயம்மா.

வசனம்.

கேளுமம்மாசந்திரமதிநீகன்னியாமேடையிலேவிவாசமில்லா

மலிருக்கிறகாலைத்திலேயொருபுருஷனைநினைத்துவிரகப்பட்டாஷ்

பார்த்தபேர்கள்பரிகாசம்பண்ணுபார்கள்அதுமகாரணம்புண்ணு

டையஇஷ்டப்பிரகாரமேஅந்தஅரிச்சந்திரமகாராசனேபுருஷனா

வரரிருவுளங்கூட்டிவைக்கும்பதறாமலிருமம்மாதாயே.

சந்திரமதி-சிங்காரபத்தியம்-இ-ம்-புன்னாகவரானி.

வளைசோரமதிசோரவனைந்தபட்டினெடசோர

தமிழீறுதென்செய்வேன்சுக்கங்கமோ

அதிமோகசுகடோகஆரம்பசையோக

தாவமேலிடுதென்னதந்திரவையோ

நினைக்குமுன்காணுதேநிசமதாயவர்போலு
முருவெளித்தோற்றபோ வுண்மைதாடுநு
சொல்லவென்றூவெட்கமேலாகுதென்செய்வன்
வழுத்துநம்பிரமனொழுத்தின்வகையோ
சுருதுமுன்னெனதுநெஞ்சுநுகுதெனமோ
அறுகில்நின்றதுதிசொல்லணங்கன்வருவான்
மருமலர்க்கணைவாரிவருகியானோ

அரிவையெயென்செய்வேன் அடக்கவசமா
தோழிவிருத்தம்-இ-ப்-ஆநந்தபரவி.
பாபெனனும்குழியாயெய்கள் மதிதயமன்னன்பெற்ற
வானுலகமுதேசந்தீர மதியேநான்சொல்லக்கேளாய்
நானிலமுழுதுங்காக்கு நலந்திகழயோத்தியமன்னன்
தானுனைவ்வாகஞ்செய்வார் தையலே வருத்திடாதே
வசனம்

கேளுமெங்கள் துரைரத்தினமாகியச் சந்திராதித்தாயே எப்படி
டியும்அந்த அரிச்சந்திரமகராசனே உன்னையாணமலை சூட்டிவார்தெ
ய்வசகாயமுனக்குண்டாகும் நீமகாவுத்தயியானதால் உன்மனதிற்கு
ஈக்குறைவுவராது விசனப்படாம விருமமாதாயே

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ப்-புன்னுநவராரி

பெண்ணிளமயிலேயெந்தன்பிரியமாஞ்சகிபேடுகொய்
தண்ணளிக்கயிலைவாசத்தந்தநல்வாத்தினுலே
வண்ணமாய்நான் பிறத்தெவளர்ந்துநற்பருவமானென்
என்னுமென்கருததின்கேற்றவிதைவனைக்கூடுவேனோ.
வசனம்.

கேளாயெனதுபிராணபதமானசகியே ஸ்ரீகயிலாசவாசரனுக்கி
ரகத்தினுலேமதிதயராசனுடையவயிற்றிலேநா * நுருபென்பிறந்து
னளர்ந்து எவ்வாறனகாலமுமடைந்தேன் இவியெனமனதிற்பிசைந்து
இங்கிதமானபுருஷனை விவாகஞ்செய்துகூடுவேனோசகியே.

தோழி-விருத்தம்-இ-ப்-கலியாணி.
மத்தகயிரண்டென்னவளரிளமுலைபிடுளே
தத்தைமென்மொழிய ளானசந்திரமதிநீகேளா
யத்தனாரருளிஞாலேயத்தநல்லயோத்திவேந்தன்
பத்தினியாவாயெண்ணம் பலித்திடுஞ்சலித்திடாதே.
வசனம்.

கேளுங்கள் சீவநாயகம்போலும்வளராதின்ற சந்திரமதித்தா
யே அந்தக்கயிலாசவாசரனுக்கிரகத்தினுலேயுன்னிஷ்டத்திற்கிசைந்

த செளந்தாநார சார்பிராச்ய புநுஷ்ண அந்தஅரிச்சந்திர மகா
ராசனையே நீவிவாகஞ்செய்து கூடிவாழ்வாய் தாழ்ச்சியென்னவிரு
க்கின்றது விசனப்பட்டவேண்டாந் தாயே.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாகி
காதலீசெரெனதுதுயக் சுருத்தெலாமறித்தெந்நாளும்
சூதுரையாதநீதித் தோழியேசொல்லக்கேளாய்
வேகனைமதனம்பாலே விளங்குதேவிரகமந்தப்
பூகலமன்னன்நனைப் பொருந்திநான்வாழ்வதென்றே

வசனம்.

கேளாயெனது பிராணபதமான சகியே சும்மா இருக்கவென்
ருளுந் அந்தமகாராசரவினுடையபெயரைச்சொன்னமாதிரத்தி
லே விரகதாபமேலிட்டு மன்மதனாலே வருத்தப்படும்படிசெய்தா
யே அவர்பேரிலெனக்கு வினைந்த இஷ்டத்தின்படியே அவரைநா
ன்கூடிபெப்போது சுகத்தையடைந்திருப்பேன் என்னசெய்வே
ன் என்னசெய்வேன் சகியே

தோழி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தைபாவி.

விரகமேலிடுதெயென்றும் விக்மதன்வருந்துவானென்
றுருகிறெஞ்சுழலவேண்டா முறுதியாயவகாக்க
மருவிவாழ்த்தியுவாய்வேதவாய்மையந்தணர்போய்ச்சொல்வா
ரரியநல்விவாகஞ்செய்ய வவருமிங்கெய்துவாரே.

வசனம்

கேளுமகாஉத்தியான சந்திரமதித்தாயே எப்படியும்யாத்தி
னாபோனபிராமணர்போய்சொல்லி அழைத்துவருவார்கள் அந்த
அரிச்சந்திரமகாராசனையே கூடிவாழ்வாய் சந்தோஷமாகவேயிரும
ம்மாசந்திரமதித்தாயே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

அந்தணர்சொன்னசொல்லை யன்பினுறைந்ததோழி
சந்திரமதிக்குச்சொல்ல தனக்கந்தவயோத்தியென்னன்
சொந்தநற்கணவனுச்ச சோபமுற்றிருந்தாளப்பால்
விந்ஷதசர்மதிதயன்செய்விதங்கள்யான்புகலுவேனே.

வசனம்.

யாத்திவைந்தபிராமணர்களாலே சொல்லக்கேட்டிருந்தசவுந்
தாவதியென்னுந்தோழியானவள் சந்திரமதிக்குச்சொல்ல அந்தஅரி
ச்சந்திரமகாராசனே தனக்குப்புருஷனாகவேனுமென்றுவிரகத்தினு
லேவிசனப்பட்டிக்கொண்டிருக்க அந்தசந்திரமதியைப்பெற்றாதி
த்யராசன்கையுடையநடக்கிறவிதங்காண்க.

மதிதயராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.
சொல்லுநல்லறிவின்மிக்கசபகுணமந்திரிகேளாய்
வல்லதோர்கயிலைவாசர்வரத்தினுல்மகளாய்வந்த
மல்லலங்குழலாள்சந்த்ரமதிமணமாலையோலை
எல்லையிலெழுதவேணுமிராயசனைவாச்செய்வாயே.
வசனம்.

சேனும்விவேகமந்திரி ஸ்ரீயிலாசாவசரனுக்கிரகத்தினுலே எ
னக்குமகளாய்வந்தசந்திரமதிக்குத் திருக்கல்பாணவோலை பெழுத
வேணும் இராயசக்காரனைவாச்செய்யுடந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.
அப்படியே இராயசனைவாச்செய்கிறேன் மகாராசனே.
மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாப் போதி.
அடல்கொள்வெம்புலிபோற்சிறுமறியநற்கட்டியக்காரா
திடமிகுமதியேந்த்ரதிரன் நன்புதல்விக்கென்று
மடலகிழ்மாலையுமிமணவோலையெழுதநீபோய்த்
தடையின்றியிராயசஞ்செய்சதுரனையழைத்துவாடா
வசனம்.

ஆரடா ஆசாரவாசல்காக்குங்கட்டியக்காரா நம்முடைய இராச
ராசனமதிதயமகாராசாவினுடைய குமாரத்தியாகியசந்திரமதியம்
மனுக்குத் திருக்கல்பாணவோலை பெழுதவேண்டியதால் இராயசக்
காரனை அதிகக்கிரமாக அழைத்துக்கொண்டோடிவாடா கட்டியக்
காரா.

கட்டியன்-வசனம்.
அப்படியே அழைத்துக்கொண்டுவருகிறேன் சுவாமி.
பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.
வக்கணைபொருத்தமாகவரிசையாந்திருமுகத்தை
திக்கினிலெதிரில்லாமற்சிதப்புடனெழுதவல்லான்
தக்கமாமதிதயேந்த்ரன்சமுகத்துச்சகசேஷமங்கள்
இக்கணமெழுதுவேனென்றிராயசன்தான்வந்தானே.
வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் சந்திரமதியம்மனுக்குத்திருக் கல்
பாணத்திருமுகமெழுதுதற்கு மதிதயராசன்கொலுவுக்கு இராயசக்
காரன்வருகிறவிதங்காண்க.

இராயசக்காரன்-வருகிற-தரு-இ-ம்- தோடி-நாள்-ஆகி.

ராயசக்காரன்வந்தான் - வந்தானிதோ - ராயசக்காரன்வந்தான்.
இராயசமாதானந்திரன்-நயகுணமதிதயேந்திரன்
நாடியழைத்தசேதியோடியறியீதி (ராயசக்)

ராசமுக்கத்திலோயாமலவர் முக்

நாட்டமறியும்நய

குணசீலன் - அரித்த

ராத்திரியானுமெந்தநேத்ரம்நிமைகொட்டாமல்

நாவசைந்தாற்கண்டெழுணும்வெகுசாலன்

ஆசைவார்த்தைசொல்லியவுசியம்நான்செய்வேனென்று

பூசிதமாய்த்திரிகின்ற

பொய்யார்போலேயின்று

(ராயசக்கர)

முறுக்கிமுறுக்கிக்கோணப்பாகைகிரகிற்சுட்டி

முக்யவிபூதியைநெற்றியிழிபுகி

வெகு

முடுக்காய்ப்பட்டஞ்சிவெஷ்டியிடையிலுதித்திலல்ல

வாட்டுபேர்ட்டிமுண்டைவிசி

கிறுக்கும்வெட்டுடனேகூட்டெழுத்தும்ஆள்மாராட்டக்

குறிப்பெழுத்தும்வத்தர்களைக்

குடிசெய்க்குங்கர்னனாட்ட

(ராயசக்கர)

ஒடித்திரவியத்தைத்தேடிவானவர்க்குதவி

புள்ளடடிபுகழைநாடாமல்

வினாய்

உகிப்பிப்பசப்புவின்றகசுணாப்போயடுத்தே

உள்ளமெலிந்துமிசவாடாமல்

கீடியபுகழ்பெற்றவள்ளல்களாடுஞர்மேலே

பாடிவருவோர்களை

பறத்திடுமோட்டம்போலே

(ராயசக்கர)

கட்டியக்காரன்.விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

தருமுறையரசரினோக்கிநீதானறிந்துலகீதி

வருநெறியுணாக்கவல்லமந்திரியேபோற்றிபோற்றி

இருளறவெழுதியோதவிராயசக்காரன்நன்னை

(வாயி-

வருகவென்றுரைத்தீர்நான்போய்வரச்சொன்னென்வந்தான்க

வசனம்.

தேவீருத்தாரப்படிக்கு ராயசக்காரனை யழைத்துக்கொண்டு
வந்தே தன்சுவாமி.

தூதன்-வசனம்-அப்படியேயறிவித்துவருகிறேன்சவாமி
பெர்ஜ-விருத்தம்-இ-ம-சௌராஷ்டிகம்.

செப்புநல்லைம்பத்தாறு தேசமன்னவருக்கெல்லா
மைப்படி கண்ணான்சந்திர மகிமணவோலைதன்னை
ஒப்புடனனுப்பினார்முன் னுணைத்தபாத்தியாயப்போன
தப்பிலாமறையோரந்த வயோத்தியிறுமவந்தாரே

வசனம்.

அகோதெப்படியென்று விர்த்தப்பிரகாரமாக கன்னாபுரியி
லே சந்திரமதியினது திருக்கல்யாணவோலை யெழுதியனுப்ப னும்
பத்தாறு தேசந்திராசாக்களும் வருகிறதற்கு முன்னையாத்திகாவ
ந்த வேதப்பிராமணன் மறுபடியுமயோத்தியாபுரிக்கு வருகிறவிதங்
காண்க.

யாத்திரைப்பிராமணன்- வருகிற-தரு.

இ-ம்.சௌராஷ்டிகம்-ரூபகதாளம்.

வேதப்பிராமணர்வந்தார்-யாத்திரைசெய்யும்

வேதப்பிராமணர்வந்தார்

திதில்லாசந்தியாவந்தனஞ்செய்வோமென்றுமெய்மைபுகன்று(வே)

மலைசைவருநல்ல அருவிகளைநாடி

தீர்த்தமாடி

வருவோம்போதுபோருமுன்னேயொருமடங்களைத்தேடி

சலசலவென்றொருசெடியைசந்தர்தம்

கண்டு

தயங்கியிரண்டுமனபயமிடக்

கொண்டு

பலபேர்கூடியவிடத்திலே

நின்று

பயமொழிந்திருப்போம்நாங்களென்று

(வேத)

ஆலயந்திருமதின்கோபுரம்விளங்கிமுறைக்காணுமுனி

யோகா

யறிந்துசுனோகங்கள்பூரிப்போமதற்குள்ள

சீரை

சீலமாக அந்தஆலயம்

புகுந்து

சேவிக்குமுன்னேசதாவித்தி

யுகத்து

மேலும்பலபலதானங்கள்

சொரியும்

விரிகளெங்கேயெனக்கூடிக்கூடித்திரியும்

(வேதப்)

அருமைபாணபட்டுவஸ்திரங்கிடைத்தாலுமுதிக்கோம் வினாயகி

மண்ணந்தம்பியானபோதிலும்சம்மாய்க்கொடுக்கோம்(க்கோ

ஒருமைபாய்ப்பேசுவோம்

இனங்களென்றாலு

மொருகாசவரும்படியா

யிருந்தாலுந்

திரிவதற்கும்பின்விமலோமோ

சென்று

தீர்த்தபாத்திரைபோவோ

மென்று (வேதப்)

அரிச்சந்திரன் போற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியாவதி.

அறிவினி லுயர்ந்தெந்நாளு மருமனாயோதவல்ல
மறுமைக்கு வித்தாய்த் தோன்றி வளருமதனைபோற்றி
இறையும் பொய்நெஞ்சிலெண்ண திருக்குமெய்த்தவோபோற்
துறைமிகுநதிகளாமிந் தூயபோபோற்றிபோற்றி (நி
வசனம்.

சரணஞ்சரணர் ஆதனத்திலெழுந்தருளியிருங்கள் சுவாமி

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

மன்னனே ஆசீர்வாதம் மகிபனே ஆசீர்வாதம்
பொன்னணிமுடிதரித்த புண்ணியா ஆசீர்வாதம்
இன்னமுஞ்சர்வாபிஷ்ட மெய்துவாய் ஆசீர்வாதம்
நன்னயவையோத்தியாளு நாதனே ஆசீர்வாதம்
வசனம்.

தனகனவஸ்துவாகனத்யும் சலசௌபாக்கிய சாம்பிராச்சிய
மும் தீர்க்காயுகம் கித்திரஸ்து சீக்ரமேவிவாகபலி சித்திரஸ்து வே
தப்பிராமணபரிபாலனசித்திரஸ்து:

கிழக்குப் பண்பங்கார்-வசனம்.

நெக்கானபடியே நேக்கு.

கட்டைப்பிராமணன்-வசனம்.

நேக்குமப்படியே.

குருட்டிப்பிராமணன்-வசனம்.

நெக்கேதோகண்ணிருக்கிறதோ மண்ணிருக்கிறதோ ஆல்லை
து ஒருகண்ணடியாகிலுமிருக்கிறதோ இவாருக்குற்றபடியே நே
க்கும.

கட்டைப்பிராமணன்-வசனம்.

நேக்குள்ளகாரியம் நேக்கு நோக்குள்ளகாரியம் நோக்கென்
நிராமல் ஏதுகாணும் பொதிகளக்கிறத்துக்குமுன்னே சத்தத்து
க்களக்கொல்லுகிறது.

கட்டைப்பிராமணன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் நோக்கென்னரிஷபம்போலே யிருக்கிறாயே
நேக்குத்தெரியும் மசாராசாவுக்கெப்படியும் விவாகமாசப்போகிற
து ஏதோ நம்முடைய கஷ்டநிஷ்டரத்தை சொல்லிக்கொள்ளுகி
றேன்.

கட்டைப்பிராமணன்-வசனம்.

அந்நுகாணும் மெட்டை சேஷ்யப்பங்காரே ஏதோவிவளாற்றி
லே தான்வந்துவிழுகிறதாய் நினைத்துக்கொண்டு நேக்குங்கூடவெ
ன்று குதிக்கிறான் நேக்குத்தெரியும் தான்பட்டபாடி.

குருட்டப்பணையங்கார்-வசனம்

அந்நுகாணும் கிழக்குப்பணையங்காரே யிவரேதேதோ சம்
பத்தியஞ்செய்தார் இவரப்புகடையாள் தீரணமாத்திர மிவர்கண்
ணிலே காட்டுவாளா

கிழக்குப்பணையங்கார்-வசனம்.

ஏதோ ஆத்தகாரியம் ஆத்திலே சீக்கிரமாயிந்தகாரியத்தைஒ
ட்டவைத்துப்போட்டோமானா விவராயியை விக்களல்லோருள்ள
செஷ்டமாய்க்கொட்டிக்கொள்ளலாம் சட்டமாய்ப்பேசும் சட்டமா
ய்ப்பேசும் அப்பணையங்காரே,

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆபி,

அறுதொழிலாளரான வரியவந்தண ஶாபோற்றி
மறுகுறுண ணிடைபாள்சந்திர மதிவளர்ப்பதியைநாடி
குறுகிநீர்கண்டவாறும் குறையொழித்தெனக்கேயேற்றப்
பிறைதுதலானைச்சேரப் பேசியவாறுஞ்சொல்வீர்

வசனம்

சரணஞ்சரணங் கேளுங்கள் சுவாமிகளே என்னை வீரகேவத
னையினாலே மயங்கச்செய்ப்பாறின்ற அந்தசந்திரமதியினுடைய ப
தியாகிய என்னமாபுரிக்கு நீங்கள்போனதும் அங்கேயந்தமதிதய
ராசனுடனே பேசினதும் அந்தம்காரு பவதியை எனக்குவிவாகம்
செய்யும்படிதீர்மானம் பண்ணிக்கொண்டு வந்ததும் தெரியச்சொ
ல்லுங்கள் சுவாமிகளே,

பிரமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-சுருட்டி-

சீர்பெறுகிருச்சங்கீன்ற செயவரிச்சந்திரமன்னு
பாரமொரீநினைத்தால் பவியாதொன்றுலகினுண்டோ
சூரனாமதியேந்திரன் சுயம்வரஞ்சாட்டிவைத்தான்
வார்முலைமாதானக்கே மணமாலேசூட்டிவாளே

வசனம்

கேளும் அரிச்சந்திரமகாராசனே நீர் ஒருகாரியத்தை நினைத்
தால் அதுகைகூடி வராமற்போமா நாங்களைந்த சன்னமா புரியைச்
சேர்த்து மதிதயராசனைக்கண்டு உர்முடைய சகலசாம்பிராசியகுண
திகையுடையுத் தெரியப்படுத்தினீரோ அந்தசந்திரமதிக்குத் தகுமா
னபுருஷனென்று நாங்கள் பூரித்துச்சொன்ன உச்சாத்திலே பவ
ர் சந்தொஷிக்கையடைந்து ஐம்பத்தாறுதேசத் திரர்சாகுளுக்கும்
திருக்கல்யாணலோலை யெழுந்திட்டு சுயம்வரஞ்சாட்டி வைத்தார்
சுறப்பவித் தடையிலல்லாமல் முடித்துக்கொண்டு வரலாட் மகாரா
புணை

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாண்.

வேதவந்தணரேநீங்கள் விரும்பியோர்சருமநாடிப்
போதவேடந்தாவிந்தப்பூ ரியில்முடியா துண்டோ
தீதிலாவென துதந்தைசெய்தவப்பலனித கும்
காதலாய்ப்போவோம்வாரீர்கன்னமாபுரிக்கிப்போதே
வசனம்.

கேளுங்கள்ளை துதவப்பலன்போலும்வந்தசுவாமிகளே நீங்கி
ளொருகாரியத்தை நினைத்துப்போனால் அதுமுடியாதுண்டோ அ
ந்தமனாபவநியான சந்திரயதியெனக்கே மலையின்கிறேனென்று
சொன்னதும் அகளைப்பெற்ற மதிதயமகாராசன்சம்மதித்துச் சுயம
வரஞ்சாட்டிவைத்ததும் எங்கள் - ரியோங் - ளெல்லாஞ்செய்த பூசா
பலம் இனிதடையென்னவிருக்கிறது நடக்கலாம்வாருங்கள் சுவாமி
களே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

ளதினொங்குமில்லாயெந்தெனழில்பெறுமரசைச்சார்ந்த
சதுரங்கசேனைக்கெல்லாந்தளபதியொல்லக்கேளாய்
துதிதந் துமதியேந்திரன் தூயநற்பதிக்கிப்போதே
உதயமிங்கெழுச்சேனைபுடனாழம்பயணந்தானே.

வசனம்.

கேளுமகாபராக்கிரமமுள்ள தளபதி நம்முடைய ரதகேசதூர்
கபதாதிளாகிய சதுரங்கசேனாசமுத்திரமுமின்று உதயமேபயண
ப்படுத்திக் கன்னமாபுரியைச்சேரநடத்தும இதோநாமும்பயணப்ப
டுகிறோம்.

தளபதி-வசனம்.

அப்படியேபயணப்படுத்திநடத்துகிறேன் சுவாமி
இராசன்-வசனம்.

நீங்களுங்கூடவேயெழுந்தருளுங்கள்கவாமிகளே.

பிரம்மணன்-வசனம்.

சதாஸ்து அப்படியேபுறப்படக்கடவோம்மகாராசனே.

நெட்டை-சேனையங்கார்வசனம்.

மகாராசனாகவிருக்கவேண்டிய வதோ நாங்கள்போய் காரியத்
தையனுசூலப்படுத்திக்கொண்டிவந்தோம் நேக்கு நான்குபெண்கு
ழந்தைகளிருக்கிறது மூன்று ஆண்டுகளிருக்கிறது ஆக ஏழுக
ளானிகாதான முற்புகான முடெனக்கேசெய்யவேண்டியமற்றதுவிட
ப்போதீ மகாராசனே கூடவருகிறேன்.

குருட்டு அப்பணையங்கார்-வசனம்-

ஆம் ஆம் நேக்குத்தான்சண்ணுடியில்லாதே இரண்டிகண்ணு
நீதெரியாது நோக்கென்னுரிஷ்டம்மபாலே யிருக்கிறயே நேக்கு
த்தான்செய்யவேண்டுமகாராசனே

நெட்டைச்சேஷையங்கார்-வசனம்-

அன்னுடா அடாய்குருட்டித் தேவடியாள் பிள்ளால் ஏதுக்
சுடர் நோக்குக்கொட்டித்தது-

குருட்டு அப்பணையங்கார்-வசனம்

பார்த்திரா பார்த்திரா ஒப்பிழக்குப்பணையங்காரே யிவளாம்பு
டைபாள் அண்டைவிட்டி நோணையங்காரை மாட்டிக்கொண்டாளே
அதிலே யிவருக்குச்சம்பாத்தியம்,

கிழக்குப்பணையங்கார்-வசனம்

ஆர், ஆம்-நேக்குத்தெரியு மவளாற்புடையானேத் தானேசொ
ல்லுகிறாய்,

நெட்டைச்சேஷையங்கார்-வசனம்;

அடாய் கிழத்தேவிடியாள் பிள்ளாய் ஏதடாநோக்குத் தெரிவி
த்தது உன்னம்புடையாள் பூர்வோத்திரம நேக்குத்தெரியாதா-
கட்டைவரதயங்கார் வசனம்-ஆர் நேக்குத்தெரியும்
கிழக்குப்பணையங்கார்-வசனம்-ஆம்நேக்குத்தெரியும்
நெட்டைச்சேஷையங்கார்-வசனம்-ஆம்நேக்குத்தெரியும்
குருட்டப்பணையங்கார்வசனம்-ஆம்நேக்குத்தெரியும்

குருட்டு அப்பணையங்கார்-வசனம்-

அடாய் நேக்கு ரெண்டிகண்ணுத்தெரியாது நம்முடைய ஆம்
புடையாள் ஆக்கிலே யிருக்கிறாள் அடாய் நெட்டைச்சேஷாய் அ
டா அறதலைத்தேடியாள் பிள்ளாய் அடாய் நீதானே யெதுவே
னையும் நம்முடைய ஆத்துக்கு வாறதும் போறதும் நேக்கேநோ
சண்ணுதெரிகிறதோமண்ணுதெரிகிறதோ அடாய் நீதானே வெனி
யிலே கொட்டையா-

கிழக்குப்பணையங்கார்-வசனம்-

ஓய்-ஓய்-குருட்டு அப்பணையங்காரே யிந்தவார்த்தைகளெல்
லாம் மகாராசாவுக்குத்தெரியப்போகிறது காணும் ஏதோநம்முடைய
ஆத்துவார்த்தமானம் நூறிருக்கிறது-ஆம்-ஆம்,

இராசன்-விருத்தம்-இம் அடாண-

எண்ணுமெந்தமையைக்கீர்க்கவிணையடிவருத்தச்சென்றே
பண்ணிசைமொழியுளந்த மதிதயன்பாவைதன்னை

நண்ணிரான் விவாசஞ்செய்யநாடிப்போய் முடித்துவந்த
புண்ணியமறையோரோதாம் போவோம்நீவருகுவினோ.
வசனம்.

வாருங்கள்வாருங்கள்என் மனக்குறைபைத்தீர்க்கவந்தவுத்தம்
ப்பிராமணர்களே புங்கள்மனதுக்குச்சந்தோஷிர்வரும்படியாய் சக
மும்நடத்திவைப்பென்குடவேபுறப்படுங்கள்சுவாமிகளே.

பிராமணர்-வசனம்.

அப்படியேபறப்படுகிறும் மகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்- தரு-இ-ம்-அடாண-சாளம் - ஆதி-

வாரும்வாரும்டெரியோர்களே இப்போதேநீங்கள்
வாரும்வாரும்டெரியோர்களே

சீருலவுங் ன்னமாபுரிச்சைத்தேடி

திதிலாத நகையனருள்

தய்ய

மாதுசன்னைநான் மனமகிழ்மனைஞ்

செய்ய(வாரும்)

பெருத்ததேர்மீகி

லேறுவோம்-அங்கங்கேநின்று

பேசுப்பேசியேசனோ

யாறுவோம்

வருத்தந்தோன்றாமல்கூடிமலர்வாவிசோலைநாடி.

வழிகடந்துபரியது

கொண்டு கல்ல

வளமிசூந்தரமிசை

கொண்டுசெல்ல வாரும்)

ஆனைசேனைபரிவாரம்வெகு

விஸ்தாரம்

அணிகளுடனேபோவோம்

சிலதூரம்

சேனையவலர்குழதேசமன்னவந்தாழ

தேவநாயகனமெனப்

புழங்கிட

வேசமாரதமே

மகிழ்ந்திட(வாரும்)

பச்சைப்புரவினைப்பூட்டி

துசத்தைநாட்டி

பசுந்தங்கச்சங்கிலிகளை

மாட்டி

அச்சமில்லாதமேருந் அசையுமேயிற்தப்பாரும்

அவ்வகையழகுள்ள அணிததேர்

மீது

தவ்வியமுகூர்த்தம்ஸ்திரமிப்

போது(வாரும்)

பிராமணர்-வசனம்.

சந்தோஷம்சந்தோஷம்மகாசந்தோஷம்வந்தோமிதோவந்தோ
மகாராசனே.

இராசன்-பிராமணருக்குச்சொல்--விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

என்னருத்தவத்கால்வந்த கொழிம்பெரியோரோடேனீர்

பன்னுமிப்பாலைவெப்பம்பாருங்களதிலோந்தெய்ய

சுந்திரதானத்தைப்பாரீர்ச்சதிருடனானென்று
தன்மையாகப்போற்றித் தகைபெறவருகுவேனே.

வசனர்.

கேளுங்கள்சுவாமிகளே இதோ இந்தப்பாலவனத்தினுடைய
தீட்சையத்தைப்பாருங்கள் அதிலேயொரு தேவாலயத்தோற்றப்
படுத்து அதுதூர்க்கிகோயிலைப்போலு மிருக்கிறதூறான்போய் அந்
தமாதேவியைக்கண்டு தரிசனஞ்செய்துவருகிறேன் நீங்களிந்தாத
ததின்டெரிலேதானையிருங்கள்சுவாமிகளே.

பிராமணர்-வசனம்.

அப்படியேபோய்தரிசனஞ்செய்துவாரும்மகாராசனே

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

ஞாலமேழ்புரக்குமந்தலந்திகழயோத்திமன்னன்
சோலவெதியர்களோடுநொடிநெந்தேர்மேற்கொண்டு
பாலையில் தூர்க்கைகோயில்பரிவுடன்கண்டிதங்கி
சாலவெசென்னிதண்ணைத்தாழ்த்தியேபணிந்துசொல்வான்.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரமாக அரிச்சந்திரமகா
ராசன் தம்முடையரதகசதுரகபதாதிகளையுங் கன்னமாபுரிமேலச்சே
ரதடாத்திராமும்பாத்திராவந்தபிராமணர்களும் வதிஷ்டர்முதலாகிய
பெரியோர்களும் ரதத்தின்மேலேறிக்கொண்டிருக்கிறவழியிலே ம
காதீட்சையமான ஒருபாலையனமும் அந்தப்பாலையனத்திலொரு
தூர்க்கிகோயிலையுங்கண்டு ரதத்தைவிட்டிதங்கி அந்த மகாதேவியா
கியதூர்க்கியைத் தோத்திரம்பண்னுதிருவிதங்காண்க.

இராசன்-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னகவராளி.

வானளவுமணிமதினு மதிதவழ்கோபுரநிலையும்
ஞானநிறையோர்தவம்போல்நடுவிளங்குந் தசத்தமுகம்
வானவாவந்தடிபரவுமகிமைபுறானுணக்கடுவன்றால்
ஆனதொருமுவுலகு மடங்காதப்புக்கழிதுவே.

வசனம்.

அரி அரி ஆஆ ஆஆ ஓஓ ஓஓ இதுவென்ன ஆச்சரியம் இந்ததெ
வ்வசுந்திரதானத்தினுடையபெருமையும் அழகையும் நானென்னெ
ன்றுசொல்வேன் அதிவுன்னதமானகோபுரமும் விஸ்தாரமானதிருந
திலும் ஸ்வர்ணதுஜஸ்தம்பமும் நவரத்தினக்கிதமான திருப்பணிபழ
கும் பார்க்கப்பார்க்கக்கண்ணகசுதே இப்படிப்பட்ட தேவாலயத்துக்
குள் எழுந்தருளியிருக்கப்படுகின்ற மகாதேவியைக்கண்டு தெரிசி
ப்போம்.

இராசன் சொல்-தேவாரர்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

சூலமுந்நீபாலங்கட்டத்துலங்குவாளையிலேந்தி
காலனாநடுங்கிச்சிறிசுதித்தசின்கததின்மீதே
மாலினுக்கிளையாளென்னும் வண்பெயர்தாங்கிநின்ற
நீலமாதரிசங்கோளிநின்மலர்ப்பாதம்போற்றி

இதுவுமது.

மலர்ப்பாதசிலம்புகொஞ்ச மருவுதில்லையின்பின்றூரி
நிலைப்பொருட்சிவனோடென்று சேர்ந்துவாகாடுததாயே
மலத்தடுபுவியில்வந்தமானிடச்சிறுவனயானுன்
நகத்தைபெய்வாறுபோற்றிகாவினாலுணக்கவல்லோன்

இதுவுமது.

அன்னைநீதந்தைநீயே அருளர்பொருளனைத்துநீயே
பின்னையோர்ப் பமுங்காணென் பேதைபேனயர்கின்ருளே
அன்னுநின்மகிமைதனைத் துதிசெயவறிவெனம்மா
என்னைவாள்வதற்கேயிறங்கிவந்தருள்செய்வாயே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

அணிசிகழபோத்தியாளுமரிச்சந்திரனிருபனந்க
மணியொளிதுர்க்கிசோயில்வாயில்நின்றருதுப்போது
டணியணிச்சிவனோடாமிர்பதயிலங்கந்ததுர்க்கி
துணிவெடுகிஞ்சமீதுநீகோன்றிமுன்வருகின்றோள்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக அரிச்சந்திரமகாராசன் மிருத்தஸ்தோத்திர
ங்கரு-னே உருக்கமாகவேண்டிக்கொள்ள அந்தமகாதேவியாகிய
துர்க்கிபரம்மனுக்குக்கிருகைபவந்துபிரத்தியட்சமாகிரவிதங்காண்க.

துர்க்கியம்மன்-வருகிற-தரு

இ-ம்-மத்தியமாவதி-அடதாளம்.

வனதுர்க்கியிதோவததாள்-பாலை-வனதுர்க்கியிதோவத்தாள்
கனமுத்யமாயெங்கு கண்காட்சியாய்ப்பொங்கும்
அனையோருளமிசங்குமாதிரத்தியாய்த்தங்கும் (வனதுர்க்கி)
சாகினிடாகினி மாகினிபெனுமந்த
சாதகலரிசைப்பசாக்கள்பிரபந்த
வாசையோதிதில்பரலர்களவாரிகித்த
மகிழ்கொண்டபுவிதனைவளமாய்க்காக்கவந்த (வனதுர்க்கி)

மெர்ண்டிப்பச்சாசுடன்சுண்டிப்பச்சர்	சொன்று
முர்க்கமாகவந்துகூத்தாடவெதிர்	நின்று
கண்டொருபேயன்கேவபிரயமிது	வென்று
கைகொட்டிப்பாடியகனத்தைமிகப்	புகன்று(வனது)

கூரியசாத்தனொருதலையைக்கைதனிற்	கொண்டு
கனித்தொருபேய்கையிலிருக்குந்தலையைக்	கண்டு
அருமையாயாடுவோம்வாவாஇதோ	செண்டு
அவசியம்வாவென்றழைக்குங்கூட்டத்தை	விண்டு(வனது)

இரட்சன்சொல்-தேவாரம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

அசுரர்கள்மிகநடுங்க அன்றுமாமகிடாகூரன்
மிசைநடந்தமரில்வென்ற விரிமாதங்கிரீவி
உசிதமாம்பச்சாசுபூத மொடுங்கிரிந்றேவல்கேட்க
வசியவாள்குலமேந்தும் வனதுர்க்கைத்தாயேபோற்றி.

இதுவுமது.

காலனையுதைத்தபாதன் கயிலைவாழ்ச்சனான
சீலநற்சிவனோடன்று தில்லையில்டனஞ்செய்த
கோலசிங்காரிகட்கங் கொடுமழுவாள்வில்லேந்திப்
பாலையம்வனத்தில்வாழும் மராசத்திரின்றுள்போற்றி.

துர்க்கை-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

கனமதிலயோத்திவாழும் காதல்சேர்திருச்சங்கின்ற
தினகரன்போலேபொங்கித் திகழரிச்சந்திராவாழி
முனிவர்கள்முதலோர்செய்யு முக்யமாதவங்களோங்க
அனவரதமும்பாவிக்கு மன்புள்ளாய்வாழிவாழி.

இதுவும் துர்க்கை-விருத்தம்-இ-ம்-கேதார கௌளம்.

வளமிகுகதிர்குலத்தின் வந்தவதரித்தமன்னா
உளமகிழ்வானேசெய் யுருக்கமாந்தோத்திரத்தால்
தளமெடுத்தெங்கேபோகத் தான்வந்தாயென்னைவேண்டும்
வினைவென்னநீதானந்த விதந்தனைச்சொல்லுவாயே.

வசன்ம்.

கேளும் அரிச்சந்திராசதுரங்கசேனாசமுத்திரத்துடனே யெங்கே
போகப்பறப்பட்டாய் இங்கேயென்னுடைய சந்திரானத்திலே வந்து
நீபிரார்த்திக்கிறகாரியமென்னஉன்னுடைய தோத்திரத்திற்கும் பக்திக்
கும்மெச்சினேன் உனக்குவேண்டியவாங்களைத் தெரியச்சொல்லும்பி
ள்ளாய்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மாலினுக்கிளையான வனதுர்க்கையுமையேகேளாய்
சீலனாமதிதயன் நன் செல்வியைவிவாகஞ்செய்ய
சாலவேவந்தேனின்கே தங்குவிற்பரிதோம்பும்
கோலங்கல்லானதின்று கொழுமறொன்னுழவாதேதம்மா.

வசனம்.

கேளுமம்மாவன தூர்க்காபரமேஸ்வரி கன்னமாபுரியையாளுமதித
யராசன்புத்திரியைவிவாகஞ்செய்யவேனுமென்றுபுறப்பட்டுஇதுவழி
யாய்வந்தேன் இங்கேயுமதுசந்தி தானத்தைக்கண்டு தீர்கித்துப்பிராத
திக்கலானேன் நதொருஆச்சரியம் இந்ததேர்குதிரை வில்லம்பு இதுக
ளெல்லாம்கல்லாயிருந்து இப்போதென்கண்காணப் பொன்னுகக்கா
ணது அப்படிப்பட்ட மகிமையைத் தெரியச் சொல்லவேணுந்
தாயே.

தூர்க்கை-விருத்தம்-இ-ம்-அடாணு.

கேளரிச்சந்தராமுன்னவ கிளர்தருவாணனென்போன்
நீளுகதனையாண்டு நீங்குநாளென்பாலிந்தக்
கோன்பரிதோர்வில்லம்பைக் குறித்துக்கல்லாகியித்தை
ஆள்பவர்வந்துகண்டா லரும்பொன்னுமவர்க்கீயென்றான்.

வசனம்.

கேளும்பின்ளாய் அரிச்சந்தராமுன்னுலே வருணனிந்தத தேர்கு
திரைவில்லம்புஇதுகளைக்கல்லாக்கியாருடையகண்ணிற்கண்ட மாதிரி
த்கில்பொன்னுமோ அவர்களையிதற்குடையவர்கள் அவர்களுக்கே
பிதைக்கொடுக்கிறதென் நென்னிடத்திலவைத்துப்போனான் அநெக
காலமாய்வைத்துக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் ஆதலால்நீகண்டமா
த்கிரத்திலே பொன்னுகவிளங்கியதால் நீயே வைத்தாண்டு கொள்
ளக்கடவாய்.

இராசன்-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னுகவாளி.

நான்செய்ததவப்பலனோ நானிலஞ்செய்யுண்ணியமோ
வான்போல்விழிச்சந்தர மதிதவமோவறியேனே
நான்சேரும்பாலேக் காரணிக் கருமிகளை
மேன்மையுடன்கைக்கொள்வேன் விரும்பியதையருள்ருவையே

வசனம்.

கேளுமம்மாவந்தயாநிதி இப்படியா இதனுடைய பூர்வோத்தரம்
ஆனால் மகாசந்தோஷம் உனக்குத்தானேமகிழ்ச்சிவந்து கொடுக்க
வந்தால் அடியேன் பெற்றுக் கொள்வதற்குத் தடையாதாயே

தூர்க்கை-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

இந்தவில்லம்பெடுத்தே யெழில்பெறுமிசைமேறி
வீந்தைசேர்குதிரைபூட்டி மிகமகிழ்வாகச் சென்றே
சந்திரமதியைக்கூடித் தனிமணஞ்செய்தேநானே
வந்தெனைப்பணிந்தயோத்தி மருவிவாழ்ந்திருப்பாயப்பா.

வசனம்.

கேளும்அரிச்சந்திரா இந்தச்சுவர்னமயமானகுதிரைகள் பூட்டிய
பொற்றேரிலேறி இதோஇந்தவில்லையும் அம்பையு மெடுத்துக்கொண்
டுகன்னமாபுரிக்குப் போய்ச் சந்திரமதியைத் திருக்கலியாணஞ் செய்
து காளைவரும்போது இவ்வழியாகவந்து நம்மைத்தரிசனஞ் செய்து
கொண்டு அயோத்தியாபுரியையடைந்து அரசாட்சிசெலுத்தி அதிகச
கமாகவாழ்ந்திரும் மகாராசனே.

இராசன்-வசனம்.

அப்படிவேபோய்வரக்கடவேன்தாயே.

பொது கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

பொன்னின்வில்லுமம்பெடுத்தே பொற்பரித்தேர்மிசையேறி
சன்னி தூர்க்கைதனைப்பணிந்து கன்னமாபுரிநாடித்
தன்னுடனேவசைத்தார்முதல் தருமறையோர்புடைசூழ
மன்னனரிச்சந்திர மகிபன்வருகின்றனனே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகவன தூர்க்கைகொடுத்த பொற்றேர்குதிரைபொ
ன்வில்லம்பு இதுகளைக்கைக்கொண்டு அந்தமகாதேவியை ஸ்தோத்திர
ஞ்செய்து அப்பால்வதிஷ்டர்முதலாகிய பெரியோர்களுடனே யந்ததி
வ்வியிரதத்திலறிகன்னமாபுரிக்கு அரிச்சந்திரமகாராசன்வருகிறவித
ங்காண்க.

அரிச்சந்திரன்கன்னமாபுரிக்குவருகிற-தரு.

இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

மாசிலாஅரிச்சந்திரமகாராசன்தேரேறிமதிதயன்பதிக்குவந்தானே

பூசிதவசிஷ்டரும்புனிதமறையோர்களுந்
புண்யகதைகள் சொல்லப் புகழ்ந் துமகிழ்ந்துநல்ல (மாசிலா)

ஆனைப்படையுடனேகுதிரைப்படை	நடக்க
அணியணியாயந்தசேனைதிரள்	நடக்க
வாள்ளாவியமணித்தேர்கள்முன்	நடக்க
வகுக்குஞ்சேனைநாயகர்தாங்களுடன்	நடக்க

தானவர்கண்டுளந்தயங்கியிக்	நடுங்கச்
சதுரர்கண்டுலிலைதளர்ந்துமன	மொழிங்கு (மாசிலா)
காளமெக்காளங்கைத்தாளஞ்சில்லரி	சங்கம்
கடல்போலிரையுந்தாரைபூரிபேரி	பொங்கம்,
கோளுலாவுமண்டகோளமதற்பிர	சங்கம்,
கூறும்பட்டவர் துதிக்கோஷ்டமகா	சங்கம்.
நீளும்புலியிலெங்கும்நெருங்கிப்பட்டர்ந்து	வரும்.
நிருபர்குடைகொடிகள்நிறைவித்துளங்	கவரும் (மாசிலா)
இருபுறங்கவரியாம்வெண்சாமரைகள்	போட
யெழிலும்பையர்போலினியமாத	ராட
தருநற்புகழைச்சொல்லிவானவர்மிகக்கொண்	டாட
தழைத்தவிந்திரன்கண்டுதபங்கிமனது	வாட
அரிவைசந்திரமதிமேலாசைவெள்ள	மோட
அறியுந்தாதர்முன்போயந்தநகரைத்	தேட (மாசிலா)

கட்டியன்மதிதயனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

கன்னமாபுரியையாளும் கருத்துயர்மதிதயேந்தரா
பொன்னடிநாளும்போற்றி புகலும்விண்ணப்பம்கேளும்
மன்னவர்மன்னனான மணிமதிலயோத்தியாளும்
நன்னய அரிச்சந்திரேந்திர நராதிபர்வந்தாரசுவாமி.

வசனம்.

பறகுக்குபறகுஞ்சரிக்கைஞ்சரிக்கைமதிதயேந்திரமகராசனே
அயோத்தியாபுரியை அரசாட்சி செய்யாநின்ற அரிச்சந்திர மகாராஜ
சன்வந்தார் சுவாமி.

மதிதயன்-அரிச்சந்திரனுக்குச் சொல்-விருத்தம்-

இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

சதிர்ஹெற்றிமணிமாடவயோத்தியாநிதியேவருக
ஏதிரட்டிசைக்குளிலாத விநோதபுயாசலனேவருக
துதிபெற்றதிரிச்சங்குகிரீவஜீரதாநிதியேவருக
அதிர்ஹொற்கழல்வீரவுதாரமகாவாசேவருகவருக

வசனம்.

வாரும்வாரும் மகராசனே.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபாணம்.

வாசவன்போலயோத்தி மன்னனரிச்சந்திரனாருண்
புகிதாதத்திலேறிக்கன்னமா புரிக்குவந்தான்

மாசிலாமதிதயன்றன் மகள்மணவோலைகண்ட
தேசதேசத்துமன்னர் சிறப்புடன்வருகின்றாரோ
வசனம்.

அகோதெப்படியென்ற லரிச்சந்திரமகாராதன் கன்னமாபுரிக்கு
வந்தவுடனே மற்றஐம்பத்தாறுதேசத்து ராசாக்களும்வருகிற விதங்கா
ன்க.

தேசாதிபதிகள்-வருகிற-தரு.

இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

தேசதேசமகாராசர்கூடிக் கூடித்தீரமுடனேவந்தார்

இதோதீரமுடனேவந்தார்

ஆசைக்கன்னமாபுரிமதிதயன்

மகளாலே

அளவிலாநெஞ்சமகிழ்வாகி

யொருக்காலே(தேசதேச

கேகயதேசாதிபதிகேளதேசாதிபதிக்ரவுஞ்சதேசாதிபதியும்-வரு

கேதனநிறைந்திலகுக்காடதேசாதிபதிகெளடதேசாதிபதியும்- நல்ல

மகததேசாதிபதிமாளுவதேசாதிபதிமச்சதேசாதிபதியும்- நிறைவா

கிராடதேசாதிபதிலங்களதேசாதிபதிளருஞ்சிங்களபதியுஞ்சொல்லு

மோகமுடனேபடையெழுதிக்கிடத்திக்கொண்டி

தாசமுடன்சந்திரமதிசுயமவாவோலைகண்டு

(தேசதேச)

கட்டியன்-வசனம்.

கேகய-கேள-கரவுஞ்ச-மாநத-மாளுவ-மச்ச-கிராட-வங்கள-சிங்க
ள-முதலாய்ச்சொல்லாரின் ஐம்பத்தாறுதேசாதிபதிகளும்வந்தார்களை
சுவாமிபராக்கு.

மதிதயன்-மட்டுவிருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

அருமணிமுடிசூடுந்-திருவளர்புயவீர

தருநிறையுலகாளும்-அரசர்களேவாரீர்.

வசனம்.

வாருங்கள் வாருங்கள் தேசாதிபதிகளே.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-அசாவேரி.

செப்புநல்லம்பத்தாறு தேசமன்னவர்களோடு

மற்புதமயோத்தியாளும் மகிழரிச்சந்திரமன்னன்

தப்பிலாமதிதயேந்திரன் சபைதனிவிருக்கஆங்கோர்

மைப்படிசுண்ணாள்சந்திர மதிக்குரைத்திடவந்தானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் ஐம்பத்தாறுதேசத்திராசாக்களுடனே
கூடமதிதயேந்திரன்சபையில்கொலுவிருக்கிறபோது அந்தஅரிச்சந்திர

ரமகாராசனையும்பார்த்ததோழி சவுந்தரவல்லியானவள் சந்திரமதியம்ம
னுக்குச்சொல்லவருகிறவிதங்காண்க.

தோழிசவுந்தரவல்லி-சந்திரமதியிடத்துவருகிற-தரு.

இ-ம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

தோழிவந்தாளேசுபசோபனஞ்சொல்லுஞ்சமறியவல்ல	(தோழி)
ஆழிசூழலகாள்மதியமன்னன்	
அழைத்தசேதிரமதிக்கறிவிக்கத்தந்தர்	(தோழி)
அடங்காமகிழ்ச்சிகொண்டடிக்கடிநின்று	நின்று
ஆரோதைக்கேட்டாலுங்கவியாணம்நாளேக்	கென்றந்
தடங்கண்ணாளானசந்திரமதிபேரைப்	புகன்றருந்
சகலபாக்கியமுங்கிடைத்ததேயெனக்	கின்று
நடந்துபோவதென்னமோடிச்செல்வதே	யின்று
நன்றெனசுபஞ்சொல்லிநலங்கொள்ளவேமுயன்று	(தோ)

தோழிபோற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-பியாகடை.

அரினவயர்க்கரசேபோற்றியணிதிகழ்மதிதமேந்திரன்
தருமகனெனவெவநதவப்பலப்பொருளேபோற்றி
மருமலர்க்குழல்சேரின்பரானெனும்விழியாள்போற்றி
வருநிறைசெல்வச்சந்திரமதியெனுமமுதேபோற்றி.

சந்திரமதி-தோழிக்குச்சொல்-வாழ்த்து-விருத்தம்.

இ-ம்-கல்யாணி.

சொற்படியேவல்லசெய்தேதுயறற்குணத்தின்மிக்க
நற்பயன்போல்விளங்குநங்கையேவழிவாழி
முற்பயனெய்கிணற்போல்முதிர்வந்ததேதோ
அற்புதமொளித்திடாமலதீக்கிரமுனாசெய்வாயே.

வசனம்.

வாவாளனதுபிராணபதமானசகியேநீஅதிவேகமாகஒடிவாலேன்
டியகரியமென்ன எவ்வளவுமொளிக்காமல்தெரியச்சொல்லடிசகியே.

தோழி-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

கேளம்நாவுனதுபுண்யங்கிடைத்ததுசுகமுங்காண்பாய்
வேள்விசெய்மறையோர்முன்னம்விளம்பியபடியேயந்த
வாளரிச்சந்திரமன்னன்வந்தார்பற்றைம்பத்தாறு
நீள்விலேந்தரசர்தாமுநிறைந்தாரின்மனத்தைநாடி.

வசனம்.

கேளுமம்மாசந்திரமதித்தாயேமுன்னாலேயாத்திரைவந்திராமனை
ள்சொல்பவியடியேஅந்த அரிச்சந்திரமகாராசனும் வந்திருக்கிறார் இனி

எப்படி புஞ்சுகத்தையடைவாய் அவருடனேகூட ஐம்பத்தாறு தேசத்திரா
சாகளும் உந்தார்கள் அவர்களும் உன் திருக்கல்யாணத்தைக்குறித்து வந்
திருக்கிறார்கள் அதைச் சொல்லவேணுமென்று வந்தேனம்மா.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

அருமைசேர்ச்சகியேசேளாய்ந்துதொட்டிந்நான்மட்டும்
திருகில்லாவயோத்திமன்னன்தேவிநானாகவென்றே
உருகிநெஞ்சுழன்றேகாமமுபரியாய்வருந்துகின்றேன்
திருவுளச்செயலேதாமோதெய்வமென்செய்யுமோதான்
வசனம்.

கேளாயெனதுபிரரணபதமானசகியே யாத்திராவந்தபிராமணன்
சொன்னதைக்கேட்டுநீவந்துசொன்னநாள்முதல் இதுவனாக்குமாஅந்த
மகாராசனுக்கேபாரியாளாகவேணுமென்றுநினைந்துநினைந்துவிரகவேத
னையினாலேவருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன் திருவுளச்செயலெப்ப
டியாகுமோதேவானுகூலமெப்படியிருக்குமோஎன்னசெய்வேன்சகிய.

தோழி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

வானுலகமுதைப்போலும்வளர்சந்திரமதியென்னம்மா
நினைந்திருக்குமெண்ணம்நிசந்தாய்முடியுங்கண்டாய்
மீன்வளர்கடலுப்புக்குமிகுமலைநாரததைக்கும்
தானொருசம்பந்தம்போல்தப்பாதுமுடிதயுநாயே.

வசனம்.

கேளுமம்மாசந்திரமதித்தாயே கடலுப்புக்கும்மலைநார்த்தங்காய்க்
கும்தொந்தமாய்ச்சம்பந்தப்படுவதுபோல் குணதுபவமிருந்தால் அந்தம
காராசனுக்கும்உனக்குமேவிவாகசம்பந்தநடக்கவேபோகுதுதடையுண்
டோஅம்மா.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

மயில்போலுமுடையாள்பாகமருவிமான்பழுவேநதுங்
கயிலாசர்வரத்தினுலேகன்னிநான்பிறந்தேதனிந்த
நயமேவமுமெவ்வனத்திலநாதனைச்சேர்ந்திடாத
துயாமுநதிருமோதான் தோகையெயென்னசெய்வேன்

வசனம்.

கேளடியென்னருமையானசகியேழிகயிலாயவாசருடையவரத்தி
னிலேயெனொருபெண்பிறந்தேன் எனக்குள்வவ்னகாலமுந் வந்ததுஇ

னியென்மன் துக்கேற்றபுநுஷ்ணைக்கூடிப்பின்புசெளக்கியமடைய திரு
க்கிதளன்மனோதுக்கமுத்திருமாயென்னசெய்வேன்சகியே.

தோழிவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

சித்திரத்செழுதவொண்ணுச்சிறப்புள்ளவழுவாய்ந்த
தத்தைமென்மொழியாய்ச்சந்தரமதியெணுந்தாயேகேளாய்
சத்துஞ்சஞ்சலப்படாதேதகும்புகழரிச்சந்தரற்கே
உத்தமதேவியாகியொருகுறைவின் றிவாழ்வாய்.

வசனம்.

கேளுஞ்சந்தரமதித்தாயே உன்னுடையருப்பாவண்யங்களுக்கிசை
தஅந்தஅரிச்சந்திரமகாராசனுக்கு மணமாலேசூட்டிசுகலசொளக்கியங்க
ளுமடையப்போகிறுய்தாழ்ச்சியென்னவிருக்கின்றதமமா.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

தினகான் குலத்திலவந்ததிசுழூல்லயோத்திவேந்தன்
கனமிகுகணவனாக்கருத்தினிலாசைகொண்டேன்
தினந்தினமவரால்நெஞ்சந்திகைத்துமன்மதன்கைவாளி
கனலெனவெதும்பச்செய்யும்கலக்கமெவ்வாறுதிரும்.

வசனம்.

கேளாயென்னருமையானசகியேகுரியகுலோத்துங்கனான அயோத்
திராபுரியரசாட்சிசெய்யாநின்ற அந்தமகாராசனைக்கூடும்படியாகவெண்
ணங்கொண்டியாத்திரைப்பிராமணன் சொன்னநாள எண்ணியெண்ணி
காமகணையினுல்வருத்தப்படச்செய்கின்றார்என்னசெய்வேனடிசகியே.

சந்திரமதி-விரகதரு-இ-ம்-நவரோஸ்-அடதாளம்.

விரகலாகிரிசகிமாதே-யிள-மெல்லியென்னுள்ளஞ்சகியாதே
சரசலலிதமிகுமோகத்தையலென்செய்குவன்வையமீதிந்த (விர)
அந்திமகியனலாய்தூவுதே-தென்றலம்புலிபோலவந்துதூவுதே
கிந்தையொருவகையாய்நாடித்தேடிமதியிகவாடித்தள்ளாமாதே-திவ்விய
காவிக்கருங்குயில்கள் பாடுதே-யின்பக்
காமாசுவெள்ளமிகுந் தேர்மிதே
ஆவிக்குரியமானேயென
தங்கம்புளகிக்கப் பொங்குங்கட லொலிக்க (விர)
மாரன்கணைகளைத் தும் பாயுதே-யன்றில்
மாறபாடாகநின்ற மேயுதே

யானாவெறுப்பேனினிநடையன்னமே

சொன்னமேநன்னயமாயிந்த

(விரகலா)

கொந்தார்தனங்கள்விம்மி

மீறுதே-யினங்

கொவ்வவச்செவ்வாயிதழிற்றே

ஊறுதே

அந்தணர்கள்சொல்லியவிதி

யறிந்துதெரியாதிருந்திருப்பதேனில்

(விரகலா)

அன்னம்பால்பழங்கசப்

பாணேனே-கிளி

யன்னம்பூவையினுற்பசப்

பாணேனே

இன்னம்தாமச

மேதோ-மன

திட்டமுடனெனைக்கட்டியணைந்திட

(விரகலா)

சப்ரமஞ்சமீதிலென்னைக்

கூடவே-நல்ல

தருணங்கருணைகூர்ந்துற

வாடவே

இப்பாஞ்சமதிக்கும்போக

விச்சையரிச்சந்தரசெல்வமதன்

(விரகலா)

இந்திராதிதேவரனு

கூலனே-கதி

ரிலங்குந்துதித்தவி

சாலனே

சந்தனக்கந்தசுகவரிச்

சந்திரமகாராசனிந்தவேளைதந்த

(விரகலா)

தோழி-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

மதுரமென்மொழிவிளங்கு மகிழ்சந்தரமதியேகேளாய்

மதனன்கைக்கணையினாலு மலையமாருதத்தினாலும்

விதவிதவிரகமேறி மெலிந்திடாதிருப்பாயம்மா

சிதைவிலாவுனதுபங்கில், தெய்வமுஞ்சகாயமாமே.

வசனம்.

கேளுமம்மா சந்திரமதியே இப்படிப்பட்ட விரகவேதனையினாலே
விருதாவாய்நொந்து வருத்தப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டாமுன்மன
தின்படியே தெய்வசகாயமுண்டாகும் விசனப்படவேண்டாம் விசன
ப்படவேண்டாம் தாயே.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

சந்திரமதியைத்தேற்றித் தருமுபசாரஞ்செய்தே

சந்தரத்தோழிமார்கள் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கவப்பால்

மந்திரிமுதலாயந்த மன்னர்குழ்சபையிவிந்த

தந்திரமதியேந்தரன் தான்செய்யும்விதஞ்சொல்வேனே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகச் சந்திரமதியம்மனுக்குச் சைத்தியவுபசாரஞ்
செய்துகொண்டிருக்க அங்கே மதிதயராசன் சமூகத்தில் ஐம்ப

த்தாறு தேசத்திராசாக்களும் வந்திருக்கிறார்களே இனி அங்கேதடக்
கிற விதங்காண்க.

மதியரசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

அறிவினிலுயர்ந்தமந்திரி யைம்பத்தாருனதேசத்
திறைவர்கொல்லாம்வந்தா னென்மகன்மணத்தைநாடி
நிறைதருகுடைக்கீழின்ப நேயமாயெனதுபுகரி
பொடையுடன்வருகஆங்கோர் புவையையனுப்புவாயே.
வசனம்.

கேளும் விவேகமந்திரி நாம்நாட்டியிருக்கிற சுயமவரத்தைக் குறி
த்துஐம்பத்தாறுதேசத்திராசாக்களும்வந்திருக்கிறார்களே இனி நம்மு
டைய புத்திரியாகிய சந்திரமதியம்மனை முத்துக்குடை நிழலிலேஇ
ராசசபைக்குஅழைத்துக்கொண்டு வரும்படியாக ஒருதோழியை யனு
ப்பு மந்திரி.

மந்திரி வசனம்.

அப்படியே யனுப்பி வைக்கிறேன்சுவாமி.

மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

வானெனும்விழியான்சந்திர மதிதனைப்பருவமாக
நானொருமேனியாக நலமுடன்வளர்த்ததோழி
கேளிந்தசமுகந்தன்னிற் கிளிமொழியானமாதை
நீளிசைக்குடைக்கீழிந்த நிமிஷத்திலழைத்துவாராய்.

வசனம்.

கேளாய் சந்திரமதி யம்மனுடைய அன்புக்கிசைந்த தோழிப்பெ
ண்ணை நம்முடைய ஆண்டவராகிய மதியரசாவின் உத்தாரப்படி
க்கு இந்த சுயமவரச்சாலைக்கு நம்முடைய சந்திரமதி யம்மானைமுத்து
க்குடைநிழலிலழைத்துவாதோழிப்பெண்ணே.

தோழி-வசனம்.

அப்படியேயழைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்சுவாமி.

தோழி-விருத்தம்-இ-ம் - காம்போதி.

மாரணபுருக்குங் கண்ணின்மணிச் சந்திரமதியேபோற்றி
பார்புகமுனதுதந்தை பண்புறுசபையின்மன்னர்
சீருடனிருக்கின்றருன் சித்தத்திற்கிசைந்தோர்தம்மை
நேர்பெறுமாலேகுட்ட நீயெழுந்தருளுவாயே.

வசனம்.

கேளுந் சந்திரமதித்தாயே எங்களாண்டவராகியும் உன்னு
டையபிதாவாகியுமெழுந்தருளி யிராநின்றமதியமகாராசன்சமுகத்தி
லே ஐம்பாத்தாறு தேசத்திராசாக்களும் வந்திருக்கிறார்கள் உன் பி

தாவின் உத்தாரப்படியே யுன்சித்தத்திற்குச்சம்மதமான புருஷனை
மணமாலை சூட்டிவிவாகஞ்செய்து கொள்ளத்தக்கதாக இந்தமுத்துக்
குடைநிழலில் எழுந்தருளும் அம்மணி.

சந்திரமதியம்மன்வசனம்.

ஆனாலப்படியேபோவோம் என்னருமையுள்ளசகியே
சந்திரமதியம்மன் சுயம்வரச்சாலைக்கு-வருகிற-தரு.

இராகம்-சாரவேரி - தாளம்-ஆதி.

மாதுசந்திரமதிவந்தான் மாசிலாதகன்பூசிதமணியென (மாதுச)

பூதலமீதென்னமாதவஞ்செய்ததென்று

பொன்னுலகோர்மதிக்க நன்னயமாய்த்துதிக்க (மாதுசந்)

குனிந்து திரண்வெளர் மேகம்போல்நிறைந்த

கொண்டைக்கொருகழகுந் துன்னவேவைத்த

கோதிலாச்சந்திரப்பிறை சூர்யபிறைதன்க்

குப்பிதளதளென்ன

மின்னவே-நல்ல

தவாரிறமாழுத்துச்சுட்டிதுதலழகுந்

தாமரைமலர்முக

மென்னவே-மதன்

ததுசேர்புருவமவன் கைக்கணையோகண்கள்

தகுந்தகுமென்றுலகோர்

பன்னவே-வள

ருவமைமிகுத்தகுமிழ் மூக்கும்பவளவாயும்

உசிதகண்ணாடியேபோலுங் கன்னமுமவள்ளைக்காதுந்

தவறில்லாதவிந்த வனிதையழகைகொல்லச்

சதுர்முகனாவசமோ தவஞ்செய்துவந்து-நல்ல

தகைபெறு செப்பினை யொப்பிடச்செப்பருமற்புத வற்புத மெய்ப்
பொரு ளொப்பெறு விற்படை கைப்படு பற்பல விற்பனர் முற்பல
னிதுவெனபொற்புறு மொளியென விசயசந்தர திருமகளிவளென
வுசிதசொர்னமணி வருவெனவழகிய (மாதுசந்)

சந்திரமதி-கொச்சகம் - இ-ம்-புன்னகவராளி.

அருமையாய்த்தவஞ்செய்தே யன்புடனையெனையளித்த

பெருமைநிறைவேந்த பிரபலனேசரணமையா

தருமமுறைநின்சமுகந் தன்னிலென்னைவாவழைத்த

கருமமெனக்கறியக் கருதியுடைசெய்வாயே.

வசனம்.

சரணஞ்சரணமையா என்னையின்ற பிதாவே யென்னைவாவழை
த்தகாரியம் அருளிச்செய்யவேணும் எனதுபிதாவே.

மதியன்-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னகவராளி.

அந்தசிவனருளா லருமைமகளெனவே

விற்தையுடன்வந்துதித்த மின்னேநீவாழிகண்டா

தோழி-வசனம்.

மகாசந்தோஷம் அப்படியேசெய்யலாம்தாயே

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இராகம் - கும்பகாம்போதி.

திறமிகுமைம்பத்தாறுதேசமன்னவாகேளீர்
மறுமணமாலேகுட்டமன்னர்க்குமுறைதானுண்டோ
பிறைநுதலிவள்கழுத்திற்பிறக்கும்மங்கலியங்கண்டோம்
மறமிகுமதிதயன்செய்வஞ்சனையுறிகிலீரே.

வசனம்.

கேளுங் ஐம்பத்தாறு தேதத்திராசவர்க்கங்களே இதோ ஆச்ச
ரியம் சந்திரவம்சத்திலேயாவது சூரியவம்சத்திலேயாவது ஒருதரம்
விவாகம்பண்ணிக்கொண்ட ஸ்திரீயைமறுபடியும் அவள்மாலேகுட்டி-
னால் அதைபேற்றுக்கொண்டு விவாகஞ்செய்து கொள்ளுகிறது தர்
மமாயதுமுறைமையா கூத்திரியருக்கு அதுதகுமாயிதோ இந்தமதி
தயராசன் நம்மையெல்லாம் பங்கம்பண்ணத் தக்கதாகச்செய்தகப
டைக்கண்டீர்களா அரி அரி.

கேழராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

மற்புயவரிச்சந்தரேந்திராமகிபமாமணிரீர்கேளுங்
கற்புபிரிந்தமாதைக்கண்மினிப்பித்தேதோ
விற்பொலிமதிதயன்சொல்விளங்குமிச்சுபம்வரத்தைச்
சற்பனைசெய்தானென்றுசலித்திடுவகையேதையா.

வசனம்.

கேளும் சக்ரேஸ்வரனாகிய அரிச்சந்திரமகாராசனே இந்தக்கன்
னிகையாகிய சந்திரமதிமகாபதிவிரதையாச்சுதே இந்தம்மானைப்பா
ர்த்து நீரிந்தப்படிநிந்திக்கலாமா அவள்முன்னே ஒருபுருஷனுக்குவா
ழ்க்கைப்பட்டு மறுபடியுமாலேகுட்டவந்தாளென்றும் இந்தமதிதயரா
சன் ஏதோமோசஞ்செய்தானென்றும் மறுபடியுஞ்சயம்வரமுண்டாக்
கினொன்றும் அந்தம்மாள் கழுத்திலே திருமங்கலிப மிருக்குதென்று
மஹமாகச்சபையிலே இப்படிப்பங்கமாய்ப்பேசத்தகுமோ அதுதெ
ரியச்சொல்லவேணும்மகாராசனே.

மகததேசாதிபதி-விருத்தம்-இ - ம்-அடாண.

நீரினிலாமுங்காண்பார் மெடுங்கனல்கடந்துசெல்வார்
பாரினில்மாதர்நெஞ்சைப் பகர்ந்திடவெவராலாகும்
திரனமதிதயேந்தரன் செய்கையேயலதுவேறே
சாருமித்திரபேதத்தின் தகைமையோ அறிகிலோமே.

வசனம்.

கேளும் சக்ரேஸ்வரனாகிய அரிச்சந்திரமகாராசனே யோசித்

துப்பார்த்தால் லோகத்திலே சத்தசமுத்திரத்தினது சலத்தினுடைய ஆழங்களைத் தீர்மானித்து இவ்வளவென்று ஆழங்காணலாம் ஆகாசவராக்கும் பற்றி யெரிந்துவராநின்ற அக்கினியிலேயும் நுழைந்துவரலாம் பெண்களுடைய மனதை இன்னதென்று ஒருவராலுங் காணக்கூடாந் ஆனதாவிந்தமதிதயராசனுடைய மித்திரபேதமோ அல்லது என்னவிதமாகவினைந்துதோ நாம் எப்படிச் சொல்லலாகும் அரிச்சந்திரமகாராசனே.

மதிதயராசன் - அரிச்சந்திரனுக்குச் சொல் - விருத்தம்.

இராகம் - சௌராஷ்டிரம்.

தருமம்போல்விளங்கவந்த தகைபெறுமரிச்சந்திரேந்திரா
நிருபமாமணியேகேளாய் நேரிழையிவள்தன்சேதி
திருநிறைமங்கல்பந்தான் திகழ்கழுத்துடனையந்த
பரனருள்வரத்தின்வாய்மைப் பண்பெலாமறிசிலாயோ,
வசனம்.

கோபமில்லாமற் கேளும் ராசசக்ரேஸ்வரனாகிய அரிச்சந்திரமகாராசனே இந்த உத்தமியினுடைய சேதியைநீர்விசாரித்ததில்லையோ ஆதியிலே நான் பரமசிவனை நோக்கித்தவஞ்செய்து பெற்றேன் அவர்கடாட்சித்தவரமியவள்கழுத்திலே தனக்குத்தானே ஒருதிருமங்கலியம்விளங்கும் அதேனென்றாவிவள்மகாசத்தியவதி ஆகையால் அந்ததிருமங்கலியம் எவர்கள் கண்ணிலே காணப்படுதோ அவர்களே இந்தவுத்தமிக்குப்புருஷனாவார்களென்று அனுக்கிரகஞ்செய்திருக்கிறார் அரிச்சந்திரமகாராசனே.

இதுவும் - மதிதயன் - விருத்தம் - இ - ம - மோகனம்.

இன்னமுஞ்சொல்வேன்கேளா யெழில்பெறுமரிச்சந்திரேந்திரா
சுன்னிகையிவட்குத்தோன்றாதிருப்பதுமன்றிகண்டாய்
மன்னவருளரேயிந்த மகாசபைதனிவள்ளோரே
பன்னியகண்ணாற்கண்டாற்பகர்ந்தினியுரைசெய்வீரே.

வசனம்.

இன்னமொன்று சொல்லுகிறேன்கேளும் அரிச்சந்திர மகாராசனே ஆதியிலே பரமசிவனாலேகடாட்சித்த வரத்துக்கொரு மாறுபாடில்லாமல் அவளுக்குப்புருஷனாக லபிக்கிறவனுடைய கண்ணுக்குத் தெரிகிறதேயல்லது அவள்தன் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மற்றவர்களுடைய கண்ணுக்குத் தெரியாமலிருக்கிறது ஒருதிருஷ்டாந்திரம் இதோ இந்த மகாராசசபையிலே இருக்கிற ராச ராசமன்னர் மண்டலீகர் பெரியோர்கள் முதலாய்கலத்திராளுக்குத் தெரிந்திருக்குமே யானா சொல்லலாம்.

நெட்டைச்சேஷையங்கார்-வசனம்.

ஆம் ஆம் அதுவேசரி அதுவேசரி நேக்கேதாகிலுங் கொடுக்க வேணுமகாராசனே.

கட்டைவரதையங்கார்-வசனம்.

அடாய் அறுதலைப்பெட்டிமகனே நோக்கேதுக்கடா கொடுக்கி றது ஓய்மகாராசனே நேக்கேதாகிலுந் சமர்ப்பியுங் கண்ணுலேக ண்டாலுமில்லையென்று சொல்லிவிடுகிறோம்.

குறுட்டு அப்பணையங்கார் - வசனம்.

அடாநேக்குத்தெரியும் நீமாத்திரமன்னு உம்முடைய தம்பிஉங் கள்தகப்பனார் உங்கள்பாட்டனார் உம்முடையமருமகன் நீங்களெல் லோரும் அபத்தப்பட்டிமக்கள்தானே.

கிழக்குப்பணையங்கார்-வசனம்.

அன்னுடாசீஷா ஏதோ உதரந்மித்தியம் ப்ரகிருதிவேஷம் எப் படியாகிலும் நம்முடைய அரிச்சந்திரமகாராசனுக்கு விவாகம் நடந் தால் நமக்குவேண்டியதெல்லாங் கொடுப்பார் அபத்தம் ஏதுக்கடா அவள்மகாபதிவிரதையாச்சுதே அப்படியிருக்குமா.

பிராமணன்-வசனம்-சதாஸ்து-சதாஸ்து:

கேகயன்மந்தரதேசாபதிமுதலாகியதேசாதிபதிகள்- விருத்தம்.

இராகம்-பைரவி.

சோபெறுமரிச்சந்தரேந்திர தீரமாமணியேகேளாய்
ஆரவேநீதான்சொன்ன தபத்தமேயாகுமிந்த
நேரிழைத்திற்குற்ற நீனைத்திடிற்பாபஞ்சேரும்
தார்குழலிவளைவாழ்த்திச் சந்ததந்துதிக்கலாமே.

வசனம்.

கேளும் ராசசக்கோஸ்வஸ்வரானுகிய அரிச்சந்திரமகாராசனே நீர் சொன்னவார்த்தையைப்பார்க்குமிடத்தில் அது அபத்தமாகக்காண ப்படுகுது இந்தமகாவுத்தமியைப்பார்த்தால் குற்றம்சொன்னவர்களு க்குப்பாபம்வந்துலபிக்கும் எப்போதும் நாமெல்லோரும் மகாபதிவி ரதையென்று தோத்தரம்பண்ணுகிறதற்குத் தடையுண்டோ குறை வில்லை அரிச்சந்திரமகாராசனே.

அசரீரி-ஆகாசவாணி-விருத்தம்-இ-ம-மத்தியமாவதி.

மணிமுடி கிரிச்சங்கீன்ற மைந்தனையரிச்சந்திராகேள்
அணிசுலாமதிதயேந்திரானருந்தவப்பலனால்வந்த
தணிவில்லாவழகுவாய்ந்த சந்திரமதியென்பாளை
பணிதிகழாஞ்சொன்ன படிமணம்புரிசுவாயே.

வசனம்.

கேள்பா அரிச்சந்திரமகாராசனே மரமசிவனுடைய வரத்தினு
லேவந்த சுயம்பாகிப திருமங்கலியத்தோடும் கூடிய இந்தசந்திரமதியம
மாலைநீ மணமாலேகுட்டிக்கொள்ளுகிறதற்கு யாதொருசந்தேகப்படவே
ண்டியதில்லை இதோ சத்தியமாக நான் சொல்லுகிறேன் நான் தருமதேவ
தையாகிய ஆகாசவாணி இவள்கண்ணிகையென்கிறதற்கெவ்வளவுமயோ
சனே பண்ணவேண்டியதில்லை அரிச்சந்திரமகாராசனே.

சந்திரமதி-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னகவாரளி.

இந்தமன்னர்சபைதனிலே யின்பிச்சகாய்மதித்துரைத்து
சந்திரஞ்சேர்திரிச்சங்கு சுதனெனவாழ்மதனாகேள்
அந்தசுவனளித்தவரம் அவப்படுமோநிஜமாகில்
வந்துவிழுமுன்கழுத்தில் மணமாலையெனவிதுவே.

வசனம்.

ஆனால்நானென்று சொல்லுகிறேன்கேளும் மகாராசனே ஆதியி
லேப் பரிசுஷ்கொடுத்தவாப்படியே என்கழுத்திலுண்டாகிய திருமங்
கலியத்தைக்கண்டவரே எனக்குப்புருஷனாகவேண்டியது யாத்திரைவ
ந்தபிராமணன் இவர்பேரைச் சொன்ன மாத்திரத்தில் சத்தியமாயிவர்
பேரிலெனக்கு விளைந்தஆசையும் அந்தப்பரமசிவன் சுடாட்சித்த வர
மேயல்லாமல் வேறில்லையென்பதுநிசமேயானால் இதோ வெண்கையினி
ருங்கிறமாலையானது உம்முடையகழுத்திலே மணமாலையாய் விழக்
கூடவது.

பிராமணன்-வசனம்-சதாஸ்து.

பொதுகொச்சகம்--இ-ம்-புன்னகவாரளி.

போதவசரீரி புகன்றவதனாலரசுமெல்லாம்
ஈதுநிசமென்றுரைத்தா ரிப்பால்மதிதயன்றன்
மாதுவிடுத்த மணமாலையரிச்சந்திர
நீதன்கழுத்தில் நிலவரமாய்விழுந்ததுவே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் சந்திரமதியம்மன் அந்தச்சபையிலே சத்தியத்
தைக் குறித்துத் தன்சுவயமங்கலியத்தைக் கண்டவரே தனக்குப்
புருஷனாவான் ஈஸ்வரர்கொடுத்தவாத்தை நினைத்து மாலையை
ஆகாசவீதியில் எறிய அது அரிச்சந்திரமகாராசன் கழுத்தில் வந்து
விழுந்ததென்றறிக.

மதிதயராசன்-மந்திரிக்குச்சொல்-விருத்தம்--இ-ம்.தோடி.

புகழ்பெற்றமந்திரிகேளென் புண்ணியபலனைக்கண்டேன்
மதிமுல்லையெப்பதாறு மண்டலத்திபர்கள்காண

மகளொளவெனக்குவாய்த்த மாதுபுண்ணியமூங்கண்டேன்
சகதலந்தனிலென்போலுந்தவஞ்செய்தோரார்சொல்வாயே

வசனம்.

சேனும்விவேகமந்திரி ஆஆஆ ஒஹஹே எனக்குமகளாகவந்து
பிறந்த இந்தமகாவுத்தமியினுடைய புண்ணியவசத்தையும் கண்டேன்
நான்செய்தபுண்ணியத்தையும் இதோபிரத்தியட்சமாகக்கண்டேன் எ
ன்னைப்போல யார்தான் தபோபலன் அனுபவிக்கப்போகிறார்கள் நா
ன்செய்தபாக்கியமே பாக்கியம்.

மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

பார்புகழ்மதிதயேந்திர பார்த்திபரேநீர்கேளும்
ஏர்பெறுமுன அபுத்திரியெண்ணமீடேறுங்காலம்
சேரவேமுடிந்துதப்பால் திருக்கல்யாணச்சாங்கியம்
சீர்பெறுவதிஷ்டராலே திருத்தமாயமுடிக்கச்செய்வீர்.

வசனம்.

மேனொருமங்களாண்டவனாகிய மதிதயமகாராசனே தேவரீருடைய
திருக்குமாரத்தியாகிய சந்திரமதியும்மன்செய்த தபோபலம் நிறை
வேறுங்காலம் வந்தது ஆகையால் ராசசக்ரேஸ்வரனாகிய இந்த அ
ரிச்சந்திரமகாராசன் உமக்குமருமகனான இனி திருமங்கலிய தார
ணமுதலாகிய கலியாணச்சடங்குநடத்தி வைக்கும்படியாக இதோ
எழுந்தருளியிருக்கிறாரே வசிஷ்டமகாமுனி யிவருடன்சொல்லியிவரா
லேநடக்கும்படிசெய்யவேணு மகாராசனே.

மதிதயராசன்-வசனம்.

அபபடியேசெய்வோம்விவேகமந்திரி.

மதிதயன்-விருத்தமா-இ-ம்-சுருட்டி.

கணமெனும்பிரமரிஷ்டை கலந்திடாமுனிவர்போற்றம்
குணநிதிவசிட்டநாத குருவேநின்மலர்த்தாள்போற்றி
மணமாலைகுட்டிநிற்கு மகட்டுமாங்கல்யசாங்கந்
தணிவரநடத்திவாழ்த்தித் தகைமெறமுடிப்பாய்கவாயி.

வசனம்.

சரணஞ்சரணஞ்சவாயி வசிஷ்டமகாமுனிவரே இதோஇந்த அரி
ச்சந்திர மகாராசனுடைய திருக்கழுத்திலே அடியேன்செய்த புண்
ணிபவசத்தினாலேயுந் தேவரீருடைய கடாட்சத்தினாலேயும் அடியே
னுடைய குமாரத்தி பதிவிரதாதர்மம் நிலைக்கத்தக்கதாக மணமாலைகு
ட்டிநிற்கிறாளே இனிதிருமங்கலியச்சாங்கியம் நடத்திவைக்கத்தக்கதாக

கமணவறை செய்திருக்கின்ற கல்யாணமண்டபத்திற்கு எழுந்தருளும் சுவாமி வசிட்டமகாமுனியே.

வசிட்டர்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவாரளி.

மந்தரத்தோளாய்மிக்க மதிதயமன்னுகேளாய்
சந்தரவரிச்சந்திரர்க்குன் தோகையேபாரியானுள்
மந்திரவோமசாங்கியம் வகையெலா முடித்துத்தானே
இந்திரனீந்திராணிபோலு மென்றும்வாழ்ந்திச்செய்வேனே.

வசனம்.

கேளும் மதிதயமகாராசனே உம்முடையகுமாரத்தியாகிய சந்திர
மதியம்மன் கம்முடையசீஷனாகிய இந்த அரிச்சந்திரமகாராசனுக்கேபா
ரியானுள் இதற்கினிச்சந்தேகமா இந்தத்திருக்கல்யாணச்சடங்கெல்லா
ம் காணென செய்விக்கிறேன் இதோகல்யாணமண்டபத்திற்கு வருகிறேன்
நடவுங்கள்.

மதிதயராசன்-வசனம்.

அப்படியேயெல்லோருந் திருக்கல்யாணமண்டபத்திற்கு வரக்க
டவோம் சுவாமி.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

மாதெறிந்திட்டமாலே மன்னவன்கழுத்திலாழச்
சூதில்லாமதிதயன்செய் தோத்திரத்தாலேயந்த
கோதில்கல்யாணசாங்கியங் குறித்தமண்டபத்தைநாடி
மாதவமிகுவசிட்டர் மகிழ்வுடன்வருகின்றாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் சந்திரமதியம்மனானவன் தன்னுடைய
பதிவிரதாதர்மத்தை நிலைநிறுத்தி ஆகாசத்திலே விட்டெறிந்த மாலையா
னது அந்த அரிச்சந்திரமகாராசன் சமுத்திலே விழுந்த பிற்பா
டு அந்தச்சந்திரமதியம்மனைப் பெற்ற மதிதயராசன் கல்யாணசாங்
கியம் நடத்துமபடி வதிட்டரைப்பிரார்த்திக்கக் கலியாணமண்டபத்திற்
கு வதிட்டர் வருகிறவிதங்காண்க.

வசிட்டர்-கலியாணமண்டபத்திற்குவருகிற-தரு

இ-ம்-மத்தியமாவதி-அடதாளம்.

பிரமரிவிவசிட்ட ரிதோவந்தாரே-தவறிலாநெறிதவறிலையறி (பிரம்)

தர்மார்த்தகாமமோட்ச சதுர்விதமுறைதிகழ்கடாட்ச

தயாராயிகுத்தசோதி சகலநீதிவெகுபிரக்யாதி (பிரம்)

அங்கமிகுசடைமுடிநின்றதுலங்கமகமேருவின்மிசைமேவியமதி

போல்கடர்நிதமும்படரத்-அங்கமிகுசடைமுடிநின்றதுலங்க

பொன்னுல்லீவிழுவதென்றிடப் புலியோர்முதலெவருந்துதி

புகழ்தம்பாவேணிசிதென்றிடமகிழ்சிற்குணரீதர்புகன்றிடத் (அ)

பண்ணுந்தவரிலைபெற்றவர் பாவுங்கதிதனையுற்றவர்
நண்ணுஞ்சார்முதல்மற்றவர் நயமாம்பலகலைகற்றவர்
நாடிநிலைதெடியிசைபாடிக்கொண்டாடிவரு
நாககீதவேதமோத நயமொழிவிதியொரு பயனெனவளர்தரு (அ)

பிரணவகாசொருபயிதுவென்னவேமெய்யிலங்கத்
தங்குங்காதின்குண்பலந்தரித்துத்தகைபெறுநிதயமந்தரமுச்சரித்து
பொங்கும்பரதனையனுசரித்துப்போதசாரகலைகள்விரித்துப்
புகழ்நதுமனமகிழ்நதுநலபுனிதத்திருத்தண்டொடுநூலணி
கனநற்றவமானசிரோன்மணிப்பிரம (அ)

வசிட்டர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

பார்புகழ்மதிதயேந்திர பார்த்தீபாவுனதுபுதரி
சீர்தருமரிச்சந்திரமகுத் திகழ்மலைகுட்டினுளே
வர்தருவிவாகசாங்கிய மெழிலுடனடத்துதற்கே
சார்தருதிரவ்யவோமஞ் சமித்தெல்லாம்வாச்செய்வாயே.

வசனம்.

கேளாய்மதிதயமகாராசனையுனதுபுத்ரியாகிய இந்தச்சந்திரமதி
யம்மன் நம்முடைய அரிச்சந்திரமகாராசனுக்கு மணமலை குட்டினு
ளே அதுவேசரி ஆகிலுந்திருமங்கலிய சாங்கியநடத்துதற்கு வேண்டி
யஓமத்திரவியமுதலாகிய சமித்துகளும் சீக்கிரமாயழைப்பியும் மகா
ராசனே.

மதிதயன்-வசனம்.

அப்படியேவேண்டிய ஓமத்திரவியங்களும் சமித்துகளும் சகல
சாமக்கிரியைகளும் இதோவாவழைத்தேன் கல்யாணசாங்கியம் சம்பிர
மமாகநடக்கட்டுஞ் சுவாமி.

வசிட்டர்-வசனம்.

ஓய்கேகயமகாராசனே நம்முடைய அரிச்சந்திரமகாராசனேமணக்
கோலமாகஅலங்காரஞ்செய்து இந்தத்திருமணவறையில் இதை ஆசன
த்தின்பேரில்இருக்கச்செய்யும்.

கேகயராசன்-வசனம்.

அப்படியேசெய்கிறேன் சுவாமி வசிட்டமகாராசனே.

வசிட்டர்-வசனம்.

ஓய்மதிதயமகாராசனே உம்முடையகுமாரத்தியாகிய சந்திரமதி
யம்மனை மணக்கோலமாக அலங்கரித்தஞ்செய்து இந்தத்திருமணவறையி
ல் அரிச்சந்திரமகாராசனுடனேகூடஇவ்வாசனத்தின்பேரில்இருக்கச்செ
ய்யும் இதுமகாசபலக்கினம்.

மதிதயாசன்-வசனம்.

அப்படியே அலங்காரஞ்செய்து எனது தவப்புத்திரியாகிய சந்திரமதியம்மனே இதோ ஆசனத்திலிருக்கச் செய்தேன் சுவாமி.

வசிஷ்டர்-வசனம்.

ஓய்பிராமணஸ்வாமிகளே வேதபாராயணஞ்செய்யுங்கள் நவக்ரகபூசைசெய்யுங்கள் நவக்கிரகமூஞ்செய்யுங்கள் இத்தானாமே புரோகிதராக விருந்து திருமங்கல்யதாரணஞ் செய்விக்கிறோம்.

பிராமணன்-வசனம்.

சதாஸ்து அப்படியே செய்கிறோம் ஓய் வசிஷ்டமகாரிஷியே யேதோ ஏழைப்பிராமணன் உமக்கொருவாய விசேஷம் எங்களுக்கொருதலைமூட்டை.

நெட்டைச்சேஷையங்கார்-வசனம்-நேக்குமப்படியே.

குருட்டு அப்பணையங்கார்-வசனம்-நேக்குமப்படியே.

கிழக்குப்பணையங்கார்-வசனம்-நேக்குமப்படியே.

நத்திவரதையங்கார்-வசனம்-நேக்குமப்படியே.

நெட்டைச்சேஷையங்கார்-வசனம்.

ஏதுக்கடாநோக்குமப்படியே கொடுக்கிறது.

கிழக்குப்பணையங்கார்-வசனம்.

அடாநெட்டைச்சேஷா யறுதலைத்தேவடியாள் பின்னாய் சமயத்திலேயாவா தாமிகிறாய் நேக்குத்தான்கிடைக்கடமமே.

குருட்டு அப்பணையங்கார்-வசனம்.

அடாநேக்குரெண்டுகண்ணுந்தெரியாது நோக்குக்கண்ணிருக்கிறது அடாயெவ்வொளப்படி சொல்லுகிறார்களோ அப்படியே கேட்கிறது தான் நேக்கேகிடைக்கவேணும்.

நத்திவரதையங்கார்-வசனம்.

நேக்கில்லாதசுதந்திரம் நோக்கெல்லாமென்படியுண்டாச்சுது

வசிஷ்டர்-வசனம்.

ஓய்பிராமணனே மகாராசனங்களுக்கெல்லாம் குறைவில்லாமல் நடப்பிப்பார் சண்டைபோடாம விருஞ் சுவாமிகளே.

பிராமணன்-வசனம்

அப்படியேயிருக்கக்கடவோம் சுவாமிவசிஷ்டமகாரிஷியே.

வசிஷ்டர்-வசனம்.

சங்கீதமேளவாத்தியமுழங்கச்செய்யுமதிதயமகாராசனே

மதிதயன்-வசனம்.

அப்படியேசகலவாத்தியங்களுமுழங்கச்செய்விக்கிறோஞ்சுவாமி

வசிஷ்டர்-ஆசிவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

அருந்ததிக்கம்பினுளிவ்வருஞ் சந்தரமதியைக்கூடிப்
பெருந்தகையரிச்சந்தரபிரியமாய்வாழிவாழி
திருந்தியவுலகத்தன்னிறிகழுமெய்வசனங்கொண்டே
பொருந்தியபுத்ரரோடுமபுகழெலாம்பெற்றுவாழி.

பிராமணன்-வசனம்.

சதாஸ்து சகலபாக்கிபமுஞ்சித்திரஸ்துதிர்க்காயசஞ்சகலதநகநவ
ஸ்துவாகனவெகுபுத்திரலாபஞ் சித்திரஸ்து சுபமஸ்து.

மதிதயராசன்-கட்டியனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-நாட்டை.

புனிதந்சபையில்லாக்கும்புகழ்பெறுகட்டியக்காரா
வனிதையாமெனதுபுத்திரிமணக்கோலமகிட்சிகொண்டேன்
முனிவர்கள்முதலாய். மற்றமுழுபறைவேகியர்க்கு
கநகநன்மாரிபெய்துகளிப்புறச்செய்குவாயே.

வசனம்

கேளடா ஆசாரவாசற்கட்டியக்காரா நான்செய்தபூர்வபுண்ணியத்
தினலெனதுதவப்புத்திரியாகிய சந்திரமதியமமனுக்குத்திருக்கல்யாண
ஞ்சம்பிரமமாகவேநிறைவேறியாச்சுதே இனிகுறைவென்னவிருக்குது
இங்கேயிதோவந்திருக்கிற மகாரிஷிகள்பிராமணன் பெரியோர்கள்சர்வ
த்திராளுக்கும் அவாளவாளுடைய அபேட்சை நிறைவேறத்தக்கதாக
சொர்னவருஷமாக வருஷித்து வேண்டியதெல்லாம் எதேஷ்டமாகக்
கொடுத்தனுப்பிவையும்பிள்ளாய்.

கட்டியக்காரன்-வசனம்.

அப்படியேசெய்கிறேன்சுவாமி,

பொது-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

சந்தரமதிதன்னையரிச்சந்தரமன்னன்மணஞ்செய்து
சின்தைமகிழ்வானபின்புதிருந்தயிர்தபோசனங்கள்
விந்தையுடனுண்டிருக்கவிறல்மறையோர்போனபின்பு
அந்தவசிஷ்டமுனியகமகிழ்ந்தேதுணாப்பார்.

வசிஷ்டர்-மதிதயனுக்குச்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

மலையெனத்திரண்டதோளாய்மதிதயமன்னனாகேளாய்
நிலைபெறுமுனதெண்ணந்தான் நிறைவேறிமகிழ்ச்சிக்கண்டாய்
நலமிகுமரிச்சந்தரேந்தரநாதனுன்புத்திரியோடு
கலைநிறைவயோத்திக்கேகக்கனிவுடனனுப்புவாயே

வசனம்.

கேளுமதிதயமகாராசனே உம்முடையஎண்ணத்தின்படியே யும்
துதவப்புத்திரியாகிய இந்தசந்திரமதியமமனுக்குத்திருக்கல்யாணம்நிறை

கேறிமுடிந்ததே இனியுமக்குமருமகனாகவந்த இந்தஅரிச்சந்திரமகாரா
கனையுமு முடையகுமாரத்திலையு மற்றமுள்ள ராசவர்க்ககனையும
ப்ராயணசந்தாகம்பண்ணி அயோத்திக்குப்போய்ச்சேர வுத்திரவுகொடு
மதிதயமகாராசனே வந்துவெகுளாச்சுதே.

மதிதயராசன்-வசனம்.

அப்படியேபோய்வரலாஞ் சம்பூரணமாக கிருபையிருக்கட்டுஞ்சு
வாயிவசிடம்கா முனியே.

சந்திரமதியம்மன் - மதிதயராசனுக்குச்சொல்-கொச்சகம்.

இ-ம்-புந்நாகவராளி.

எந்தையெயெனையளித்த இனியதலத்தால்மிக்க
மந்திரஞ்சேரப் புயமேவளாமணிநின்றாள்போற்றி
இந்தவயதளவு மெனைவளர்த்தேயிவமகியந்தீர்
சொந்தமனைகெய்திவிட நான் தொழு தேன்விடைதரவே

வசனம்.

கேளுமெனதருமையாகியபிதாவே நல்வரனுக்கிரகத்தினுலே எ
ன்னைப்பெற்று இதுவடைக்கும்வளர்த்து இந்தமகாராசனுக்கென்னைவி
வாகஞ்செய்துகொடுத்தீர் நானெத்தனைகால மிக்கேயிருந்தாலும் புரு
ஷன்விமசொந்தமேயல்லதுவேறில்லை ஆகையாலுத்தரவுகொடும்போய்
வருகிறேனெனனுபிதாவே.

மதிதயராசன்-வசனம்.

நல்லது அப்படியேபோய்வரலாமெனதுதவப்புத்திரியாகிய சந்தி
ரமதியே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

நானும்போய்வருகிறேன்செலவுகொடும்மதிதயமகாராசனே.

அப்படியேபோய்வரலாமிராசசுகோஸ்வரனாகிய அரிச்சந்திரமகா
ராசனே.

அரிச்சந்திரன்-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

தருக்குள்ளபுவிபுகழரிச்சந்திரமகாராசன்தன் திருக்கர்க்குவந்தான்

செருக்குள்ளமந்திரிமாருஞ்சேனைத்திரளனைவோருஞ்
சேருடந்துபுகழ்தேவிசந்திரமகிமகிழ்
மதிதயராசனன்பாய்வாழ்த்திவிடைகொடுக்க
மங்கையராஸத்திமாணிக்கத்தாலெடுக்கத்
துதிபெறுமெச்சரிக்கைசொல்லியிசைதொடுக்கத்
துதுமியென்றபேரிதொனிகளெங்குமுழங்க

சுதூர்மறையோர்களுந்தவம்குவசிடருஞ்
சகூரமபார்த்துநல்லசமையமிதென் றுசொல்ல

(தருக்கு)

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

திகழங்கன்னோசுநாட்டைத்திறமுட னரசுசெய்து
புகிழவுறுமதிதயன்றன்மகள் தனைமணஞ் செய்தந்தப்
புகழ்பெறுநகரைநீங்கிப்புனிதநல்லயோததிறாடித்
தகைபெறவந்துசேர்ந்துசதிருடன்வாழ்ந்திட்டாரே
வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக மதிதயராசன்குமாரத்தியாகிய சந்திரமதியம்ம
னைச்சுயமாச்சாலையிலேன்பத்தாறுதேசத்திராசாக்களும் அறியத்தக்கதா
கமணமாலேகுட்டி விவாகஞ்செய்துகொண்டு அரிச்சந்திரமகாராசாவா
னவர் அயோத்தியாபுரியேவந்துசேர்ந்தாரென்றறிக.

பொது-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னைவராளி.

துங்கத்திருகுலதிபசுஞ்ஞவரிச்சந்திரனைச்
சங்கையின்றிப்பஞ்சணைமேற்றமுவிமிகவாழ்நாளில்
இங்கிதமாஞ்சந்திரம்திகக்கிசைந்தகெர்ப்பந்தரித்துவளர்
திக்களொருபத்துஞ்செழிக்கநிறைந்ததுவே.

சந்திரமதி-தோழிக்குச்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-பியாகடை.

அன்பினிலுயர்ந்தவெந்தனமுள்ளசகியேகேளாய்
இன்பம்போல்வந்தகெர்ப்பம்எனக்கிதுநிறைந்ததாலே
என்பதிக்குரைப்பாய்கைதேர்ந்திடுமருதுவவச்சிலேணும்
பின்பொருவலிகண்டால்நான் பேதையெனன்செய்வனே.

வசனம்,

கேளாயெனதுபிராணபதமானசகியே யெனக்கானுல்பொதுகால
நிறைந்துவருகுது கெர்ப்பவேதனைமெடுக்குமுன்னமே என்பிராணரட்
சகராய் அரிச்சந்திரமகாராசாவுக்குச்சொல்லி ஒருமருத்துவககிழவியை
அதிசேகிரத்துக்கு அழைத்துவாடிசகியே.

தோழி-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

வாரணிகனத்தாய்சந்திரமகியெனுந்தாயேனேளாய்
பார்மிசைப்பெண்சென்மங்கள் படைத்துதித்தவரகட் கெல்லாஞ்
சீர்பெறுகணவரோடேசீர்தனுங்கெர்ப்பமாகி
ஏர்பெறுமைந்தர்தம்மையின் றிடல்கடமைதானே.

வசனம்.

கேளுமம்மா சந்திரமதித்தாயே பூமியிலே பெண்கள்களா
ய்ப் பிறந்தோர்களெல்லாம் புருஷனைக்கூடி யின்பசவுக்கியங்களை

யடைகிறதும் அதனாலே பிள்ளைகளைப் பெறுகிறதும் சவுக்கியமாயிருக்கிறதானே அதைக்குறித்து விசன்ப்படவேண்டியதில்லை நான் போய் மமுடைய இராசாவுக்குச் சொல்லி மருத்துவக் கிழுவியை யழைத்துக் கொண்மவருகிறேன் அம்மா.

தோழி-இராசாவுக்குச் சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

உலகெலாமதிக்குங்கீர்த்தி யுயர்ச்சந்திரமன்னு
மலர்நிறைமுகத்தாள் சந்திர மதியெனுமுனது தேவி
நலனுய்கொர்ப்பமாகி நாள்கிறைக்கிறக்க முற்றாள்
வலனுறுமருத்துவச்சி வரச்செய்யவேனுமையா.

வசனம்.

கேளு மகாராசசக்ரேஸ்வரா உமது பிராணபதமாகிய சந்திரமதியம்மனுக்குப் பூர்ணகொர்ப்பமானதா ல்கொர்ப்பவேதனைகாணு முன்னமே ஒருமருத்துவக்கிழுவியை வரவழைத்தனுப்பவேணும் சுவாமி.

இராசன்-வசனம்.

மகாசந்தோஷம்மகாசந்தோஷம் இது அழைப்பிக்கிறேன்.

!இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

ஆசாரவாசல்காக்கு மரியகட்டியக்காராகேள்
தேசாருமெனது தேவி திகழ்கொர்ப்பவாதையாளுள்
கூசாமல் மருத்துவஞ் செய குறிதெரிசுழவிதன்னை
ந்சோம்பவிராமற்சென்றே நீமிஷத்திலைழத்துவாடா.

வசனம்.

ஆரடா ஆசாரவாசற்கட்டியக்காரா எனது பிராணபதமான சந்திரமதிதேவி கொர்ப்பவேதனைபடுகிறாளாம் அதிசீக்கிரத்திலேயோடி மருத்துவக்கிழுவியை யழைத்துவாடா.

கட்டியன்-வசனம்.

அப்படியேபோயழைத்துவருகிறேன் சுவாமி.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

மாதருமணியாஞ்சந்திர மதிக்கொர்ப்பவாதைதிர்க்க
கோதிலாமந்தரதந்தா குறிநெறியனைத்துந்தோந்து
சாதகமிகுத்தவித்தை தன்னிலேசிலாக்கியமான
முதுயர்மருத்துவச்சி முணகிக்கொண்டிதோவந்தாளே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மருத்துவக்கிழவி வருகிற விதங்கா

மருத்துவச்சிவருகிற-தரு-இ-ம்-பந் துவாராஸி-ஆதிதாளம்.

வங்கணமாகவேதள்ளாடி மருத்துவக்கிழவிவந்தாள்
கூனிமிர்ந்து மருத்துவக்கிழவிவந்தாள்
சங்கையிலலாமலேநான்கைதொட்டவிடமெல்லாம்
தழைத்துப்பின்னையெற்றுப்பிழைத்துநன்றாப்பிழைத்து
சத்ருடன்வாழ்வரென்றுசாமர்த்தியமெபுகன்று (வங்கணம்)

எடுத்திழைக்குமுன்னே யினாத்திரைத்தேநடுங்கி
மெத்தனையுமென்றெயெண்ணிக்கொண்டெயொடுங்கிக்
கடுத்தமாகவேபேசிக் கோலையுமுன்றிக்கொண்டு
கண்ணையுமுறித்துப்பார்த்துஅவிழும்பிதகக்
கலையையிடைசுந்தேர்த்துக்குக்கைபோல்வாயிற்பொங்கி
கோடுவாய்விழிந்தொழுகக்கொறட்டையிழுக்கநீண்ட
துருத்திபோல்முலைமுக்கக்குந்தியிருந்துஎழுந்திருந்து
குணகிகுணகிமெள்ளமுணமுணவென்றுகளளக்
கொழுத்தசிறுக்கிகளென்னையிழைக்கவொட்டார்களென்ன(வ
வசனம்.

வண்டிசக்களத்திமருளே மென்னையெண்டியலட்டுகிறாய் எனக்
கென்னகண்ணுதெரியுதாமண்ணுதெரியுதா நடக்கக்கூடுதா அடிசும்
மாயிருந்தாலுமிருக்கவொட்டவிலையேநல்ல ஆண்பின்னையெப்பெறு
வாய்பயப்படாதேயம்மா.

சந்திரமதி-விருத்தம்--இ-ம்-கண்டா.

மந்தரதந்தாத்தின்மிக்க மருத்துவமாதேகேளாய்
இந்தவேதனையின்கோர மென்னென்றுசொல்வேனம்மா
மைந்தனைப்பெறுதல்வேண்டி மாதவஞ்செய்குவார்கள்
சிறுதைதான் கலங்குதென்ன செய்துவேன்கிட்டேவாடி.

வசனம்.

கேளாயம்மாமருத்துவச்சிபுத்திரவாஞ்சையினாலேதபசு பண்ணி
ப்பின்னையெப்பெறவினைப்பார்கள் அநையினக்குமபோதேயென்மன
துகலங்குதே என்னசெய்வேனென்னசெய்வேனிப்படிசற்றே யென்
கிட்டேவாடியம்மா.

மருத்துவச்சி-வசனம்.

பயப்படாதே பயப்படாதே நான் கிட்டவே யிருக்கிறேனடி
அம்மா.

சந்திரமதி-விருத்தம்--இ-ம்-கண்டா.

நாணமேலிடுதேசொல்ல நானென்னசொல்வேனம்மா
சாணல்லோவயிறென்பார்கள் சதுர்முகன்விதித்தவாதே

காணுமிப்பிண்டம்நின்று கலக்குதே டிவயிற்றை
வீணல்லோ பெண்ணென்மந்தான்மேநி க்குமித்திடாதே.

வசனம்.

ஐயையோபிர்ப்பதேவர்கட்டளைப்படியேயென்சா ணுடம்புள்ளம
னிதருக்குஒருசரணவயிதென்றுசொல்லுவார்கள் அகிலேநான்படுகிற
அகேராத்நையென்னென்றுசொல்லுவன்ஆஅதோ அடிவயிற்றிலே
நின்று அந்தப்பிண்டம் கலக்குதே அதிலுள்ளவருத்தத்தை யெல்லாம்
சொல்லவென்றாலும்வெட்கமாயிருக்குதேபூமியிலே பெண்ணென
மெடுக்கிறது விருதாவேயல்லதுஇதுஅடுக்குமா வென்னசெய்வேனடி-
மருத்துவச்சி.

மருத்துவச்சி-வசனம்.

அம்மாவுன்னைப்பார்ததால் மகாசவுந்தரவதியாகக்காணுதே உன
க்குஇந்தவிளமையில் காணேபுத்திரபாக்கியமகிடைத்ததேமகா சந்தோ
ஷம் மகாசந்தோஷமஉன்னைப்பெற்றதாய்தந்தையார் இவருக்குநீயெப்
படிபாரியாளாகினாய் இந்தப்பிள்ளையெப்படிவந்தது இந்தவரலாற்றெ
ல்லாம் எனக்குதெதரியச்சொல்லடியம்மா.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

மன்னுமென்னுயிர்பேல்வந்த மருத்துவமாதேகேளாய்
கன்னமாபுரியையாள்வோன் காதல்சேரெனதுதந்தை
அன்னிலைகைலைவாச ரூட்படிசயம்வரத்திலு
நன்னெறிமெய்மையோதி நான்மணமாலையிட்டேன்.

வசனம்.

கேளுமம்மாமருத்துவமாதே கன்னமாபுரியையாளு மதிதயமகா
ராசனென்னைப்பெற்றதகப்பனார் அவருக்குஆகியிலே சுயிலாசவாசர்
கொடுத்தவரத்தின்படியேஎன்கழுத்திலிருக்கின்றசுவயதிருமங்கிலியத்
தைக்கண்டவரேயெனக்குப் புருஷனாவாரென்றுஅருளியதால் எந்தக
கப்பனார்உன்பெண்ணினசயம்வரச்சாலையிலே நானேயிந்தஅரிச்சந்தி
ரமகாராசன்கழுத்திலுமாலையிட்டப்பாரியாளானேன் இதுதானென்னி
டவரலாற்றம்மா.

மருத்துவச்சிசொல்-வசனம்.

அப்படியாஅப்படியா மகாபாக்கியம் ஆனால் பம்பப்படாமலிருந்
தாயே.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

எப்படிபயப்படாம விருப்பதென்செய்வேனம்மா
குப்புறக்கவிழொண்ணுது குனிந்துமேநிரொண்ணுது
தப்பிலாக்கைகால்சொர்ந்து தளருதேநாவுலர்த்து
செப்பமாய்நிற்கொணுது திரண்டிதோவருதேதம்மா.

வசனம்.

ஆஆ கேளடியம்மா மருத்துவாளாதே எப்படிதான் பொறுத்திருப்பேன் கைகால்சொருது நாவுலந்துபோகுது குனியவும்கூடாது நிமிரவும்கூடாது ஆஅதோதிரண்டேதோ வெருவிதமாய்வருகுதே என்ன செய்வேன் என்ன செய்வேனடியம்மா.

சந்திரமதி-தரு-இ-ம்-கண்டா-ஆதிதாளம்.

ஈதென்னவேதனை-அம்மா-அம்மா-அம்மா-அம்மா-ஓகோ - ஈதென்ன
சோதிக்குதேதெய்வம்பொதுவென்பதில்லையோ
தோகையெயனக்கொருதேறுதல்சொல்லையோகுட்சுமம்
அம்மாஇதுகுட்சுமம்புத்திரசோபத்தினுவிதுதாபத்துயாகுது
ஆபத்தென்றாலது அனைவர்க்குமேபோதும் ஈதென்ன
சென்மங்கபலகோடியே பென்சென்மமுமதைநாடியே
முன்சென்மந்தனிற்செய்த பூசாபலமுத்யமோ
இனியென்னுல்சக்கியமோஐயையோமோகமேஅதுவெகுதாபமே
இந்தமுதிர்ந்தவலியெடுக்கபிதிர்ந்தென்னுளம்நடுக்க
சுதைந்திவ்வுயிரகடுக்கதிருகந்தனையொடுக்கச்செய்யுதேபங்கம்
நிலைகுலைந்துநையுதென்னுங்கம்போதும்போதும் ஈதென்ன

பொது-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

மன்னனரிச்சந்திரன்நன் மனைவிசந்திரமதிதானோர்
நன்னயஞ்சேர்மலர்க்கொடி போல்நயந்தகெர்ப்பததுயர்நீங்கிப்
பொன்னுலகோர்மகிழ்வாகப் புவனியுள்ளோர் தவந்தழைக்க
அந்நிலையானபுதல்வனையே யகமகிழ்வாய்ப்பயின்றனனே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் அயோத்தியாபுரியையரசாரும் அரிச்சந்திரமகாராசாவின் மனைவியாகிய சந்திரமதியமன் கெர்ப்பவேதனையென்கி ஆண்பிள்ளையைப்பயின்றாளென்றறிக.

தோழிவிருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபாணம்.

மன்னர்கள்மன்னோபோற்றி மனைவியாயுனக்குவாய்த்த
மன்னுதேன்மொழியான்சந்திர மதி கெர்ப்பத்துயர்நீங்கி
பொன்னுலகாளுமிந்திரன் புகழ்நீதிம்புத்தான்நனை
இந்நிலம்புகழ்ப்பெற்று ளிணையடிபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

கேளும் இராசசக்ரேஸ்வரா உமதுபத்தினியாகிய சந்திரமதியம்

மன் கொர்ப்பலேதனைநீர்கி இந்தபூலோகமெல்லாம் ஒருகுடையின்கீழா
ளத்தக்கதாக ஆண்பிள்ளையைப்பெற்றாள்சுவாமி.

இராசன்-வசனம்.

அப்படியே மகாசந்தோஷம் மகாசந்தோஷம் ஆண்சிங்கத்தைப்
போல் கமக்கொருபிள்ளையும்பிறந்ததா மகாபாக்கியம் மகாபாக்கியம்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

வீரர்கள் புகழுமெய்மை மிகுசத்யகீர்த்திமந்திரி
தார்பெறுமெனக்குப்புத்ர சந்தானமுண்டாச்சென்று
சீருடல் சொன்னுளின்த சேயிழைக்கனேகரத்ந
ஆரமும்பணிகள்வஸ்திர மடைவுடன்தாச்செய்வாயே.
வசனம்.

சேனும்சத்தியகீர்த்தியாகியமந்திரி பகவத்கடாட்சத்தினு லெனக்
கும்புத்திரோச்சவமுண்டாச்சென்று வந்துசொன்னுளே இந்த தோழி
ப்பெண் இவளுக்கனேகரத்நாபரணங்கள் பட்டுபட்டாவளிகள்முதலா
கியதுகளும் வெகுமதிகொடுத்தனுப்பச்சொல்லு மந்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

மகாபாக்கியம்பற்றியேகொடுத்தனுப்பச்சொல்லுகிறேன் சுவாமி.

மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

திக்കெல்லாம்புகழுங்கீர்த்திதிரளரிச்சந்தரமன்னன்
முக்கியமாம்வாசமகாக்குமுனைபெறுகட்டியக்காரா
தசகும்மராசனுக்கேதனைபன்வந்துறிதததாலே
மிக்கயாமணியாடைப்பொஸ் வெகுமதியிவட்கீவாயே.

வசனம்

சேனும்பிள்ளாய் ஆசாரவாசம்காக்குங்கட்டியக்காரா நம்முடைய
ஆண்டவராகிய இராசசகோஸ்வானுக்குப்புத்திரோச்சவமுண்டானதால்
அந்தசேதிசொல்லவந்த இந்தத்தோழிப்பெண்ணுக்குஇந்தநாபரணங்
களசொனங்கள் பட்டுபட்டாவளிமுதலாகியனும்வெகுமதிகொடுத்தனு
ப்பும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா.

கட்டியன்-வசனம்.

அப்படியேகொடுத்தனுப்புகிறேன்சுவாமி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

சேளறிவுபர்ந்தசத்ய கீர்த்தியாகியதோர்மந்திரி
ஆளுமென்னரைசைத்தாங்கஆண்பிள்ளைபிறந்ததாலே
நீர்புவிமறையோருக்குநிறையுநல்பாசகர்க்கும்
நாளெட்டுவரைக்கும்சுவர்னநன்மழைபொழிவிப்பாயே.

வசனம்.

சேனஞ்சத்தியகீர்த்திநமக்குப்புத்திரோச்சவமுன்னாசந்தோஷத்து
க்காக இந்தப்பூமியிலேயுள்ளவேதப்பிராமணஸ் யாசகாள்சர்வத்திராளு

க்கும் எட்டுநாள்வரைக்கும் வந்தவர்களுக்கில்லையென்று சொல்லாமல் சுவானவருஷமாகக் கொடுக்கச் செய்யும் மந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.

அப்படியேகொடுக்கச்செய்கிறேன் சுவாமி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

நானிலம்புகழ்நதுசொல்லும்நலமிருசுதயகீர்த்தி
ஆனதோர்மறைபொருக்குமரியநல்முனிவோருக்குந்
தானத்திலுபாந்திடும்பூதானங்கோதானமெல்லாம்
யானைமலமுரசுமேறியிறைவித்தேதருவிப்பாயே
வசனம்.

கேளுஞ்சுத்தியகீர்த்தியாகியமந்திரி யாகாதிகிருதுக்கள்செய்யும்ப
டியாகியரிஷிகள்முதலாகியபிராமணன் பெரியோர்க ளெல்லோருக்கும்
பூதானங்கோதானம் அன்னதானமவஸ்சிரதானமுதலாகியதுகளும்யா
னையின்பேரில்முரசறைவித்து அவாளவாளுக்குவேண்டியபடியேயதே
ஷ்டமாய்க்கொடுத்தனுப்பச்சொல்லுமந்திரி.

மந்திரி-வசனம்

அப்படியேசெய்கிறேன்மகாராசனே.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

புனிதநல்லறிவின்மிக்க புளகிதகட்டியக்காரா
கனமிகுமறையோர்யாசகர்முதலெல்லோருக்கும்
மனமிகுபூதானங்கள்மற்றுங்கோதானமெல்லாந்
தனியானைமுரசிற்சாற்றித்தகைபெறத்தருகுவாயே.

வசனம்,

கேளும்பிள்ளாய்கட்டியக்காரா நம்முடைய ஆண்டவனுத்தாரப்
டியே யானையின்பேரில்முரசறைவித்துபிராமணன்முதலாய்யாகாதிகிரு
துக்கள்செய்யத்தக்கவாகளாகியரிஷி+ளுக்குமமற்றுமுள்ள பெரியோர்
களுக்கும்வேண்டியபடியே கோதானம்பூதானமவஸ்சிரதானமுதலாகி
யதுகளெல்லாங்கொடுத்தனுப்பும்பிள்ளாய்.

கட்டியன்-வசனம்.

அப்படியேசெய்கிறேன் சுவாமி.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

பொன்மணிவஸ்திரமற்றும்பூதானங்கோதானங்கள்
நன்னயமுடனையிந்நுநாதனுமரிச்சந்திரேந்திரன்
தன்னிலைமகிழ்ச்சியானான்சையலார்நன்னீராட்டிப்
பொன்னணிதொட்டிலேற்றப்புதல்வனைக் கொடுவந்தாரோ.

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரமாக அரிச்சந்திரமகாராசன் புத்திரன்பிறந்தசந்தோ
தோஷத்தினால் சகலதானகளுமவழங்கிமகிட்சியடைந்திருக்கவப்பால்
அங்குள்ளதோழிப்பெண்க ளந்தப்பிள்ளைக்குத்திருமஞ்சனமாட்டி சர்
வாலங்காரத்துடனே நவரத்நகசிதமானதொட்டிலிலேற்றி தாலாட்டுகி
றவிதங்காண்க.

தாலாட்டு-தரு-இ-ம்-நீலாம்புரி- ஆதிதாளம்.

ஆராரோ-ஆராரோ-ஆராரோ-ஆராரோ

தாரார்திர்குலத்தோன் தவமேயநுபவமே

ஆராரோ

தேனுறல்பாயுஞ் செழுமாங்கனியமுதே

ஆராரோ

வானொர்புகழவந்த வள்ளலேகண்வளரீர்

செங்கரும்பின்பாகுஞ் செழுமாமலர்ததேனும்

ஆராரோ

பொங்குபசம்பாவிவிடம்புத்த முதேகணவளரீர்

ஆராரோ

பத்தனாமாற்றுள்ளதங்கப்பதுமையிகநிறைத்த

சித்திரப்பொற்றொட்டிலிலேசீராகக்கண்வளரீர்

ஆராரோ

திங்களணிநசர்திருவடியைத்தான்றொழுதே

கங்கைகொணர்ந்தோன்குலத்தின் கண்மணியே

ஆராரோ

இகத்திற்குகம்வாய்த்தேயிவ்வுலகோர்கொண்டாட

மிகுத்தபாத்திலுறும்வேல்மன்னன்போரோறே

ஆராரோ

துங்கதிரிசங்குமன்னன் சுதனாகவிளங்கவந்த

எங்களரிச்சந்திரமகே யிசையுந்தவப்பலனே

ஆராரோ

பொது-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

இந்தவகைச்சந்திரமதியின்மெடுத்தபாலனுக்கே

சந்ததமும்புகழ்தேவதாசனென்றுபேருமிட்டே

சிந்தைமகிழ்வாயிருக்கத்திசழுமிந்திரன் கொலுச்சபையிற்

சந்தரக்கட்டியக்காரன் றுலங்கவருகின்றனனே.

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரமாகச்சந்திரமதியம்மனும்அரிச்சந்திரமகாராசனும்மகா
தேவர்கடாட்சத்தினாலேதங்களுக்குப்பிறந்தபிள்ளைக்குத்தேவதாசனெ
ன்றுபேரிட்டுச்சந்தோஷமாகவாழ்ந்திருக்கின்றதாளிஸ்தெய்வலோகத்தி
லே தேவேந்திரன்சபையில்கட்டியக்காரன் வருகிற விதங்காண்க.

அய அரிச்சந்தரவிலாசம்.

கட்டியக்காரன் வருகிற-தரு-இ-ம்-பந்துவாரளி-தாளம்-ஆதி.

கட்டியக்காரன் வந்தான்-வந்தானிதோ - கட்டியக்காரன்வந்தான்.

கதத்து-அகிசுபருணமொடு-ஆதி உதித்து

நல அலங்காரத்திடுகெட்டி கட்டியக்காரன் வந்தான்

கிட்டியவுட்கிசைகளை புமெட்டியிரட்டிய தட்டிப்புளகிதமுறு
கிரணசந்திரமணியணியொளி பெறுபருவஇந்திரசபைதனில்வளமுறு-க
விரிந்தசுடரெனநவமணியிலகுறு மாலைகிரகித்புனைந்துவ
விசிதமுறைமுறைகளெவர்களுமகிசயயிதுவெனமனதில்நினைந்து
பொருந்துமார்பிலாரமணிந்துபூதலமளந்தான்பாதம்பணிந்து
புனிதபுகிரிச்சுரிகைத்திகழ்புவனததாசரு மெச்சியநற்புகழ்புளகித
மொழிதட்டிசல்லடமுந்தொட்டுப்
பொவிதருவல்லவாட்டதை வொயிலாய்விட்டுப்
பொங்கமாகவேமீசையைமுறுக்கிப்புவலன்வருத்திபார்க்கென்றுருக்கி
புருவம்நெரித்துநெரித்துசிரித்துசிரித்து (ப்
புகுமணவிலிசிறைதகுமசுர்களுறை
பொருதலமொடுபலபுவிமுதலெவர்களும்
புகழ்துபுகழ்த்துகுணசாலியென்றுசொல்ல
மகிழ்த்துமகிழ்த்துசெயசிலனென்றுநல்ல

கட்டியத்

வசனம்.

அகோகேளுங்கள்சபையோர்களே அகிகதபோபல இதிகாசகாரு
ன்யாசமகபரகாச விஸ்வாசவெகுநேசசரசவுல்லாசத்தேக தேவதேவம
காராசனாகிய மகபதிகரபதிகசபதிகவாக்காகிபதி அஷ்டதிக்காகிபதிஅ
தல்-விதல்-சுதல்-சிதல்-தராதல்-மகாதல்-பாதாள-புவலோக- புவலோக
சுவர்லோகசுனர்லோகமகாலோக சத்தியலோகமவனாக்ஞர் கோததிப்பிர
தாபகளுடைய பிந்திராணிசமேதனாகிய ஐராவதங்கற்பகத்தருகாமதே
னுசுவசிந்தாமணி சங்கரிதபதுமநிதிவச்சிராயுதம்ஸ்வேதமென்கிற குதி
மைமுதலாகிய சகலசௌபாக்கியங்களும்பொருந்தியதேவேந்திரமகாரா
சாவாணவர் சுவர்க்காபுரியிற்கொலுவுகருவருகிறார் வெகுபாக்குவெகுப
ரக்கு எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

அம்மைமென்மாதாடவமர்கள்முனிவர்குழ
நிரம்பியமதுகீதம்நிறைந்துபல்லாண்டுசுடற்
சுநம்பம்மாலைகுடித்துலங்குவெண்கவரிவீச
விரும்புதேவெந்திரமன்னன்மிகமகிழ்வுடன்வந்தானே.

வசனம்.

அகோதெப்படிபென்றூல்தேவேந்திரமகாராசன் கொலுவுக்குவருகிறவிதங்காண்க.

தேவேந்திரன்வருகிற-தரு

இ-ம்-தோடி-தாளம்-ஆகி.

தீரளதிவுல்லாசதேவேந்திரமகாராசகெம்பிரானிதோவந்தானே
மாரன் கண்டிபணியும்வடிவினிலுயர்தருமணியெனவளர்திரு
மானபூஷணசுவர்க்கவாசமருவிவரு மன்னியரிதிபதி
பொன்னுலகதிபதி-நன்னயமகிபதி அன்னியகசபதி(தீர)
சந்தர்வட்டவெண்குடைபிடிக்கமாநர் நடிக்க
சதுர்வேதாசமமுனிவர்கள் படிக்க
சிந்தைநடுங்கியந்தவசுரர்துடி அடிக்க
செப்பும்பிரதாபகட்யவோசையாற்றிசை வெடிக்க
அந்துபிரபேரிகைசில்லரிசல்லரிதொந்தொம்மெனப்பல்லியமல்லரி
தொனிகள்முழங்கிடவமணியணி திகழ்
புனிதவலங்கிர் தசுபமுடனே மகீழ்(தீர)

தேவேந்திரன்போற்றி-விருத்தம்

இ-ம்-மத்தியமாவதி.

உலகெலாம்வாழ்கவந்த வுயிர்களுமுறையேவாழ்க
இலகியவேதமோங்க வெண்ணீர் அங்கலைகள்வாழ்க
நலமிகுவானோர்வாழ்ச நற்றவந்தழைத்தேயோங்கி
மலர்விழிநெடுமாற்பாடம் வணங்கியெந்நாளுந்வாழ்வாம்.

முதல்மந்திரிபோற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

வெள்ளையானேயின்மேற்கொண்டே விண்ணுலகாளவந்த
கிள்ளைமென் கொழியிந்தராணிக் கேள்வனேபோற்றிபோற்றி
எள்ளரும்புகழ்கைக்கொண்டே யெங்கனையாளவந்த
வள்ளலேமகிழ்தேவேந்திர மகபதிபோற்றிபோற்றி.

இரண்டாவதுமந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-கல்யாணி.

ஐந்தருநிழற்சீழ்நின்றே யமர்நாடாளவந்த
சுந்தரக்கிரீடாதா சுபகராபோற்றிபோற்றி
சந்தகமாக்கர்தம்மைச் சதைத்துவென்றிட்டவீர
எந்தைதேவேந்திரமன்னு வினை படிபோற்றிபோற்றி.

கட்டியக்காரன்போற்றி-விருத்தம்

இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

சொல்லரியசொர்க்குமொடுமத்யபாதாளமுந்துதித்திவீராபோற்றி
எல்லையல்லாதபுழுகொண்டவசுரரபுதமிலங்குகெம்பிராபோற்றி
இக

பொல்லாதவசுரரைக்குலைந்திட வென்ற புசுபலசிரேஷ் - டேபோற்றி
நல்லவானவர்பரவுந்தேவேந்தரமகாராசநாதனே நின் றுள்போற்றி

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

தருக்கஞ்சூரப்பொன்னாட்டைத் தருக்குடனாவந்த
திருக்கில்லாவிந்திரமன்னன் திகழ்கொலுவிருக்கவாங்கே
வருக்கமாமறைகள் போற்று மாதவந்தன்னில்மிக்கோர்
மருக்கமழுவனத்தில்வாழு மாமுனியோர் வந்தாரே.

வசனம்.

தேவேந்திரன் சபைக்குமகாரிஷிகள் வருகிற விதங்காண்க.

மகாரிஷிகள் வருகிற-தரு

இ-ம்-தேசிகதோடி-ருபகதாளம்.

மகாரிஷிகள் வந்தாரிதோமகாரிஷிகள் வந்தார்

முசமுசுமாய்ப்பாத்தைநாடி மோனமாம்நன்னெறியிழ்க்கடி
மதிரும்பலவிதகன்மமுஞ் சிதறும்வகையிதமொன்றறிய (மகா)
விரிந்தசடைகள் பளபளென்றுமின்ன-நித்யவிபூதி

விளங்கப் பரணவமந்தரமயங்கள் மன்ன

புரிந்ததவங்கள் நிறைந்துபெருகப்-பூர்வபுண்யபலனும்வருகப்
புணரும்பலவுணருஞ்சிவ-கணரும்-அந்தணரும்துதி (மகா)

நாடுமனத்தைப்பூரணத்திலேநிறைத்துக்குறைவில்லாமல்
நண்ணுங்கள் மவிடரைஞானத்தால்மறைத்துத்

தேமும்பரத்தைச்சொந்தமாக்கிச்சிக்கும்பந்தபாசத்தைப்போக்கிச்
செழுமையபுலனுடனைம்பொறி சிதறும்படிசெபமொன்றிய
கூதலங்களில்தெண்டிகமண்டலம் துலங்கசதானந்தக்

கருணைச்சோதிச்சின்மயச்சுடர்விளங்க

வரதழாத்திகளிவரெனச்சொல்ல வாணுளோர்களும்துதிக்கநல்ல
மலருஞ்சாணிலருந்திறல் வவிதங்கியநிலைபொங்கிய (மகா)

தேவேந்திரன் போற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-அடாண.

மூவர்கள்நிற்கும்நல்ல மோனமாம்நிலையையாடி
தாவரும்பிரணவத்தின் தகையறிந்தோரோபோற்றி
மேவுசிற்குணத்தின்மிக்க விறல்கொள்மாதவரோபோற்றி
ஆவலாய்க்காணப்பெற்றே னருளுடன்வருகுவீரே.

வசனம்.

சாணஞ்சாணம் வாருங்கள் வாருங்கள் மகாரிஷிகளே ஆசனத்தி
லெழுந்தருளியிருங்கள் சுவாமிகளே.

மகாரிஷிகள்-ஆசிவிருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

பொன்னுலகாசேவாழி புனிதவானவர்கள் போற்ற
மன்னுமிந்தராணிபாகா வளமுடனானும்வாழி
துன்னியகற்பகத்தின் சுபசிழங்கிழிருந்த
நன்னயமாகவாமும் நாததேவேந்தராவாழி.

வசனம்.

வாழிவாழிதேவேந்திரமகாராசனேவாழி.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

இந்திரன்கொலுவிற்கூடி யிருக்குமா தவத்தோரெல்லாம்
வந்தங்கெரிம்பிவேத வாய்மைகள் புகன்று தத்தம்
சிந்தையில்கிழ்ச்சியாகிச் செழிப்புடனிருக்கவாங்கே
மந்திரமூர்த்தியான வசிட்டர்தாம்வருகின்றாரே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகதேவேந்திரமகாராசனுடைய சபையில்கிஷ்களு
ம்தேவர்களும்கூடிக் கொலுவாயிருக்க அந்தச்சபையில்வசிட்ட மகாரி
ஷிவருகிறவிதங்காண்க.

வசிட்டர்வருகிற-தரு-இ-ம்-புன்னகவாரளி-ஆகிதாளம்.

வசிட்டமுனிவர்வந்தார்-மகாதவவசிட்டமுனிவர்வந்தார்
கசட்டுக்குணமொழித்துக் கன்மந்தனைப்பழித்துக்
கருதியபிரமரிஷ்டை கைவல்யமாம்பிரதிஷ்டை
கரைகண்டிடுதவநெறிதனில் மணமுறு
கதிகொண்டெயர்பாமிதுவென நிலைபெறு (வசி)
பசம்பொற்குண்டலம் துலங்க
பளபளன்னவொளி திகழலங்கிர்த
வளமிருந்தவமணியிதெனவுசித (பசம்)

பதுமமலரினிநுபுறமிருகதிரெனநருவமதியினிநுபுறமிருசுடரென
பகருமறைநுழைதருசெவிகளின்மகிழுமொருபாரிநுவடிவென
பவளக்கொடியைச்சொலுமற்புதசடை (பசம்)

திவளச்செழுந்தநனிமெய்ப்பொருள்நடை
பகரிற்சிவனரியயனும்மகிழ்நெறு
மிதுபொற்பிலகியமகிமைப்புநுறு (பசம்)

பிரணவாகாரபரத்துவம்வாயினிலிலங்க
விசம்பிற்புடைபாவும்-விண்ணவரும்பாவும்
மெய்த்தவத்தோர்களுெல்லாம்-விரும்புஅருள்நிரம்பும் (வசி)

போற்றிவிருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

விசிட்டநல்லறிவின்மிக்க மெய்ப்பொருளறிந்துகாமக்
கசட்டினையறுத்தோர்வாழ்த்துங் கருணையங்கடலேநாளும்

அசட்டுளத்தவனாமென்னை யாதரித்ததம்பாராட்டும்
வசிட்டமாமுனியேயுன்றன் மருமலர்ப்பதங்கள்போற்றி.

வாழ்த்துவிருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

சங்கநிதர்ப்பதுமிதி தழைக்குஞ்சிந்தாமணியுடனே
தங்குபுகழ்சேர்கற்பகப்பூந் தருவுந்தழைத்துமிகவாழி
எங்கன்மனதுக்கிடர்வாரா திருக்கவசார்தமைவென்றே
துங்கமுடன்வாழ்தேவேந்தா சகுணாளுமிகவழி.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

இத்தகமுனிவரெல்லா மிசைபெறுவசிட்டரோடும்
உத்தமவிந்திரன்வாழு முயர்ந்தநற்சபையிற்கூடி
சித்தமுற்றிருக்கவாகுகே திரிச்சங்குசுவர்க்கஞ்செய்த
வித்தகவிஸ்வாமித்திரன் விரைவுடன்வருகின்றாரே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகச்சகலரிஷிகளும்தேவர்களுங் கூடியிருக்கிறதே
வேந்திரன் சபையை நாடி விஸ்வாமித்திரமகாரிஷிவருகிற விதங்கா
ண்க.

விஸ்வாமித்திரர்வருகிற-தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

மஹாதவங்கள்நிறை சுகானுபவமுறை வளரும்விஸ்வாமித்திர னுனே
சோதிமயமாய்வளரும் விஸ்வாமித்திரனுனே
தகாதவையென்றாலுஞ் சாதிக்கவேதுணிந்தேன்
தற்பரமானதொருசிந்தைப்பண்ணத்தேன்
விகாதமெனக்கெதிர் செய்வாருண்டோ சொல்லு
மேவுமெனதுசாபம் லோகமனைத்தும் வெல்லும்
விரிகடல்புடைபரவியபல வுலகிலும்
விறல்மிகுகார்முனி வாருறையுலகிலு
மிகுதகநெறிமுறை யெனையலதெவருளர்
வினையுநல்லதிசய விசயவலுமைபெறு
விரதத்துவமேமுதலாய்தரு தீரநித்யபராக்ஷாமமாய்வரு (மக)

அஷ்டதிசையுமற்ற வண்டப்ரமாண்டமு
மனைத்தும்பொடியாகச் சாடுவேன்-மேலும்
அரியயன்சிவனென் றுசொல்லுமுவர்களையு
மசையாமலேநிறுத்திப் போடுவேன்
நிஷ்ரேக்கோபம்வந்தால் சண்ப்ரசண்டமாக
நிமைக்குள்ளேலோகங்களை மூடுவேன்-என்னை
நிந்தித்தவர்களைநான்விழித்துச்சாம்பலாய்ப்போக்கி
நிகர்கஞ்செய்துவினை யாடுவேன்

இஷ்டமொருவர்மீதில்வைத்தால்வருமோ
 எந்நாளுமவர்களைக்காப்பாற்றுவதே
 துட்டர்களுனாலுமென்சிஷ்டர்களாகவேவந்தால்
 கஷ்டங்வேயகற்றிக்காட்டுவேன்மோட்சபாசித்தி
 கலக்கமுண்டோவதிஷ்டர்க்கென்போல் துலக்கமுண்டோநடுநடுக்கங்
 ககனமுதலகிஜபுவன அசரசா
 மகிமையெவையுமொருவனையினிகரில்லென
 முகிலினியசிறு முருவலொடுவெருவ
 புகையினிமிருமனல் புகவுமகிமைபுரி
 பூதநாதபுராரியு மஞ்சு தீதிலாதமனோகதிமிஞ்சும் (மகாதவ)

தேவேந்திரன் போற்றி-விருத்தம்-இ-ம்- மத்தியமாவதி.

மும்மலக்குறும்பைநீக்கிமுப்பாம்பொருளோடாடி
 இம்மையைவெறுத்துமேலா மின்றத்தைக்கண்டாம்போற்றி
 செமமைசேர்தவங்கள்செய்யுந்திறத்துளோர்புகழ்போற்பொங்கி
 விம்முலல்லறிவின் விஸ்வாமித்திரமாமுனியேவாராய்.

வசனம்.

வாரும்வாரும் விசுவாமித்திரமகாரிஷியே ஆசனத்திலெழுந்தருளி
 யிரும்.

விசுவாமித்திரர்-ஆசினிருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

அயிராவதத்தின்மிசையிருந்தே அமராபுரியையரசா றும்
 மயில்போற்சாயவிந்திராணிமகிழ்நாளுமிகவாழி
 செயிர்சேசுரர்தமைவென்றேகிறத்தின்மிகுந்தோய்முனிவர்புகழ்
 பயிர்போலோங்குமகபதியேபரிவாயடைந்தேகிதவாழி

தேவேந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

சீர்பெறுதவத்திலோங்கித்திகழ்கிரிபுவனபெங்கும்
 மோர்கொடிக்குள்ளேநாடியுலாவினேசஞ்சரிக்கும்
 பேர்பெறுமுனிவனோள்பெரும்புவிமரசர்தம்மிற்
 சார்புறுகீர்த்திமெய்மைத்தருமவான்யார்சொல்வீரே.

வசனம்.

சேளுங்கள்மகாரிஷிகளே பிரம்ஹரிஷிகளே உங்கள்தபோபலத்தி
 னுடையமகிமைமயினுலே சுவர்க்கமத்தியபாதாளமென்று சொல்லும்படி
 யாகிய திரிலோகங்களிலேயும் ஒருநொடிக்குள்ளேசஞ்சரித்துவரும்படி
 யாகிய வல்லபையுடையவர்களாகவிருக்கிறீர்களே ஆனதால்நீங்கள்
 நிபாதகாரியமொன்றிருக்கின்றதா பூலோகத்திலேகூத்திரியருக்குள் ச

அக

அரிச்சந்தரவிலாசம்.

ந்திரவம்சம்குரியவம்சமாகிய இருதிருவரில்-சத்தியம் - கீர்த்தி-தருமம்-
இதுமுதலாகியசகலநீதிகளிலேயு-வழுவாமல்செங்கோல்செலுத்தி அ-
ரசாளப்பட்ட இராசனெவனோ அவனைத்தெரியச்சொல்லவே ணும்சுவாமி

வசிட்டர்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவாரளி.

கேள்கார்பதிநீகேட்குமில்வாய்மை கிளர்தருபூதலந்தனிலே
நீள்கதிர்குலத்தில்திரிச்சங்கு நேர்தலத்தோங்கியபுதல்வன்
வாள்பெருவீரந்தருமன் னீதி வாய்மைசத்தியம் நிறைகீர்த்தி
நாளுமெய்தவருனயோத்தியையாள்வோனல்லரிச்சந்தர னென்பவனே
வசனம்.

கேளுந்தேவேந்திரமகாராசனே நீகேட்டவதசயத்தையெனக்குத்
தெரித்தமாத்திரஞ்சொல்லுகிறேன் பூலோகத்திலுள்ள இராசாக்களில்
குரியவம்சாதிபதியாகிய திரிச்சங்குமகாராசாவினுடையபுதராகிய அரி-
ச்சந்திர மகாராசனென்றொருவ னயோத்திராட்டை மாசாட்சிசெலுத்-
தாநின்றவன் சத்தியத்திலுந்தருமத்திலும்கீர்த்தியிலும்பொய்சொல்லா-
மையிலும் வீரதருமத்திலேயுமவனேசிலாக்கியன் அவனேசிரேஷ்டன்
அவனேயோக்கியன் மற்றொருவனாயும்யான்கண்டதில்லை தேவேந்திர
மகாராசனே.

தேவேந்திரன்-வசனம்.

அப்படியா அப்படியா மகாசந்தோஷம் மகாசந்தோஷம்.

வசிட்டர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆரபி.

இன்னமுட்புகல்வே னிமையவர்க்கரசே
யெழிலுறுபூதலந்தனிலே
மன்னவாமன்னன் பிறர்மகன்விரும்பான்
மனுநெரியாதினும்பிசகான்
பன்னியவேள்வியந்தணர்க்குதவும்
பரிவுளான்யாசகரெவர்க்கும
சொன்னாமழையெய்யெழிபுலன் சொன்ன
சொல்லையுமுறுத்திடானவனே.

வசனம்,

இன்னமுமவனுடையகுணநிசயத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேளும்
பாதாரவார்ச்சிதன்வேதாஃமசாத்திரங்களிலேசொல்லப்பட்ட நீதிமார்க்க-
ங்களிலணுமாத்திரம்பிசகான் யாகாதிகிரமங்களைசெய்யும்படியாகிய ரிஷி-
கள்பிராமணம்முதலானபேருக்குந் தேகியென்கிறவர்களுக்கு மில்லை
யென்றுசொல்லாமல் கொடுக்கப்பட்டவன்பொய்சொல்லாதவன் சொ-
ன்னசொற்பிசகாமல்லடக்கப்பட்டவன் அந்த அரிச்சந்திரமகாராசனே
யன்றி வேறொருவருங்கிடையாதுதேவேந்திரமகாராசனே.

இதுவும்-வசிட்டர்-விருத்தம்-இ-ம்-கேதார்கௌளம்.

சொல்லியவிற்தவநெறிதவறான் சுபகுணஞ்சியவேந்தன்
விலவலிமிகுத்தோனென தருஞ்சிஷ்யன் விளங்குந் பூதலமனைத் தும்
வல்ஸ்மைமிகுத்தேயா சசெயகின் றுனவன் புகழமிக்கவேபடைத்தோன்
எல்லையிலவனுக்கிணையெவருண்டோவென் மசால்வேனவன் திறமையா
வசனம்

ஆஆ ஆ அவனுடையபிரதாபங்களை நானென்னென்றுதான் சொ
ல்லுவேன் வில்லின்வலிமையிலே புகழடைகிறநேரப்பிலே மற்றுமுள்
ளசகலகுணசியங்களிலே எதைப்பெரிதென்று சொல்லுவேன் ஒன்ற
தகொன்றுபெரிதேயல்லதுகுறைவில்லை இப்படிப்பட்ட அரிச்சந்திரம
காராசன் அவந்தா னென்னுடையசிஷ்யன் அவனைப்போ லொப்புச்
சொல்லஉலகத்திலேவேறொருவருண்டோதேவேந்திரமகாராசனே.

தேவேந்திரன்-வசனம்.

ஆ அப்படியாசகலகருமத்திலேயும்பிசகில்லாமலுந்தேவரீருக்குச்
சிஷ்யனாகவுமவிளங்காநின்ற அந்த அரிச்சந்திரமகாராசனுடையகீர்த்திப்
பிரதாபங்களைக்கேட்கக்கேட்கச் சந்தோஷப்பெய்கிறதே வசிட்டமகாரி
ஷியே.

விசுவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

கப்டன்சுடன் அதன்மகுரூரகாலன்

கருதும்பொய்வார்த்தைக்கொருகப்பலனையான்

நிபம்வைத்திடுவான்பிறர்மேல்பாதாவிருப்பம்

நிலையமினஞ்சமோர்நிமிஷநிலைத்திடானவனே

சபைபெச்சிடச்சுரர்கள்புகழ்த்திட விற்திரன்சபாசெனச்

சற்றுமஞ்சாமடையுரைத்தனையிதென்னதருமோ

செபமுந்தபமுமகினை யிதெல்லாநதிரண்டபொய்

சொல்லவோ தெரிந்தனுவசிட்டமாமுனியே.

வசனம்.

ஓ ஓ ஓகோ அட்டா ஆச்சர்ய மாச்சர்யம் அப்ரயோசனனுன அச்
சரிச்சந்திரன்-கபடம்-குது-அதர்மம்-காதகம்-இவைகளெல்லாமவனி
டத்தில் குடிக்கொண்டிருக்கின்ற துமல்லாமல்பொய்யென்கிற ஒருசரக்கு
களைவாரிநிறைக்கும்படியானவொருகப்பலுக்குச்சமதையாகிய அபத்தப்
பெட்டிமகன் ஒருவர்பேரிலே அபாண்டம்வைப்பதற்கு முதற்பாதம்பா
தாரத்துரோகி நிசமென்கிறவார்த்தையிலே ஒருகூணப்பொழுதாகிலு
ம் நிலைத்திருக்கின்றவனையல்ல அப்படிப் பட்டவனையா இந்ததே

அஅ

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

வேந்திரமகாராசா சபாசசபாசென்றுபுகழ்த்தக்கதாகவும் சொல்லவந்தி
நிகிலேதெரியவந்தது நீசெய்கிறசெய்தபங்களுடையயோக்கியம் நன்ற
ய்ச்சொன்னீர் வசிட்டமகாரிஷியே.

விசுவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

கல்லாதமுடனன்னெறியுணரான்கற்றவர்கேசமேயறிகிலான்வீணன்
காதகத்தொழிலெலாந்தெரிந்தோன்
பொல்லாததீர்க்கப்பாவமேகுடியாய்ப்பொருந்தியமனத்தினோன்
சற்சனர்சொல்லுமபோதனையாகிலும்விரும்பான்
அல்லதுசீலவொழுக்கந்தானுண்டோ அரிகரிவவனுக்கரிச்சந்
திரனென்றுபேர்யாரிட்டார்குருவும்நீதானோ
நல்லதுபோபோமீதொருபயித்தியமோசொன்னநாவுக்கே
சிரேஷ்டமோவிதைநகைப்பார்களுக்கேட்டவர்தாமே.

வசனம்.

ஐயா சாஸ்திரங்களேதாகினும்படித்தவனா நன்மார்க்கங்களை யறிந்
தவனா அல்லதுபடித்தவர்களுடையநேசமுண்டா பொல்லாங்கென்று
சொல்லாநின்ற மகாபாதகங்களுக்கு அஞ்சுகிறவனா சற்சனா சொல்லுகி
றனானபோதங்களையிச்சி கிறவனா அல்லதுபரிசுத்தமுண்டாபெரியோ
ராகளென்கிற இடத்திலொழுக்கமுண்டா இத்தியாதி குணங்களோடுந்
கூடியதுர்மார்க்கனுக்கு ஹரிஹரி அரிச்சந்திரனென்றுயார்தான் பேர்
ட்டார்களோ அவனுக்குதேவரீர்தானோ ஆசாரியர் ஆ ஆ தரும் தரும்
நல்லதுபோம்போம் உம்முடையசிஷ்யனென்கிறதை இந்ததேவசடை
யிலே சிலாக்கியமாகச்சொல்லவந்திரே அதைக்குறித்துபொய்சொல்லு
ம்படியாகியநாவுக்கு ஏதாகிலும் சிரேஷ்டமுண்டோ இதைக்கேட்டவ
ர்கள்நகைப்பார்கள் வாயைமூடும்வாயைமூடும் வசிட்டமகாரிஷியே.

வசிட்டர்-விருத்தம்-இ-ம்-பைரவி.

தெய்வமுமில்லையோசத்தியமுமில்லையோ செப்பியவேதநூல்பொய்யே
னககண்டதவத்தின்பலனைப்போலறிவேன் கருதுநல்லரிச்சந்திரன்கீர்த
தி, ஐயையோமற்றதிருக்கட்டுஞ்சற்றமபத்தமென்றறிசிலானவனை
பொய்யெனென்றுரைத்தவாயதுவெந்துபுழுக்குமோகோசிகமுனியே.

வசனம்.

அரிகரியான்முன்னுலேசொல்லிக்கொண்டுவந்த சர்வசிலாக்கியம்
களிலேயும் நன்றாயறிவேன் அவனுடைய கீர்த்திப் பிரதாரங்களென்
லாம் கீரிப்போது இந்த தெய்வ மகாசபைபிலே அவனை நிந்தித்து

சொல்லவந்தீர் அவனுடையகீர்த்தியெல்லாமப்படியிருக்கட்டும் நீநான்
ளகாணப்போகிறீர்வீணப்பொய்யென்றுசொன்னீரே அந்தச்சொல்
லுக்காகச்சொன்னநாவும்வெந்துபோம் வாயும்புழுக்களைச்சொரியும் ஐ
யையோதெய்வமில்லையா சத்தியமில்லையா வேதசாஸ்திரங்கள் பொய்யா
இப்படியும்சொல்லலாமா ஓபவிஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே.

இதுவும்-வசிட்டர்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

நன்னெறியுணரானென்றும் நவிலுங்காதகத்தானென்றும்
என்னருஞ்சிஷ்யனென்று மிரங்கிநான்புகழ்ந்தேனென்றும்
மன்னுமவ்வுச்சந்திரன் தன் மனதறிபா மற்சொன்னீர்
சொன்னதென்குற்றமென்று துதிசெய்துமகிழ்தல்நன்றே.

வசனம்.

இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேன்கேளும் ஓப விஸ்வாமித்திரமகாரிஷி
யே அந்த அரிச்சந்திரமகாராசன் நல்லந்திரான்களையறியாதவனாகவும்ம
காகாதகத்தொழிலைச் செய்கிறவனாகவுஞ் சொன்ன தூல்லாமலவனெ
ன்னுடையசிஷ்யனென்கிறதினாலேயு மவனுக்கொருஇழிவுவராமல்புக
ழ்த்துசொன்னதாகவு மவனுடையமனோதர்மமெவ்வளவுமறியாமல் பத
றிச்சொல்லிவிட்டார் இப்போதுமனதறித்து மெய்யைப்பொய்யென்ற
துபோல அவனையிகழ்ந்தபாவந்தீர்த்தக்கதாக இந்தத்தெய்வசபையிலே
இகழ்ந்தவாயினாலேபுகழ்ந்துசொல்லுவீரானால்மிகவீமநன்மையாயிருக்
குமமோம் வரையமுடுமவிஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே.

விசுவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

தருமம்நொத்திமோசத்தியம்வீணமோ தவங்ஞாவதவமாய்விடுமோ
பரவியவுலகிலரிச்சந்திரன் செய்யும் பாவமாமுறைகளைச்சொன்னால்
உருகிறாயபோபோவின்னமும்பொய்யை யுறுதியாய்கினைகிறுபவனை
மருவியமெய்யெனன்றுணர்செய்யும் வாயும்வேம்பாவும்வேம்புகிஷ்டா.

வசனம்.

அட்டா மெய்யனைப் பொய்யெனன்று சொன்னால் தர்மமும் இ
ளைத்துப்போம் சத்தியமும் வீணப்போம் தவசுகளும் அழித்துபோம்
அல்லவா சிஷ்யனென்கின்ற வருக்கத்தினாலே பொய்யைப் பேசப்பே
சவுனக்கும் இடமாயிருக்கின்றதே அந்த மகாபாதகனை மெய்யெனன்
றுசொல்லுகிற உன்வாயும் வெந்துபோம் நாவும்வெந்துபோம்மனதும்
வெந்துபோம் இந்தமட்டு மடக்குங்காணும்வகிஷ்டா.

வசனம்.

கய

அரிச்சந்தரோவிலாசம்.

வசித்தர்--விருத்தம்-இ-ம்-பாவி.

ஆமிதுசரிதானந்த அரிச்சந்திரமன்னனென்போன்
மாமறைபொய்த்திட்டாலு மதிகதிர்மாறினாலும்
பூமியுள்ளளவுமோர்பொய் புகன்றிடான்புகல்வானென்றே
நீமனமவாய்நாவெந்து நெருப்பாவாய்விஸ்வமித்திரா.

வசனம்.

ஆம்ஆம் நன்றாயச்சொன்னாய் சந்திரசூரியர்கள்தெற்குவடக்காண
லும் வேதங்கள்பொய்த்துப்போனாலுமித்தப்பூமியுள்ளளவு மொருபொ
ய்சொல்லமாட்டானென்று நானேசொல்லுகிறேனென்னுடையநாவும்
மனமும்வாயும் ஒருக்காலும்வேகமாட்டாதுநீவினாக அனைப்பொய்ய
ன்பொய்யெனன்ற உன்னுடையவாயும் நாவும் மனமும் வெந்து நீயும்
வெந்துசாம்பலாய்ப் போகப்போகிறாய் விஸ்வமித்திரா.

விசுவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

எத்தனைவித்தத்திலேநீ யிரக்கமாயவனுக்காகச்
சித்திரக்கதைசொன்னாலுந் திரணமுநம்புவேனோ
சத்தியமாகச்சொல்வேன் தப்பாதுபொய்யன்பொய்யன்
வித்தககசித்திரநான் வெட்கங்கெட்டிடுவாய்போபோ.

வசனம்.

இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேன்கேளுந் அந்தஅரிச்சந்திரனுக்காக
த்தனை சித்திரக்கதைகள்பெரிசினாலு மவன்பொய்யன் பொய்யெனன்று
சத்தியமாகச்சொல்லவேன் இனிமேல் பேசினாலிரத்த தெய்வையிடையி
லேவெட்கங்கெட்டுப்போவாய் இந்தமட்டோடே பேசாமற்போய்விடு
மவசித்திர.

வசித்தர்-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

பேசாமற்போகவோவுன் பெருமைநானறிவினேனோ
மாசிலாவரசைவிட்டு மாதவமென்னைகொண்டாய்
ஈசனையறிந்தும்நான் மில்லாமலதர்மம்பேசுக
கூசாமற்றுணிந்துவினாய்க் கூவாதேவிஸ்வமித்திரா.

வசனம்.

அறிவேனறிவேன் உன்பெருமையெல்லாம்எப்போதும்வீண்பெ
ருமைக்காரன்தானே நீ இராசாங்கஞ்செய்துகொண்டிருந்ததைவிட்டுத்
தவகக்கேள்வந்தாய் தவஞ்செய்துபாத்தையறிந்தும் உனக்கு ஞானவு
தயமில்லாமல் பாவமென்கிற அதர்மத்துக்குள்ளாகி இப்படிப் பேசுகி
றாய் டோக்கியந்தான் யோக்கியந்தான் போபோவிஸ்வமித்திரா.

விசுவாமித்திரருக்கும்-வசிஷ்டருக்கும்-வாது-தரு

இ-ம் - சங்கராபரணம் - அடதாளம்-

தனக்குத்தானேமகா தவத்தைக்கைக்கொண்டாயே சார்வதாநீயி
ங்கேசாதித்ததென்னை-யடவதிஷ்டா- சப்பறைவார்த்தை பிதற்றுவதெ
ன்னு.

எனக்குநிகராவாயோமுர்மூர்த்திகளாலேயிரங்கிப்பிரமரிஷியென்
றேனே-விஸ்வாமித்திரா- இயங்குப் பாவங்களெல்லாம்வென்றேனே,

வென்றதுமெய்யானாலொருநூறுமைந்தனா வென்றபோதெவ்வி
டம்போனயோ-அடவதிஷ்டா-வீண்வார்த்தைபேசஆளானயோ.

அன்றுந்தன்மைந்தருஞ்சுதூங்கசேனையும் அக்கினிப்பொறிபோ
லேயெரித்தேனே-விஸ்வாமிதரா-அதிககிஷ்டநாமந்தரித்தேனே.

தரித்தாயேசக்கிவிப்பெண்ணைப் பெண்சாதியாய்த் தழைக்கும்ப்ரா
மரிஷிதானே-அடவதிஷ்டா-சண்டிப்போ லென்னுடன்வாதேனே.

வாதுக்குஞ்சு துக்குங்காதகனியல்லால் மனையாளருந்ததியென்ற
றியாயோ-விஸ்வாமிதரா-வளருமென்பலத்தைக்குறியாயோ.

அறிவேனறிவேனந்தத்திச்சங்குவுணைநம்பி அலைந்தபோதவனைநீ
காத்தாயோ-அடவதிஷ்டா-அந்தஅரிச்சந்திரன்மனைதைப் போய்ப்பார்த்
தாயோ.

பார்த்தேன்பரிசோதித்தேன் பாரிலவனுக்கிணைபடைக்கப்ரமாவா
னுலுங்குடமோ-விஸ்வாமித்திரா-பஞ்சையுன்வாதுமேலாடுமோ.

ஆகிறாய்தெய்வ சபையிலேவாதாடி அஞ்சாமல்பேசிக்குதிக்கா
தே-அடவதிஷ்டா-அவனைமெய்யென்றும்திக்காதே.

மெய்யெனென்பதற்குச்சந்தேகமோபோபோ மிரட்டுமோநரிக்குட்
டிரிங்கந்தன்னை-விஸ்வாமிதரா - விருதாவாய்க்கொள்ளாதேபங்கந்தன்
னை.

பங்கப்படுவதுண்டோ அண்டரண்டப்ரமாண்ட பகிரண்டமும்
பொடியாக்கேனே-அடவதிஷ்டா-பரிந்தால்மூவனாயும்மோய்த் தாக்கே
னே.

தாக்குத்திமக்காலேசிப்பாக்கிபனியல்லால் சாதிக்கவொருவராலா
குமோ-விஸ்வாமிதரா-சத்யவியர்த்தம்விட்டுப்போகுமோ.

போகுங்கதியைக்கிந்த்சத்திரமைந்தையும் பஞ்சுதுதெற்குத்திசை
யில்மாட்டினேன்-அடவதிஷ்டா - புண்ணியத்திச்சங்குக்குக் காட்டி
னேன்.

காட்டினதுமேய்யெயருந்தவந் செய்தத்தைக்காதல்மேனையா
விழந்தாயே-விஸ்வாமித்திரா-கைதப்பிப்போச்சென்று குழைந்தாயே.

குழைந்துகுழைந்துநொந்துதவித்தாயே அன்றுந்தன் கொடியத
வமகிமைசயககண்டேனே-அடவதிஷ்டா-கோரத்தவப்பலன்கைக்கொ
ண்டேனே.

கொண்டபென்சாதியைப்பூமியிற்கைவிட்டுக் குருடன்போல்தவ
சுக்குவந்தாயே-விஸ்வாமித்திரா-கூருப்பொய்சொல்லநினைந்தாயே.

தேவேந்திரன்-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதி.

நில்லுங்கள்நில்லுங்கள்சுவாமிகளின்கே

நேந்தவகையதனைச்சொல்லுங்கள்.

வல்லவசிட்டவிஸ்வாமித்திரமாதவர்களே

வானுலகோரப்பழியாரோ-வசையெங்குமொழியாரோ

(நில்)

இத்திரியக்குறும்புகளெல்லாமடக்கிவிடும்

ஏகமனதாய்கூவ்யபூணசிலைக்குட்பட்டும்

இந்தவெகுளியின்னமிருககலாமோஆகட்டும்

ஈஸ்வரத்தனந்தானோவிருக்கட்டிமிந்தமட்டும்

(நில்)

அடங்காதகோபபூங்கனிநுவர்க்குமேவிட்டா

லாரெதிர்ப்பார்நீங்குளகங்கரித்துப்புறப்பட்டால்

நடுங்காதோபிரம்மாண்டம்சிறுவிரலாலேதொட்டால்

நான் சொல்வதென்ன வேதந்தான் சொல்லுமுங்களைவிட்டால்

தமிக்கத்தடுக்கக்கோபமேவிடுதென்னமாய்ந்து

சற்றுமென் சொற்கிரங்காதிருப்பதிதென்னஞாயம்

அமிக்காதென்றுரைக்கநான் பாத்ரனோபரியாயம்

அனுமாத்ரமாகிலுமென் சொலங்கீகரிக்கவேண்டுநேயம் (நில்)

தேவேந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

பொறுத்தருள்வீரணல்ல புண்ணியதவங்கைக்கொண்ட

திறத்தினிலுயர்ந்தருண தீபநல்லொளிபோல்வந்த

அறுத்துயர்வசிஷ்டவிஸ்வாமித்திரரேயமாரகாட்டில்

மறத்துயர்சண்டைசெயதாரென்னில்வீண்வசையாகாதோ.

வசனம்.

பொறுத்தருளுங்கள்சுவாமிகளே நீங்களிடமிட வசைக்கஞ்சாமல்

சண்டை செய்தால்தேவலோகத்திலே வசித்த விஸ்வாமித்திரர்கள் சச்சரவுப்பட்டார்களென்று மற்றவுகத்தார நித்தால் பழியார்களாநிலுவங்கள் நிலுவங்கள் வசித்த விஸ்வாமித்திரர்களே.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

பழிக்குநானஞ்சென்பொல்லாப் பாவமென்று லுங்கேளேன் முழுப்பொய்யனவனையிந்த முனிவன் மொய்தவரு நென்றால் வழிவருமாட்டுக்கஞ்சி வடிவியொதுங்குமொதான் செழிக்குமிநதராணிபோக தேவதேவேந்தரமன்னு.

வசனம்.

ஏதோஒருஆட்டைக்கண்டு புஷ்பயப்படுமா இந்தவகிஷ்டன்மகா பொய்யனாகிப் அந்தஅரிச்சந்திரனை மெய்யென்று சொன்னால் அவனைநான் பொய்யென்று சொல்லுகிறதினாலே பாவம்வருகிறதுமபழி வருகிறதும அதற்குநான் பயப்படுகிறதும் தேவேந்திர மகாராசனே.

தேவேந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

இருவரில்யார்தான் பொய்ய ரெவர்களுக்கருக்குமேலோர் நரபதியரிச்சந்திரன் நன்னிலையறியவேண்டும் விரிவினிப்பேசவேண்டாம் விளங்குபந்தயங்கள் பேசி சரிசொன்னோர்கெலிக்கவேணும் தவறினோர்கேவோனும்.

வசனம்.

கேளுங்கள் சுவாமிகளையுங்களிருவரில்யார்தான் பொய்யென்று சொல்லக்கூடும் உங்களுக்குமேலானவர்கள் யாரிநக்கிறார்கள் ஆனதால் நீங்களிப்படியொருவனொருவனானுஷிக்கிறதில் காரியமில்லை நிச்சயமாகவொருபந்தயம்பேசிக்கொள்ளவேண்டும் அதன்பேரிலந்தஅரிச்சந்திரனுடையபொய்மெய்பைப்பரிசோதிக்கவேண்டும் பிற்பாடுதோற்றவர்களுள்ளபிராயச்சித்தமும் கெலித்தவர்களுக்குள்ளசிலாக்கியமுமடையவேண்டும் அதுகாரியமேயல்லது இனிநீங்கள் வீணசண்டைசெய்யவேண்டியதில்லை முனிவர்களே.

வசிஷ்டர்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

விண்ணவர்க்காசேநீசொன்னவார்த்தைவீணல்லசரிசரியெனது, தண்ணளிசிஷ்பன்வாயிலோர்பொய்யைத் தன்னையிக்கோசுகன்காட்டில், பண்ணுமென்தவமுங்கைவிட்டே கள்ளுப்பாண்டமுத்தலையெய்மடுத்தே, சிண்ணாபத்தெற்குத்திசைதனிற் செல்வேன் செப்புமென்வார்த்தைசத்தியமே.

வசனம்.

அதுவேசரிஅதுவேசரி தேவேந்திரமகாராசனே இந்தவிஸ்வாமித்திரன் என்னுடையசிஷ்பனாகிய அரிச்சந்திரன்வாயிலே யொருபொய்வார்த்தைமாதிரம் பிறக்கச்செய்வானெயாகில் அதற்குநானோசொ

ஹுகிறேன் பந்தயம் நான் பண்ணுகாதவத்கையெல்லாந்தவிட்டுகள்
ஒப்பாண்டத்தையும் தலைமேல்வைத்துக்கொண்டு தெற்குமுகமாய்ப்
போய்விடுகிறேன் இதுதானென்னுடையபந்தயம்.

நாரதர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

மன்னர்முன் விருதுகூறி வந்தொருபுதருக்குள்ளே
பின்னமாயொளித்துக்கொண்ட பேதைபோவிருக்கலாயோ
என்னகாண் விஸ்வாமித்திரா வித்தநல்வசிஷ்டாந்தாமுஞ்
சொன்னதையறிந்தாய்கீயுஞ் சொல்லொருசபதந்தானே.

வசனம்.

சபாசுபாசுகாணும் விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே உம்மையுமும்மு
டையசொல்லையும் யோசனைபண்ணிப்பார்த்தால் ஒருமகராசசபையி
லேயொருகொஞ்சமனுஷனுன வன்சமுத்திரம்போலவருகிறத்துக்கு அ
ணைசெய்து வருகிறெனென்று மகததாசியவிருதாவளியெல்லாஞ்சொ
ல்லிக்கொண்டு ஓட்டமாயோடி பொருசெடிக்குள் தலையைத்துருத்து
க்கொண்டதுபோவிருக்குது இப்போதல்லவோ நம்முடையசபதவார்
த்தைகளைப்பேசவேண்டும விஸ்வாமித்திரரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

குண்டுணியார்த்தைசொல்லிக் குடிகெடுத்துலகமெங்கும்
வன்முழன்றற்போலோடி வளரும்நாரதரேகேனும்
திண்டிறெனக்கோரிடோ செப்புமிவ்வசிஷ்டனைப்போல்
மிண்டுவிண்வார்த்தைபேசேன் விருதுநான்புகல்வேன்பாரீர்.

வசனம்.

கேளும்கேளும் ஓய்நாரதரே உம்மைப்போல்குண்டுணியார்த்தை
சொல்லி அங்கங்கே குடிகெடுத்துக்கொண்டு சுழல்காற்றிலகப்பட்ட வ
ண்டைப்போலத்திரிகிறவனுனல்ல இந்தவசிஷ்டனைப்போலத்திண்டு
முண்டாய்வாயிலேவந்ததைப் பிதற்ற நாட்டேன் நான் சொல்லுகிறே
னெல்லாருமென்சபதத்தைக்கேளுங்கள்.

தேவேந்திரன்-வசனம்.

தடையிஸ்லாமம்சொல்லுத மயாவிஸ்வாமித்திரமகாமுனியே.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

தக்கவெந்தியபாதகனத்தச் சபலனாமரிச்சந்திரன்வாழித்
பக்குவாயநெம்பொய்வார்த்தை பாடிவண்டாக்கிடே ஹுகில்

அக்கினிநிவிவிருந்து முக்குறும்பையகற்றியைம்புலனையுமொடுக்கி
மிககவேசெய்ததவத்தின்பாதிவிரைவுடனவனுக்கேகொடுப்பேன்
வசனம்.

கேளுந்தேவேந்திரமகாராசனே அந்தப்பொல்லாதமகாபாதகனாகி
யஅரிச்சந்திரன்வாயினால் அனேகம்பொய்வார்த்தைகளைச்சொல்லிவை
க்காமற்போவேனையாகில் பஞ்சாக்கினிமத்தியில் நின்றமூம்மலங்க
ளையுமொழித்து ஐம்புலன்களையுமொடுக்கி அனேககாலமகோர தவச
களைச்செய்து நான் பெற்றதவப்பலன்களிலே பாதிவனுக்கேகொடுத்
துவிடுகிறேன் இதுகாணென்னுடையசபதம்.

மகாரிஷிகள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

விளங்குநல்வசிஷ்டவிஸ்வாமித்திரரே நீங்கள் சொன்ன
களங்கமில்லாதகோபக் கடுஞ்சபதங்கள்மெய்யே
வளங்கெழுமுங்களைப்போல் வாதுகளெவருங்கூறார்
உளங்கனிவானுமின்ன முறுதியாய்ச்சாதிப்பீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள்வசிஷ்டவிஸ்வாமித்திரர்களே இப்போதுநீங்களிருளு
ரும்பேசிக்கொண்டசபதமேசபதம் அதுவேசரிசங்களைப்போல்யார்தா
ன்வாதுசெய்யப்போகிறார்கள் நாங்களமகாசந்தோஷத்தையடைந்தோ
ம் வசிஷ்டவிசுவாமித்திரர்களே.

வசிஷ்டர்-விருத்தம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி.

இத்தரணையிதற்குச்சாட்சி யிமையவர்மூவர்நற்ற
கந்திரவர்களேசாட்சி கருதுமாதேவர்காட்சி
தந்திரவிசுவாமித்திரன் சபதமும்நான்தான் சொன்ன
முந்தியசபதவார்த்தை முறையறிவீர்கள்சாட்சி.

வசனம்.

கேளுந்தேவேந்திரமகாராசனே நானுமிந்தவிசுவாமித்திரனும் பே
சிக்கொண்டசபதத்திற்கு நீசாட்சி இந்தத்தேவர்கள்சாட்சி இந்தரிஷி
கள்சாட்சி இந்தக்கந்திரவர்காட்சி இந்தவார்த்தைகளைக் கேட்டவர்க
ளெல்லாநுமசாட்சி.

விசுவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

சத்தியமாகநீங்கள்சாட்சியாயிருக்க வேண்டும்
பித்தன்போலபித்தற்றிவிட்டான் பேதையிவ்வசிட்டன்கண்டார்
ததுவந்தாலுநிச்சச்சண்டிபோற்றுகுளறமாட்டேன்
மத்தனாமரிச்சந்திரன் வாயமையைக்காண்பேறானே.

வசனம்.

கேளுங்கள் கேளுங்கள் சகலதேவர்களே நிறிகளே யட்சகிள்ளர்கி
ம்புருஷகருடகாந்தருவசித்தவித்தியாதாரர்களே இந்தப்பயித்தியம்பிடித்
தவகிட்டனைப்போலவாயிலவந்ததைப் பிதறறமாட்டேன் நான் சொன்
னசபதமேசரி அதுவேசத்தியம் அத்தற்குநீங்களைவரும் சாட்சிஇதோ
புறப்படுகிறேன் அந்தஅசட்டுப்பட்டமகன்சத்தியத்தையுந்தருமத்தை
யும் பொய்சொல்லாதகெட்டித்தனத்தையும் அறிகிறேன் நீங்களுங்கா
ணப்போகிறீர்கள்.

வசிட்டர்-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

உன்னாலையானமட்டு மோர் திரணமோளித்திடாமல்
என்னவாறுகச்சோதித் திழிவுறச்செய்திட்டாலும்
என்னென்னுகேளேனிற்க யிமையவாரசபைக்குள்ளானே
மன்னியகாவலானேன் வஞ்சகாநடந்திடாயே.

வசனம்.

நல்லகாரியம்நல்லகாரியம் அந்தசத்தியமூர்த்தியாகிய அரிச்சந்திர
மகாராசனை நீக்குதுக்படமாய்கை இவைகளிலென்னென்னவினையி
தாலும் ஏனிப்படிசெய்தாயென்றுகேட்பதிலலை நானேயிச்சத்தெயரச
பையைவிட்டுநீங்காமல் காவலுக்குள்ளாக ஆடுக்கிறேன் இப்போதே எ
ழுந்திருந்துநடவும்.

தேவேந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-தேரடி.

போதுநீயிதற்குமேலே புகல்வதொன்றில்லையந்தப்
புகலத்தரிச்சந்திரன்பாற போயுன்றன்வலிமையெல்லாம்
ஏகொன்றுக்குறையில்லாம விசைத்துப்பொய்யெய்மைகண்டே
ஒதுநீயுரைக்கவேண்டா முடனேபோய்வருதுவாயே.

வசனம்.

போதும்போதுமிந்தமட்டுடனேநிறத்துங்கள் ஒய்விசவாமித்திர
மகாரிஷியேநீர்சொன்ன சபதப்படிக்கே இப்போது பூலோகத்துக்குப்
போய் அந்தஅரிச்சந்திரமகாராசனையெப்படியெப்படி சோதிக்கவேண்டு
மோவப்படிக்கெல்லாஞ்சோதித்துப்பொய்யென்னெனாவது அல்லதுமெ
யெயென்னெனாவது ஏறபடுததிக் கொண்டு வரவேண்டியது உமதுகடனே
யல்லதுவேறேபேசவேண்டியதில்லைநடவுநடவும்.

விசவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

பொய்யையுஞ்சொல்லச்செய்வேன் பொருத்திய அசத்தமெல்லாம்
வையயிதனைகஞ்செய்ய மன்னனைச்சபிப்பேன்பாரில்
நையுமில்வகிட்டன் சொல்லும் நான் சொன்ன சொல்லுங்காண்பாய்
மெய்திசுழமார்வேந்தே விடைகொண்டே வருதுட்டே.

வசனம்.

கேளும் தேவோத்ரமகாராசனே அந்தஅப்ரயோசகனுன அரிச்சந்திரனைப் பொய்சொல்லு விக்ஷித்துக்கும் அசத்யம்பண்ணசெய்யிறதற்கும் வெவ்வேதையா இத்தவசிஷ்டன்வாயிலே வந்தசாமார் த்தியமும் என்னுடையதிராணியும் இதோகாணப்போகிறீர் இதோநான் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டேன் பூலோகத்துக்குப் போய்வருகிறேன்.

தேவேந்திரன்-வசனம்.

அப்படியேசெய்யலாஞ்சுவாமி.

தேவேந்திரனுடைய கட்டியக்காரன்-வசனம்.

ஆரையாகவாமிவசிஷ்டரே என்கேயசைத்துக்கொண்டெழுந்திருந்தீர்என்கும் அசையக்கூடாது இங்கேதானேகாவலி விருக்கவேணும்.

வசிஷ்டர்-வசனம்.

ஆமப்பாஆம் எனக்கும்நினைவிருக்கிறதுநான் என்கேயும்போகவில்லைஇங்கேதானேயிருக்கிறேன்.

பொதுகொச்சகம்-இ-ம்-புன்னகவராளி.

ஆயபொழுதிந்தான்மன் அருஞ்சபையில்வந்திருந்தேயமுனிவோர்முதலோர் நிலைநாடிப்போனபின்பு தூயவசிஷ்டருடன் துடுக்குகள்பேசியகோபமாயவிஸ்வாமித்திரன் ருன்வந்தான் மவநிலைக்கே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக தேவேந்திரனுடைய சபையிலே வந்திருந்தேவர்கள்ரிஷிகள் முகலாகியபேர்களுந்தங்கள் தங்களிருப்பிடமேபோனார்கள் அப்பால்வசிஷ்டருடனேவாதுபேசிய விஸ்வாமித்திரமகாரிஷிதாம்தவஞ்செய்கிறஇமோர்கிரிச்சாரலுக்குவருகிறவிதங்காண்க.

விஸ்வாமித்திரர்-தரு இ-ம்-மோகனம்-தானம்-ஆதி.

தவத்தினிலுயர்ந்தவிஸ்வாமித்திரன்நானே

தவத்தினிலுயர்ந்தவிஸ்வாமித்திரன்நானே

யர்வத்தையொழித்துப்பரத்தைவிழித்துப்

பார்த்துநிலைசேர்த்து மனபயம் குத்தவசிஷ்டரோடுங்கவே

சுயமகந்வதிநடுங்கவே

(தவத்தி)

கோபம்வினைந்துகண்ணைவிழுத்துப்பார்ப்பேன்-நான்

குறிக்கும்பூ வர்களொளிக்கவேநிலைசேர்ப்பேன்

சாபத்தாலந்தப்ரமாண்டத்தைபுரம்பேர்ப்பேன்-எந்தன்

சாமர்த்தியந்தனக்கேதிருண்டோவென்று சிரிப்பேன்

தீபதைச்சின்னையகன்மொய்க்குமோ
திகழரிச்சந்தரன்செருக்குநிலைக்குமோ
தேடிநிலைநாடியொரு சிறுவிரலாலெத்திச்
சிதறுவென்பாரியுத்தி

(தவத்தி)

வசனம்.

ஆர்டாஅடாசிஷ்யா டகர்மாயசித்தா சுவாமிஆர்டாஅடாசிஷ்யா
மகாமாயசாலி ஐயா.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

தம்பிமகாமாயசாலி ஐயருடைய கண்ணுக்குப்பார்வைமட்டார்
ஓத்போல்காணுது.

மகாமாயசாலி-வசனம்.

அண்ணைமகாமாயசித்தா அதுவொன்றுமல்ல மெய்யானசத்தி
யத்தையுடைய அந்தஅரிச்சந்தரமகாராசனைப்பொய்யனாகவற்படுத்து
கிறேனென்று அனியாயவார்த்தைசொல்லிவந்தார் அந்தநோஷநா
ன்போலேகாணுது அந்தமயக்கம்.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

என்னடா துஷ்டப்பயலே அடா ஆசனங்கொண்டிவந் துபோகி
ம்பிள்ளாய்.

சிஷ்யன்-வசனம்.

அப்படியே ஆசனங்கொண்டிவந்து போட்டேன்சுவாமி

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

எங்கேயடா துஷ்டப்பயலே.

சிஷ்யன்-வசனம்.

அப்படியொன்றும்வித்தியாசமிராது எனக்குச்சம்மதியான சீட
த்தில்போட்டேன்சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

இப்படிக்கொண்டிவந்துபொடும்பிள்ளாய்

சிஷ்யன்-வசனம்.

முன்னமே இப்படிச்சொல்லிக் கொளுத்தப்போகாதா சுவாமி
பொன்னகிரிக்கும்புவனகிரிக்குமெந்நாளுமுள்ள இழிவுதானிது.

சிஷ்யர்-வசனம்.

அண்ணை மகாமாயசித்தாது ஐயர் ஆதனத்தின்பேரினுட்கார்ந்
துகொண்டு அழப்போகிறுந் போலேகாணுது ஏதோ அவ்வெழுத்தின்
அவர்தொலைக்கப்போகிறுதொலைக்கட்டெம்.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

மாகவவிஸ்வாமித்ரன் மகிழ்தவச்சாரலநண்ணி
யேதுலரிச்சந்தரன் மன் னிழிவவளங்காண்பே வொன்று

காதியேமன திலெண்ணிக்கலக்கமுற்றிருக்கும்பே தில்
ஆதியாயவ்வனம்வா முருமுனியோர்வந்தாரோ.

வசனம்.

விசுவாமித்திரமகாரிஷியானவர் இமோற்கிரிசாரலிலேவந்து அந்
த அரிச்சந்திரனை யெவ்விதத்திலேபொய்யனுக்குவோமென்று உபாய
மரினேத்துக்கொண்டிருக்க அங்குள்ளவனத்திலேவாழும்படியாகியத
வமுனிவர்கள்வருகிறனிதங்காண்க.

தவமுனிவர்கள்-வருகிற-தரு-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

தவமுனிவர்கள்வந்தார்களே-மகா-தவமுனிவர்கள்வந்தார்களே
கவலையொழித் துமலக்கசட்டையறுத்துநல
சிவநம்பொருளின் பலத்யானமரிறைந்துவல (தவமு)
கோடைவெய்யலில்மழைகாலங்குளிர்த்துபுனிக்
கூறுங்காலமெல்லாம்கூசாமலேதனி

யாடையாய்த்தரிப்பதுந்தோலிந்தமேதினி

ஆசையொழிந்ததித்தோர் அரியபஞ்சாக்கினி

நாடிப்பரத்தநண்ணிநற்கதிதன்னை யெண்ணி

கீழிமங்கையற்கண்ணிநேசலாப்பூசைபண்ணி (தவமு)

முனிவர்கள்-போற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

பொருந்துநற்றவத்தின்மிக்க புகழ்விஸ்வாமித்ரநாதா

திருந்துமெய்ப்பொருளைநாடும் திபனேரின்றான்போற்றி

அருந்துணைரின்னையல்லா லயலொருதுணைதானுண்டோ

மருந்துபோலெமக்குவாய்த்தமாமுனிபோற்றிபோற்றி

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

பஞ்சாக்கினிநிவேரின்று பாத்தினன்னிலையநாடி

அஞ்சாமற்றவங்கள்செய்யு மரியயன்மனதுக்கேற்ற

மஞ்சாறும்பொழில்சூழிந்த மனத்தின்மாதவங்கள்செய்யும்

செஞ்சமர்ருதம்போல்வாழும் திறமுடையோரேவாரீர்.

வசனம்.

ஆனந்திலேமுந்தருளியிருக்க இவ்வனத்தில் வாழும்படியாகி
யதவமுனிவர்களே.

முனிவர்கள்-விருத்தம் இ-ம்-தோடி.

இத்திரன்பதிகேயேகியபின்னர் யாததிசயமங்கேயிருந்து
வந்ததெப்போதுவானவச்சபையில் வந்தவர்யாவர்யார்தச்
சந்தரதேவொன்னசெய்கின்றார் தொகுத்தங்கோடந்ததைவிரித்து
எந்தமக்குரைத்தாலுளமகிழுடைவோ மினிமையாய்ப்புகன்றிடுவீரோ.

வசனம்

தேவரிந்தேவேந்திரன்சபைக்குப்போயிருத்தீர் அங்கேயார்யா
வந்திருந்தார்கள் அத்தேவர்கள்என்னசெய்கிறார்கள் அங்கேயென்

ன அதிசயம்விளைந்ததோதேவரீரிங்கேயெப்போதுவந்திரோ அதைமெ
ல்லாம்நாங்களிசுகட்மெனய கிழழையுட்படியாசத்திருவுளம்பற்றவே
ஊம்விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர்-சுழிநெடில்விநுத்தம் இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி.

அமரர்கோன்சபையில்யாவருமிருந்தாரயானுமங்கெய்தினேன்
புஷியில்வாழரசரில்மெய்யன்யாரென்றவர்கேட்டார்
குமைகுருவகிஷ்டன் தன்னருஞ்சிஷ்யன் கூறரிச்சந்திரனே
மெய்யினேன் தஞ்சாமலவர்முன்னே கொடுமையாயுரைத்தார்
சமரசமாகவெப்படியறிவாயென்றுநான் சொல்லச்சபதமுங்
கூறினானவனைச்சாதிக்கத்துணிந்திதோவந்தேன்
கமலநான் முகனுஞ்சிவனந் முதலோர்காக்கவந்தா லுந்தித்
தெந்தன்சபதங்கணத்தினில்முடித்திடவேஊம்.

வசனம்.

தேவசபையிலேஎல்லோரும்வந்திருந்தார்கள் நானும்போயிருந்
தேன் அந்ததேவேந்திரமகாராசன் அங்கிருந்தவர்களைப்பார்த்துப் பூ
லோகத்திலுள்ள ராசாக்களில் எவன்பொய்சொல்லாதவன் என்று
கேட்டார் இந்தபஞ்சைப் பெட்டிமகனுனவகிஷ்டன் வாயையுடிக்
கொண்டிருக்கவேண்டாமாதன்னுடையகிஷ்யனரிச்சந்திரன்மகாமெ
ய்யனென்றுசொல்லவந்தான் அப்படியிராதென்றுதடுத்தேன் சபத
ம்பண்ணிக்கொண்டான்நானும்சபதம்பண்ணிக்கொண்டு இதோவந்
தேன் அதைநிறைவேற்றவேணுந்தவமுனிவர்களே.

முனிவர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைவி.

நல்லகாரியம்நீர்செய்தீர் நலமிசுவிஸ்வாமித்ர
வல்லமாதவரோயந்த வசிட்டர்தான் கொஞ்சமோவிவ்
வெல்லையிலரிச்சந்திரன்ருணிசைவானோபொய்யைச்சொல்ல
புல்லியசபதஞ்சொல்லிப்புறப்படலாமோஅய்யா.

வசனம்.

நல்லகாரியம் நல்லகாரியம் அந்தவகிஷ்டமகாரிஷி என்னசாமா
ன்யமானவரா அந்தஅரிச்சந்திரமகாராசன் ஒருபொய்சொல்லுகிறது
லகுவிளையிருக்கிறதா இப்படிவகைதப்பாய்சபதஞ் சொல்லிப்புறப்
படலாமோவிஸ்மித்திரமகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

நீறுநீருகச்செய்வே னினைக்குமுன்னுலகைபொல்லாம்
தாறுமாறாகச்சொன்னீர் தவமுனிவர்களேநீங்கள்
வேறொருவர்களோயா னுல்லிழித்தெரித்திடுவேனென்றன்
கூறரும்பலமெண்ணுமல் கூசாமற்சொல்லலாமோ.

வசனம்.

நீங்கள் சொன்னது போல்வேறொருவர் சொல்லுவார்களேயானால்
 ஸ்சாம்பலாகளரித்துப்போடுவேன் என்னுடையதபோடலமகத்துவம்
 தெரியாததனாலேவாய் கூசாமல் சொல்லிவிட்டார்கள் நான் நினைத்தே
 னேயாகில் திரிலோகங்களையும் நீநீருகச்செய்வேன் தவமுனிவர்
 களே.

முனிவர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

எங்கள்மேற்கோபமாமோ விசைபெறுவிஸ்வாமித்ர
 துங்கமாமுனியேயுன்றன் னுணையடிபோற்றிப்போற்றி
 பங்கம்வந்தாலுஞ்சொன்ன பழிகெலித்தாலுமிங்கே.
 தங்குமெங்களுக்கேதையா சமைவோம்நீரிடும்வேலைக்கே.

வசனம்.

எங்கள்பேரிலேன்கோபஞ்செய்கிறீர்கள் நீர்சொன்னபடிக்கு
 க்கெலித்தாலும் உம்மதேசிலாககியம் தோற்றாலுமஉம்மதேயிழிவுநா
 ங்களிந்தவனத்திலேஉம்முடைய ஆதரவிலுவிருந்துதபசபண்ணுகிற
 வர்களேநேவிரீகட்டையிட்டபணிவிடைக்குக்காத்திருக்கேறாமகோ
 பத்தைப்பொறுத்துக்கொள்ளுமையாவிஸ்மித்திரமகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

நானையேகாண்பீரந்த நவையுள்ளவசிஷ்டன்சொல்லும்
 கோனிலாதெந்தன்சொல்லுங் குறைவிலாத்தவத் துளோரே
 நீளுமோர்யாகஞ்செய்ய நிதிவேணுமதற்கயோத்தி
 ஆளரிச்சந்திரன்ஞ்சையறிந்துவந்தாற்போவேனே.

வசனம்.

கேளுங்கள் தவமுனிவர்களே நானையேகாணப்போகிறீர்கள் அ
 ந்தஸ்வல்பனாகியவசிஷ்டனுடையசொல்லையும் என்சொல்லையும்அ
 ருக்கட்டும் நானொருயாகஞ்செய்யவேணும் அதற்குக்கொஞ்சந்தரவி
 யம்வேணுமதற்காக அயோத்தியாபுரியையாகும்படியாகிய அரிச்சந்த
 ரமகாராசனிடத்திற்குநீங்கள்போய் விஸ்வாமித்திரமகாரிஷி ஒருவரைய
 வீகம்பொருத்தியயாகஞ்செய்யப்போகின்றார் அந்தயாகத்துக்குக்கொ
 ஞ்சந்திரவியம்வேண்டியிருக்கிறதாம் நீர்கொடுக்கமாட்டுவீரா வென்
 றுநான் கேட்டுவரச்சொன்னேனென்றுசொல்லி அவன்மனதையறிந்
 துவாருங்கள் பார்க்கலாமுனிவர்களே.

முனிவர்கள்-வசனம்.

அப்படியேயுரிச் சந்திரமகாராசனவக்கண்டு அவருடனே நீர்
 சொல்லியவார்த்தைகளைச் சொல்லி அவன்மனதையறிந்து வருகிறோம்
 விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே.

‘விஸ்வாழித்திரர்-வசனம்.

மேல்கட்டந்தகாரியங்களிலேதாசிலும் அவனுடனே மூச்சுவிடப்
போகிறீர்கள் உங்களுக்காணையிருக்கிறது.

முனிவர்கள்வசனம்.

அரிகரியப்படியிருக்குமா சுவாமிய்தார்த்தமாய்ச்சொல்லிவருகி
றோம் விஸ்வாழித்திரமகாரிஷியே.

விஸ்வாழித்திரர்-வசனம்.

ஆனால்போய்வாருங்கள்முனிவர்களே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-கல்யாணி.

மிக்கவேவதிஷ்டரோடும் வீம்புசெய்விஸ்வாழித்திரன்
சொற்குள்ளாய்முனிவராலே சுழலச்செய்திடவிடுக்க
அக்கொடுவினையமெண்ணு வரிச்சுந்திரமன்னன்வாசல்
கைக்கொணுமதுரவார்த்தைக்கட்டியுக்காரனுமவந்தானே.
வசனம்.

இத்தப்பிரகாரமாக விஸ்வாழித்திரமகாரிஷியனுப்பினதவமுனிவர்
ர்கள் அயோத்தியாபுரிக்குவருமுன்பாக அங்கேயுரிச்சுந்திரமகாராசன்
வாசற்கட்டியுக்காரன்வருகிறதிதங்காளாக.

கட்டியுக்காரன்-வருகிற-தரு-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

கட்டியுக்காரன்வந்தா-னதிவுல்லாசக்-கட்டியுக்காரன் ஸந்தான்

அஷ்டதிசைகளிலும் அமரருலகத்திலும்

அவனேசிறோஷ்டனென்னஎவருமபுகழ்நிதம்பன்ன

ஆசைகூர்புகழரிச்சந்திரமக

ராசன்வாசலலங்கரித்திடமிக

அடல்பெறுகடல்படுதொனியெனவடிபடு

மதிர்முரசொலியிலுமுதிர்சொலினெவர்களு

மமைபுமமையுமினியணிவரிசைகள்பெறு

மரசர்களைவினவியதிகஎன்னையமுறுங்

சிரசிம்பொன்னுருமலைநன்றாய்த்

துகழ்மணிமுத்துத்துராயலங்

அரியநற்றிருமலைநமஸ்

அருள்பெறவேமனதிலுச்

நிருபர்களைவர்களுநிதமிகுமகிழ்கொளும்

நிபுணரகசியவிபவவுசிதசெய

நிலைபெருகியமயநெறியறிதருநய

நினைந்துசுல்லடர்கட்டிப்பினைந்துகண்ணால்மிரட்டி

(கட்டிய)

தரித்து

கரித்து

கரித்து

சரித்து

நின்றயற்புதசற்சனர்மெச்சிடுவிற்பன

நிர்ப்பயநிற்குணமிக்கவனென

நிசமங்கொள்சுபரியமமிகுவிசித

வனதுங்கனெனவளருமதியுசித

(கட்டியக)

கட்டியக்காரன்-வசனம்.

பேசாதிருங்கள் பேசாதிருங்கள் அரிச்சந்திரமகாராசாவான்வர்
கொலுவக்குவருகிறார்வெகுபராக்கு.

அரிச்சந்திரன்-தரு இம்-மத்தியமாவதி-தர்னம்-ஆதி.

மர்சில்லாதகன வுல்லாசமுமதிகப்பாசாஞ் சுகுணநல்லிலாசனரிச்சந்திர
மகாராசமகிடன்வந்தானே.

ஆசுரர்கள்நிதம்புகலருமன்றெறி தமையெவைகளுமறி

ஆபன்மகிமைபெறுபுரவலன்க்திரஞ்ஞமபினில்வருமொரு

ஆபதியெனவேபுகழினில்நிகழொருபொருளுளவ்வொன

பூவிலுறையயன்-அரியான்மகிழவே-அரசர்கள்புகழவே

பொற்பினற்புதத்தின்முக்ய-விந்பனற்குளிப்பிரசித்த

புளகமணியிதெனமிகவளரழகியபுருஷசிதவுசிதமணியிவனென்

புனிதமான்கன்நிதானசுகந்திஉன்னதமானகிரிசமானமகிபதிவர்

மாணிக்கமிட்டிழைத்தகிரீடஞ்சிரசில்

மின்ன

வசர்குண்டலங்குளிருசெவிகளுந்

துன்ன

ஆணிப்பொற்கவசமீதமர்சுமரி

தென்ன

அம்புறத்தூணிமுதுகிலமைத்தலங்கிர்த்

மின்ன

காணிக்கைகொண்டரசர்கலங்கியெதிர்

விலங்க

கதித்தவிற்பிடித்துடைவாள்கட்டிச்சுரி

யிலங்க

காணக்கிடைக்குமோஇவர்புசுகிரிதி

யெங்கும்

காட்டமுத்தாணிப்பதக்கம்தாணிக்கதிர்

விலங்க

கதியுற்றிடுந்நுண்பெற்றவர்களுந்

மதிசற்குணநிர்ப்பயமுற்றிசைகொளும்

அதுலகூர்னிவனெனுமொழிதர

சுதைவிலாதமகிழொடுவரவர

அண்டையிலமிரண்டுகொள்-சுண்டகரண்டமி

ரண்டிபுரண்டு-திரண்டுவரண்டிட

ஆர்பாரகோரபேரிவீரமாரிதாபாபூரி

அடுபடுகிடுகுகளழகியதவில்முழ

வணிககாஜபதையை.ததிசைநிறை

அதிரதுந்நுபிதொந்தொம்மென

அடல்சங்குகளொளிப்பம்பம்பம்மென

அரிவையர்நடமிடமுருவலர்கொடிய

வருமிசையொலியிடத்நியல்புகைவிட

அன்புகொண்மெந்திரிகளுருகவே

இன்பமுண்டசந்ததிபேருகவே

அருமைமேவுநிபுடனானையநிதி

பெருமைதாவுசபகுணாசெய்நிதி

(மாசி)

இராசன்கடவுள்வாழ்த்து-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

திருவளர்புவியிலோங்கித் திங்கள்மும்மாரிபெயக்

வருபலவுயிர்கள்மீறி வள்முடனானும்வாழ்க

தருநெறிமலையினங்க * தருமநன்னீதிபொங்க

அருகிறைநெடியமாவி னம்புயச்சரணம்போற்றி.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-புன்னாகவாளி.

சீற்றத்தின்மிகுந்தவிஸ்வா மித்திரன் செய்கைதன்னை

மாற்றுதற்கரிதென்றெண்ணி மாதவமுனிவரெல்லாம்

வேற்றொருவினைகள்செய்யார் மெய்யரிச்சந்திரமன்னன்

நாறறிசைபுகழுங்கிர்த்தி நற்சபைதனில்வந்தாரோ.

வசனம்.

விஸ்வாமித்திரானுப்பியதவமுனிவர்கள் அரிச்சந்திரமகாராசன்
சபைக்குவருகிறவிதங்காண்க.

தவமுனிவர்கள்-வருகிற-தரு-இ-ம்-புன்னாகவாளி-தாளம்-ஆதி.

எல்லாந்தெய்வச்செயல்செகமெல்லாந்தெய்வச்செயல்

வல்லோரொருவர்களுண்டோ அரி அரி

மனநிலையாகியமாதவமே சரி(எல்லாம்)

குத்ராதாரணி சாலம்இது

தோன்றென்றியென்னமோ கோலம்

சாதரபுராணச்ம்பந்தசை தன்யமும்

பார்த்ததினென்னபா அன்னியஉன்னியமும்(எல்லாம்)

தத்துவக்குப்பைகனதை நீக்கிச்சொல்லும்

சங்கடவேதனைதனைப் போக்கிச்

சுத்துச்சித்தானந்த பூரணமானது

சித்தியவிகோதநியாய பரம்பொது(எல்லாம்)

வசிஷ்டருடனே வாது-இவர்

வலியப்போய்செய்வ தேது

அசுமிகுஞ்ஞம்வந்தாலும் அதாமங்குள்வினோந்தாலும்

சுசுட்டிச்சொற்பிறந்தாலுங்கபடங்குன்றிறைந்தாலும்(எல்லாம்)

அரிச்சந்திரன்-போற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

நாவியநெருப்பினின்று தவம்புரிமசுத்துவம்வாய்த்

தேவமாதவரொவாரி திருவடிதனமும்போற்றி

ஆவலாமென துபுண்ய மனைத்தையமின்றேபெற்றேன்
மூவருமதிக்கநல்ல முக்கியமாதவோபோற்றி.

வசனம்.

வாருங்கள்வாருங்கள் தவமுனிகளே ஆசனத்திலெழுந்தருளியிரு
ங்கள்சுவாமிகளே.

தவமுனிவர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

சேல்கள்பாய்வவர்கள் குழந்தைகழ்வவையிகுமயோத்தி
நால்வகைத்தருமமோங்க நல்லரசுடையோய்வாழி
மாலெனச்சக்கரத்தை வையகந்தனிற்செலுத்து
மேலுலகோர்திக்கவிளங்கரிச்சந்திராவாழி

வசனம்.

வாழிவாழி இராசசக்ரேஸ்வரான அரிச்சந்திரமகாராசனேவாழி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

தவமுனிவோயெந்தன் தவப்பலன்போலேயிங்கே
கவலைதீர்ந்திடவேவந்த காரணமேதோசொல்வீர்
தவரொன்றுமிலாமலுங்கள் தாசன்யான்முடிப்பேணிந்த
குவலயம்பொய்த்திட்டாலுங்குறுக்கொன் றும்புகன்றிடேனே.

வசனம்.

கேளுங்கள் தவமுனிவர்களாகிய சுவாமிகளே நான்செய்தபூசாப
லம் என்மனக்கவலை தீர்த்தக்கதாக உங்கள் தெரிசனக்கிடைத்தக்தை அ
துபோதும் நீங்கள்வந்தகாரியார்த்தத்தைச்சொன்னால் தடையில்லாமல
முடிக்கிறேன் இந்தப்பூயிபொய்த்தாலும் என்வார்த்தை பொய்யாதுசு
வாமிகளே.

முனிவர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாண.

திருழரிச்சந்திரமன்னு திறல்விஸ்வாமித்திரார்தாமோர்
மகமொன்றுசெய்யவேண்டி வரவிட்டார்நாங்கள்வந்தோம்
தகைபெறவதற்குக்கொஞ்சம் தனம்வேணுங்கொடுப்பாயாகில்
மகிபனையவர்தாமிங்கே வருகுவார்தருகுவாயே.

வசனம்.

கேளும் அரிச்சந்திரமகாராசனே விஸ்வாமித்திரமகாரிஷி யெங்க
ளையனுப்பிவைத்தார் நாங்கள்வந்தோம் அவரொருயாகஞ்செய்யவேண்
டியிருக்கிறதாம்அதற்குக்கொஞ்சந்திரவியம்பவேணுமாம் அதைநீர்தருகி
ரோமென்றுசொன்னால் அவர்வருகிறோமென்றுசொன்னார் இதுதான்
நாங்கள்வந்தகாரியம் மகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

அந்தமாமுனிவன்செய்யு மருமைசேர்வேள்விக்காக
முந்திவந்தென்னைக்கேட்டு முடிக்கவுடவேணுமோதான்

இத்தநாழிகையிலேவன் எத்தனைதனமானாலுஞ்
சிறந்ததான் ஈகிழ்ந்துநீர் சீக்கிரமாயவரச்சொல்வீரோ.
வசனம்.

கேளுங்கள் தவமுனிவர்களே நதொருபிரயோசனமாகமுந்தி உங்கள்
ளையனுப்பி என்னைக் கட்டுக்கொண்டாவாவேணும் அந்த விஸ்வாமித்
திரமகாரிஷி யாகஞ்செய்கிறதற்குத் திரவியங்கொடுக்க நானென்னபா
க்கியம்பெற்றேன் எவ்வளவுவேணுமென்றாலும்கொடுப்பேன் நீங்கள்
பொய்ச்சீக்கிரமாய்வரச்சொல்லுங்கள் சுவாமிகளே.

முனிவர்-வசனம்.

அப்படியே நீர்தருகிறோமென்று ஏற்றுக்கொண்டொன்று விஸ்
வாமித்திரமகாரிஷிக்குச்சொல்லுகிறோம் அரிச்சந்திரமகாராசனே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-பூரிகல்யாணி.

தண்ணளியரிச்சந்திரன் றுன்சாற்றியவாய்மைகேட்டுப்
பண்ணுமாதவத்தோரந்தப்பீபதிதனைநீங்கிமுன்னே
விண்ணவர்சபையில்வாது விளம்பியவிஸ்வாமிதான்
நண்ணியச்சுரல்வையும் நற்றவநிலைவநாதோ.

வசனம்.

அரிச்சந்திரமகாராசனிடத்திற்குவந்த தவமுனிவர்கள் வேண்டிய
திரவியந்தருகிறேனென்று அவர்சொன்னவார்த்தையை விஸ்வாமித்திர
மகாரிஷிக்குச்சொல்லவருகிற விதங்காண்க.

முனிவர்கள்-விஸ்வாமித்திரனிடத்திற்குவருகிற - தரு

இ-ம்-பூரிகல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

சிவசிவஞானசாரமே சாரப்ரணவாகாரம்

பெதிரதாலல்லவோகாணும் நிர்விசாரம்

தவநில்லாசோதிப்பிரகாசத்தப்போபலத்தின்நிறைவிலாசத்

தற்பரம்பொருளாகியதிபந்தழைத்துவிளங்கும்மகாபரதாபம் (சிவ)

பந்தபாசக்கட்டில்

மயங்கலாமோ-அதைப்

பரிந்தால்பரபஞ்ச

மாய்கைபோமோ

சிறந்தநிலைக்கமருந்துக

ஞண்டாமோ - கண்மி

தெனியுர்வல்லமைவினைத்திருப்பது

நாமோ

ஐந்துபூதநைவபொறிக

நோந்துபலன்களானகுறிகள்

விந்துநாதங்கலந்ததேகம்

வினைந்தவாறுகாணனுமோக (சிவ)

முனிவர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-கல்யாணி.

நிறைதவவிஸ்வாமித்திர நிபுணனேசரணமையா

மறைபுகழினியநீதி வள்ளலேசரணமையா

முறையேநீர்சொன்னசொல்லை முடிமன்னனிடத்திற்சொன்னேன்
குறையிலையவோவந்தாம் கொடுப்பேன்மாதனங்களென்றான்.

வசனம்.

சரணஞ்சரணமையா விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே தேவரீருத்தாரப்
படியே அயோத்தியாபுரிக்குப்போய் அரிச்சந்திர மகாராசாவைக் கண்
டோம் தேவரீர்சொன்னசொல்லையும்சொன்னேன் தேவரீர்வனிடத்தி
ற்கெப்போதுபோனாலும் உமக்குவெண்டியதிரவியங்கள் கொடுக்கும்ப
டியாய் உம்மிடவரவுக்கெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் விஸ்வாமித்
திரமகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

அப்படியா நான் தன்னிடத்துக்குவந்தால் நான்கேட்டதிரவியமெ
ல்லாந்தருகிறேமென்றுசம்மதித்தாலுமகாசந்தோஷம்மகாசந்தோஷம்
முனிவர்கள்-வசனம்.

உத்தரவுகொடுத்தாவென்க ளாசீர்மத்துக்குப்போகிறோம் விஸ்வா
மித்திரமகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

அப்படியேபோய்வரலாம்தவமுனிவர்களே.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

ஆடா அடாசிஷ்யா மகாமாயசித்தா ஆரடா அடாமகாமாயசாஸி
நாம் அயோத்தியாபுரிக்குப்போகவேணும் வாருங்கள்வாருங்கள் சீஷர்
களே.

மகாமாயசாஸி-வசனம்.

நாங்கள்பின்னாலே மெள்ளவருகிறோம் நீர்முன்னாலேபோமையா
சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

என்னடாசொன்னாய் துஷ்டப்பயலே.

மகாமாயசாஸி-வசனம்.

பின்னையொன்றுமில்லைஇப்பவேவந்துதொலைக்கிறோம்சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-அரிச்சந்திரனிடத்திற்கு வருகிற-தரு

இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

அதிகவுக்ரமகாதபோபலன்கள்நிறை	அரியவிஸ்வாமித்திரானே
செகப்ரசித்தமானவிஸ்வாமித்திர	ானே
மதிகதிர்குழுமிந்தவெண்டிசைமுத	லுள்ள
மற்றவுலகங்களுமென்புகழ்சொல்லிக்	கொள்ள
துதிபெருகியஅஷ்டகசங்கள்மனங்	கலங்கத்
துன்னுஞ்சடையிலங்கத்தொனிப்பேனண்டங்	குலங்க

௪௮

அரிச்சந்தரவிலாசம்.

சுடர்விட்டிலகிய
திடமுறையர்தவ

கனல்நெவினிம்மன
நெறிதருபரமென (அதி)

ஒருவிரலாவித்தத்தனை மிசையுன்றியே

யூழிகாலமுந்தவஞ்
உலவியவாயுவைமாக்கிணங்களை

சாதிப்பேன்-மேலும்

யுண்ண மலையிருந்தும்

போதிப்பேன்

திருக்கில்லாமலந்தமுலர்க்குமேலாகத்

திசுமும்பிரகாசத்தையுஞ்

சோதிப்பேன்-நின்று

சேவராசிகளுந்தாபரசங்கமுஞ்

சிருஷ்டித்துப்பிரமவுடன்

வாதிப்பேன்

சாணென்றடைந்தவரைத்தற்காத்துக்கொள்வே

னென்னை

சாதிக்கநினைந்தோரைத்தனாமட்டஞ்செய்வேன்

பின்னை

தாழ்குவனெவசுவீடனாலே மூழ்குவனொபாரும்பாரும்

சகலபாதாபவிவேக

விலாசன்

சாமர்த்தியத்தினுந்நான்செக

தீசன்

பகிமைக்கெதிரிட்டபா

காசன்

வலிமைத்திறல்பெற்றவு

லாசன் (அதிக)

அரிச்சந்தரன்-போற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

வருத்தமும்மலங்கள்போக்கி மாதவப்பலன் கைக்கொண்ட

கருத்துயர்விஸ்வாமித்ர காரணமுனியேபோற்றி

அருத்தியாலென்னைநாடி அருளுடன் வருமென்பாக்கியம்

ஒருத்தருக்கிதைப்போலுண்டோ வுயர்மலர்ப்பதங்கள்போற்றி

வசனம்.

சாணம்சாணம்ஆதனத்திலெழுந்தருளியிரும் விஸ்வாமித்திரமகா
ரிவியே.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாண

கோடைக்கொருதருவைப்போலும் குவலயத்தோர்கட்கெல்லாம்

தடைப்படாதனக்குங்கீர்த்தி தரித்துயர்மகிபாவாழி

சடைப்புனைமுனிவர்செய்யுந் தவங்களுக்கிடறில்லாமல்

அடுத்தவந்தையுந்தந்தே யனுதினம்வாழ்வாய்வாழி.

வசனம்.

வாழிவாழி அரிச்சந்திரமகாராசனேவாழி.

அரிச்சந்தரன்-விருத்தம்-இ-ம்-வராளி

முன்னர்யான்செய்த தவத்தினிற்பயனோ மொழியுமிவ்வயோத்
திமாநகரம், புண்ணியதலங்கள் செய்தவப்பயனோ புரிந்துநான்தெ

ரிசிக்கப்பெற்ற, நன்னயசுகிர்தமண்மிசையார்தான் நாடியேபெருகுவா
வரயா, என்னகாரியமாயென்னருகிங்கே யெய்தியதுரைசெய்தால் மு
டிப்பேன்.

வசனம்.

சரணஞ்சரணம் விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே தேவரீருடையதெரி
சனங்கிடைத்தது அடியேன்செய்தபாக்கியமோ இந்தஅயோத்தியாத
கரஞ்செய்தபாக்கியமோ நல்லகாரியம் தேவரீரென்னை நாடிவந்தகாரி
யந்தெரியச்சொன்னால் உடனேமுடித்தனுப்புகிறேன் சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

என்னகாணரிச்சந்திராநீ யாதொன்றுந்தெரியாப்போல
என்னகாரியமாய்வந்தீ ரென்பதுதருமந்தானை
முன்னமேமுனிவர்கொன்ன முறையறிந்திசைந்திட்டாயே
சொன்னசொல்லமுமலந்த சொன்னதைத்தருகுவாயே.

வசனம்.

ஆஆஆ நன்றாயிருக்கின்றது நீசொன்னவார்த்தை யென்னைவே
லைமினக்கெட்டவனாகத்தீர்த்துக்கொண்டாய் முன்னமேயந்தத்தவமு
னிவர்களாலே யுனக்கறிக்கையிட்டு நீசம்மதித்தபடியே யென்னுடை
யயாகத்துக்குவேண்டிய திரவியத்தைச் சொன்னசொல் மறுக்காமற்
கொடுக்கவேணு மரிச்சந்திரமகாரிசனே.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆரபி.

கோபயில்லாமற்கேளுங் குறித்துநீயாகஞ்செய்யச்
சோபிதமாகுஞ்சொன்னத் தொகைதானெவ்வளவுவேணும்
கோபுரம்போலேவாரிக் குவித்துளமகிழ்வுவேன்
தாபரித்துரைப்பீரேதுந் தடையொன்றுஞ்சொல்வேன்கவாமி.

வசனம்.

கோபயில்லாமற்கேளும்சுவாமி தேவரீர்செய்கிறயாகத்துக்குளவ்
வளவுதிராவிபம்வேணுமோ அதையிவ்வளவுவென்றுசொன்னால் கோபு
ரம்போலேயுயர்ந்தகுப்பல்குப்பலாகத் தருகிறேன் கொடுப்பதற்கு ஒருத
டையுமில்லைவிசுவாமித்திரமகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்காம்போதி.

வானவர்முகிமுங்கீர்த்தி வளாரிச்சந்திரமன்னு
யானேமேற்கவண்கல்விட்டா லதுபோகுளவுமட்டும்
நீநலதிரவியத்தை நிறைவுடன்கொடுக்கவணுந்
தானம்யான்பெறவேவேணுந் தடையின்றிக்கொடுத்திட்டாயே.

வசனம்.

சகலதேவர்களும் புகழ்த்தக்கதாகிய கீர்த்தியுடைய அரிச்சந்திரமகாராசனே இப்போதுசொன்னீரே இதுவேசரி ஓரியானையின்பேரில் பலவந்தனாகிய ஒருவனை நிறுத்தி அவன்கையில்கவண்கொடுத்து அவன் எழிற்கவண்கல்போனவயரந் திரவியம்நீர்கொடுக்கவேணும் நான் பெற்றுக்கொள்ளவேணும் தடையில்லாமற் கொடும் அரிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

மகாசந்தோஷம் அப்படியேயிதோ கொடுக்கிறேன் சுவாமி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

தணிவிலாவறிவின்மிக்க சத்தியகீர்த்திகேளாய்
பணிமதிச்சடையோன பரமன் தனருளினாலே
அணிதிகழ்விஸ்வாமித்திரர்க் களித்திடவிசைந்தேன் சொன்ன
கணிதப்பொன்னறை திறப்பாய் கசமொன்றுவரச்செய்வாயே.

வசனம்.

கேளாய்சத்திய கீர்த்தியாகியமந்திரி ஸ்ரீகயிலாசவாசுடைய கிருபையினாலே இந்தவிசுவாமித்திரர்செய்கிறயாகத்துக்காகயானையின்பேரில்நின்று கவண்கல்லெறிந்தவயரந் திரவியம் கொடுக்கச்சம்மதத்தேன் நம்மிடபொக்கிஷத்தைத்திறந்துவிடும் யானையொன்றையழைப்பியுமந்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

தரணிமன்னவர்கள் போற்றுந் தகைபெறுங்கதிர்குலத்தில்
அரியநன்மணிபோல்வந்த அரிச்சந்திரதீரபோற்றி
திரவியம்பெரிதோவந்த திகழ்விஸ்வாமித்திரர்க்கீந்தால்
பரமதுகிடைத்தபாக்கிபம படைத்ததாந்தடையொன்றுண்டோ.

வசனம்.

கேளுர் அரிச்சந்திரமகாராசசக்ரேஸ்வரா திரவியமொருபெரிதாபு
ண்ணியமெபெரிது அதிலும்யாக்குஞ்செய்வதற்காக இந்தவிஸ்வாமித்திர
மகாரிஷிக்குத்திரவிபல் கொடுத்தாலதைவிடமேலானபுண்யமொன்றிருக்கின்றதா தடையில்லாமற்கொடுக்கலாம்இதோபொக்கிஷசாலேகளுந்திறந்திருக்கிறது யானையும்வரவழைக்கிறேன் சுவாமி.

மந்திரி-வசனம்.

ஆடாஅடா ஆசாரவாசற்கட்டியக்காரா பட்டத்தானையை வா
ழையுமபிள்ளாய்.

கட்டியக்காரன்-வசனம்.

அப்படியேயழைப்பிக்கிறேன் சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

மதயானைமேலேநின்று வல்கவனெறிந்ததூரம்
சிதறாமற்றனங்கொடுக்கச் சிந்தைதான் மகிழ்ந்தாய்கண்டேன்
ததியிதுவல்லயாகஞ் சமீபிக்கவருவேனெந்த
நிதியுந்தன்வசத்தில்வைத்தே நிபுணகாத்தளித்திடாயே.

வசனம்.

மகாசந்தோஷம்மகாசந்தோஷம் யானையின்பேரினிலேநின்றுகவண்
கல்லெறிந்தவயரம் நீயேதிரவியங்கொடுக்கச்சம்மதிததாய் நானேபெற்
றுக்கொண்டேன் மோசமில்லைஇப்போதிந்தத்திரவியமெனக்கு வேண்
டியதில்லை யாகஞ்சமீபிக்கிறபோது வருவேன் அதுவரையிலும்உம்மு
டையவசத்திற்குளே வைத்துக்காப்பாற்றி நான்கேட்டபோது தடை
யில்லாமற்கொடுக்கவேணும் அரிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

பாக்கியம்பாக்கியம் அப்படியே காப்பாற்றி வைத்துக்கொண்டிரு
ந்துதேவரீர்கேட்டபோது தருகிறேன் சுவாமி.

விசுவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

பாரையாளரசருக்குள் பார்த்திபாவுனைப்போற்கானேன்
போராவென்றெனைப்போல்வந்த புனிதருக்குதவிவாழ்வாய்
நீரையேகைக்கொண்டிந்த நிதியெந்தன் சொந்தமென்று
தாரைவார்த்திபுவாயப்பால் தயக்கம்நானகன்றுபோவேன்.

வசனம்.

சத்துருக்களையெல்லாஞ் செயித்துள்ளைப்போல்வந்த தபோநி
திக்குக்குச்சகலவொத்தாசைகளுஞ்செய்து வாழ்வாய்குறைவில்லை இ
ந்தத்திரவியமென்னுடையசொந்தமென்று சகலருமறியத்தக்கதாகள
ளுந்தண்ணீருடனேதாரைவார்த்துக்கொடுத்தால் மனதுக்கொரு ஐய
மில்லாமற்போய்வருவேன் அரிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

இதோபூமிதேவிஆகாயவாணிமுதலாகிய சகலதேவர்களும்அறி
யத்தக்கதாக விசுவாமித்திரருடையதிரவியமென்னிடத்தி விருக்கிறது
அவர்கேட்டபோது நான்தருகுவேன் இதுஅவருடையசொந்தம் பிடி
யுதையாவென்றந்தண்ணீரும்விசுவாமித்திரமகாரிஷியே.

விசுவாமித்திரரும்-அரிச்சந்திரனும்-சொல்தரு
இ-ம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி.

விசுவாமித்திரர்.

அரி அரியிந்தப்புண்யமுன்னைப்போலார்செய்வா
ரருளரிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்.

பரிவாகச்சொல்லுகிறீர் பதிதனுன் செய்யும்புண்யம்
பாரமோவிஸ்வாமித்திரநாதரே.

விசுவாமித்திரர்.

தருமமென்பதுநீயே சொருபமாகவந்தாய்
தருமரிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்.

வருவதெல்லாந்தெய் வச்செயலல்லால்வேறுண்டோ
மாதவவிஸ்வாமித்திரநாதரே.

விசுவாமித்திரர்.

தரணியில்மாதவர்செய்யும் யாகப்பலன்கள்நீ
தானரிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்.

உரைசெய்யும்மாதவர்களும்மில்வெறுண்டோ
வுத்தமவிஸ்வாமித்திரநாதரே.

விசுவாமித்திரர்.

திரவியமுன்னைப்போலார்கொடுப்பார்தந்தாயே
திரளரிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்.

சாணஞ்சாணமென்னைப்புகழ்ந்ததுபோதும்சுவாமி
சாமர்த்தியவிசுவாமித்திரநாதரே.

விசுவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

எந்தவேளையிலேவந்தென் யாகத்துக்கிரந்துன்னையிற்
சொந்தமாய்வாங்கிக்கொண்ட தொகையிலாத் திரவியத்தை
தந்திடவேனுமென்றால் தடையின்றிக்கொடுப்பாய்நீயே
அந்தநாள்மட்டுமெந்த னாகீர்மத்திருந்துவாழ்வேன்.

வசனம்.

கேளும்அரிச்சந்திரமகாராசனே கணக்கிடக்கூடாததாய்வானையி
ன்பேரிலேபின்று கவண்கல்லெறிந்தவுபரந்திரவிபத்தைத் தானந்
கொடுத்தீர் அதுஎந்தனுக்குச்சொந்தம்நானே அதைநானெப்போ
து வந்துகேட்பேனோ அப்போது தடை யில்லாமற் கொ

மக்கவேணும் இனிதான் தவஞ்செய்கிற ஆசீர்மத்துக்குப் போய்வருகிறேன் மகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

தனையென்னவிருக்கிறது தேவரீருக்குத் தேவையானபோதுவந்துகேட்டாலுடனே கொடுக்கக் காத்திருக்கிறேன் சுவாமி.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

சுவாமிநிங்கனிரண்டுபேருங்கூடவரமாட்டோம்.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

ஏன்பிள்ளைய வரமாட்டார்கள்.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

உம்முடையபாட்டை நீர்பார்த்துக்கொண்டே மீத்தது சேர்த்தது எங்களுக்குக் கொண்டு மில்லையாசுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

அடத்தாயோழி பொதுக்களக்கிறத்துக்கு முன்னமே சத்தத்துக்களக்கவந்தாய் அரிச்சந்திரமகாராசன்கணக்குப்பார்த்துச் சரியாய்நம்மிடபணத்தை நமக்குச்செலுத்தும்போதல்லவோ பார்க்கவேணும்.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

தம்பிமகாமாயசாவி நம்மிடஐயருடையகுணத்தைப்பார்த்தால் காதகத்தொழிலுக்கு முத்தற்பாதமாய்க்காணுது அந்த மகாராசன்குடியைக் கொடுக்க தான் யோசனைபண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாற்போலக்காணுதப்பா.

மகாமாயசாவி-வசனம்.

அண்ணை அதிலேகுறைவுண்டா ஐயருடுக்கிறது பிட்டுசையானலுமேத்துகிறது திருவிளக்குத்தான்பின்னையேணிப்படி வாலுத்தோலுமாய்லேகிறார்.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

நடவடா துஷ்டப்பயலே நட.

பொது - விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

கசத்தின்மேல்கவண் கல்விட்ட கடுந்தூரம்பொன்னைவாங்கி நிகத்தின்வாழரிச்சந்திர நிருபன் தன்னிடத்திலவைத்தே செப்பப்பட்டானவனென்றே ண்ணி மகிழ்ச்சியாய்வனத்திலவந்தே ண்சிரந்திரவிஸ்வாமித்திரன் மிருகங்களைவாச்செய்வானே.

வசனம்.

இக்கப்பிரகாரமாகயானையின்மேல்கவண் கல்லெறிந்தவாய்ப்பொன்னைததானம்வாங்கி ஆசைஅரிச்சந்திரமகாராசனிடத்திற்குள்ளைவைத்துத்தாலிருக்கும் ஆசீர்மத்தேவந்துவனத்திலுண்டாகிய மிருகங்களைவாணமுக்கிறவிதங்காண்க.

ராயச

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட் டை.

புலிகளாகரடிகாளிப் பூதலக்கலைகாள்மான் காள்
எலிபெருச்சாளியேன மென்னுங்கூட்டங்கள்நாய்கள்
நலிவுறுநரிகாள்மற்றும் நாட்டுள்ளமிருகங்காள்நீர்
பலபலபந்தியாகப் பரிவுடன்வருகுவீரோ.

வசனம்.

ஓகோபுலிக்கூட்டங்களே நரிக்கூட்டங்களே நாய்க்கூட்டங்களே
காடிக்கூட்டங்களே பன்றிக்கூட்டங்களே எலிபெருச்சாளிக்கூட்டங்க
ளே மான்கூட்டங்களே மற்றுமிந்தக்காட்டில்வாழும்படியாகிய மிருகக்
கூட்டங்களே வருங்கள்வருங்கள்.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

மயில்களேகுயில்களேநீள் பலைமீசையிருந்துவாழும்
பயில்சிறைபட்சிகாள்நீர் பரிவுடன்வருவீர்ங்கே
செயிருகாடைகாள்நம் செழுங்கவுதாரிகாள்மா
தயையுடன் பறவைக்கூட்டந் தனித்தனிவருகுவீரோ.

வசனம்.

ஓகோமயில்பட்சிகளே குயில்பட்சிகளே காடை சவுதாரிகுச்சிச்
க்நாலாகம் நானாகாகை அன்றில் சிட்டு ஊர்க்குருவிமுதலாகிபசகல
பட்சிசாதிதனும் வருகவருக அதிசீக்கிரமவருக.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

ஓகோமிருகக்கூட்டங்களா டட்சிக்கூட்டங்களா அசையாமலிருந்
கள் அசையாமலிருங்கள்கூப்பிடாமலிருங்கள்.

மகாமாயசாலி-வசனம்.

சுவாமீசுவாமி லோகத்திலேயுள்ளவர்கள் சிலபேர்கள் ஆடுகோழி
கோக்குமின் இவைகளைப்பிடுங்கித்தின்பார்கள் வனத்திலிறக்கிறாத
கராகிய வேடரைப்பார்க்கிலும் பெரியவராய்க்காணாதே வரமைப்பார்த்
தால்கவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

அதுவென்னடா அப்படிசொல்லுகிறாய் துஷ்டப்பயலே.

மகாமாயசாலி-வசனம்.

சுவாமீசுவாமி புலிகாடி நாய் சமுதையிவையெல்லாம்பிடிங்கித்தி
ன்பீர்நீர்.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

அல்லடாதுஷ்டப்பயலே அந்த அரிச்சந்திரமகாராஜனுடையநாட்
டை அதம்பண்ணுகிறதற்காக அனுப்பவேணுமடா.

மகாமாயசாலி-வசனம்.

சுவாமிசுவாமி இந்தநிலைகளெல்லா முண்டவீட்டுக்குரண்டகஞ்செய்கிறவர்களா ஆனால்சரிதான் நடக்கட்டும்நடக்கட்டும் சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

பறவைகளாமிருகங்களாநீர் பரவியவையோத்திராட்டை தரையெனச்செய்தங்குள்ள தழைத்திடும்பயிர்களெல்லாம் முறிமுறித்ததங்கள்செய்து முடிக்கவேவேணுமெந்தன் அனைதருமாணைகொண்டே யடைவுடன்நடந்திடரே.

வசனம்.

கேளுங்கள்மிருகக்கூட்டங்களே பட்சிக்கூட்டங்களே நீங்களிந்த ட்சணமே அந்த அரிச்சந்திரனுடையநாட்டைப்போயச் சுற்றிக்கொண்டு அங்குண்டாகிய பயிர்பச்சைகள் சோலைகள் குளங்கள் ஏரிகள் எல்லா வற்றையும் அதாகதங்களாய்ப்போகச் சேதப்படுத்துங்க ளென்மேலா ணைப்படிக்குருடவுங்கள்போங்கள்.

மிருகங்கள்வருகிற-தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-தாளம்-ஆதி.

வனத்தில்வாழ்மிருகக்கூட்டங்கள் கூடிவந்ததேபாரில்-பொல்லா

மரயவிஸ்வாமித்திரன்	சொல்லு
முபாயமேமுனிவந்து	கொல்லும் (வனத்தில்)

தனித்தனியாய்ப்பன்றிகள்	கூட்டம்
தாவியேபயிர்மேல்	நாட்டம்
நினைத்தயோத்திராட்டை	நாடி
நிற்காமலேயோட்டமா	யோடி (வனத்தில்)

வெண்புலிகாடிசிங்கம்	யாளிகளுடன்
மிகுத்தபட்சிசாலக்கருங்	கூளிகள்
வெண்கடிகளோ நிரிஞானிகள்	பொல்லா
மந்திக்கூட்டங்கள்பெருச்	சாளிகள் (வனத்தில்)

உண்கவென்றுணாத்திட்டா	விவ்
வுலகையுமுண்போம்	நாங்கள்

உருக்கியெலிக னுமும்
 பூர்க்குருவிகாகம் நீங்கள் (வனத்தில்)
 பண்டிடன்வருங்க ளென்று
 பரிந்துதிரண் முழன்று
 பலபலநிலகொளும் பலமுள்ளமிருகங்களும்
 சூலவியுலவிவெய்யக் கோடுகன்பணிசெய்ய (வனத்தில்)

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

வந்ததோர்பறவைக்கூட்டம் மற்றுள்ளமிருகக்கூட்டம்
 மந்திரவிஸ்வாமித்திரன் மாங்கையாலயோத்திராட்டை
 சிந்தியேசேதமாக்குஞ் செய்கையையநாட்டுள்ளோர்
 சுந்தரவரிச்சந்திரர்க்கே சொல்வோமென்றவர்வந்தாரே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகவிஸ்வாமித்திரமகாரிஷி அனுப்பினமிருகங்களு
 ம்பட்டிசுளும் அயோத்திராட்டையதஞ்செய்யவே அந்த நாட்டிலுள்ள
 குடிகள் அரிச்சந்திரமகாராசனிடத்திற்சொல்லிக்கொள்ளவருகிற வித
 ங்காண்க.

குடிகள்-வருகிற-தரு-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

குடிகள்வந்தார்களே-பயிரிடும் - குடிகள்வந்தார்களே.

படிமிசையேருண்டுமுதுகுடித்தனம்
 பாவித்துக்கீர்த்தியைப் படைப்பதவர்தனம்
 வடிந்தாலுமாற்றிலேகால்வெட்டிகீர்கொண்டு
 மாரும்பயிர்செய்யுரவாழ்வினிலேமிகுதுய்ய (குடிகள்)

பன் னந்திரவியபாக்கிபயிசுத்தாலும்
 பட்சம்புலவர்மிசைநாட்டுவாரிந்தப்
 பார்மிசை வேந்தர்கள்வந்திறந்தாலுமே
 பயமில்லையென்றுறுதிகாட்டுவார்
 நன்னயக்கவிரங்க நாதன்மமிழ்க்கொரு
 நல்குழைபோலிதம்பூட்டுவாரானும்
 நவிலுமொழி செல்வங்கொழைபடாதென்ற
 நடக்கையாலற்பொநாட்டுவார்

கன்னங்குழிகளஞ்செந்நெற்சாலிநிறை
புன்னமில்லாப்பயிர் பெருத்தவளமுறை
மன்னுங்கரலகதிர்வர்த்தமானத்துறை
யென்னமாமோவென்றுமீனைத்தீடார்களிறை
சொன்னசொல்லுக்கொறுசோவுபோகாமலே
நன்னயமுடனிறநாட்டினிலொருககாலே

(குடிகள்)

குடிகள் போற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

அரசன்கரசேபாற்றி யருமறைநெறிடைச்சேர்ந்தே
மரபுடனயோத்திராட்டை வளமுட னுள்வாய்போற்றி
கரைபுரண்டோங்குநகர்த்தி காவலாதிருச்சங்கின்ற
நரபதியரிச்சந்தரேந்தர நாயகநின்றாள்போற்றி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாணை.

மருதமுமுல்லைநெய்தல் வளமிகுசூழிஞ்சிபாலை
பெருகுடைந்தாம்பிலத்திற் பெருநிலவாழ்க்கையெய்தி
அருமையாய்க்கைகண்டோங்கு மயவிலாக்குடித்தனஞ்செய்
மருவிபகுடிகள்நீங்கள் வாக்கண்மிகழ்ந்திட்டேனே.

வசனம்.

வாருங்கள்வாருங்கள்மருதநிலத்தவர்களாகியகுடிகளே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-சும்பகாம்போதி.

தருணமும்மாரிபெய்யாத தாழ்வுண்டோவலதுவேரோர்
அரசராற்பயந்தா னுண்டோ வமைச்சராற்பொல்லாங்குண்டோ
தருமுறைப்பகுதிநீங்கள் தருகின்றவருத்தமுண்டோ
உருகியிங்கென்பால்வந்த துடைசெய்தாற்பயந்தீர்ப்பேனே.

வசனம்.

கேளுங்கள்குடிகளே மாதமும்மாரிபெய்கிறதிலே தாழ்வுண்டா
அல்லதுஅன்னியஇராசாக்களாலே யேதாகிலும்பயமுண்டா நம்மைய
ல்லாமல்மந்திரிகளாலேஒருபொல்லாங்குண்டா நீங்கள் கொடுக்கின்ற
பகுதியினாலேதாகிலும்வருத்தமுண்டா அர்த்தப்பகுதிக்கொடுக்கச் சக்தி
போதாதா நீங்கள்விசனமாக வந்தகாரியந் இதிரியச் சொல்லுங்கள்
குடிகளே.

குடிகள்விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

என்னசெய்வோம்குடிகள்நாங்க ளெங்களுக்கூலகந்தன்னில்
பொன்பெறுமெல்லாவாழ்வும் புதழ்பயிர்வளங்களுயா
வன்பெறுமிருகக்கூட்டம் மட்டில்லாப்பறவைக்கூட்டம்
துன்பம்போற்குடிவந்து துவைப்பதால்நிங்நிவந்தோம்.

ராய் அ • அரிச்சந்திரவிலாசம்.

வசனம்.

கேளுமெங்களாண்டவராகிய இராசபரமேஸ்வரர் எங்களுக்குக்கு
டித்தனஞ்செய்கிறவாழ்வெல்லாமுமது பயிரிடுகிறபாக்கியமேயல்லது
வேறில்லையேதோ அனர்த்தகாலம்போலக் காட்டிலுள்ள மிருகசாதிக
ளாலும் பட்சிசாதிகளாலும் நரங்களிடப்பட்டபயிராகளெல்லாம் அதமா
ய்ப்போகுது அதனாலே பயந்துசொல்லவந்தோம் மகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

திங்களை முடிமேல்வைத்த சிவனருளி துவேநான் செய்
பங்கமில்லாதபூசாபல னிதுதானோநீங்கள்
சங்கடப்படவும்வேண்டாந் தரும்பொருளிரண்டாண்மிக்கும்
எங்களுக்கியேவேண்டா மிதமுடனிருந்திடரே.

வசனம்.

நல்லகாரியம் நல்லகாரியம் வருகிறதெல்லாம் அந்த மகாதேவரு
டையகடாட்சமேயல்லதுவேறில்லை நீங்களிட்டபயிர்நளெல்லாம். மிரு
கங்களாலே நஷ்டமாய்ப்போச்சுதென்றுவிசைப்படுகிறீர்களே அந்த
விசைந்தீர் இரண்முவருஷத்துக்குள்ளபகுதிப்பண்பாநீங்களெங்களுக்கு
க்கட்டவேண்டிவெதில்லை பயப்படாமல் சுகமாயிருங்கள் குடிகளே.

இதுவும்-இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

அஞ்சாமலிருங்கள் நீங்கள் எதஞ்செய்யமிருக்கூட்டம்
பஞ்சாகப்பறக்கநானே பாணததாறுணித்துக்கொல்வேன்
மஞ்சாறும்பொழில்குழுங்கள் வளநகர்க்கேகலாகும்
அஞ்சாமல்வேட்டையாட இதோவரத்துணிந்திட்டேனே.

வசனம்.

பயப்படாமலிருங்கள் குடிகளே நீங்கள் பயிரிடும்படியாகியதானிய
முதலாகியதுகளைச் சேதப்படுத்தும்படியாகியதுஷ்டமிருகங்களையெல்
லாம் அதோகதியாக அடித்துப்போடத்தக்கதாக வேட்டையாடநானி
தோவருகிறேன் நீங்களுங்களிருப்பிடம் போய்ச் சேருங்கள் குடிகளே.

குடிகள்-விருத்தம்-இ-ம்-கல்யாணி.

வேட்டைகளாடியந்த மிருகத்தின்கூட்டந்தன்னை
லாட்டியேயெங்கள்நாட்டை வளர்ச்செய்தாலுநீரே
நாட்டம்வைத்தெங்களுக்கோர் நம்பபடைத்தாலுநீரே
தாட்டிகவரராபோற்றி இது சாக்நோசமணியேபோற்றி.

வசனம்.

கேளும் இராசசக்ரேஸ்வரா வேட்டையாடி மிருகங்களைக் கொன்று
எங்ஙனையும் எங்கள்நாட்டையும் இரட்சித்தாலும் நீரே எங்களுக் கொ
ருநஷ்டமில்லாமல் நயமுண்டாக்கினாலும் நீரே நாங்கள் போய்வருகிறோ
ம் மகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

இங்கிதகுணத்தின்மிகக் வெழிலுறுசத்தியகீர்த்தி
பங்கஞ்செய்மிருகத்தாலே பதைக்கிறார் குடிகளெல்லாம்
அங்கதைவேட்டையாட வகமகிழ்கொண்டே நல்ல
பொங்கமாம் வேட்டைக்காரர் புடைகுழவரச்செய்வாயே.

வசனம்.

கேளும் சத்தியகீர்த்தியாகியமந்திரி நம்முடைய நாட்டி லுள்ள
குடிகளெல்லாம் மிருகங்களாலே பயிர் எல்லாஞ் சின்னாபின்னப் ப
ட்டுச் சேதப்படுகிறதென்று முறையிட்டார்களே அவர்கள் துயரந் தீ
ர்த்தக்கதாக மிருகவேட்டையாடவேணும் வேட்டைக்காரரை வரச்செ
ய்யும் மந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.

அப்படியேவேட்டைக்காரரை வாவழைக்கிறேன் சுவாமி.

மந்திரி-வசனம்.

ஆரடா அடா ஆசாவாசம் கட்டியக்காரரும் முடைய இராசாவேட்
டைக்குப்போசச் சித்தமாயிருக்கிறார் ஆகையால் வேடர் வில்லியர் முத
லியயாவற்றுமானேரையும் சீக்கிரமாயழைப்பியும் பிள்ளாய் கட்டியக்
காரா.

கட்டியன்-வசனம்.

அப்படியேயழைப்பிக்கிறேன் சுவாமி.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி

வஞ்சனம் விஸ்வமித்திரன் மாயகைபால் மிருகக்கூட்டம்
தஞ்சமாமயோத்திராட்டைத் தருக்கியேயழிப்பதாலே
யெஞ்சியேகுடிகள் சொல்லு மிரக்கத்தாலரிச்சந்திரன் நன்
செஞ்சொலால் வேட்டைக்காரர் திறமுடன் வருகின்றாரே.

வசனம்.

அரிச்சந்திரமகாராசனிடத்தில் வேட்டைக்காரர் வருகிற விதங்காண்க.

வேட்டைக்காரர் வருகிற-தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-தாளம்-ஆதி.

வேட்டைக்காரர் நாங்களை ஐயே-ஐயே-ஐயே-வன
வேட்டைக்காரர் நாங்களை.

காட்டைப் பாய்ச்சற்றிவளைத்தொரு
மூட்டைப்போலெதநிலைத்தரு
கற்படுறம்பெறுபற்பலசாப்பய
கரடிபுலிகள் செல்லுங்கதையைக்கண் டிடர்கொல்லும் (வேட்டைக்)

வசனம்.

போடாபோ பயித்தியக்காரா காட்டிலே வாய்விடாதசாதி தண்
ணீனாக் குடிதது நிழலிலே விழுத்துகிடக்கிறதைக் கொல்லுகிறதா வீ
ரம் பின்னையென்னடவீரம் நான் சொல்லுகிறேன் கேளடாகேள்.

தரு.

பாட்டிற்சீர் மூத்தமிழைக்கருநாட்டிற் பாவிமன துசொலிவரு
பங்குவநற்கிரிகைக்குளிலங்கிய
பயனறிகுலர்சொல்லும்படர்கொடிபடவெல்லும் (வேட்டைக்)

வெள்ளிச் சங்கிலிகட்டும் நாய்களனேகமுண்டு
வீரச்செந்நாய்களைச் சேரப்பிடித்துக்கொண்டு
மெள்ளப்பதுங்கிச்சிறித்தாவும்புலிமேல் விட்டுத்
துள்ளிக்குதிக்க மீளவெதர்ணிப்போம்கெக்கலியிட்டிச்
கள்ளிக்காடுதிறிபுலவி திரி
கள்ளபடோரிடுகாடிகள் நரி

சுற்றிக்கதறித்தத்தியிரைகதி.

தொடுவெல்லலைகளுறு துடிமிற்பெருமைபெறு (வேட்டைக்)

வள்ளலென்றொருவரை நாடிப்போயடுத்தே
மன்னுமித்தமிழிசை மலையாகத்தொடுத்தே
கொளவீரன்றிதஞ்சொன்னால்கூகாவென்றேகடுங்கும்
கள்ளர்போலேயும்பன்றிகள்கதறக்குத்திப் பிதீங்கும்
கத்திபோல்பல்லுளநாய்சில
சுற்றிச்சூழ்சொல்லிலாவூல

கத்திற்பொயதகசித்தமுனோத்திடு

கலைகளைவெலவறுவலையினிறகொடுவரு (வேட்டைக்)

பன்றிலைகளுடன்மான்வலை நாட்டுவேரம்
புதுங்கிநுந்கின்றதையுசுப்பிப்பயம் காட்டுவேம்
தண்ணுவிடுஞ்சிங்கம்கண்டால்சிறவிட்டாலே பங்கம்
நின்றுகொல்வேமகிளங்கம்நெருங்கினாலேன் விளங்கம்
குன்றைப்போலதாவுகடம்பைகள்
குன்றிச்சாய்தாவெறி யம்புகள்

கொத்திககொத்திப்பற்றியெறிந்திட

குடிமுழல்வகற்படுமுகுடிலைகள்விடு (வேட்டைக்)

நீருப்புலையென்கொண்டுபலமாய்
இடறிமான்விழுவெருவிருதுகள்
பொருப்பின்மேலிருந்தொருமுசுலைக்கண்டாலும்
பொக்கென்பபிடித்ததனைச்சுட்டுத்தின்னும்
நெருப்பைக்கட்பொறியிலுண்
விருப்பிற்பிறர்மேலெனப்
நெருக்கிப்புக்கிச்சிக்கியிருகம்பட
நெறிமுறைவழுவுளதுமவெனநிலைமகொள்

வீசுவோம்
பேசுவோம்
விடோம்
படோம்
டாக்குவோம்
போக்குவோம்

(வேட்டைக்)

வேட்டைக்காரர்போற்றிவிழுத்தம-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

சந்தமயோத்திராடராளவேவந்த
சக்ரேசநித்யேபோற்றி
இந்திரன்முதலமரரெல்லோரும்வாழ்த்தவே
யிலகுமாமணிபோற்றி
சந்தரத்திரிச்சங்குமகாராசசுதனைத்
தோன்றுபுதியேபோற்றி
சந்தமக்கருளசெயுமிச்சந்திரமகாராச
விறைவனேநின்றாள்போற்றி.

வசனம்.

வந்தோம்வந்தோம்வேட்டைக்காரர்நாங்கள்சுவாமிபராக்கு.

இராசன்-விழுத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மனத்தினுக்கிசைந்தவன்புலனாச்சத்தியகீர்த்திரீகைள்
வனத்துளமிருகமெல்லாம்வதைத்திடவேட்டைக்காகச்
சினத்துடன்முன்செல்வேன்தேவியோடெனதுசேனை
அனைத்தையுமெச்சர்பின்னையடவிககேவரச்செய்வாயே.

வசனம்.

சௌம்யசத்தியகீர்த்தியாகியநந்திரானந்த வேட்டைக்காரரையழைத்துக்
கொண்டுவனவேட்டைக்குமுன்னேபோகிறேன்நம்முடைய ரதகேசதூரகபதா
தியாகியசுதூரங்கசேனைக்குடன்கூடஎனது பத்தினியாகியசந்திரமதியையும்
எனதுபுத்திரசிகாமணியாகியதேவதாசனையும் இரத்தத்தின்பேரிலேற்றிகொண்டு
சகலமந்திரிபிரதானிகளுடன்கூடப்பின்னாலேவனத்துக்குவரச்செய்யுமந்திரி.

மந்திரிவசனம்.

அப்படியேசெய்கிறேன்தேவரீமிருகவேட்டையாகிறத்திலே சாவதான
மாயிருக்கவேணுகுவாயி.

யுக

இராசன்வேட்டைக்கும்புறப்படுகிற-தரு

இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

வன்வேட்டைகளாட

மத்தத்திருகங்கன்கொல்லும்வனை

வாரீர்-பொல்லர்

பாரீர்

கனமாமயோத்திராடுகலங்கச்செய்தயிற்பாடு

காட்டிலொருசெந்துவைவிடுவேனே

கூட்டமிருகத்தால்பயப்படுவேனே

(வன்)

உக்ரமுடனேவெற்றிவில்லைக்கையி

வோங்காரத்தொனிசெய்துவனாதோரம்பு

திகுருகன்ருங்குவேதீரமுடன்

சிதறஅக்கினிப்பொறித்தெறிக்கக்கடு

தேரில்நின்றொருருகர்ச்சனை

சிறியங்கொருபுகழ்க்கெடி

லெடுத்து

தொடுத்து

விடுத்து

கடுத்து

யிட்டு

நட்டு

(வன்)

வெற்றிமுரசடிக்க

சுற்றியிசைபடிக்கத்தொனிகளெங்கும்

சத்திகத்தறிவருங்கலைமன்பன்றிகளோடு

மற்றுங்கரடிமுசல்வலியமிருகங்கன்படு

மாட்சிநீங்கன்காண்பது பெரிதோ

சாட்சியென்கைக்கணைக்கிதரிதோ

வீரப்படைதுடிக்கச்

வெடிக்கச்

(வன்)

ஒரிநரிகள்கண்டுவொதுங்கினாலும்பயங்

சாரிசாரியாகப்பண்டுசுதூர்முகாஸ்திரம்போ

கோரமாங்காளிகுடிச்செய்ய

கூர்பொருந்துமென்னைவாளிகொல்லநிற்குமோ

கூவிக்கதறிப்புரண்டிட

தாவிச்சரமழைபொழிவோம் நாடி

கொண்டு

நிரண்டு

நிர்த்துளி

காளி

(வன்)

தளபதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

கண்ணிமுள்வலையிருப்புக்கைத்தடிவில்லம்போடு

எண்ணுறுபடைகைக்கொண்டவிசைபெறுவேடரோடும்

புண்ணியவரிச்சந்தரேந்தர பூபதிமகிழ்வதாக

வண்ணமாய்வேட்டையாடும்வகையெலாம்புரிசுவோமே.

வசனம்.

கோடாஅதிவீரசிங்கக்குட்டியடங்காவுக்ர வீரப்புவியடங் ஒண்டிசாத் தானடங்நொண்டிசோட்டானடங்ஆனைமுழுங்கியடங்கலைமுழுங்கியடங்ஒட் டைச்சுத்தானடங்கம்பளிமுத்தாநம்மிடஆனடவனாமரிச்சந்திரமகாராசா இ

தோசந்தோஷமடையத்தக்கதாகும்முடையவிருதுபெற்றவேட்ச்சாதியி னு
டையவீரத்துக்கேதும்குறைவில்லாமல்இந்தக்காட்டைவளைத்து வேட்டையாடு
வோம்வாருங்கள்.

வேட்டைக்காரர்-தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-தாளம்-ஆதி.

காட்டைவளைத்துக்கொள்ளையே	இந்தக்
காட்டைவளைத்துக்கொள்ளையே	
காட்டைவளைத்துக்கொண்டுள்ளவழியைக்கண்டு	
குட்டுப்புலிகளுண்டுதோல்நகம்	நமக்குண்டு
தொடர்ந்துவரவரச்சாடைகள்	காட்டி
கடம்பைமான்களைச்சிதறும்	லோட்டி (காட்)

முறுக்குவலையைக்கொண்டுமுன்னேகட்டடா-கல்ல	
முசுல்கூட்டங்கள்மேல்நாய்களைவிட்டா-செல்ல	
வறுக்கிவருததோபன்றிமற்றொன்றுமல்ல	
ஒடிவருகுதிந்திப்பூமியதனைக் கொல்ல	
மறுக்காமலென்சொல்கேட்டுவலைக்குமுன்வலையம்	நாட்டு
பொறுக்காமலேதட்டிப்போட்டுப்போனுல்தடியாலேவாட்டு	
புகுந்துவருமிந்தக்கடுவன்	பொல்லாறு
மிகுந்தவிரைச்சலிட்டாலும்	நில்லாறு (காட்)

மாண்கூட்டம்வருதிதோவுற்றுக்கண்ணுலே	பாரு
வளைதடிக்கொண்டெறிந்துவஞ்சமெல்லாந்	திரு
நான்கொல்வேணிதையெல்லாமொதுக்கிவேறே	சேரு
நாட்டுவேடர்க்கேயிதுசாதகமான	நேரு
மேன்மையுடனேசில்லாக்கோலிருக்கிறு	பொல்லா
மாண்மதமிருகங்கள்	நில்லா
வாய்மையுடனேசெல்லாவகைகடுகிக	ளோடு
மனிதவில்லடிபடுவலைகளுடனேகொடுமலைகளுவையும்	நடு (காட்)

நிஷ்டேரத்தணிப்பன்றிஅதோவொன்று	வருகிறு
நேருக்குநேரேநின்றபார்விகை	பெருகிறு
அஷ்டமிருகங்கள்போனசாடையுந்	தெரிகிறு
குட்சுமம்புகள்பட்டுத்தொடுத்துநெந்	அருகிறு
எட்டிப்பிடிப்போம்பற்றியெறிவோம்பந்துபோ	லெற்றி
கிட்டிநெறிப்போங்குத்திக்கிடைக்குமோஇந்த	வெற்றி
மரங்கள்நிறைகின்றபல	முள்காடு
நெருங்கியிருபுறங்கடம்பைக	ளோடு (காட்)

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

சங்கிலிராய்களநல்ல தருக்குளவலைகளம்பு
துங்கவிற்றடினைக்கொண்ட துடுக்குள்ளவேடரேநீர்
இங்குள்ளமிருகக்கூட்டம் யாவையும்வதைத்தோமெந்தன்
மங்ளையஞ்சேனைநிற்கும் வரையிடம்போவோம்வாரீர்.

வசனம்.

கேளுங்கள் வேடர்களே வேட்டையாடும் வலைகள் அம்புவில்லுகள் இதுமு
தலான உங்கள் பலத்தினாலேயிருள்ளமிருகக்கூட்டங்களெல்லாம் அதோகதி
யாக அடித்து விட்டோம் இனிப்பயமில்லை யென்னுடைய பத்தினியாகிய
சந்திரமதியும் நம்முடைய இரதசூரகப்பாதிகளும் இறங்கியிருக்கிற மலை
ச்சாரலுக்குப்போவோம் வாருங்கள் வேடர்களே.

வேட்டைக்காரர்-வசனம்.

அப்படியேபோவோம்மகாராசனே.

பொதுகொச்சகம்-இ-ம்-புன்னுகவராளி.

முன்னனிச்சந்தரனந்தவனவேட்டையாடியபின்
தன்னருஞ்சேனைகளாகேதான்வருமவ்வேளையிலே
முன்னமவிஸ்வாமித்திரமுனிமுடிசிலிட்டமிருகங்களில்
சின்னபின்னமாகியங்கேசிலபிழைத்துவந்தனவே.

வசனம்.

இங்கப்பிரகாரமாக அரிச்சந்திரமகாராசன் வனவேட்டையாடித் தன்னு
டையசேனைகளிற்கு மலையடிவாரத்திற்கு வரும்போது முன்னேவிகவா
மித்திரரிஷியினாலே யனுப்பினமிருகங்களில் சிலமிருகங்கள் தப்பி விஸ்வாமி
த்திரரிடத்திற்குவருகிற விதங்காண்க.

மிருகங்கள் விஸ்வாமித்திரரிடத்திற்குவருகிற-தரு

இ-ம்-எதுகுலகம்போதி-தாளம்-ஆதி.

அபயமபயமெங்கனையனே
ஆதரித்தருள்செய்யுமையனே

இனி

தபோபலன்மிகுத்துச்சாம்பரதாயம்வகுத்து
தனியேயொருவனெனநின்றயே-அய்யோ

(அபய)

வசிட்டருடனேவாது வந்ததுமெங்கள் தீது
மலைபோலிருந்துஞ்சுகிரினைத்தாயே-அய்யோ
கசட்டுக்குணமோவென்ன கபடமோநீர்சொன்ன
காரியத்திலேமோசம்புணந்தாயோ-அய்யோ

(அபய)

பயமில்லையென்று சொல்லிப்பரதவித்திடச்செய்து
பார்த்திருப்பதுமென்ன மாயமோ-அய்யோ
நயவசனங்களாலேநம்பிமோசம்போனோம்
நடுங்கச்செய்தாயேயிதுஞாயமோ-அய்யோ

(அபய)

வாய்விடாச்சாதியென்றுமுனுநெறிநினைந்தானோ
வம்சந்தனைக்களைந்துவதைத்தானே-அய்யோ
ஆயும்புயிரசர்கட்கடைவோதாமமோவுன்னை
அனுமதியாமலேகிதைத்தானே-அய்யோ

(அபய)

விஸ்வமித்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

கலங்கிசின்றமூவதேதுகாயங்களேதுநொந்து
சலனப்பட்டிடுவதேதுதயக்கமெதென்னேநாடி
அலங்கோலமாகவந்திராரும்மைவதைசெய்தோர்கள்
மலங்கெரிமூட்டுவேனுன்வாய்திறந்துணர்செய்வீரே.

வசனம்.

ஐதறவேண்டாம்கதறவேண்டாம் உங்களைப்படிக்காயப்படுத்தி வதைசெய்தவர்களைத்தெரியச்சொன்னால் அக்கினித்தத்தம்பண்ணிப்போடுகிறேன்சொல்லுங்கள்மிருகங்களே.

மிருகங்கள்-கழிநெடில் விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

என்செய்வோமெங்களைப்பிழிவித்தினி
லிலெவையோத்திராடதனில்
புன்பயிர்முதலாம்பலன்களையழிக்கப்
போக்கினீர்நாங்கள்போயழித்தோம்
மின்றிகழவடிவேலரிச்சந்திரனென்னும்
வீரனேவேட்டைகளாடத்
தந்திரஞுடனேவந்தெமைக்கொன்றுன்
தப்பினோமிருவர்களேயா.

வசனம்.

காட்டிலுள்ள ஆகாரங்களைப்பிசித்து அங்குண்டாகியதண்ணீரைக்குடித்துத்திரிசிற வாய்விடாச்சாதிகளை எங்கள்தலையிலெழுத்திப்படிமுடிந்தது உத்தரவின்படியே அடியாத்திராட்டையழித்து அதம்பண்ணினோம் அரிச்சந்திர

மகாராசனாலே எங்கள் பிராணையொப்பித்தோம் அதனாலே நாங்களிரண்டுபெர் தப்பிவந்தோமையா விசுவாமித்திரமகாரிஷியே.

விசுவாமித்திரர்-கழிகேடில்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

உலகமுடனண்டரண்டப்ரமாண்டபுகிரண்டமுநொடியி
ஹுறக்கியேபொடிப்பொடியதாய்
நிலைகலங்கிடக்கடல்வறண்டிடின்றெரிமூட்டி
நிமைக்குள்யானனைத்தையுழிக்கவல்லேன்
மலைவதேசஞ்சலமொழிகுலீர்மன்னவனரிச்சந்திரன்
வலிமையுமாண்மையுமறிவேன்
சலனமேனெந்தன்னிராணியைப்பாருஞ்
சண்டமாருதத்தினுமடல்கொண்டுசெய்வேன்.

வசனம்,

சொர்க்கமத்தியபாதாளதிரிலோகங்களும் ஆயிரத்தெட்டண்டமும் இரு
நூற்றிருபத்தூறலுபவனங்களும் பொடிப்பொடியாய்நீறுநீறாய் அதோகெதியா
ய்ப்போகச்செய்கிறேன் அந்தஅரிச்சந்திரனுடைய பலபராகிரமங்கனையும்நினை
மேன் என்னிராணியைநீங்களைபார்க்கப்போகிறீர்களோகங்கனையுழிக்கிறப்
ரசண்டமாருதத்தைப்போலே அவனுடையபலத்தையெல்லாம் நானையழித்துப்
போகுகிறேன் பயப்படாமலிருங்கள்மிருகங்களே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

வினைசெய்யவந்தமிருகங்கள்மாள வெட்டியேயரிச்சந்திரன்கொல்லக்
கனவிட்டபஞ்சபோலெரிந்தோடிக்கதறியசேதியையறிந்தே
மனவலியிருத்தகோசுகளென்னுமாமுனிநிரமிக்கவாங்கோர்
தனிரெடும்பன்றியுலகெலாங்கலக்குஞ்சமனெனவந்துதித்ததுவே.

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாகவிசுவாமித்திரமகாரிஷியானவர் அரிச்சந்திரனாலேவதை
செய்யப்பட்டமிருகங்களானது ஒடிவந்துஅழுத்தைக்கேட்டு மந்திரசத்தியினு
லேநிரமிக்கப்பட்ட ஒருசுனிபன்றியானதுவருகிறவிதங்காண்க.

மாயப்பன்றியிருகிற-தரு-இ-ம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி.

பர்வதாக்குதியானமகாமாயப்பன்றியுதித்து

வந்துதே

மகாமாயப்பன்றியுதித்து

வந்துதே

கர்வக்குரமகாகண்டநிலைகண்டக

காட்டிலுள்ளமிருகக்கூட்டங்கண்டுபெருவ

கடுகிரெடெனமுடிக்கப்பட்டபெடனக்

குகனமுதல்கிலுபவனகிலைகளையும்

சூர்வியுறுமிநிறநீறெனவேவிசைகொடு
முறுவலுடனேதவமுனிவிடுதொனிபடு

(பர்வதர்)

நாலுசாலும்வெள்ளைதிரேகங்குப்புநெற்றி

நடுவேதூர்க்குண்கழிகாட்டவே

நெடும்

நடுவால்செம்பட்டமயிர்பூமிபிளக்கவைத்து

நாலுசூளங்குகளைநாட்டவே

கொடும்

காலனுங்கண்டலறவக்கினிப்பொறிகள்சிந்திக்

கண்ணைவிழித்துலகைவாட்டவே

கடும்

காட்டுத்தீயைமுதல்வடவாக்கினினிய்யும்

கணத்திலவிக்கும்கோபம்முட்டவே

விடும்

சற்குகை-யிற்புகு-நிர்ப்பய-சற்குணர்

சக்கிரம்-வெற்பொடு-திக்குகளைப்பொடி

யிற்பொடி-யொப்பெனநெருக்கி-நுறுக்கிய

டிக்க-முடிக்க-நினைக்கில்-நடக்குமெ

னும்படி-பம்பி-இளம்பி-வெதும்பிக

தும்பி-யதுர்பி-யுதும்பி-நிதம்படு

கடலுலகினிலுள

பலபலவுயிரகளும்

கிடுகிடெனத்தனி

மலையெனவலிகொளும் (பர்வதர்)

பன்றி-விருத்தம்-இ-ம்-கலியாணி.

மன்னுமாதவத்தோர்போற்றுமகிழ்விசவாமித்திரநாதர்

நின்னருங்கமல்பாதம்நெறிமுறைவணங்கப்பெற்றேன்

என்னையோர்பொருளாயெண்ணிமேதினாலவரச்செய்திரோ

என்னவூழியமெனக்கேயிடுந்தொழில்செய்வேனையா.

வசனம்.

சாணஞ்சரணஞ்சுவாமி அடியேனையொருபொருட்டாய்நினைத்து ஏதுகாந்

யத்துக்காகவுண்டுபண்ணினீரோதெரியவராது அந்தவூழியத்தைக்கேட்டா லதி

கசாக்கிரதையரச்செய்யக்காத்திருக்கிறேன் விசுவாமித்திரமகரிஷியே.

விசுவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

பன்றியேகேளாயுண்ணைப்படைத்தோர்க்குமமுண்டு

வென்றிவேலரசனுனவிறலரிச்சந்திரனந்த

சூன்றுகூழ்காட்டினிருக்கக்கூட்டத்தைவதைத்தானீபோய்

இன்றவன்படையைக்கொன்றேயின்கவன்வரச்செய்வாயே.

வசனம்.

கேளாயெனதுமாய்கையாற்பிறந்தபன்றியேயிர்த்தக்காட்டிலேயுள்ள மிரு
கக்கூட்டங்களுையெல்லாம் கொலைசெய்த அந்தஅரிச்சந்திரனுடையசேனையோ

௪௨௮ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

மெல்லாங்கொன்று அவனையுமிக்கேவரும்படியாய்ச்செய்யவேணும் இதுதான் நியெனக்குச்செய்கிறவுபகாரமபன்றியே.

பன்றி-வசனம்.

அப்படியேஅந்தஅரிச்சந்திரனுடையசேனையைக்கொன்று அவனையுமிக்கே யிழுத்துக்கொண்டுவருகிறேன்சுவாமி.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

வெஞ்சின்வீஸ்வாமித்திரன்வினையினால்விடுத்தபன்றி
யெஞ்சிடாவரிச்சந்திரன்நன்னிகல்சேனைத்திரளின்மேவி
நஞ்செனவதைக்கக்கண்டு நடுங்கியேதூதரோடி
அஞ்சலின்கரளையென்றேயலைந்துரைத்திடவந்தாரோ.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகவிசுவாமித்திரன்விடுத்தமாய்க்கப்பன்றியினாலே சந்திர
ங்கச்சேனையுஞ்சின்னபின்னப்பட அச்சச்சேதியை அரிச்சந்திரமகாராசனுக்குச்
சொல்லத்தூதர்வருநிறவிதங்காண்க.

தூதர்-தரு-இ-ம்-எனதுஞ்ஞகாம்போதி

தாளம்-ஆதி.

ஐயையோநாங்களுள்செய்வோ மிதை
யாரிடத்திற்சொல்லியுய்குவோம்
மெய்யரிச்சந்திரன்மேலேவ்வாமித்திரன்சதியெண்ணி
பையப்பன்றியாலாவிபடச்செய்தான்குது பண்ணி (ஐயையோ)

சொல்லவென்றால்வாலர்ந்து	வாடுதே	அந்த
துஷ்டமிருகத்தாலாவி	யோடுதே	
வல்லமைகளுந்தளரச்	சாடுதே	சொல்ல
மனதுக்கும்நடுக்கம்வந்து	மூடுதே	
கல்லுமரத்தமைற்றக்காட்டிலுள்ளவற்றைக்	கண்டால்	
கொல்லவருமெமன்போலேகுலையுதேயெண்ணக்கொண்டால்	(ஐயையோ)	

தூதர்கள்-விருத்தம் இ-ம்-மோகனம்.

எங்கையாளவந்தவெழில்பெறுமரசேபோற்றி
துக்கநல்லயோத்தியாளுந்துரைத்தனமணியேபோற்றி
பங்கபில்லாமலெங்கன்பங்குள்ளதெய்வம்போலும்
சங்கையிலல்லாமலாளுமதயர்பரநிருபாபோற்றி.

வசனம்.

சரணம் சரணம் சுவாமி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

போற்றியென்றிருக்கைப்பிப் புகழ்தருந்துயரததாலே
மாற்றலர்க்கஞ்சிவந்த வாறென்ன மயங்கிநிற்கும்
காத்திரமுடையதூதர் கமிகிநீர்லந்ததேது
வேற்றொருவினைநாணுண்டோ விரைந்நூர்ருநாசெய்வீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் தூதர்களே உங்களுடைய மனோதுக்கத்தைப் பார்த்
தால் சத்துருக்களாலே யடிப்பட்டு வந்தவர்களைப்போலக் காணுது
அதுகாணோ அல்லது வேறொரு துன்பமுண்டோ விசனப்படாமற்
சொல்லுங்கள் தூதர்களே.

தூதர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

நிநுபனே சொல்லக்கொளாய் நெவேனவேட்டையாடி
தீரெனலாம்பாவிவந்தோம் தீனையென்ன சொல்வோம்
அருவினைப்பன்றியொன்று லழித்ததுசேனையையா
செருமுனைகலங்கினார்கள் சிதறியேயிருவர்வந்தோம்.

வசனம்.

கேளுமிராசபாமேஸ்வரா எங்கள் துக்கத்தை யென்னென்று சொ
ல்லுவோம் தேவரீருடன்கூடவேட்டையாடி இரதகசூரகபதாசிகளே
ல்லாம் காடுகள் பரவியிருந்தார்களே அதிலேயொருபன்றியானது வ
ந்துவிழுந்து நாணுவிதமாகச் சேனைகளையெல்லாம்கொன்றுகலக்கியநா
ல் நாங்களிருவரும் தப்பித்துக்கொண்டோடிவந்தோம் சுவாமி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

என்கையில்வில்லிருக்க யிறையருளிருக்கச்சேனை
துன்பமுற்றிநிலதுண்டோ அணுக்கங்கொண்டிடவேவந்த
வன்பெறும்பன்றிதன்னை வதைக்கிறேனஞ்சவேண்டாம்
பொன்பதியுமெல்லாம் புகழ்த்திடப்புகழ்கொள்வேனே.

வசனம்.

கேளுங்கள் தூதர்களே செயம்பொருந்தியவில் என்கையிலிருக்க
ப்பாரசிவனதுகடாட்சமிருக்க என்னுடைய சேனாசமுத்திரத்தகக்
கொருதுன்பம்வருமா அத்தப்பொல்லாத பன்றியைநாசினித்திராவ
யன

தைசெய்கிறேன் தேவர்களெல்லோரு மெச்சத்தக்கதாக இதோ புறப்
படுகிறேன் பாருங்கள் தூதர்களே.

அரிச்சந்திரன்-தரு-இ-ம்-மோகனம்-தாளம்-ஆகி.

இந்தப்பன்றியைவிடுவேனோ-கொல்லாமல்நா
னிதற்குப்பின்னிடுவேனோ
அந்தமகாவன தூர்க்கியருள் செய்த
அமபுமவில்லுங்கொண்டு அந்தத்தேர்மேற் கொண்டு
அகிலபுலன ரெனுமகிதலமகிபர்க
ளதிரதிசைநிலைபிதிரவுலகிவரும்

(இந்த)

எடுத்தவில்லதைத்தொட்டுவளைப்பேன்-கையி
விருக்குமஸ்திரமழை விளைப்பேன்
கமத்தோராயிரந்துளை துளைப்பேன்-இந்தக்
காட்டில்விடாமற்சுற்றி வளைப்பேன்
சமத்தம்பேசியென்னசாரம்மகா குறும்
துடைப்பேன்மனோவிசாரம் தூதர்களேயிந்நேரம்

(இந்த)

இராசன்-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவாரளி.

செங்கமலமெனக்குழுதந் திகழ்குவளைக்காந்தன்மலர்
தங்குமிந்ததிவ்யநதி சதுர்முகன்மால்சந்நிதியோ
எங்குமிந்தப்பூதலத்தில் யானறியேனினஞ்சோலைத்
துங்கசொர்க்கத்தருக்களென்றால் தோற்குமதுகிலாக்கியமிதே.

வசனம்.

ஓகோகோ அரிகரி இந்த ஆண்யத்திலே இப்படிப்பட்ட தெய்வீ
கம்பொருத்திய தடாகத்தையுஞ் சோலைகளையும் நான்கண்டதில்லை ஆ
கிலுமிதிலே புஷ்பித்திருக்கிற செந்தாமரைப்புஷ்பங்களும் நீலோற்பல
மும் செங்காந்தள் வெண்காந்தள் குழுதமுதலாகிய புஷ்பங்கள் நிறைந்
திருக்கிற சிங்காரமும் இந்தத்தடாகத்தைச்சூழ்நது தளிர்ந்துத் தழை
த்திருக்கிறபுஷ்பங்களின் வினோதமும் இந்த இளஞ்சோலையினுடைய
அழகும் சுவர்க்கலேகங்களிலுண்டாகிய கற்பகச்சோலைகளும் நிகரா
குமா பாகும் பாகும் மந்திரி.

வசனம்.

ஆம் ஆம் சுவாமி வெகுசிக்காசமாக விருக்கிறது இதுதான் இன்
றைக்கு வாசம்பண்ணுவதற்கு யோக்கியமான சேதத்திரமகாராகனே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

பன்றியைப்பாலெய்யப் பதைத்தொளித்ததுதான் போக
மன்றலங்குழலாள் சந்தர் மதியுடன் சேனையோடும்
சென்றொருநதியைக்கண்டு தீர்த்தமுண்டிருந்தாரங்கே
வென்றிசேர்ச்சந்தியெய்ய மிகுதவத்தோர்வந்தாரே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக அரிச்சந்திரமகாராசனாவர் அந்தப்பன்றியை
யொருபாணத்தா லெய்ய அந்தப் பாணம்பட்டுப் பதைத்து ஒளித்துப்
பாணமின்பு தனதுதேவியுடன்கூடச் சதுரங்கசேனையையும் கூட்டிக்
கொண்டு ஒருநதியைக்கண்டு தீர்த்தபாணஞ் செய்து ஆயாசந்தீர்த்திருக்
அங்கேவாசம்பண்ணுகிற ரிஷிகள் சந்தியாவந்தனஞ் செய்ய வருகிற
விதம்காண்க.

ரிஷிகள் வருகிற-தரு-இ-ம்-மத்தியமாவதி-அடதாளம்.

அருந்தவமுனிவர்களினதோவந்தார் மறை
யடங்கலுமுறைவிடங்கொள்ளுந்துறை
அருந்தவமுனிவர்களினதோவந்தார்

பெருந்தகையெனும்பாத்திற்கே
பேதமில்லாமற் செய்வெறி
திருந்துஞான அமிர்த
செபதபரிசையதனைக்கை

தொண்டு
கண்டு
முண்டு
கொண்டு (அருந்)

உசிதராசச்சடைமுடி
னுபந்தரித்தபுத்தவம்
விசிகமானகாரணந்தனில்
மெய்வைக்கிடர்வராமலே
திசைவிளங்கியருண்டலம்
தீர்புண்டரம்நன்னுதலிற்
இசைபொருந்தியமுப்புரி
மெழிற்செபமதுமாத்திரைக்
மிலகுழப்படிமிசை
நலமுந்திகழ் கிழ்

புனைந்து-தவறில்லாம
நினைந்து
முனைந்து-வேதசாஸ்திரம்
முனிந்து
பூட்டி
காட்டி
நூலு
கோலு
தங்கிய
பொங்கிய

(அருந்)

இராசன்-போற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

செப்பிபதவத்தினோங்குந் திறமுடையோரோபோற்றி
ஒப்பெங்குந் சொல்லவொண்ணு துயர்நெறியோரோபோற்றி

இப்பெரும்புவியில்யானின் மெய்தியபலன் போல்யார்க்கு
மதபுதமாவதுண்டோ அரியபொதசரணம்போற்றி.

வசனம்.

சரணம்ரணம் ஆசனத்தி லெழுந்தருளி யிருங்கள் சுவாமிகளே.

ரிஷிகள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

குலந்திகழ்பரிதிபோ லுங் கோதிலாஸயோத்திராட்டை
நலம்புனைந்தாளவந்த நன்னெறியோனேவாழி
சுலங்கவொன்னலரை வாட்டிக் கதிபென்றோர் தம்மைக்காக்கும்
பலங்கொள்வேலரிச்சந்தரேந்திர பாரத்திபாவாழிவாழி.

வசனம்.

வாழிவாழி அரிச்சந்திரமகாராசனே வாழி.

இராசன்விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

மும்மலக்குறும்பைக்கி மோனமாம்கிலையச்சார்ந்த
செம்மைசேர்தவத்துளோனோ திகழுமிவ்வனததில்நின்றே
இர்மைபைக்கடக்குமவேள்வி யிபற்றியிந்த ருக்கின்றீரே
விப முரல்லத்சயங்க ளிருத்திடில்நைம்புளீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் தபோதிதிகளாகிய சுவாமிகளே நீங்க ளிர்தவனத்தி
லிருந்து தபஞ்செய்கிறீர்களே இக்கேயேதாகிலும் அதிகயங்க ளுண்
டா அடியேனுக்குத் தெரியச்சொல்லுங்கள் சுவாமிகளே.

முனிவர்கள்-விருத்தம்-ஸ்ரீராகம்.

கடிக்ருவந்தாசேயிர்தக் கடிமலர்வனத்தில்நாங்கள்
முனிர்வனஞ்செய்யுஞ்சூழல் முக்கியமேயசியங்காண்
நதிவளமிருமயோத்தி நாட்டாட்டிடிங்கேவந்த
அசியமேதோநாங்க ளகமகிழ்ந்தி. ச்சொல்லாயே.

வசனம்.

கேளும் அரிச்சந்திரமகாராசனே இர்தவனத்திலே தபதிகளாகி
நாங்கள் தாந்த்செய்கிறதேயசியம் வேறென்ன ளிருக்கிற வு அது
ள்முக்கியம் நீயோத்தியாபுரிபைவிட்டுக் காட்டுக்குவந்ததாரியந்தெநி
ச்சொல்லுவி அரிச்சந்திரமகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கார்போதி.

வண்ணநற்பயிர்களெல்லாம்வனமிருக்கட்டத்தாலே
புனைணைவழியுதென்று புனைநனர்குடிகளநானே

திண்ணமாய்வேட்டைவந்தே சிறைத்தேன் பின்பு நியொன்றை
கண்ணிற்கண்டெய்தேன்காணேன் கங்குலிங்கிருக்கினேறேனே.

வசனம்.

சேனாங்கன்சுவாமிகளே மிருகக்களாலே பயிர்களைல்லா மழிந்து
போகுதென்று குடிகள்வந்துசொன்னார்கள் அதற்காக வேட்டையாட
வந்தேன் வேட்டையாடித்திரும்புகிறபோது மலைபோலொருபுறம்நிலங்
துறாத்தீயது அதை மொருாணத்தினும் போட்டேன் பட்டோடிப்
போய்விட்டது அதற்குள்ளாகப்பொழுதுபோச்சது ஆனதாலிந்தக்கண்
காந்திக்கனாயிலிருக்கிறேன் சுவாமிகளே.

முனிவர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

வருங்கட்டிபாமன்ன மா தவவிஸ்வாமித்ரன்
நெருங்கிபெயுன்றேற்கோபம் நெடும்பகைவினேவதானான்
பெருங்கொழுஞ்சாபமிட்டிப் பெருக்கச் செய்வாநிறத்த
தருணம்நீதப்பியோடித் தருக்குடனயோத்திசேர்வாய்.

வசனம்.

சேனாமரிச்சந்திரமகாராசனே விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியாணவர் உ
ம்மிடபேரிடதிகோபமா யும்மைக்கண்டமாத்ரித்தில் சபிக்கக்காத்தி
ருக்கிறார் இந்தலேனைதப்பவைத்துக்கொண்டுசேக்கிரமாக அயோத்தியா
புரிபட்டணத்தைப்போய்ச்சேரு மரிச்சந்திரமகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

அரிகரியவருக்கேநா னடிமையுராசனென்மேல்
பரிவன்றிக்கோபமேதோ மட்சம்போய்ச்சபிப்பதென்ன
திருகெவர்செய்தாரிந்தத் தீவினைவினைவதேது
சரணடைந்தவனாப்போற்றித்தயையும்பெற்றதன்பின்போவேன்

வசனம்.

சேனாங்கன்சுவாமிகளே அந்த விஸ்வாமித்திரமகாரிஷிக்கு நான்தா
சானுதாசனல்லவோ அப்படியிருக்க அடியென்பேரில் சபிக்கும்படியா
கியகோபம்வாவெண்டியதென்ன இப்படிப்பட்டனையும் ஆராலேவி
னோந்ததோ அப்படிவந்தாலுந்நெயவர்பாதத்திலெழுந்த அவர்மன
தைசசுமாதான்ப்படுத்தி அவரது தனையும்பெற்றுக்கொண்டு பிற்பாடு
நானயோத்தியாபுரிக்குப் போகிறேன் வந்ததெல்லாம்வாட்டுஞ் சுவாமி
களே.

முனிவர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-கல்யாணி.

ஊழ்வினையொருவராலு மொழிக்கவொண்ணுதுவந்த
தாழ்வொடுபெருமையெல்லாம தாங்குகசெய்கருமமேயாம்

வேள்விசெய்விஸ்வாமித்திரன் வினைக்குளோருபாயமாக
சூழ்வினைகடந்துபோம்நீ துதியிடம்போவோம்நான்கள்.

வசனம்.

கேளுமரிச்சந்திரமகாராசனே தாங்கள் தாங்கள் செய்தகருமத்தினை
ம்பெருமையுஞ்சிறுமையுந் இரண்டுநீதாங்களே அனுபவிக்கவேணும்
விசுவ'மித்திரருடைய கற்பனையை மெள்ளவுபாயமாகத் தப்புவித்துக்
கொண்டுநீயாம் நாங்கள் தவம்பண்ணுகிற இடத்துக்குப் போய்வருகி
ரோமரிச்சந்திரமகாராசனே.

இராசன்-வசனம்.

அடியேனும் வனவேட்டையாடி வேசாரியி நுக்கிறேன் ஆகையால்
சற்றுநேரம் சயனித்துக்கொள்ளவேணும் கிருபையிருக்கட்டும் போய்
வருங்கள்சுவாமிகளே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

அருந்தவர்போனபின்ன ரரிச்சந்திரன் தேவிபோடு
பொருந்துபஞ்சணையிலந்தப் பொய்கையின்களையின்மேவித்
திருந்துவித்தினை தான்செய்து திடுக்கிட் டோர்கனவினாலே
மருத்தெனுமந்திரிக்கு மனைவிக்குமுனாசெய்வானே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக வனவேட்டையாடிவந்து அரிச்சந்திரமகாராச
னைக்கண்ட தவமுனிவர்கள் போனபின்பு அந்ததடாகக்களையிலே தா
ணுக்கண்ணுடையதேவியாகிய சந்திரமதியும் பஞ்சணைமெத்தையின்பே
ரில் சித்திரைபண்ணிக்கொண்டிருக்கத் தானொரு சொப்பனங்கண்டுதி
டுக்கிட்டெழுந்து தந்தேவியுடனையும் மந்திரியுடனையும் சொல்லுகி
றவிதங்காண்க.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

என்னருந்தவம்போல்வந்த விற்பமாமயிலேகளாய்
என்னென்றுசொல்வேணிந்த விரவினிற்றயிலும்போது
அன்னுமோர்சொப்பனத்தின் றுணுங்கத்தைகினைத்தாற்சிந்தை
சின்னபின்னங்களாகச் சிதறுதென்செய்வேனையோ.

வசனம்.

களையெனதுபிராணரட்சகிபான சந்திரமதி யித்த இரக்காலத்தி
லித்தத்தடாகக்களையில் காமிருவருஞ்சயனித்திருக்கையில்நானொருதகா
துசொப்பனங்கண்டே னதைகினைத்தால்மனதுபதைக்குதுபுகத்சபல
பட்டுது சித்தர்நிலைநர்வாகுது அரிகரி அரிகரிவென்னசெய்வேன்.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தனப்ரவி.

காதல்சேனொனதுப்ராண காதத்தோநீதான்கண்ட
வேதனைச்சொப்பனத்தின் விதமெலாந்தெரியச்சொல்வீர்
யாதுவந்தாலுந்தெய்வ மெண்ணத்தின்படியேயாகும்
தீதொருக்காலும்வந்து சேருமோதேவரீர்க்கே.

வசனம்.

விசனப்படவேண்டியதில்லை சுவாமி யொருபொல்லாங்குந்தேவரீர்
ருக்குவரமாட்டாது வருவதெல்லாந்தெய்வச்செயல் வந்ததுந் தெய்வச்
செயல் தேவரீர்கண்ட சொப்பனத்தைத் தெரியச்சொல்லுஞ்சுவாமி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-வராளி.

பெண்ணினமயிலேமிதர பேதமோபெகர்செய்குதோ
எண்ணுமென்கருத்துக்கிந்த விடர்தருசொப்பனத்தின்
புண்ணியபாவமென்னும் பொருள்நெறியறியவென்றால்
தண்ணளிபெரியோருக்குஞ் சாத்யமோஅசாத்யந்தானே.

வசனம்.

கேளாயெனதுபிராணரட்சகிபான சந்திரமதி நான்கண்ட சொப்ப
னத்தின்பலனைபுரிந்து இதுபுண்யகதி இதுபாவகதியென்று சொல்ல
வேணுமேயானால் பெரியோர்களுக்கும் அசாத்யமாக்ககாணும் ஆகை
யால் இப்படிப்பட்ட திக்குவருமபடியாய் யார்செய்தகுதோ யார்செய்த
மித்திரபேதமோ அறிவேனே அரிகரி.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

இக்கொடுங்கனவின்சேதி யெண்ணினாலருமையேயாம்
பக்குவாறியதுசொல்லும் பண்புநானறிகவேனோ
திக்கினிதெய்வமல்லாற் செய்யும்வாறறிகிலனே
தக்கநரசத்தியகோத்தி தனைவரவழைத்துச்சொல்வீர்.

வசனம்.

கேளுமெனதுபிராணரட்சகா தேவரீர்கண்ட சொப்பனத்தின்பய
னைநினைந்தால் உமக்கே சொல்லக்கூடாமல் மயங்கித்திடுவேநானென
ப்படிசொல்லப்போகிறேன் உள்ளபடியிருக்குது நம்முடைய சத்தியகீ
ர்த்தியாகிப மீதிரிபைவரவழைத்துச் சொன்னால் அவராலே தெரிந்து
கொள்ளலாம்சுவாமி.

இராசன்-வசனம்.

ஆளுப்படியேதெரிந்துகொள்ளலாம் எனதுபிராணநாயகி.

இதுவுர்-இராசன்-வசனம்.

ஆடாதுதா நம்மிடமந்திரியாகிய சத்தியகீர்த்தியை யழைத்துக்
கொண்டுவரும் பிள்ளாய்.

தாசன்-வசனம்.

அப்படியே யழைத்துக்கொண்டுவருகிறேன்சுவாமி.

சத்தியகீததி-போற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

தருமமுங்கித்திசையத் தவறிலா-மனத்தோய்போற்றி
திருவுறையபோத்தியானுத் திரிச்சங்குமைந்தாபோற்றி
அருண்மயமமையானும் அரிச்சந்தரூபாபோற்றி
பரிவுடனெனையனழித்த பண்பெனகருணாசெய்வீரோ.

வசனம்.

சாணஞ்சாணஞ்சவாமி தேவரீரடியேனையழைப்பித்தகாரியத் தெ
ரியச்சொல்லவேணும்சவாமி.

இராகன்--விருத்தம்-இ-ம்-சௌராஷ்டகம்.

மதிநந்திரிசத்தியகீததி மணியேநீ சொல்லக்கேளாய்
விசுமுறையா லையிங்கே மேவிசித்தினாசெய்தோமே
அகிருமோர்சொப்பனத்தை யடைவுடன்கண்டேனத்தை
சத்திருடன்கேட்டுநன்றூபத் தரும்பலனுணாசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளுமெனதுமந்திரியாகிய சத்தியகீர்த்தி காவொருசொப்பனங்
கண்டே னந்தசொப்பனத்தைக்கேட்டு அகிருடையபலனை நன்றாயார
வந்துசொல்லவேணும்மந்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

அப்படியே தேவரீர்கண்டகனவைத் தெரியச்சொல்லும் அரிச்சந்
திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-கனவுகண்ட-தரு-கண்ணி

இ-ம்-ஐபாவி-தாளம்-ஆதி.

இக்கக்களவுகாஸ்கண்ட விதந்தன்னை
மென்னென்று சொல்லுவேன்

மந்திரி-மந்திரி

கந்தமலர்நெறந்தவிந்தத்தடாகமிந்தக்
கனையிலிருந்தோம்மாமே

மந்திரி-மந்திரி

இந்துதுசலாஸிந்தச்சந்தரபதியுடனே
பிரவிணிந்துயிற்றேனா

மந்திரி-மந்திரி

சந்தியாகிபடுசாமராத்திரிதனிற்
றயங்கக்கண்டதைக்கேளும்

மந்திரி-மந்திரி

முன்னுள்ள நற்கதவர்க்கவந்தரச்சொந்தமென்னும்
மோட்சமங்கடயக்கண்டேன் மந்திரி-மந்திரி

அந்நாள் கழித்தவுடனென்துபெர்ஸ்திரிகளை
அடைவவுக்கண்டேனே மந்திரி-மந்திரி

வஞ்சுமித்தகஅந்தமாதிரிலொருத்தியை
மாதவர்க்கெய்க்கண்டேன் மந்திரி-மந்திரி

தந்திரமாய்ப்பின்னொருத்திராசுவருடன்கூடிச்
சதிசெய்துபோகக்கண்டேன் மந்திரி-மந்திரி

மற்றொருவரிலொரு மர்துபுகிப்பவயிட்டு
வனத்திற்போகக்கண்டேன் மந்திரி-மந்திரி

சிற்பிடைபின்னொருத்திகண் உத்தெரியாமலே
நுகைத்துப்போய்விடக்கண்டேன் மந்திரி-மந்திரி

ஐவரில்நாவ்போக அநசயாமலேயெழுந்தி
அன்புடனேயிருந்தான் மந்திரி-மந்திரி

தெய்வச்செயல்பின்புரித்தியாய்ப்பாகியொல்லாம்
சேர்ந்தனவளால்நானே மந்திரி-மந்திரி

மனைவியாஸவராகவாய்த்துமகிலுண்டான்
வாடெல்லாந்தெரியச்செல்லவாய் மந்திரி-மந்திரி

உணவல்லாலகினி லுத்ததுணை வேறுண்டோ
ஒகோ அறிவுடைய மந்திரி-மந்திரி

இராசன்-விசுத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

இந்தவாறுகூறானே யின்னையதினத்திலுண்ட
தந்திரசொப்பனத்தின சதியிதுதான்காண்பந்திரி
முந்தவூழ்வினை யாவென்ன முடிவிதேவநிலைப்பான்
சின்னையில்மயக்கந்திரச் சீக்கிரமாயுனாசெய்வாயே.

வசனம்.

தேனஞ்சத்தியகிர்த்தி இன்னையதினஞ்சொப்பனத்திலுண்டஸ்திரி
ளார் அதிலேயொருத்தியை யொருநிலிக்குத் தானாவர்க்கக்கண்டேன் அந்த
நிலியார் அவளுடனே யின்னொரு ஸ்திரிபுட்போய்விடக்கண்டேன் அவளார்
அந்தப்பல நென்ன மற்றொருஸ்திரி ஆகாததனத வெறுத்து நீக்கப்பெய்விட்ட
வளார் அவன்வெறுத்த ஆகாதமென்ன பின்னொருஸ்திரி யிரண்டுகண்ணு
தெரியாமல் தப்பிப்போய் விட்டவளார் கண் தெரியாமற்போன காண்பென
பிடி

ஊ ஒருஸ்தீர்யென்னைவிட்டு நீங்காமலிருந்து பூலோகத்திலேயுள்ளநர்வனாக
குக் கூடவேவழங்குதுமோட்சலோகத்துக்குக் கூடவே வரக்கண்டேன்அவ
ளாரோ இஃதசொப்பனத்தின் பலனையெனக்கு விபரமாகத் தெரியச்சொல்லு
மந்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

தானாவர்த்திட்டமாதத் தன்னுடன்போனமாதத்
சீருள்ளகரமாமும் இருவர்மதிறுர்சேதி
திரமுஞ்சுதனு! வேறோர் னையலேயுண்மைநீதச்
சாரமாயினவக்ளெல்லாஞ் சதிசெய்கோசினாலவேளும்.

வசனம்.

கேளும் மகாராசனே நீர்தானாவார்த்த ஸ்தீர்யும் அஞ்ஞடனே கூடப்
போய்விட்ட ஸ்தீர்யும் நடுநகரமுதலாகிய சகலபாகியமும் அசையேற்றுக்
கொண்டய்கொ விஸ்வாமித்திரமாரிஷி சாப்பாடடை வெறுத்து நீங்கிப்போய்
விட்டவனும் கண்ணொளிபாமந்தழித்தவனும் வெவ்வேறுபடப்போகிற வுடன
பெண்கூத்தியும் பிள்ளையுமாக உமகைநீங்காமலிருந்தவொருத்தியும் உம்மு
டைய சத்தியமாகும் இதுதான் கனவினுடைய பலன் மகாராசனே.

இதுவும்-சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி-

கபடனும்விஸ்வாமித்ர காதகளுலேயுத்தன்
கபமுளநாரிநாடு சோர்விலாதனமுந்தோற்று
அபலமாய்மனைவினெந் னவருடனாயும்வேளும்
விபவமில்லாமற்காணும் விதிக்கெண்ணசெய்வேனையா.

வசனம்.

ஐயையோஇச்ச அநியாயத்தைநானென்னென்றுசொல்லுவேன் இத்தப்
பொல்லாத விஸ்வாமித்திரருடைய நடுநகரந்தன முதலாகிய துகளையுந்தோற்று
பெண்கூத்துவதுபிள்ளைவேறுகிப்பரதே சினையப்போலாகவோ அபபடிநாங்கள்
ணவோஐயையோயெனனசெய்வேன் அரிச்சந்திரமகாராசனே அரிசிரி,

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா-

பெண்டிழந்தாலுமித்தப் பிள்ளைபோய்நீரெருது
மண்டலத்தலைதிட்டாலும் மாய்கையால்விஸ்வாமித்ர
கண்டகெனசெய்தாலுது காயம்பாங்கீர்த்திநிற்கும்
அண்டர்கள்புகழுஞ்சுதய மனவிடவேண்டாங்கவாமி

வசனம்.

கேளும்எனதுபிரண்ட்சாரானவறுபிள்ளைவேறுகிக்கும்வேறுகிப

பாரசங்கடமெல்லாம்பட்டாலும் இத்தவிஸ்வாமித்திரமகாரிஷியினுலேபிராண
ம்போய்விட்டாலஞ்சத்தியத்தைக்கைவிடாமலிருக்கவேணும்அதனாலே கீர்த்தி
படைவவேணும்என்பிராணரட்சகா.

சத்திபகித்திபுலம்பல்-தரு.

இ-ம்-எதுகுலகாமபோதி-தாளம்-ஆதி.

தையயோஇத்தவிதிகாணவோகூடி

அடவியில்வந்திருந்தோம்

தெய்வமே

செய்யும்வகையறியென்திருவுளச்செயலினுவோ

தினகக்குதென்மனதையோ

தெய்வமே

நீந்தையுடனையும்கசலமுமன்னென்னு

தானின்ததிருந்தேனையோ

தெய்வமே

ந்தமலர்க்குமுலாள்சுத்திரம்திரானென்னைக்

காப்பாற்றந்தாயல்லவோ

தெய்வமே

நமந்தன்வெறுசெய்தமன்னன்வெறுனாற்பின்பு

மாத்தென்னசெய்வானையோ

தெய்வமே

வசிககாசிவிஸ்வகாதாநமஸபாதா

செய்வினையறிபேனையோ

தெய்வமே

வப்பலனிதரானேதெய்வமும்பொதுதானே

செய்யமும்பொதுகோஜேகா

தெய்வமே

ன்றிழந்தப்பகபொலுங்கண்ணிழந்தோர்தம்மைப்பொலுங்

கருத்தழிந்தலைகுவினே

தெய்வமே

இன்றுவற்றவர்கொல்லிநெரிபடிபடப்பேனாள்

நினைவறிந்தாளபவகையோ

தெய்வமே

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-சுருட்டி.

னத்துயரெண்ணவேண்டாம் வகுமவித்தவிவதுண்டா

னைததுக்கொண்டதினில்கநெறிமுறைவிநரோதான்

புறச்சுடயீசன்செய்யும்புதுகமையறியோமிந்த

வினைப்பகைவிஸ்வாமிதர்ன்வெகுளிபுங்காண்பொருத்தி.

மசய அரிச்சத் தியிலாகம்.

வசனம்.

கேளுந் விவேகமுள்ள சத்திபகீர்த்திவிசனப் புகுதினிலென்னகூடியரு
ம்குவிவிஸ்வரூபநாசகமகிருஷ்ணபு; இத்தவிஸ்வரூபநாசகமகிருஷ்ணபு
நவித்யுதய நபயித்யுததிருகோமகிருஷ்ணபுத்யுததிருகோமகிருஷ்ணபு
படவேண்டாம்மந்திரி.

புத்தவிருத்தம்-இ-ம்-ச-அ-வேதி.

மருட்டினில் மன்னன் நன்கு கனகிலைமந்திரிசுருது
கேட்டவரிருத்தமின்புகிரியெனவந்தபன்றி
தீட்டியபாணம்பட்டித திணகத்துத்தன் னாடியோடி
நாட்டமாட்டிவிஸ்வரூபநாசகமகிருஷ்ணபுத்யுததிருகோமகிருஷ்ணபு

வசனம்.

இத்தவிசமாச ஆரணயத்துலே அரிச்சந்திரமகாராசாவானவர்தாம்கண்ட
சொப்பனத்தசமந்திரியுடனே சொல்ல மந்திரிபகிருஷ்ணபுத்யுததிருகோமகிருஷ்ணபு
யங்கேயவர்க்கிருகருமுன்னிலைவிஸ்வரூபநாசகமகிருஷ்ணபுத்யுததிருகோமகிருஷ்ணபு
ச்சந்திரனுடையபாணம்பட்டி விஸ்வரூபநாசகமகிருஷ்ணபுத்யுததிருகோமகிருஷ்ணபு

பன்றி-விருத்தம்-இ-ம்-இ-மருத்தி.

அய்யபையபயமென்னையனுக்கருகெய்ததேவா
பெய்யபையபயமெந்தன் பெய்யெலாம்கொந்தேனையா
செய்யுய்யாமேதுங்கானேன் திரளரிச்சந்திரனவிட்ட
கையப்பினுலேபட்டுக் கலங்குதென்னுவிசுவாமி.

வசனம்.

அபயம்அபயம் விசுவாமித்திரமகாரிஷியே தேவரிருத்தாரபடியேபோ
னவென்னைய அத்த அரிச்சந்திரமகாராசன் விட்டபாணத்திலேசரிம்கொன்னுமகத்
தரகியலாதனைபத்திதென் என்னசெய்வேனென்னசெய்வன் விசுவாமித்திர
மகாரிஷியே.

விசுவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டினம்.

நல்லதூல்லந்த கலமிருபரிச்சந்திரன்மன்
செல்வமுற்பலமுற்பாணஞ் சிலாகையமுற்றி துவென்யான்
வல்லகையதனாலவென்றா வருத்த தீர்த்தியாய்யே
இல்லையிச்சபிபென்வேன்ற ருபாயத்தல்லவெல்வன்பாராய்.

வசனம்.

கேளாய்பாணத்திலவருத்தப்பட்டபன்றியே அந்த அரிச்சந்திரனுடைய
பலமுஞ்செல்வமுற்பாணத்தினுடையசெருக்குமானதிதென்ஆனாலி

மோதுசுழிப்பேக் வேற்று நபாயத்தினால் செலிக்கவேணும் நீயேபார்க்கப்போகிற
யுவனாத்தந்தி நீருபாட்போய்விடுமபன்றி.

பொது-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னுகவரானி.

அப்புபட்டபன்றி உந்து அடிவணங்கிச் சொன்னின்பு
வெப்புணக்குரு விசுவாமித்திரன் கோபத்தினு
கொம்புணையாடிவிழி கொண்டாறுங்கொண்டலேனுங்
கும்பமுலேச்சிபர ய்க்குதித்தனாபோகினியர்களு.

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரமாக அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய பாணம்பட்டுவந்துசெரு
ன்னபன்றி மிசுசெல்லுக்கேட்ட விசுவாமித்திரன் கோபத்தினு பெருமுச்சு
ஓஇரண்டு ஸ்திரீகளாகிய மோகினிப்பெண்கள் பிறந்தார் கொன்னு காணை.

மோகினிப்பெண்கள்-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னுகவரானி.

இருநையிலுந் நந்தியை யெய்துவதுபுரிந்த
பெருமைநிறைமாதவோ பெண்களெனவெங்களைநீர்
தரணியிசையுண்பண்ணத் தந்திரமேதெடுத்துணத்தால்
ஓசணநிறைந்தொருநொடியில் சாதிப்போந்தடையிலையே.

வசனம்.

சரணச் சரணஞ் சுவாமியெங்களைத்தேவரீருக்குக் குமாரத்தியாகவுண்டு
பண்ணின காரியமென்ன அதைத்தெரியப்படுத்தினால் தவரீருடைய திருவடிவை
த்தியானம்பண்ணிக்கொண்டு எப்படிப்பட்ட காரியமாகியும் முடிந்ததற்கு
எங்களுக்குவல்லையுண்டிகடாட்சிக்கவேணும் சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

காணரும்பொருட்போல்வக் ககன்னிநல்லமுதேகேளீர்
வினையினிசையுங்கியான விதிஞ் சபரதநாட்பம்
சேனையர்மாதாநாணச்சித்தயாயமுஞவாய்து
பாணர்களையாருமெச்சப்பாடவுத்தென்கொளவீரோ.

வசனம்.

கேளுங்கள் நம்முடைய அனுந்தரத்தினுலேவந்தரிச்சந்திரர்களாகியசெய
ல்மோகனசித்தவிலாசமகாமோகினிப்பெண்களையுங்களுக்கு 'வினைமுதல்கி
சகனவாத்தியங்களுடைய இசையுப்பரநாட்டிய வ்சித்திரம்குரு ஓடல்பாடல்
நிரம்பிய திராணியுஞ்சித்தியாகிச்சிலாகப்பமாக்க்கடவீர்களவாழிவாழி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

உங்களுயுண்டுபண்ணுகொன்றுண்டுவனத்திலாங்கோர்
கங்கையின் கரையிடைமேவுங்காட்சேரரிச்சந்திரன்
அங்கநட்சமுங்கங்கண்டுதுதிபெறுகானம்பாடி
திங்கன்வெண்குடைகக்கொளவீர்மறுத்திட்டால்சேர்ந்துவாரீர்

வசனம்.

கேளுங்கள் மோகினிப்பெண்களேயுங்களேயுண்டுபண்ணின காரியம் வே
ருன்றுமல்லஇங்கவனத்திலாதே அங்கநட்சமுங்கங்கையின் கரையிடை
அரிச்சந்திரமகாராசனைக் கண்டுநீங்களைத் தற்குங்கீதபரதாட்டியங்களைக் காட்டி
மெய்ப்பித்த உங்களுட்கு வெகு மகிழ்ச்சி பூச்சுக்கருடையைக்கேளுங்கள் இங்
லாவிடில் உங்களைக்கூடியது வித்தும்படி பாக்கிப்பதியடையுங்கள் இதுதான்
கள்செய்திறவுபகாரம்போய்வாருங்கள் பெண்களே.

மோகினிப்பெண்கள்-வசனம்.

அப்படியேபோய்வருகிறோக்கவாமி.

மோகினிப்பெண்கள் அரிச்சந்திரனிடத்துக்கு வருகிற-தரு

இ-ம்-பூரி கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

மதுரவசனங்கமோக மகாபாவுக

மாயமோகினிகாதாவந்தார்

விதிவசத்தாலேவிஸ்வாமித்திரன்னைக்குவந்த
மிண்டாமதிககோபச்சண்டாளந்தனிலெழுந்த

(மதுர)

காட்டிமறையுமின்னற்கொடியென்றாலிவரிடை

காசினிதனிலினி

வேற்குமோ-வந்து

காதல்விளைக்குமிரண்டுக்கன்னத்தழைக்கண்டால்

கண்ணாடிநனைக்கண்டு

தோற்குமோ-சொல்லு

திட்டியவென்விந்தவழுவரிவர்கள்நெஞ்சைத்

நிகைக்கச்செய்யாமலேகிப

பார்க்குமோ-வரு

சிலைகளிரண்டுதென்சுவைநட்புவெகி

சிவசுவைகவிலையினையங்க

சோர்க்குமோ-இசை

பூட்டிச்சுதிப்பதென்றுநீறுவண்ணைகொண்டு

பாட்டினினைசெருகப்படுத்திமகக்குவங்கண்டு

(மதுர)

அரிச்சந்திரவிலாசம். ௪௪௩

கோவையிதழிந்தமுன்னுந்திரமுடைய கொத்தவருண்டோவென்றுநயம்	பேசி	வினா
கோதில்லாக்காமரசமிஞ்சுக்கயோசனை கொதிக்குதென்றுநொடித்துக்கை	விசி	நிறை
ஆவலினோஞர்மன்மதனையுருத்தமுல்லை யருகயில்லைகதரளமுளங்	கூசி	நாளுங்
அநுபோகக்கலவினையக்கணக்கண்டறிந்தஇய ரன்னநடையதனைக்கண்	கேசி	பெருஞ்ச்
தாவிபடரிளங்குமுறுச்சுழக்கத் தலித்துதொண்டுசெய்யமன்மதன்வந்தழைக்க		(மதுர)
பச்சைவச்சிமுத்தமாணிச்சுமிட்டழைத்த பணிச்சுநிறைந்தழகு	காட்டவே	யிவர்
பரதநாட்டியசதிவகத்துநடக்கும்பாத பகையச்சிலம்பொலிகள்	காட்டவே	கண்டு
இச்சையொழித்தும்காரித்தையனுசரித்தோர் கிகிதக்கலவியுமயல்	பூட்டவே	நிழ்
இமையவருலகத்திலிருஞ்சுமிந்தரானியு யிவனாக்கண்டஞ்சிமுகங்	கோட்டவே	வினா
விச்சித்திரங்களுறியாமலரிச்சந்திர வீரன்சுடையிலின்றுவற்றினைக்கொள்வோமென்று		(மதுர)

மோகினி-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னுசுவராளி.

சின்மைமகிழ்ச்சிந் குலத்திந்திரந்திரிச்சங்குதருந்
மைந்தனெனவானதித்தமனவரிச்சந்திரமனை
சந்ததமுயிசுபெருந்தழைத்துலகையாளவந்த
சந்தரன்னின்பசுததைத்தொழுதுவார்தமியர்களே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கல்யாணி.

னியிதழிந்தவார்த்தைவிட்புருவங்கலைமதிவசனம்பெற்கண்கள்
புனையறல்குந்தலுன்னிடையின்பம்பொருந்தியவன்னன்சுப்போலுந்
மணிசனாச்சுரமாதவர்சுமையருத்துமனனடைபயிற்றிக்
கீழிருபெட்டையிலெனவந்திரநான்பெருவந்தனாம்பிர்.

வசனம்.

சேனாபதிபெண்களேசகலபுனங் னையுப்பரியக்கச்செய்யுந் குணநி
சுபங்கனாடுங் கூடியநீங்களார்உங்களைபொன்னீங்களிருக்கு. லமெதுநீங்
க் கொன்னகுலம்நீங்களைங்கேவாதீர்கள் வந்தகாரிபந் தெரிபசொல்லுங்கள்
பெண்களே.

மோகினி-விருத்தம்-இ-ம்-அடாஞ்.

பாவமார்புலைச்சிபர்நாங்களைவ்வனத்திற்பதல்விஸ்வாமித்திரன் தவஞ்செய்
கோவியின்பலைச்சாரலினிருப்போங்கூறுந்நதுபாழிசையு
ஆவலினடஞ்செய்துமறிச்சுமாமாதலானதுசநிதியின்
உவியஆடல்பாடலைக்காட்டிவகுந்திபெற்றிடலந்தோ.

வசனம்.

சேனாபதிபெண்களேசெய்தவப்பலத்தினாலேநீச்சக்குலத்திற்பிறந்தே
வசிக்கிதபரதசாஸ்திரங்களைல்லாம்படித்துக்களாகண்டோடஇத்தவனத்தில
ஸ்வாமித்திரரிஷிதவஞ்செய்துமறிச்சாரலிலிருப்போம் நீர்வந்தசேனாபதி
க்கேட்டிடம்முடையசமுதத்திலேகேளிகையாடிவினைமுதலாகிய வாத்தியங்க
ளுடனேபாடிமெய்ப்பித்துத்தவர்களைச்சந்தோஷமடையச் செய்துவெகுமதி
நீறுக்கொள்ளவந்தோம்மகாராசனே.

இரட்சன்-வசனம்.

ஆனால்நீங்கள் கற்றிருக்கிறஆடல்பாடல்களைத்தெரியப்படுத்தினால்மக
சிதோஷத்தைவடையலாம்.

மோகினிப்பெண்கள்-அபிஷேகம்.

இ-ம்-நீலம்புரி-தாளம்-ஆதி.

சகிக்கவசமோசாமிமோகநாகம்பொல்லாதநான்சாமி
சகிக்குமகாபரதாபாளங்கள் துணையிச்சந்திரபூபா (சகிக்க)
சருப்புவில்லமசன்காட்டிக்கருவிநாணியைப்பூட்டி
விரிக்குமலர்க்கணை தீட்டிவிடுகருன்சலம்பாராட்டி (சகிக்க)
மருகமனல்போற்றுவமாங்குயிலெதிசேவ
திருமேமகாபரவாகசெந்தழல்மதிபுந் தாவ (சகிக்க)
உபரதிசுமரதிவோகோகலவிவிதி
குபுகுபெனமதசலதிகொண்டிடவேகூடத்ததி (சகிக்க)

மோகினி-சங்காரபத்தியம்-இ-ம் புன்னகவராளி.

மேருவோ அலகந்தமேருநேராங்கிரிகள்
நேருமோவுமதுபுசநிலையிழகுந்

தாருவோ அலதந்த தாருநேரானதரு
நேருமோகைக்குவமைநிகரதென்றால்
மலர்மாதுவினையாடும் மார்புநேராகுமில்
வைபமொப்பாகுமோ துய்யநிபுண
அருளானபார்வையும் அழகின்மதசேர்வையும்
ஒநகாளுமறவா தென்னுருகுமுளமே
புருஷகாம்பீராத்நமேபோகசாவி
சரச்சிங்காரமுக்கயமேதாபமாதர்
உருகுசிற்சோபமறியாதவுன துகடினம்
அரியவுற்பாதவிாகமென்னுவல் தீராய்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

பெண்களேநீங்கள்செய்த பிரியமாமட்டனதாரம்
கண்களிற்கண்டேன்நீதீகல்வியுந்திமழுமேய்யே
நண்பதாயுங்கள்சிந்தை நயமிகுமகிழ்ச்சியாகப்
பண்புறுசொர்னம்வஸ்தரம் பணிகளும்கொடுப்பேனே.

வசனம்.

கேளுங்கள்பெண்களே உங்களாடல்பாடல்களுக்குமெச்சினே
ன் உங்களுக்குவேண்டியதிரவியங்கள் வஸ்திரங்கள் ஆபரணங்களும்
வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்பெண்களே.

மோகினி-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

எங்களாண்டவளோசொர்ன மினியபொற்பணிகளாடை
எங்களுக்கெதேஷ்டமுண்டிவ் வேழையர்கருத்தொன்றுண்டு
துங்கமாங்கதீர்குலத்துத் துரைத்தனந்தழைக்கும்நீதி
வந்த வண்ணகுடையைத்தத்தாற்சந்தோஷமடைவோம்எங்கள்.

வசனம்.

கேளுமெங்களாண்டவளே திரவியம்வஸ்திரம் ஆபரணமுதலாகி
பதாந்ளங்களுக்கெதேஷ்டமாகவோபிருக்கின்றது குறைவில்லைஆகை
பால் அதோவிருக்கிறஉங்கள்பூச்சகர்க்குடையைத்தத்தால்எங்கள்ச
ந்தோஷமடைகுமோம்சுவாமி.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-பியாகடை.

அடியிடைமாதரேநீர் சுவைபெறுமதுரகீத
நா னமுஞ்செய்தீர்மன்ன நயந்தொருபொருளைத்தந்தால்
குடைதரவேணுமென்றீர் கொற்றவர்க்கடாதவார்த்தை
துவதற்குளதைக்கேட்டா விதமுடன் கொடுக்கலாமே.

யக

வசனம்.

கேளுங்கள்பெண்களே நீங்கள்பாடியபாடலையும்ஆடலையும்நீங்கள்
இராசாவுக்குச்சந்தோஷம்வந்துஒருவெகுமதியைக்கொடுத்தால் அ
தையெற்றுக்கொள்ளாமல் இராசாக்களுக்குக்கொடுக்கத்தகாதகாரிய
மாகவிருக்கின்றகுடையைக்கேட்டால்கொடுப்பார்களா;கொடுக்கத்
தக்கபதார்த்தங்களைக்கேட்டுநீங்கள்பெற்றுக்கொள்ளலாம்பெண்களே

பெண்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

நாடியகுடையுத்தந்து நம்மபெருச்செய்யாவிட்டால்
வாடியவிரகத்தானே மயங்குமெங்கனையன்பாக்க
கூடியேயின்பந்தந்தாம் கொடையிதுபெரிதென் றெண்ணி
நீடியமகிழ்ச்சியாவோம் நிறையரிச்சந்தரமன்னு.

வசனம்.

கேளும்இராசசக்ரேஸ்வரா நாங்களும்தம்நாடிவந்த பூச்சக்கிரக்
குடையைத்தரமனதில்லாவிட்டால்எங்களைக்கூடியின்பசவுக்கிபங்க
ளைத்தந்தால்அதுபோதும் அதைப்பார்க்கிலும்வேதேவெகுமதியிருத்
கின்றதாசுவாமி.

மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

அஞ்சாமலரசர்முன்னே அடுக்காதபரிசுகேட்க
நெஞ்சமும்வலிகொண்டீர்கள் நீச்சியரானநீங்கள்
எஞ்சவில்லாமல்யார்க்கு மேற்குமப்பொருளைக்கேட்டாத்
சஞ்சலமில்லாமலீவார் தகாதசொல்லொழியலாமோ.

வசனம்.

கேளுங்கள்பெண்களேநீங்கள் நீச்சஸ்திரீகளாகையால்நீன்கு
த்தகாதகாரியங்களைக்கொடுக்கச்சொல்லிக்கேட்கிறீர்கள்தருமத்துக்
குளிரோதமில்லாமல்கொடுக்கத்தருமானவெகுமதியைக்கேட்டுவாங்
கிக்கொண்டுபோங்கள்பெண்களே.

மோகினி-விருத்தம்-இ-ம்-கலியாணி.

கொடுக்கிலாருன்னைப்போலுங் குவலயந்தன் நிற்கானேம்
அடுத்தநற்பரதசாஸ்திர வபிரயமெல்லாங்காட்டித்
திடத்துடனென்றைத்தாவித் தேகியென்றித்துக்கேட்டோம்
ததித்துணைகள்என்றியன் சபலனென்றறிகிலோமே.

வசனம்.

கேளும்இராசனேகொடாதலுத்தர்கள்லே யும்மைப்போசெ
ங்குங்கண்டதில்லைதாங்கொருபிடிவென்று எங்களுடையபரதலு

கீதவித்தைகளைக்காட்டினும் தாங்கள்பொல்லாதவர்சபலசித்தர் ஆனதால்தேனியென்றவர்கள்கேட்டதைக்கொடாமல் தடுத்திர்நங்களுடையநிர்வாகமுறியாமல்வந்தோம்மகராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

வீரமாம்புலிபோம்சீலு மிகுவலிதாதனோயிக்
கார்நிதக்கூந்தல்சீச்சக் கன்னியராணோத்தம்மை
நெருமென்சமுகம்விட்டு நெடியதூரத்திலோடச்
சேரவந்திழைத்துத்தள்ளித் திரும்புவிருடன்செய் வீரோ.

வசனம்.

கேளுங்கள் பலபராக்ரமமுள்ள தூதர்களே இந்த நீச்சப்பெண்க
ளேத் தாட்சணியமில்லாமல் கழுத்தைப்பிடித்துத் தள்ளிக்கொண்டு
போய்த் தொலைதூரத்தில் விட்டுவாருங்கள் உடனே செய்யுங்கள் தூ
தர்களே.

தூதர்கள்-வசனம்.

அப்படியேசெய்கின்றோம்கவாமி.

பொது-வசனம்.

இவ்விதமாக அரிச்சந்திரமகாராசாவின் உத்தரப்படியே தூதர
 லேதள்ளிவிடப்பட்டமாய்மோகினிகளாகிய நீச்சஸ்நீரீகன் தங்கனையு
 ண் டுபண்ணியனுப்பின விஸ்வாமித்ரமகாரிஷியினிடத்திற் குவருந் தவி
 தங்காண்க.

மோகினிப்பெண்கள்-பிரலாபனை-தரு.

இ-ம்-எ துகுலகாம்போதி-தாளம்-ஆதி.

ஐயைப்போநாங்கள்போயவதிப்பட்டோமையா
தெய்வச்சதியோநாங்கள்செய்தபாவந்தானோ
அருமையாயெங்கனையனுக்கஞ்செய்தாயே
கருவிக்கும்பாவிக்கைபிற்காட்டிக்கொடுத்தாயே
உத்தரங்கொண்டந்தவந்தனைப்போய்க்கண்டோம்
எத்தனையோவிதவிங்கிதங்காட்டினோ
நல்லாந்தொரிந்தவன்போலிருந்தானையா
நல்லவெழுமதிதருவானென்றிருந்தோம்
என்னவெழுமதிவேணுமென்றுகேட்டான்
மன்னவென்னமெண்ணிவண்ணக்குடையக்கேட

[illegible]

கொடுக்கப்படாதென்றான்கூடவேமோகித்தோம்
தமிழ்துத்தூதனாவிட்டுத்தள்ளிவிடச்சொன்னான்
அடுக்குமோதுதர்களுடித்துத்தள்ளினார்கள்
நடுக்குதுதினேகமும்நாங்குளென்னசெய்வோம்

முனிநாதா
முனிநாதா
முனிநாதா
முனிநாதா

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம் இ-ம்-மோகனம்:

அழுதகண்ணீருமேலு மடியுண்டதழும்புமா கி
வழுதெனக்கூந்தல்வீழ மெல்லியதுகிலுளுசோரப்
பழுதுடனின்கேவந்த பாவையீரார்தானிந்த
முழுமனத்திடமாய்ச்செய்தோர் மொழிகுவீரினியொருக்கால்.

வசனம்.

கேளுங்களென துமாய்கையாலேவந்தமோகினிப்பெண்களே அ
ந்தஅரிச்சந்திரனிடத்திலநீங்கள் போய் ஆடல்பாடல்களைச் செய்துவெ
குமதிபெற்று வாருங்களென்று சொன்னேனே அப்படியிருக்கஉங்க
ளையிப்படி அலங்கோலமாய்மேலெல்லாந்தழும்பேறக்கண்களிலேதா
னாதானாயாப்சலம்பெருகக்கட்டியிருக்கின் றவஸ்தரஞ்சோர்ந்துபோ
கநானாவிதமாக அடித்துத் துரத்தவந்தகாரணமேதோ இன்னமொருந்
தாரந்தெரியச்சொல்லுங்கள்பெண்களே.

மோகினிப்பெண்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

மொழிப்படிநாங்குளரிச்சந்தரமன்னன்
முகங்குண்டேயபிரயம்படித்தோன்
செறிப்புடன் கேட்டுக்கொடுத்ததைமறுத்துத்
திகழுமவெண்குடைதனைக்கேட்டோம்
பழித்ததைத்தடுத்தான்மோகந்தொன்றோம்
பாதகத்தூதனாவிடுத்துக்
கழுத்தினைப்பிடித்துத்தள்ளியேயடித்தான்
கலங்கினோமென் செய்வோமையா.

வசனம்.

தேவரீருத்தாரப்படியேயந்தஅரிச்சந்திரமகாராசனைக்கண்டு அ
பிரயம்படித்தோப் மெச்சுவெகுமதி கொடுக்கவந்தான் ஆனதமறுத்து
ப்பூச்சகர்க்குடைமையக்கேட்டோம்கொடுக்கமாட்டேனென்றான் எங்
கள்மோகந்தீர்க்கச்சொன்னால்எங்கையிப்படித் தூதர்களாலேயடித்
துத்தள்ளினான் வெகுநாசுதப்பட்டோம்என்னசெய்வோம் என்ன
செய்வோம்வீஸ்தரமகாரிஷ்யே.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

பதைத்தழுதேங்கிநிற்கும் பாவைநல்லோளோகேளீர்
வதைத்தொழிற்கஞ்சாணந்த் மன்னனையுன்போய்க்கண்டு
கொதித்தெழுஞ்சட்டாப்போலக் கூசாமல்சபிப்பேனென்றர்.
மதித்தவன் வணங்கிவந்தால் மணஞ்செய்து வைப்பேன்வாரீறு

வசனம்.

கேளுங்கள்பெண்களேகொலைசெய்வதற்கஞ்சாத அந்த அரிச்சந்திரன் உங்களையடித்தாணல்லவாநல்லது நல்லது அதோநான்புறப்படுகிறேன்வடவா முகாக்கினியைப்போலச்சீறி எவ்வளவுத்தாட்சண்யமில்லாமற்சபிக்கிறேன் அதற்குமுந்தி அவன்என்னை வணங்கிக்கொண்டால் அவனுக்கேயுங்களைக்கலியாணஞ்செய்து வைக்கிறேன் கூடவே வாருங்கள்பெண்களே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சாலேரி.

நலமிகுமரிச்சந்திரனெழிற்சபையில்
நடனசீத்தொழில்முறையெலாங்காட்டி.
இலகியபரிசைப்பெறாமலேதள்ளுண்
டிட மொலாம்வனிதையர்சொலவே
அலைகடல்சிறவுலகெலாம்பதற
அரியயன்சிவன்முதலெவர்களுமஞ்ச
நிலைபெறுமந்தக்கோசுகமுனிவ
னிருபஸ்வந்திருக்கும்நிலைக்குவந்தனனே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகவனத்திலேவந்திருக்கும் அரிச்சந்திரமகாராஜனிடத்திற்குவிஸ்வாமித்திரமகாரிஷிவருகிறவிதங்காண்க.

விஸ்வாமித்திரர்-தரு-இ-ம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி.

விஸ்வாமித்திரனானே-மகாதவ-விஸ்வாமித்திரனானே.
திசாதிசையிலுள்ளநிசாசாரமுதலாஞ்
சிலாக்கியனேமிகுந்தபலாஷ்டகசங்களுந்
திக்குகள்கெட்டிடல்நெக்குகள்விட்டிடப்
பக்கெனவுலகையும்திக்கெரித்திடவல
திறமிகுகிழிபடுகெனநடுவினிலொரு
திசழ்சதுர்யுகமுமேமிகுதவமகிமைசெய்
சாரும்இமையகரிச்சாரல்நாலுதிசையும்
தவஞ்செய்தமனவலிவெளி

(விஸ்வா)

தாமோ-இந்தத்

தரணியானரிச்சந்திரனைபோதஞ்செய்ய
 சாமார்த்தியமென்னிடத்திற்பிழை போமோ
 ஆரும்நடுங் அவன்மனைவியைப்புறல்வனை
 அரைசவேறுக்கிஞ்ஞலறம் நோமோ-சொல்லும்
 அந்தவதிஷ்டனன்றாயித்தரன்சபையிற்சொன்ன
 அசட்டுவார்த்தையாலெந்தன்பகை போமோ
 சீரிலகிபமனவனுமைமுலவர்க ளாலுஞ்
 செப்புவரோவெனக்கிணைசெகத்திலுண்டோ மேலும்
 காருண்டெழுத்தகருங்கடல்வந்தெதிர்த்திட டாலுங்
 கடுங்கனல்போலெரிப்பேன்கலங்கேனையொருக்காலும்
 கசத்தனைனத்திகழ்சித்தயப்பிரசித்த
 விநதரசரிதரகருத்தினுதித்தவெங்
 கடுவிடமெனநெறிகொடுவருசினமிரு
 கனலெதர்வருபவரெவரினியுலகினில் (விஸ்வா)

அரிச்சந்திரன் போற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

விரித்தபொற்சடையிலங்க மெய்யெலாம்வெயர்வுசிற்தப்
 பரிந்துடல்வருந்தவத்தின் பாக்யமோபோற்றிபோற்றி
 தெரிந்துமைவணங்கவிந்தச் சிறியனாலாவதுண்டோ
 மரு தென்கமலபாதம் மகிழுடனானும்போற்றி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

விவிவிவிவிவிட்டாபாதத்தைவிட்டாமகாபாவிபானதுரோகிவி
 ட்டாங்கு.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாகி.

யாதொருகுற்றத்தன்னை யடிமையான்செய்ததில்லை
 தீதுறுகோபமிஞ்சிச் சினந்தென்னையுதைத்தாலே
 பாதம்நொந்திடுமேயிர்தப் பழிக்கியான்பயந்தேனையா
 பேநமாந்நழும்புண்டாகும் பிடித்துபசரிப்பேன்கவாமி.

வசனம்.

அரிச்சந்திரவிரலாசகம்வரும்படியா யடிமையான்
 ருகுற்றமுஞ்செய்த திலையே அப்படியிருக்கவிணிலையென்னைமாறி
 மாறியுதைத்தீர் அப்படியுதைத்ததினாலே தேவரீருடைய பாதங்கள்
 ரோகுமே அதனற்றழும்புண்டாகுமேஅந்தவருத்தத்தீர்த் தக்கநாகநா
 னேசயித்தியவுபசாஞ்செய்துபாதங்களைப்பிடிக்கிறேன்கவாமி.

அரிச்சந்திரவிஸாகம். ௩௩

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

குற்றங்களுநியேனென்றங் கொடுமையாயுடைத்தே உன் தும்
வெற்றியாய்விசித்ரமாக விளம்பினும்பளாண்டு சு
கற்றுவார் மி கக்கூட்டத்தைக் காலன்போல்வதைசெய்தாயே
சுதும்வ்வனத்தையெல்லாஞ் சுட்டெரித்தழித்திட்டாயே.

வசனம்.

ஆமடாதுஷ்டாவாயினுலே விண்ணுணம் பேசிப்பலுச்சீருய்ப
ளாபளாண்னைப்போல்ஒருவரையுங்கண்டதில்லைசான் பஞ்சமரபாத
கங்களுக்கும் அஞ்சாதவனைப்போல்காட்டிலேகிடக்கிறவாய் விடாச்
சாதியாகிப்பிருக்கூட்டங்களை யெல்லாங்கொன்றுவாயிலேபோட்டுக்
கொண்டாயே இந்தவனத்தையுமெரித்துச்சாம்பலாக்கி விட்டாயேயி
த்தோடேவிட்டையாபோடாஅப்புறத்தே.

இதுவும்-விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

தவஞ்செய்வோர்க்குதவியாகத் தழைத்துப்பூக்கிருந்தாயிந்த
நவமுளசோலையெல்லாம் நாசஞ்செய்தழித்தாயெந்தன்
துவரிதழ்மாதர்வந்து சுதிக்யானவிறங்கன்செய்தால்
கவலைகொண்டமுதேயேங்கிக் கதறவேயடித்திட்டாயே.

வசனம்.

இன்னமும் நீசெய்தபொல்லாதவிதங்களைச் சொல்லுகிறேன்
கேள்பஞ்சேந்திரியங்களை யுமொடுக்கித்தவஞ்செய்கிறிஷ்டங்களுக் குத
விபாசஇருக்கிறசோலைகளையெல்லாமழித்தாய் நாசஞ்ஞெடித்துவன
ர்த்தபெண்களையுன்னிடத்திற்கனுப்பினால் அவர்களசெய்த ஆடல்பா
டல்களைக்கேட்டு அவர்களைச்சந்தோஷப்படுத்தாமலும் ஸ்திரீசாதிக
ளென்றும்பாராமலும்அலங்கோலமாயடித்துத்துரத்தினும் ஆகையால்
லுண்ணைப்பார்க்கிலுந் துஷ்டன்இவ்வுலகத்திலுண்டா போடாபோ

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கவியாணி.

மனுநெறியரசர்க்கெல்லாம் வனவேட்டையாடவந்த
பனுலின் விதியுமன்றிப் பாவியகுழிகளானோர்
நினமிடும்பயிர்கெல்லாஞ் சேதமாய்ப்போகுதென் றால்
வனமுளமிருகந்தன்னை வதைத்ததாற்பாவமுண்டே

வசனம்.

கேளுங்கவாமிசபாவமாகவனவேட்டையாடுவது சுதந்திரிய
ருக்குத்தருமென்று மனுவிக்கியானசாஸ்திரமிருக்காட்டிலுள்ளன
களதாங்களிடும்படியாகிய பாவிரையெல்லாம்அழித்துப்போடுவோர்

முமுறையிட்டால் அந்தமிருகங்களைவதைத்தால்பாபமு ண்டாகோபி
மேன்விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே.

இதுவும்-இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-முநாரி.

தீராதகோபமேன்மேற்செனிப்பதென்யானென்செய்தேன்
பேரானமிருகக்கூட்டம் பிரளயசமுத்திரம்போலே
ஆராலுமளவிடாதா யடர்ந்ததிவ்வனத்திற்கொல்ல
தாராளவழியுண்டாகத்தடுக்குமுள்வனத்தைச்சுட்டேன்.

வசனம்.

கேளும் மகானுபாவரோ அடியேனைப்பாக்கப்பார்க்கத் தீராத
கோபங்கள்மேவிடவேண்டியதென்னஒருவராலுமளண்ணியன் விடக்
கூடாததாய்பிரளயநாலசமுத்திரம்போலமிருகக்கூட்டங்கள்பெருந்
துநாட்டையழிக்கஇந்தகாட்டிலேநிறைந்தது அதுகளைவளைத்துக்கொ
ல்லத்தடுத்துக் கொள்ளும்படியாகிய முட்புதறுகளையெல்லாஞ்சுட்
டெரித்தேனெயல்லதுவேறில்லைகவாமி.

இதுவும்-இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைவி.

வனிதையர்தம்மைநானேவம்பதாயடித்தேனென்றீர்
தனிநெடுங்குடையைக்கேட்டார் தாபத்தைத்தீர்க்கச்சொன்னார்
வினயமென்றெண்ணிவேறேவெகுமதிக்கொடுக்கப்போனால்.
சினமிகுந்தேசினார்கள் சீறியேதுரத்திவிட்டேன்

வசனம்.

தேவரீரனுப்பினஸ்திரீகளை அனியாயமாக அடித்தேனென்றுநி
ந்தைசொல்லுகிறீர் அவர்கள் ஆடல்பாடல்களைக் கேட்டுவெகுமதி
கொடுக்கப்போனால் அதைத்தடுத்து பூச்சகர்க்குடையைக்கேட்டார்
கள் அதுமுறையல்லவென்றால்தங்களைக்கூடியனையச்சொன்னார்கள்
சத்தியபங்கமென்றுசொன்னால்வாயிலே வந்தபடிபேசினார்கள்சபை
யைவிட்டுத்துரத்திவிட்டேன் இதுதான்நடந்தசேதி விஸ்வாமித்திர
மகாரிஷியே.

இதுவும்-இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-சுருட்டி.

வந்ததோர்மிருகக்கூட்டம் வளநகர்நாடிதெல்லாஞ்
சிந்தவையழித்திட்டாலும் சேனையைவதைத்திட்டாலும்
அந்தமாமாதரெந்த னுருயிர்தனைக்கேட்டாலும்
நிந்தனைப்படுத்தேன்கொல்லேனவிட்டதறியேன்சவாமி.

வசனம்

என்னுநிகரமெல்லா மழிந்தாலும் அந்தமிருகங்களைக் கொல்
லேன் என்பிராணனைக் கேட்டாலுந்தகாதென்று கோபித்துக்கொது

அரிச்சந்திரவிலாசம். ௪௫௩

ளாமலிருப்பேன் நீருண்டுபண்ணியனுப்பின தென்றறியேன் பொறுத்து
க்கொள்ளவேணும்சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

கழுத்தினைபறுத்தபின்பு கைத்தப்புவந்ததென்றால்
பழுத்தநல்லறிவுன்னேப்போற் பாரினிலெருவாக்குண்டோ
அழுத்தமாய்ப்பீபசவேண்டா மதர்மமேசெய்தாய்பீயும்
வழுத்துமென்கோபம்பொங்கி வளர்வதாற்சபிப்பேன்பாராய்.

வசனம்.

கோடாஅடா அதர்மா நீசெய்த காரியமெல்லாம் பொல்லாங்கெ
ன்று தெரியாமல் நீகற்ற சாமர்த்தியமெல்லாம் பேசிப்புட்டு
கிறுப் இஃதஅகங்காரவார்த்தையைவிட்டு நீசெய்கிறகாரியங்களை நீனைக்
கககோபமேவிட்டுச் சொல்கிறது மனதுளரிகிறது தூரில்லடா இனி
ப்பேசினால் சபிப்பேன்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

சிநிபானவர்கள்நாளுஞ் செய்திமித்தி நமதன்னை
அறிவிலாதவரென்றெண்ணி ஆள்வதுபெரியோர்தன்மை
மறவிலாவு மதுபெண்கள் வார்த்தையாலென்மேற்கோபம்
நிறைவதுதர்மமல்ல நீர்பொறுத்தருளுஞ்சுவாமி.

வசனம்.

தேவரீர் சிருஷ்டித்தனுப்பின பெண்களென்றறியாமல்நான் தூத்
திவிடஅவர்கள்வந்தும்முடனே சொன்னவார்த்தையினாலே யுண்டாகி
ய கோபத்தைகஷமிக்கவேணும் அதுஎப்படி யென்றால் என்னைப்போ
லுஞ்சிறியோர்செய்த குற்றங்களை யெல்லாம் உம்மைப்போ லுள்ளபெரி
யோர்கள் பொறுத திட்டிக்கிறதே கடன் ஆனபடியினாலே கோபத்
தைப்பொறுத்தளிக்கவேண்டும் சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

எத்கனைவிசத்திலேநீ யெனக்கிதம்பேசினாலும்
சித்தத்திற்றித்தகோப நீருமோசபித்திடாமல்
முத்தணிமுலையினுரை மோகந்தீர்த்தானாவிட்டால்
பெற்றவுன்னப்பனைப்போற் பெரும்புலையாகச்செய்வேன்.

வசனம்.

இஃதேஒருவார்த்தை சொல்லுகிறேன் இதைமாத்திரங் கேட்டுத்
உய்

கொள் என் பெண்களாகிவந்த இந்த இரண்டி பெண்களையும் விவாகஞ் செய்துகூடி னுலாச்சது இல்லாவிட்டா லுண்ணைப்பெற்ற தீரிச்சங்கும காராசனுக்கு நீச்சத்துவமவந்து பறையனு துட்டால் உண்ணையுபுலையனாகச்சபிப்பென் சொன்னேன் சொன்னேன்.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

அண்ணைத்தந்தையே யரியதோர் தெய்வம்நீயே
உண்ணையல்லாமலெம்மை யுவந்திரட்சிப்பாருண்டோ
முன்னமென்மாமனார்க்கு முசிகியசாபந்தீர்த்தாய்
என்கணவனைச்சபித்தா லேற்குமோ ஆள்வாய்சுவாமி.

வசனம்.

அரிகரிதேவரீருக்கிப்படி தீராதகோபமும்வருமா என்மாமனாகிய தீரிச்சங்கும காராசனுக்குவந்தசாபத்தைத்தீர்த்தநீர் இப்போதவர்குமார னாகியஎன்புருஷனைச் சபிக்கமனதுவருமா வுமையல்லாமல் தாய்க்க ப்பந்தெய்வம்சகலமும்எங்களுக்குவேறேயுண்டோ கோபத்தைப்பொ றுத்துஇரட்சியும் சுவாமி.

தேவதாசன்-விருத்தம்--இ-ம்-தன்னியாசி.

அந்தரசொர்க்கந்தன்னி லமைத்திரென்பாட்டனரை
விச்சையாய்வசிஷ்டராலே வினைந்திடுஞ்சாபந்தீர்த்தநீர்
தந்தைதாய்நா னுமற்ற சதிருள்ளசுற்றத்தாருஞ்
சந்ததமடிமையாவோர் தபையுரிந்தாளவீரசுவாமி.

வசனம்.

என்பாட்டனாகியதீரிச்சங்குமகாராசனைவச்சபித்த வசிஷ்டருடைய சாபந்தையுநீக்கி அவருக்கு அந்தரசொர்க்கமொன்றுண்டாக்நீர் அ ப்படிப்பட்டதேவரீர் அக்கதீரிச்சங்குமகாராசாவுடைய புத்திரானாகிய எ ன்பிதானைவச்சபிக்கிறேனென்று கோபிக்கலாமா பொறுத்து ரட்சிக்க வேணும் சுவாமி.

சத்திவகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

அருந்தவமுனியோர்க்கிந்த வவனியையாளுமன்னர்
திருந்துநல்லுதவியாக ஸ்திரமுடன்வாழ்கனென்றும்
பொருந்துமுன்மனத்திகோபம் பொறுக்காமற்சொலித்தாலத்தைப்
பிரித்திடத்தீர்ப்பாருண்டோ பிழைபொறுத்தருளும்சுவாமி.

வசனம்.

உலகத்திலே துறவறத்தையடைந்தரிஷிகளுக்கெல்லாம் இராசாக்களாலேயெப்போதும் வேண்டியவதனிகளுண்டு அப்படிக்கிருக்க விருதாவிலையிந்தராசன் பேரிலே கோபஞ்செய்கிறேத போந்திகளுக்குக்கோபம்வரலாமா அல்லது மக்கிப்போதுபிறந்தகோபத்தை நீக்க ஒருவராலாகுமாகோபத்தைப்பொறுத்துக்கிருபைசெய்துாட்சிக்கவேணும்சுவமி.

விஸ்வமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-அட-ஊ.

இதுநல்லசாமர்த்தியந்தா நென்னடாசத்தியகீர்த்தி புதுமையாயினும்பிறந்த புகல்வனும்பசப்பவந்தால் இகமென்றுகினைத்துநியமிங்குவீர்பொறுப்பீரென்று மதமுடன்பேசவந்தாய் வஞ்சன்மேல்பொறுத்திடேனே.

வசனம்.

சபாகு உண்ணைப்போல்மத்திரியைநான் யாரையுங்கண்டதில்லைபேசுகிறதும்வெகுசாமர்த்தியந்தான் இந்தஅரிச்சந்திரன் செய்ததுஷ்டகாரியங்களுக்கு நானெவ்வளவுர்பொறுக்கமாட்டேன் அவன் பெண்சாதியா இவன் இவனும் இந்தப்பிள்ளையும்பசப்புகிறார்களே இந்தப்பசப்பு வார்த்தைகளைநம்பி யோசனைபண்ணு மல்பேசவந்தாய் நீபோபோ அப்புறத்தேபோய்விடுபோய்விடு.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

முன்னமென்றதைதன்னை மும்மாரம்வசிஷ்டராலே னுன்னியபுலைச்சாபத்தைத் தெலைத்துநீராண்மிகொண்டார் இந்நாளிலெனக்குச்சாபமிடவென்றுகினைக்கலாமோ புன்னெறிப்புலைச்சிவரைப் புணர்வதுந்தகாதேசுவாமி.

வசனம்.

அந்தகசிஷ்டரால்வந்தநீச்சத்துவமென்னுஞ்சாபத்தைஎன்பிதாவுக்குத்தீர்த்திராட்சித்தீர்அவர்குமாருன அடிமையைச்சபிக்கலாமாகூதத்திரியனாய்ப்பிறந்துநீச்சஸ்திரிசனைச்சேரலாகாதேசுவாமி.

விஸ்வமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

தகாதகாரியமானாலுஞ் சண்டாளகுலத்தில்வந்த விகாதமாநர்களானாலு மேலினம்பொறுப்பேனினத யுகாதியாங்கதைகள் சொல்லி யுசப்பியேபசப்புகின்றாய் சகாதியருவிரநடுங்கச் சபிப்பேன்முலுர்க்குஞ்சேன்.

வசனம்.

இனிதிரிமூர்த்திகளுக்கும்பயப்பேடன் அவர்கள்நீச்சஸ்திரிகளானாலும் அவர்களை யேநீகூடவேணும் யுகம்பிறக்கிறத்திற்கு முதலுண்டாகியகதைகளைச்சொல்லுகிறாய் இந்தப்பசப்பு வார்த்தைக்கிரங்குவேனோ விட்டாபாதத்தைவிட்டாசபிப்பேன்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவாஸி.

அன்னியமாதர்தம்மை யருங்கனவதினும்நாடேன்
என்னைவாளாறபிளந்தே யிடுங்கொடிறிடினுமித்தக்
கன்னியர்தம்மைக்கூட்டேன் கருதநீரளிக்குஞ்சாபம்
என்னவந்தா லுங்கொள்வேன் இனியுத்தன்கடாட்சம்சுவாமி.

வசனம்.

கேளுஞ்சுவாமி யென்னை வானினுலேவெட்டி இரண்டு கூறுக்கி
னலும் உடமுடைய சாபாகுகினியினுலே யெரித்துவிட்டாலும் வந்ததெ
ல்லாமனு பங்கிற்செய்யவல்லாமல் அன்னியஸ்திரீகளைக்கனவிலும் நினை
யென் இத்தநீச்சுஸ்திரீகளைக்கூட்டேன் அப்பால் தேவரீருடையகடாட்ச
ம்சுவாமி.

இதுவும்-இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

இன்னமொருவார்த்தைகேளு மென்னரும்பொருள்களெல்லாந்
தன்னைவாகவீவேன் தரணிகண்ணகரம்நாடு
பண்ணொன்பாக்கியமெல்லாம் பற்றறத்தாச்சொன்னாலும்
சொன்னசொற்பிசுகாதிவேன் தோஷத்திற்குள்ளாகேனே.

வசனம்.

இன்னமொருவார்த்தைகேளும் சுவாமி மென்னிடத்தி லுண்டா
கிய தெதைக்கெட்டாலும் தடையிலலாமற்கொடுப்பேன் பின்னும் எ
ன்னுடைய நாடுககரம் பண்டிபண்டாரம் சகலத்தையுங் கொடுக்கச்
சொன்னாலும் கொடுத்துவிதிவேனெயல்லது ,பாபத்திற்கு மாத்திரம்
நானுடன்படமாட்டேன்சுவாமி.

விஸ்வாயத்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

ஆமிதுசுரிசீ சொன்ன அநுமொழினைக்காப்பாற்று
பூமிநன்னகரம்நாடும் பொருத்துபொன்னிதினெல்லாம்
தாமதமில்லாமலேவேன் நதயலார்தம்மைக்கூட்டேன்
நேமழம்பிசுகேனென்று நீ சொன்ன சொல்மறந்திடாதே.

வசனம்.

அதுவேசரி அதுவேசரி அரிச்சந்திரமகாராசனே யென்னுடைய
பூமி நாடுககரம் பண்டிபண்டாரமுதல் சகலமுங்கொடுத்து விடுவேனெ
யல்லது இந்தஸ்திரீகளைமாத்திரம் நான்குகிறதில்லையென்று சொன்ன
சொல்லைப் பிசுசிப்போகாமல் சொன்னபடி நடத்து மரிச்சந்திரமகா
ராசனே.

திவலொளி பொன்னுஞ்சேனை செறிபலவளங்கனெல்லாம்
தலநிலாவிஸ்வாமித்தரார் தாங்கொண்டாரொன்றாய்ப்போ.

வசனம்.

ஓகோதவமுனிவர்களே ஓகோசிஷ்யர்களே இந்த அரிச்சந்திரமகாராசனுடைய நாமிகரமுதலான சகலபாசகிபமும் நமக்கத்தானாவார்த்தது விட்டான் ஆகையாலேயாத் தியாபுரிநாடுநகரம் யானேசேனை யரிவாரஞ் சொர்ணங்கள் இரத்தினங்கள் சகலமும் நிரபபிராச்சிபத்தை விசுவாமித் திரமகாரிஷி கைக்கொண்டாரொன்று ஆர்ப்பரித்து இந்நாச்சலிடுங்கள் இந்நாச்சலிடுங்கள் தவமுனிவர்களே.

தவமுனிவர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆபி.

அயோத்திராடாசுர்வாழ்வு மதினெள்ளயானேசேனை
தயாராகப்பரிசனங்கள் தனமுதல்பாக்கம்பெல்லுஞ்
சயோக்கியமாக்கமன்னன் றுணாவார்த்திட்டான்மெய்யாய்
வியாகுலாழிந்துகாமே மேதினியாள்குவேமே.

வசனம்.

ஓகோகோ எங்களுக்குக்கிடைத்த பாக்கியமேபாக்கியம் இந்த அயோத்திராநாடுநகரம் யானேசேனைபரிவாரங்களையும் நாங்களேயானத்தக்கதாகத்தானாவார்த்துக்கொடுத்தான் நாங்கள்பேய்ராசாங்கமயன்னு வோம் எங்களுடையபாக்கியமேபாக்கியம்.

இதுவும்-முனிவர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

சூரியகுலத்திலவந்த தோன்றலெயரிச்சந்திராவன்
பேருயர்பெருமைகிர்த்தி பெருத்திடுஞ்சதயஞானம்
ஆருகைகொப்பாவார்க ளரசாட்சியதனையிச்சச்
சாரமாமுனிவர்க்கீந்தாய் சபாசனைப்போற்காணேனே.

வசனம்.

சூரியகுலத்திலவந்த அரிச்சந்திரமகாராசனே சத்தியத்திலேயுந் கீர்த்தியிலேயும்பொறுமையிலேயும் ஞானத்திலேயு முனக்குச்சமான்ம ஆரவார்கள் ஓநகரணமாத்திரத்திலேயுன்னுடைய அரசாட்சியாகிடச் சகலபாக்கியமும் தப்பாநிதியாகிய இதை விஸ்வாமித்திரமகாரிஷிக்குத்தா னாவார்த்ததுவிட்டாயே சபாச சபாச ஆகாக உண்ணைப்போ லார்க்குச் ச வாரமகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

கொடைத்தேனென்கொடிதந்தேன்யன்னுறித்தானும்
படித்தேனிப்பதித்தேனென்பரிவாலே

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பியாகடை.

தப்புமோசொன்னவார்த்தை சத்யமாயின்னஞ்சொல்வேன்
செப்பியஅந்தமாதர் சேர்க்கையைவிருப்பிடென்யான்
இப்புவிநகரம்மீடு மெனதருமபொருளினதெல்லாம்
முப்புரமெரித்தோன்போல்வாழ் முனிவரோயுமக்கேயிந்தேன்.

வசனம்.

ஆம்ஆம் நான்முன்னேசொன்ன சொல்லுஞ்சரியையின்னமுஞ்
சத்தியமாகச்சொல்லுகிறேன் அரியஸ்திரீகளைவாயுக்காலுஞ் சேனோ
ன்னன்னுடையநாடுகரமுதலாகிய சகலபாக்கியமுட உயக்கே தந்துவி
ட்டேன் விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

பாடியாளாசர்க்கெல்லாம் பதியெனுமரிச்சந்திராவன்
பேனாயும்நீனைக்கில்வார்த்தைப் பெருமையுஞ்சத்யம்நாயம்
நீனாயுன்கையாலள்ளி நின்னரும்பொருளையெல்லாம்
தானாவார்த்திட்டாலெந்தன் தளர்மனமகிழ்ச்சியாமே.

வசனம்.

கேளு அரிச்சந்திரமகாராசனே உம்முடையபேனையும்உம்முடைய
வார்த்தையின் பெருமையையுந் நீனைதாள்ஒன்றுமபிசகில்லையெல்லாஞ்
சத்தியமாகவேயிருக்கின்றதுஒருதுளிசலததையள்ளித்தானாவார்த்துக்
கொடுத்தால் அப்போதும்முடையபாக்கியமெல்லாமென்னதென்றுசந்
தோஷமடைவேன்மகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

இத்தநஞ்சென்மந்தன்னி வினியொருமாதர்தம்மைச்
சினையிலெண்ணெனிந்தத் திரநாடுகரிவெல்லாஞ்
சந்ததமாள்விர்தந்தேன் தானாரீற்றுகொள்ளும்
அந்தாத்மராயற்றிவ் வவனியுமறியச்சொன்னேன்.

வசனம்.

கேளும்சுவாமி எடுத்த இதைசென்முள்ளவனாக்கும் பரஸ்திரீக
ளைக்கூடுகிறதில்லையென்னுடையநாடுகரம்வஸ்திரபரணம்பொக்கிஷம்
யநனைச்சனை மரிவாரம் சகலமு முரக்கேதந்துவிட்டேன் இதோ தானா
வார்க்குமெனமித்துக்கொள்ளுந் இதற்குச்சாட்சிதவதைகள் இந்தபூ
மியிதற்கொருசந்தேகமுமில்லைசுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

தவமுனியோரோற்றத் தவறிலாச்சிஷ்யரோநீர்
குவலயமுழுதுமித்தக் கொற்றவனமக்கேதந்தான்.

முடிக்கொண்ட" றும்மோதரம்பெறுநீர்முனிநாட்டில்
அடிதங்குகெனன்மனைவி மகனுடையானுமகல்வோமே.

வசனம்.

கேளும்கவாமி விசுவாமித்திரமக ரிஷியே என்னுடையரதகௌ
ரகபதாதிகளையுந் நாடுக்காம் சகலசாம்பிராச்சியமும் தந்துவிட்டேன்இ
தே இரதமுததினாமோ திரத்தையுமவாங்கிக்கொள்ளும் ரிஷிகளுக்குத்
தானாவார்த்த இந்தப்பூமியிலே பொருநிலைமப்போதாவது நிற்கக்கூடா
து நானுமென்பெண்சாதி பிள்ளையுமாக அப்புறத்தேபாய்விடுகிறோம்
உத்தரவுகொடுக்கவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாண.

அரசுநீதந்தாய்மெய்யே ஆள்வதற்கழகு வண்டுந்
திருநெடுமகுடமாலே திகழுகுண்டலங்கள்மற்றும்
பரிவுளவலயம்வா றும் பணிகளுமுள்ளதெல்லாம்
அரிகையஞ்சுதனும்நீய் மனித்திட்டால்மகிழ்ச்சியாமே.

வசனம்.

சரிதான் அரிச்சந்திரமகராசனே இராச்சியத்தைக்கொடுத்தாய்ச்
ந்தேகமில்லை இராசாங்கத்துக்குவேண்டியசிறப்புவேனுமே ஆகையால்
உன்னுடையகிரீடகுண்டலம் புசுகிரீகிவாகுலம்உடைவாள் சகலஆப
ரணமும் உன்னுடையபெண்சாதி பிள்ளை அவர்களுடையஆபரணமும்
கொடுத்தால் சந்தோஷத்தையுடையேன்மகராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

மாதுடன்மகனுடனானும் மலாடிசிதமும்போற்றி
ஈதொருபொருளோதேவ ரெண்ணத்தின்படியேயீர்வன்
தீகறுமுனிவரேநீர் சித்தப் பவத்திதைக்கைக்கொண்டு
நீதிசேரிந்தநாட்டை நீங்கவேண்டிதந்தாள்வீர்.

வசனம்.

தேவரீர்சித்தத்தின்படியே சகல ஆபரணங்களையுங்கொடுக்கிறே
மித்தாரும் இனியாகிலுமுத்காரங்கொடுக்கவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

ஆனற் போய்வாருங்கள்.

இராசன்-வசனம்.

அப்படியே போய்வருகிறேன்சுவாமி வாரும்பெண்ணைசந்திரமதி
அப்பாஅடாதேவதாசா இத்தமட்டோடேபோவோம்வாருங்களப்பா.

விசுவாமித்திரர்-வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திரமகராசனே மறந்துபோனேன் மறந்துபோ
னேன் ஓடிவாரும் ஓடிவாரும்.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

வந்தேன் வந்தேன் சுவாமி.

விஸ்வமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-௧௭௭௭-ஷடிகம்.

பூமியைத் தந்தாய்பூண்ட பொற்பணியெல்லாந்தந்தாய்
நாமினியுனைப்புகழ்ந்து நாட்டவரெளித்தயலலால்
பூமணக்குழலாளுந்தன் பூவையுமகனும்நீயும்
கேவலாயுதித்தவன்நீரும் நெறிப்படிதருகுவாயே.

வசனம்.

கேவலமகாராசனே சகலசாம்பிராச்சியமுந்நீகூடுத்தீர்நீங்கள்நரி
த்த ஆபாணங்களையுங்கொடுத்தீர்கள் மூன்றுபெருமுடித்தியிருக்கப்பட்ட
பாணத்தையுங்கொடுக்கவேணும் அரிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-௧௭௭௭-டா.

ஆனாம்பாயிரப்போம்வஸ்ரோம் அபிமானபங்கமாகும்
சுருமுன்சுரணபல்லாத் தஞ்சம்?வறில்லையையா
தூமாயவேளோர்நாட்டைத் தொடர்ந்துபாயிரக்கவேணும்
தீமாயுதாததடாமம் சித்தம்வைத்தருளுஞ்சுவாமி.

வசனம்.

அரிசுரி மாணபங்கமாகுமே வஸ்திரத்தைக்கொடுத்துவிட்டால்இர
க்கவேணுமானாலும் அன்னியநசக்களதிகதூரமாகநிற்குகின்றதே வ
ஸ்திரமில்லாமலெப்படிப்போவோம் அபிமானபங்கமில்லாமல் கிருபை
செய்துநாட்சிக்கவேணும்சுவாமி.

விசுவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

ஊங்கனாமமாதுமீயும் மருவியேயுதித்தவாடைக்
கந்தலைபெனக்குத்தந்தாத் காஷாயவஸ்திரந்தன்னை
கிந்தைநான்பகிழ்ந்துமூன்று சீலைபாய்க்கிழித்தேயிவேன்
கந்தாவழகுண்டாகுங் கசக்குமோகொடுத்திடாயே.

வசனம்.

மகாகவசைச்செய்துநீர்வெற்றநாணுத்தியிருக்கிற இந்தக் கா
ஷாயவஸ்திரத்தை மூன்று துண்டாகக் கிழித்துச்சுருவிற்றன் நீயுமு
மென்றாநிபாபிளையுங்கட்டிகிழித்த அந்தக்கந்ததுணைகொடு
த்துக்கிடுங்கள் இக்கக்காஷாயவஸ்திரத்தையுதித்திகொண்டான்மகன்
சூரவர்களைப்பால அழகுச்சொகுசுப்பிறக்கும் அதற்கென்ன கசக்கி
தோ கொடுப்பிள்ளையகொடும்.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

ஆளுத்தக்காஷாயவஸ்திரத்தையாகிலுங்கிழித்துக்கொடுப்பீர்சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

பட்டு வஸ்திரத்தைக் கொடுத்துப் பழங்கந்தத்துணியை வாங்கிக்கொள்ளு
கிறதுமென்னுடைய கர்மவசந்தான் கொடுத்துத் தொலையட்டா தொலை.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

பெண்ணே சந்திரமதி அப்பா அடாதேவதாசா காஷாயவஸ்திரத்தை யுடுத்தி
க்கொண்டு நீங்களுநித்தியிருக்கிறவஸ்திரத்தை விசுவாமித்திரமகாரிஷிக்குக் கொ
டுத்து விடுங்களுப்பா.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

தவப்பலந்தன்னில்லிக்க தருமநற்றொருளாய்வந்த
தவநில விஸ்வாமித்ர தாயகமணியேபோற்றி
அவத்தினிலென்கள் பூமி அயிஸ்வாயம்வஸ்திரமெல்லாம்
பவத்தினிலொழித்திடாமற்பற்றிக்கொண்டது தான் பாக்கியம்.

வசனம்.

சரணஞ்சரணஞ்சுவாமி எங்கள் பூமிமுதலாகிய சகல அயிஸ்வரியமும் நான்
களுநித்தியவஸ்திரமுதலாகியதுகளும் வீணிலே தரணாவார்க்காடல் தேவரீரே
கொண்டதுதான் என்கள் பாக்கியஞ்சுவாமி.

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

ஆன்பெண்ணிரண்டினுள்ளேயுயிமானமதனைக்காக்க
மாண்பெறுபுவியில்முடும்வஸ்திரமேநிலைமையாகும்
சேண்புகழ்நகரம்நாடுதாழ்வளமெல்லாங்கொண்டு
நாண்மலிவஸ்திரங்கொள்ளநாங்கன் செய்ததுவே பாக்கியம்.

வசனம்.

கேளும்சுவாமி எங்கள்நாடுநகரமுதலாகிய சகலபாக்கியமும் கைக்கொண்
டுநாங்களுநித்தியிருக்கிறவஸ்திரத்தை யுங்கைக்கொண்டே அதுதான் என்கள்
பாக்கியஞ்சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

அப்புறத்தேமோடாயிஞ்சியிலேபழுத்தபயலே.

தேவதாசன்-வசனம்.

நூரத்தேபோம்விடுகிறேன் கோபுத்தேதப்பொறுத்திரட்சியஞ்சுவாமி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-தேதாரகௌளம்.

மண்ணையுமுமக்கேதந்தேன்வாய்வையுமுமக்கேதந்தேன்
எண்ணருமெனதுபாக்கியம்யாவையுமுமக்கேதந்தேன்
பெண்ணினாயிலாளீந்தப்பேதைமுமகனுர்யானும
நண்ணுமன்னியநாடேகநல்விடைகொடுப்பீர்சுவாமி.

வசனம்.

சரணஞ்சரணஞ்சுவாமி தேவாரீரிஷ்டப்பிரகாரம் என்னுடைய நாடுநகரம்
வஸ்திராபரணங்ககலபாக்கியமுந் கொடுத்தாவிட்டேன் இனியென்பெண்காத
யுபிள்ளையும்நானும் அன்னியதேசஞ்செல்லிவோய்ச் சேவனஞ்செய்யத்தக்கதா
கச்சேலவுகொடு விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

ஆனால்கமாய்ப்போய்வாருமிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

பெண்ணேசந்திரமதிஅப்பாஅடாதேவதாசாஇனிநாம்அன்னியதேசங்களு
க்குப்போவோம்வாருங்களப்பா.

தேவதாசன்-வசனம்.

சீக்கிரமாய்ப்போவோம் பிதாவே.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

ஓய்ஓய்அரிச்சந்திரமகாராசனே இன்னமொருகாரியம்மறந்துபோனேன்
டிவாரும்ஓடிவாரும்.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

சுவாமிசுவாமிஇதேதாவந்தேன்னன்னமறந்துபோனீரோ அதைத்தெரி
ஸ்வமசுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

மறந்தவருடைமையிந்தமண்ணிலில்மன்னாககெல்லாம்
சிறந்ததோதகையோதர்மத்தீநக்துதானோசொல்லாய்
நினைந்தியாகஞ்செய்யநினைதயானேமேந்தவண்கல்
எறிந்தளவீந்தபொன்னையிப்போதேநகுருவாயே.

வசனம்.

அல்லகானுர்ஓய்அரிச்சந்திரமகாராசனே இந்தப்பூமிகிலிருக்கிற இசை
க்களுக்கெல்லாம் ஒருவர்நடவநிடத்திலேவைத்துமறந்துபோனவுடைணைகள்
எல்லாம்அவர்களதுநோ அகர்களுக்குச்சிறப்போதருமத்துக்குவிரோதமாக

தே அரிசுரிபாணையின்பேரின்மின் ன்று கவன்கல் லெறித்ததூரம் கொட்டி னபொன்
னை நம்மிடயாகத்துக்காக வுமிழ்த்தில் ரான்வாகு அடைக்கலமாகவெந்தே
னை அந்தப்பொன்னைக்கொடுத்துவிட்டு அப்புறம்போம்பி ராள்.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்.

நாடுநகரமற்றநால்வகைச்சேனைசெம்பொன்
ஆடையாபரணமெல்லாம்ஆவலாய்த்தாண்டவார்த்தேன்
கோடியர்யானைமீதுகுறித்தகற்கவண்போந்தூரம்
நீடியபொன்வெறிக்கெகினைத்தநாடறமுடாருண்டா.

வசனம்.

கேளுர்சுவாமி விஸ்வாமித்திரமகாரிதியே என்னுடையநாகரம் யானை
செய்யுநனகனவஸ்துவாகுஞ்சகலபாக்கியமுந்தேவரீருக்கிராணாவார்த்து
விட்டேன் அப்படியிருக்கநாநந்தநாடையாளுகிறதோதுவன்னிடத்தில்நான்
வாங்கினபொன்னைப்பொகிஷ்சாலைமில்லாமெனவந்திருக்கின்றதைப்பிரத்தி
யிசுமாதக்கொடுக்கச்சொன்னால்நானெனுகேயிருந்துகொம்பென்பன்சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோதனம்.

தான்வார்த்திட்டாயுந்தன் தரணினன்னகரநாடு
சுருமுன்பாக்கியமெல்லாம்சந்தேகமில்லைமன்னு
ஆனாரீமோசஞ்செய்யஅஞ்சாமற்பேசுவந்தாய்
பாரறிவாதோ அந்தப்பணியில்லையென்றாற்போதும்.

வசனம்.

கேளுமரிச்சந்திரமகாராசனே என்னைத்தானையிப்படிமோசஞ்செய்யாய்
ன்றறியாமற்பேனென் உன்னுடையநாடுநகரமுடையபாக்கியங்களைத்தா
வார்த்துமெய்யெயிப்போது உன்னுடையகுணத்தைப்பார்த்தால்அவசர
தில்லையென்று சொல்லுவாவிடோதகாண்டினுநீஎனக்குக்கொடுத்ததானஉ
லையிடத்திலிருக்கிறதை இந்திலைகாழியாதாதுவில்லையென்றாலும் சொல்லிய
ம் அதுபோதும்மகாராசனே.

இதுவும்-விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

எனக்கென்னபெரிதோநீகாணக் கொன்பிடித்தாய்ப்பாபோ
மினைக்குமுன்குலத்தின்முன்னோர்நெறிச்சொர்க்களைபெ
கைக்கடுதுயரம்வேண்டாம்எடுக்கியெயிலையெனமுல்
உனக்கிதுசகாயமாகுமொழியுமென்கடனுமப்பா.

வசனம்.

ஐயயோ ஏனானும்விருதாவிலைதின்படுகிறும் உனக்குமுடிசிக்க
கொருவத்தோர்கொல்லும்பித்தொருவருந்தார்களாஅதைக்கெடுக்கவேயா

ருவனேற்பட்டாய் இருக்கட்டுமென்கடனுந்திரவனும் உன்மனோதுக்கமுட
ஒழியவேணும் அதென்னவென்றால்சுஞவில்லயிருக்கிறதுஉன்னைக்கண்டதா
உன்பொன்னைக்கண்டதார் என்னிடத்திலில்லையோவென்றால் விட்டுவிடுகிறே
ன்அதுதான்சுந்திரமுகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

தூண்டிலிட்டாட்டினாலுஞ்சொன்னசொல் உறுத்துப்பேசேன்
பூண்டவுன்கடனைத்தீர்க்கப்பெருளெந்தன்சையிலில்ல
நீண்டதோரன்யதேசநெறிசென்றங்கிரந்தேயீவேன்
வேண்டுமோராஜைக்கூட்டிவிடுத்தாக்கொள்வீருவாமி.

வசனம்.

உயிர்க்கமுனைப்போலும்வாதனைசெய்யாநின்ற தூண்டின்புள்ளிலேமாட
முடிபட்டினாலுமபொய்பேசேன் ஒருஆனைமாதிரிக்கூடஅனுப்பினால் அன்னி
தேசங்களில்லையோயாசகம்பண்ணியாவதுவும்முடையபொன்னைததருகிறேன்
நவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-குமபகாம்போதி.

குதினாசெத்ததுமல்லாமல் குழிதோண்டவேலையொன்று
நிதியையுங்கொடுத்தோராஜைநின்பின்னேகாவல்வைக்க
விதியெனக்குண்டோபோபோவீண்வார்த்தைபேசவேண்டாம்.
சதியிதுசெய்தாய்சீதான்சத்தியமறித்திட்டாயே.

வசனம்.

நல்லகாரியஞ்செய்தாய்குதினாசெத்ததுமல்லாமல்குழிதோண்ட ஒருஆனை
உன்பொன்னைக்கொடுத்ததுமல்லாமல் ஒருசம்பளக்காரனையும் பின்னாலேகா
ல்வைக்கவேணுமல்லவா அப்படிப்பட்டவிதியெனக்கில்லை இப்படிப்பட்டவி
வார்த்தையினக்கேபேசவேண்டாம்அப்புறத்தேபோய்விடு என்னைச்சத்திசெய்த
மல்லாமல்சத்தியமுத்தப்பிப்போனய்நல்லகாரியம்நல்லகாரியம்.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

நாலுவேதங்கனாறுசுரஸ்திரம்நவில்மெய்ஞ்ஞானச்
சீலமுங்கைக்கொண்டோங்குத்திறத்துவாமுனியேபோற்றி
பாலையான்னைநீயேபரமுமநீயடியைநானே
சாலவேபொறுத்தென்னோடுநதரகனையனுப்பும்சுவாமி.

வசனம்.

தேவரே யொருநாய் அடியேனே யொருபிள்ளை தேவரே

தெய்வம் அடியேனையொரு அடினை இப்படிப்பட்ட என்பெரித்தே ரீர்கோபஞ்
செய்யலாமாவேதசாஸ்திரபெஞ்ஞானசிகாமணியாகிய விஸ்வாமித்திரமகர்ரிவி
யேயிந்த ஏழைக்கொருநாசனையாத்திர மனுப்பிவைக்கவேணுஞ்சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

ஒருபாலன்வெறந்த னுடையாடையாவைத்தபொன்னைத்
தூருஞ்செய்தசனையாணந்திரவேபொறுப்பதில்லை
சுருதுமுன்விசனத்தாலே சுருணையாய்ச்சொல்லுகின்றேன்
இருபதுநாளிற்றந்தா லிப்போதான்விடுகுவேனே.

வசனம்.

கேளுநீயிள்ளாயரிச்சந்திரமகராசனென்றமிடவுடைமையைஅபகரித்துத்
கொண்டுநீசெய்ததுமோசந்தான்ஆகிலுத்தருமேயெயும் நீவிசனப்படுகிறதை
ப்பார்த்தால்பரிநாபாயிருக்கிறதுஇருபதுநாளிலேசொடுக்கிறதானால்இப்பேர
தேவனுப்புகிறேன்சமமதியுஞ்சொல்லுமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

காசுக்குமிதற்குஞ்செல்லக்கதிநூரம்நெடுநாட்செல்லும்
மாசிலாவவ்வுக்கேகி மாநிதிசரவேவேணும்
பூசுதமுனிவரேநீபொறுக்குநாளாற்பத்தெட்டில்
மாசிலாவதுபொன்னை வளமுடன்சேர்ப்பேன்சுவாமி.

வசனம்.

கோயில்லாமற்கேளுஞ்சுவாமிஇன்கேசயீரத்தில்கொடுக்கிறதல்லகாசிப்ப
ட்டணத்திற்குப்போய்பொன்சம்பாதித்துவுட்குக்கொடுக்கவேணும் ஆகையா
லந்தகாசிப்பட்டணத்திற்குட்டிதற்குக்கொடுக்கவேணுமாயினால்இராசகெடுவுநாற்
பத்தெட்டுநாள் கொடுக்கவேணுஞ்சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

ஓய்அரிச்சந்திரமகராசனையாருக்குங் கடன்வாங்குகிறபோதிருக்கிறசு
தோஷகுணம் கொடுக்கிறபோதிராதுஆகையாலிதெகெடுவினைப்பாம்பெளடி
ப்பிராசத்தியமாய்ச்செல்லும்பார்க்கலாம்.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

ஆகமம்பொய்த்திட்டாலும் அநுறைபொய்த்திட்டாலும்
வேகமாமுனியேயெந்தன் மெய்புணாதவறுதையா
ஆகையாலித்தாளி லருப்பொருள் கொடுக்கையாகில்
சேரமாய்ப்பதாரத்தின் துரோகநானுஷன்சுவாமி.

வசனம்.

வேசாஸ்நிஃகனெல்லாம் பாய்த்திட்டாலும் அடியென்னுந் தபாய்வார்த்
தை சொல்லமாட்டேன் இந்த நாற்பத்தெட்டு நாட்களில் தேவரீருக்குச் சொன்ன படி
பொண்ணைக் கொடாமற் போகேன் யானில் பரதாரத்துரோகியாவேன் உத்தரவு
கேளுகவாமி.

விஸ்வமித்திரர்-வசனம்.

நல்லது அப்படியே போய்வாரு மரிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

வாராயெனது பிராணபதமாகச் சீர்தீர்த்துவிடா அப்பாதேவதாசா இனிநாம்
போவோம்வாருங்கள்.

தேவதாசன்-வசனம்.

இனி யானிலுஞ் சீக்கிர மாய்த்தெனினு போய்விடுவாம். வாருமெனது
பிழாவே.

விஸ்வமித்திரர்-வசனம்.

நூழ்ப் அரிச்சந்திரமகாராசனே மறந்துபோனேன் மறந்துபோனேன் ஒடி
வாரு ஒடிவாரும்.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

சுவாமிசுவாமி இந்நாவத்தேன் இந்நாவத்தேன் மறந்துபோனவதத்தெரிமச்
சொல்லும்சுவாமி.

விஸ்வமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-சாடேரி.

நாடுநகரம்நீயளித்தாய் நான் போய்ந்த நாடாளக்
கூடிக் குடிகள் மந்திரிகள் குறிக்குஞ்சேனைக்கரசரெல்லாம்
நாடிவணங்கியிருப்பாரோ நம்மைமயவர்களிவாரோ
நீடுமென உச்சிங்காதனத்தினு நிறுத்திவருவாய் நிறமன்னு.

வசனம்.

நீர்கொடுத்த நாட்டைநானு வெணுமென்று அடியாத்தியாபுரிக்குப் போன
ல்வென்னையாறியவர்கள் ஆகையால் நீநங்குடவேவந்து சகலருமவணங்கச்சிற்
காதனத்திலைவத்துப்பட்டாபிதேவரு செய்வித்து பின்பாடு பாய்விள்ளாய் அ
ரிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

அப்படியே செங்கிதென்வாருப்போவோம்சுவாமி.

விஸ்வமித்திரர்-வசனம்.

ஆரடாசிஷ்பாநகா நாயகாலி ஆரடாமகாமயசித்தாலுமி. நிக்கட்டங்ககோ
புத்தொலமானதோத்தரு பவசயினைதமுதலாகிவது சொல்லாமற் நின்றுகொ

நீளுங்கள் நாமயோத்திய புரிசுயப்பட்டங்கட்டி. கொள்ளலாம்வாருங்கள்.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்-தம்பி அடாமகாமாயசாலி.

மகாமாயசாலி-வசனம்-ஏண்டா அண்ணே.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்-நம்பி ஐயர்மயோகிர இடமுனக்குத்தெரியுமா.

மகாமாயசாலி-வசனம்-எனக்குத்தெரியாது அண்ணே.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்-ஐயனாக் கழுவிக்குளிப்பாட்டிச் சமாதி யிலே வைக்கப்போகிறார்களப்பா.

விஸ்வமித்திரர்-வசனம்.

அடத்தாயோழிகென்கா ஸ்நானப் பண்ணிவைத்துச் சிங்காதனத்தில் வைக்கப்போகிறார்களென்று சொல்லாது விட்டபயலே.

இதுவும்-விஸ்வமித்திரர்-வசனம்.

ஆர்காணுர் ஓய்ந்திரிநமக்கொரு இரதத்தின் பேரிலே ஹுகே நென்றீர்களென்று விக்கூட்டங் குக்கெல்லாம்குதினாகையானைக் கொண்டு வரச்சொல்லும்.

மத்திரி-வசனம்.

அப்படியே கொண்டு வரச்சொல்லுகிறேன் சுவாமி.

விஸ்வமித்திரர்-வசனம்.

ஓய்நிலிக்கூட்டங்களே நானிதோ இரதத்தின் பேரிலே ஹுகே நென்றீர்களென்று லோகம்யானை குதினாமேலேறிக்கொள்ளுங்கள்.

விஸ்வமித்திரர்-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

பட்டாபிஷேகம் நாய்கட்டிக்கொள்வோம்-நீங்கள்

பயணம்புறப்படுங்கள்

அட்டாளத்தெத்திப்போவந்து

அடிக்கெதிரே மின் றுழுகள் வணங்கி இன்று

நானதோல்லைத்தோல்புலித்தோல்முதலான

வஸ்திரங்களை

வழக்கம் ய்க்கொடுக்கின்ற அவிர்ப்பாகமக்கிணிக்கு

வரிசையுடன்

வான்படரந்தமதித்திக்குஞ்சந்தயா

வந்தனத்தைத்

(பட்டா)

யெடுங்கள்-நீங்கள்

கொடுங்கள்

தொடுங்கள்-நீங்கள்

மார்க்கமிதுநடக்காதாரமாச்சது
வாயாரவாழ்த்

திடுங்கள்

தேன்மொழிச்சந்திரமதியுஞ்சிறுவனுந்
திசமுமரிச்சந்திரமகிபனுந்ருவே

(பட்டர்)

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

வஞ்சனையால்நீர்முடனாவொழுவும்
வளமானபாக்ரியமெல்லும்வாங்கிக்கொண்டு
பஞ்சைசையப்போல்மனைவியு - ன்மகனுங்கூடப்
பயந்துவரஅரிச்சந்திரமகிபன்பாரில்
அஞ்சிரடைநடைந் துவரஅயோத்திராட்டை
யரசாள்வேனென்றுவிஸ்வாமித்ரன்தேர்மேல்
மிஞ்சிடகிழுடன்வரவேகண்டுவாழ்
மிரண்டமுதுநகரிலுள்ளோர்மெலினின்றோ.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக விஸ்வாமித்திரர்சகலபாக்ரியங்களையும்பறித்துக்கொள்
ண்டுபட்டாபிஷேகம்பண்ணிக்கொள்ளத்தேரேறிவருகிறதையுஞ் சந்திரமதியுந்
தேவதாசனும்பஞ்சைகளைப்போலவரஅரிச்சந்திரமகாராசன்காலையாய்வரு
கிறதையும்ஊரிலுள்ளசெனங்கள்கண்டுபிரலாபிக்கிறவிதங்காண்க.

அயோத்தியாபுரியிலுள்ளபிரகைகள்பிரலாபிக்கிற-தரு.

இ-ம்-கண்டா-தாளம்-ஆதி.

வெற்றிரதமேறிவனவேட்டைக்குப்போய்நாட்டை
விடவிததானோதலை
பற்றியெரியுதேகண்ணுல்பார்க்கவுக்கூடுமோவையோ
பரிதாபம்இந்த
மாயவிஸ்வாமித்ரன்செய்தவஞ்சனைதருமோவையோ
மதிசேடோபொல்லா
தாயும்நீதந்தையும்நீயேசகலமுநீயென்றிருந்தோம்
சதிசெய்தாய்கல்ல
கல்லுங்ககையுமித்தகபடனும்விஸ்வாமித்ரன்
கருத்திரங்காதோஐயோ
செல்லும்வழியிலரதநஞ்சிந்துமேயிவந்நடந்தால்
சிவக்குதேபாதங்கையோ
கல்லவராயுள்ளவர்க்குநெய்யிராதோதெய்வம்
நனைத்துதையோஅரிகரி

விதகாரே

பரிதாபம்

மதே-டோ

சதிசெய்தாய்

தெய்வமே

தெய்வமே

தெய்வமே

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

ராகசு

மெல்லிசந்திரமதிக்கித்த விதியும்வருமோஜுகா
 மேதினிபொருடேத அப்யோ தெய்வமே
 சோதிமணிமுடிகாரேணை துலங்கிபருண்டலங்காரேணம்
 சூழ்வினையைக்கண்டோம் அப்யோ தெய்வமே
 ஒதுபுசகிரிதிகாரேணம் உடைகாளநனைக்காரேணம்
 உற்றஆடைதலைநைக்காரேணம் தெய்வமே
 சொர்ணப்பட்டுவெஸ்திரமபோயத்துண்டுதுண்டாய்க்கிழித்தகந்தை
 துலங்கவுநிப்பாரோ அப்யோ தெய்வமே
 என்னசதிசெய்தானிந்தப்பாதகவிஸ்வமித்ரன்
 இப்படிசெய்வாருண்டோ தெய்வமே
 தலைவனிருக்கச்சந்திரமதிபம்மனுக்குத்
 தாழ்வுவாரலாமோ அப்யோ தெய்வமே
 உலகையாளும்தேவதாசன் உருகியேநடந்துவர
 ஒப்புமோஆருக்குமையோ தெய்வமே

சூடிகள்-விருத்தம்-இ-ம்-நீலாம்புரி.

சம்பலைப்பூசிச்சடைசனைவளர்த்துத்தவஞ்செய்யுஞ்சன்யாசிக்கூட்டம்
 பூம்பொழில்வனத்திலிருப்பதுவிட்டுப்புனிதமாமடியைத்தியாண்டிடவே
 தாம்வருவதுமெங்கனையாளுஞ்சத்தியவரிச்சந்திரமகிபா
 தேம்பிநீங்கக்கனைவிபுகனுந் திகைத்திடக்காண்பதும்விதியோ.

வசனம்.

தேனும்எங்களாண்டவராகிப அரிச்சந்திரமகாராசனைசந்திரமதிய
 மாணும்இந்தக்குழந்தையுத்துக்கமடைந்துபின்னேவாத் தேவரீரால்ந
 டையாய்நடக்கவுந்நாங்கன்காணலாச்சுதேகாட்டிலேயிருக்கிற இந்தசந்
 நியாசிக்கூட்டங்கள்நாட்டையாளவருகிறதும் அநைநாங்கள்பார்க்கிறத்
 துக்கும்எங்கள்தலைவியேயோஜையையோஅரிகரிஅரிகரி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-ஸ்ரீராகம்.

கலங்கிடவேண்டாரொன்னைக் கருகியேயரிவர்சொற்கெட்டுத்
 துலங்கவேயிருப்பீரெந்தன் துணைத்தனமில்லோசெய்வார்
 விலகிவிவனாராளும் விளம்புமென்சத்தியவார்த்தை
 கலத்திடவகைகீர்காருங் கடன்முறைவாங்கொடுப்பீர்.

வசனம்.

நீங்கள்விசனப்படுவதில்காரியமில்லை ஏனென்றால்நான்மனப்பூர்
 த்தியாய்இத்தவிஸ்வமித்திரமகாரிஷிக்குஎன்னுடையநாடுகரமுதலாகி

யதுகளையெல்லாங்கொடுத்துவிட்டேன் அவளே துணைத்தனஞ் செய்வா
அதைக்குறித்து நீங்களெனக்கொருவாங்கொடுக்கவேணும் அதாவது
வர்கொல்லுக்குமாறுபாடில்லாமல்கடக்கவேணும்பிரசைகளே.

விஸ்வமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

ஏதுகாணரிச்சந்தராரீ யேளிதமாகவென்னைப்
பேதைமைக்குடிகளாலே பேசவுமிழுத்துவிட்டாய்
நீதயசாலிமெய்யே நிமிஷத்தில்குடஞ்சூட்டி
மேதினியாளச்செய்தேவினாவுடனடந்தீடாயே.

வசனம்.

ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனையென்னையுபாயமாயழைத்துவந்துஇ
தப்பட்டணத்துக்குடிகளால்என்னேரிந்திக்கச்செய்தாய்இருக்கட்டும
சொன்னசொற்படியெனக்குப்பட்டாயிஷைகஞ்செய்து சீக்கிரமாகநீ
ட்டணத்தைவிட்டுஅப்புறம்போய்விடுமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

சூதுவஞ்சனைதுரோகம் துமிக்குறுபழிசொற்பேசேன்
திதிலாக்குடிகளுந்தன் செப்புநல்லேவல்கேட்பார்
ஆசலாலயோத்தியாள அணிமுடிதரித்துக்கொள்வீர்
மாதவவிஸ்வமித்ர மணியேநின்சரணஞ்சுவாமி.

வசனம்.

சரணஞ்சரணம்சுவாமி தேவரீர்சொல்லுற்படியாகிய பொல்லாத
வார்த்தைகளுக்கு நானெவ்வளவு முட்படமாட்டேன் தேவரீருடைய
சொல்லையுங்கடந்துபேசார்கள் இந்தக்குடிகள்ஆனகமால்தேவரீர்தடை
யில்லாமல்பட்டங்கட்டிக்கொள்ளும் கோபத்தைபொறுத்தருளுஞ்சுவா
மிவிஸ்வமித்திரமகாரிஷியே.

விஸ்வமித்திரர்-வசனம்.

ஆனால்சட்டமாய்ப்பட்டங்கட்டிவையும்பிள்ளாய்

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

தேவரீரிந்தச்சிங்காதனத்தின்பேரில் கிழக்குமுகமாயெழுந்தருளி
யிருஞ்சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

ஒப்ரிஷிக்குட்டங்களைச் செய்தவர்களுக்களை உங்கள் தோலாசனத்தை இந்தச் சிங்காதனத்தில் விரித்துக்கொண்டு வரிசையாய் உளுக்காருங்கள்.

மகாமாயசாலி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

பிறவியாந்தரித்திரனுக்குப் பெருத்ததோர் விருத்தாப்பியத்தில் நிறைசெல்வம்வந்தாறபோகம் நிலைக்குமோமகிழுண்டாமோ முறைமுறைதவங்கள் செய்யு முனிக்கூட்டமாசுசெய்யக் குறைவில்சிக்காதனத்தில் குாங்குபோலிருக்குதன்றே.

வசனம்.

அண்ணைமாயசித்தா ஒருவன் பிறந்தநாள் முதல்தொண்ணூற்றொன்பதுவயதுவரைக்குந்தரித்திரன் அப்படிப்பட்டவனுக்கு அயிஸ்வரியம்வந்தாலென்னசுகங்களை யனுபவிக்கப்போகிறான் என்னசந்தோஷத்தையடைவான்மகாமாயசித்தா.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

தம்பிமகாமாயசாலிச் சொன்னதுசரியே புருஷராயுசு தூறல்லவோ அகிலேஇன்னம்பதினொருமாதமும் இருபத்தொருநாளும்விட்டு விட்டாயே அதுதானெனக்குச்சம்மதியில்லை.

மகாமாயசாலி-வசனம்.

ஆமண்ணைமகாமாயசித்தா அப்படிப்பட்டவனுக்கு அயிஸ்வரியம்வந்தால்என்னசெய்கிறது அதுபோல இந்தரிஷிப்பிண்டமக்கள் இவர்களாயுசுள்ளவனுக்கும்கண்ணைமுடிக்கொண்டிகாட்டிலேதபசபண்ணுகிறவர்களுக்கு நாட்டையாளச் சொல்லப்பட்டங்கட்டினால் என்னசெய்வார்கள் இதோபாரசிக்காதனத்திலேகம்மிடஐயர் கிழக்குாங்குபோலக்குந்திக்கொண்டிகண்ணைமிரளமிளமுழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

அடாதுஷ்டப்பயலேநம்காட்டிலேயுமிருப்போம் நாட்டிலேயுமிருப்போந்தபசும்பண்ணுவோம் இராச்சியமுமாளுவோம் மதற்கொருதடையா.

மகாமாயசித்தன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

நாட்டிலுமிருப்பாரிந்தக் கனம்பெறுமேயோத்தியைச்சூழ் நாட்டிலுமிருப்பார்முன்னே நம்மிலுங்கடையாயந்த

நீட்டுங்கொள்கிறாடாள் நிருபன்றோனேதோபுண்யங்
கூட்டியழையினைலே குறித்தோரதபசியானார்.

வசனம்.

தம்பிரகாமாயசாலிந்மிட ஐயர்சொல்லுகிறதுசரிவேமுன்னாலே
ம்மைப்பார்க்கிலும்கஷ்டமாய்த்திரித்தவர்தானே.

மகாமாயசாலி-வசனம்.

அண்ணைமகாமாயசித்தா எதைச்சொல்லுகிறாய் ஐயர் தபசுபண்
ணுகிறேன் தபசுபண்ணுகிறேனென்று முண்டைகளைக்கட்டிக்கொண்
டமுநாரோ அதைச்சொல்லுகிறாயோ அல்லதந்த அம்மமார்வயிற்றிலி
ள்ளோபிறந்ததே அதைச்சொல்லுகிறையோ.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

தம்பிரகாமாயசாலி அதுவல்லாபல் இவர்முன்னே இராசாவாயிரு
ந்துநாட்டையாண்டுகொண்டிருந்தவர்தானே சுத்தபாவிக்குக்கொஞ்ச
ம்புண்ணியங்கிடைத்தாற்போல்தபசியானார்தபசியானாப்பா.

இதுவும்-மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

சுவாமிகவாமி முன்னாலேநீர்நாட்டையாண்டபோது சாப்பிட்டப
தார்த்தங்களை யெல்லாம்இப்போதுநினைத்துக்கொள்ளும்சுவாமி.

மகாமாயசாலி-வசனம்.

அண்ணைமகாமாயசித்தா அவர்தாஸ்சோற்றுக்குவிக்கிகாட்டைவி
ட்டுவிட்டுக்குவந்தார்இதோஇருக்கிறார்களே அப்பயமர்கள் துநம்புபோ
ளெல்லம்பெடுத்துக்கொண்டு இனியெருமைக்கடாப்பொலத்தின்றுகொ
ழுப்பார்களாப்பா.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-கவிபாணி.

இக்கனன்ககர்நாடு மிடைவிடாதான் விரயானேப்
பத்தியிற்சூலபத்தி படையிது நான்யசாலை
அத்தியில்சொர்னசாலை யணியேறுசெங்கோல்கொள்ளும்
தந்தனமயன்போய்மற்ற தனமிரந்தளிப்பேன்சுவாமி.

வசனம்.

சுரணஞ்சுரணம் சுவாமி இந்தாநுந் செங்கோல் கையில்வாந்
திக்கொள்ளும் இராச்சியப்பட்டாயிஷைம் செய்துகொள்ளும் நா
ட்டையாண்டுகொள்ளும் இதோயானைசாலை குகிசைசாலை பொக்
கிசைசாலை நான்யசாலை இந்தா சேனாசமுதாபிகள் சகலமும் ஒப்பு

வித்துவிட்டேன் இதையெல்லாம் கைக்கொள்ளும் நான் அன்னியதே
சங்களுக்குச் சென்று யாசகஞ்செய்து தேவரீருடைய தியேயத்தைக்
கொடுத்துவிடுகிறேன் சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

அப்படியேசகலமு மொப்புவித்துக்கொண்டேன் இந்தச்சிங்கா
தனத்திலேயிருந்து நானேயிராச்சிபபாரம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறேன்
நீர்போய்வாரும் அரிச்சந்திரமகாராசனே.

! அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவாஸி.

மந்திரிமுதலாய்மற்ற பன்னரேகுடிகள்நீங்கள்
இந்தமாமுனிவர்சொல்லே யெனதுசொல்லாகவேண்ணிச்
சந்ததம்வாழ்வீர்வந்து தாளிணைவணங்கிக்கொள்வீர்
அந்தமில்லாதபுண்ய மடைகுவேனுங்களாலே.

வசனம்.

கேளுங்கள்மந்திரிமுதலாகிய இராசகூட்டங்களே குடிகளே இக்
தமகாணுபாவருடைய வார்த்தையை யென்வார்த்தையாக நினைத்து அ
வர்கொற்படிக்கேட்டிருந்தால் அதனாலே யெனக்கு வருகிற புண்யமெ
ல்லாம் உங்களாலேவந்ததாகவிருக்கும் ஆகையால் இப்போதேவந்துவ
ணங்கிக்கொள்ளுங்கள்.

மந்திரி-வசனம். அப்படியேசெய்கிறோம்சுவாமி.

மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

எங்கனையாண்டமன்ன நியம்பியபடியேநாங்கள்
சங்கையில்லாமலுத்தன் தாளிணைவணங்கிவாழ்வோம்
பொங்கமாந்தவத்தின்மிக்க புகலுமாமுனியேயிந்த
பங்கமில்லாதபாட்டைப் பரிவுடனாள்வாய்போற்றி.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

இனியெனக்குச் செலவுகொடும் ஒரு ஆணைமாத்திரங் கூடக்கூட்டு
ம்சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

கேளும் அரிச்சந்திரமகாராசனே நானேயினம் ஆனையனுப்புகி
றேன் நாமுடையபொன் ஒடிப்போகுதா நீஇன்றைக்கே பட்டணத்
தைவிட்டுவெளியேபோயிருந்தாட.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

அப்படியேவெளியிலேபோயிருக்கிறேன்சுவாமி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்.

எத்தனைகுறைகளிந்த விதைதருகுடிகளெல்லாம்
சித்தம்நொந்திடச்செய்தாலும் திருவுளந்தனிற்பொறுத்தே
தத்துறலொழித்தேயாள்வீர் தமிழன்பான்செய்ததிமை
பற்றறவிடுத்தேயன்பு பாவிப்பீர் பொறுத்தாள்வீரே.

வசனம்.

கேளு விசுவாமித்திரமகாரிஷியே யிந்தப்பிரசைகளெல்லாரும்எத்
தனைகுற்றங்களுக்குறைகள்செய்தாலும்தேவரீர்பொறுத்து இதுவரையில்
அடியேன்செய்த குற்றங்களையும்பொறுத்துக் கோபத்தைநீக்கவேணு
ம்கவாமிநான் போய்வருகிறேன்.

விசுவாமித்திரர்-வசனம்.

நமக்குச்சந்தோஷமாச்சுதுபோய்வாரும் அரிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

வாராய்பெண்ணைசந்திரமதி அடா அப்பாதேவதாசா இந்தமட்
டோடே போய்வருவோம்.

தேவதாசன்-வசனம்.

அப்படியேபோய்வருவோம் என்பிதாவே.

விசுவாமித்திரர்-வசனம்.

ஓய்ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனே மறந்துபோனேன் மறந்துபோ
னேன் ஓடிவாரும்.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

மறத்ததெல்லாமினைத்துக்கொள்ளும்சுவாமிஇதோவந்தேன்.

விசுவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபாணம்.

அறிகுவோமனதையென்றே ஆள்வேண்டாம் போவென்றேன்யான்
மறுபடியினைக்குமுன்னேவஞ்சமாய்நடக்கலாமோ
சூறிதருமிடஞ்சொல்லாமற்குலாவிநேயநடக்கிள் றாயே
முறைவழிபாள்விடுத்தால்மோசமுஞ்செய்குவாயே.

வசனம்.

ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனே உன்பெரிள்ளனக்குப்பாக்கியிருக்க உ
ன்னுடைய மனதையறிபல மென்றுநம்புகின்றேன் ஆள் விடுகிறேன் போ
வென்றால் போயிருக்கிற இடஞ்சொல்லாமலேசாடையாய்நடந்து விடுக

றையேஇதுதானுதர்மநல்லதுஆனேத்தானனுப்பினேன்அ வனையுந்
மோசம்தானே செய்வாய்நல்லகாரியம்நல்லகாரியம்.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன் னரியாசி.

தேவரீருரைத்தவார்த்தைதெய்வத்துக்கொப்பாகாது
தேவரீபொன்னைநானே தேடியெவ்விதமுடீவேன்
காவலில்லாமற்போகேன் கனம்பெறுசரயுநீங்கி
மேவுமக்களையிருப்பேன் வினையமாய்நினைக்கொணாதே.

வசனம்.

தேவரீர்சொற்பழிநடந்தேனையல்லதுவேறில்லை இந்தவார்த்தை
தெய்வத்துக்குமேற்குதுஉம்முடையதரகன் கூடவராமல்நான் போகமா
ட்டேன் இதோஇந்தசரயுநீயென்கிறஆற்றின்கரையிலேயிருக்கிறேன்
உத்தரவுகொடுஞ்சுவாமி.

விஸ்வாமித்தர-விருத்தம்-இ-ம்-ஆபி.

மகுடகுண்டலமும்வளர்புஜகிருதிதானம்
திசுமூலல்லணிகளெல்லாந்தேசத்தோடரசுநீங்கி
ம்கொடுமனையாள்கூடமறுகியனலேகின்றாய்நீ
மகிழென் மக்களைப்புணர்ந்துமண்ணுலகாண்டுவாழ்வாய்.

வசனம்.

கேளுந்அரிச்சந்திர காராசனேஉம்முடையகிரீடகுண்டலமும்பு
ஜகிருதிஉடைவாள்வீரகண்டாமணி இராசசூயாக்ய ஆபரணங்களைபெல்
லாம்விட்டுநீயுந்உன் பெண்சாதியும்பிள்ளையும்பாதவிக்கிறதூன்றாகவி
ருக்கவில்லைஇத்தொள்ளபெண்களாகிய இந்திரன்டுஸ்திரீகளையும்விவா
கஞ்செய்துகொண்டுஇனிமேலிந்தஇராச்சியத்தை நீயேயாண்டுகொள்
ளுமவரும்வாரும்போகவேண்டாமவாரும்வாரும்.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ரோகுப்தி.

நைப்பிடித்துரைக்கவந்தீர்ஜால்பிடித்துரைப்பென்றேனும்
மைப்படிக்கண்ணாண்யமாதர்மேற்காதல்வேண்டேன்
இப்புவிவாழ்வுமேவேண்டேனெனக்குமதருளேவேண்டும்
தப்பிதமுரைக்கமாட்டேன்சத்யமாய்நம்பும்சுவாமி.

வசனம்.

சரணஞ்சரணஞ்சுவாமி இந்தப்பூலோகத்திலுண்டாகிய வாழ்வெல்
லாமெனக்குவெண்டியதில்லை அன்னியஸ்திரீகளுடைய போகத்தைநா
ன்விரும்பப்போகிறதில்லைஆடைபாபரணமழுகுளனக்குவேண்டியது

மில்லை எனக்கு வேண்டியது தேவரீருடைய கிருபையொன்றுதான் இது
சத்யமாக நம்பும் உத்தரவு கொடுக்கவாமி.

விசுவாமித்திரர்-வசனம்.

கேளுந் அரிச்சந்திரமகாராசனே ஆளனுப்புகிற வரைக்கும் சரயுநதி
யென் னிற ஆற்றி ன்கரையில்தானே யிரும் அதை விட்டு அப்புறம்போக
வேண்டியதில்லை போம்போம்.

அரிச்சந்திரன்-நாட்டை விட்டுச் சரயுநதிக்குப் போகிற-தரு
இ-ம்-எ து குலகாம்போதி-தாளம்-ஆதி.

நடந்து வருவாய் பெண்ணே நீ நடந்து வருவாய்கண்ணே

அடர்ந்த சோலை நிறை சரயுநதியெனும்
ஆற்றின் கரையின் று அடைந்திருப்போம் சென்று (நடந்து)

பஞ்சணையிடுவெடுத்திடைந்தால் நோக்கும்
பாதம் வருந்துதென்று தளரா தே பெண்ணே
பாவபுண்யமெல்லாம் ஊழ்வினைப்பயனல்லால்
பதைத்தாலதிகமொன்று மவளாதே
கஞ்சமலரயனாயிரமா முன்பு
கண்டெழுதினிட்ட திதைக்கண்டோம் வேறென்ன பின்பு
தஞ்சமென்று சினைந்திடலாமோ
நெஞ்சமுருகிடத் துயரது போமோ (நடந்து)

சென்னமரணமென்று சொகாமிதையினி
சித்தித் துக்கடக்கவும்வசமாமோ பெண்ணே
தெய்வச் செவ்வென்பதை நீக்கியுலகி லுள்ளோர்
சித்தத்தின்படிவாழ்வது நிசமாமோ
கனவுகண்டது போலே போகப் பகியமெல்லாம்
கண்டேன் போச்சு சென்றொரு நாளாக காமென்பதெனச் சொல்
மனதின் னிலினைப்பெரி காடுவெண்ணோதே (லாபம்)
தினமு முனிவனை மறக்கவொண்ணோதே (நடந்து)

தவஞ்செய்து பெற்றெடுத்தபாலன்றி வதாசன்
தவிக்கின்றெனன்று மனமுநகராதே பெண்ணே
சத்யம் சிலகந்தால் லால் வாழ்வு சிலையுண்டாமோ
சந்தேகமாய்த் துயரம்பெருநாதே
சிவமுனிபுன விசுவாமித்திர னுக்கித்த நாட்டை

அரிச்சந்திரவிலாசம். எ எ எ

தந்தபலனேரமக்குமோட்சசாம்ப்ராசம்முட்டை
கவலைகொண்டுதளர்ந்திடலாமோசிவ
னனுக்காகத்தடைசொல்லப்போமே.

ரட்டத்து

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

அருமையாய்த்தவஞ்செய்தெந்த னகமகிழ்ந்திட வேவந்த
பெருமையும்வாழ்வும்நல்ல பிரபலமார்க்கமுமுண்டாக
வருமெந்தன்மகனேயப்பா மலரடிவருந்திரீயும்
தரணியில்நடக்கவுந்தன் தலைவிதிக்கிளைத்திடாதே.

வசனம்.

நான்செய்த தபோபலத்தினுலேவந்த என்று புத்ரசிகாமணி
பாகிய அப்பா அடாதேவதாசா தர்மனாமலர்போலுமிராரின்றபா
கம்வருந்த நடக்கிறோமென்று இளைக்காதே யப்பா.

பிரசைகள்-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-கண்டா-தாளம்-ஆதி.

மகுடமுடிசூடலையகந்தன்னையாண்ட

மன்னவர்க்கிந்தவிதிவரலாமோவிதி

வரலாமோ

தகுமோவஞ்சனையாலே தரணியைக்கைக்கொண்டு

தவமுனிவர்க்குநலந்தரலாமோநலந்

தரலாமோ

நீதியில்லையோஐயோ நிசமுமில்லையோஇந்த

நிஷ்டரேம்வினைந்ததுநெறிதானேஇது

நெறிதானே

ஏதிதுநல்லவர்க்குமிடர்வாலாமோதெய்வம்

இல்லையோஐயோயெப்பழிதானேஐயோ

பழிதானே

அன்னப்பெடைபோலுந்த அரினையாஞ்சந்திரமதி

அலங்கோலப்படுவதுந்தகுமோதான்இது

தகுமோதான்

சின்னவயதறியாச்சிறுவனத்தேவதாசன்

திருமுகம்வாடுதேஐயோதெய்வமேஐயோ

தெய்வமே

தவமுனிவரயாகஞ்செய்யத்தனங்கேட்பாரொன்றிருந்தோம்

தரணியைப்பறிக்கவந்தசதிதானேஇது

சதிதானே

அவமதியோநாடுகர்மானேசேனையடங்கலும்

அவர்க்கேகொடுத்துவிட்டார்மதிமோசம்இது

மதிமோசம்

நாடிமுந்துநகரிமுந்துநல்லரசுதாரிமுத்து

நடப்பாரோஇப்படி

நடப்பாரோ

௩௪௮ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

பேடைமயிலாளுடனேபிள்ளையும்பின்னேவாப்
பிரிவாரோளங்களைப்

பிரிவாரோ

வேதசாஸ்திரங்கற்றவிஸ்வமித்திரனுக்

கெவ்வளவும்வினையாதோதயை

வினையாதோ

மேதிரியாண்டிருந்தவீரனைப்

பரதவிக்கவிடலாமோகை

விடலாமோ

பாக்யமெல்லாம்பறித்துக்கொண்டுபழையபொன்னைத்

தாச்சொன்னுல்பதையாதோநெஞ்சம்

பதையாதோ

ஏக்கமுற்றுமறுமன்னையிரந்துபொன்னைத்

தருவேனென்றூவிரங்காதோமன

மிரங்காதோ

கொப்பளிக்கும்பாதமையோகொதைமலரடிடந்தால்

கொதிக்காதோமனங்

கொதிக்காதோ

சர்ப்பனையோதாங்களிந்த தவமுனிவன்கீழிருந்து

தளர்வோமோநெஞ்சந்

தளர்வோமோ

பிரசைகள்-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

புவிபுகழயோத்தியாரும்புனிதனாந்திருச்சங்கீன்ற

தவறிலாவரிச்சந்தரேந்தர் சற்குணமணியேபோற்றி

கவலைகொண்டழுதோரங்கள் காதகவிஸ்வமிதரன்

அவமதிக்காளாவோமோ அடியரும்வருகுவோமே.

வசனம்.

தேவரீரிந்தத் திருக்கோலத்துடனே பட்டணத்தைவிட்டு
போகவும் நாங்களிந்த மகாகாதகனான விஸ்வமித்திரன் சொல்லுந்
குஅடங்கிநிற்கவும் தகுமானாங்களும் கூடவேவருகிறோம் சுவாமி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-பைரவி.

பெருத்தநன்னகரில்வாழும் பிரசைகளேநீங்கள்மிக்க

வருத்தமாய்மொழியவேண்டாம் மனத்துயரொழிவீரெந்தன்

கருத்தினில்மதித்தேயந்தக் கவுசிகர்க்கரசையிந்தேன்

திருத்தமாயவாரசொற்கேட்டுத் திரமுடன்வாழ்குவீரோ.

வசனம்.

கேளுங்கள்பிரசைகளே எனக்காகநீங்கள்விசனப்பட்டவேண்டி
யதில்லைபுந்களுக்கொரு வருத்தமும்வராது என்மனம் பூர்வகமாய்
என்னுடையாசாங்கத்தைபவருக்கேகொடுத்தேன் என்கீர்த்திக்கு
ஹோதமில்லாமல் அவாசொற்படிபடிபுகள்.

பிரசைகள்-வசனம்.

தேவரீர் திருவாக்குக்குமறுவாக்குண்டோசுவாமி அப்படியே இருக்கக்கடவோம் எங்கள் தலைவிதிப்படியாச்சது மகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

ஒருகுறையும்வராது சுகமாயிருங்கள் பிரசைகளே.

இதுவும்-அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

அடா அப்பா தேபதாசா பெண்ணைச்சந்திரமதி சாயுந்திக்கு அக்காபோயிருப்போம் வாருங்கள்.

தேவதாசன்-வசனம்.

அப்படியேபோயிருப்போம் வாருமென்பிதாவே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

அரசுநன்னகராடு மளித்தரிச்சந்தரமன்னன்
உணசிதருமற்பொன்னையுவந்தளித்திடுவேனென்று
கரைசெறிசாயுண்ணிக் காதலியுடனிருக்க
முறைசெறியயே த்தியாளு முனிமனந்தளர்கின்றனே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகத் தன்னுடைய இராச்சியமுழுமையுந்தா
ளவார்த்ததுமல்லாமல் தொடர்வதுக்காகவந்த பொன்னையுந் தருகி
றெனென்று சம்மதித்த அரிச்சந்திரமகாராசனாவர் சாயுந்திக்கொ
யிலே வந்திருக்க அங்கே அயோத்தியாபுரியையாளவந்த தவமுனியா
கிய விஸ்வாமித்திராகாரிவிசனப்படுகிறவிதங்காண்க.

விஸ்வாமித்திரர்-விசனப்படுகிற-தரு.

இ-ம்-எதுகுலகூம்போதி-தாளம்-ஆதி.

இனிநானெப்படிமுடிப்பேன்-இந்தச்சபதம்

இனிநானெப்படிமுடிப்பேன்

சுனிப்பிடித்ததுபோல் இந்திரசபைதனில்

தர்க்கமிட்டேனையையோ-சாதிப்பதுவுமெய்யோ

யானையின்மேலொருபலசாவிவந்துநின்று

எறிந்தகவண்கல்லதுபோந்தூரம்

தாண்டுகொடுக்கச்சொன்னால் தளராமற்கொடுத்தின்

சுற்றுமெண்ணுமற்போனேன் க்கசாரம்

இனி

அடியு அரிச்சந்தாவிஸாசம்

ஆனமட்டும்பார்ப்போமென்றுகாட்டிவிழுத்துவிட்டேன்
அங்கே வெல்லநினைத்த
னெகவலைச்சற்பட்டேன்.

இனி

மாய்மிருகக்கூட்டத்தால் மலைபோலோர்பன் நியினால்
எளநாடழிக்கச்செய்தேன் வெகுமோசம்
நேயம்பண்ணுவானென்றெண்ணிநீச்சப்பெண்களை
விட்டேனீங்கிவிட்டானநியானோர்வித்யாசம்
சாயுமோநான்செய்யுந் தந்தராசாலவித்தையைக்கடக்க
னாயம்பிசகாத இந்த
நராதிடன்மெய்நிநடக்க

இனி

உண்டானபாக்யமெல்லா மொன்றுந்தப்பாமல்வாங்கி
யூர்கடக்கவிட்டும்பயப்படுவானோ
கண்டோரிருங்கவவன்கட்டியவஸ்திரங்களைச்
கைக்கொண்டுந்தயியத்ததைவிடுவானோ
பெண்டுபிள்ளைத்துயரத்தலும் பேத்யாநலானைவிட்டால்
கொண்டுவந்துன்பொன்தருவேன்
கூட்டுமென்றுபுறப்பட்டால்.

இனி

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

தம்பி மகாமாயசாலி அப்பயசல்ல நான்கொண்டு அழத்தெ
ங்குனார்கூடச்சாயவேணும்.

மகாமாயசாலி-வசனம்.

அண்ணை மகாமாயசித்தநாமிரண்டுபேருங் கூடக்கட்டிக்கெ
ண்டமுனோபா.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

தம்பிமகாமாயசாலி அப்படியூகிலுஞ் செய்துதொலைப்போ
வா ஏன்கவாமிஊனையிடுகிறீர்.

மகாமாயசாலி-வசனம்.

அண்ணைமகாமாயசித்தநா காட்டிலேயிருக்கிற வெகுகாலங்க
கிழநரி ஊனையிடுகிறது நீபார்த்திருக்கிறையா.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

தம்பி நான்பார்த்தகல்லை அது எப்படியிருக்கும்
மகாமாயசாலி-வசனம்.

அண்ணை இதோ இப்படிதானிருக்கும் நம்முடைய
னையிடுகிறதுபோல்.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

௮௮௧

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

அடா தஷ்டப்பயலே என்னடா சொல்லுகிறாய்

மகாமாயசாலி-வசனம்.

பின்னொன்றும்மில்லை சுவாமி தேவரீர் ஒண்டியாய்முதிநீரே
நாங்களுங்கூட அழுவோமாவென்று ஆலோசனை பண்ணுகிறோம் சு
வாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம். அடத்தாயோழி துஷ்டப்பயலே

மகாமாயசாலி-வசனம்.

என்சுவாமி உள்ளத்தைச்சொன்னால் சொன்னென்று வீழ்கிறீர்.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி,

வஞ்சனையாலேயந்த மன்னன்பொய்சொல்லானென்று
நெஞ்சந்தான் தளர்ந்து விஸ்வாமித்திரனைத் தெழுந்து
சஞ்சலத்துடன்புதுங்கித் தான் மறைத்திருக்க அந்த
தஞ்சமன்னவன் பால்மந்திரித்தலைவர்கள் தாம்வந்தாரோ.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக விஸ்வாமித்திரன் விசனப்பட்டு அரிச்சந்திர
ன் என்னபேசிக் கொள்ளுகிறானோ வென்று சரயுநதிக்கனாபிலேவ
ந்துபுதுங்கியிருக்க அரிச்சந்திரமகாராசனிடத்தில் மந்திரித் தலைவர்க
ள் விசாரிக்கவருகிற விதங்காண்க.

மந்திரித்தலைவர்-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-அடதாளம்.

ஐயையோவும்மைநாங்கொப்படிப்பிரிவோம் உன

தடைக்கலம்புகுந்தோமே-கூடவருவோம்

தெய்வமிப்படிசதிசெய்யுமென்று

திரணமுமறியோம்சிற்தையிற்குறிமோம்.

ஐயை

அடுக்குமோசொல்லுமுலகினிஷிந்தகுதுசெய்யத்

ககாது

அடல்கொண்டவிஸ்வாமித்திரர்கென்ன

வாது

தடுக்கொண்ணுதவினையும்வினைவதேது

விதிபொல்லாது

தவஞ்செய்யுமுனிவர் கொடுமைசெயச்

செல்லாது

தடுக்கண்டுசொல்லத்தெய்வ

மில்லையோ

நம்மைக்கோல்லும்புகவைக்கொன்றும்

கொலையோ

மிடுக்குள்ள அந்தமுனிவர்க்

கஞ்சி

மிரண்டோடிப்போவாரோபரப்பட்டுக்கெஞ்சி

(ஐயையே)

மந்திரித்தலைவர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆகிரி.
செங்கோல்செலுத்தியரசாளுந்திரிச்சங்கனித்ததிறல்வேந்தே
இங்கோழையெனவிந்த இளமாமயிலுந்திருமகனும்
தங்காது முன்றுதயங்கிவரத் தளருமுனதுதிருமுகத்தின்
சங்கர மும்போய்வருந்துவதைஸ்திரமாய்ப்பார்த்து மகிழ்வோமோ.

வசனம்.

ஐயையோ இத்தமகாபதிவிதைபான சந்திரமதியம்மனுந்தேவ
ரீர்திருக்குமாரனாகிய இத்தக்குழந்தைதேவதாசனும் பாத்தேசிகளைப்
பேரல இப்படிப்பரதவித்துவர வும்முடையசங்காரமும்போய் தீர்வு
ருத்தப்படாங்கொளப்படிப் பார்த்திருப்போமகவாமி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம் - காம்போதி.

வருந்திவந்துரைக்கவந்த மந்திரித்தலைவரேநீர்
பொருந்துமென்சத்தியத்துக்கோர்பொல்லாங்குநீனைக்கொணு
பெருந்தகைதனிப்பிறந்தோர்பெருவதுபுண்யபாவம்
இருந்தத்தமுனிவன்சொல்லுக்கிடரின்றிவாழ்குவீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரித்தலைவர்களே பூமியிலே பிறந்தபேருக்குநீ
லைநீங்கிதுபுண்யபாவமாகையால் நான்செய்த புண்ணியத்துக்கொ
ருவிரோதமில்லாமல் அந்த விஸ்வாமித்திர மகாரிஷியின் சொற்படி
கேட்டி வாழ்ந்திருங்கள் மந்திரித்தலைவர்களே.

மந்திரித்தலைவர்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

அதர்மமாயுமதுநாட்டையபகரித்ததுமல்லாமல்
முதல்வைத்தபொன்னைக்கேட்டி முடிந்தொருவழக்கைநாடிச்
சுதனுடன்மனையாளோமிந் தூரதேசத்திற்போகும்
விதம்நீனைந்திட்டவிஸ்வாமித்திரனுக்கிரங்குவாரோ.

வசனம்.

கேளுமெங்களாண்டவோ ரிஷிகளுக்கு அதர்மந் செய்யத்தகு
மால்லது அப்படி அதர்மத்துக்குட்பட்டீமோசஞ்செய்து நாட்டை
ப்பறித்துக்கொண்ட துமல்லாமல் முன்னேதான்வாங்கிவைத்தபொ
ன்னைத்தாவென்றுமொருவழக்கிட்டு அன்னியதேசத்திலேயோடிப்
போகத்தூரத்தலாமா அப்படிப்பட்ட விஸ்வாமித்திரமகாரிஷிக்குஇ
ங்கப்பட்டலாமா கவாமி.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

அவரொருங்காலுமோசஞ்செய்ததில்லை இப்படிப்பட்ட வா
ந்தகா சொல்ல வேண்டாமந்திரித்தலைவர்களே.

அரிச்சந்திரவிலாசம். ௩௩

மந்திரித்தலைவர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபிரவி.

அத்துடன்விட்டானேமுன் னருமையாய்த்தானங்கொண்ட
சொத்ததைத்தருவாயென்றுதொடர்வழக்கிட்டபாவி
இத்தலம்நீங்கிநாற்பத் தெட்டாநாள்தருவாயென்றோர்
மத்தனைக்காவல்வைக்கமனுநெறிக்கடுப்பதுண்டோ.

வசனம்.

அரிகரி அந்தமகாபாவிபாகிய'விஸ்வாமித்திரன்'நாட்டைப்பரித்து
கொண்டதோடே விட்டான தானம்வாங்கினபொன்னென்றும்அ
நைநாற்பத்தெம் நொளில் தரவேணுமென்றும்ஒருதரனைக்காவல்வை
க்கத்தருமானுமனுநீதிக்கடுக்குமாமகாநாசனே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

அவரெப்படிசெய்தாலும்நமக்குச்சந்தோஷம். நீங்களவர்களென்
நப்படியேகேட்டிருங்கள்மந்திரித்தலைவர்களே.

மந்திரித்தலைவர்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

ஆண்டதோர்பணிகளெல்லாம் பொறுக்கியேகழட்டிக்கொண்டு
ண்டதோர்வஸ்திரந்தன்னை நியூரியுநிந்துகொண்டான்
நான்மொபாதகஞ்செய்துரோகியாமவனைக்கொன்றே
ஆண்டவரேயுமக்கே யருமுடிகூட்டிவைப்போம்.

வசனம்.

சுற்றுமிரக்கமில்லாமல்நீங்கள் தரித்திருந்த ஆபரணத்தையும்உதி
ந்தியிருந்தவஸ்திரத்தையும் பரித்துக்கொண்டுஇப்படியலையிட்ட
தமகாபாவிபானவிஸ்வாமித்திரனைவதைத்துஎங்களாண்டவரேயுமக்
தப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்விப்போம் அதிநன்றோஷமில்லைமகாநாச
னே.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

அரிகரியிந்தவார்த்தை யறநெறிக்கடுத்திடாதே
விரிசதுர்மமையின்நீதி விளங்கிய'விஸ்வாமித்திரன்'
இவலனாகவந்தா லீவதுபெரிதோபாக்கியம்
நரகங்கைக்கொள்ளவேண்டாம்நாதனென்றவர்கீழ்வாழ்வீர்.

வசனம்.

அரிகரிஅரிகரிஇப்படிதருமத்துக்கு விரோதமானவார்த்தைகளை

ச்சொல்லலாமாசதுர்வேதங்களுடையமுடிவைபுமறிந்து தாமேபிரம
மாயப்பிரகாசிக்கப்பட்டவிஸ்வமித்திராதேகியென்றால்நான் கொடுக்
கத்தகாததொன்றுண்டோ இப்போதுநீங்கள் சொல்லுகிறத்திலேநக
ப்பிராப்தியாகுமப்படிவரவொட்டாமல் அவரையே ராசாவாகப்பாவி
த்து அவர்கட்டளையிட்டபடிநடவுங்கள்மந்திரித்தலைவர்களே.

மந்திரித்தலைவர்கள்-வசனம்.

எங்களுடையபிரார்த்துவபுண்யவசமிப்படியிருந்தால் நீஸ்வராந்
ஸ்வராதேவீருத்தாரப்படிக்கேநடக்கக்கூடவோம்சுவாமி.

பொது-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவாளி.

சீலமிக்குடிகளுடன் திகழுமந்திரித்தலைவர்களும்
பாலர்முதல்பெரியோரும் பதைபதைத்துக்கதறியழு
ஞாலம்புகழரிச்சந்திர நராதிபதிதன்மனதை
மேலுஞ்சோதிக்கவிஸ்வமித்திரன்வந்துற்றனனே.

வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக அழுதுவருகிறபிரசைகளை யெல்லாம் நிறுத்தி
பிரிப்புமறைந்திருந்தவிஸ்வமித்திரன் அரிச்சந்திரமகாராசனைச்சோ
திக்கவருகிறவிதங்காண்க.

விஸ்வமித்திரன்-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

அறிவேன் அறிவேன்காணும்நீசெய்கபடம்

அறிவேன் அறிவேன்காணும்

அறிவேனறிவேனுன்னை அரிச்சந்திரனெனவே
அசதம்பங்குடிகொண்டதோஜயோவுன்னினைவை
அன்னியாயமாகக்காட்டில்மிருகங்களைவதைத்தா
யருந்தவந்தோர்க்குதவியானகாட்டைச்சிதைத்தாம்
பன்னுமென்மந்திரசிருஷ்டிப்பன்றிந்நையுங்கொன்றாய்
பாணையர்தனையடிந்துப்பாசுகன்போலேநின்றாய்
செப்பிவிதைகன்செகச்சாலப்புரட்டுமந்தாம்
செம்மையாய்ங்குற்றநீதான்செய்வாயனெகந்தந்தாம்
ஒப்புச்சொல்லவென்றாலுமுன்னிப்போற்கிடையாது
ஒரேவுபாயவிந்தையுன்றிடத்திருக்குஞ்சுது
பார்த்தவர்க்குமெப்பாகவேபட்டாயிஷைகந்தந்தாய்
பஞ்சைசரிவிதவென்றுசொல்லச்சிந்நைத்தாய்
தூத்தாரணமந்திரிகள்சோல்லுக்கேசம்மதித்தாய்
சுத்தப்புரட்டவென்றால்சரிபெயர்வென்னுதித்தாய்

(அ. 1)

(அ. 2)

(அ. 3)

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஜாபி.

ஹைவிவிவிருந்ததாலும் வஞ்சனைப்புரட்டிதெல்லாம்
ஹைவறக்கேட்டேன் கண்டேன் கொடுமசெய்யரிச்சந்திரர்களை
ஹையுமுன்செல்வம்நாடு நீயேகைக்கொள்வாயென்னே
நிறல்மிசுபிராணனோடு விட்டால்போய்விடுவேனப்பா.

வசனம்.

போதும்போதும்ஓய் அரிச்சந்திரமகாராஜனே தெய்வாதீனமா
நான்மறைவிலே கேட்டுக்கொண்டிருந்தபடியினாலே நீமந்திரிகளு
னேபேசிக்கொண்டிருதுவார்த்தைகளெல்லாம் கேட்டேன் கண்
நினாலுங்கண்டேன் நீசெய்கின்றவயபாயத்தைப்பார்த்தால் நமக்குப்
பயமாயிருக்கின்றது உன்னாடு நகரத்தைநீயேவாங்கிக்கொண்டுஎன்
ரப்பிராணனுடனேவிட்டுவிட்டால் ஒடிப்போய் விடுகிறேனப்பா.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

யிமினில்வராதவார்த்தை வம்புகளாகப்பேசு
யெனைத்து வித்தேசம் நிலவாமெல்லாங்கண்டேன்
யும்கான் கொடுப்பேனுட்டை யதனைக்கைக்கொள்ளாயாகில்
யரிந்தீயனாவாய் செய்தகுற்றமும்போகாதே.

வசனம்.

இப்போதுநானென்றுகிசால்லுகிறேன்கேளும் இத்தராச்சியத்தை
னக்கேகொடுத்துவிடுகிறேனதைநீயேற்றுக்கொண்டாலாச்சுது இ
லாவிட்டால் பாவிகளிலேயெல்லாம்மகாபாவியாவாய் அபெதப்படி
யன்றால்காட்டிலே இருக்கின்றவாய் விடாச்சாதிகளையெல்லாங்
காலேசெய்தாய் நானுண்டுபண்ணியனுப்பினபெண்களிடத்தில் ஆ
ல்பாடல்களைக்கேட்டு அவர்களையுமடித்தாய் நான்மந்திரசக்தியினு
லசிருஷ்டித்தபன்றியையுங்கொன்றாய் அந்தப்பாவங்களை யெல்லா
கைக்கொள்ளவேணும்பாவத்துக்குப்பயந்தால் என்சொம்படிஇந்
நாட்டைநீகைக்கொள்ளவேணும் தூரநில்லு தூரநில்லு.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-வராளி.

நியோர்கள்செய்தபிழைபெர் நியோர்கள்பொறுப்பதுவுஞ்சீர்தானையா
நியாமவிவ்வார்த்தையென்னுடனேயுரைத்ததனுற்குணந்தானுண்டோ
நியேதும்பிசகிடேனியான்வ டென்னுட்டைநான் போய் சென்ற
நைவானபொன் கொடுப்பேன் ஆள்விடுவாப்தவப் பெருமைக்கொ
ந்தேபோற்றி.

வசனம்.

ஓரகாலத்திலுஞ்சொன்னசொற்பிசகேன் சிறியோர்கள்செய்த
சொற்றமெல்லாம்பெரியோர்களபொறுக்கக்கடவர் ஆகையால்தவசிகா
மணியாகியதேவரீர் அடியேன்செய்தகுற்றமெல்லாம்பொறுத்துஒரு
ஆகாயனுப்பினுலுமக்குக்கொடுக்கவேண்டியபொன்னைக்கொடுத்து
வெடுக்கிறேன் தேவரீர் இந்நாட்டையாண்டுகொள்ளும்நீர்மறுத்தொன்று
ஞ்சொல்லாமல் திருவுளமிரங்கியுத்தரவுகொடுஞ்சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

நல்லது நல்லது இந்தக்குற்றமும்பொறுத்தேன் சொற்றவற்றும்
என்பொன்னையெல்லாம்பாற்பத்தெட்டுநாளில்சரியாய்ச்செலுத்தி
ப்போகும்.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

அதற்கொருதடையா ஆளனுப்பும் சுவாமி.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்- சாவேரி.

கோபஞ்செய்விஸ்வாமித்ரன் கோமலர்ப்பாதம்போற்றிப்
பூபதியரிச்சந்தரன் றுன்பொன்னுக்காளனுப்புமென்னத்
தாபதர்பணிபுமந்தத்தவமுனிநினைத்ததாலே
சாபம்போல்சுக்ராசாரி தரகனென்றெதிர்வந்தானே.

வசனம்.

அரிச்சந்திரமகாராஜனுண்வ்பொன்னைத்தருகிறேன் ஆளனுப்பு
றென்றுசொல்லவிஸ்வாமித்திரமகாரிஷி சுக்ராசாரியைமனதுலேநினை
க்கநட்சத்திரத்தரகனாக வருகிறவிதங்காண்க.

நட்சத்திரத்தரகன்வருகிற-தரு-இ-ம்-காம்போதி - அடதாளம்.

தரகன்வந்தானே-நட்சத்திரத்-தரகன்வந்தானே

வரவேண்டியபொன்னுக்காளைக்காட்டிவிட்டால்
வதைபாமலேசித்ர வதைசெய்மகாசித்ரத

(தரகன்)

வெடுவெடென்றுபேசிக்கையை-விசினிசி

மின்னுற்பூணுலேமன்னித்திருத்திக்கொண்டு-ஆகா
கடுகித்துமகாவேகத்துடனடந்து

கறுவிக்கறுவித்தனக்குள்ளேசிரித்துக்கொண்டு

நடுநடுங்கியர்தவரிச்சந்திரமகாராசன்

நமஸ்காரமென்றுசொல்லநமக்கென்னவென்றுபொல்லாத (த)

அரிச்சந்திரவிலாசம். ஈ அ ௭

சாண்கயிற்றினிலண்ணந்தாள்போடுவேனென்றும்
 தடுத்திச்சொன்னுல்கிட்டிக்கோல்போடுவேனென்றும் - ஆகா
 வீண்வார்த்தைபேசினுல்முதுகில்கல்லைவத்து
 மேலேயேறிக்கொண்டுமீசையைமூப்பேனென்றும்
 காண்பீர்களெல்லோருமிந்தவரிச்சந்திரனைக்
 கசக்கிப்பிழிவேனென்றுகாட்டுவன்சாமர்த்தியமென்றுநீதர)
 பெண்சாதிபமுதாலும் பிள்ளைவந்தமுதாலும்
 பெரிபொர்வந்தமுதாலும்விடுவேனே-ஆகா
 கண்சாடையினுலுங்கைக்கூலியினுலும்
 கள்ளவுபசாரத்துட்படுவேனே
 எண்ணஞ்சம்பளமெனக்கீழும்விஸ்வாமித்திரர்த்
 கிரண்டஞ்செய்தோதகமெனக்கேனென்றுபாதகத் (தரகன்)
 நட்சத்திரத்தரகன்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.
 சாட்டியாவிறுகச்சுற்றித்தாணியிற்சுழலவேவிட
 டாட்டியபம்பரம்போலாட்டுவேனெனவரானுலும்
 காட்டுமென்கண்ணிற்பொன்னைக்கக்கவைத்தீடுவேன் கையை
 நீட்டிடும்கவிஸ்வாமித்ரநித்யமாதவரோபோற்றி.

வசனம்.

நமஸ்காஞ்சுவாமி விஸ்வாதுத்திரமகாரிஷியேஜர் உமக்கெவ்வ
 யுபொன்கொடுக்கவேனுமோஅவர்களைமாததிரம் உம்முதையகை
 யைநீட்டிங்காட்டிவிட்டாலதுபோதும் அவனையல்லோகல்லோலப்ப
 டித்திப்பம்பரம்போலாட்டிவிட்டுப்பணத்தைபுங்கக்கவைப்பேன்சா
 டிவிடும்காட்டிவிடும்.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாண

காட்டுதற்கையமுண்டேகசட்டரிச்சந்திரன்நன்னை
 ஆட்டுவாய்ப்பம்பரம்போலவன்மகன்மனையானோடும்
 வாட்டமுற்றழவேபொன்னைவாங்குவாய்ப்பெரிதீதல்ல
 பூட்டுமுன்திராணியாலோர்பொய்வரச்செய்குவாயே.

வசனம்.

சேளும்நட்சத்திரத்தரகரே நானிந்தஅரிச்சந்திரனைக் காட்டுதற்
 கருசங்கேகமாநீவனைப்பம்பரம்போலாட்டி அவன்ஒபண்சாதிபி
 னையெல்லாங்கதறிபழத்தக்கதாகப்பொன்னைஅவன்கையில்வாங்கு
 மறற்கொருசந்தேகமா அதுபெரிதல்லஎவ்விதமாகிலும் உன்சாமர்
 தியத்தினுலே அவன்வாயிலொரு பொய்வரச்செய்யவேணும் அது
 ன்உம்மிடதிராணி.

௪௮௮ அரிச்சந்தரவிலாசம்.

நட்சத்திரத்தாரன்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

பொய்யையுஞ்சொல்லச்செய்தோன் பொன்னையும்வாங்கிவைப்பேன்
செய்யுமென் திராணியெல்லாந்தேவரீர்தாமேகாண்பீர்
மைவிழியானசந்தரமதியுடன்மகனும்மேங்கி
வைவதிலழுதுவாடிநவிவதிலிரங்குவேனே.

வசனம்.

கேளுஞ்சுவாமி விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே அப்ரயோசகனான அ
ந்த அரிச்சந்தரனைப்பொய்சொல்லச்செய்திதும் அவன்மையில்பொ
ன்னைவாங்குகிறதுமெனக்கொருபெரிதல்ல அவனழ அவன்பெண்சா
தியழ அவன்பின்னையழ அவர்கள்படப்போகிறார்களேபாடு அதைக்க
ண்டுஏதாகிலுங் கொஞ்சமிரக்கப்படுவேனே அதுவெல்லாந்தேவரீர்
காணப்போகிறீர்விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோசனம்.

காண்பதுமெய்யேயிரந்தக் கபடனாமரிச்சந்தரற்கு
சாண்கயிறழிகிட்டிச்சோற்றப்பாமற்செலுத்தமேலும்
மாண்புகோட்டில்வைப்பாய்வாங்கிக்கொள்ளாட்டையென்பாய்
தூண்பெறுபுயனிசைந்தாற்றுளையைப்போலழைத்துவாராய்.

வசனம்.

கேளும்நட்சத்திரத்தாகோ பொன்னைவாங்குகிறதுதானிருக்கிற
தே அதற்குள்ளாகநீர்வனைப்படுத்துகிற நானாவித இம்சைகளிலேநீ
ன்வருத்தப்படுகிறீர் உம்மிட நாட்டைக்கொடுத்துவிடச் சொல்லு
மேன்றீர்க்காமாயாண்டுகொள்ளுமென்றுசொல்லும் அவன்சம்மதித்த
வந்தால் அவனைநம்மிடதுரையென்றுநினைத்துச்சோடசவுபசாரத்து
னையழைத்துவாரும்இதுதானமக்குவேண்டியதுபோம்.

நட்சத்திரத்தாகன்-வசனம்.

ஆனால்ஆனைக்காட்டிவிடும்

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

இதோநிற்கிறுனே இவன்தானரிச்சந்திரமகாராசன் யானையின்
ருமலேநின் றுகவண்கல்லெறிந்ததூரம்பொன்னைஒரோகுப்பலாக நா
பத்தெட்டுநானைக்குள்ளாகவாங்கிக்கொள்ளும்.

நட்சத்திரத்தாகன்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

நம்மைநீரழைக்கவேணும்நாளுந்மாத்திருக்கவேணும்
செம்மையாய்ப்பேசவேணும்சிறித்துநான்மகிழவேணும்
கும்பலாய்க்கெடுவிற்பொன்னைக்கொட்டுமுன் தெண்டிப்பேணன்
இம்மென்றாலெழுந்துபோவேனில்லையென்றுணர்த்தானென் பேன்

அரிச்சந்திரவிலாசம். ௪ அக்

வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனே சேனும்நாமானல்பிராமணன்
நமக்கேதுவேளையும்புந்நோன்றும்சம்மநீர்தேடியழைச்சவேணும்
நீரும்உம்முடையஆம்புடையாளும்பிள்ளையும் நம்மைக்காத்துக்கொ
ண்டுகூடவேயிருக்கவேணும் நான்கேட்டபோது பொன்னைக்கும்ப
லாப்ச்கொட்டிக்கொடுக்கவணும்சந்தேதடைப்பட்டாலேதோ நம்மி
டையகிலிருக்கிறஆயுதங்களாலேஉம்மநான் தெண்டிக்கவேண்டிய
ருக்கும்அழைத்தபோதாவதுபொன்னைக்கேட்டபோதாவது நாம்நெ
ண்டிக்கிறபோதாவதுசந்தேஆவென்றாலுடனேபோய்விடுவேன் இ
ல்லையென்றுசொன்னேன்று சொல்லுவேன்சற்குச் சம்மதியான
வருகிறேன்சொல்லும்.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னிடாசி.

தெண்டிக்கப்பொன்னைக்கேட்கச்செப்புமென்கெடுவிற்குள்ளே
கண்டிக்கத்தேவரீர்க்குக்கனவதிகாரமுண்டி
பெண்டிடன்பிள்ளைநானும்பெருத்ததோர்பிழைசெய்தாலும்
கொண்டிடன்பொறுப்பிரெங்கள்குலதெய்வம்நீசுவாமி.

வசனம்.

உம்மையெங்கள்குலதெய்வம்போலவைத்திருப்போமேயல்லது
குறைவில்லைபொன்னைக்கொடுக்கிறவனர்க்கும் தேவரீருடையதண்ட
னைக்குட்பட்டுச்சொற்படிநடப்போமேயல்லது ஒருவித்தியாசங்களு
ம்வராதுகிருபைசெய்துகூடவாருஞ்சுவாமி.

தாகன்-வசனம்,

எனக்கிப்போது தான் சந்தோஷம் இனிமேலிருக்கிறது வயி
ற்றெரிச்சல்.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-கல்பாணி.

காதினிலொன்றுசொல்வேன்கருத்தினிலவைத்துக்கொள்ளும்
சாதமுங்கறியும்நெய்யுந்தயிருடன் கொடுக்கச்சொல்லும்
போதவேபொன்வந்தாக்காபுற்சிப்பேனென்றுரைப்பீர்தந்தால்
மாதமுமநானுமெண்ணிவாங்குஞ்சம்பளங்கூட்டாதே.

வசனம்.

இன்னமொருஇரகசியங்காதிலேசொல்லுகிறேன்மனதிலேவை
த்துக்கொள்ளும் அவர்கள்சாப்பிடுகிறபோதுகாயிலேகிழங்குளையுமக்
குககெடுக்கவருவார்கள்நீரதைவாங்காமல்லதயிர்தெய்கறியுடனே
திவ்யமானபோசனம்வேணுமென்றுகேளும்ஒருவேளையதுவந்திட.

த்தாலும் என்பணத்தைக்கொடுத்தாவிட்டால் சாப்பிடுவேனென்று சொல்லும் அப்படிப்பணத்தைக்கொடுத்தாவிட்டாலும் நின்றமாதமும்தாஞ்சுங்கணக்கெண்ணிக்கொண்டெம்முடைய இஷ்டப்படிக்குச்சம்பளங்கேளும் அதற்குவழியில்லாமற்போகும் அதுதான் ஆனே மடக்கிக்கொள்ளும் ரட்சத்திரத்தாகரே.

தரகன்-வசனம்.

ஒருபோது சாப்பிட்டேனான்னுமூன்று நாளைக்குப்பசிபெடாமல் கொட்டித்துக்கொண்டு அவனைப்படுத்துகிறபாட்டிலே சும்பல்கும்பலாகப்பொய்யைக்கொட்டப் போகிறுந்தடைபென்ன இருக்கிறதுகவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

பொன்னைக் கொடுத்தாவிடுவீரா நான் போய்வராவனே அரிச்சந்திரமகாராசனே நம்மிடச்சித்தயன்பிராமணப்பிள்ளை சாக்ரதையாய்வைத்துக்கொண்டிருந்தும்.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

அடியேன் பிராணனிருக்கிறவனைக்கும் ஒரு குறைவுமில்லை இத்தமட்டுக்கு மத்திரவு கொடுக்கவேணும் சுவாமி விஸ்வாமித்திரரே.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

அறியாத பிராமணப்பிள்ளையென்று ஏய்க்கப்போகிறாய் சாக்ரதையாய்ப்பொன்னைச்சேர்த்துவிடும்.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

சேவரீர்கூடவேவாரும் ரட்சத்திரத்தாகரே மெதுவாய்மைத்துக் கொண்டுபோகிறேன் நடந்துவாரும் சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

ஏதடானனக்கு முன்னேயெட்டிவைத்தாய் நான் வரமாட்டேன் நான் வரமாட்டேன்.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

தேவரீர்சித்தத்துக்கு அடியேன் செய்ததெல்லாங்குற்றம்பொறுத்திராட்சிக்கவேணும் சுவாமி.

பொது விருத்தம்-இ-ம்-செஞ்சருட்டி.

கண்டகவிஸ்வாமி க்ரான்கபடத்தால் நகனாவாங்கி என் டிசைபு குழங்காதித்தெரிநதன்மணையானோடுங் குண்டிணிதாக் கொடுங்குறைந்தரிச்சந்திரன்போகக் கண்ட-ந்தசத்யகீர்த்திகலங்கியேவருகின்றானே.

வசனம்.

விஸ்வாமித்திரர் செம்ப்தபொல்லாங்கினுலேபிள்ளையும் பெண்சாதி
ந்யுதுயரத்துடனே பின்வாநட்சத்திரத்தாகனைக்கூட்டிக்கொண்டுகா
சிப்பட்டணத்தைத்தேடி அரிச்சந்திரமகாராஜன்நடக்க அவரைத்தே
டிக்கொண்டுசத்தியகீர்த்தியாகிய மந்திரிவருகிறவிதங்காண்க.

சத்தியகீர்த்திவருகிற-தரு-இ-ம்-செஞ்சருட்டி- தாளம்-மீகரம்.

தெய்வம்பொதுவென்பதுபொய்யோ-அதர்மமெய்யோ	
தெய்வம்பொதுவென்பதுபொய்யோ-ஐயையோஐயையோ	(தெய்)
செய்யும்வகையினியொன்று மறியேன்	
திருவுளச்செயலென்று குறியேன்	(தெய்)
சக்ரேஸ்வரனரிச்சந்திரமகாராஜன்	மகாவிசுவாசன்
தருமநீதிபிசகிலாப்ர	காசன்
எக்காலமும்பொய்யில்லா	வாயன்
இளைத்தோருக்குநாளுஞ்	சகரியன்
தக்கோர்மிகப்புதுநூல்	தூயன்
தளரலாமோவெனது	நேயன் (தெய்)
தருமமிவளென்றாற்சலியாதே	பொய்யலியாதே
தவமுமிவள்நொந்தாள்	கெலியாதே
கருமமோசந்திரமதியாந்	தாய்க்குத்
கலங்கம்செய்விஸ்வாமித்திரப்	பேய்க்குத்
தர்மமேதுஅதர்ம	வாய்க்குத்
தருமநுந்துண்டோதலைவிதி	நோய்க்குத் (தெய்)
தவஞ்செய்துவருமைபாய் பெற்றபாலன்சுருணசீலன்	
தழைத்திந்தேவதாசனான	லோலன்
எவரைவிட்டதுசநிர்	லாதே
இந்தவிஸ்வாமித்திரன்சுதுநில	லாதே
கவலைபோமோவிதிபொல்	லாதே
காலம்வராமற்கதிசெல்	லாதே

தெய்வம்பொதுவென்பதுபொய்யோ-அதர்மமெய்யோ
தெய்வம்பொதுவென்பதுபொய்யோ
ஐயையோஐயோ-செய்வம்பொதுவென்பதுபொய்யோ

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம் இ-ம்.கண்டா

கண்களாலிந்தக்காட்சி காணவும்பெற்றேனையா
மண்முதன்மரங்கண்மற்ற கிசைநுழுகுடாதோ
வண்மதிமுகத்தாள்சந்திர மதியுடன்மகனும்நீயும்
பண்மீசாடக்கச்சுண்டொழுவனென்பியுனே.

வசனம்.

கேளும்எங்களாண்டவராகிய இராஜசக்ரேஸ்வரா என்னதுதாயாகிய
யசந்திரமதியம்மனுமீ இந்ததவப்புத்ரானுகிய தேவதாசனுந்தேவரீரும்
பாதகமலங்கள்நோவ நடக்கின்றதைக்கண்டால்மண்மரங்கள்முதலா
கியதுமுருகாதாஜையையோ இப்படிவருத்தப்பட்டுநீங்கள்நடக்கிறதை
ப்பார்த்திருந்தும்ரான் பட்டணத்திலிருந்துவாழ்கிறதானானுங்கூடவே
வருகிறேன்சுவாமி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரீ:

என்னிலுமழகுமாறியேங்கியோர்பரதேசியோல
மன்னுள்ளனகளைவிட்டுவருவதேன்மந்திரிநீதான்
பன்னியவிஸ்வாமிததிரர் பருத்தநாடரசுசெய்ய
உண்ணையல்லாதுவேறேருமற்றுநனைவருண்டோ.

வசனம்.

வாராயெனதுவிவேகமந்திரியாகியசத்தியகீர்த்தி நான்ருன்பர
தேசியன்றிருந்தால் என்னிலும்பரதேசியாயமுகுமாறி இப்படிவரு
வானேன் அந்தவிஸ்வாமித்திரமகாரிஷிக்குஇராசாங்கம்மடண்ணுகிறதற்
குச்சநாயமரபிருக்களன்னையல்லது உரித்தானமந்திரியுண்டோபோ
ய்விடுபோய்விடு சத்தியகீர்த்தி.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆகிரி.

காறுபாரொன்றும்வேண்டாங்கருதியபாக்யம்வேண்டாம்
பேறுமதருளேயும்மைப்பிரிந்துநானிருக்கமாட்டேன்
நீறணிமுனிவனுக்கேநிலைமையோவடிமையோநான்
சோறுவேண்டாதபேர்க்குத்தரித்திரமுண்டோசுவாமி.

வசனம்.

கேளும்எங்களாண்டவராகிய இராசசக்ரேஸ்வரா அந்தவிஸ்வாமி
த்திரமகாரிஷிக்குநானேதாகிலும்சொந்தமனுஷனானல்லதுநானேதா
கிலும்அவருக்கடிமையா அவரிடத்திலெனக்கு மந்திரித்தன்மைவே
ண்டாய்மாரிடத்திலேயாவதுசம்பளம்வேண்டியவன் தானேசேவிக்
கவேண்டும் சோறுவேண்டாதபேருக்குத் தரித்திரமுண்டா உம்மை
விட்டுநான்பிரியமாட்டேன் சுவாமி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

ஆடையாபரணாச்சியமடங்கலுமவர்க்கேதந்தேன்
தேடியவானேசேனைத்திரளெலாமவர்க்கேதந்தேன்
காடெலாங்கடந்தேயந்தகாசிக்கேசென்றுபொண்ணை
தேடப்போமென்பின் பிடுத்துதினகத்திவொயோமந்திரி.

வசனம்.

கேளாய்சத்தியகீர்த்தி என்னுடைய ராமநகரம் யானேசேனே ஆடை
பாணமுதல் சிவனும் அந்தவிஸ்வாமித்திர நக்கே கொடுத்துவிட்டே
அவருக்குக் கொடுக்க வண்டியகடனுக்காகக்கூடப்பட்டணம்போய்
சக்கப்போகிறேன் என்பின்னே நீயாவந்து அலைச்சல்படவேண்டி
வலுமந்திரி.

சத்திகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

அக்கினிக்குழியிலென்னே யழுத்தியேவதைத்திட்டாலும்
உகரமாய்சிவவாமித்ரா னெங்கேயசயித்திட்டாலும்
சொகதிபேதளருங் கள் துயாத் தையானுங்கூடக்
கக்கிஷமில்லாமற்பாதி கைக்கொள்ளாதிருந்திடேனே.

வசனம்.

என்னையக்கினிக்குழியிலென்னிச்சித்திரவதைதயாகவதைத்தாலும்
அந்தவிஸ்வாமித்திரநிச்சிக்குக்கோபர்வந்துசாம்பலாகக்கூடித்தாலும்
எட்டிகிறதுக்கத்தைதானுங்கூடவிருத்தபலிக்கிறதேயல்லது ஒருநக
ப்போதாவதுகாரணிகேயிருக்கமட்டேன்சுவாமி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-வராளி.

என்றான்பட்டகருமமெல்லாம் தான் என்றென்கேவனுமல்லல்
ன்போய்ப்படுகம்பாடெல்லாம்நீ யானுப்படுகவேன்றாலும்
ன்சேர்வேள்விமுனிவிலவாமித்திரமனதிரச்சலிபாரோ
ன்போல்விழியாளுடஸ்மகனும் வருவாரீர்போயவருவாயே.

வசனம்.

கேளாமெனதுவிவேகமந்திரியாய்சத்தியகீர்த்திநான்தான் பட்டக
த்தைத்தான்தான் அனுபவிக்க வேண்டுமெயல்லது ஒருவர்கருமத்
தெயருவானுபவிக்கமாட்டார்கள் அசப்படியிருக்காலும்கெட்டிக்கா
ணமந்திரியைமேசஞ்செய்ததைத்துக்கொண்டு போய்விட்டானெ
றுவிஸ்வாமித்திரர்சங்குக்கொள்ளுவார்ஆகையா லென்பெண்சாதி
னேதென்னுடன்கூடவருவார்களீர்பட்டணம்போய்ச்சேருமந்திரி

நட்சத்திரத்தாகன்-வசனம்.

ஓப்பூய் அரிச்சந்திராதாரசனேநீரும்உம்முடைய பெண்சாதிபிள்
உரு

னையுந் கூடிக்கொண்டுபோகிறதும் நம்மைக்காட்டிலேவிட்டு விடுகிறது
மாலுமோசஞ்செய்தான் இதோமோசஞ்செய்தான்.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

சத்தியகீர்த்திக்குச்சொல்லியசமாதானத்தில் உவமையாகச் சொ
ன்னெயல்வது உம்மையொருக்காலும் விட்டுப்பிரியோமசுவாமிநட்ச
திரத்தாகரே-

தரகன்-வசனம்.

ஆனல்சந்தோஷம் ஆனல்சந்தோஷம்.

சத்தியகீர்த்தி - புலம்பல்-தரு-இ-ம்-எனது குலகாம்போதி-தாளம்-ஆதி

அன்புடனென்றானென்னையாதரிப்பாரென்று சொல்லி
அடுத்தேனெனார் விடுத்தேனெனார்

முன்பினைண்ணுமென்னெழுமறியாரைப்போல

மோசஞ்செய்யநினைத்திட்டமொழிதானோவேறூர்பழிதானோ

என்னெப்பெற்றதாய்தந்தையெல்லாம்நீயென்றிருந்தேன்

ஏங்கிப்பாதவிக்கவிடலாமோசகிக்கப் படலாமோ

தனைநம்பியிருந்தபேரைத்தனக்குவருத்தம்வந்தால்

தள்ளிவிடவெண்ணிகஞ்சந்தரிப்பாரோ நமஸ்கரிப்பாரோ

நமஸ்கரிப்பாரோ நமஸ்கரிப்பாரோ

நம்பினவர் போனல்பின் புலருவாரோலந் தருவாரோ

கூடுபொனல்கூட்டிலுள்ளாகுற்றயிர்போகாததுண்டோ

சூழையுதென்மனையோவீதிஞாயம்ஒகோ இதுமாய்

காமிலையிந்தப்பூமிக்ககஞ்செய்தெண்ணிமெள்ளக் முடிவாரோ

கடிவாரோவினையம் முடிவாரோ

பாடுவந்துநெர்த்திட்டா லுப்பழிவந்தடுத்திட்டாலும்

பற்றுதல்விட்டரைக்கணமொழிவேனோகுது மொழிவேனோ

அரிச்சந்திரன்--விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

மனைவியாகணநானும் வருமித்தந்தரகன்கையில்

சனங்குலேயையெமங்கன் காட்சியையையுங்குடத்

தினமுங்கண்டழிவாவப்பா சி-தித்தாய்நுபயவேண்டாம்

தனிமதிசந்தயகீர்த்தி தளராமல்வருகுவாயே.

வசனம்.

கேளப்பாளனதுவிலைமந்திரியாகியசத்தியகீர்த்திகாங்கள் மு
றுபெறும்இந்தந்தசத்திரத்தாகன்கையில்படப்போகிறபாட்டையுந்
நீத்துஅழிவேண்டாமாயிசனப்படவேண்டாமாவாவா.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா-

இடிவந்தேவிமூர்கிட்டா லுமிவர்கையில்நாடெல்லோரும்
கடனுக்காய்ப்பாடுபட்டுக்கலக்கமுற்றமுதிட்டாலும்
மடிவிலாவெனதுநெஞ்சம்வருந்துமோகநுத்தமாட்டேன்
படிமிசைரான்செய்புணயம்பலித்ததுபுனிதனுனேன்.

வசனம்.

கேளுஞ்சுவாமியெங்குளாண்டவராகியஇராசசக்ரோசுவரா இப்போ
தல்லவோரான்புனிதனுனேன் கடனுக்காகநீங்கள்படுகிற பாடெல்லாம்
நானும்படுவேனெயல்லதுதளரமாட்டேன் உள்ளபடியாகிறது நடவும்க
வாமி.

பொது-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவாரளி.

வாடியமூமந்திரியைமன்னனுடன்வாச்செய்தே
நடியந்தசுவகாசநகரையெண்ணித்தானடக்கக்
காடுமலைமிகச்சூழங்கடுமபாலேவனத்தில்வர
நீடுமூனிமாய்கையினுல்நேர்த்துன்பம்புகல்வேனே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகச்சத்தியகீர்த்தியாகியமந்திரியையுங்கூட அனழத்
துக்கொண்டிசந்திரமதியம்மனுந்தேவதாசனும்அரிச்சந்திரமகாபாசனும்
நட்சத்திரத்தாகருடனேகூடக்காசிப்பட்டணந்தேடி ஆரண்யத்திலுபா
லேவனக்கில்வருபபொதுவிசுவாமித்திரமாய்கையினுல்அவர்கள்ஆன்
பப்படுகிறவிதங்காண்க.

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-வாரளி.

இந்தவெண்மணலுஞ்செந்தழல்போ ஶீருக்குதேசதிக்கவென்வச
னோ, சந்தையேயம்மாசத்தியகீர்த்திதிக்குதேயென செய்கேனைபோ, ச
நாப்பாதஞ்சிலக்குதேசுவந்துகறுக்கென்றுகொட்டளிக்கிறதே, முத்த
மன்செய்ததிவினைப்பயனோமுடிவிதுவாகுமோவறியேன்.

வசனம்.

ஆன்னைப்பெற்றஅய்யனே அம்பாஆசத்தியகீர்த்தி இந்தாணல்
நெருப்புப்போலக்கொடுக்கின்றதேபாசமெல்லாஞ்சுவந்து சொப்பானிக்
கிறதே இப்படி தகித்தாலன்றான்சகிக்கவசமோ இதுதான்முன் சென்
னத்தில்செய்தபாவமோஇனிஎப்படி முடியுமோஎன்னைசெய்யேன்என்
னசெய்யேன்சசுவரா.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-சௌராஷ்டகம்.

ஐயையோமகனைபிடுந்துயரமாற்றவோதந்தையைப்பார்த்தால்
வையுகமழுமேபெற்றதோரெந்தன்வயிறுதான் கொதிக்கின்றதப்பா

பெய் பஞ் ணை மேல்மருமலர் தூவிச்சிற்றடி வைத்து நீட்டந்தால்
பெய் புபசாரமெத்தவுண்டதனைச் சித்திததால் மனந்த நீத்திம்மோ.

வசனம்.

ஆளன துதகப்பித்திரஞ்செவதராசா என் கண்மணியே உன்
டையதுக்கததைநடுபெப்படி கண் ணினுல்பார்ப்பேன் இதுதோஉன்னை
பெற்றறிதாவாகியமகராசா உன்னைப்பார்த்துப்படுகிற துக்கத்தைக்கண்
டாலிர்தவுலகமெல்லாமழுபே அப்பா மகனென்றே ணையின்ரோல்புட்பங்
களை தூவியதன்மேல் சிற்றடியிட்டுநடந்தால்பாசம மோருதென்றழு
வாயே அப்படிப்பட்டநீயிந்தவெண் ணலில்கடக் வுந்நாங்கள் சண்ணி
ஹம்பார்க்கவும்வந்ததாமகனை பெற்றவயிழுகொதிக்கின்ற த யென்ன
செய்வன் என்ன செய்வனடாமகனே.

அரிச்சந்தரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

மூவருங்காணுமங்கல்யங்கண்டுமுறைப்படி விவாகநான் செய்தே
ஆவலாய்க்கூடித்தவத்தினுலுதித்த அருமைமோரமைந்தனையப்பா
நீவருந்நிடவுமுன்னுடன்தாயார்நின்நின்றுநாடுநாணுந்
சீவனில்லாய்பதுமைபோலிருக்கத்தெய்வம் விதித்தவாறிதுவே.

வசனம்.

திரிமூர்த்திகளுக்காணப்பட்டாதிருமங்கலியங்கண்டு விவாகஞ் செ
ய்துகூடியருளையாய்ப்பெற்றளன்மகனைநீபடுகிறதூயாமுந்நான் கண்
ணினுலேகண்டுசித்திரப்பதுமைபோலிருக்கின்றன தெய்வமிப்படியும்
விதித்ததாமகனே.

சத்திடகிர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாகி.

சிக்காதனத்தின்யிசையிருந்ததேவாவுனதுதுக்கமுமுன்
பங்காகிடதோர்பனையாளும்பிந்துக்கமுமநான்பார்த்தாலும்
இங்கேயிர்தவிளங்குழைதமேந்தூயாம்பார்ப்பேனே
பொங்கோர்தோளின்யிசையெடுப்பேன்புனிதாவேறென் செய்வேனே.

வசனம்.

ஐயையோசிக்காதனத்தின்மேலிருந்து அரசாட்சி செய்ததேவரீர்ப
டுகிறதுக்கமுந்தேவரீர்பத்தினியாகியவெனதுதாய்சந்திரமதியம்மன்படு
ந்துக்கமுமநான்பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும் இந்தக்குழந்தை படுகிற
துக்கத்தைநெப்படிபார்ப்பேன்என்னையன் தேவதாசனை யென்தோ
ளின்மேலெடுத்திக்கொள்ளுகிறேன் அதற்குமேலும்நானென்னசெய்ய
ப்போகிறேன்மகாராசனே.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

அப்பாதேவதாரா என் கண்மணி யே என் தோளின்பேரி லேறித்
கொள்ளுமப்பா.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தர்-இ-ம்-ஆகிரி.

பெண்ணினையிலேகருப்பினு ரதூரம் பெருத்தநல்லின்பவாரிசியே
கண்ணினுற்கண்டிநீயுந் துயரங் கடக்கவுயினியென்னுள்வசமோ
மணசு பாராதீர்வருந்துதேயயானுல் வந்தெந்தன்தோளமிசைமேறும்
என்படுபிரமனெழுதியவெழுத்தி னியல் சித்தாவறிசிலனையோ,
வசனம்.

ஐயையோஎனதுபிராணபதமான சந்திரமதியே இந்தகடுமணலி
லேநருசதப்பட்டுஉன்பாதமநோகநாண்டு நன்னெப்படிசகித்திருப்பே
ன்ஆஇப்படியிர்மாவும்எழுதினாஇந் தக்கட்டுள்ளன்தோளின்பேரிலேறி
க்கொள்ளுமநாளைமீதுக்கொள்ளுகிறென்பெண்ணேசந்திரமதி.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-சீலரம்புரி.

பூமகளுசீலமகனும்பொருந் துபுயமிசையடியேன்பொருந்தியேற
நீமனதுசம்மதித்தானுதற்சூச்சம்மதிக்கக் கணக்கலாமா
சாமுடலுக்குறுதியுண்டோசத்தியத்துக்கழிவுமுண்டோதாணிமன்னு
நேமமிதுவோநாகம்வரும்வரும்நீநடக்கிலநதநெற்றொல்வெனே,
வசனம்.

ஸ்ரீமகாலட்சுமியும்பூமி தேவியும்வாசஞ்செய்யாநின்ற உம்மிடபுச
த்தின்பேரில்நாயிலுங்கடையாசியநன்னேறத்தகுமாநாகமல்லே கிடைக்
கும்நான்படுகிறதுக்கததைப்பார்க்கமாட்டாமல் நீயும் உதித்தாலுந்
யவம்சம்மதிக்குமா நீர் மாதிரிநதுக்கப்பட்டாமல் நடந்தால் உம்மிடபின்
னாலேகூடவேநடந்து வருகிறென்மகாராசனே.

நட்சத்திரத்தாகன்-வசனம்.

அடாய்அடாய் நேக்குசநிறதுநேக்குசடுறது வேருவைபிராணன்
போறதுநேக்கெப்படிநேக்கெப்படிசொல்லுபின்னாய்.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

திரிகாலசத்தியாவந்தனந்தவறாமல்ல மாக்குனிவளர் த்திக்கொண்டி
ராநின்றபிராபணை இத்தாரணங்கடுகை யொன்றுஞ்செய்யமாட்டாது
தேவரீர்பாதத்தைநக்கையிலேந்திக்கொள்ளுகிறீருட்கவாமி.

நாக அரிச்சந்திரவிலாசம்.

நட்சத்திரத்தாசன்-வசனம்.

ஆர்ஆம்நேக்குமிப்போதுதான்சந்தோஷம்.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

நதென்னபொல்லாக்கால மெரிவனஞ்சுகு ரணற்குள்
பாதமவைத்திடப்பதைத்துப் பதறி யோ முகிள்குறையே
சாதகவெறுப்புதேள்கட்டாணை பாம்புடனசெய்ப்பூர்
திதுடன்கடக்கச்சிறுந் திருவினையாட்டைப்பாரும்.

வசனம்.

அரிகரிஇதென்னபொல்லாதகாலம்இந்தக்குறாமானவனத்திலே
இந்தச்சுகு மணவிலையாம்படுகிறதகந்தாணி நுக்குது அதுபாதாதென்
றதேள் பாம்புகட்டெறுபு அரணைபூங்கு பல்புல்லாய்க்கால்வைக்
கஇடமில்லாமலசிறிக்கொண்டிருக்கிறதரு வினையாட்டைப்பாரும்மகாநா
கனே.

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

கண்ணுந்கூசுதிந்தக் காட்டினிற்சாடிசெந்தாய்
வெண்புலிரிகளமற்றும் விசிதரமிருகக்கூட்டம்
புண்படவதைக்கவோடிப் புண்டித்தாவ நகுதையா
நண்புடனென்னப்பெற்ற நாதனேஎன்னசெய்வேன்.

வசனம்.

ஓகோஎனதுபிதாவே பார்க்கின்றதற்குக் கண்கள்கூசத்தக்கநாக
இந்தஆரண்யத்திலேகரடிகள்புலிகள்செந்தாய்கள்ரிகள்விசிதரவிசிதர
மானஅகோரமிருகக்கூட்டங்கள் இளைச்சலிட்டிருக்கின்றதே என்ன
செய்வேன்என்னசெய்வேனேயா.

அரிச்சந்திரன்-கண்ணி-இ-ம்-புன்னாசுவராளி-அடநாளம்.

சிவசிவாஅந்தவிஸ்வாமித்தீரர்செய்கையுமிதுவே-ரான்
செய்ததிலினைபனுபவித்திடத்தெய்குழும்பொதுவோ
தவறில்லாமற்குசிப்பட்டணத்தன்னைச்சேரவோஇந்தச்
சங்கடம்வந்துமாட்டிக்கொள்வதுந்தர்மம்நோவோ
சுகதலத்திலினென்னப்போனொருபாவிதானுண்டோ-ரான்
தர்மஞ்செய்யக்கர்மம்வருமோகதியைக்கைக்கொண்டோ
மகன்பயித்துயர்என்துயர்மனதுவாடவோ-ஆந்த
வருத்தங்கண்டுநோன்கூடமனந்தள்ளாடவோ
நாமகரம்பூமிபாழ்வும்நலமும்விட்டேனே-எந்தன்
நல்வினைப்பயனென்முரினைத்துஎன்புறப்பட்டேனே

தேடுமியானேசேனைசெல்வச்செருக்கும்வென்றேனே-முன்
செய்தீவினையொழிந்ததென்றுஸ்திரமய்யின்னேனே
போனதெல்லாம்போசட்டென்றுகடனைக்கொடுக்கவே-நடந்து
போகொட்டாதவிதமறிவினேந்தவினையத்தடுக்கவே
ஆனதெல்லாமாகட்டுமிதென்னவினேந்தகாரணம்-ஐயோ
ஆகுமோவிஸ்வாமித்திரர்க்குமனதுபூரணம்.
விஷததின்மிகுத்தபாப்புசுளிதோகடிக் கவருகுதே-இந்த
விரியங்கத்திரிப்பார்பைக்கண்டானெஞ்சமுருகுதே
நிஷேதமாகநினைக்கப்போகுமோரிஷிகள்செய்ததை-நெஞ்சில்
நினைத்திருந்த்சித்தரவதைகள்செய்யநினைப்பாரோஇதைச்
சுறுக்குசுறுக்கென் றெரியவிஷங்களுக்கருகுதே- இந்தச்
சூழ்வினைநினைக்கப்பிரமைகொண்டெந்தன்தேகஞ்சோருதே
பொறுக்குடேநாசந்தரமதிதன்தேகம்மெய்வமில்லையோ-என்
பூவபுஷ்யவசமேநீபொருவார்த்தைசொல்லையோ.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-நீலாம்புரி.

செங்குளவிதேளாணை செம்பூரமட்டை
வங்கைபொடுபாம்புள்ளடித்திடவருந்தி
இங்கெனதுதேகமுங் கறுத்ததுதடித்தே
மங்கைபடுமித்துயர்மாத்வசமாமோ.

வசனம்.

அரிகரிஇந்தத்தேள்களுங்குளவிகளும்கொட்டித்தினாலெயும்இக்
தடிட்டைஅண்ணைசெம்பூரம்பாப்புகள்மேலும்மேலுமவிழுகதுகடிச்சிற
தினாலெயுந்திரைகமெல்லாங் கறுத்ததுவிஷமேறித்தழும்பாச்சுதே இனி
யென்பிராணநாமகிபானசந்திரமதிடிகிற அவஸ்தையைப்படிச்சகி
க்கலாகும் ஈஸ்வராந்ஸ்வரா.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணி-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-தாளம்-ஆதி.

பாவிதெய்வமேநாட்டைப்பறித்துக்காட்டினில்விட்டுப்
பதைக்கச்செய்தாயேயிது போதாதோ
ஆவிதமொறவெங்களருமைகுலைந்தலற
அலையவிட்டாயெங்கள்மேலே வாதேதோ
பிறந்துமுன் ஸபரதவித்துப்பெண்ணென்மம்நான்வாழ்வதிலும்
பேசாமலிறக்கச்செய்ய லாகாதோ
மறந்திருந்தாரேஐயோமாயவிஸ்வாமித்திரமுனி
வஞ்சனையெங்களைவிட்டுப் பேர்காதோ

பேர்தெரியாப்பாம்புகூட்டம்பிடுங்கவுத்துத்துதைமோ
 பேதைநானென்னசெய்வேன் சதிதானோ
 பார்மிசைப்பெருந்தெழுந்தசெங்குளவிபூமட்டை
 பற்றியெரியக்கடிக்க விதிதானோ
 மன்னன்படுத்துபரமும்மைந்தன்படுத்துமும்
 மந்திரிபெத்துயாமுத் தீராதோ
 என்னசெய்வேன்பார்த்திருக்குமென்னுடம்புநோருதையோ
 இத்தவிதிவஞ்சகர்க்கு வாராதோ

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

என்னையாள்மன்னுவந்த னெழில்மேனிலருந்துமுன்னே
 என்னுயிரகன்றிடாதோ வென்செய்கேனையோணித்தப்
 மன்னியவிஷத்தின்பூச்சி பலபலவடிவாய்வந்து
 மின்னுமார்படைக்கத்தேகம் வெதும்பவெகடிக்குதையோ.

வசனம்.

ஆ எனதுபிராணாட்சகாதேவரீர்படுகிறவருத்தத்தைப்பார்க்கிதத்
 துக்குமுன்னமேஅடியாளுடையபிராணன்போய்விடலாகாதாஇந்தசெ
 ன்துளவிசுருங்குளவிபாம்புஅட்டைஅரணைஇதுகள்கடிக்கிறஇனாலேமா
 ர்பிலடைக்கிறதுதிரைகமுங்கறுத்துத் தழும்பேறுகின்றது பிராணனும்
 போகவில்லையேஎன்னசெய்வேன் என்னசெய்வேன்பிராணநாயகா.

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

என்னநான்செய்வேனென்னை யின்றநாய்தந்தைபாடுஞர்
 இன்னல்சேர்வனத்திலிந்த விடர்படக்காண்பதுண்டோ
 முன்னமேபிரமணிக்த முறையறிதெழுதிவிட்டான்
 தன்மையிலலாதபாவித் தெய்வமுஞ்சதிக் குள்ளாமோ.

வசனம்.

ஐயையோஎன்னப்பெற்றதாய்கந்தைமர்களிந்த அத்தலானஆண்
 கத்திலையவஸ்தைபடுகிறதை நான்பிள்ளைபிறந்து கண்ணினாலேபார்த்
 துப்பாதவிக்கும்படியாச்சுதேபிரமாவுக்குத்தான்முன்னமேதெரிந்துஇ
 ப்படி மெழுதிவிட்டான்லும் பாபிஷ்டி தெய்வமுஞ் சதிசெய்ப லாகுமா
 அரிசரி.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

உரக

சத்தியகீர்த்தி விருத்தம்-இ-ம்-வராளி.

ஒருமிக்கவுயிர்போனுவ முறுதியாம்புண்யமுண்டு
வருமுந்ரபாம்புதேளின் மருந்தொன்றுமறிகிலேனே
உருகிச்சிந்தையும்வேருகி யுடம்பெலாம்விஷத்தால்வெம்பி
கருகிச்செம்புண்ணுச்சென்ன காரணமுயிர்போகாதே.

வசனம்.

எங்களாண்டவராகிய இராசசக்கோஸ்வரனும் அவர்பத்தினியாகிய
சந்திரமதியம்மனும் படுகிறதுக்கத்திற் கழுவேனோ இர்தப்பாழும்பா
ம்பு தேள் முதலாகியதுகள்கடித்து விஷமேறித்திசைமெல்லாம் க
றுத்துத்தழும்பேறின தற்கழுவேனோவிஷத்துக்கு மருந்துமறியேனோ
பிராணனும்போகவில்லையே இதைப்பார்க்கிலும் பிராணனைவிட்டுவி
ட்டாலும் புண்யமாகுமேஅரிகரி.

நட்சத்திரத்தரகன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

விண்ணுணம்பேசியென்னை மினுக்காகவழைத்துவந்து
தண்ணீரில்லாதகாட்டிற் நவிக்கச்செய்ததுமல்லாமற்
கண்ணாத்தேவபாம்புடனே கருங்குளவிகள்செம்பூரம்
புண்ணுக்கடிக்கச்செய்தாய்பொன்வேண்டாம்போறேனப்பா
வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனே நம்மைப்பசப்பிரிந்தக்காட்டுக்கு
ள்ளே யழைத்துவந்து சுட்டமணவிலே புரட்டியெடுத்தாய்அப்படியு
ம் நாள்சனியவில்லையென்று பாம்புதேளட்டை அறணைகருங்குளவி
செந்துளவி நண்டுதூரக்காய் வண்டு பூரம் செய்யான்கிறெறும்பு க
ட்டெறும்பு முறுவாகிய துஷ்டசெந்துக்களை யேவினும் அதுகன்கொ
ட்டறதுகொட்டறது காணும் ஓய்கடிக்கிறதுகாணும் பிரிங்கிறதுகா
ணும் பிரிங்கிறதுகாணும்ஓய்கவ்வுறதுகாணும் கவ்வுறதுகாணும்பிரா
ணன்போகிறதுகாணும் போகிறதுகாணும் ஓய் நமமைமாத்திரம்விட்
டுஷ்ட்டால் எந்த அறுதலைப்பெட்டிமகன் உன்னைப்பணங்கேட்டா
ன் இதோபோய்விடுகிறேன் காணும்.

இராசன் வசனம்.

வஞ்சினார சுவாமி கீர்வருத்தப்பாடவும் நாங்கள்சுத்தையடைகி
றோமா இகோசரிப்பத்தில் கோமதியாறிருக்கின்றது அங்கே போன
லாயாசந்தீர்த்துக்கொள்ளலாஞ் சுவாமி.

தரகன் வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனே கைகஞ்சேரிக்கதுகாணும் உம்

மிடநினைவு ஆற்றங்களைக்குப்போய்ச்சேருகிறத்துக்குள்ளேநேக்குப் பிராணன்போகப்போகிறது ஒருசனிவிட்டசென்று ஸ்ரானஞ்செய்துபோட்டு அக்கணப்போகலாமென்றிருக்கிறீரோ இதுவேநல்லயோ சனேநல்லயோசனே.

இராசன் வசனம்.

தேவரீருடைய பிராணன்போகிறபோது எங்கள் பிராணனையுங் கூட விட்டுவிடுவோமேயல்லது உயிருடனே பிருப்போமா சுவாமி மெள்ளநடந்துவாரும்.

தரகன்-வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திராமகாரசனே யிந்தசென்மத்திலேயும்முடன்சுட்டத்தரகனாய் வந்ததற்குக்காட்டிலேயிழுத்துவந்து சுட்டமணவிலே புரட்டிப் பாம்பு தேள் அட்டை அறணையைக்கடிக்கவிட்டு இவ்வளவுபரிவட்டனைகள் நடத்தினீராயினிசெத்தும் உம்முடன் கூடப்பணத்துக்குவரவா நானஞ்சாகவேண்டாம்நீருஞ்சாகவேண்டாம் பொன்னும்வேண்டாம் நானும்போய்விடுகிறேன்காணும்.

மந்திரி-வசனம்.

மாணவேதனைப்படுகிறபோது சுத்கியாருக்கு ஆஸ்திகேட்கிறுப் போலே காணுது கோபம்பண்ணும் கொஞ்சதூரம் நடந்துவாருஞ் சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் அந்தப்பசப்பனுக்குவசப்பட்டமந்திரியல்லவா நீ பிங்கேஉங்களுடனே யதிகமாய்ப்பேசினால் ஒருவேளை அப்படியிப்படிசெய்துபோட்டால சாட்சியார் வந்துதொலைக்கிறேன்.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்-இ-ம் பித்துவாரி.

கடன்வாங்கத்தரகனென்றே காவலாய்தொடர்ந்துவந்த கொடுமையில்தாநீதா கோமதியாறிதையா அடவியிற்பட்டதுன்ப மாயாசமெல்லாந்தீரத் திடமிட ன்ஸ்நானஞ்செய்து தாகமுந்தீரலாமே.

வசனம்.

கேளுஞ்சுவாமி நட்சத்திரத்தரகரேநாமிந்த அத்வானவாண்யத்திலேபட்டவாதனைசங்கடந்தீரஇதோ இந்தக்கோமதியாற்றிலே ஸ்ரானஞ்செய்துஆயாசந்தீர்த்துக் கொள்ளலாஞ்சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

மகராசனாயிருக்கக்கடவாய் மகராசனாயிருக்கக்கடவாய் நம்மு
டையபிராண அவஸ்தை ததீர்த்துக்கொண்டு உங்களபிராணனுக்கு உலே
வைக்கிறேன்.

இராசன்-வசனம்.

அப்படியே செம்பலாம்சவாமி முன்னே ஸ்நானஞ்செய்துதா
கந்தீர்த்துக்கொள்ளும் சவாமி.

தரகன்-வசனம்.

சட்டவட்டமாய் ஸ்நானஞ்செய்து தாகந்தீர்த்துக்கொண்டேன்
ஓய் அரிச்சந்திரமகராசனே பொய்சொன்னாலும் பொருந்தச் சொல்
லவேணும் நீச்சுநிலையில்லாத பெய்சொன்னீ ரென்னகாணும்.

இராசன்-வசனம்.

அதுவேதுசவாமி அடியேன்வாக்கினாலொருபோதும் பொய்வா
மாட்டாது.

தரகன்-வசனம்.

ஆம்காணும் ஓய்ராசனே இப்போது அநாநாழிக்குமுன்னே நீங்க
ளெல்லாஞ்சாகிறதாகக் கட்டிக்கொண்ட முதிர்களே நீர்செத்திராஉம்
மிடபெண்சாதிபிள்ளைசெத்தார்களா உம்மிடமந்திரிகூடச்செத்தானா
ஏதுகாணும்வெறுமைபுரையவார்த்தை.

இராசன்-வசனம்.

உம்மைக்கடித்த தேளும் பாம்புந்தான் எங்கனையுங்கடித்ததுநீ
பிராணன் போகுதென்று பட்டபாடுதான் நாங்கனும்பட்டோம் நீர்
செத்திராசவாமி நாங்கள் சாக.

மந்திரி-வசனம்.

நாம்சாகப்போகிறதில்லையென்று நமக்குத்தானன்றாய்த்தெரியு
ம உங்களைப்போலே நாமேதாகிலுமழுதோமா.

இராசன்-வசனம்.

பிராணன்போகவில்லை ரூபமாறிப்போச்சது இதுவெல்லாம் ஈ
வரரெத்தனம் நீர்பட்ட ஆயாசந்தீரச் சற்றுநேரம் பேசாமலிரும்
வாமி.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்- இ-ம்-முகாரி.

ஏகவெண்குடைக்கீழ்நின்ற இசைபெறுமுலகையாண்ட
போகத்தின்மிருந்தமன்ன பொன்மலர்சரணம்போற்றி
தேகத்தைக்காததல்லோபின் திரவியந்தேடவேணும்
ஆகையாற்கிழங்குகாய்க ளருந்தவேகொண்டுவந்தேன்.

வசனம்.

கேளும் இராசசக்ரேஸ்வரா திகோகத்தைக்காப்பாற்றிக்கொண்ட
ல்லவோதிரவியஞ்சம்பாதிச்சகவேணும் ஆகையால் காய்இலைகிழங்கு
ழங்கள்கொண்டுவந்தேன்பொசிக்க வெழுந்திரும் சுவாமி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிகம்.

பெருந்தவப்பலன்போல்வந்த பிரியமாந்தரகரேநீர்
வருந்திவந்தென்னோடிந்த வனத்தினிற்றுன்பப்பட்டார்
அருந்தவென்மந்திரிதந்த அருங்கணிகிழங்குகாய்கள்
இருந்ததின்பொறுக்கிவைத்தே னிதைப்புசித்தருளும்சுவாமி.

வசனம்.

கேளும் நட்சத்திரத்தரகரே யென்னுடனேகூடவந்து யெனக்
காச இந்தக்காட்டிலே மகாவருத்தப்பட்டாரே அதையெல்லாம் பொ
றுத்துள்ளமந்திரிகொண்டுவந்த கந்தமூலபலாதிகளில் நல்லகாய்கிழ
ங்குபழங்களையுமக்கென்று பொறுக்கியெடுத்து வைத்தேன் இதைப்
புசிக்க எழுந்திருஞ்சுவாமி.

தரகன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

பிறந்தநாள்முதலாயிந்தப் பிரியமாங்கிழங்குகாய்கள்
மறந்துபோகாமற்றின்று வயிற்றைநான்வளர்த்ததில்லை
திறம்படவுன்பின்வந்து தின்பேனென்றறிந்திருந்தால்
சமந்தபாற்றயிர்நெய்சோறு கட்டோடேசாப்பிடேனே.

வசனம்.

ஓய,ஓய், அரிச்சந்திர மகாராசனேநீர்வெகுநாளாய்ப் பிழைத்து
வந்தெட்டவந்தான் மோசமில்லை நான்பிறந்தநாள்முதல் புன்னைக்காய்
புரையங்காய் காட்டிலேகிடக்கிறகள்ளினருக்கிலை காய்கிழங்கு இது
ளாச்சாப்பிட்டு வயிறுவளர்த்ததில்லைகாணும் உன்பின்னாலேவட்டை
போல் இந்தக்காயிலேகிழங்கு தின்பேனென்றறிந்திருந்தால் சாதம்
நெய் பால் தயிர் சுறியமுதுகள் இதுகளெல்லா முன்னமே தள்ளிப்
போடுவேன்காணும்.

இராசன்-விருத்தம் இ-ம்-தன்னியாகி.

தேவரீரறியாதுண்டோ தேவிபுமகனும்யானும்
பாவிகளடோலேயன்னம் பாலுடன்பட்டித்தோமோ
தாவியேசோறுதேடச் சமீபத்திலுர்தானுண்டோ
ஆவலாயிதைப்புசிப்பீ ரருந்துப்படுகின்றோமே.

அரிச்சந்திராவிலாசம். ௨௮௫

வசனம்.

சுவாமி நட்சத்திரத்தரகரே எங்களிடத்திலிருக்கின்ற பாச்சியம் உம்மையல்லாமல் வேறொன்றுண்டோ உம்மைவஞ்சனைசெய்து நாங்களேதாசியும் பாலுஞ்சாதமுண்டோமர் உமக்குமாத்திரம் சம்பாதித்துக்கொடுப்போ மென்றாலும் சம்பீத்திலூரிருக்கின்றதா கோபத்தைப்பொறுத்து எங்களாபத்தைப்பார்த்திந்த வேளையிதுவே யமுதமென்று பொசிக்கவேணும் சுவாமி.

தரகன்- வசனம்.

ஓம், ஓம், அரிச்சந்திர மகாராசனேவாயமுடுங்காணும் எனக்குச் சோறுபோடவுனக்குச் கெதியில்லாவிட்டால் இல்லையென்று சொல்லவேணுமேயல்லாமல் உன்னுடையவருத்தத்தைச் சொல்லிக் கொண்டதனாலே என்பசிதீருமா இதையெடுக்கெழியுங்காணும் என்னேவிடுங்காணும் விடும்.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ ம்-கண்டர்.

பெண்ணுடனுடனீர் பிறந்ததுமில்லையோ அய்யா மன்முழுதாண்டமன்னன் வருந்தினுவிருங்காதுண்டோ கண்ணினுந்கண்டாயெங்கள் காட்சியாங்கோலந்தன்னை நண்புடன்பொறுத்தேயிதை நல்லமுதென்றுகொள்வீர்.

வசனம்.

ஆ நட்சத்திரத்தரகரே இந்தவுலகத்தையெல்லாமரசாண்டமகாராசனாவர் இப்படிவணங்கியமுதால் உம்முடையமனதென்னசல்லாநீர் ஆனுடன் பெண்ணுடன் பிறந்ததில்லையா நாங்கள்படுகிற ஆபத்தெல்லாங்கண்ணினாலே பார்க்கிறீரேயிரந்தவேளையிதுவே யமுதமென்றுபொசிக்கவேணும் சுவாமி.

தரகன்- வசனம்.

ஓம், ஓம், அரிச்சந்திரமகாராசனே உன்னைப்பார்க்கிலும்பசப்பிகாணும் உன்னுடைய ஆம்புடையாள் இவரிளின்னவையத் திறந்தாலெப்படியிருக்குமோதெரியாது நடக்கட்டும் நடக்கட்டும் இதுவுமென்னுடைய கர்மவசந்தான்.

இராசன்-வசனம்.

சுவாமி நட்சத்திரத்தரகரே சற்றேசயனித்துக்கொள்ளும்நாங்களும் சற்றே சயனித்துக்கொள்ளுகிறோம் சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

ஆம் ஆம் நேக்குறித்திரை வாராது நீரும்உம்மிட ஆம்புடையாளும் சற்றே தாலாட்டுங்கள் நானித்தி ராபண்ணட்டும்.

உாக அரிச்சந்திரவிலாசம்.

இராசன்-வசனம்.

அப்படியேதாலாட்டுகிறோம்நித்திரைபண்ணும்சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

ஓம், ஓம், அரிச்சந்திரமகாராசனே நீர் கால்மாட்டிலேயும் உம் முடையஆம்புடையான் தலைமாட்டிலேயுமிருந்து தாலாட்டவேண்
ம்பிள்ளாய்,

தாலாட்டுகிற-தரு-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ

ஆராகிலும்பார்ப்பார்க் காசைசொல்லலாகாதே (ஆராரோ)

தானமென்றுகடனாகித் தரகனென்றுபின்கூட்டத்

தீனதயாளமில்லாத் தீர்க்கமனத்தோனே (ஆராரோ)

பாம்பரணைதேள்விஷங்கள் பற்றிக்கடித்ததினம்

நேம்பியமும்போதுமுந்தன் சித்தமிடங்காபே (ஆராரோ)

பட்டபாடெல்லாம் பதனும்பார்த்திருந்தும்

இஷ்டமுடன்பாலுஞ்சோறுமெனக்கூறிப்பாயென்பவனே (ஆ)

மனையாளமுதாலும் மைந்தனமுதாலும்

வினையமேபேசி வெறுப்பவனேகண்வளராய். (ஆராரோ)

தரகன்-வசனம்.

ஓம், ஓம், ஏன்காணும் வெறுமைசாபித்துக்கொட்டறது.

இராசன்-வசனம்.

இல்லை சுவாமி தேவரீர் குணத்தைப் புகழுகிறோம்.

தரகன்-வசனம்.

ஓம், ஓம், அரிச்சந்திர மகாராசனே ஏதுகூர்ணம் நோக்கின்னம் இராசப்பட்டம்பேர்பெரிதாயிருக்கிறத்தினாலே அழைக்கிறது நேக்கு வருத்தமாயிருக்கிறதுகாணும்.

இராசன்-வசனம்.

அப்படிவேண்டாம்சுவாமி அரிச்சந்திர வென்றனழியும்.

தரகன்-வசனம். அதுவுஞ்சொல்லமாட்டேன்.

இராசன்-வசனம்.

இல்லாவிட்டால் அரிச்சாவென்று கூப்பிடுஞ்சுவாமி.

தரகன்-வசனம்-அதுவுஞ்சொல்லமாட்டேன்.

இராசன்-வசனம். அப்பால் தேவரீர் சித்தம்சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

அடர்ய் அடர்ய் சந்தா சந்தாவென்று கூப்பிடுவேன்.

இராசன்-வசனம்.

சுவாமி சுவாமி மகாடாக்கியம் மகாபாக்கியம்.

தரகன்-வசனம்.

எதுகாணும் நோக்கிப்படி மழைவந்ததே மழைவந்ததே இடியி
டிக்கிறதே இடியிடிக்கிறதே நேக்குப்படியுமாயிருக்கிறதே.

இராசன்-வசனம்.

பயப்படவேண்டாம் பயப்பட வேண்டாம் உமக்கொருகுறைவு
ந்வரமாட்டாது நாங்கள் நனைந்தால்நீரும்நனையும்சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

பல்லைக்கிட்டறதே குளிர்நடுக்கிறதே எப்படிகாணும் எப்படி
காணும்.

இராசன்-வசனம்.

இந்த ஆறு பெருகிகொள்ளுமுன்னே அக்கணாபோய் விடு
வாம் சுவாமி.

தரகன்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

வரச்சொன்னவிடத்துச்செல்லாம்வரவுநாளுளோபொன்னைத்
தரச்சொன்னவிடத்திலீயே தந்துபின்னடக்கவேணும்
நுரைசெறியாற்றில்மொள்ள தூழ்ந்தவோவழைக்கிறுநீ
துரைச்சுகமநீயெயுன்னேச் சூரனென்றறிகிலேனே.

வசனம்.

ஆம்காணும் ஆம் நீவைத்த ஆளோநான் நீவரச்சொன்னவிடத்
தெல்லாம் வரவும்போகவும்புப்போபெருகிவருகிற ஆற்றிலேயெ
னே தூழ்ந்திப்போடப் பார்க்கிறு யோசபாசகாணும் துரைச்சிங்கமே
ப்படிப்பட்ட சூதனென்றறியேன்காணும்நான் தரச்சொன்னபோ
பொன்னைத்தரவேணுமேயல்லாமல் நானுன்பின்னே வரவேண்டி
கில்லைபோம்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

நீர்மனக்கொதிப்பாயென்னை நீந்தித்தாலெனக்குவேறே
ஆர்துணையென்பங்குக்கே யானதோர் துணையுநீரே
பார்மிசையென்னைப்போலும் பாவியார்பொறுத்திவ்வேனே
பேர்பெறுமாற்றைத்தாண்டப் பிரியமாய் வருகுவீரே.

வசனம்.

உம்மிடகோபத்தினு லென்னை நீந்தித்தாலெனக்குவேறேகதிபு
டா என்பங்குக்கேதெய்வம்போற்றுணைப்பட்டிரேமுழுதும இரட்

உள அ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

செக்தத்தக்கநாகிக் கிருபைசெய்துவாரும் இந்த ஆற்றைத் தாண்டிப் போய் விடுவோம் சுவாமி.

வசனம்.

ஓம், ஓம், இராசாவே அது அதிவேகமாய்மகாவெள்ளம் வாரை நீங்கெல்லோரும் ஆற்றிலேபோய்விட்டாலுமென்னேமாத்திரங்க ஸ்மாடுதலைமாடாய் தூக்கிக்கொண்டுபோய் அக்கரை சேர்த்துவிடு கள் மகாபுண்யம்மகாபுண்யம் மகாராசனே.

இராசன்-வசனம்.

அப்படியெயெடுத்துக்கொண்டு ஒருசிறையுமில்லாமல் அக் கரைசேர்க்கின்றோம் பயப்படாமல் வாரும்குவாமி.

தரசன்-வசனம்.

மகாராசனே கரைவந்துசேர்ந்தேனநீங்களார்போய்விட்டாலு கையில்வந்துபார்த்துக்கொள்ளுவோம் நான்மாத்திரங்காவந்துநீ ரந்தனா பாரும் பாரும்.

இராசன்-வசனம்.

நாங்கொருவரும் ஆற்றிலே போகவில்லையேநவீனாயுங்கு னைகொண்டுவந்து சேர்த்தோம்குவாமி.

தரசன்-வசனம்.

அப்படியா அப்படியா மகாசந்தோஷம் மகாசந்தோஷம்

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மாதவவிஸ்வாமித்திரன் மாயமாமாற்றைத்தாண்டி றோதுறுதரகனெடுங் கூடவக்கரையைச்சேர்ந்தார் காதுகப்பசாசஞ்சூழக்கறுவிக் கொக்கரித்துச்சீறி வாதுசெய்தாவென்றோங்கி வந்ததுபூதந்தானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் கோமதியென்கிற ஆற்றைத்தான் அரிச்சந்திரமகாராசன் தரகனெடுங்கூட அக்கரையேறின டுடனே விஸ்வாமித்திரன்மாயகையினுலே யனேகம்பசாசுக் கூட்டங்களு னேகச்சித்துப் பூதம்வருகிறவிதங்காண்க.

பூதம்வருகிற-சுரு-இ-ம்-தேசிகதோடி-ருபகதானம்.

பூதம்வந்துதே - மகாபெரும் - பூதம்வந்துதே.

பாதகவிஸ்வாமித்திரன்செய்யப்பசாரத்தாலந்தபசாசுக்கூட வந்த பதறப்பதறக்கதற்பபட்டருசுதறச்சிதறச்சிதறத்தேதோடிபூதம்

ஆவென்றொழிபகாசகான்வந்து	கூவ-பற்றொருபகாச
உதுப்பிக் கூழ்ப்பியூவென்றுபின்னே	கேவ
ஆவென்றுவாய்பைத்திறந்தோபகாச	தாவ-பின்னொருபகாச
அதனையும்குக்கோவென்றிசைச்ச	லேவ
யாவாசிலுமெதூர்நிறக்க	கூடுமோ
அகப்பட்டாற்கொல்லாமல்தருமத்தைநாடுமோ	
அறையக்கறுவிக்கறுவிப்பிடி	யெனக்
குறுகிப்பயலைத்தலைக்கடி	யெனப்

(பூதம்)

காட்டிலுள்ளயானைகள்	சுண்டாங்கி-மற்றுமங்குள்ள
கடினமிருகங்களைகலங்குமே	கண்டேங்கி
நாட்டுமனிதரால்போகுமேபசி	நீங்கி-ஆளுலும்வெகு
நாயாயப்பசிக்குதுரான்விடுவேனோபின்வாங்கி	
நீட்டமாயிந்தப்பல்லுக்குப்	போதாது
நேர்த்ததைவிட்டிடநினைத்திட	லாகாது
நிணமுங்குடலுந்தலையும்	பொடிபட
நிறையமுதிரம்பெருகியின்	றெதிர்பட

(பூதம்)

ஆரபாத்தினுல்தலைகளுங்	குலுங்கக்-கைகளைநீட்டி
அட்டகாசமிட்டதிலண்டங்	கலங்கக்
கோமானவுகரத்தங்க	ளிலங்கக்-கண்களிலுங்
கோபத்திலெழுங்கனலாலெங்கு	மலங்கச்
சாருமேகக்கர்ச்சனை	யென்னத்
தழைத்துவளர்ந்து	நிறநிறென்னத்
தரையுங்கடலுந்திரையும்	விடவிட
அரையுங்காமுஞ்சிரமும்	பொடிபட

(பூதம்)

தரகன்-வசனம்.

ஓய்ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனே நான் பிராமணன் நம்மைப்பூதம்
கொல்லவந்தது நம்மையிரட்டிக்கவேணும் கைகால்நடுக்கிறதே பயமா
பிடுக்கிறதே ஓய்என்னைத்தானே பார்க்கிறதுகாணும் மகாராசனே.

இராசன்-வசனம்.

பயப்படவேண்டாம் பயப்படவேண்டாம் சுவாமியெங்களுக்கு ந
டுவேயிரும்.

பூதம்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

ஆரடாமனிதாவந்த வந்தணன்நீங்களாகப்
பேர்பெறுமுகங்கள்நாலு பேரையுங்கொல்லவேணும்
காரடஞ்செய்வதாலுங் கதறியின்றமுதலாலுங்
நீருமோபசிபெனக்குத் தின்னாமல்விடுகிலேனே.

வசனம்.

ஆரடாமனிதா நானொருபெரும்பூதம் என்பின்னாலேநின்ற
ன்றதேபசாகக்கூட்டங்கள் அந்தப்பிராமணன் நீங்கலாகஉங்கள்நாலு
பேரையுங்கொன்றுபசிதீரவேணும் நீங்கள்பண்ணுகிறகாடிவித்தைய
னாலேயும் அழுகிறநிலையையும் விட்டுவிடுவேனோ வாடாவா.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ரோகுபதி.

சூலவேபுண்ணியந்தான் தாபதமறையோன்றன்னைக்
கோலமாய்வதைசெய்யாமற் குறித்திட்டாய்நாலுபேரை
ஞாலமேற்பிறந்தபாண்டம் ஞாலத்திலுடைவதலலாற்
சீலமாய்நிற்பதுண்டோ சீக்கிரமபுசித்தால்நன்றே.

வசனம்.

பூதமென்றுன்னைச்சொல்லலாகாது இந்தப்பிராமணனைமாத்திரம்
உயிருடனேவிட்டுஎங்கள்நாலுபேரையுங் கொல்லநினைத்ததினாலேயுன்
னைப்புண்ணியபுருஷனென்று சொல்லவேணும் மண்ணிலே பிறந்தபா
ண்டம் மண்ணிலேயுடையவேணுமாகையால் எங்கள் நாலுபேரையும்
சீக்கிரமாய்ப்புசித்துவிடும் பூதமே.

தரகன்-வசனம்.

உய்யுய் அரிச்சந்திரமகாராசனே உங்களைக்கொன்றபின்பு என்னை
யுங்கொல்லுமோவென்னமோதெரியவராது உங்களைவிழுங்கிப்போட்ட
பிற்பாடு என்னைமாத்திரங்கொல்லாகல் விட்டுவிடும்படியாக அதனிட
த்தில்சத்தியஞ்செய்துகொள்ளும் மகாராசனே.

இராசன்-வசனம்.

அப்படிக்கெங்கள்பிராணன்போனாலும் உம்மைக்கொல்லாமல்வி
ட்டுவிடும்படிபத்திரப்படுத்திக்கொள்ளுகிறோம்பயப்படாதேயும்சுவாமி

பூதம்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

நாடுஞான்றுசொல்வேன்கேளும் நாலுபேர்கீங்கள்நிற்க
எனமேலேற்கொழுத்தபார்ப்பா னிடனைத்தந்திட்டாற்போதும்

அரிச்சந்திரவிலாசம். உயக

ஊனுடன்கொழுத்துநன்ற யுறுதியாயிருக்குந்தேகம்
தானிதுபசியடக்குந் தப்பிப்போய்விடுங்கள் நீங்கள்.

வசனம்.

ஓய்மனிதரேயுங்களைப்பார்த்தால் வீங்கலுந் தாங்கலுமா யிருக்கின்
ரீர்கள் காட்டுப்பன்றியைப்போல் அந்தப் பார்ப்பான் கொழுத்துப் பரு
புறெய்யுந்தின்னு தேகமுறுதியாய் இருக்கின்றான் அவனை தின்றாலே
பசிதீரும் அவனைக்கொடுத்தாவிட்டு நீங்கள் ஓடிப்போய் விடுங்கள்.

தரகன்-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

இதரல்லதருணம்புண்ய மெவர்கள் தானுன்னைப்போலும்
ததியினி லுபகாரஞ்செய் சத்யமன்னவர்களுண்டோ
விதர விதமாகவெந்தன் மெய்யெலாம்நடுங்கக்கைகால்
பதறுதென்செய்வேன்காத்தால் பரிச்சிதம்பொன்கேளேனே.

வசனம்.

ஓய்ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனே நெக்கானுல்கையுங்கா லும் விடவி
டன்று உதறுகின்றது பிராணன் நிற்கிறதா இருக்கவில்லை என்னைக்காப்
பற்றி ட்சிக்கிறது உமக்குமகாசகிர்தம் இந்தவேளை பூதத்தன்கையிற்
பட்டிகொடாமற்காப்பாற்றினால் ஆணைப்படிக்கு உமமைப்பொன்கே
ளன் நீர்காப்பாற்றுவிடுவோன் நேக்குத்தெரியும் உம்மைப்போல்புண
வியபுருஷனின்விலகத்திலுண்டோமகாராசனே.

இராசன்-வசனம்.

எங்கள் பிராணன்போலும உம்முடைய பிராணனுக்குப் பயமில்
ல எங்கள் மத்தியிலிருஞ்சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

ஆனாலென்னை யழுத்திப்பிடியுங்கள் உம்முடைய ஆம்புடையானே
ஞ்சமறேபிடிக்கச்சொல்லும்பத்திரமாய்ப்பிடியுங்கள் மகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

சத்தியமாய்ச்சொல்லென்கேளாய் தகைபெறுபூதமெயென்
சக்கியத்துக்கிடாவராமம் தரும்வரமொன்றுண்டையா
சுகதெனுமறையோன்றன்னைத் தப்பவைத்தென்குந்தேகம்
தத்திவிண்போகொட்டாமற் சாப்பிடத்துணிகுவாயே.

வசனம்.

கேளாய்மகாசத்தியமுள்ள பூதமே யெனக்கொருவரந்தர வேணும்

என்சத்தியுத்துக்கொருகுறைவும்வராமல் இந்தப்பிராமணனைத் த
வைத்துளங்குந்தேகம்விண்ணோகாமல் பட்டணை பண்ணிவிடும்பூத

பூதம்-வசனம். ஆ அலிவிடமரட்டிர்களா.

இராசன்-வசனம்.

நாங்கள் உமக்கினாயாகிறதேயல்லாமல் இந்தப்பிராமணனை வ
மாட்டோம்பூதமே.

இராசன்-வசனம்.

சுவாமியேட்சத்திரத்தாகரே பொழுதும்விடிந்ததுபூதமும்மறைந்
போய்விட்டதுசுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

நன்றாய்ப்பார்த்துச்சொல்லும் நன்றாய்ப்பார்த்துச்சொல்லும்
மாயிருக்கிறதே பயமாயிருக்கிற தமகராசனே.

தரகன்-வசனம். அதோநிற்கிறதேபூதம்.

இராசன்-வசனம்.

அதுபூதமல்லசுவாமிஅடியேனிடபெண்சாதியல்லவா.

தரகன்-வசனம். இந்நோநிற்கிறதேபெரும்பூதம்.

இராசன்-வசனம்.

அடியேனிடமந்திரிசத்தியகீர்த்தியல்லவாசுவாமி.

தரகன்-வசனம். அதோநிற்கிறதேபக்கத்தில் குட்டிப்பூதம்.

இராசன்-வசனம்.

அடியேனிடகுழந்தைதேவதாசன்சுவாமி.

தரகன்-வசனம். ஒய்லுப்தாரத்திலேநில்லங்காணும்நீரார்.

இராசன்-வசனம்.

சுவாமியேந்தனென்றுபேர்வைத்திரே அந்த அரிச்சந்திரனல்லவ

தரகன்-வசனம்.

ஆம்ஆம்நெக்குத்தெரியும் நம்மிடமந்திரசத்தியினாலே யல்லவா
றைந்துவிட்டதுபூதம்மயிடபேரைச்சொன்னால் பேயேது பசாசே
துபூதமேதுநாணும் இனிமேல் நம்மிடரொக்கத்தைக்கட்டிப் போய்
அப்பிற மடியெடுத்ததுவையும்பிள்ளாய்.

அரிச்சந்திரவிலாசம். உரையு

இராசன்-வசனம்.

இதோ இந்தக்காடெல்லாம் தாண்டி வந்துள்ள காசிப்பட்டணம்
சேர்ந்து உம்முடைய பொண்ணை யெல்லாம் தந்து விடுகிறேன் சுவாமி.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவது.

கொல்வேனென்றெதிர்த்துத் துக் குறித்தரிச்சந்திரன் என்றனை
வெல்வது அரிதென்றெண்ணி விலங்கி யே போனபின்பு
வல்லினை ததரகன் செய்யும் வருத்தத்துக்குள்ளாயங்கே
செல்வழிதனி லெவஞ்சஞ் செய்யுங்கோசுகன் வந்தானே.

வசனம்.

இப்படி பூதமான துமறைந்து போனவுடனே நட்சத்திரத்தா கன்
சையில் உபத்திரவப் பட்டுக்கொண்டு போகும் பொது விஸ்வாமித்திரரிஷி
வருகிறவிதங்காண்க.

விஸ்வாமித்திரர் வருகிற-தரு-இ-ம்-மத்தியமாவது-தாளம்-மீசரம்.

வினைவழிபறியாமற் போனேனே-அருந்தவத்தினில்
மிகுத்தவிஸ்வாமித்திரனானே

எனையொருவர்கள் செய்யப்பதுண்டோ
எதிர்த்தான் விசிட்டனி லெனிலேகண்டோ
இருக்கட்டும்பார்ப்போந்தெய்வமுயிவ
வெண்ணமே முடியப்பண்ணுமோகொடிய

(வினை)

அந்தாத்திலே சொர்க்கம் ஸ்ரீகங்கை வசிட்டபிள்ளை
ளவிற்துசாம்பலாகப்போக்கினேனே
அந்தமுவருங்கண்டாற்கலங்குமற்றதேவரும்பயந்தோடி
யெதிரில்லாரேயிந்தப்பாதகனாலேயென்மனம்
ஏங்குரையிவர்செய்தந்தரமிக்குடனே
விட்டேனோதப்புமோகுறியென்னமாய்ப்
போகுமோஎளிதமாகுமோஇசனல்
மனஞ்சிதமுமலையிருந்தேமிகவருந்தாமலே
யெண்ணிக்கொடிமுடிந்தெறிதுவேன்
பண்ணக்கபடமுபறிதுவேன்

(வினை)

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

விலங்கருந்தவத்தின் விஸ்வாமித்திரமாமுனிமேபொற்றி
மலர்ப்பதம்வருத்தவேண்டி வந்தகாரணமெதையா

உரையச அரிச்சந்திரவிலாசம்.

அலைச்சலு ண்டோநீராளு மயோத்தியிலுள்ளோராலே
கலகக முற்றி மிதேஞ்சம் கருணையாய்ச்சொல்லுஞ்சுவாமி.

வசனம்.

சரணஞ்சரணம்சுவாமி விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியேதேவரீர் திருநா
டிகுள்வருந்த இத்தனைவேகமாய் அடியேனிடத்துக்குவந்தகாரியமேதே
தேவரீராளப்பட்ட அயோத்தியிலேமந்திரிபிரதானிகள் சேனாபதிகள்
டிகுள்மற்றுமுள்ளபிரசைகளினாலே மனதுக்கேகாகிலும் குறைவுண்
டோ அடியேனே யிரட்சிக்கும்பொருட்டாய்க் கிருபைசெய்துனாக்கவே
ண்மிஞ்சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாண.

நானானும்நாட்டிலென்ன நலமிடர்வினைந்தென்வாழ்வு
போனாலும்போகட்டுன்னைப் புத்திசெய்கப்பேனெழுமன்னு
வானோர்கள்மதிக்கநாட்டை மன்னுநீயாளவேண்டும
நீநாட்டையாண்டால்புண்யம் நிலைக்கநான்றவஞ்செய்வேனே.

வசனம்.

கேளும்அரிச்சந்திரமகாராசனேநானாளப்பட்டநாட்டிலே கலம்வி
னைந்தாலென்ன இடர்வினைந்தாலென்ன அதற்காகநீ புத்திசொல்லவே
ண்டியதில்லைமனுவிக்கியானந்தெரிந்த இராசாக்களேபூமியாளவேணுமா
கையால்அந்தநாட்டைநீயேயாளவேணும் அதினாலேயென் தலைபாரம்தீ
ரவேணும் அந்தப்புண்ணிபமுனக்குலபிக்கத்தக்கதாகையான் போய்த்தவ
ஞ்செய்யவேணும்மகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

தவத்தினில்மிகுத்தோரித்தத் தவறுசொல்வாரோவையா
அவத்தினிலொழித்திடாம லரியநாடுமக்கேதந்தேன்
பவத்தினிற்சிறந்தேபுண்யம் பவித்தகேசுளுவாய்பாவக்
கவுத்துவஞ்செய்தேவைக்கக் கருதினீர்போம்மோம்சுவாமி.

வசனம்.

சரணம்சரணம்சுவாமி கோப்பில்லாமற்கேளும்தவத்திலே மிகுத்த
பெரியோர்களிப்படியுஞ்சொல்லலாமா அரிகரியுமமை மகானுபாவராய்
எண்ணியுமக்குராட்டைக்கொடுத்திச்சுளுவிலேசம்பாதித்த புண்யத

அரிச்சந்திவிவாசம். உரையு

நதநான் போக்கடித்துக்கொண்டிபாவத்துச்சம்பாதிக்கவல்லோ நீர்செ
புகிறகவுத்துவம்நானளித்தநாட்டைவாங்குவேனோபோம்போம்சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

நாட்டைத்தான்வேண்டாமென்றாய் நான்வருஞ்செய்துதித்த
பேட்டினமயிலாரந்தப் பெண்களையாகினுஞ்சோ
காட்டினிற்பாசவித்துக் காசிக்குப்போனாஸங்கே
மூட்டையாய்ப்பொண்ணைக்கட்டி முடிந்துவைத்திருக்கிறாயோ.

வசனம்.

இன்னமொன் றசொல்லுகிறேன்கேளும் கொடுத்தநாட்டைவாங்
லச்சைபடுகிறாய்போகட்டும் நானருமையாகத்தவருஞ்செய்துதித்த பெ
ண்களிருக்கிறாகளையவர்களையாகினுர்விவாகஞ்செய்துகொள்ளும் இ
தயெல்லாந்தட்டிப்போட்டு இந்தக்காட்டிலேயவஸ்தைபட்டுக் காசிக்
ப்போன தினுலையானேமேல்நின் றகவண் கல்லெறிந்தவயரம் பொன்
னக்கொட்டிக்கொடுக்கமுட்டையாகக்கட்டிவைத்துக்கொண் டிருக்கி
ராயோஇந்தப்பிடிவாதத்தைவிட்டுவிடுவிட்டுவிடு.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

யில்நேரென் னுமனையாளு மகனும்யானுமடிந்தாலும்
யிர்போமளவும்பொய்சொல்லே னுரைக்கும்பிறமாதரைச்சேரேன்
நிஞ்ஞழலோத்திளடதனைப் பரிவாயநீரோண்டிடுவீர்
சயிர்சேருமதுகெடுப்படிக்கே ஸ்திரமாய்க்கடனைக்கொடுப்பேனே.

வசனம்.

சாணஞ்சாணம்சுவாமிஉமக்குக்கொடுத்த நாட்டையுமவாங்கேன்
ன்னியமாதரையுங்கடேன்உம்முடையகெடுவுப்படிக்கும் பொண்ணை
கொடுத்துவிடுவேனே. ல்லதுளங்கள்பிராணன்போனாலும் அசத்திய
துக்குட்படுவேனென் றுகினைக்கவேண்டாஞ்சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

எத்தனையிதஞ்சொன்னாலு மிடுக்கங்கள்வாச்செய்தாலும்
சற்றும்நெஞ்சிரங்கான்சொன்ன சத்யமுந்தவறுனையா
சுத்தமாயிவனையின்னந் துக்கத்திலமுந்தச்செய்வேன்
பித்தன்போற் பிதற்றிப்போவான் பெருமைநா னடைகுவேனே.

வசனம்.

எத்தனைதந்திரங்கள் செய்தும் இதஞ்சொல்லியும்பிடிவாதமாய்த்

உரையு அரிச்சந்திரவிலாசம்.

தானையிருக்கிறுந்நல்லதாகட்டும் இன்னமிவனைப்படுத்துநிற பாட்டி
லேபொய்மாத்திரமசொல்லப்போகிறுந்நவாயிலகந்தடிவெல்லாம்பி
தற்றப்பே கிறுந்நான்றாண்னெவிக்கப் பாடிற்றன்.

மகாமாயசித்தன்-விருத்தம்-இம்-பந்துவராளி.

நோயாளிதலைமாட்டிற் பரிசுரிமமுடிமுதுவொந்தம் பாலும்
காயாதமத்திவெருகனியிருக்குதெனமலைக்குகசடர்போலும்
வாயாலெவந்ததெல்லாமதறுமுனிபிவர்குணத்தைவர்ணித்தினை
ஓயாமலமுடிவோமோவிழுவிவோ இவ்மதினையுரைசெய்வோமோ.

வசனம்.

சாகிறநோயாளியின் தலைமாட்டிலேகண்ணீர்விட்டமுதின்றபரிசு
ரிபோலவும் ஒருநாளுங்காயாதமத்திலையெனகம்பழமிருக்கிறதென்று
நினைக்கிறமுடன்போலும் இருக்கிறசப்பாதிவர்கொல்லின்றது.

மகாமாயசாவி-வசனம்.

ஆம் அண்ணையத்தற்குமென்னசெய்வோம்.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

தம்பிமகாமாயசாவி நம்மிடஐயப்பிதற்றுக்கிறதைப் பார்த்தால் ஒன்
றுங்காரியமில்லை.

மகாமாயசாவி-வசனம்.

என்ன அண்ணைச் சொல்லுகிறதொன்றுத் தெரியவில்லையே.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

நம்முடைபஐயா அழுகிறாரே.

மகாமாயசாவி-வசனம்.

அவரழுகிறதூதெரியும் அவர்பிதற்றுக்கிறதூதெரியும்.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

அதைத்தான் சொல்லுகிறேன் தம்பி.

மகாமாயசாவி-வசனம் அஹுல்சொல்லண்ணே.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

சொல்லப்போனாஸ்சிரிப்புநுகின்றது இவர் தன்னைத்தானே வீ
ய்க்கொண்டாடுகிறாரே இவர் பவுஷி நகுலைய இந்தவாயிற்மெரிச்சு
சொல்லியமுடிவோமாகட்டிக்கொண்டுகீழ்முவிழுவிவோ இவரிழவை
ன்னென்று சொல்லுகிறதஐயையோ இம்மாதிரித்தெரியாதா இத்த
பாடுபடுத்தியும்பொய்யாதவன் இனிமேற்பொய்சொல்லுவானாதம்பி-
மகாமாயசாவி-வசனம்.

அண்ணையருக்குவந்திருக்கிறதூகேமி.

விஸ்வமித்திரர்-வசனம். இருக்கட்டிமடாதுஷ்டப்பயலே.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

உம்மைப்பார்க்கிலுமா இருக்கிறார்கள் சுவாமி.

விஸ்வமித்திரர்-வசனம்.

ஒப்பும் அரிச்சந்திரமகாராசனே தானுகவந்தசீதேவியைக் காலா
யுதைத்துத் தள்ளவேண்டாம் நீர்காசிக்குப்போகாமலென்னுடனே
வாரும்.

அரிச்சந்திராவிலாசம். உரையா

இராசன்-வசனம்.

நீர்போய்வாருந்நான்வரமாட்டேன்கவாமி.

விஸ்வமித்திரர்-வசனம்.

ஒய்நட்சத்திரத்தாகரேயும்மிடவீட்டுச்சமாச்சாரமொன் றிருக்கின்
மதுவாரும் இரகசியமாகச்சொல்லுகிறேன்.

தரகன்-வசனம்.

நான் ஆத்தைவிட்டுவந்து வெகுநாளாச்சுதே யென்னசமாச்சார
மவந்ததுதெரிபச்சொல்லும் கவாமி.

விஸ்வமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-அட்ரண.

தரகனாயும்மைவிட்டுஞ் சந்தைகளே துங்கானேம்
வரவரவரத்துக்கொண்டான் வலிமைகள் பேசுகின்றான்
ஒருநிமைப்போதானாலு மொழிவாகவிடாமல்நீய்
பரபரென்றுருக்கிப்பொல்லாம் படர்செய்தாற்பொய்யாகானே.

வசனம்.

ஏதுகாணும் நட்சத்திரத்தாகரே உம்மைச்சம்பளத்திற்கு வைத்து
க்கொண்டதில் ஒருபிரயோசனமுங் காணேம் வரவர அவனுக்கு பன்
வறுதியும் விருப்பமுமுண்டாகுமதே யதுவாகாரிபம் இழுத்துப்பறித
து உறுக்கிமுறுக்கி அடித்து அடித்து வசநாபிமைக்கொண்டு விஷத்தி
னேதோய்த்தாற்போல நிலத்திலே கால்பாலவொட்டாமல் அவதிமேல
வதியாய் மேலும்மேலும் உண்டாக்கிச் சித்திரவதைசெய்தால் குப்பல்
குப்பலாய்ப்பொய்யைக்கொட்டானா.

தரகன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

இத்தனைகோபமென்மே லினிவேண்டாம் பொறுப்பிச்சுவாமி
சித்திரவதைமாதிரி நான் செய்வேனெய்யுயிரைவைத்துத்
தத்துறலாகிவெம்பித தடுமாறித்தவிதவிக்க
எத்தனைகோடிசித்ர விம்சைகள் செய்வேன்பாரும்.

வசனம்.

தேவரிருக்கிவ்வுளவுகோபம்வேண்டாம் பொறுத்தாரும் இவர்க
ளாலேவருகிற பாவததுக்கு நான் பயப்படுகிறவனா இனிமேல் தயைதா
ட்சண்யமில்லாமல் இவ்வேன்படுத்துகிற அநேககோடி இம்சைகளில்

உரைய அ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

இவன்பிள்ளையழப்போகிறதும் பெண்சாதிகதற்போகிறதும் மந்தி
வதற்போகிறதும் அதைக்கண்டு இவன் தடுமாறித் தவிக்கப்போகிறதும்
நீரோபார்க்கப்போகிறதீர்ச்சுவாமி.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

ஐயையோ இந்தப்பார்ப்பானே யஷ்ட மச்சனிபிடித்துமுன்னாலேயே
வன்பண்ணின் அதிகப்பிச்சங்கத்தினாலேயொரு கண்ணொள்ளையாச்சுது
இப்போதிந்த இராசனாகிய புண்யபுருஷனாலே மற்றொருகண் ணும் நெ
ள்ளையாகுதோ அல்லது நாசமாயப்போகிறானோ தெரியாது.

மகாமாயசாலி-வசனம்.

அண்ணே மகாமாயசித்தா இவருக்குக்கண்ணொள்ளையா.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

கைப்புண்ணுக்குக்கண்ணொடியா இதுவிருக்கின்ற றுன்பாரே.

மகாமாயசாலி-வசனம்.

ஆம் அண்ணே துலாம்பரமாய்த்தா னிருக்கிறது.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

வாருங்கள் சிஷ்யர்களே நாம் போவோம்.

சிஷ்யர்-வ-ம். நாங்கள் வந்த முகி று நீரும் வந்து தொலையும் சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய்சந்தா நம்மிடையிலிருக்கின்ற சீனிலங்காங்குறட
இப்பேர்ப்பட்டபரி வட்டணைகளெல்லாம் அறிவாயேயிங்கேதானே ரெ
க்கத்தைக்கொட்டறையா யில்லாவிட்டாலிதையெல்லாம் நோக்குப்பூ
ட்டிட்டுமொசொல்லுங்காணும்.

இராசன்-வசனம்.

அதுவெல்லாம் வேண்டாம் அடியேன் சொன்னபடியே காசிப்ப
டணம்போய்ச்சேர்ந்தவுடனே கட்டிப்போடுகிறேன்.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

வன் மமாய் விஸ்வாமிதரன் மறைந்து நின்றே விவிட்ட
வன்னியாம் நெருப்பாறந்த வனத்தினில்வளைத் துக்கொள்ள
மன்மகன் மனைவி மந்திரி வள்ளலுங்கலங்கியேங்கக்
கன்மமாந்தரகனோடு கதறியேய முகி றுனே.

அரிச்சந்திரவிலாசம். உரையக

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகவிஸ்வாமித்திரர்மாய்கையினாலே நெருப்பாறுவதுவளைத்துக்கொள்ள இராசாவும்பெண்சாதிபிள்ளையும்மந்திரியும்நட்சத்திரத்தரகனோடுங்கூடப்பரதவிக்கிறவிதங்காண்க.

தரகன்-வசனம்.

ஏதுகாணும்ஏதுகாணும் ஒய்யோய் அரிச்சந்திரமகாராசனே நெருப்பப்பற்றிக்கொண்டுவாரதேவாரதே சுற்றிவளைத்துக்கொள்ளாதேஜயையாபற்றியெரிபுறதே நேக்குப்பயமாயிருக்கிறதே யிர்த்தநெருப்பில்லநம்மத்தள்ளவாகொண்டுவந்தீர் நீங்களைல்லாருஞ் செத்தாலும் நம்மைரத்திரங்காப்பாற்றுங்காணும் நான் பிராமணன் மகாராசனே மகாராசனே.

இராசன்-வசனம்.

எங்கள்பிராணன்போனாலும் உம்முடையபிராணனுக்கு ஒருசிறந்தாயும்வராமற்காத்துக்கொள்ளாதுகிறேம பயப்படாம லிருப்பீர் சுவாமி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

தவப்பயனாலேவந்த தையலேமகனேமந்திரி
அவப்படுமோ வென்சத்தியம் அழியாமலிருக்கவேணுஞ்
சிவப்புறுநெருப்புக்கெந்தன் சீவனைக்கொடுப்பேனிந்த
சிவபெருமான்போல்வந்த செழுமறையோனைக்காப்பீர்.

வசனம்.

என்பிராணநாயகியாகியசந்திரமதியே அப்பாதேவதாசா ஆகாஅறி
நாமந்திரியாகியசத்தியகீர்த்தி இதோபற்றியெரிநுவருகிற அக்கி
யிலேவிழுந்திந்துவிடுகிறேன் இந்தப்பிராமணனைமாத்திரம்நீங்கள்
ப்பாற்றிக்கொள்ளுங்கள் ஏனென்றால் காட்டாறுபோலேசுற்றி வ
த்துக்கொண்டபடியினாலே நானோருவனதற்கிரையானால் மற்றவர்
தப்பிப்போகலாம்.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-நீலாம்புரி.

அநாமமுனிகடன்கொடுப்பா யறமுற்பிசகாய்புவிபாள்வாய்
வருமேசகலபாக்கியமுமுன் மனதுக்கொருருளாலே
ஒருகாரியமுமில்லாம லுழலும்நாயேன்வீழ்ந்திறந்தால்
திருமாமகனும்மனைமானுஞ் சீவனிலைப்பாருன்னுடனே.

வசனம்.

கேளும்இராசசக்கோஸ்வராதேவரீர் அடியேனுக்குஉத்தரவுகொடுக்க

உாஉய அரிச்சந்திரவிலாசம்.

கவேணும் அடியேனிந்த அக்கினிக்கிரையானுல்நீங்க ஞாயிருடனே தப்
லாம்சேவரீ நயிருடனேயிருந்தால் தேவரீர்தருமத்துக்குஞ் சத்தியத்த
ஞக்காசிவிசுவநாதருடையகிருபையினுலேசகலபக்கியமு முண்டாக
பொகின்றது அந்தவிசுவாமித்திரனுடைய கடனையுந்தீர்ப்பீர் இந்த
ம்மாள்சந்திர... திததாயும் குழந்தைத் தேவதாசனுட்பிராணன் நிலைதரு
பார்கள்நீர்நிலும்நானிந்த அக்கினியிலேவீழுகிறேன்சுவாமி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-புன்னகவராளி.

வாழ்மரசருடனிருப்பார் மந்திரித்தொழில்பெற்றிருப்பார்கள்
தாழும்வினைகண்டிடையாமற் சாகத்துணிந்தாய்தலைவியோ
வழுபுஷியர்புகழ்நீயு மென்னோடிமந்தா விவர்களுக்கே
சூழமுலகிற் றுணையுண்டோ தொடர்ந்தோரிடத்திற் சேர்வா

வசனம்.

கேளாயெனது அருமையுள்ளமந்திரிஇராசாங்கம் பண்ணுகிறவா
வையுடையஇராசாக்களை மந்திரிக்கூட்டங்க ளடைந்திருப்பார்கள் நா
டைவிட்டுக்காட்டில்வந்து அவதிபடுகிறதென்னுடன்கூடத் தொடர்ந்
சமயம்வந்தபோ துசாகவந்துணிந்தாயிதுவுமுனக்குத்தலைவியோஇ
க்கட்டுமென்னுடனீயும்தந்துவிட்டாலிவாகளை ஒரி த்திற் கொண்
பொய்ச்சேர்க்கிறவர்களாராகையால்நீயும்தந்திரான் பொய்ச் முகிறே

இராசன்-சொச்சகம்-இ-ம்-புன்னகவராளி.

ஐயை போவென்செய்வோ ரக்கினிநதிவருகதிதோ
தையலேமகனேமந்திரி தகிக்குதென்னகாரணமோ
வையகமெல்லாம்புகழும் வளரும்விசுவாமித்திரந்தாம்
செய்யும்வகையோவறியேன் திருவுளத்தின்செயலிதுவோ.

வசனம்.

பெண்ணேசந்திரமதி அப்பாஅடாதேவதாசா மந்திரிசத்தியகீ
தி ஐயையோ இதைன்னகாரணமோதெரியவில்லை இதோநமக்கெதிர
அக்கினியா றுவருகிறது அதனால்நீமெல்லாம்வெந்துபோகிறதேஅ
விசுவாமித்திரன்வஞ்சகமோவல்லது திருவுளத்தின்செயலோஎன்ன
யவேன்என்ன செய்வேன்நசுவரா.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-வராளி.

ஐயையோகொடுமையெனைப்போலு மவனிதனிலேயார்செய்தார்
மெய்யோகாயம்புருடனையும் விட்டேயிருக்கத்துணிவாரோ
பொய்யோவாழ்த்தவாழ்வெல்லாம் பிறகாங்கொடுப்பார்நீரிந்தாற்
செய்யோருதவிவேறுண்டோ திகையாதிரும்நான்வீழ்வேனே.

வசனம்.

அரிகரி சேவரீர் வாழ்ந்தவாழ்வெல்லாம் பொய்பாக்கி நீர்
ன்னேயிறத்தால்பிறகுளங்களுக்கோ ராதாமுண்டோ புகளுனைச்

கக்கொடுத்து உயிருடனே துணிந்திருக்கிற ஸ்ரீரீகருமுண்டா நீர்துணிந்தாலும் நான் துணிவேனோ அல்லது நீரிற்றதால் விஸ்வாமித்திரர்கடாதீருமா நீரிருமென்னேப்போலே இந்தவுலகத்தில்கொடுமைசெய்தவர்களுருமில்லை ஆகையால் நானேயிந்த அக்கினிசீரையாகிறேன் பிராணாட்சகா.

தேவதாசன்-விருத்தம்-இம்-ஆனந்தபாவி.

பத்துமாதஞ்சுமந்து பெற்றபலனோ நான் றுள் பார்த்திருக்கப் பற்றியெரியும் நெருப்பதனிற் பாய்வேனென்றாய்தாயே நீ பெற்றகடனைத் தீர்ப்பவனே பிள்ளையதனுல் முன்போலேன் அத்தனருளோ தந்தையும் போய் நேயும் போய் நானிருப்பேனோ.

வசனம்.

கேளும்தான் என்னேப்பெற்றதாயே பத்துமாதஞ்சுமந்து என்னேப் பெற்றதற்கோரியும் என்னையின்மதகப்பனும் அக்கினியிலே விழுந்திதககவுட அதைப்பார்த்திருந்து உயிருடன் நான் வாழவுமா இதுவெல்லாம் விஸ்வநாதருடையசெயல்தானோதாயே பெற்றவர்களுக்கு வந்ததுன்பங்களைத்தீர்க்கும்படியானகடமைபிள்ளைக்கல்லவோ ஆகையால் நான் முன்பாக அக்கினியில் விழுவேன் எனக்குச்செலவுகொடுத்திவராதாயே.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இம்-நீலாம்புரி.

தனையைமெழுதியுண்டிருந்து தவஞ்செய்துள்ளே நான் பெற்றெடுத்து நிறையுஞ்செல்வத்துடன் வளர்த்து நிதமுடகிழந்தேனருமகனே மறைமா முனிவன் வஞ்சனையால் வனத்திலெரியும் நெருப்புக்கோர் குறையோயிரையாய்க்கொடுத்து நேநான் கொடும்பாவியைப்போலிருப்பேனோ.

வசனம்.

சொன்னார் சொன்னபடிபெல்லாம் அருமையானதவங்கள் செய்து தனையைமெழுதி சோதிட்டுண் ணும்பாடிவனருளினாலே உன்னேப்பெற்றெடுத்து இந்தவிஸ்வாமித்திரரீதியினுடைய வஞ்சனையாலெரியப்பட்ட அக்கினிக்கிடையாகக்கொடுக்கநானென்ன குறைகள் செய்தேனோநீயிந்தத்தியினில் விழ்த்திதககவும்தான் பாவியிலு மகாபாவியாகப்பார்த்துமகிழவுமா அப்பா என்மகனே என்கண்ணே கண்மணியே.

தேவதாசன்-வசனம்.

தாய்தகப்பனுக்குவந்ததுன்பத்தைத்தீர்க்காதபிள்ளையுமொருபிள்ளையானானேயிந்த அக்கினியில் விழுகிறேன் உத்தரவுகொடுப்பாய்தாயே.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

அப்பாமகனையித்துனிவு மறிவுமுனக்கேயடுத்தவிதஞ்
செப்பாய்பல்விழ்த்தில்லாயே செழித்தமுலைப்பால்மறக்கிலையே
ஒப்பாகுமோநீதான்வீழ்த்தா லுத்தன்றந்தையுயிரதனை
வைப்பாரோநான்முன்வீழ்த்து வார்த்தையுலகில்கிறத்துவனே.

வசனம்.

அப்பாமகனேதேவதாசாஇன்னம்பாற்பல்லுவிழுவில்லையே முலை
ப்பாலுமறக்கவில்லையேயுனக்கிந்தகோசரமானபுத்தியும்மிருத்ததையிய
முமெப்படியுனடாச்சகோ அறிமேன்நீ அக்கினியில்வீழ்த்தாலுனதுத
ந்தையுயிரைக்கிறப்பாராலகக்கிலேகீர்த்திலைக்கும்படியாகநானே
முன்னதாகஅக்கினியிலேவீழ்கிறேன்பாளன்எட்டிக்கரும்பேளன்க
ணமணியே.

தாகன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

கடித்தபாக்கிடாச்சிற்றப்பன் கடைத்தெருக்கோடிமட்டும்
துடித்துப்போய்வழிவிடுத்துத் தொடர்ந்தழுங்கதையைப்போல
அடித்துமேல்வீழ்த்துநீங்க ளமுதின்றவிததைப்பார்த்தால்
பிடித்தெனைத்தள்ளிப்போடும் புட்டென்றுநினைக்கலாமே.

வசனம்.

ஒப்பூப் அரிச்சந்திரமகாராசனே கடித்தபாக்கிடாதசிற்றப்பன் க
டைத்தெருமட்டும்வழிவிடுத்துதுதுடித்தழுதகதையைப்போலுமிருக்கி
றதுகாணும்ஆகாஇப்போதுநீங்கள்ஒருவருக்கொருவர்கட்டிக்கொண்ட
முதிருதைப்பார்த்தால்நீங்கள்செத்துள்ளனைமாதிரிம்காப்பாற்றப்போ
கிறதாகளல்லோருநினைப்பார்கள் இந்தம்மாள்பசப்பியமுதிருதைப்பார்
த்தால்மௌனவென்னை இந்த அக்கினிக்கிணையாகத்தள்ளிவிட்டு நீங்க
னோடிப்போகிறமார்க்கு மாய்த்தான்காணுகிறது.

சந்திரமதி-வசனம்.

அப்படியொருக்காலும்நினைக்கவேண்டாம்நானையிந்த அக்கினியி
ல்முன்னேவீழ்கிறேன்நீங்கவெல்லோரும்உயிருடனேதப்பியிருக்கலா
ஞ்சுவாமி.

நட்சத்திரத்தாகன்-வசனம்.

ஆனந்தபாவிநினைத்ததான்பார்ப்போம்முன்னேநட்ச.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபாணம்.

மறைநெறிபிசகினாலும் வருவிருந்திழந்திட்டாலும்
முறையிழிவெதுசெய்தாலும் மூப்பினையிகழந்திட்டாலும்
பிறர்மனையிச்சித்தாலும் பிறர்மனம்நொந்திட்டலும்
குறைகளொன்றிருந்தாலென்னைக்கொல்வாய்காட்டெரிநெருப்பே.
வசனம்.

ஓ அக்கினிபகவானே சத்தியமாகவொருவார்த்தைசொல்லுகிறேன்
கேளும் என்புருஷனிடத்திலேயாவது என்னிடத்திலேயாவது பாதாரத்
துரோகம்பிறர்பொருளிச்சைபிறர்மனம் நோக்கச்செய்கிறதுசொன்னை
சத்தியம்மறக்கிறதுபெரிச்யார்களைநிதிக்கிறதுவிருந்திழக்கிறது அதர்ம
ம்அக்கிரமம்வஞ்சனைகுதுகுநிந்தை தேவதாபகதி மறக்கிறதுவேதவி
ரோதம் இப்படிப்பட்டதுகளிருக்குமேயானால்என்னெயரித்துப்போட
க்கடவாய்அக்கினிதேவனே.

தேவதாசன்-வசனம்.

அம்மா அம்மா என்னைப்பெற்றதாயே யுன்னுடனேகூடநானும்வ
ருகிறேன்.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

அப்பாதேவதாசா நானும் உன்னுடனேகூட இதோவருகிறேன்
இராசன்வசனம்.

சந்திரமதி சொன்னசத்தியத்துக்கொருபழுதா நாமுங்கூடவேபோ
வோம்வாரும்நட்சத்திரத்தாகோ.

தரகன்-வசனம்.

ஓய்ஓய்அரிச்சந்திரமகாராசனேயேன்வீணிலேயெல்லோரும்வீழ்
துசாகப்போகிறீர்கள்நான்மனப்பூர்வமாய்ச்சொல்லுகிறேன் என்னை
இதிலேதள்ளிவிட்டால்நீங்கொல்லோரும்பிழைக்கலாமாயதார்த்தமான
பார்த்தைகாணும்.

இராசன்-வசனம்.

எங்கள் பிராணனெல்லாம்போனுவற்போகிறதேயல்லாமல் அப்ப
யொருபோதுஞ்செய்யமாட்டோம்சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

சுட்டுப்போடுகிறதுசுட்டுப்போடுகிறதுஇராசாவேநீரும்நந்திரியம்
என்னைபெடுத்துக்கொண்டுபோய் அப்புறத்திலேவிடுங்கள்சந்திரமதிஅ
க்காசேர்ந்தாளா.

இராசன்-வசனம்.

சந்திரமதியுஞ்சேர்ந்தாள்கூடப்பிள்ளையுஞ்சேர்ந்தாள் மூர்வந்து
சந்தோஞ்சுவாமி.

பொது-கொச்சகம்-இ-ம்-புன் டி கவராளி.

வீசிக்கொழுந்துவிட்டு விரிந்தெழுந்தவக்கினியைப்
பேசியசத்யவார்த்தைசொல்லிப் பேதைசந்தரமதிகடக்க
வாசித்தருமறையோன் மந்திரிமன்னன்மகனுடனே
காசித்திருநகரைக் கண்டார்மனமகிழ்ந்தே.

வசனம்.

ஆயோத்தியாபுரியைவிட்டு நட்சத்திரத்தரகருடனேகூட வந்து
ட்டிலேமிருகங்களாலேயும்மழையினாலேயும்இடியினாலேயும்பூகத்தி
லேயும்அககினியாற்றிலேயும்நானாவித இம்சைகள்பட்டிக் கணாயே
காசிப்பட்டணத்தைக்கண்டார்களென்றறிக.

அரிச்சந்திரன்-தரு-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

தெரிசனஞ்செய்யெண்ணே-இதோகாசி-தெரியுதுபார்கண்ணே.

விரிசதுர்முகப்பிரம்மம் விதியால்வினைந்தகன்மம்	
வேதைதீரவுள்ளன்கொண்டு விருப்பமாதாவகண்டு	(தெ
எத்தனைபிரவிகள்	பிறந்தாலும்-புணிய
மெய்துமோலோகாசார	மறந்தாலுஞ்
சுத்தமாயாபாசர்	துறந்தாலுஞ்-சுகம்
சுளுவாய்க்காணுமோளட்டிப்	மறந்தாலுஞ்
சுத்தநிராதரதாய	பராபர
முத்தர்சடாதரமூர்த்தி	கிருபாகர
முதல்வன்பிரணவநிலை	மேவியதவ
முடிவிற்பொருளாயுறையோன் வளர்சிவ	(தெ
தவஞ்செய்வோர்பெருங்கதி	யிதுவாமே-சென்ம
சாகரக்கடலொழிந்திடர்	போமே
தவறுசெய்விடமுண்டதிவர்	தாமே
தலத்தைக்கண்டிடத்தவம்புரிந்	தோமே
திவலையெறிக்குங்கற்கைதிவ்வியதோத்தமாடித்	
தினாக்குங்கவலைதீர்ச்சிவநா	மங்கல்பாடித்
திகழ்வாளொடுமுகுல	முமேரிதம்
மகிழ்வாய்கரமேவரனு	ருறைபதம்
வந்தவல்வினையென்பது	தீரும்-உன்னுள்
வன்பழிபோகென்னெறி	நேரும்
அந்தாவர்க்கத்தன்னிலுறை	வோரும்-மற்று
யரிபமாதவரெண்ணநிலை	சேரும்

இந்திப்பொற்கோபுரமணிமதில்சோலையும்

இங்கிததபங்களுமாமலர்ச்சாலையும்

இநமாயறியிதுநலமாகியகதி

நிதமாமொருதனிமுதலோனுறைபதி.

(தெரி)

இராசன்-வசனம்.

கேளும்பெண்ணே இதோகோபுரந்தெரிசின்றகே இது தான்
காசிவிஸ்வநாதரிருக்கிற ஆலயம் நம்முடையகருமங்கனெல்லாந் தீர
க்தக்கதாகத்தெரிசனஞ்செய் பெண்ணே சந்திரமதி.

சந்திரமதி-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

வல்வினைபோம்விதியின் வசத்தாலவதிபடத்

தொல்வினைபோமினிமது துயரம்போஞ்சுகம்பெறலாம்

செல்விவிசாலாட்சிமகா தேவிமகிழ்விஸ்வேசர்

நல்லிருப்போடுறைநாசி நகரைக்கண்டபலனிதுவே.

வசனம்.

எனதுபிராணரட்சகா நாம்பட்ட துன்பங்களெல்லாந்தீர இந்த
க்காசிஸ்தலத்தைக்கண்டு தெரிசித்தோமித்தப் புண்ணிய வசத்தினு
லே இனிமேல்நாம் சுகத்தையடையலாஞ்சுவாமி.

இராசன்-வசனம்.

ஆனால் இந்தக்காசிப் பட்டணத்தினுடைய அலங்காரமும் இத்
தமகாதேவராகிய விஸ்வநாதசுவாமி விசாலாட்சியம்மன் ஆலயத்தி
னலங்காரமுங் காட்டிக்கொண்டிவகிறேன் பாரும்பெண்ணே.

இராசன்-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-தாளம் - திரிபுடை.

வானளவுதாவுமிந்தவண்ணப்பொன்றதில்பாராய்

யினமாங்

மயிலே

ஆனேசேனேதானடத்துமழுவாசந்படிபாராய்

குயிலே

நான்படைத்த

அனமே

விப்ரகூலவேதசாஸ்திர விதிமறையோர்வீதிபாராய்

தனமே

ஆசைக்குகந்த

மின்னே

செப்புமொழிதவறாததீராசவீதிபாராய்-சேல்

போண்ணே

எந்தன்தேன்

விழியே

பொண்ணைக்கொண்டிபொன்னிவிற்கும்பொன்படைத்தோர் வீதிபா

மொழியே

ராய்பூஷணமேயின்பசம்

யாஷணமே

என்னயமாய்வாழுஞ்சுத்ரநல்லவீதிக்கண்ணுற்பாராய்

நாயகியே

பிராண

நாயகியே

சதுரங்கசேனைநிறைதாபரமாம்விதிபாராய்

தவநிலையே

எந்தன்

தவநிலையே

புதுவரதன்மணிபொருந்துமண்டபங்கள்பாராய்

பொற்களியே

மதுரசொற்

களியே.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

புண்ணியதலமாமிற்தப் புநிதமாநகரையின் னு
கண்ணினுற்கண்டபாக்யங் கருதுமுற்பயமேயாகும்
வண்ணமாழுமையான்பாகம்வளர்விஸ்வநாதர்வாமும்
திண்ணமாந்தலத்தின்காட்சிதெரிசிப்பேனுரைசெய்வீரே.

வசனம்.

கேளுஞ்சுவாமி இந்த மகாபுண்யஸ்தலமாகிய காசிப்பட்டணத்
தைக்கண்டு சந்தோஷமானேன் அதுவும் நான்முன்சென்மத்திலே
செய்தபாக்கியம் இன்ன மிங்குண்டாகிய வதிசயங்களும் இந்தமகாதே
வராகிய விஸ்வநாதசுவாமி வாசம்பண்ணுகிற ஆலயத்தைக்கண்டுதெ
ரிசன் ம்பண்ணுவோம்சுவாமி.

இராசன்-வசனம்.

அப்படியே சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன் பார்த்துத்தெரிச
னம் பண்ணும் பெண்ணே.

இராசன்-தரு-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

காசிககாக்கண்ணுற்கண்டாயேயின்னங்
காட்சியநேகமுண்டு காண்பாயே-பெண்ணே
மாசில்லாராசவீதிவளமும்பலவளமும்
வரிசையார்க்கண்டுமகிழ் பூண்பாயே
இந்திரலோகம்போலேயிருக்குமிந்தநக
ரொதுபெரிதெதுசிறிதுரை நேராய்-கண்ணே
அந்தக்குபேரன்வாமுமளகாபுரியுமீடோ
அளவிலாக்கடைவீதியிதைப் பாராய்
குழ்வினைப்போகுமிந்த சொர்னகோபுரங்கண்டால்
தொழுதுநீயேநமஸ் களிப்பாயே-மின்னே
தாழ்வுவருமோஇத்தந்திகேஸ்வரர்பாதர்
தலைமேல்வைத்தன்முனந் தரிப்பாயே
அன்னைவிசாலாட்சி ஐயர்விஸ்வநாத
ரரியபொற்பதங்களிற் பணிவாயே-பொண்ணே
முன்னஞ்செய்தீவினைபோய்நாட்படுந்துயர்போ
முசுடியுமானகுறை தணிவாயே

இராசன்-வசனம்

இவர்தான் நம்முடைய ஆண்டவராசிய விஸ்வநாதசுவாமிபு
ம் விசாலாட்சியம்மனும் இவர்களைத்தெரிசனஞ்செய்யும்பெண்ணே
சந்திரமதி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்- சங்கராபரணம்.

வேடன்வாயெச்சிலுண்டாய்விருந்துக்கோர்பிள்ளையுண்டாய்
ஆடரவதனைப்பூண்டாய் அணிவிடையேறிக்கொண்டாய்
நீடரும்புகழ்சேர்காசி நித்தனேவிஸ்வநாதா
வாடவோவடியேனுள்ளம்வருத்தந்தீர்த்தருள்செய்வாயே.

வசனம்.

சிவசிவசம்போமகாதேவா மான்மமுகாலகண்டதிரிநேத்ர சடா
நார காசிவிஸ்வநாதீஸ்வரா தீனரட்சகாஅடியேன் படுகிறவருத்தங்
களைத்தீர்த்துரட்சியும் சுவாமி.

இராசன்-தோத்திரம்-அகவல்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி.

சிவசிவசம்போதிகழ்சடையாளா
தவநிலைப்பொருளே சதுர்மறைமுதலே
மதிதுதற்குமுத வாய்விசாலாட்சி
துதியிடப்பாகந் தோன்றியபரனே
மான்மமுவேந்து மலர்க்கரத்தோனே
வான்படர்கங்கை வளர்சடையோனே
தினையாளா திரிபுரதகனா
ஞானவாரிதியே நற்றவப்பலனே
காலனையுதைத்தசகாரணப்பாதா
தொண்டர்க்கிறங்குந் தூயநன்னேயா
கண்டிடப்பணிவோர் கனிக்குஞ்சகாயா
தினாசெறிகங்கை செழிக்குல்லவளமும்
விரிதருங்காசி விஸ்வநாதீசர்
அடியனுன்பட்டவவதியைக்கேட்பாய்
படிமிசைபுகழும் பகியெனுமயோத்தி
திருநாடுகாஞ் செல்வமுமிழந்தே
அரிவைநான்மகனுமருங்கடன்தீர்க்க
வரும்வழிதனிலேமழையிழகாழ்மும்
பெருவிஷப்பாம்பும்பெருத்தவெம்புகிகள்
கட்டெலும்பாணை சருங்குளவிகளும்
மட்டிலாத் தேனும் வரும்பலசெந்தும்

கொட்டிடக்கடிக்கக் கொதித்துத்தள்ளாடிச்
 சுட்டிமெணவிறச் சோர்ந்துமெய்வெதும்பி
 பூதப்பசாசின் போர்தனிவழன்று
 சேதப்படாமற் செந்தழல்கடந்து
 காயிலையருந்திக் கருதிரெஞ்சுழன்று
 ஓய்விலாததுயரமுள்ளிருந்தனைக்க
 மகன்முகநோக்கி மங்கைதானழவும்
 மகிழ்ச்சுக்மாதென் மலர்முகநோக்கத்
 துக்கமேவிட்டுத் தோகையின் முகத்தை
 நெக்குவிட்டுருகி நின் றுநான் பார்க்கக்
 கதறியேழுவருங்கலங்கிநின்றழதே
 பதறுதல்கண்டும்பரதவித்திடாமற்
 கடன்மரச்சொல்லிக்கடிந்திடுமிவர்கோ
 ருடன்படிக்கைவின்மே லுறுதியொன்றுநாக்க
 வழியேதுமின்றி மயங்குமில்வேளை
 ஆழிவிலாதுந்த னருட்பதியில்லை
 வந்துமாமதிலும் வளர்கோபுரமும்
 முந்திரான்காண முடுகியதுயரால்
 வாடியமனத்தின் வருத்தமுங்கலியு
 மோடியதையா வுமையொருபாகா
 மிகுதவவிஸ்வா மித்திரனொன்றை
 வெகுவெகுமாயவித்தைகளின்னம்
 எத்தனைசெயினுமேங்காதிருந்து
 சத்தியமாக்கடனைத்தரும்வகையருள்வாய்
 அரும்புகின்றினுக் கமுதனித்தாண்டாய்
 வருங்கரியுரித்தேவல்வினைதீர்த்தாய்
 இத்துயர்தீர்ப்பதெவ்வளவுமக்குப்
 பித்தனென்றுநாத்தபெருமைகொண்டோனே
 அத்தனை காசியரும்பதிவாழ்வே
 சித்தமேயிரங்குந்தேவநாயகனே

வசனம்.

இதுதான் அடியேன் பட்ட துன்பங்களெல்லாம் சுவமி.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

எந்தநாளொழியுமிந்த விடர்படுந்துயரமெல்லாம்
 சந்திரன் விளங்குமப்பொற்சடையணிவிஸ்வநாதா
 மைந்தனும்யானுமெந்தன் மன்னனுமவருத்தந்தீர்ந்து
 சிந்தைநான்மகிழ்ச்சிமாசத்திருவருள்புரிந்தாள்வாயே.

வசனம்.

உரகா காசிவிசுவநாதீஸ்வரநாங்கள் படுந்துன்பமெந்த நானி
லொழியும் எங்கள் துக்கத்தைத் தீர்த்துக்கிருபசெய்து இரட்சிக்க
வேணும்சுவாமி.

தேவதாசன் சொல்-தேவராப்பண்-கொல்லி.

தேசுதேர்மதி தரிக்குஞ் செஞ்சடா தரனே போற்றி
வாசுதேவன் லிரிஞ்சன் வந்திக்கும் விமலா போற்றி
தாசரட்சகனே போற்றி தற்பாசிவனே போற்றி
காசிவாழ்விஸ்வநாதாகமலத்தாள் போற்றி போற்றி.

வசனம்.

ஐயா எங்களைப்பாதுகாத்து ரட்சியும் சுவாமி.

இராசன்-வசனம்.

இந்தமகாதேவராகிய விஸ்வநாதனாடும் விசாலாட்சியம்மீனாயு
தேரிசித்தோமே சற்றுநேரம் இந்தவசந்தமண்டபத்திலிருந்து ஐயா
சந்திர்த்துக்கொள்ளுவோம்வாருங்கள்.

தரகன்-விருத்தம்-இ-ம்-காட்டை.

பட்டினியிருக்கநீங்கள் பயப்பட வேமாட்டார்கள்
ஒட்டியேகிடந்துகால முபாயமாய்க்கழித்ததாலே
நட்டியேதுங்களுக்கு நான் பசிதாளமாட்டேன்
கட்டியேமுடிப்பாய்ப்பொன்னைக் கட்டாமல்விடுகிலேனே.

வசனம்.

அடாய் அடாய் சந்தாய் நீ உன்னம்புடையாள் நோக்குப்பிற
ந்தபிள்ளைநோக்குத்துணைப்பட்டபந்திரிநீங்கள்நாலுபேரும் பட்டினி
யிருந்துலோலாய்ப்பட்டுவயிற்றைக்காய்ப்போட்டுகொண்டிருக்கிற
துவாடிக்கைதானேமோசமில்லையதனாலுங்களுக்குக் கூடுதலையெயல்
லதுநஷ்டமில்லேகேக்குத்தயிர்பால்நெய்மொத்தைமொத்தையாய்ப்பா
ருப்பும்பச்சரிசிச்சாதமும் சாப்பிட்டு ஏப்பமிட்டு கொண்டிருக்கிறது
போய்ப்பட்டினியிருக்கத்தலைவிதியாயிருக்கட்டும் ஆரவிட்டதுகா
கசாரம்காசிப்பட்டணம்போனவுடனே கம்மிட ரொக்கத்தைக்கொட்
ட்டறோமென்றுசாதித்தாயே யொரோசாதனையாயில்லை யென்றுசாதிக்
கிறையா அல்லதுநம்மிடரொக்கத்தைச்சொட்டறையா இனிவிடேன்
விடேன்விடேன்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-காவேரி.

சொன்னதுமெய்தானையா தொலைதூரம்நடந்துவந்த
சென்மவிடாய்கள் தீரகெண்ணப்பெருதிந்திருந்து
மன்னர்கள்வணிகர்மற்றீவனசுவைநயிக்குள்ளோலா
இன்னொன்றிரிந்துநாடி இரந்துமொன்றநுதலேனே

உரைய அரிச்சந்தரவிலாசம்.

வசனம்

கேளும் நகூத்திரத்தாகதோ தொலைதூரம் நடந்துவந்த ஆயாசந்
நகூணப்போதிந்த மண்டபத்திலிருந்து இப்பட்டணத்திலுண்டா
கியபாக்கியவான்களை இன்னுரினியாரென்று விசாரித்து அவர்களைக்க
ண்டியாசகம்பண்ணிஉம்முடைய கடனைக்கொடுத்துவிடுகிறேன்கோ
பஞ்செம்யாமற் பொறுத்துரட்சிக்கவேணுஞ்சுவாமி

தாகன்-விருத்தம்-இ-ம்-தும்பகாம்போதி

பட்டாடையிரவலீந்துபலகையொன்மெடுத்துக்கொண்டு
புட்டத்தின்பின்னேபோன புதுமைபொலுனாத்தாய்நியே
வட்டமோவட்டியோவுன்வசம்வைத்தபொன்னுக்கிந்த
சிட்டைகள்செய்யவேணும் தெருவிவிங்கேகிற்பாயே

வசனம்

அடாய் அடாய் சந்தாய்நீகதைகேட்டதில்லையோபட்டுப்படை
வை இவல்கொடுத்து மனையத்தூக்கிக்கொண்டு பின்னேதிரிந்த
து கேட்டிலேயோ அத்தன்மைபோல் நம்மிடரொக்கத்தை உன்னை
யிற்கொடுத்துவிட்டுஉன்பின்னே திரியலாச்சுது ஆயிரத்துக்கு ஐந்
நூறுவட்டமோ நூற்றுக்குப்பத்து வட்டியோ அதுவெல்லாம்ருக்க
ட்டும்துதோநம்மிட கையிலே இருக்கிறமோகனமாலையைக்காப்பு மு
துகுவசம்மீசைமுறுக்கிபதுமந்தச்சேவை இதுவெல்லாம் நோக்கு
ச்சாதிக்கவேண்டியிருக்கிறது ஆகையாலிந்தச்சக்கொடிய வெய்யிலே
சுடுகிறமணலிலே நடுத்தெருவிலே இத்தக்கொட்டுக்குள்ளே அரை
யாமலிருப்பிள்ளாய்

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

தானாவார்த்திட்டபொன்னைத்தருவதற்கையமுண்டோ
ஆனானாகொடுமைதீமைபரியாயஞ்செய்திட்டேனோ
பாரையாளாசன்முன்னேபட்டபாடிதுவோயித்தைத்
தீனையோதெய்வமோபுன்சித்தமுங்கல்லுதானோ

வசனம்

சாணஞ்சாணஞ்சுவாமி தானங்கேட்ட ரிஷிகளுக்குக்கொடுத்த
பொன்னைப்பிராணன்போனலுமில்லை யென்றுசொல்வேனோ ஐயை
யோ ஆனாயித்தக்கொடுமை செய்தேனோ அத்தப்பாவ மிப்படியனுப
விச்சிறன் தெய்வமே இத்தச்சங்கடத்தைத்தீர்க்காயா உன்மனது
கல்லாகொஞ்சமாகிலுமிரங்காதாதெய்வமே

தாகன்-வசனம்

அடாய் அடாய் சந்தாய் உன்னைப்பன் வீட்டுப்பணத்தை
பொந்தமாகக்கொட்டிக்கொண்டு நான்கேட்டுவப்பங்கொண்டொ

தென்று முழிக்கிறாயோ மாப்பிள்ளைபோலே நித்கவத்தேனே
யுதனாலேயோகுனியும்பின் ளாய்சரப்பளிபோட்டிம்.

இராசன்-வசனம்.

சுவாமிசுவாமியும்முடையசித்தமென்பாக்கியம் அரிகரி அரிகரி.

இராசன்-தரு-இ-ம்-சாவேரி-அட தாளம்.

சிவசிவாகாசிபுரிவாசாவிஸ்வேசா
திருவுளச்செயலொன் றுமறியேனே
எவர்களுக்கெந்தவினை யெப்படிசெய்தேனோ
எனக்குலபிக்குமென்று குறியேனே
தான்செய்தகர்மமெல்லாந் தானையனுபவிக்கத்
தர்மசாஸ்திரஞ்சொல்வது மெய்தானோ
வான்பதியானதேவர் மாதவர்மறையோர்கள்
மனதுநொந்திடக்குறை செய்தேனோ
அடைக்கலம்வைத்தபொரு ளபகரித்தேனோதெய்வமே
ஆலயம்பாழாகக்கண்டு சகித்தேனோ
தடைக்கு ள்ளிருக்கும்பாம்பைத் தடிகொண்டடித்தேனோ
தழுவிப்பிறந்தாரத்தைச் சுகித்தேனோ
தாழ்ந்தவறுமையினும் றளர்ந்தமனிதர்மனந்
தத்தளித்துக்கொதிக்கநான் வைத்தேனோ
சூழ்ந்தரணக்களத்திற் றோற்றுமுதுகிட்டோனாத்
தூத்திப்பாணங்களினு லெய்தேனோ.

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அடாப்சந்தா நீயழுகிறத்திலேனேக்குமாயுனைக்கிறது
மிடரொக்கத்தைக் கொட்டறையாரோக்குக்கையிலேகாப்புமாட்ட
மா.

இராசன்-வசனம்.

தடையிலலாமற்கொடுக்கிறேன் என்பேரில் கோபஞ்செய்திப்
பர்க்கொத்தவருத்தங்கள்செய்யவேண்டாம் இன்றைக்குவிதிமீட்ச
ரத்தரகரோ.

தரகன்-தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-அட தாளம்.

விடுவேனோபாரும் இனிமேல்நான் விடுவேனோபாரும்.

விடுவேனோகபடத்தை விடுவேனோதருணத்தில்

விடுவேனோஇவனொன்று மெனியும்வேளையின்று

விடுக்கும்வெகுதந்தர மிருக்குமரிச்சந்தர்

வீரனுருகிணும்கோரம்பெருகிணும

(விடுவே)

உண்மைசெய்தபாராட்டி இவன்பெண்டாட்டியருந் தோட்டி
அண்ணந்தானைப்பூட்டிக்கையைநீட்டியதற்கிட்டிக்கோலைமாட்டி
கண்ணீரிட்டமுதாலுங்கைகூப்பித்தொழுதாலும்
கசக்கியிறுக்கிச்சாறு கசக்கச்செய்திடை யூறு
காட்டிப்பம்பரமாட்டிக் கடுவினையைமூட்டிக்
கதறிமனைவியும் கணஞ்சுழலவேகருகியிவன்மனமதிவழலவே
கடினமுனியெண்ணமுடியவெருவண்ணங்
காலனெனுஞ்சனிபோலுமுனித்தினிவிதிவெனோபாரும் இனி (விதி)

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் நோக்குவருத்த முன்டானுலன்றோ கம்மிட ரொக
கத்தைக்கொட்டுவாய்கையைநீட்டும்பிள்ளாய்காப்புமாட்டட்டும்.

இராசன்-வசனம்.

இப்படிக்கெல்லாம் வருத்தப்படுத்துவதினால் பொன்வந்துபே
மோசவாமி.

தரகன்-வசனம்.

இருக்கட்டும்பொன்னைக்கொட்டடாகொட்டு.

இராசன்-தரு-இ-ம்-கண்டா-அடதாளம்.

இத்தவிதிபெத்தனுக்குவரலாமோ-ஓகோ
இன்னமென்னவந்தியோஜையையோதெய்வமே
வந்தவிதியெல்லாந்தானேமறுக்கன்னுல்வசமே
வரட்டும்வரட்டுமையையோதெய்வமே
செங்கோல்பிடித்தகையிற்கிட்டிக்கோல்நெரிக்கவுஞ்
செய்தேதேதவங்கலையையையோதெய்வமே
அங்கமெல்லாநொந்து ஆவிதமிமாறுதே
அரிகரியிதென்னையையையோதெய்வமே
ஒட்டைச்சாண்கயிற்றிலேயண்ணுத்தாள்மாட்டிக்கொண்டே
உபத்திரவப்படவிட்டாயையையோதெய்வமே
சுட்டமண்ணி லொற்றைக்காலில்தொடுத்த அண்ணுத்தாள்கிட்டி
தொலையவிதிபுண்டோஜையையோதெய்வமே. (க்கோ)

இராசன்-வசனம்.

அகூரா சிவசிவாசம்போ காசிவிஸ்வாதா இந்தவருத்தப்பட
ன்னுல்முடியுமாகிருபைசெய்திட்சிபும்கவாமி.

தரகன்-வசனம்.

இதோபொய்சொன்னான் இதோபொய்சொன்னான் இதோபொ
ய்சொன்னான் இதோபொய்சொன்னான் பாருங்கள்.

அரிச்சந்திரவிலாசம். உருந

தாகன்-வசனம்.

அடாய்அடாய் சந்தா அண்ணுந்தான் போடக்கூடாதென்றும் கி
டிக்கோல் போடக்கூடாதென்றும் நம்மிட ஆக்கினைக்குட்படக்கூடா
தன்றும் சொன்னையே அதுபோதும் அதுபோதும்.

இராசன்-வசனம்.

தெய்வத்தை வேண்டிக்கொண்டேனே யல்லது உம்மைச்சொல்
வில்லை சுவாமி.

தாகன்-வசனம்.

ஆனால் சந்தோஷம் கண்ணுபக்கிட்டிக்கோல் நெரிக்கிறேன்.

இராசன்-வசனம். அரிகரி அரிகரி.

சந்திரமதி-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-தாளம்-ஆகி.

தையவரேஜயோவமுதுமனமுங்கருங்கல்லோ	இந்த
மன்னர்படுந்துயரங்கண்டால்	வையகமிரங்காதோ
நைகனொன்றுஞ்செய்தறியோங்கோபஞ்செய்யலாமோ	இந்த
குழந்தைபடுந்துயரங்கண்டால்	கொஞ்சமுமிரங்காதோ
பண்ணுடனே ஆணுடனேபிறந்ததுவுமில்லையோ	இந்தப்
பேதைபடுந்துயரங்கண்டால்	பேயுமிரங்காதோ
ன்னமையாகக்கடன் கொடுக்க வுடன்பட்டிவந்தோமே	நல்ல
உத்தமரேயெங்கள் துக்கங்கண்டால்	சித்தமிரங்காதோ
காராசனரிச்சந்திரமகிபாலன்	படும்
வாதைகண்டாலுமதுபஞ்ச	புகமிரங்காதோ
கசரிமகாகெம்பிர துரையரிச்சந்திரான்னன்	இந்த
துக்கப்படக்கோபிக்குமுது சொல்லு	மிரங்காதோ
ன்னைக்கொன்றுகோபத்திடு மெந்தன்மணவாளன்	ஐயோ
இந்தவருத்தம்பட்டாற்பூயி பெல்லா	மிரங்காதோ
ன்னஞ்சிறுகுழந்தையிவன் திகைத்தழுகின்றான்வாரும்	நீர்
செய்யுங்கோரத்தால்மரங்களுஞ்செடிகளு	மிரங்காதோ

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

என்செய்வேனையாகைகனிநீட்டி யிறுக்கவும்நீயழுதேங்க, மு
பின்னே ஞாநுணை களில்லையோதெய்வமுழுதுஞ்சோகிப்பதுவிதியோ,
ன்மமோவடியென்கதரிநின் மழுதாற் கருங்கல்லுமிரங்குமேயிந்தசொ
மகாதகர்க்குக்கொஞ்சமுமபொல்லச் சித்தமுமிரங்குவதிலையோ.

வசனம்.

ஐயையோ என்னைப்பெற்றஐயனே இந்தவருத்தமுமனுபவிக்கத்
தப்பமுஞ் சம்மதிக்குமா என்னைப்போலொருபிள்ளை பேங்கி யழுகிற
ந.ய

தைக்கண்டால் சுருங்கல்லுமுருகுமே இந்தநட்சத்திரத்தாகருக்குச்சித
தமஇரங்கவிலையோ ஐயையோதெயவமே.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்- புன்னுகவராளி.

என்னருமகனெயென்றவப்பலனே யென்செய்வேனுன்னைப்பெ
ற்றெடுத்த, மன்னவனித்தவருத்தமுர் துயரமும் ஸாரநின்றழுவதைக்
ண்டு, உன்முகமபார்த்துநாணமுதிடவு மொம்ங்கிரின்றழுவதுநீயேங்க
என்முகமபார்க்கிலென்செய்வேனப்பாவிதுவுமுன்செயவினைமகனே

வசனம்.

அப்பாமகனேதேவதாசா அருமையாயுன்னைப்பெற்றதகப்ப
ந்தத்துக்கப்படவும் அதைப்பார்த்து நீயழவும் உன்முகத்தைப்பார்த்து
நாணழவும் இப்படியுந் தெய்வஞ்செய்ததே என்னசெய்வோம் என்
னசெய்வோமப்பா.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

நெருங்கியசேனைக்கடலிலேபுகுந்து நெருப்பெளப்பாணங்கள்
ழைபோற், சொரித்தமர்வெல்லுமன்னர்களமன்ன குதிராமனம்படை
த்தோனே, சுருங்கல்லோவிந்தமறைமவவெனஞ்சங் கடுமையாய்வருத்த
ங்கள்செய்தால், அருங்கடன் தீர்க்கவகையெனக்குண்டோ வையையே
பாவிநானேன்.

வசனம்.

இரதகசுதூகமதாதிருடனேகூட எதிர்த்தமகாபலசாலிகளையெ
ல்லாம் வெட்டிச்செயம்கொண்ட இராசராசனை உமக்கிப்படிப்பட்ட
துன்பமும் வாலாகுமா இந்ததுக்கத்தைக்கண்டமிரக்கமில்லாமல் ம
தைக்கருங்கல்லாக்கி வைத்திருக்கிறோ யிர்தமகானுபாவர் இவருக்கு
நானிந்தக்கூடனைத்தீர்க்க வகையில்லாமலாவிபோலப் பார்த்திருக்கிறே
னேஅரிச்சந்திர.

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் சந்தா உன்மன்கிரி சொல்லுகிறத்திலே நீஎன்ன
மோவெட்டிக் கொலைசெய்தவனும் அதைக்கேட்கவே நேக்குப்பாய
யிருக்கிறது நீசண்டைபண்ணுகிற இராசாவானத்தினாலே புதுகிசை
யிர்த அர்புறுத்தாணி வைத்துக்கொண்டாய் இப்போதுபார்த்ததா
முத்துக்குமலை வீரலுக்குப்பவத்திரம் சட்டமாயிருக்கிறது கிட்டி
க்கட்டுமபிள்ளாய்.

இராசன்-தரு-இ-ம்-எதுகுலகம்போதி-ஆதிதானம்.

போதும்போதுமிந்தத்துக்கம்பொறுக்கஎன்னால்வசமோ காசிவிஸ்வந
எதுகாரணமோநான் முன்என்னபாவம்செய்தேன்காசிவிஸ்வநாதா

பதியிழந்துபலமிழந்துபன்னுநாடி முந்நேன்
கதியிழந்துபோனலுங்கடனைத்தீர்க்கவந்தேன்
சந்தனஞ்சவ்வாழ்ப்புசஞ்சரம்நோகுதே
தங்கி இநதிரசெகசாலப்புரட்டறியேன்
அந்தவிசுவாமித்திரர்க்கோகாமமுஞ்செய்தேனோ
செந்தளிர்விரல்நசுங்கத்தேகமநோகுதையோ

காசிவிஸ்வநாதா
காசிவிஸ்வநாதா
காசிவிஸ்வநாதா
காசிவிஸ்வநாதா
காசிவிஸ்வநாதா
காசிவிஸ்வநாதா

வசனம்.

சிவசிவா சர்வசீவாட்சகா தயாராமுர்த்தி விசாலாட்சிநேசா காசி
விசுவநாதேசா கையிலேகிட்டிக்கோல் கெரிக்கிறத்திலே மாணவாதை
நித்து விரல்களெல்லாம் பஞ்சபஞ்சாய நசுங்கிறதே கழுத்தொடிந்து
போகிறதே இடுப்புவிட்டுப்போகிறதே இனியிந்தவருத்தப்பட என்ன
ந்முடியாது கிருபைசெய்து ரட்சியும் சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

வாக்கியாரே வாத்தியாரே பிள்ளைக்கென்ன வருமென்றால் அவ
நாயியைவிடக்க அவனுக்கேதுவருமோ நேக்குத்தெரியாது நேக்குமாதம்
முணுசின்னபணம் வருமென்கிறதைக் கேட்டதில்லையோ நீ இப்படி அ
ழகிறத்திலேயும் உன்னம்புடையாள் பாசாங்குகாட்டுகிறத்திலேயும் இ
க்கக்ளளப்பயல் கண்ணைச்சிமிட்டுகிறத்திலேயும் நம்மிடவொக்கத்தை
விட்டுவிடுவேனோ நீவொக்கத்தைக் கட்டப்போகிறதில்லை நான்விட
ப்போகிறதில்லை இதுநல்லதருணம் கொடுத்தநாட்டை யில்லையென்
று ஒருபொய்மாதிரிஞ்சொன்னால் உம்மைத்துக்குக் கொண்டுபோய் அ
யோத்தியில் பட்டங்கட்டிவைக்கிறேன்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

பொடுக்கென்றேயெனதுபிராணன்போனலுமொரு பொய்சொல்லேன்
இடுக்கங்கொதுவநதாலு மென்றலைவிதியேயல்லால்
படுக்கங்கொண்டிடவதைத்து நறுக்கியேபிழிந்திட்டாலும்
அடுக்குமோநாட்டைவாங்க அருங்கடன்தீர்ப்பேன்சுவாமி.

வசனம்.

இதைப்பார்க்கிலும் குரூரமானவருத்தங்கள்செய்து என்னைநறுக்
கிக்கச்சுப்பிழிந்தாலும் ஒருவருக்குத்தானங்கொடுத்த நாட்டைவாங்க
அடுக்குமோ பொடுக்கென்றுபிராணன்போனலும் ஒருபொய்சொல்ல
மாட்டேன் எவ்விதத்திலேயும் உம்மிடவொன்னைச் செலுத்திப்போடு
கிறேன்சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் மனிதனுக்குச் சந்தோஷம் வந்தபோது யாசித்து
ந்தவர்களுக்குவேணதெல்லாம் தருகிறேனென்று சொன்னான் சங்க

டம்வந்தபோது அதைநினைக்கிறதா இன்னம் நோக்குவருத்தம்போது
அஇதோ அனுமந்தசேர்வாயும் மீசைமுறுக்கியுங் கொடுக்கிறேன்
ரும்பிள்ளாய்.

இராசன்-வசனம்.

தேவீர்சித்தஞ் சவாழி வந்ததெல்லா மனுபவிக்கக் காத்திருக்கிறேன்

தரகன்-வசனம்.

படுகளைத்திலொப்பாரியா பணத்துமுன்னையா தாட்சண்யம் நா
விடேன் விடேன்.

இராசன்-வசனம்.

சுமைசூலிநொடாத பாவியாக்களும்நான் ஆகையால்இந்தவாதமே
யும் வருத்தமும்படவந்தது அரிச்சந்திரவிலாசம்.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணி.

இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-தாளம்-ஆதி.

தருமமில்லையோநீதிசத்யமில்லையோஇது	
தலைவிதிதானோஜையோ	தெய்வமே
கர்மவசமோஎந்தன்கணவன்படுந்துயரம்	
கண்ணாற்குணவோவைத்தாய்	தெய்வமே
ஆரையடித்துநாங்குளலங்கோலஞ்செய்தோமோ	
அன்றிவிதிவினையோ	தெய்வமே
வாரங்குடிகளுக்குவழங்கினதற்குறையோ	
வரன்முறைதப்பினோமோ	தெய்வமே
தாயில்லாப்பிள்ளைகளைத்தளாவெடுவெடுத்துத்	
தள்ளிநீங்கித்தோமோஜையோ	தெய்வமே
சாயும்நிழல்வழியிற்றழைத்திருந்தமரங்களைத்	
தறித்தோமோநாங்குளையோ	தெய்வமே
பாலடைக்குப்பால்வராமல் பாலர்நொந்துகதறியழம்	
பார்த்திருந்தோமோஜையோ	தெய்வமே
காலஞ்சென்றபெரியோர்மனங்கலக்கம்படச்செய்தோமோ	
காரணமோஅரிகரி	தெய்வமே

தரகன்-வசனம்.

சந்தி சந்தி நோக்குத் துக்கம் வந்ததிலே நேக்கு ரொக்கம் வந்தது
வந்தது.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

தூணைப்போலுயர்ந்ததோளா துவண்டுநீவருந்துந் துக்கம்
காணப்போயிவர்போல்நெஞ்சம் கருங்கல்லாயிருப்பவாக்கே
காணிப்பொன்னிருக்கச்சொந்தக் கணவனையிழப்பாருண்டோ
நாணச்சஞ்சலப்படாமல் நாயேனைவிறபாய்சுவாமி.

வசனம்.

கேளு மெனதுபிராணாட்சகரோ இப்போதுநீர்புகிறவாதனையை
நட்சத்திரத் தரகரைப்போலக் கருங்கல்லுகஞ்ச்சமதையானநெஞ்சமப
டைத்தவாகள் பார்க்கலாமேயல்லது என்கண்ணினுலேபார்க்கத்தகுமா
காணிப்பொன்னிருக்கக் கணவனையிழப்பார்களா எவ்வளவுஞ்சஞ்சலப்
படாமலுடியானேவிறந்துத்தேவரீர்கடனைத்தீர்த்துப்போடுஞ்சுவாமி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

கண்ணினுண்மணியேயின்பக் கரும்பெனுமதுரமானே
பெண்களின்மிகுந்ததோரென் பெருந்தவப்பயனேகேளாய்
எண்ணுமென்கருத்துக்கேற்ற வெண்ணம்நீகொண்டாய்மெய்யே
வண்ணமாயுண்ணேவிறந்து வாழ்வேனோமனந்துணிந்தே.

வசனம்.

கேளாய்பெண்ணைசந்திரமதி நான்சொன்ன சத்தியந்தவறாதபடி
யேநீயும்நினைத்தாய் அதுசரியேபிராணநாயகியான உன்னைவிலையறவிற
று அப்பாவிர்தப்பூமியிலிருந்து உயிருடனேவாழ்வேனோ என் கண்ணீ
ன்மணியே.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

லாழ்வதுபொய்யேயாகும் வையசுந்தனிற்பிறந்தோர்
ஊழ்வினைதொலைக்கவேணு முறுகியாய்மகனோடென்னைத்
தாழ்வறவிலையாய்விற்றுத் தாகற்கேபோன்னைத்தந்து
கேள்வியின்மிகுத்தசதய கீர்த்தியோடிருந்துவாழ்வீர்.

வசனம்.

கேளு மெனதுபிராணாட்சகரோ பூமியிலேயிறந்தவர்க ளெல்லாம்
வாழ்கிறதொய்யுஞ்சாகிறதும்மெய்யுமென்பதுதெரிந்திருக்குமே ஊழ்
வினைப்பவனை யனுபவித்துத்தீரவேணும் என்னையும்மகனையுர்விலையற
விறந்துஇந்தத்தரகருக்குக்கடனைத்தீர்த்துத்தேவரீர்மந்திரிபுடனேகூடச்
சுகமாயிரும்சுவாமி.

இராசன்-வசனம்.

சத்தியமேரித்தியம் காயமேயரித்தியம் அப்படியே செங்குவேன்
பெண்ணைசந்திரமதி.

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய்சந்தா நோக்கு இடுப்புவிட்டுப்போகிறது எனக்
வலிக்கிறது கழுத்தை நோக்கி து ஆகையால் ரொக்கத்தைக் கொட்டறை
கொட்டறையாதா யாரெருக்கிறேன் இன்னம் நெருக்கிறேன் குனி
னி அசையாதே அசையாதே வைவை.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

முடிந்ததோசெய்யவேண்டு முறையெலாயின்னமுன்னோ
கடிந்ததால் வருந்துண்டோ கலங்கிறேன்கண்ணாற்கண்டார்
படிந்தசொல் மகனோடெநதன் பத்தினிதனையும் விற்று
விடிந்தசூரியன்போமுன்னே மிகுங்கடன்தருவேன்சுவாமி.

வசனம்.

ஆசுகதாசுவாமி நட்சத்திரத்தாரகரோ படுத்தவேண்டிய உபத்திரவ
கௌஸ்லாம்படுத்தினீரா இன்னமிருக்கின்றதா.

தரகன்-வசனம்.

ஓகோகோ இன்னம் வேண்டிய விசித்திரங்கௌஸ்லாமிருக்கின்
தே அதையெல்லாமெங்கேகண்டாய்.

இராசன்-வசனம்.

அப்படி யினிமேலென்னையொன்றும் வருத்தப்படுத்தவேண்டா
இந்தமட்டுக்கும் நான் பட்ட அவஸ்தை அந்தவிஸ்வநாதரிமாரா உம்மி
மனதென்னகல்லா அரிகரியிந்தமட்டோடே யென்னே விட்டுவிடும் என்
பெண்ணாதிபிள்ளைகளை விடையிறிற்று உம்முடையபொன்னைக்கொடு
துவிடுகிறேன்சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

ஆகா ஆகா ஆகா ஆகா அடாய் அடாய்சந்தா நோக்கெதடா வெட்
மில்லை ஆம்புடையானையும் பிள்ளையையும் விற்கப்போகிறாய் இவனையு
ந்தப்பயலையுங்கண்டால் ஒருகாசுகொடார்கள்.

இராசன்-வசனம்.

வந்ததெல்லாமென்ன தீர்ஷ்டம் உனக்கேனந்தவழக்கு உம்முடைய
புபொன்னைக்கொடுத்துவிடுகிறேன்சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

ஆனால் விற்றுக்கொடுமபிள்ளாய் சந்தா.

சந்திரமதி-கொச்சகம் - இ-ம் - புன்னாகவாளி.

கன்னல்வில்லென்னுமிந்தக் காரையுடனேயெனையும்
இன்னம் விலைகூறா திருப்பதென்னவனையறிவேன்
என்னவனையே யிருக்குதிவர்கடன்கொடுக்க
சொன்னமொழிவருந் துணிக் துவிடையே.

வசனம்.

கேளுமெனதுபிராணரட்சகரோ தேவரீர் சொன்னசத்தியத்துக்குப்
முதில்லாமல் என்னையும் இத்தப்பிள்ளையையும்விறறு விஸ்வாமித்திரர்
டனைத்தீரும் வேறெயெண்ணவிருக்கின்றது அவர்கடனைத்தீர்க்கத்த
டசெய்யாமல்விடைகூறுஞ்சுவாமி.

இராசன்-வசனம்.

அப்படியேசெய்கிறேனெனினோ இந்தத்துருப் பைக்கிள்ளியுங்கள் தலை
லேவைக்கிறேன் நீங்களைசத்தியமாங் விலைப்படவேணுமென்று முன்
னநடவுங்கள்பெண்ணைசந்திரமதி அப்பாதேவதீரசா.

சந்திரமதி-வசனம்.

அப்படியேநடக்கிறோம் சுவாமி.

இராசன்-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராவீ-ஆதிதாளம்.

காசிகநரில்வாழுகனத்தகுடிகளையென்	கூறினேன்-பட்டபு
காதலியைக்கொள்ளுங்கள்விலை	தேறினேன்
கடன் தீர்க்கவேமனந	யென் டனைவிதன்னைநானே
ஏச்சுண்டோவென்மகனை	விதித்தேனே-வந்த
இன்றுளிற்கக்கூறிவிலை	கரித்தேனே
இடருக்காய்விற்கமனஸ்	வேதியராளுவஞ்சரி
விசமபுகழ்பிரமருல	கொடுத்தாலும்-விற்பேன்
வேறெவர்கள்வந்துபொன்னைக்	விடுததாலும்
விடுவாரோதலைவிதி	மன்னராளுவஞ்சரி
மாசில்லாக்கத்திரியருல	தடையுண்டோ-யாரக்கும்
வந்துபொன் கொடுத்திக்கொள்ளத்	மதிக்கொண்டோ
வரும்விதிவெல்லதுமன்னர்	கோடி-கோடிசெலவழிக்கும்
காணிகாணியாகத்தேடிக்க	நிதியாரோ-எந்தன்
கருத்துள்ளவைசியருல	கதியாரோ
கடனுக்கிடல்லால்வேறே	நிலைக்கச்செய்துயிணாக்காக்கும்
நீணிலத்தையழுதுபயிர்	குடியோரோ-இவனோ
நிறைபெழிச்செல்வமுள்ள	படியோரோ
நிதிகொடுத்துக்கொள்விரிந்தப்	தெருவீதிகடைவிதி
தேரோடுமவிதிமற்றத்	லுள்ளோரோ-கடன்
செப்பும்பலவீதிகள்	கொள்வாரோ
தீரக்கொள்விரிவர்பொறுத்துக்	அரசிழந்துபெண்டிபிள்ளை
ஆனாயிந்தப்படிசெய்தேனோ	பாவிநானே-இந்த
படங்கலும்விற்கத்துணிந்த	கூவினேனே
அவதிதிக்கொள்வீசென்று	

தரகன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

உழுசிறகுண்டையானு லுள்ளூரில்விலைப்போகாதோ
அழுகிறபூரைச்சுமறி யார்கொள்வாரிவனமன்னு
தொழுதுநீவிஸ்வாமிதரர் சொற்படிச்செய்தாயானு
பழுதுண்டோகடனுந்தீரும் பாக்யமுமடைவாய்சொன்னேன்.

வசனம்.

அடாய் அடாய்சந்தா ஏன்விருதாவிலே தெருத்தெருவா பிவர்களை
பிழுத்துக்கொண்டலேகிறாய் அலைத்தினுலேயார்வாங்குகிறார்கள் உழுசிற
குண்டையானுல் லுள்ளூரில்விலைப்போகாதா இந்தத்தொந்தனாநீபடமா
ட்டாய்கடனுந்தீரமாட்டாது விசுவாமித்திரர்க்குநீகொடுத்தகாட்டை இ
ல்லையென்றொருபொய்சொல்லுவாயானுல் இராச்சியபட்டாபிஷேகமு
னைக்குவாங்கித்தருகிறேன் இந்தக்கடனையும்விட்டுவிடுகிறேன் இதைச்
சத்தியமாய்நாபு நேக்கானுல் ரொம்பவும் பரிதாபமாயிருக்கிறது ஆணை
ப்படிக்குயதார்த்தம்யதார்த்தம்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

எரிகிறெருப்பின்மீதி லெண்ணெய்விட்டாற்போலென்மேற்
வீசுகிறீருருக்கமெப்பே பாவத்துக்கஞ்சவேணும்
தருகிறேனுமதுபொன்னைச் சட்டமாயிவனாவிற்மே
வருகிறகன்மமெல்லாம் வரினும்பொய்சொல்லேனையா.

வசனம்.

நீர்பரிந்துபேசுகிறதைப்பார்த்தால் எரிகின்றெருப்பில் எண்ணெ
யைவிட்டாற்போலிருக்கின்றது பாவத்துக்கஞ்சாமற் பொய்சொல்வே
னோ என்னகர்மம்வந்தாலும்வரட்டும் இவர்களைவிற்று உம்மிடகடனைத்
தீர்க்கிறேன் சற்றுநேரங்கோபம்பண்ணாமலிரும் நட்சத்திரத்தரகரே.

தரகன்-வசனம்.

உள்ளத்தைச்சொன்னால் ளொள்ளென்றுவீழ்சிறாய் உன்பாடுபி
னாபிங்குடற கொட்டாங்குச்சி யெப்படியானிது நம்மிடரொகந்ததைத்
கொட்டறதேநாகஞப்பெரிபகாரியம் இனிமிகதவிடத்தைவிட்டு எடுத்த
டிவையென் உன்பின்னாலேதிரிந்துதிர்ந்துநேக்குக் கால்வலிக்கிறது.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

இக்கந்தகாசிடன்னி விருக்கின்றபாக்கியவான்கள்
வந்திவர்தம்மைக்கொள்வீர்மறைபவர்கடனுல்நோந்தேன்.

எந்தச்சாதியாரானாலுமிவர்கடன்கொடுத்தேயிந்தச்
சுந்தரமாதோடெந்தன் சுதனையுங்கொள்ளுவீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் இத்தக்காசிப் பட்டணத்திலுண்டாகிய புண்ணிய
யான்களாகிலும் பாக்கியவான்களாகிலும் யாராகிலும் எந்தச்சாதி
யாராகிலும் இவருக்குநான்கொடுக்கவேண்டியகடனைக்கொடுத்துவி
டால் இத்தகஸ்திரீயையும் பிள்ளையையும் விலையாகக்கொடுத்துவிடு
மேன் இரக்கமுள்ள உத்தமர்களே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

மகனொடுமனையாள் தன்னை வருந்தியேயந்தக்காசி
நகரெலாந்திரிந்து கூவி நாடியேவிலைதான்கூற
மிகுதவவிஸ்வாமிதான் வினையவஞ்சனையாலாங்கோர்
கிசுழ்மறையவன்போலக்னிதேவர்தாம்வருகின்றாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் அரிச்சந்திரமகாராஜன் காசிப்பட்ட
ணத்தில் விதிவீதியாய் விலைகூறிவருகிறபொது விஸ்வாமிதிரர்மா
கையினாலேயக்கினிதேவர் பிராமணரூபமாய் வருகிறவிதங்காண்க.

காலகண்டகன்-வருகிற-தரு-இ-ம்-பந்துவரானி-அடதாளம்.

காலகண்டகவேதியர்வந்தார்-வந்தாரிதோ

காலகண்டகவேதியர்வந்தார்

நீலகண்டசதாசிவன்விழிவளர்

நெருப்புப்பொறியெனநினைவிற்செறிமன

(காலகண்)

பீலமான அக்கினிப்பொறியெனுந்தேகம்விளங்கமகாப்ரசங்கங்கண்டு

திருழ்சதுவேதமும்நாவிலே

துலங்க

ஆலகாலவிஷம்போலிருகண்க

ளிலங்க - வெடுவெடென்று

அருகினில்வருகிறபேர்களுங்கண்டிலிலங்க

நாலங்கண்டபெரியோரிலும்

நானே

கைகண்டயாகமனெகஞ்செய்

தேனே

நாலப்பெண்பிள்ளைவிற்கிறே

னென்று

தவித்தவனெங்கேகொள்வே

னின்னு

நடதென்றேழிநடந்துதள்ளாடித்

தத்தடியிட்டுத்தாவிச்சுப்பிட்டுக்

(காலகண்ட)

காலகண்டகன்-விருத்தம் இ-ம்-ஆனந்தலப்ரவி.

உசிதமாய்த்தெருவில்நின்றேயொப்பணமிட்டேகூவிப்
பசுவைவிற்பவர்கள்போலப்பரிந்திங்கேவிலைதான்குறி
இசையுடனமுததாரோ இவன்றானேநீயோ ஆரோ
கசியுங்கண்ணீரோ துந்தன் கருத்தேதோவுனாசெய்வாயே.

வசனம்.

ஏதடா அடா இங்கேபசுமாட்டை விலை- அறிந்ததுபோலே
இருந்தது நேக்கு ஆரீடா கூவியமுதவன் நீயாய் அடாய்நீயாய்அடா
ய் நீயேதுக்கடாஅமுறாய் நீ கூப்பிட்டகாரியந் தெரியச்சொல்லு
பிள்ளாய்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

மறையவரோநீர்கேனும்மனைவியைமகனைநானே
நிறைமனதுடனேவிற்கெடுந்தெருவெங்குஞ்சென்றேன்
பொறையுடன் கொள்வீரானுல்புனிதமாங்கட னுந்தீரும்
குறைவிலையிதுதான்சேதி குணமுடனுரைத்திடரோ.

வசனம்.

கேனும் சுவாமி பசவுமல்ல ஆன்றுமல்ல என்பெண்சாதியை
ம்பிள்ளையையும்விலைகூறினேன்நீர்கொண்டால்மகாவுத்தமம் என்க
டனும் தீரும் புனிதனவேன் சொல்லுஞ்சுவாமி.

காலகண்டகன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

பையலோடிவனைக்கொண்டாற்பணத்துக்கோர்லாபமுண்டோ
கையிலேபிருக்கும்பொன்னைக்கரைத்திடப்பார்க்கிறுயோ
மெய்யோதா னிவனைநீயேவிலைகூறிவிற்பின்பு
பொய்யாமோநேக்கேதேனும்புனசுருட்டுகளுண்டாமோ.

வசனம்.

அடாய் அடாய்நீசொல்லுகிறதைப்பார்த்தால் நேக்குப்பயமாயி
ருத்திறது என்கையிலேகொஞ்சந்திரவியம் இருக்கிறதைக் கணாக்
ப்பார்க்கிறுயோ இவளையுமிந்தப்பயலையுங்கொண்டால் பணத்துக்கே
தாகிலும் லாபமுண்டோ அல்லது புனசுருட்டுகளேதாவதுண்டோ
மெய்யாகவிற்கிறையாசொல்லும்பிள்ளாய்.

இராசன்-வசனம்.

ஆம் சுவாமி நிச்சயமாய்க்கடனுக்காகவேவிற்கிறேன்.

காலகண்டகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் நீவிறுப்போனபிற்பாடு இன்னமொருவன் எப்பெண்சாதி பிள்ளையென்றுவந்தால்நேக்கெப்படி.

இராசன்-வசனம்.

அப்படிவித்தியாசம் வராதுதேவரீர்சந்தேகப்படாமற்கொள்ளு சந்தேகமுண்டானால் நடுத்தெருவிலேவிலைகூறுவேனோசுவாமி.

காலகண்டகன்-வசனம்-ஆனால்விலைசொல்லும்பிள்ளாய்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

பலவானோரானையின்மேற்பற்றிறின்றுயரநோக்கி விலகாதுகவண்கல்விட்டவிசைதூரம்நிறைந்தபொன்னை நலமாகயிவர்க்குத்தந்தால் நான்பட்டகடன்தான் திருங் குலமனையாளோடிந்தக்குழந்தைக்கும்விலையிதாமே.

வசனம்.

விலைசொல்லுகிறேன் கேளுஞ்சுவாமி யானையின்பேரில்பலசா நின்றெறிந்த கவண்கல் போருந்தாரம் பொன்னையிருக்குக்கொடு கவேணும் அதுதான் இவருக்கும்இந்தக்குழந்தைக்கும்விலைசுவாமி.

காலகண்டகன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைவி.

இந்தநற்சிறுவனோடுமிவளையும்விலையாய்விநக வந்ததோர்கருமமென்னவாலாதேதறிகிலேனே வந்தவாறுரைத்தால்வாங்கமனதுசம்மதிப்பேன்பொன்னைத் தந்துனமகிழ்ச்செய்வேன்தரும்வினைக்கிவர்களீடோ.

வசனம்.

அடாய் அடாய் நீசொல்லுகிறவிலைக்கு இந்தப்பிள்ளையுமிவளு ளாடுபொறுதுபொறுது ஆனால் நீபடுகிறத்தைப்பார்த்தால் நேக் விசனமாகவிருக்கிறது உன்முகத்தைப்பார்த்துப்பொன்கொடுக்க வணுமேயல்லது இவர்களாக்காசம்பெறமாட்டார்கள் அதிருக்க டிம் நோக்கிவ்விதிவந்தவிதமென்ன தெரியச்சொல்லும் பிள்ளாய்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-நீலாம்புரி.

வாலாறுகேட்கவந்தமறையோசொல்லக்கேளும் வரமிகுமயோத்தியாண்டமன்னனாமரிச்சந்திரன்பேர் தரணியையீந்தேன்முன்னே தானமாய்க்கொடுத்தபொன்னைத் தாச்சொன்னார்விஸ்வமிதர்தவிக்கிறேனதினாலையா.

வசனம்.

அயோத்தியையாண்ட அரிச்சந்திரன் என்பேர் என்னொருநகரம்
மவிஸ்வாமித்திரர்க்குக் கொடுத்தேன் அதற்கு முன்னேகொஞ்சம்
பொன்னைத் தானம்வாங்கியெண்ணிடத்திலேதானேவைத்தார் அந்
ப்பொன்னைத் தரச்சொல்லி இவனைக்கூட்டினார் அந்தக்கடனுக்காகத்த
விக்கிறேன்சுவாமி.

காலகண்டகன்-வசனம்.

அப்படியா அப்படியா அந்தக்கடனை இவருக்குக்கொடுக்கிறே
மென்று நாமேற்றுக்கொண்டால் நெக்கிவர்களை விலையாய்விற்றுப்
போகிறையா இப்படிப்பட்ட இராஜஸ்திரீ நம்மிடகிழப்பிராமண
த்திக்கும் நமக்கும் உள்ளவேலை யெல்லாஞ்செய்வாளா செய்வாளா.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கேதாரிகளளம்.

வேதவேதியோநீர்சொல்வேலைகளெல்லாஞ்செய்வான்
தீதிலாச்சிறுவன்னுனும் தேவரீர்க்கேவல்செய்வான்
யாதொருகுறைவுஞ்செய்யாரிவர்களை விலையாய்க்கொண்டே
வேதனைதீர்த்தேயென்னைவிடுதலைபண்ணுவீரோ.

வசனம்

தேவரீருத்தாரப்படியே இவளும் இந்தப்பிள்ளையும் நீங்கள் கா
லிலேகாட்டியவேலையைக்கையினுற்செய்வார்களேயல்லதுவேறில்
லையாகையாலென்கடனைத்தீர்த்து என்னைப்புனிதனுக்கி இவர்களைக்
கைக்கொள்ளும்சுவாமி.

காலகண்டகன்-வசனம்.

ஓய் நட்சத்திரத்தாகவே நேக்குத்தந்தால் நோக்குத்தந்தாற்போ
லேதானேபிடியுங்கையையடிக்கிறேன்.

தரகன்-வசனம்.

ஆம் சுவாமி அப்படியே வந்தது வந்தது நேக்குடொகாம் வந்
தது வந்தது.

காலகண்டகன்-வசனம்.

ஓய் உம்மிடபேரென்னு.

இராசன்-வசனம்.

என் பேர் அரிச்சந்திரன்சுவாமி.

காலகண்டகன்-வசனம்-இவள்பேரென்னு.

இராசன்-வசனம்.

இவள்பேர் சந்திரமதிசுவாமி.

காலகண்டகன்-வசனம்-இந்தப்பிள்ளைபேரென்னு.

இராசன்-வசனம்-இவள்பேர்தேவதாசன்சுவாமி.

காலகண்டகன்-வசனம்.

இவளும் இந்தப்பையலும் உமக்கென்னவேணும்.

இராசன்-வசனம்.

இவளென்பெண்சாதி இவனெனக்குப்பிள்ளைசுவாமி.

காலகண்டகன்-வசனம்.

ஆனால் முறிச்சிட்டெழுதும் பிள்ளாம்.

இராசன்-வசனம்.

இதோ எழுதினேன் இத்தாரஞ்சுவாமி.

காலகண்டன்-வசனம்.

நேக்குச்சாலேசரம்நீதானே வாசியும்பிள்ளாய்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-நீலாம்புரி.

கதிர்குலத்தரசனயோத்தியையாண்டோன்

காதல்சேர்திரிச்சங்குமைந்தன்

சதிரரிச்சந்திரன் றன்மகன் லனையா

டம்மைதன்னவசாநிமித்தியம்

விதிவசவிஸ்வாமித்திரர்தன்கடனூல்

விற்றனன் காசியில்வாழும்

துதிதருமறையோன்காலகண்டகர்க்கே

சூழிவார்சாட்சியாய்த் தானே.

வசனம்.

இன்னவருஷம் இன்னமாதம் இத்தனையாந்தே திகாசிப்பட்டண
த்திலிருக்கும் பிராமணரில்காலகண்டகஜயருக்கு அயோத்தியாபுரியை
ராண்டதிரிச்சங்குமகாராசன் புத்திரனான அரிச்சந்திரன் எழுதிக்கொ
டுத்தவிற்கிரயச்சீட்டு என்னவென்றால் என் பென்சா திசந்திரமதியை
புள்ளன்பிள்ளை தேவதாசனையும் விஸ்வாமித்திரமகாரிஷிகையிலேநான்
பட்டகடனுக்காக இந்தநாள்நம்மிடையிலிவர்களை விலையறவிற்றபொ
ளையானையின் பேரில்நின் றுகவண்கல்லெறிந்தவயரங்கொட்டிப்பொன்
றுதற்கிவர்களை விலையறவிற்றுப்பொருளறக்கைக்கொண்டேன் இந்தப்
படிக்குள்ளம்மேனோசியில் எழுதிக்கொடுத்தபெண்டுபிள்ளை விற்றிரயச்
சீட்டுஇதற்குச்சாட்சிநட்சத்திரத்தரகர்சத்தியகீர்த்தியிவர்களறியஎழு
தினநன்மைக்குசுகஸ்தலிகிதம்.

காலகண்டகன்-வசனம்.

ஓம் இராசனே சீட்டைத்தாரும்பென்சா தியையும்பிள்ளையையும்
பட்டகூட்டும்.

இராசன்-வசனம்.

இத்தாரும்சுவாமிசீட்டுஇத்தாரும்பென்சாதி இத்தாரும்பிள்ளை
மாயழைத்துக்கொண்டுபோம்சுவாமி.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணி-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆகிதாளம்.

கொண்டகணவன் தானேபெண்டுபிள்ளையவிற்கும்

கொடுமைவிளந்ததையோ

மன்னவனே

பண்ணொன் செய்தபழிபாவமோநமக்கிந்த	
பாடுவினைந்ததையோ	மன்னவனே
காராம்பசவுங்கன் றுங்கதறக்கதற்பொல்லாக்	
காதகர்க்குவிற்றோமோநாம்	மன்னவனே
ஆரும்படாதகடன் அருங்கடன்பட்டோமோநாம்	
ஐயோஇ தென்னவிதி	மன்னவனே
வாடியென்றழைப்பாரேமகனும்நானுமாயேங்க	
வந்ததோகாலமையோ	மன்னவனே
தேடிவந்துமாலையிட்டுச்சேர் துவாழ்ந்திருந்ததெல்லாம்	
தீர்த்ததோ சொப்பனமாச்சோ	மன்னவனே
என்றும்பிரியேனென்றேயிருந்தேன் விதிவசத்தால்	
இப்படியாச்சுதோஐயோ	மன்னவனே
இன்றுகண்ட திருமுகத்தையென்றுகாண்பேன்றொணவழிக	
னிதுதானோஐயோ	மன்னவனே

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-எ துகுலகாம்போதி.

பஞ்சணையீதிற்பாதம் பட்டிடிவ்ருந்துமென்றே
அஞ்சலில்கரத்தாலேந்தி யருமையாய்மடிமேல்வைத்த
தஞ்சமுமறந்தபிள்ளை தன்னையுமறந்துநீரும்
பஞ்சையானீரோநாங்கள் பாவத்தால்முறிபட்டோமே.

வசனம்.

ஆ என்பிராணரட்சகாபஞ்சணைமெத்தையின்பேரிலென்பாதம்
வைத்தால்நோகுமென்று அணைத்தெடுத்துமடிமேல்வைத்துக்கொள்
வீரேயப்பேர்ப்பட்டபட்சமுமறந்துதவஞ்செய்து பெற்றபிள்ளையை
யுந்துறந்துநீரொருபரதேசியைப்போலேபோகவும்நாங்கள்விலைப்பட்ட
மெழியாகவும்தலையெழுத்துவந்ததாஅரிகரிஅரிகரி.

இதுவும்-சந்திரமதி-வசனம்.

அப்பாமகனேதேவதாசாநமக்கிப்படியும்வந்ததா என்புத்திரசிக
காமணியே.

தேவதாசன்-தரு-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

ஐயையோஇந்தவிதி	வரலாமோ-ஐயா
தெய்வஞ்செய்திட்டசதி	அதுபோமோ
செய்யும்வகைகளே தும்	அறியேனே-ஐயா
திகைக்கிறேனான்சின்னஞ்	சிறியேனே

தாயும்பிள்ளையுமாகப்
சதிவருமென்றுமுன்னந்
முத்தமிட்டுஉச்சியைமோந்
முகம்பார்க்கவுதயத்திற்குப்
ஆனாநானையாவென்று
ஆர்முகம்பார்த்தினியு
நாடிமுந்தோமென்றுசொல்லி
நானுன்னைப்பிரியவீணாய்
அப்பாமகனையென்று
ஆதரவாயெங்களுக்கு
அடிமைப்படுத்திவைக்க
அறிவும்ஊழ்வினையினால்

பிரிவோமோ-ஐயா
தெரிவோமோ
திடுவாயே-ஐயா
பிடுவாயே
தாவுவேன்-ஐயா
லாவுவேன்
தளர்ந்தேனோ-ஐயா
வளர்ந்தேனோ
அழைப்பாரார்-ஐயா
குழைப்பாரார்
வளர்த்தாயோ-ஐயா
இளைத்தாயோ

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

பிள்ளையென்றென்னைப்பெற்றுப் பிரியமாய்வளர்த்தெடுத்துத்
கள்ளமாம்விஸ்வாமித்திரர் கடனுக்கேயொப்பித்தாயே
உள்ளநாள்மட்டுந்தாங்கி யொழியாமலிருந்தபாரம்
மெள்ளவேதொலைத்திட்டாயே விட்டதோதுன்பமையா.

வசனம்.

ஆளன்னைப்பெற்றஐயாவேளன்னைப்பிள்ளையென்றுபெற்றெடுத்
அருமையாய்வளர்த்துவிஸ்வாமித்திரர்க ளுக்காகவிறு ஒப்புவிட்ட
புப்போட்டிரோநானுமென்தாயும் உமக்குத்திராச்சுமையாயிருந்ததா
ச்சுமை மையத்தொலைத்திராஇனிச்சுளுவாயிருப்பீரா என்னைப்பெற்ற
யனே.

காலகண்டகன்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

சூவலயந்தனிலேவிறு குதிரைக்குப்புல்லெடுக்கத்
தவறிலாதுனக்கேன்வீணாய்த் தலையெழுத்தோதான்மன்னு
இவனாடனிர்த்தப்பைய விருவறுமுறிப்பட்டாரோ
சிவனைநொந்தமுதிட்டாலுந்தரணப்பொழுதினிவிடேனே.

வசனம்.

ஒய்ஒய்வெகுகாலமாய்ப்பிழைத்துக்கெட்டவன்தான் நீமோசயி
லெவிறுப்போட்டகுதிரைக்குப்புல்லசுமக்கத்திரிகிறாய் இந்தப்பய
ம்இவனும்எனக்குமுறிப்பட்டார்களோ இல்லையோ ஆகையாலிவர்க
ராப்படிஅழுதாலுமநிமிஷமாவதினிவிடுவேனா இனிவிடுவேனோவா
வர்கள்வாருங்கள்.

இராசன்-தரு-இ-ம்-எ துகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

தலைவிதியெவராலுந்தவிர்க்கவொண்ணாதென்று
 சாஸ்திரங்கள்சொல்லுவதுமெய் யாச்சுதோ - எந்தன்
 தவப்பலன்களுந்தப்பிப் போச்சுதோ.
 விலையாகப்பெண்டுபிள்ளைவிற்கவும்வந்துதித்த
 விதிவசகாலமோதான் கவிதூலம்-அந்த
 விஸ்வாமித்திரர்விதித்த அலங்கோலம்
 வாங்கினோர்க்குண்டோவாய்தான்வீங்கினோர்க்குண்டோவெட்ட
 மறையோனைசொந்தத்தாலே திருமோ-கடல்
 வழக்குவழியாய்வந்து நேருமோ
 தாங்குவான்பிள்ளையென்றுதளராமலேவளர்த்துத்
 தாணியோர்பலன்காண்பார் நன்பாவி-யுன்னை
 சலியாமல்விற்றேனைபார் விலைகூவி
 மான்போல்விழியணங்கேமயிலேயின்பக்குழிலே
 வலியவுன்னைவித்க லானேனே-உந்தல்
 வாஞ்சையைமற்றது போனேனே
 தேன்போல்மொழியேயுன்னைத்திகைக்கமகனுடனே
 தெய்வம்பிரித்ததையோ தரிப்பேனே-இன்னஞ்
 சீவனஞ்செய்யாமல்மனஸ்க் கரிப்பேனே
 மைந்தனலறியமுமனைவிகதறியமு
 மரம்போல்நான்பார்த்திருக்க விதித்தாயோ-இங்
 வஞ்சனைக்கேதெவ்வமோசம் மதித்தாயோ
 எந்தப்பிறப்பிலினியிவர்களுடனேகூடி
 ஏகபோகமாகவாழ்வேன் அணிநாகா-கிருண
 இதுவோவிஸ்வேஸ்வரனே யுமைபாகா

இராசன்-விருத்தம் இ-ம்-எ துகுலகாம்போதி.

காசிவாழ்விஸ்வநாதா கடவுளேயுலகத்தோர்கள்
 பாசமாம்பெண்டுபிள்ளை படைத்ததிற்பலன்காண்பார்கள்.
 ஆகைசேர்மனையாள்மைந்தன் அமைத்துமேபிரிந்துபோக
 மோசமோசதியோகாலமுடிவிதுதானேஐயோ.

வசனம்.

அரநாதாபிவிஸ்வநாதா உலகத்திலே யுள்ளவர்கள் பெண்கள்
 பைக்கொண்டு பிள்ளைகளைப்பெற்று அதனாலேயனேக பலன்கள்
 யனுபவிப்பார்கள் எனக்கெல்லாமமைத்து மிப்படிப்பறிநொடுத்த
 ப்பாதவிக்கவும் வந்ததா சிவசிவா இது ஆர்செய்த மோசமே

ய்வந்தாணிப்படிசதிசெய்ததோ அல்லது இதுதான் முடிந்ததுபாதி
நாலமோசஸ்வரா ஈஸ்வரா.

சத்தியகீர்த்தி விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

பெறுவிதிபிறிதென்றெண்ணிப் பேதைமோற்கலங்கலாமோ
அரிவினிவாய்ந்தவெங்கனையனென்பாய்சொல்லாத
நெய்நிசுகாமந்ததயம் நிலைக்கவேரினைக்கவேணும்
செறிதருபெண்டிபிள்ளை ஸ்திரமாமோகாயமெய்யோ.

வசனம்.

இப்படியும் விசனப்படுவாருண்டோ மகாராசனே உம்முடையச
கையம்நிலைக்கவேண்டி யொருபொய்சொல்லமாட்டாமல் பெண்காதி
நனையவன்றிக் கொடுத்திர் அகினுலேசத்தியமும் கீர்த்தியும் நிலை
ச்சுது காயம்நிலையாமா பெண்சாதிபிள்ளை நிலைபாமா மனைதத்திட
மத்திக்கொள்ளு மென்றெண்டவனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவாரளி.

தகம்பொருளுகாகாவல்ல சத்தியகீர்த்திகீர்த்தி
புருகுகோருகைவழியில்லை புண்ணியந்தாழ்ந்திடாது
மகிழ்சந்திரமதியுமென்றன் மனைவியையமகனெயந்த
யுத்தனிமகாண்பென்பாரை யுதவென்பென்பாவினானே.

வசனம்.

சேனையெனதன் புத்திரிப அறிவுள்ளதத்திர கீர்த்தி பெப்படியாகி
ஞ்சந்தியமேபெரிது தருமமேநிலைக்குங் காயம்நிலையாது மெய்யோ எ
மனறுக்கிசைந்த குணவதியானசந்திரமதியையும் அருமைமானசீவ
னம்போல் வளர்த்ததேவதாசனையும் எந்தபுகத்திலே கணப்போ
தென் என்னிலுற்பாவி யொருவருண்டா மந்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

கேளும்மகாராசனே பெல்லார் தெய்வச்செயலெயல்லாமல் நம்மி
செயலொன்றுமில்லை சுவாமி.

தாகன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

முனிவர்க்குச்சொன்ன பொன்னை முக்காலேயழுதுகொண்டே
உனையெவர்கொடுக்கச் சொன்னு ருன்பெண்டிபிள்ளைதன்னை
வனையவாய்விற்றதாலே மிரண்டையோவினைகொண்டாயோ
தனியிருத்தமுநிறையே சத்யவான்நீதான்மெய்யே.

வசனம்.

ஓய்வுநேக்குத்தெரிந்ததுகாணும் நேக்குத்தெரிந்ததுகாணும் நீ
பதோ பாசாந்திபோட்டுக்கொண்டு பெண்காதிபிள்ளையை விற்கிறவ
ர்ப்பால் உம்மிட கொக்கந்தை விட்டுவிடுவேனென்றுவேஷம்போட்

உருய

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

டால் நான்விடுவேனோ இப்போதுநீ மூக்காலே யழுகிறதும் பெண்ணை
களைப்போல ஒண்டிக்குரலாயழுகிறதும் பார்த்தால் உண்ணப்போல்
த்தியவானொருவருமில்லை முன்னேதானே யில்லையென்று ஒருபொய்
சொன்னால் இந்தத்துக்கம் வருமாவருமா.

இராசன்-வசனம்.

அந்நகர அழவில்லை சுவாமி யிப்படியும்வந்ததா தலைவியென்
றுவிதிக்கமுதனையல்லது வேறில்லை யும்மிடகடன் தீர்த்ததா நட்சத்திர
ரத்தரகரே.

தரகன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாணி.

தவமுனிவிஸ்வாமித்திரர் தரகனுன்கடனவர்க்கே
எவளவுங்குறையில்லாம லீந்திட்டாய்மோசமில்லை
தனை மட்டாயுன்பின்னே சலியாமற்றிரிந்தகூலி
இவளவென்றிருவாயோ வில்லையோசொல்லுவாயே.

வசனம்.

நமக்கேதுங்காணுங்கடன் விஸ்வாமித்திரருடையபாக்கிவைக்கெ
டுத்தாய் மோசமில்லை அவர்விட்டதரகன் நான் இத்தனைநாளாய்நீவா
சொன்ன விடமெல்லாம்வந்து நீசொன்னபடியெல்லாங்கேட்டு உன்
ன்னே திரிந்தகூலி யிவ்வளவென்று நேக்குள்ளாகொடுப்பாயோ இ
லையோசொல்லும்பிள்ளாய்.

இராசன்-வசனம்.

அரிகரி அரிகரி அப்படியாகவாமிது வுந்நகராயத்தனத்தான்இ
வளவுதரவேண்டுமென்று கேட்டால் தருகிறேன் நட்சத்திரத்தரகரே.

தரகன்-வசனம்.

உம்முடையசொத்து நேக்கதிகம்வேண்டாம் நேக்குப்பதினாயிர
பெண்ணுண்டு.

இராசன்-வசனம்.

அப்படியேதருகிறேன்சுவாமிநட்சத்திரத்தரகரே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

வருகிறநம்மெல்லாம் வழிதனில்நிப்பதுண்டோ
தரகனுமிவர்க்குக்கூலி சத்யமாய்க்கொடுக்கவேணும்
உருகுமென்னையெனவே யுனையறியாததுண்டோ
ஒருபதினாயிரம்பொன் னுதவுவாயெண்ணெவற்றே.

வசனம்.

கேளாய்சத்தியகீர்த்தி இனியென்னையோசனைவருகிறநம்ம் வ
யிலேநிற்குமா வந்ததெல்லா மனுபவிக்கத்தானேவேணும் இந்தநட்ச

தத்தாகருக்குள்ளகூலிபதினாயிரம்பொன்கொடுக்கவேணும் அதற்கு
புதிதாயிடுகையிலுள்ளனவிருக்கிறது ஆகையாலெண்ணைவிறுக் கொடுத்து
கிறிம் அப்பாசத்தியகீர்த்தி.

சத்தியகீர்த்தி-தரு-கண்ணி

இ-ம்-எதுகுலகம்போதி-ஆதிதாளம்.

தத்தகோநானிந்நாளம்மும்உம்மைப்பிரியாமலே

இருந்தனுமையோஜ்யோ

மன்னவனே

இப்படிசற்பனை

யொப்புமோதெய்வம்

எப்படிப்போமிது

எவ்வகையாமோ

என்னதான்செய்வேனையோ

மன்னவனே

திக்குநானுதவிபோலேசதிக்குள்ளாகவிருந்து

தவிக்கப்பார்த்திடவோஜ்யோ

மன்னவனே

சத்தியமித்தனை

சித்தவிசித்திரம்

உத்தமமோதெய்

வத்தொழிலெமெய்

தயங்கச்செய்தாயோஜ்யோ

மன்னவனே

ள்ளாநாளுள்ளம்மும்உன்னுடைமையுண்டிதானே

உடம்பெறித்தேனையோ

மன்னவனே

ஒட்டியதீவினை

நெட்டியழுத்திட

விட்டிடுமோசனி

பட்டழிவோமினி

உம்மைநான்விடைகூறலோ

மன்னவனே

ள்ளாவந்தடையில்லாமல்என்னைவிற்கமனம்வராமல்

இப்படியுஞ்செய்வாருண்டோ

மன்னவனே

இச்சகமோவிது

மெச்சுவதோசொலும்

அச்சமில்லாமலெ

னைச்சுருவாய்வினும்

அட்டியொன்றுண்டோஜ்யோ

மன்னவனே

விபொல்நான்பார்த்திருக்கப்பரதேசிபொல்நீரிந்தப்

பதியில்விசைப்படவோஜ்யோ

மன்னவனே

பாத்திரமோநன்

தோத்திரஞ்சொல்லனம்

மாத்திரமிதற்கெனை

மாத்திரம்வில்லும்

பாங்காகாதோஜ்யோ

மன்னவனே

வினாஹம்மைவிடைகூறவும்வய்வருமோ

கொடுமைக்காளானையோ

மன்னவனே

கொத்தடிமைத்தொழில்

பெற்றவெனக்கினி

சித்தமிடங்கிவி

டத்தகுமோதான்

கூறையாளன்னைவிடை

மன்னவனே

பில்பொல்னைவியையும்மகனையும்விறுந்நயெண்ணை

வாழ்துணையென்றுநம்பி

மன்னவனே

உருஉ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

வஞ்சகமோபிர
தஞ்சமென் தன்னையி
பகிழுவெயென்னைவிற்பாய்

பஞ்சவினோத
றைஞ்சுகிறாயேன்
மன்னவனே

உயிர்போனாலுடலிருந்து உபயோகமுண்டோவென்னை

உறுதியாய்முன்னே விற்பாய்

மன்னவனே

உற்பனமோவிது

விற்பனமன்னு

நிர்ப்பயமாய்வில்

அற்புதமாகும்

உள்ளபடிதானையோ

மன்னவனே

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-எ துருலகாம்போதி.

நாராசங்காய்ச்சிபெந்த நெச்செவிதனில்விட்டாற்போல்

ஏராதவார்த்தை சொன்னு லேற்குமோதெய்வமன்னு

பாராளுமன்னரீயே படைத்துட்டாய்தானென்னைத்

தாராளமாகவிறந்துத் தாகனையொழித்திடாமே.

வசனம்.

கேளுர் இராசசக்ரேஸ்வராதேவரீர்வளர்த்தநாயக்குட்டியாகிய என்னைவிறு இவருக்குத்தராகுடலிகொட்டால்உம்மை விற்கச்சொன்னவா தைதளன்காடில் நாராசங்காய்ச்சிவிட்டாற்போ விருக்கின்றது அப்ப சொன்னால் தெய்வத்துக்கேற்றகுமானனேனே வில்லுஞ் சத்தியபாகு சொல்லுகிறேன்சுவாமி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கேதார கௌளம்.

அவரவர்க்குச் செய்தகர்ம மவரவனுபவித்துப்

பவவினையொழிக்கவேணும் பாரிசரிந்தேந்தோரெல்லாம்

நவபறுமந்திரிந்தா னாடியெயென்னைவிற்தே

இவர்கடனொழித்தாலென்னை ஈன்றதாயதந்தநீயே.

வசனம்.

கௌய்ச்சத்தியகீர்த்தியுயிற் பிறந்தவர்களுல்லாம் அவரவர்க்குச் செய்தகருமத்தை பவரவர்களுபவிக்கவேணும் ஆதலால்நான்பட்ட கடனுக்குஉன்னேவிற்குறதுதரும ரல்லஅதற் குளா னொப்பமாட்டே வென் சொல்லாததடுக்காமல்என்னேவிறு இவர்கடனைத்திர்த்தால்நீ யெ தாய்தகப்பன்நீ விசனப்பட்டேவெண்டாம்மந்திரி.

தரகன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

பண்பைகாளுவொவ்வந்து பரிந்தழமந்திரிநீயேகள்

கண்டதாரசதயத்தாலே காண்பனெவ்வென்றான்மோட்சம்

பெண்டென்பிள்ளைநாடும் பெறச்செய்வெனெனக்குக்கூலி
உண்டென்றுவாங்குகேனூர்பொய்யுரைசெய்தாள் முழுசிப்போமேன
வசனம்.

ஓய் சத்தியகீர்த்தி வெகுநாளாய் உறவென்று பரிந்துபரிந்தழுநூ
யே இராசனுகையிந்தப்பயித்தியக்காண்னென்னமோட்சவகாணப்ப்பாகி
றான் இப்போதுகொடுத்தபொன்னையாவது எனக்குக்கொடுக்கவேண்
டியகூலியையாவது இல்லையென்று இரகசியமாகவெருபொய்மாத்நீர்
சொன்னால் முழுசிப்போகின்றதா இத்தக்ககூலியையும்விட்டுவிடுகிறேன்
பெண்சாநிபிள்ளையிராச்சிடம்யாவற்றும்வாங்கித்தருகிறேன் இதுசத்திய
மானவார்த்தை இத்துடனேசரி இதுசமயந்தப்பினைவராதுமோட்சத்
தைக்கண்டதார்த்தியத்தைக்கண்டதார்த்தியத்தியம்பயித்தியம் வீ
ண்வீண்கண்டதேகாட்சியுண்டதேயுறுதி சொன்னேன் சொன்னேன்.

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

என்னுண்டவன் வளர்த்த நாய்க்குட்டிநாலிருக்க அவனையெப்படி
விற்பேனென்று அழுதேனெயல்லது அவர்சொன்னசத்தியத்துக்கொ
ருகுறையுண்டா அவனையேவிறுத்துத்தருகிறேன் சுவாமி நட்சத்திரத்தநா
கரே.

தரகன்-வசனம்.

நெக்கென்னகொட்டறதுமகளே வல்லாண்மை யென்பதுபோல
நெக்குள்ளகூலியைக்கொடும்கொடும் ஒரேகுப்பலாகக்கொட்டும்.

இராசன்-வசனம்.

கேளாயென துமனதுக்கிசைந்தசத்தியகீர்த்தி அவருடனே ஏன்வீ
ண்பேச்சுப்பேசுகின்றாய் என் தலையிலே யொருதுரும் வையைத்துவிலை
கூறும்மந்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

அப்படியேசெய்கிறேன் விதிவுசம்பிடுமா என்னுண்டவனே.

சத்தியகீர்த்தி-தரு-கண்ணி

இ-ம்-சங்கராபாணம்-அடதாளம்.

உண்ணா ல்கிள்ளை லூழ் வினைக்கடனிது	பாரீர்-இத்த
ஊரிலுள்ளபேமகாவீரனிவனைக்கொள்ள	வாரீர்
கண்மணிப்பால்மகனையுரனைவிதன்னையுள்விறுநார்	முன்னே-அந்தக்
கடன்தீர்த்தகூலிக்காகத்தன்னையிறுகிறாரிதோ	பின்னே
மாதவரிகூவிஸ்வாமித்திரமாமுனி	மாயத் திர
வகையுண்டோவிலைப்படவந்தார்கொள்வீர்	சகாயம்

பாதகனுனிந்தமுகாராசன்	நனைவிந்த	லாச்சே-நான்
புண்ணும்புண்ணியமெல்லாம்பலியாமலே	பொய்த்துப்போச்சே	
பொன்பதினாயிரம்பெரிதல்லவிவர்தம்மைக்	கொள்ளுவீர்-நல்ல	
புண்யபலனைக்கொண்மபாவத்துயாமெல்லாம்	விள்ளுவீர்	
என்றோற்பாவியிருந்துமிவர்க்கோருசவியுஞ்	செய்தறி, யன்-யான்	
இந்தவுகஷிசெய்யவந்தேன்	நிலில்லாத	
மேல்வீதிவடவீதிக்குவீதிதென்வீதி	சிறியேன்	
வீதிமுதல்மற்றவீதிகளறியவோ	நீதி-ராச	
நாலுத்தெருவும்விலைகூறிவந்தேனின்த	சேதி	
நாயகன் நனைக்கொள்ளயாருமிலையோ	வூரில்-எங்கள்	
	பெரியோரில்	

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

முன்னர்நான் செய்தகர். ம முடிவிலுலென்னையாண்ட
மன்னனைவிலையாய்விந்த மனங்கொண்டேன்காசியோரோ
என்னசாதியாரானுலு மெவர்களாயினுநான்சொன்ன
பொன்னைத்தந்திவரைக்கொள்வீர் புண்ணியங்கைக்கொள்வீரோ.
வசனம்.

கேளுங்கள் காசிப்பட்டணத்தில்வாசஞ்செய்யாநின்றபிரமகூத்தி
ரியவைசிய சூதரபஞ்சமசர்வசனங்களை இந்தமகானுபாவனா என்னு
டைய அவசாரமித்தியமாக விலையறவிற்கத்துணிந்தேன் தேவையான
பேர் தடையிலல்லாமற்கொள்ளலாம் வாருங்கள்.

பொது-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னசுவர? ளி.

மன்னனரிச்சந்திரனை மந்திரிவிலைகூறியந்த
நன்னகரமாங்காசி நாலுதெருவுத்திரிய
முன்னைவினைப்பயனுலே முடிவதுவிஸ்வமித்திரர்தாஞ்
சொன்னநெறிப்படநமஞர் தோட்டிவந்துதோன்றினனே.

தோட்டிவருகிற-தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதானம்.

தோட்டிநானே சாமி தோட்டிநானே.

உடம்புகும்பிக்கூம்பிப்பார்மிசைத்

தேம்புவனோவீர்ச்சாம்புவனாகிய

(தோட்டி)

கேட்டிரேயொருச்சிதமுன்னாளிலே கிச்சனாகியவிச்சனுதானந்த

நலிதீர்மாபெலிதலைமே

லளநதிட்ட-நல்ல

கூட்பறைகொட்டிலலனாய்

வருகெட்டி (தோட்டி)

வதிஷ்டரொருபெண்ணைச்சக்கிலிவளவிலேகொண்டாரோ அந்த

வழக்குத்தொடுத்ததனாலென்னைவந்து

வேண்டிக்கொண்டாரோ

அகிஷ்டமென் செய்வேன்குறப் பெண்ணாவாளே
யாநுமறிபாரோவன் ஓவரவருடன் பிறந்த
பட்டமாய்வேலர்கல்யாண முடித்திட்ட
பவனியிலானே மேற்பறைதானடித்திட்ட

வள்ளி
களளி

(தோட்டி)

அமுதங்கடைந்திட்டார்தேவ ரங்கும்பறையடித்தேன்-தெய்வ
யானைக்கல்யாணத்தில்காமி அங்கும்பறையடித்தேன்
விமலர்கூத்தாமுகையில் காளிவெட்கப்பறையடித்தேன்
சகலசேவதசாஸ்திரமும்ஆண்டே விளங்கப்பறையடித்தேன்
சமயத்துக்கெல்லாமநான் முதற்பாதம்
சாதிபேதத்தன்னில்நானொருகாதம்

(தோட்டி)

ஆண்டைகளையெந்தன் நல்ல அருமைகள் தெரியாதோ-கட்டை
அஞ்சாறுமவைத்தால்கூடி அடிக்கா யெரியாதோ
மாண்டவர்போனாலும்ஆண்டேமற்றவ ரறியாரோ-நாங்கள்
மாடுகள் தின்றாலும்ஆண்டேவங்கிஷ மறியாரோ
கீண்டாப்பறையனானேஆண்டே திருமாலயனுஞ்சிவனுரண்டே

தோட்டிநானே-சாமி-தோட்டிநானே.

தோட்டிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

ஆனாயாஆண்டேயிங்கே யாள்விலைகூறக்கேட்டேன்
பெரென்னவூர்தானென்ன பேசியவிலைதானென்ன
பாரினிற்பறையனானே பணத்தையுங்கொடுத்தாவித்தத்
தீரனாமானேவிந்ரசு சித்தமுண்டாமோசொல்லாய்.
வசனம்.

ஏஆண்டே ஏஆண்டே ஆனாயாஇங்கே ஆனே விலைக்குவிற்கிறது
நான்தோட்டிசாமிநான் பணத்தைக்கொடுத்தால்,விற்கிறதுக்குமனசுண்
டாஅப்படியானாலெத்தவூர்பெரென்ன விலையென்ன செலலைபா செல்லு.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

சித்தமாயிவரைநானே தெருவினில்விலையேகாநி
விற்றிடவந்தேன்மெப்பே விலைகீதான் கொடுப்பாயானால்
சத்தியமாகவிற்பேன் சாதியுமுறும்பேருங்
குற்றமில்லாமற்சொல்லிக் கொண்டிடிவிலிகவுநன்றே.

வசனம்.

ஆமப்பா இவரைத்தான் விலைக்குவிற்கவந்தேன் நீகொள்ளும்போ
பிறந்தால்மெத்தசந்தோஷம் உன்னைப்பார்த்தாலெனக்குச்சந்தேகமாயி
நக்சிறுது உன்சாதியூர்பேர்தெரிமச்சொல்லவேணுமப்பா.

தோட்டி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தனபாவி.

சாதியிற்பறையனானே சபஞ்சுகுசுடலைக்காப்பேன்
தீஞ்சலாவித்தக்காசித் திருநகர்தோட்டியையா
வீதியில்விலைதான்குறி விற்பதால்கேட்கவந்தேன்
நீதியாயிருந்துவிறுநால் நிலவரமாகக்கொள்வேன்.

வசனம்.

என்னுடையசாதியேபறையச்சாதி யென்பேரோவீரவாகுநானிந்த
க்காசிக்காதிலிருக்கிறது சுடலை காக்கிறதோட்டி வீதியில்விலைகூறி
விற்பதாயினாலே கேட்கவந்தேன் உங்களுக்குச்சம்மதிபட்டால் விலைக்
குக்கொள்ளுகிறேன் கோபம்பண்ணுதே ஆண்டே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

சாதியினர்களானாலுந் தனம்படைத்தவரோநல்ல
நீதியும்நெறியுமேன்மை நிலைமையுமுடையோர்கண்டாய்
ஆசலாவிவன்பொன்னீந்தா லடிமைநாலுவென்விற்பாய்
கோதிலாசசத்தியகீர்த்தி குறையொன்றுமெண்ணவேண்டாம்.

வசனம்.

கேளாமெனதுபுத்திக்சைந்த சத்தியகீர்த்தி யெந்தச்சாதியாராதி
லும்பணமுள்ளவனே பெரியவனாகையால் நானிவனுக்கடிமை யாகிறத்
துக்கொருகடையுமில்லை யென்னேவிற்பு இவர்கடனைக்கொடும் மயங்க
வேண்டாம் அப்பாய்ந்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-தரு

இ-ம்-சங்கராபரணம்-திரிபுடைதாளம்.

வாவிபிரமதேவன்பறையனுக்காளாகப்	படைத்தானே-நான்
பண்ணும்புண்ணியமெல்லாம்பாழாகப்போகவுந்	துடைத்தானே
ஆவிதீயமித்த அரிபாயம்பார்க்கவு	மாணேனே-என்னை
யாண்டாயதருக்கோணுபு முதவாமற்	போனேனே
கெட்டாலுமேன்மக்கள்மேன்மக்களாகாமற்	கெடுவாரோ-சங்கு
சுட்டாலுமேன்மைதருமேயிப்படிபாழ்	படுவாரோ
மாணிக்கமுடி குடமென்னவர்க்கித்தாய்	வாலாமோ-சென்ம
கூணிக்கைப்பறையர்க்கு அடிமையாய்க்கைக்கொள்ளத்தாலாமோ	

வீரவாகு-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

மலவந்தாநவம்மம் பற்றிவந்திழுத்தேனோநான்
சலகலென்றிதைச்சலிட்டுந் சடைத்தெருவெவ்ந்துகூவி
விலைசொல்லாதேட்டுவந்தேன் விற்பாயெயாகிலுத்தன்
குலமுடன்பெருஞ்சொன்னுக்கொள்ளுதென்னைதந்தி.

அரிச்சந்திரவிலாசம். ௨௫௭

வசனம்.

அகாதே அகாதே ஆண்டேநாளுபலவந்தம்பண்ணவந்தேனு க
டததெருவிலேகூவினபடியினுலே கேக்கவந்தேன் எங்குலத்தையு
பேரையுங்கேட்டு அகராபே உன்குலத்தையும் பேரையுஞ்செல்லு
னக்குச்சம்மதியானுல் உள்ள நானைக் கொடுத்தவாங்கிக்கொள்ளுகி
றன் ஆண்டே.

இராஜன்-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

ன்பேரோ அரிச்சந்திரன் னிருந்தவூரையோத்தியப்பா
பான்பதினாயிரந்தான் போதவேயிவர்க்குத்தந்தால்
ன்பணிவிடைநான்செய்வேனுனக்கேநானடிமையா வேன்
ன்பின்பார்த்திடாமற் பொன்னைமுடிப்பாய் வைத்தெனைக்கொள்
(வாயே.

வசனம்.

நானேசொல்லுகிறேன் கேளப்பாளன்பேர் அரிச்சந்திரன் நா
ருந்து அரசாட்சிசெய்தவர் அயோத்தியாபுரி யதிலேயென்குல
தைத் தெரிந்துகொள்ளப்பா நீமாத்திரம் பதினாயிரம்பொன் இவ
க்குக்கொடுத்துவிடுவையேயானுல் உனக்குநானடிமையாகிறேன் நீ
சான்ன ஏவலுஞ்செய்கிறேனப்பா.

வீரவாகு-விருத்தம் இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

எனக்குச்சம்மதியானுலெனக்குள்ளதோட்டிச்சிதன்
மனக்குறைதீரவேலைவரிசையாய்ச்செய்யவேணும்
தனித்தரசாட்சிசெய்தசக்கோசாவண்ணைநான்றான்
குனித்ததோவோவல்கொண்டாற்கொள்ளுமோகோபமாமோ.

வசனம்.

என்னத்துக் காண்டேபத்துப்பேச்சு எம்பெண்டாட்டியானு
லன்ன உம்பெண்டாட்டியானுலென்னநீகொண்ட ஆள்உம்பெண்
டாட்டிக்குவேலைசெய்யவாணமா அப்படிதான் எனக்குவேலைசெய்ய
வணும் எம்பெண்டாட்டிக்கும் வேலைசெய்யவேணும் அதுக்குச்
ம்மதியா.

இராகன்-வசனம்.

பத்துவிதத்துக்கும் எனக்குச்சம்மதிதானப்பாவீரவாகுவே.

வீரவாகு-வசனம்.

உன்னைப்பார்த்தால்பெரும் பூதம்போலிருக்கிறும்மேலும் இரா
வாயிருக்கிறாய் எனக்கடிமைப்பட்டால்மாரிர்க்கவேணும் வடக்க
றுபோடவேணும்பிணங்களைச்சுட வேணும்இதுவெல்லாம்உனக்கு

௨௫௮ அரிச்சந்திவிவாசம்.

வளையுமா ஆண்டையெண்ணும் அடிமையெண்ணுந்தெரிந்திச்சுதானா
வெண்ணடிக்கவேணும் அதுஉனக்குச்சம்மதியாசெல்லு.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராணி.

பழுதுவாராது சொன்னேன்படைத்தநீயாண்டையானால்
நழுவாமல் வேலைசெய்வேனான் தப்பிநடந்தேனான்
தொழுமரம்போடுதெண்டிசுறுககிடச்சொன்னாற்பின்னும்
அழுததாற்றீருமோதான் அடிமையிற்பிசகேனப்பா.

வசனம்.

கேளப்பாவீரவாகுவேகொண்டயசமான் தெண்டிக்கவுஞ்செல்
லும்திட்ட வும்செல்லும் சொன்னவேலையைச்செய்யாவிட்டால்தொ
ழுவிலேபோடவுஞ்செல்லும் அடிமைப்பட்ட நான்கோபம் பண்ணு
வேனோவெறிதப்பாமல் நடப்பேன்கொள்ளுமப்பா கொள்ளும்.

வீரவாகு-வசனம்.

அப்படியானால் முறிச்சீட்டெழுதுமையா
சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

அரிகரி அரிகரி இப்படியிருந்ததாயத்தனம் ஈஸ்வரா ஈஸ்வரர்

இராசன்-வசனம்.

விசனப்படவேண்டாம் என்தலையிலேயிருக்கிற துரும்பையெ
டுத்து அவன்கையிலேகொடுத்து அச்சாரந்தட்டிக் கொள்ளுமப்பா
மந்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்

இந்தா அப்பாவீரவாகுவே

வீரவாகு-வசனம்.

ஆண்டே ஆண்டே வுத்தப்புணங்கள் ரொம்பவந்திருக்குது சும
காட்டுக்குநான் துருசாயப்போகவேணும் சீட்டெழுதும் ஆண்டே.

சத்தியகீர்த்தி-அகவல்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி.

காசிவாழ்புலையன்கனநிதியுடைய
மாசிலாவீரவாகுவுக்கின்று
வாசவன்போல்வாழ்ந்துலகாண்ட
பூசுதையோத்திப்புரவலன்றன்னைச்
கோதிலாத்தரகன் கூலிக்காயடிமைச்
சாதனமெழுதும்சாரம்யாதென்றால்
இந்தநாளிவனாகினைசந்துவிற்றிடவே

பத்றியபொன்னோர்பதினாயிரந்தான்
சத்தியகீர்த்திநான்பற்றலானேன்
சித்தமாயிவனாரின்புறமளித்தேன்
சாட்சிநட்சத்திரத்தாகருமிவருங்
காட்சியாநானைகையெழுத்துடனே
அடிமைச்சாதனத்தையன்புடனெழுதித்
திடமுடனீந்தசீட்டிதுதானே.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

இந்தச்சீட்டைப் பறையன்கையில் மனதொப்பியெப்படிக்கொடு
பேன் சுவாமி.

இராசன்-வசனம்.

அரிகரி அரிகரி இப்படியுஞ்சொல்லலாமா சத்தியபங்கமாமேஉ
னையவன்கையிற்கொடுத்துவிடும்மந்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

இந்தா அப்பாவிரவாருபொன்னைக்கொடுத்துச்சீட்டைவாங்கிக்
கொள்ளப்பா.

வீரவாரு-வசனம்.

பொன்னையார்கையில் கொடுக்கவேணும் ஆண்டே

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

இத்தப்புண்ணியவான்கையிற்கொடுத்துவிடும்பா

வீரவாரு-வசனம்.

இந்தாசாமிபாப்பார ஆண்டே கொள்ளிக்காசுருடக்காசவாய்க்
சரிசனோம்பிச்சோறுதுண்டம் விறற்காசியெல்லாமிதிலேயிருக்குது
ன்னைத்திண்டாதே தூரப்போசாமிபாப்பார ஆண்டே.

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அறுதலைத்தேவடியாள்யிள்ளாய் பொன்னுக்குத்தீர்
பாநாய்விற்றகாசுகொலைக்கிறதாதொடாமல்வையடாஎடுத்துக்கொ
ள்கிறேன்.

வீரவாரு-வசனம்.

ஓஆண்டேவிலைப்படாதஆண்டே நீ இந்தக்கணக்குப்பாத்து
காரியா விலைப்பட்டஆண்டே இந்தத்தோல் காவடியையெடுத்துக்
கொண்டுபறைச்சேரிக்குமுன்னே நடபோ.

இராசன்-வசனம்.

காவடியுமெடுத்துக்கொள்ளுகிறேன் முன்னேயும்நா. சிசிறேன்
நிமேல்நீயெனக்கு ஆண்டே நானுனக்கடிமையப்பா.

தரகன்-விருத்தம்-இம்-தோடி.

விருதுக்குவேட்டையாடும்விலேகமில்லாதமன்னு
வருகிறபாக்யமெல்லாம்வாய்விழப்பாருண்டோ
ஒருபொய்மாத்நீசொன்னுலுனக்கொருகுறைதானுண்டோ
பெருமையோபறையனுக்குப்பிணத்தொழில்செய்வதையா.

வசனம்.

ஐயையோமகாராஜனேஒருபொய்சொன்னமாத்நீர்த்திலேஉன
க்குக்குறைவுவருமாவருகிறபாக்யமெல்லாம்வாயினுலே போக்கடித்
துக்கொள்ளுவாருண்டோ ஒருபொய்சொல்வதற்கஞ்சிப்பறையனுக்
குஅடிமையாவார்களாபிணஞ்சுடவும்மனதொப்புவார்களாஇப்போத
வதுஒருபொய்சொல்லும்பார்ப்போம்சசலமும்உம்முடையதாகப்பா
ண்ணுகிறேன்நேக்குமம்மைப்பார்க்கமிகவும்துக்கம்வாராதே அரிகரி.

இராசன்-வசனம்.

போதும் போதும் புண்ணியபுருஷா இரக்கமுள்ள மகானுபா
வாஉம்முடையகூலிவந்து சேர்ந்ததாசொல்லும்சவாமி.

தரகன்-வசனம்.

ஆம் ஆம் இனியும்முடைய தலைப்பாடு எனக்குத்தரகுக்கூலிவ
ந்ததுநேக்குஉத்தரவுகொடுக்கிறீரா எந்தரகிலகப்பட்டவார்களாரு
கிமிஷத்திலாயிரம் பொய்சொல்லிப்போடுவார்கள் உன்னைப்போலு
ஞ்சத்தியவான் இந்த ஈரேழுபதினாலோகத்திலுமில்லை நேக்கு உ
த்தரவுகொடுமகாராசனே.

இராசன்-வசனம்.

சுவாமிநஷத்திரத்தரகரே அடியேனொருவிண்ணப்பம்புலையன்
வீட்டிலடிமைப்பட்டுச்சுடாதபிணங்களைச்சுட்டுவாய்க்கரிசையநான்
சமைத்துப் புகித்தாலும்இன்னம் இதிலுமதிகமானயிடர்கள்ஊத்
வாய்த்தாலும் பொய் சொல்லமாட்டேன் அதுவிஸ்வாமித்திருடை
ய்அருளென்று நான்சொன்னதாகச்சொல்லும்சுவாமி தயவிறுக்கப்
டும்போய்வாரும்.

தரகன்-வசனம்.

அப்படியேசொல்லுகிறேன்நான் போய்வருகிறேன்மகாராசனே.

வீரவாகு-வசனம்.

அடாபோடா இது ஏதடாபெருசுளுக்காயிக்குது இனிபார்கா
ன்வாடாபோடாஎன்பேன் ஓவிலைப்படாதஆண்டேநீஅங்கேநானே
நில் தோட்டிச்சிறுக்கி பாத்நாக்காகோபிச்சுக்குவா விலைப்பட்ட ஆ

நீடு. நீமுன்னேநட அட ஆரடாஇவன் கால்வாங்கிநடக்கப்பெருச
நக்காயிக்குது.

இராசன் - வசனம் - நடக்கிறேனட்பாவீரவாகுவே.

மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

இந்நகோநான்கூட வந்தேனென்னையாள்மன்னுவன்னை
பதைக்கவேபறையன்கையிற்பற்றறவிலையாய்விற்றேன்
கசித்தமாட்டிழைச்சிதோலுங்காவழிதனிலேதாங்க
விதித்ததோவெனையும்நீங்கும்விதஞ்செய்யலாமோதெய்வம்.

வசனம்.

ஐயையோஇராசசக்ரோஸ்வரா நீயொருபறையனுக் கடிமைடாகி
பாட்டுத்தோல்மாட்டிழைச்சி காவழியைச்சுமந்துகொண்டுபறைச்சே
யைச்சேரவும் வந்ததாஎன்னையும் பிரித்துவிடலாச்சுதா இதற்காக
நான்காத்திருந்தேன் இப்படியுஞ்செய்யுமாபாவிதெய்வம்அரிகரி.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

மந்திரியிவ்வாறழுதுதளர்ந்துகாசி
வளரகரிநடுத்தெருவில்மறுகிநிற்க
விந்தைபெறுதோட்டியெனும்வீரவாகு
விளங்குமரிச்சந்திரனைவிலையாய்க்கொண்டு
தந்திரமாய்க்குடியிருக்குஞ்சேரிநோக்கிச்
சடசடெனத்தானடந்துபோமவ்வேளை
வந்தனங்களறியாதஅந்தத்தோட்டி
மனைவியெனுந்தோட்டிச்சிவருகின்றாளே.

வசனம்

இந்தவிதமாக அடிமைப்பட்ட அரிச்சந்திரமகாராசனைத்தோட்
யடைத்துக்கொண்டு பறைச்சேரிக்கு வருகிறபொது தோட்டிச்சி
ருகிறவிதங்காண்க.

தோட்டிச்சி-வருகிற-தரு-இ-ம்-புன்னாகவாரளி-ஆதிதாளம்.

நானேதோட்டிச்சி-ஆண்டேமாரோ-நாதான்னேதோட்டிச்சி

வானோர்புகழிற்தக்காசியிலேகாணியாட்சி

மாறாதிருக்கிறசொந்தம்ஆறாய்ப்பெருக்கமகிழ்ந்த (நானே

எருமைத்தோலாயிரம்பொன்-வருஷத்தில்

எருதுத்தோலாயிரம்பொன்

எருமைக்கொம்பாயிரம்பொன்-வருஷத்தில்

எலும்புகளாயிரம்பொன்

வரும்பிணஞ்சுட்டகட்டை-மீந்தது
 வருஷத்திலாயிரம்பொன்
 தரும்பணங்காலுண்டுபிணத்துக்கிரு
 சாண்சீலையுமுண்டு
 அருமையோபணங்காசுசக்களத்தி
 அவளுக்குப்பாதிபோச்சு
 நிரம்பிச்சுவீடெங்குந்தோட்டிக்கு
 நினைவுண்டோசுறித்தங்கு
 துரும்புபோலுமவிடேன்
 தோட்டியைவிட்டுப்படேன்
 கரும்பொன்போலென்தோட்டிவந்தாரோ
 கண்டதுண்டோ ஆண்டைமாரோ.

(நானே)

தோட்டிச்சி-விருத்தம்-இ-ம்- ஆனந்தபரவி.

பார்ப்பான்வீட்டெருமைக்கண்ணும்பட்டன்வீட்டெருதும்செத்து
 சாப்பாடில்லாமலுரார்தவிக்கிறுரென்றழைத்த
 கூப்பாடுகேக்கப்போனகூவிதானெங்கேகேட்டால்
 கோப்பாளமேண்டாதோட்டிதுழைந்ததெங்கேசொல்வாயே.

வசனம்.

தோடாதோட்டி யெம்புருசாடா எங்குட்டுக்காராடாசாமிஉன்
 னைக்காணதே வுட்டிவிக்கிறுப்போலே இங்கிறுவாசலிலே யிங்கிறு
 ப்போலேஇங்கிறுசட்டிமேலேஇக்கிதா பாணமேலேஇக்கிதாபின்னை
 மேலேயிக்கிதாளன்மனசு

தோட்டி-வசனம்

உ இவளே உ இவளே உதோட்டிச்சி இநறிஇநறியென்பெஞ்
 சாறி உயெம்பெஞ்சாறி

தோட்டிச்சிவசனம்

டா நல்லது இக்கட்டுபாப்பான்வீட்டிலேசெத்ததும் அத்தப்
 பட்டன்வீட்டிலேசெத்ததும் அதுக்குநீபோனதும் அதையெறித்து
 ப்போட்டபின்பு அவங்கசாப்பிடத்தானேகூப்பிட்டாங்கோ.

தோட்டி-வசனம்.

பார்ப்பான்வீட்டிலேயும் பட்டன்வீட்டிலேயும் ஒருத்தருஞ்சா
 வவில்லையெருகண்ணும்ஒருருதுமல்லோசெத்தது.

தோட்டிச்சி- வசனம்.

அடா இக்கட்டுமடா உனக்குகோப்பாளம் வாங்காறவோடாது
 உன்னேப்போல ஓட்டிலேயா மெயிதிப்படிச்சேன் அக்ககூலியெ
 ங்கே அத்தத்தோலெங்கே கண்ணுக்குட்டிக்காலெங்கே பெருதுவா

யங்கே இப்படிசாக்குவைச்சிக்கினு சின்னபறைச்சிவீட்டுக்குப்போ
யோ.

தோட்டி-வசனம்.

உ தோட்டிச்சியதுவெல்லாம்வொண்ணுமல்லடியுனக்கும்என
தும்அடிமைவேலைசெய்யஇவனைவிலைக்குவாங்கிக்கினுவந்தேண்டி.

தோட்டிச்சி-வசனம்.

கண்ணுக்குட்டித்தோல் வித்தகாசைக் கொடுத்துட்டையாஇவ
என்னவிலை.

தோட்டி-வசனம்.

உயேயதெல்லாமடிபத்தாயிரம்பொன்னுமடி ஆண்டைமார்சொ
றர்களே.

தோட்டிச்சி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

இவன்மக்குதவ்வான இளைக்காமல்வேலைசெய்து
சவஞ்சுமிஞ்சுடலைகாத்துச் சத்தியமாயிருப்பானோதான்
இவளையுங்கேட்டோமெண்ணுமெண்ணுமல்லவாங்கிப்போட்டாய்
கவலையோவுனக்குக்காசுகருத்துண்டோகணக்கிதாமோ.

வசனம்.

இதுவும்மும்பட்டகடனோபவிசுகெட்டவனே இவனுக்குப்பத்
திரம்பொன்கொடுத்தாயேதோலைவுரிப்பானு மாட்டையிசிப்பானு
ஞ்சுடுவானுதோட்டிவுடைமையைத்திருடாமலிருப்பானுஇவனை
ரவேலைசெய்வானெண்ணுகொண்டாபோடாபவிசுகெட்டவனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

எள்ளளவாகிலும்நீர்ரென்மீதோராயமாக
உள்ளத்திலெண்ணவேண்டா முறுதியாயேவல்செய்வேன்
சள்ளமுங்கபடுமெண்ணேன் சுருத்தையுங்காணலாகும்
உள்ளவேலைகளேதேதோ உணாசெய்தாற்றலையாற்செய்வேன்.

வசனம்.

ஐயாவிரவாகுவேயென்பேரிலெவ்வளவுஞ்சந்தேகம் நினைக்கவே
யதில்லைகள்ளங்கபடுஎன்னிடத்தில்வராது என்னவேலையிடுகிறீ
இடுநீதலையாற்செய்கிறேன் உம்முடையமனதுக்கேதெரியவறும்.

தோட்டிச்சி-வசனம்.

டாயெஞ்சாம்இவனைநீதானேவேலைவாங்கவேணும்இவனைப்பா
க்காளனக்குபயமாயிக்குது.

தோட்டி-வசனம்.

உஇவனே நீசம்மாயிடிமிடுப்புரவா அவன் கையிலேவேலைவாங்கி
றேண்டி.

தோட்டிச்சி வசனம்.

டாசாமிதோட்டிசாமிஉம்பாடு அவம்பாடு.

தோட்டி-வசனம்.

அதெல்லாம் இக்கட்டிம்உம்பேரென்ன.

இராசன்-வசனம்.

என்பேர் அரிச்சந்திரனப்பாவீரவாகு.

வீரவாகு-வசனம்.

நல்லாஇத்திச்சு அந்தப்பேரைவச்சுக்கி னுன்னமிக்கிறு எங்குல
த்தைக்கெக்கப்பாக்கிறுயோ.

இராசன்-வசனம்.

நீஇட்டபேரைநன்வைத்துக்கொள்ளுகிறேனப்பா.

வீரவாகு-வசனம்.

இப்போசந்தோஷம் எங்கதோட்டிச்சிக்கும்சந்தோஷம் உயிவ
ளையிவனுக்கென்னபேரிடலாமடி.

தோட்டிச்சி-வசனம்.

டாமியனே டாதோட்டிஎப்பவும்நான் வைச்சாத்தானேயுனக்கு
ச்சரியாயிக்கிது.

வீரவாகு-வசனம்.

அதாண்டிஎம்பெஞ்சாதிவுனக்கும்எனக்கும்பண்ணிவைச்சாப்
போலேதானேயிக்கும்.

தோட்டிச்சி-வசனம்.

டாசாமியிவனுக்கு அனிச்சத்தோட்டியென்னுவைக்கலாண்டா.

வீரவாகு-வசனம்.

எம்பெஞ்சாதிவைச்சதேஎனக்குச்சரியாப்போச்சுதுவுனக்குஅ
னிச்சத்தோட்டியென்னுபேருவைச்சேன்.

இராசன்-வசனம்.

ஆனுவெனக்குச்சந்தோஷமப்பாநீயிடுகிறவேலையைச்சொல்லும்.

வீரவாகு-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

விடுவிடுவீண்பேச்சென்ன விறுவிடுறன்றோடியிவ்வூர்ச்
சுடலைமிலிருந்தேயங்கே சுடவரும்பிணங்களுக்கு
இடுமுதத்துண்டம்பிண்டம் எரிகொள்ளிககாசும்வாங்கி
அடிமைகைக்கொள்ளாம லனவையெல்லாமனுப்புவாயே.

வசனம்.

நீசரேலென்று விறுவிற்றென்று நடந்துபோய் இந்த ஆர் சுடுக டி
பாய்ச்சேரு அங்கையிரு அங்கேசுடவார புணங்களுக்கு வாய்க்கரிசி
நாம்பிச்சோறு முழச்சிலை கொள்ளிக்காசு கொடுப்பார்களத்தைவாங்
யெனக்கனுப்பிவிட்டு புணங்களைசுசுட்டி நீறும் நெருப்பு வாக்கிப்போ
ட்டு மீத்தட்டை முட்டையும் அனுப்பிவிட்டு எம்பேலரையும் என்னு
றையும் எம்பவிசையும் எங்குலத்தையும் கெடுத்தாலும் கெடுக்கிற எந்
தோட்டிச்சிபவிசைமாதிரிநெடுக்காதே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவரா ளி.

சுயிறுகள் கொம்புநாறு காஷ்டத்தின்மீத்தகட்டை
வயணமாய்ச்சீசர்த்துக்காசு வாய்க்கரிசினுஞ்சிலை
நிபமமாயனுப்பச்சொன்ன நெரிப்படிச்செய்வனொன்றான்
வயிறுதான் வளர்க்கவேணும் வகையெனக்குடைசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளாயென் ஆண்டதத்தோட்டியாகிய வீரவாகுவே நீசொன்ன
படியே சுடலையிற்காத்திருந்து அங்கேசுடவருகிறபிணங்களுக்குக் கொ
ள்ளிக்காசு வாய்க்கரிசி முழச்சிலை பிண்டச்சோறும் வாங்கியனுப்புவே
ன் மீத்தகட்டைமுட்டை பாடைக்கொம்பு முசலானதும் அனுப்பிவி
டுவேன் பிணங்களை புஞ்சுமீவன் என்வயிறு வளர்க்கவேணும் அசற்
கொரு வழி சொல்லப்பா.

வீரவாகு-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

நல்லது நாம்பிச்சோறு நானுனக்களிப்போமென்றான்
நல்லதல்லா கொடுக்க நாபமுமல்லாநீயும்
புல்லிப்பசியெடுக்காம் புசிக்கவாகாரம்வேணுஞ்
சொல்லும்வாய்க்கரிசிபான சுதந்திரங்கைகொள்வாயே.

வசனம்.

டா அரிச்சந்தோட்டி அங்கே வேறேயென்ன இக்குது நோம்பி
ச்சோறுநானிக்குது அதுபோதுமா வுனக்கு.

தோட்டிச்சி-வசனம்.

டாசாமி தோட்டிப்பிறையாகுத்திரனைக்கொண்டு வந்து பறைச்சா
தியிலேபோட்டு எம்பவிசையுங் கொடுத்துக் குலத்தையுங் கெடுத்தாயே
போதாருறைக்கோ இது நோம்பிச் சோற்றையும் அசலிலேகொடுப்பா
ர்களா நம்பச்சாதியிலே கேட்டாக்கா உம்பவிசும் எம்பவிசும் கெடுத்
துப்போடாங்களா.

வீரவாகு-வசனம்.

உயிவளே அப்பாணை சாமிபாணை அதைக்கொடுப்பேனுடா அ
னிச்சந்தோட்டி அந்தவாய்க்கரிசியை கீயெடுத்துக்கோமைத்தெல்லா
மிவகையனுப்பிவிடு எம்மனசாரக்கொடுத்துவிடேன் நடநட.

இராசன்-வசனம்.

அப்படியே செங்கிசெனப்பாவிரகாகுலே.

இராசன்-தரு-கண்ணி-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

திருமுஞ்சூரியகுலத்தீரிச்சங்குவயிற்றினில்	பிறந்தேனே - நல்ல
செல்வவயோத்தியைச்செங்கோல்செலுத்தியேசிறத்தேனே	படைத்தேனே-எந்தன்
சுகரதியாஞ்சந்திரமதியைமனைவியாகப்	கிடைத்தானே
சுகிர்த்தத்தாலேதேவதாசன்மகனாகக்	வாழ்ந்தேனே-அந்தத்
சுதூரங்கசேனைகள் குழக்கொலுவிருந்து	தாழ்ந்தேனே
தவமுனிமாயத்தால்தாழ்ந்தவர்க்கெல்லாநான்	மீழ்ந்தேனே - அந்தப்
பதியையிழந்தபின்புபத்தினிதன்னையு	குழைந்தேனே
பத்தினிதன் னுடன்பாலனையுமீழ்ந்து	லானேனே - என்ன
மறையவர்க்கவர்களைவிற்றுப்பா தேசிபோ	யானேனே
மாயஸ்தோட்டிவீரவாகுவுக்கடிமையா	வெணும்பாவி- அந்தப்
பறையர்க்கடிமையாகப்படைத்தானோபிரமா	எனைக்கூவி
பவறயன்சுடலைகாக்கப்போளன் றுரைத்தானே	விஸ்வநாதா-எவ்வன்
நிகுமோவுனக்கிதுசிவசிவாகாசி	வாழ்சமேதா
தாயார்விசாலாட்சிமேவியனுநினம்	சுகொடு - எனக்
இறுவோகாசிபுரிபூருக்கடுத்ததோர்	தலைப்பாடு.
கேழுத்திதுவோபிணஞ்சுடவுமமைந்தது	

வசனம்.

சிவசிவாகாசிபுரி விஸ்வநாதா அடியேன் வாழ் செல்லாம் போய்ப்
பெண்சாதிபின்னையுந்துறந்து நானொரு பறையானாகடிமையாகி இந்தச்
சுகொட்டிற் காத்திருந்து பிணஞ்சுடவும் விதித்ததா இந்தமட்டுக்கும்
தேவரீதிருவள்ளம் பூர்த்தியாச்சுதா சுவாமி.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

பாசியைமகனையந்தப் பார்ப்பாணுக்கடிமையாக்கி
வீரவாகுவுக்குத்தானும் விலைப்பட்டுப்பாடைக்கொம்பால்
தாரலோர்பந்தலிட்டுச் சுகொடுகாத்கிருக்குந்
திரிணைச்சத்தியகீர்த்தி தேடியேவருகின்றானே.

வசனம்.

சுகொட்டிலே இராசனானவன் அங்குள்ளபாடைக் கொம்புகளா
ஸபாணைகட்டிக்கொண்டு அதின்மேலேறி அந்தச்சுடலே காதகிருந்
தபோது முன்னேபிரிந்துபோன சத்தியகீர்த்தி யானவன் அரிச்சக்
ரமகாராசனேத்தேடி யழுதுகொண்டுவருகிறநிதங்காண்க.

சத்தியகீர்த்தி-தரு-கண்ணி .

இ-ம்-கண்டா - ஆதிதாளம்.

அனாறுமென்னைப்போலே	
யரும்பாவிதானுண்டோ	தெய்வமே-ஓ
நாநோதான் கொடுமபாவி	
நாட்டினிலீன்னமுண்டோ	தெய்வமே-ஓ
தாயுந்தந்தையுமவர்	
தானென்றிருந்தேனையோ	தெய்வமே-ஓ
ஆயுஞ்சுத்தமுதலா	
யனைத்துமவசென்றிருந்தேன்	தெய்வமே-ஓ
நாடிழந்துநகரிழந்து	
நல்வளமுந்தானிழந்தார்	தெய்வமே-ஓ
பாடுபட்டுக்காசிவந்து	
பத்தினிதனையுர்விறஞர்	தெய்வமே-ஓ
அத்துடன்விட்டதோசனி	
அருமைநகனையுர்விறஞர்	தெய்வமே-ஓ
பித்தனைப்போலேதவித்துப்	
பேதைபோற்கலங்கினாரே	தெய்வமே-ஓ
பாவம்பெரிதாகினும்	
பறையனுக்கடிமையானார்	தெய்வமே-ஓ
கூவிநானவரைவிறந்துக்	
கொடும்பாவிதானேனையோ	தெய்வமே-ஓ
ஊரைச்சுற்றிச்சேரியெங்கு	
முழுன்றுதேடினேனையோ	தெய்வமே-ஓ
யாரைக்கேட்டாலுங்காணோ	
மென்றிரிதென்னையோ	தெய்வமே-ஓ

சத்திபதித்தி-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

ஐயையோவையாத்தியாண்ட வரிச்சந்திரமகிபாரீமுன்
செய்ததோர்வினையோநங்கள் செய்திட்டபாவந்தானோ

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

அடமுடையகாலகண்டனவர்களைக்கொண்டேமனைக்கு
மடமடென்றுவந்தவன்முன் மனைவியந்துதோன்றினளே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக மந்திரிசபையுட்பண்ணிப்போட்டுச் சாப்பிட்டு
க்கொண்டு இராசனானவர்கடலேகாத்திருக்கச் சந்திரமதியையுத்தேவதா
சனையும் விலையாய்க்கொண்டகாலகண்டகன் அவர்களைவிட்டுக்கழைத்
துக்கொண்டுபோகும்போது அவன்பெண்சாசியான காலகண்டகி ஒரு
கிறவிதங்காண்.

காலகண்டகி - வருகிற-தரு

இ-ம்-பத்துவராளி - ஆதிதாளம்.

ஏதுகாணும்பட்டுக்கிடப்பானி லாங்கே	போனிரோ
என்னைவிட்டெவளாத்துக்குப்போகவெண்ண மானிரோ	
சூதும்வாதுங்கற்றுக்கொண்டரோபட்டுக்	கிடந்திரோ - நான்
சோபனம்பாடப்போனதுகண்டெட்டி	நடந்திரோ
அண்டையாத்துக்குமசலாத்துக்கும்போகலானிரோ	நேக்கும்.நோக்கும்
மாகவொட்டாமற்பண்ணுவாள்வார்த்தையைக்	கேட்கலானிரோ
அண்டைவிட்டுச்சேனையங்காணாப்பகைத்துக்கொண்டரோ	நேக்கு
அவரால்வந்தத்தமோச்சுதென்னபலனைக்	கண்டிரோ
மாட்டையுங்கண்ணையுள்பார்த்தாலதெல்லாமறத்துபோகாதோ-இடைய	
வாராவிட்டாற்கண்ணையிட்டுப்பால்கறத்தாலாகாதோ (ன்	
வாழாப்பெண்ணுக்குநரிசைவேணுந்நோக்கென்ன	போச்சு - லூரார்
வசைசொல்வாரோயதுஸ் நண்ணநேக்கல்லோ	வாச்சு
சிப்பிப்பியென்றுவெல்லுக்குத்திழுட்டை	தட்டியே-காட்டில்
திரித்தங்குள்ளவிலைகள்பறித்துவிற்றுகங்	சட்டியே
தப்பிவிடிகழுட்டிக்கடையில்திறுறொக்க	மாககியே-நோக்குத்
தளினைசாதித்தாச்சாப்பிட்டுத்திரிகிறீர்காலநோக்கியே.	

காலகண்டகன்-வசனம் அடிசேவி அடிசேவி.

காலகண்டகி-வசனம்.

உன்குடுமியறுந்தையே பட்டுக்கிடப்பன்.

காலகண்டகன்-வசனம்.

ஏதடிவோஷிக்கு ஒருசுருணப்போதாசிலும் உன்னைவிட்டிருக்கிற
தற்கு நைசவாசில்லை என்னைக் காணாவிருந்தால் நோக்கு மப்படிதா
னே இருக்கிறது.

காலகண்டகி-வசனம்.

ஆம் அதுதானே நினைத்துக்கொண்டுநேக்கு அடிவயிற்றிலேபக்கு
க்கென்று இருந்தது அண்டைவிட்டுச்சேஷபங்கார்வந்தார் அவரை
வத்துக்கொண்டு சோபனம்பாடிக்கொண்டிருந்தேன்.

காலகண்டகன்-வசனம்.

நேக்குமெத்தசந்தோஷம் அந்தசோபனஞ்சற்றேபாட்டி இப்படி
ன்கேட்கட்டும்.

காலகண்டகி-வசனம்.

வேறேயா சோபுருஷானிருக்கிறாளே நேக்கு நானமாயிருக்கிறதே.

காலகண்டகன்-வசனம்.

நானம் ஒதுக்கடிநீயறியாதபுருஷர்களுண்டா.

காலகண்டகி-வசனம்.

உம்மையறியாமல் நேக்குஆகிருக்கிறார்கள்.

காலகண்டகன்-வசனம்.

ஒதுக்கேஷி காலகண்டகி குப்பணையங்காரோ.

காலகண்டகி-வசனம். ஆம்ஆம் அவர்தான் வேறேயார்.

காலகண்டகன்-வசனம். சுப்பாசாஸ்திரியோ.

காலகண்டகி-வசனம். ஆம்ஆம் அவர்தான் ஒண்ணு.

காலகண்டகன்-வசனம். அப்பணையங்காரோ.

காலகண்டகி-வசனம்.

ஆம் ஆம் அவனையல்லாமல் வேறேயாரிருக்கிறது இதையெல்லா
ருஷாள் சொல்லுவாளா.

காலகண்டகன்-வசனம்.

இருக்கட்டும்டிசேஷிகாலகண்டகி சற்றேசோபனப்பாட்டுபாட்டி
போம்.

காலகண்டகிசோபன-தரு-இ-ம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

சோபனம்மீமகாலட்சுமியாகிய

தேவிக்கும்பூராதேவிக்குபிதஞ்

அத்தங்கார்தம்பிபணைவோரும்

அந்தித்துலட்சுமணைபங்கார்

எத்தேசகாலமுநேக்குள்ளபேரெல்லாம்

எந்நாளுமென்னுடன் பிரியாமல்

கொண்டபுருஷனிருந்தால்பய

குடும்பத்தாலெல்லாமிருந்தால்பய

அண்டைவிட்டுச்சுப்பாசாஸ்திரி

மறியாதிருந்தால்நேக்குச்சந்

(சோப)

வாழ்க

வாழ்க

வாழ்க(சோப)

மென்ன

மென்ன

மாத்திர

தோஷம்(சோப)

நெட்டைச்சேஷையங்கார்கட்டைக்

குப்பையங்கார்

நேக்குதவிபெய்தபாக்கிய

வான்களும்

வட்டாரம்பெருத்துவாழ்த்திருந்தா

லது

மகத்தானபாக்கியம்நேக்கு

மெத்தாசை(சோப)

காலகண்டகன்-வசனம்.

அன்று டிசேஷிகாலகண்டகி நேக்குத்திருப்தியாச்சுது அதிருக்க
மீ இவளைக்கண்டாயோ.

காலகண்டகி-வசனம்.

நீர்பட்டுக்கிடந்திரே அதேதுகாணும்மடுங்கண்ணுமாக இழுத்த
வந்திர்.

காலகண்டகன்-வசனம்.

அன்று டிசேஷிகாலகண்டகிநேக்கினா நோக்கந்தப்பயலுமன்றே
வேலைசெய்வதற்குக் கொண்டுவந்தேன்.

காலகண்டகி-வசனம்.

நேக்கிவக்கு இந்த அறியாதபயல் நோக்கேதுக்கிவள் எது
ணும் விசித்திரம்பேசுகிறீர் இவள்வெறுமைகிடைத்தார்களை.

காலகண்டகன்-வசனம்.

வெறுமையன்றுடி வெறுமைஅன்று இவள்நாலுதாசம் இந்தப்பய
இரண்டுகாசம்.

காலகண்டகி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

ஊரின்மீட்டின்பிள்ளே வழன்றுநான் திரிந்துசாணம்

வாரியேழுட்டைதட்டி மாறு மல்கிறதகாச

தேருதென்றறிந்தோகாசைச் செலவழித்திடநீனத்தீர்

ஆறிதைக்கொடுப்பாரிந்த வனியாயமுண்டோகூகூ.

வசனம்.

நேக்கு அடிவயிற்றைப்பற்றியெரிநிறதே நாலுமரணம் ஆ
சுதெருவில் வெறுமைகிடக்கிறதா மந்தைமாட்டின் பிள்ளைநீரி
சாணமெடுத்து முட்டைதட்டிவிறதகாச என்கையிலிருக்கிறதைஇ
டிஅனியாயமாகச்செலவழிக்கலாமா நேக்குவயிற்றைக்கலக்கிறதே
அடபட்டுக்கிடப்பன் இப்படியுஞ்செய்யலாமா கூகூ.

காலகண்டகன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

சாணமுடுடுப்பன்முட்டைதட்டுவன்வேலைமெல்லாம்

கோணலில்லாமல்நெல்லுங் குத்துவன்கால்பிடிப்பன்

வீணல்லரயலுங்கொண்டன் விறகுடன்சமிதையெல்லாம்

வேணதுசுமப்பனெவல் விவரமாய்ந்தித்திடாயே.

அ. சீ. ச. நி. வி. ரா. ச. ம். ௨௭௩

வசனம்.

அந்நாடிசேஷி காலகண்டகி நோக்கப்படி நஷ்டம்வாச்செய்வே
இன்னோசாணந்தம் டிமுட் டையாச்சுவள் செல்லுங்குத்துவள்கா
விடிப்பன் சகலவேலையுஞ்செய்வள இத்தப்பயலோ செண்டனாக்
விதகுசமினா இவ்நருப்பமுதலாகியதெல்லாங்காட்டிலே ஒன்
மல்கம்மிடவீடெல்லாங்காட்டிக்குவான் ஆகையால்தோக்கிஷ்டமா
டிவேலையிடலாம்வயிற்றுக்குமாத்திரம்எதுவாகிலும்மிஞ்சவொட்
மல்விசாரித்துக்கொள்ளாடிசேஷி.

காலகண்டகி-வசனம்.

அந்நுகாணும் காசைக்கொடுத்ததுமல்லாமல் இவள்வயிற்றுக்கு
ப்படைக்கவேணுமாநல்லது இவள்பேரென்ன.

காலகண்டகன்-வசனம்.

இவள்பேர்சந்தி.

காலகண்டகி-வசனம்.

ஆம்இவள்பேர்தெரிந்து கொண்டென்அந்தப்பயல்பேரென்ன.

காலகண்டகன்-வசனம்.

இத்தப்பயலே ரென்னவென்றால்நம்முடையதாசன்.

காலகண்டகி-விருத்தம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

இரவினில்மூன்றஞ்சாம மெழுந்திருந்திங்குண்டான
எருமைகள் பசுக்கள்சாணமெடுத்துமுற்றத்தில்கூட்டிப்
பரிவுடன்குப்பையெல்லாம் பள்ளத்திலெடுத்துக்கொட்டி
விரைவுடனின்னஞ்செய்யும் வேலைகள்சிலதேசந்தி.

வசனம்.

அடிசந்தி அடிசந்தி இங்கேநம்மிட ஆத்தின்வாயிலேபடுத்திருக்
ணும்இரத்திரிமூன்றஞ்சாமத்திலேமூந்திருந்து இந்தத்தொழுவ
லகட்டியிருக்கிற எருமைச்சாணம்பசுஞ்சாணங்கள் கன்றின்சா
மல்லாமெடுத்துஒன்றாய்ச்சேர்த்துநன்றாய்த்துவைத்துமுட்டை
வேணும்(கா-ன்-வசனம்)ஒன்று(கா-கி-வசனம்) தெருமுத்தம்
டுத்தொழுவம் அங்கேயெல்லாஞ் சாணந்தெளித்து அந்தக்குப்
யல்லாம்பெருக்கிரம்மிடபள்ளக்கழனியிலே கொட்டவேணும்
ன்-வசனம் ஒன்று(கா-கி-வசனம்) இன்னங்கொஞ்சம்வேலைசுரு
நுக்கிறதுசொல்லட்டுமாசந்தி.

சந்திரமதி-வசனம்.

அம்மாநீரென்னவேலைகட்டையிட்டாலும்செய்யக்கூத்திருக்கி
ம்மா.

காலகண்டகி-விருத்தம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி.

மந்தையிற்சாணமெல்லாம் வாரியேமுட்டை தட்டிச்
சந்ததம்வீட்டில்நெல்லுத் தாளிவைத்தவித்துக்கொட்டிப்
பந்தமாப்பபதின் கலந்தான்பற்றறக்குத்தவேணும்
வந்துகால்பிடித்துக்கூழை வாரக்கவுண்டிருக்கவேணும்.

வனசம்.

சேளடிசந்திவீட்டுவேலைதீர்த்தவுடனே மந்தைமாட்டின்பின்ன
லேபோய்ச் சாணமெல்லாம் வாரிக்கொண்டெவந்து முட்டை தட்ட
வேணும்.

காலகண்டகன்-வசனம்-ஒன்று.

காலகண்டகி-வசனம்.

தினம்புதின்கலம்நெல் அவித்துக்கொட்டி உலர்த்தி அண்ணாடந்
குத்தவேணும்.

காலகண்டகன்-வசனம்-ஒன்று.

காலகண்டகி-வசனம்.

நேக்குத்தள்ளாதவேலைகளெல்லாம் நீ செய்யவேணும் நேக்குச்ச
ற்றேகால்பிடிக்கவேணும் நோக்குச்சட்டமாட்குழ்சாதிக்கிறேன் நீ
ரேவேளையாய்ச்சாப்பிட்டுக்கொண்டெம்மிட ஆத்துவேலையில் சாக்கி
தையாயிரடிசந்தி.

சந்திரமதி-வசனம்.

அம்மாகிருபைபண்ணிக்காலாலே காட்டினவேலைகளெல்லாம்
கையாலேசெய்யவேகாத்துக்கொண்டிருக்கிறேனம்மா.

காலகண்டகி-வசனம்.

ஏதோநோக்குக்கைபழகியிருக்கிறது தெரியட்டும் இந்தத்தெரு
ற்றத்துக்குச்சாணந்தெளியடிபார்ப்போம்.

சந்திரமதி-சாணந்தெளிக்கிற-தரு-கண்ணி.

இ-ம்-கெண்டா-ஆதிதாளம்.

வண்ணப்பொற்கிண்ணந்தன்னிற் சந்தனங்குழைத்தணிந்தகைகள
லே-இந்த, மாட்டுச்சாணமெடுத்துவாரிக்கணாக்கலாச்சே தெய்வ
எண்ணெண்ணைதாதிமார்களேவல்லசெய்யவீற்றி ருந்தகைகளாலே
ன், எடுத்துச்சாணஞ்சட்டியிலின் றுகணாக்கலாச்சே தெய்வ
சவ்வாதெடுத்துனாத்தாற்றானே சிவக்குமெந்தன்கைகளாலே-நாறு
சாணங்கணாக்கவெந்தன் றிலேவிதிவரலாச்சே தெய்வ
இவ்வாறுவருமென்றெவ்வளவும்கான நியேன்னிதியினுலே என்
இப்படியடிமையாக்கியேங்கவைத்தாபோஜயோ தெய்வ

சந்திரமதி-வசனம்.

சாணங்கரைத்துத்தெளித்தாச்சுதம்மா.

காலகண்டகி-வசனம்.

அடிசந்திஏதடிசுட்டியுங்கிட்டியுமாபிருக்கிறது இருக்கட்டும்
தக்கட்டைத்துடைப்பத்தாலேமுற்றம்பெருக்கடிபார்ப்போம்.

முற்றம்பெருக்குகிற-தரு-கண்ணி.

இ-ம்- புன்னாகவரானி-ரூபகதாளம்.

பாவிதெய்வமேஜயோவுனக்கு கண்களில்லையோ-எந்தன்
பரிதாபந்திரவந்தொரு வார்த்தைசொல்லாயோ
நவிநக்கமோள்ளளவாகிலுந் தெய்வத்துக்கிராதோ-ஐயோ
வேழையர்நொந்தால்தெய்வமேயுனக்கிரக்கம்வராதோ
விட்டகுறையோஐயோதெய்வமே விஸ்வமித்திரமாயம்-ஒரு
வினையுமறிவாயெனக்கிந்த விதிவருவதோனாயம்
அஷ்டதிசையும்புகழும்ராஜஸ்திரீ யாகியகோலம்-இன்று
கட்டைத்துடைப்பம்பிடித்துப்பெருக்கலாச்சுதேகாலம்.

சந்திரமதி-வசனம்-முற்றம்பெருக்கியாச்சுதம்மா.

சாலகண்டகி-வசனம்.

அடிசந்திரதிகட்டைத்துடைப்பத்தை முற்றமெல்லாமிறைத்
தவிட்டாய்இருக்கட்டும் இந்தச்சாணத்தையெல்லாங்கூட்டிமிதித்து
முட்டைதட்டிப்பார்ப்போம்.

முட்டைதட்டுகிற - தரு - கண்ணி- இராகம்.

எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

வேணப்பணிவிடைகள்வெள்ளாட்டிமார்கள்செய்ய
வீற்றிருந்தேனேஐயோ தெய்வமே
சாணிப்புழுக்கள்காலிற்படவுமிதிக்கலாச்சே
தலைவிதிதானேஐயோ தெய்வமே
காணவேணுமென்றுவந்தால்தெய்வலோகஸ்திரீகளுக்குங்
காணவரிதானமேனியோ தெய்வமே
சாணமிதிக்கவந்துதெருவிலெல்லோருங்காண
தயங்கச்செய்தாயோஐயோ தெய்வமே
காணிக்கையாகராஜஸ்திரீகள்மல்லிகைச்செண்டு
கட்டிக்கொண்டுவந்துகாண்பார் தெய்வமே
சாணியுருண்டைகளைச்செண்டிபோலுருட்டத்
தலைவிதிவந்ததையோ தெய்வமே
மாணிக்கப்பந்துகட்டிமாதருடன்வினையாடி
மகிழ்ந்திருந்தேனேஐயோ தெய்வமே
சாணிப்பந்துதிரட்டிப்பார்ப்பாத்திமனதுக்கு
சரிச்சொல்லலாச்சுதையோ தெய்வமே

சந்திரமதி-வசனம்.

சாணமெல்லாமிதித்துஉருட்டித்தட்டியாச்சுதம்மா.

காலகண்டகி-வசனம்.

அடிசந்திதட்டினமுட்டையெல்லாம்நீ பிண்ணிவிழுந்தாற்போல
ப்பிண்ணிவிழுந்துபோறதுவதடி இருக்கட்டும் இந்தநெல்லைக்குத்தடிபா
ர்ப்போம்.

நெல்லுக்குத்தடி-தரு-கண்ணி-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதிஆதிதாளம்.

சித்திரப்பதுமைக்குவிசித்திரவுடைமைபூட்டிச்
சிங்கராஞ்செய்திருந்த கைகளாலே-இன்று
சித்தநொந்துருகிறெல்லைக்குத்தடிமாச்சுதேனையோ தெய்வமே
மொத்தமலர்ச்செண்களைப்பத்தியெரியச்சிவக்குங்கைகளாலே
இடுப்பிற்றுவிழமார்புளைக்க இத்தனைநெற்குத்துவனோ தெய்வமே
கைச்சிவந்துகொப்பளித்துக்காய்ப்பேறியுதிரங்கள்
கசியநெற்குத்துவனோ தெய்வமே
மையெடுத்தக்கண்ணுக்கிட்டால்கைசுறுக்குமென்றிருந்தேன்
மனமுங்கறுத்துதையோ தெய்வமே
கதம்பப்பொடிதிமிர்தாற்களைக்குமெனதுதேகம்
சுப்புதேதவிடையோ தெய்வமே
விதம்விதமரப்பன்னீர்பூசம்மேனியில்வேர்வைசந்த
விதித்தாயோவிதியையோ தெய்வமே

சந்திரமதி-வசனம்.

நெல்லைக்குத்தடிஅரிசிலேறு உமீவேறுதவிடுவேறு பிரித்துவைந்
தேனம்மா.

காலகண்டகி-வசனம்.

அடிசந்திவதடிஅரிசியெல்லாம்நொய்யாக்கிப்போட்டாய்கொட்
டனைபோதங்கூழ்சாதிக்கிறேன்சாதிச்சுக்கொள்ளடிசந்தி.

சந்திரமதி-வசனம்.

கூழைச்சாதித்தாலும்தேவாமிர்தமாய்ப்புசுக்கிறேனம்மா.

காலகண்டகன்-வசனம்.

அத்துடிஅடிநாலகண்டகிநீதான் இவளுக்குவேலைசட்டமாயனம்
த்துக்கொண்டாயேஇத்தப்பயலுக்குநானேவேலைசெய்கிறேன்.

காலகண்டகி-வசனம்.

நீர் பட்டுக்கிடந்தீரோ குகிமையறுப்பன் நீர்தானே இந்தப்பய
வுக்குவேலையிடம் நேக்குச்சந்திபோதும்.

காலகண்டகன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

வினையெனக்கானபிள்ளாய்விடியுமுன்னெழுந்திருந்தே
இலையுடன்விறகுமற்றுமெக்கியசமிதைகொண்டு
நிலைமையாய்வரவுமவேணும்நேக்குள்ளவேட்டிதண்ணீ
இலகவேதோய்த்துகமுண்டிருந்துகால்பிடிப்பாய்நித்தம்
வசனம்.

அடாபிள்ளாய் நம்மிடதாஸாய் நேக்கு வேலையிடுகிறேன் கே
டாய்.

தேவதாஸன்-வசனம்.

தேவரீர் என்னபணிவிடைகளைக்கட்டினாயிட்டாலும் தலையா
ல செய்யக்காத்திருக்கிறேன் சுட்டளையிடென்கவாமி.

காலகண்டகன்-வசனம்.

ஆனால் கேளாய் அடாய் அடாய் நம்மிடதாஸாய்வெடியச்சா
த்திற்கெழுந்திருந்துகாட்டுக்குப்போய் விறகு இரண்டுகை இலை
மன்றுசமைதருப்பை ஆறுசமை குரியனுதயமாகு முன்னமேகொ
ளவிரவேணும் இதல்லாமல் நமக்குஏதுவேனையுஞ்சற்றுநேரம்ஒண்
ளநாச்சாமமட்டிக்கால்பிடிக்கவேணும் அடாய் அடாய் நம்மிட தா
ராய் நமக்கிருக்கிறது மூணுவேஷ்டி ஏழு உத்தரீயம் ஆறுதுண்டு
களபினம் விலைசுளுவாய்முழமதிகமாய் வாங்கினது அதுகளை மூ
றுவேனையுந்தோய்ச்கவேணும் நேக்குச்சட்டவட்டமாய்க்குழ்சாதி
பார்கள்கொட்டைப்பாக்கவ்வளவுநம்மிட ஆம்பிடையாள்நீநன்றாய்
த்தம் ஒருவேனையாய்ச் சாப்பிட்டுப்போட்டு ஜாக்கிதையாயிரும்
ள்ளாய்.

தேவதாசன்-வசனம்.

தேவரீர்வார்த்தகூழைச்சாப்பிட்டு நீரிட்டவேலையைச்செய்வே
ன்கவாமி.

காலகண்டகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் நம்மிடதாஸாய்நீஇந்த மூன்றுகன்றுக்குட்டிக
யுஞ்சற்றுநேரம்மேய்த்துக்கொண்டிருடா இதைஞன் வசலாத்துபி
ளைகள் காட்டுகிழப்போகவருவார்கள்உடனே கூடப்போய்வா.

தேவதாசன்-வசனம்.

அப்படியேமேய்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன் சவாமி.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

விதிவசத்தாலேயந்தவேதியர்வீட்டிழ்சந்திர
மதியுடன்மகனுமிந்தவாறுள்ளவேலைசெய்து

௨௪௮ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

மதிமருண்டிருக்கக்காசிவாழ்மறையோர்தம்மைந்தர்
சதிருடன்காட்டுக்கேகச்சட்டமாய்வருகின்றாரே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகச் சந்திரமதியம்மனுந்தேவதாசனும்காலசண்டகவேதியர் வீட்டில்பணிவிடைசெய்துகொண்டிருக்க அந்தக்காசிப்பட்டணத்திலுள்ள அசலாததுப்பிள்ளைகள் காட்டுக்குப்போகவருகிறவிதங்காண்க.

அசலாததுப்பிள்ளைகள்-வருகிற-தரு.

இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பிரம்மசாரிகள்வந்தா-ரிதோ-பிரம்மசாரிகள்வந்தார்.

பிரம்மசூலத்திலுதித்துவேதப்பிராமணரானமகத்வாஜித
தருமார்த்தகாமமோட்சசதுர்விதமுறுஞ்சிவகடாஶு (பிரம்மம்)

மின்னும்பட்டஞ்சுவேஷ்டிசட்டமா யுடுத்தி- வியாகரணத்தின்
விரிவெல்லாந்தங்கள்மனதினில்வசப்படுத்தி
நன்னயமாகமுப்புரிநூலை
நன்றாய்த்திருத்தி மார்பில் பொருத்தி (பிரம்மம்)

பிங்குமிசுளத்தடிமுடித்துக் துலங்க-பஞ்சாட்சரத்தின்
பிரணவப்பெருமைநாவிலுச்சரித் திலங்க
அன்புடனிதமோதுங்காவியம்
அங்கையிலெடுத்துச்சங்கையை விடுத்து (பிரம்மம்)

அரகாசிவசம்போவென்று துதித்து-சமிதைகொய்ய
அடவிக்குகாம்போவோமென்று குதித்து
திருவெண்ணிறுநுதலில்விளங்கத்
திர்க்கமாகஅதிவிவேக (பிரம்மம்)

சுப்பாசாஸ்திரி-விருத்தம்-இ-ம்- மோகனம்.

வானையோசேஷாப்நீதான்வரமாட்டேனோக்காரோநான்
வானையோவாதாய்நீதான்வழிதெரியாதோநோக்கு
வானையோசுப்பாய்நீதான்வருவாள்நோக்குள்ளபேர்கள்
வானையோநாணப்நீதான்வருவாள்நோக்குள்ளபேர்கள்.

சுப்பாசாஸ்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

வழிதெரியாதோநோக்குவறட்டோழிபிள்ளாய்நோக்கு
பழகினவழியேபின்னும்பார்க்கிதேனிவாளுநீயும்

துழைநரிபோலக்காட்டில் துழைந்தலைத் திடப்போதீர்கள்
மழமழென்றிலையிருக்கும்மாங்களைக்காட்டுவேனோ.

வசனம்.

அந்நுடாய் அடாய் சேஷாம் இவாளெல்லாங் கூடவரமாட்டோ
மென்னுருளே இவாளோடே கூடந்யும்வரமாட்டோமென்னுறையே
நோக்கிந்தக்காடுபழக்கமோவழிநன்றாயநிலையோமழமழென்றுபள
பளப்பாயிலைகளிருக்கிறதே அந்தமரங்களைக்காட்டுவேனோநோக்குக்
காட்டமாட்டேன்.

சேஷன்-வசனம்.

அடாருப்பாய்வரதாய்சுப்பாய்நானாய் நம்முடைய காலகண்டக
ன்ஆத்திலே எவளாகிலுங்காட்டுக்குவாரதுண்டோ.

சுப்பாசாஸ்திரி-வசனம்.

ஆம் ஆம் அந்தமுரட்டுத்தேவடியாள் பிள்ளை ஆம்புடையாளிரு
க்கிறாளே காலகண்டகி அவள்தான்காட்டுக்குவாரது.

சேஷையர்-வசனம்.

ஆனலழைத்துப்பார்ப்போமேலும் ஆர்காணும் ஆத்திலேகாட்
டுக்கு நீவாரீரோ உம்மிட ஆம்புடையாளை எங்களோடே கூட்டி
விடுகிறீரோ.

காலகண்டகன்-வசனம்.

ஏதடாமுரட்டுத்தேவடியாள் பிள்ளைகளாநம்மிட ஆம்புடையா
ளாளுக்குவேலைவைத்துப்போட்டீர்களா அடாபிள்ளைகளாநம்மிட அடி
மைப்பயலே அனுப்புகிறேன் கூட அழைத்துக்கொண்டுபோங்கள்.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள்-வசனம்.

அவனார்காணும் அவனார்காணும் அவனெவனோ பார்க்கட்டும்
அனுப்பும்.

காலகண்டகன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

அந்நாடிசந்தியிந்த அசலாத்துச்சிறுவரோடே

கன்றுகள்மேய்க்கப்போனகட்டையாம்பயலேக்கூட்டிப்

பன்னுநல்லெரிகரும்புபரிவுள்டிலைகள் தர்ப்பை

இன்றுபோய்க்காட்டி நெகைய்தேயெடுத்துவந்திடச்செய்னாயே
வசனம்.

அடிசந்திரம்மிடகன்றுகளை மேய்க்கப்பட்ட அடிமைப்பயலே இந்
த அசலாத்துப்பிள்ளைகளுடனே கூட்டிக்காட்டுக்குப்போய்க்கொந்
சுமாய்த்தானே ஆனெடுப்பதற்கிரட்டிப்பானசுமையாய் ஒருசுமைவிற
கும் தருப்பையிலைகாராமுன்னே முசட்டை நவசமித்துகளும் மூன்று
சுமையிலே இதுகளைல்லாம் பறித்தெடுத்துக்கொண்டு குடுகுடென்
றுவாச்சொல்லடி.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம் முகாரி.

வாயினில்முலைப்பாவின்னம்மாறவுமில்லையாயா

பேய்நரிபூதமியாணிபெரும்புலீநிறைந்தகாட்டிற்

உ அய் அரிச்சந்திரவிஃசம்.

போயிலேவிறகுதர்ப்பைபுனிதமாய்க்கொடுவாவென்று
நீயிசைந்திவனைப்பார்த்தால்நெஞ்சிரங்காதோசவாமி.
வசனம்.

ஐயையோ இன்னம்வாயிலேமுனைப்பால்நாற்றமாறவில்லையோரா
டிபுவி சிங்கம்யாளிபேய்பூதம் இவைகள் நிறைந்தகாட்டுக்கூண்பட்டு
கைநருப்பைவிறகுக்கொண்டிவரச்சொல்லுகிறீரே இவனுக்குத்தகுமா
னவேலைபிடலாகாதா இவனைநீர்காணும்போதும்உமமிடமனதுக்குச்
சுற்றும்இரக்கமில்லையாகவாமி.

காலகண்டன்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

நோக்கென்னபொன்னைக்கொட்டினோயாளிப்பயலைக்கொண்டால்
நெக்கந்நோநஷ்டியுன்னீந்தியாசொல்லச்சொன்னார்
பாக்யவான்மகளொன்றாலும்படைத்தவர்க்கடிமையந்நோ
சாக்கிரிசெய்வதற்குத்தடையுண்டோ அனுப்புவாயே.
வசனம்.

அந்நுடிசந்தி அடிசந்தி அந்தப்பயல் தின்கிறத்தையும் தின்னுப்
போட்டு இப்படிநோய்கொண்டவனைப்போலிருந்தால் பொன்னைக்
கொட்டியலைக்குவாங்கினநெக்கந்நோநஷ்டிகோக்கென்னடி நியாயஞ்
சொல்லவந்தாய் குபேரனுடையபிள்ளையானாலும் அடிமைப்படைத்
தவர்களுட்கு பிர்ம்மாண்டமோ அசலாத்துப்பிள்ளைகளுடனே அனுப்
படி அனுப்பு.

சந்திரமதி-வசனம்.

தேவரீர் சித்தத்தில் கோபம்வேண்டாம் வந்த விதியெல்லாம்அ
னுபவிக்கக் காத்திருக்கிறோம் உள்ளபடியாகின்றது அனுப்புகிறே
ன்கவாமி.

காலகண்டகி-வசனம்.

அந்நுடிசந்தி இத்தப்பட்டுக்கிடப்பன் நான்முட்டைதட்டினிற்ற
காசெல்லாம்கொட்டிக்கொடுத்துஉங்களைக்கொண்டதுவைத்துபுசை
பண்ணவோ அனுப்படி அனுப்பு.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

பூதலமாண்ட அந்தப்புரவலன்றவத்தால்வந்த
காதல்சேர்மகனையெந்தன் கண்மணிநீயேவாடா
பாதகப்பிர்ம்மதேவன் பரிந்தன்றேயெழுதிவிட்ட
சாதகப்படிபேகட்டைசமித்திலைக்கிவாளபின்போடா.

வசனம்.

அப்பாமகனேதேவதாசா என்கண்ணைகண்ணின்மணியே அந்
கப்பாவிபான பிர்ம்மதேவன்எழுதிய எழுத்தின்பிரகாரம்இத்தப்பிள
ைகளுடனேக் கூடகூட்டுத்துப்போட உன்னாலே சைக்கியமுள்ள

மட்டுஞ் சமீதை விறகுதருப்பை இலை இதுகள்சேகரம்பண்ணிக்கொண் டவாடா அப்பா.

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

வாழ்வினில்மிசுத்திருந்த மகிழ்ச்சியைநினைக்கலாமோ
சூழ்வினையொழிவதுண்டோ துயரத்தைவிடுவாய்தாயே
வேழ்விசெய்புண்யமாகும் வேதியர்க்கடிமைசெய்தால்
தாழ்வல்லவிவர்களின்னே தைரியமாயனுப்புவாயே.

வசனம்.

கேளும் என்னைப்பெற்றதாயே விதியொருவரையும் விடாது பி
ரணைஞக்கென்ன வுழியஞ்செய்தாலும் யாதஞ்செய்த புண்ணியஞ்
செய்திக்கும் ஆகையால் நீவிசனப்படாமல் தயிரியமாகச் செல்வுகொடு
மமாதாயே.

சந்திரமதி-தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

கேளடாமகனே-நான்சொல்லும்புத்தி-கேளடாமகனே

நாளடாமக்கினிநலிந்துவாடவும்பொல்லா

நடுக்கங்கொண்டிடத்தெய்வம்

கெடுக்கவுமென்ன செய்வம்

(கேள)

டக்கும்வழியிலிந்த அசல்வீட்டுப்பிள்ளைகள்

நடக்கும்வழியைவிட்டு

நடவாதே-அப்பா

டக்கும்வழியிலொருவேலையினிவர்களிட்டால்

நான் செய்யமாட்டேனென்று

கடவாதே-மகனே

டுக்குங்கிளைவழிகள்குறுக்கேயனெகிம்வருந்

தப்பிப்போய்ப்பின்னேவழி

தடவாதே-அப்பா

டுத்தம்பேசுவாரீயங்கூடப்பேசினாலுந்தன்

சாமர்த்தியமங்கேயொன்றும்

நடவாதே-மகனே

தாடுத்துநடந்தகாட்டிற்சுமைகளவர்

கட்டும்போது

சுறுக்காய்நீசுமைகட்டித்தொடர்வாய்காம்செய்வதேது

யுதிதாச்செய்யுமோ அந்தப்

வாழுத்தெய்வமுஞ்சுது

ஐயர்சொல்லைக்கடக்கலாமோ

விதிபொல்லாது

(கேள)

ழங்கனிநுக்குகிந்தமரத்தினிலென்றுசொல்லிப்

பறிக்கப்பதைத்துமிஞ்சி

யேருதே-அப்பா

விப்பாயோநீமென்றுபந்தயம்பேசுவார்கள்

பதட்டமார்ப்புந்தயங்கள்

கூறுதே-மகனே

௨௮௨ அரிச்சந்திவிலாசம்.

முழங்குமோசையிதென்ன பார்ப்போமென்று துழைவார்
 முந்திபுதருக்குள்ளே நுழையாதே-அப்பா
 மோசமென்னக் கூத்திரியர்க்கு ரோஷமில்லையோ வென்றெண்ணி
 முகங்கடுத்திவர்களைச் சீறாதே-மகனே
 வழங்கும்பேரிகைபோலச் சீறுங்காடி புவி
 வரக்கண்டாலெவருக்கும்பிடிக்குமேபிராண கிவி
 மழுங்கிப்பதுங்காவிட்டால் வாங்கிக்கொள்ளுமே பெவி
 வயிற்றில்நெருப்பிடாமல்வந்து தீர்ப்பாய்பிள்ளை கவி (கேள்)

புற்றுக்ளைச்சுற்றிநிற்குந்தர்ப்பைப்புற்களைக்கண்டால்
 பொடுக்கென்றுமுந்தியெட்டிப் பறியாதே-அப்பா
 பொழுதுபோகுதென்றுதனியேயிலைவிறகு
 போதாதென்றுபறிக்கக் குறியாதே-மகனே
 செத்துக்கிடப்பதுபோற்கிடக்குமிருகங்களதைத்
 தெறியாமல்கல்லுகளா லெறியாதே-அப்பா
 துடுக்கென்றெழுத்துகொல்லுந்தப்புலதரிதப்பா
 செழித்துவளர்குருத்தை முறியாதே-மகனே
 பித்துப்பிடித்துநான்வழிபார்த்து வேசார
 பேதலிப்புச்செய்யாமல்வருவாயென் களைதீர
 பத்துமாசஞ்சுமந்துபெற்றவிந்த சகோர
 பலனைக்கண்டலயிறுபதைக்காமல் களிகூர (கேள்)

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

சிவனருளாலேவேறு தியக்கங்கள்நினைக்கவேண்டாம்
 இவர்கள்பின்வனத்துக்கேகி யிலையுடன்விறகுதர்ப்பை
 நவையனுசமையாய்க்கட்டி நான்கொண்டுவருவேனென்று
 கவலைகள்நினைக்கவேண்டாங் களிப்புடனிருப்பாயம்மா.

வசனம்.

கேளும் என்னைப்பெற்றதாயே சாம்பசிவமூர்த்தியா ருடையகிரு
 பையினாலே ஒருகுறையும்வராது கீர்விசனப்படாமலிருந் இந்தப்பிர
 மணப்பிள்ளைகளுடனேகூட நான்போய்த் தருப்பைசமித்துகள் கொ
 ண்டுவருகிறேனம்மா.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள்-வசனம்.

ஏதுகாணும் இவாள்சம்பிரமத்திலே போதுபோறது வாராயே
 வாமாட்டாயோ.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

போவென்றுசொல்லநெஞ்சம் புழுங்குதென்செய்வேனப்பா
 தீவிரஞ்செய்யுமிந்தச் சிறுவர்களுடன்போய்மீண்டு

அரிச்சந்திரவிலாசம். ௨௮௨

நீவரும்வழியைப்பார்த்து நிலைதளர்ந்துருகிநிம்பேன்
காவலார்தெய்வமல்லாற்கண்ணேநானென்னசெய்வேன்.

வசனம்.

அப்பாமகனே தேவதாசர் இந்தச்சிறுவர்களுடனே வனத்துக்கு
ப்போய்வருகிறபரியந்தம் வழிபார்த்து வழிபார்த்துப் பாதவித்துக்கொ
ண்டேயிருப்பேன் இந்தப்பிராமணப்பிள்ளைகளை யிடைவிடாமல் கூட
வேவந்து சேர்ப்பா உனக்குத்துணைதெய்வமேயல்லது நானென்னசெ
ய்வேனடாமகனே.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

என்பிள்ளையல்லவப்பா விவனுங்கள்பிள்ளைசொன்னேன்
என்வயிற்றினில்நெருப்பை யிடாமலேபதனமாகப்
பின்வாசசெய்துகாட்டிற் பிரியாமற்சமிதைசேர்த்து
நன்மையாய்க்கொண்டுவந்து நான்காணச்செய்குவீரே.

வசனம்.

அப்பா அசலாத்துப்பிள்ளைகளே இந்தக்குழந்தையைப் பத்திரமா
அழைத்துக்கொண்டுபோய் உங்களோடொப்பந்தம் இலைவிறகு தரு
ப்பை சமிதை முதலானதுஞ் சேகரித்துக்கொண்டு யாதொருசுந்தையு
வராமல் உங்களபிள்ளையாகப்பாவித்து மறுமடியுமென்கண்ணிற்கொ
ண்டுவந்து காட்டுங்களப்பா.

சுப்பாசாஸ்திரி-வசனம்.

அடாய் சேஷாய் இவளழறத்தைப்பார்த்தால் நேக்குவிசனமாயி
ருக்கிறது.

குப்பையர்-வசனம். ஆம்ஆம் நேக்குமப்படிதான்.

வாதையர்-வசனம். ஆமநேக்குமப்படிதான்.

சுப்பாசாஸ்திரி-வசனம்.

அடாய்குத்திரப்பிள்ளாய் நீகூடவாரையோடா.

தேவதாசன்-வசனம். ஆம் சுவாமிகூடவருகிறேன்.

காலகண்டகன்-வசனம்.

அந்நுடிசந்தி அந்தப்பயல்காட்டுக்குப்போய் விறகு கொண்டுவந்
தாளு.

சந்திரமதி-வசனம்.

இதோ அனுப்பிவிட்டேன்சுவாயி அன்னசெய்வேனடா அப்பா
கனேஉன்னைவிட்டெப்படியிருப்பேன்மகனே.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள்-வசனம்.

நாங்கள் கொண்டு வந்து உங்களுக்கையிலொப்புவிக்கிறோம் நேக்குள்

ளவிறகில் பாதிதருகிறேன் ஆம்ஆம்நேக்குள்ளிலையிப்பாதி தருகிறேன் நேக்குமப்படியே.

சந்திரமதி-வசனம்.

போய்வருகிறையாஎன்னப்பாகண்மணியே.

தேவதாசன்-வசனம்.

அம்மா நீவிசனப்படவேண்டாம் நான்போய் வருகிறேன் தாயே.

காலகண்டகி-வசனம்.

அடிசந்திரோக்கேதுக்கடி அசலாத்துப் பிள்ளைகளுடனே வார்த்தைஇந்தச்சாணத்தையெடுத்தது முற்றத்திற்கொட்டடி.

சந்திரமதி-வசனம். இதோவந்தேனம்மா.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

ஏதடாவுன்னைப்பார்க்கி விராஜராஜன்போற்றேன்றச் சோதியுமழகுங்காட்டித் துலங்கியுன்னைப்பெற்ற மாதுமேர்மன்னர்முன்னன் மகள்போலுமிருக்கின்றனே ஓதுமுன்னாரும்பேரு முபதாம்வந்ததுஞ்சொல்வாயே.

வசனம்.

அடாய்சிறுபிள்ளையுன்னைப்பார்த்தால் இராசகுமாரனைப்போலு முந்தையைப்பார்த்தால்இராசகுமாரத்தியைப்போலுமிருக்கின்றீர்களே உங்கள்பேருமுரும்குங்களுக்குவந்தவிபத்துந்தெரியச் சொல்லிக்கொண்டுநடவும்பிள்ளைய்நமக்குவழியுந்தொலையவேணுமே.

தேவதாசன்-தரு-கண்ணி-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

என்னென்றுசொல்லுவேனெங்கள் தலைவிதியை	ஐயமாரே-என்னை
நன்றவனரிச்சந்திரமகராசனென்பார்சன்	ஐயமாரே
தன்மையாலெனைப்பெற்றதாய்சந்திரமதியென்பார்	ஐயமாரே-நாங்கள்
சத்தியந்தவறா லேதானியையாண்டிருந்தோம்	ஐயமாரே
வஞ்சனையாய்விஸ்வாமித்திரமுனிவர்வந்தார்	ஐயமாரே - அவர்
மகதவயாகமொன்றுசெய்யத்தனங்கேட்டார்	ஐயமாரே
மகிழ்ந்துகொடுத்தார்தைவாங்கினைததுவைத்தார்	ஐயமாரே - பொல்
மாயமிருகங்களால்வனத்திலிழுத்துவிட்டார்	ஐயமாரே (லா
கொடியநீச்சப்பெண்களைக்கூடிப்புணர்ச்சொன்னார்	ஐயமாரே-அது
கூடாதெனவயோத்திராடெல்லம்வாங்கிக்கொண்டார்	ஐயமாரே
வாங்கிக்கொண்டுமுன்னேவைத்தபொன்னைக்கேட்டார்	ஐயமாரே-காசி
மறையோர்க்கெங்களை வித்துமாமுலிகடன்தீர்த்தார்	ஐயமாரே

மந்திரியுமலருமாய் மஹதேசம்போனார்கள்	ஐயமாரோ-எந்தன்
மாதாவுளானுமாய் மறையர்க்கடிமையானோம்	ஐயமாரோ
சற்றுமிரக்கமுந் தாட்சண்யமில்லாமல்	ஐயமாரோ-எந்தன்
தாய்க்குக்கொடியவேலை மைத்தார்கள் செய்கின்றாள்	ஐயமாரோ
குழந்தையென்றெந்தனைக்குறிபாமலுங்கள்பின்	ஐயமாரோ-காட்டிற்
கூடப்போய்விற்றுகள் கொணடுவரச்சொன்னார்	ஐயமாரோ
தாயும்நீங்களெந்தன் தந்தையும்நீங்களென்	ஐயமாரோ - பிர்மா
தலையிலெழிதினது தப்புமாயெவருக்கும்	ஐயமாரோ

அசலாத்துப்பிள்ளைகள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

விருவிநென்றித்தகாட்டில் விடாமலேயனேகதாரம்
நெறநெறென்றேழுமவந்தோம் நில்லுங்களிங்குண்டான
விறகுகள்சமிதைநல்ல விஸ்தாரமிலைகளுண்டு
பறிகுங்கள்நமக்குமித்தப் பயலுக்குங்கூடத்தானே.

வசனம்.

அடாய்சேஷாய் சுப்பாய்கூப்பாய்காணய்நாமானால் வெகுதாரங்கா
ட்டுக்குள்ளேவந்துவிட்டோம் இங்கேநன்றாய்விற்றுகளிருக்கின்றது ச
மிதைகளிருக்கின்றது சட்டவட்டமாயறுத்துச்சுமைகட்டுங்கள் இந்தப்
பிள்ளையைப்பார்த்தால் நேக்குப்பரிதாபமாயிருக்கின்றது இவனுக்குஅ
வளவாள் கொஞ்சன்கொஞ்சன்கொடுப்போம்.

பிராமணப்பிள்ளைகள்-வசனம்.

ஆம்ஆம் அப்படியேசெய்வோம் நேக்குஞ்சந்தோஷம்நேக்குஞ்சந்
தோஷந்தான்.

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

தினமாந்தயாளமுள்ள செழுமறையோரேநீங்கள்
தானமாய்விற்றுகூட்டுந்தலைச்சுமையிலையுந்தந்திர்
ஞானவேதியர்க்குத்தர்ப்பை நான் கொய்வேனிதுபோதாது
வானுபர்ப்புற்றின்மீது வளர்த்திட்டசெழிப்பைப்பாரீர்.

வசனம்.

கேளுஞ்சலாமிகளே நீங்கள்கொடுத்த இலையுய்விற்றும் எதேஷ்ட
மாச்சது என்களையருக்குத்தருப்பைப்போதாது அதோபற்றின்மேலேசெ
ழிப்பாய்த் தருப்பைவளர்த்திருக்கின்றதே அதை ஒருகூணுப்போதிலே
அறுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் சற்றெரிந்லுங்கள் சுவாமிகளே.

உஅசு அரிச்சந்திரவிலாசம்.

பிராமணப்பிள்ளைகள்-வசனம்.

அடாய்பிள்ளாய் இதுபோதமென்னுங்கேட்கமாட்டோமென்
கிறாய் என்களுக்காலைப்போதுபோதது இனி இங்கே மிருகங்களுடைய
வுபத்திரவமுண்டு சீக்கிரமாய்வாடா.

தேவதாசன்-வசனம்.

இதோகூணத்திலேவருகிறேன் சுவாமி.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

இத்தகைமறையோர்மனந்த நியம்பவுமெதிரேநிற்கும்
புற்றின்மேலேறிதர்ப்பைப் புல்லைக்கொய்தேவதாசன்
சித்துசெய்விஸ்வாமிதரர் செய்கையால்வினோதசர்ப்பம்
கொத்தியேகடிக்கக்கூவிக் குலைந்துகீழ்விழ்ந்தானன்றே.
வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகக் காட்டுக்குவந்ததேவதாசன் வீட்டுக்குவருகிற
தருணத்தில்தருப்பையை அறுக்கப்போகையில் அங்கேவிஸ்வாமித்திர
ர்மாய்கையினாலேவந்திருந்தசர்ப்பங்கடித்திடத்தேவதாசன்பிராமணப்பி
ள்ளைகளைக்கூவி அழுகிறவிதங்காண்க.

தேவதாசன்-வசனம்.

அரிகரி அரிகரி ஐயையோ என்னுடன்கூடவந்த பிராமணப்பிள்
ளைகளே ஓடிவாருங்கள்.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள்-வசனம்.

ஏதுகாணும் அந்தப் பிள்ளை அழறான் அழறான் அடாய் சுப்பா
ய்குப்பாய் சேஷாய்நாணப் ஏதென்றுபார்ப்போம் வாருங்கள்.

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

என்குலத்தெய்வம்போலு மென்னுடன்கூடவந்த
பொன்புரி நூல்விளங்கும் புரிதவந்தணரோகேளீர்
என்விதிமுடிந்ததிங்கே யிருந்ததோர்காளசர்ப்பம்
என்னுயிர்வாங்கத்தீண்டி யேறுதேவிஷமென்செய்வேன்.
வசனம்.

கேளுங்களெனக்குக் துணையாய்வந்தபிராமணப்பிள்ளைகளே என
க்கு இங்கேதானேவிதிமுடிந்தது இந்தத்தருப்பைகொய்வந்தவிடத்தி
லே ஒருகாளசர்ப்பமிருந்ததீண்டி விஷமேறுது என்னசெய்வேன் எ
ன்னசெய்வேன் சுவாமிகளே.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள்-வசனம்.

ஐயையோபசவைத்துக்கிவிடப்போய் கிணற்றிலேதள்ளினுற்போ
லாச்சுதே இதற்குநீன்னைசெய்வேம் அரகரா அரகரா.

மந்தரப் பன்னிரு புயாசலா சங்கரி
 மாதங்கி யருள்புதல்வனே
 வாலவடிவான முருகேச சுந்தர மாக
 வந்தருள்செய் வடிவேலனே

(8)

தங்கமதி னூற்றளந் சமைத்து நீலம்புஷ்ப
 ராகக்கல் வரியெழுப்பி
 தக்கபவ ளத்தூ ணிறுத்திமேற் கோமே
 தகப்போதிய லமைத்து
 மங்காத வைரவுத் தரமிட்டு வைநீர்ய
 மாப்பலகை யட்டைவேய்ந்து
 மதினாணு முத்துச்சுணந் தேய்த்து பச்சைமா
 ணிக்கமில் காலையத்தில்
 தங்கியெக் காலுமுயர் வானவர் சேனாபதி
 தமிழினு லுன்னுபுகழைத்
 தானோது மடியவர்கள் மனம்நினைத்தது மருள்செய்
 சண்முகா வதிலொருவன்பான்
 மங்காம லென்குலம் விளங்க வருதெய்வமே
 வளமிகு மரும்பழத்தின்
 வாலவடிவான முருகேச சுந்தர மாக
 வந்தருள்செய் வடிவேலனே

(9)

சாமிக்கு முபதேச குருவாக வந்தவா
 தயங்குகதிர் வேல்கையுளவா
 சர்ச்சனர்கள் மனமதனி லுற்றுவளர் கின்றவா
 சாயுட்கிய மருள்செய்பவா
 பூமியெல்லாம் படைத் தமர்சுக மனித்தவா
 புகழடியர் முன்னின்றவா
 பொன்றாத ஐங்கரக் கடவுள்பின் சார்ந்தவா
 பொருஞர் மடித்திட்டவா

நேமியுரு கையனது மருகவா முருகவா
 நினதடியர் தனிலொருவனும்
 நேயன் முத்திய் நருள்பாலன் குழந்தைவேல்
 நினதருள்செய் பாமாலையை
 மாமிக்க புயமதனிலே யணிந் தடியேன்
 மணம்புரிய வருள்புரிகுவாய்
 வாலவடிவான முருகேச சுந்தர மாக
 வந்தருள்செய் வடிவேலனே. (10)

முதலாவது பதிகம் முற்றுபெற்றது.

உ

அ ரு ம் ப ம ம்

வால தண்டாயுதபாணி பெயரில்

சரசக்கழில் நெடில் ஆசிரியம் விருத்தம்.

காப்பு.

வெண்பா.

அந்தமிக வோங்கு மரும்பழத்தின் வாழுகின்ற
 கந்தன் சரசக் கழில்நெடிற்கே—முந்தமகிழ்
 தந்தைதரு மாங்கனிக்ஞத் தந்தை தனைவெஞ்செய்
 தந்திழுகன் றுளே சரண்.

ஆசிரியம்.

அட்டமா சித்தி யகத்தியற் குரைத்து
 மங்கைவேல் கொண்டசு ரானே
 யதஞ்செய்து விதியைச் சிறையினி லடைத்தும்
 அடவியிற் கீரனுக் காக
 இட்டமே வைத்து வரையினைப் பிளந்தும்
 இயல் தமிழஞ்செவி யேற்றும்
 எங்கணும் நிறைந்து பிரகா சித்திடுமுதல்வா
 எழியெனக் குறுதி சொன்னதனை
 திட்டமாய் மறந்தத் தெருவிலோர் பெண்மேற்
 றினந்தின மோகமே கொண்டு
 திரிந்தவள் மனைக்கே அனுதினம் நடப்பாய்
 சீர்த்தியோ யெனைவிட வழகோ
 வட்டமாங் குயஞ்சேர் வள்ளிதெய் வாளை
 மணுளனே யெனைநிதம் ஆள்வாய்
 மகிதலம் புகழு மரும்பழ நகர்வாழ்
 வரதனே தண்டபா ணியனே

(1)

எத்தனை கோடி விதமெனக் குரைத்து
 மென்மனை தன்னிலே வந்து
 எனைத்தழுவிபு மென்சுக மநி யாம
 லின்னோர் பெண்மேல் மனம்வைத்துப்
 பித்தனைப் போலின் றொருமனை நானைக்
 கொருமனை பெயர்வது மழகோ
 பேயனார் மகனீ யானதா லந்தப்
 பேதமைப் புத்திவந் ததுகாண்
 சித்தம் வைத்தினி பாகிலும்வழி பிசகா
 தென்னையாள் சொன்னசொற் போலே
 தினமுமென் மனையிற் கனமுடன் மேவி
 தேவபோ கத்தினையருள் வாய்

14 வாலதண்டாயுதபாணி சரசக்கழில்நெடில்ஆகிரியம்

மத்தமு மதியு முடித்தவர் பாலா
வள்ளிகுஞ் சரி மணவாளா
மகிதலம் புகழு மரும்பழ நகர்வாழ்
வரதனே தண்டபா ணியனே (2)

கூச்சமி லாதென் கொங்கையைப் பிடிக்கப்
கொண்டவன் போலவே வாரீர்
சுவலைய மதில்நான் மாமனார் மகனோ
கொஞ்சமும் வெட்க மதிலையோ
ஆச்சது வயதோ கணக்கிட முடியா
தப்படி யாகியும் பால
னமென வுலகு புகழ்ந்திட விருந்தீ
ரதிசெய மதிசெயங் காமக்
காச்சலோ கொண்டென் கரமதைப் பிடித்துங்
கையினு லணைக்கவும் வாரீர்
காங்கேயா வுமது கருத்தினை யறிந்தேன்
கையைவிட் டப்புறஞ் செல்லும்
மாச்சர்ய மாமோ யெந்தனை யாள
வருவது மருமையோ மதிப்பாய்
மகிதலம் புகழு மரும்பழ நகர்வாழ்
வரதனே தண்டபா ணியனே, (3)

செஞ்சிலம் பொலியுந் திருவடி யழகும்
சீராறு வதனத்தி னழகும்
திகழ்கதிர் வேல்கை புயாசலத் தழகும்
தேசொளிர் மேனியி னழகும்
கஞ்சனைச் சிறையில் வைத்திடு மழகுங்
கருணைகூர் னோக்கின தழகுங்
கருதுமார் படைவீ டதிலுப ரதிகுங்
கனவடி யாருடை யழகும்

அரிச்சந்திரவிலாசம். ௨௮௭

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா.

கடித்தவாய்கடித் துமார்பிற் கது மென அடைத்துக்கைகால்
ஒடித்ததுபே:லேசோர்ந்தே னுயிர்நிலைகலங்குதையோ
வடித்தகண்ணீராளெந்தன் மாதாவுக்கிதைப்போய்ச்சொல்வீர்
பிடித்தேனானீசன்மாதம் பிறவினோய்தொலைந்ததையா.

வசனம்.

அரிசுரி கடித்தவாயிலேகடித்து விஷம்சரசொன்று ஏறிமார்பிலே
அடைக்கின்றது கைகால்சோருகின்றதுபிராணன் கலங்குகின்றது என்
னைப்பிறப்பித்த ஈஸ்வரருடையபாதாவிந்தம்போய்ச்சேருகிறே னிந்தச்
சேதியைஎன்னைப்பெற்றதாயாருக்குப்போய்ச்சொல்லுஞ் சுவாமிகளே.

பிராமணப்பிள்ளைகள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

எங்களைத் துணையாய்வற்றி இந்தக்காட்டுக்குள்வந்தாய்
வங்கையோபாப்புக்குன்மேல் மலரயன்விதியோனப்பா
வங்கிபவிஷத்துக்கேற்ற வகைமருந்தறியோம்நாங்கள்
எங்கேயென்மகனென்றாக்கா லென்சொல்வோமுன ஆதாய்க்கே.

வசனம்.

அப்பாதேவதாசா இந்தப்பாம்புக்குன்மேல் ஏதாகிலும் வங்கையு
ன்னடோ அல்லது பிர்மதேவனுடையவிதிதானே இதற்காகவா எங்களை
த்துணையாகக்கொண்டு காட்டுக்குவந்தாய் இந்தவிஷத்துக்கேற்ற மருந்
துருளுமறியோமே என்மகன் எங்கேயென்றுகேட்டால் உன் தாய்க்கு
என்ன சொல்லுவோமப்பா.

சேஷையர்-வசனம்.

அடாய் அப்பா ஏதடா இந்நோமட்டுக்கும் சுவாமியை நினைத்தமு
தானே இப்போ சுவாசமிழுக்கிறதே அடா என்ன. அ அதையுங்காணோ
மே அரகரா அரகரா.

அசனாத்துப்பிள்ளைகள்-தரு-இ-ம்-கெண்டா-தாளம்-ஆதி.

பார்த்திருக்கும்போதேபிராணன்பறந்துபோச்சுதேஅப்பா	(தேவ)
தூர்த்தயமன்போலேபாம்புகாத்நீருந்ததோஅப்பா	(தேவ)
பேயுமிரங்குமேநீபேசம்வார்த்தைகேட்டாலப்பா	(தேவ)
மாயமோயெவர்கள்செய்தவஞ்சகமோஜியோஅப்பா	(தேவ)
முத்துமுத்தாய்வார்த்தைசொல்லும்முகமுங்கறுத்ததைறா	(தேவ)
சற்றுமசைவில்லாமன்சரீரமுமறந்தையோ	(தேவ)
உயிர்த்தோழனென்றுசொல்லிஉடன்கூட்டிவந்தோமப்பா	(தேவ)
வயி மெரியவுன் தாய்க்கிந்தவார்த்தையெப்படிசொல்வோம்	(தேவ)

வசனம்.

ஆள்கண்மணியான மக்களாபொழுதுபோயிருட்டாகிற மட்டும்தான்
குறையுக்கொருவர் சண்டை செய்து களொ அல்லது விளையாட்டோ எ
ன்மகனென்கே உங்களை மஸ்காரஞ்செய்து கூட அனுப்பினதை மறந்
துகாட்டிலே எங்கே தவிக்கவிட்டார்கள் சொல்லுங்கள் பிள்ளைகளே.

சேனையர்-வசனம்.

அடாய் சுப்பாய் சொல்லும்பிள்ளாய்.

சுப்பாசாஸ்திரி-வசனம்.

அடாய்சேஷாய் நேக்குவயிற்சைப்பதி யெய்கிறது நீதான் சொ
ல்லும்பிள்ளாய்.

குப்பையர்-வசனம்.

அடாய்நாணய்நேக்குதேஷமில்லையாகிலுஞ் சொல்லடாய்.

நாணையர்-வசனம்.

அடாய் குப்பாய் அறுதலைத்தேவடியான் பிள்ளாய் நேக்கானால்
சையுங்காலும்கூட இதுநாமெல்லோரும் ஒரே முகத்தத்தலே சொ
ல்லுறதும்பூடறதுமாயிருக்கவேணும் ஆம் ஆம் அதுவேசரி.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள்-விருத்தம்-இ-ம்- ஆனந்தபரவி.

தேம்பிரியமுதாலென்ன செய்குவோமம்மாவுந்தன்
பூம்பசுமேலியான புதல்வனையழைத்துப்போனோன்
காம்பிலைவிறகுதர்ப்பைபகட்டியோசுமைமுந்தந்தோம்
பாம்பிலுக்கிரையாய்மாண்டான் பார்த்தமுதேங்கிவந்தோம்.

வசனம்.

நாங்களைன்னசெய்குவோமம்மா உன்மகனைக் காட்டுக்குக்கூட
வேறுபாடுத்துப்போனோம் எங்களைப்பந்தமாய்ச் சுமைபுளுகட்டி
கொடுத்தோம் தருப்பகொய்ய அவன்சதாவிற்போய் பாம்புகடிச்சு
இறந்துபோனம்மா.

சந்திரமதிவிருத்தம்-இ-ம்-செண்டா.

இறந்தபோமகனைபார்ப்பா லென்னையுந்தெருவில்விட்டு
மறந்தையோவெனக்குச்சொல்லு மனதிடவுறுதியெல்லாம்
பறந்தையோவெனப்பூமிக்கே பாரமாயிருக்கவைத்துத்
துறந்தையோதாய்மேலன்புதுடித்தழக்கைவிட்டாயோ.

வசனம்.

ஐயையோமகனைஎன்னை இத்தபூமிக்குப்பாரமாகவைத்துப்
தேசுபோலத் தெருவில்லைவிட்டு எனக்குச்சொன்ன தயிரியத்
தும்புமறந்துநீமாந்திரம்இறந்தயாஅப்பாதேவதாசா.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

கால்களெனாந்திடுதெயெங்கள் கழுத்தயாந்திடுதெயம்மா
நால்வரோடொத்தபாடாப் நாங்களுமழைத்துப்போனோம்
வேண்ணிழியாயுண்டிள்ளை விதியினுறசெத்தான்மண்ணின்
மேல்விழுந்தழுவதாலேமீண்டினிவருகுவானே.

வசனம்.

கேளுமம்மா உன்பிள்ளைவிதியினுலே அனியாயமாய்ச்செத்துப்
போனான் அவனைநீனைத்துமண்ணின்மேல்வீழ்த்தழுவதினாலே வரு
வானாங்கள் பிராமணன் தலையின்மேல்கமையிருக்கிறதுகழுத்துகள்
வளிக்கிறதுபோதுபோறது.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

கூடியேநீங்களெந்தன் குழந்தையைத்தனியேவிட்டு
நாடியெவ்விடம்போனீர்கள் ஈலிந்தவன்தனித்ததெங்கே
தேடியேபாம்புவந்துதீண்டினவிடந்தானெங்கே
வாடியேநான் போய்க்காணவழிபதுவுரைப்பிரப்பா

வசனம்.

ஐயையோஎன்மகன் உங்களுடனேகூட வந்தவனைத்தணிக்கும்
படியாகவிட்டுநீங்களெங்கேபோனீர்கள் அவனைப்பாம்புகடித்தஇட
மெங்கே அதற்குவழியெப்படிசந்தேசம்செய்சொல்லுங்கள்பா.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

புறப்படுக்பொழுதில்நர்ப்பைபோதாதென்றேடிப்புறில்
நினைப்படுதர்ப்பைகொய்யநினைத்துப்போய்மடிந்தான்மமா
மறுப்பாடாவிசாலஆலமாமொன்றில்வழியிலுண்டு
குறிப்புடனதின்வடக்குக்குறுகினுல்தெற்கேகாண்பார்

வசனம்.

ஆனந்தொல் வுகிறோம்கேளுமம்மா இந்தவழியேபடந்தால் அங்
கோடுக்காட்டிலேஒரு ஆலமாமழிந்து - குறிக்கப்பட்ட அந்தத்
த்துக்குநேர்க்கேஒருபுற்றுக்கொது அதிலிருந்தாருப்பையொ
ளன்கொய்யப்போய்பாம்புகடித்திடுதுபோனான் அங்கேதேடிப்பார்
ந்தாவிருப்பான் உன்பிள்ளை.

சேஷையர்-வசனம்.

அடாய்குப்பாய்கோருக்குத்தெரிசிறது அந்தஅடைபாளம் அந்தம்
ருக்குத்தெரியவேண்டாமா.

குப்பையார்-வசனம்.

ஹோங்குத்தெரிந்ததைத்தான் சொல்லிக்கொளுத்தேண்டாபோ
துபோறது.

சந்திரமதி-வசனம்.

ஆராகிலுந்தெரிந்தவர்கள் சற்றேவிவரமாய்க்தெரியச்சொல்லுந்
கனப்பா.

அசலாததுப்பின்னைகள்-விருத்தம்-இ-ம்- ஆனந்தபாவி.

வழியிதுதானோலமரமுண்டெடக்கேபார்த்தால்
நமுவாமலதற்குத்தெற்கே நாடினும்புற்றென்றுண்டு
செழுமையாய்ததர்ப்பன்பரிற்குஞ்சிறுதிடஞ்சுற்றிப்பார்த்தால்
எழுதியவிதியாற்பாலனிதந்ததைக்காண்பாயம்மா.

வசனம்.

அம்மா நீவிசனப்படவேண்டாம் இச்சவழியேபோனால் அதோ
அங்கே ஒரு ஆலவிருட்சமிருக்கிறது அதற்குவடக்கெகொஞ்சந்தூரம்
போய்து இப்படிப்பார்த்தால்தெற்கே ஒருபுற்றிருக்கிறது அந்த
ச்சுற்றிததர்ப்பையிருக்கிறது அவ்விடத்தில்தான்செத்துக்கிடக்கிற
னம்மா.

சுப்பாசாஸ்திரி-வசனம்.

அடாய் சேஷாய் அடாய் நாணய் அடாய்குப்பாய்-நெக்குப்பே
துபோறது நடவுங்கள் ஆம் ஆம்.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணி-இ-ம்-பாவி-தாளம்-ஆதி.

மாறும்மவஞ்செய்து	வயிற்றிசிடங்கொடுத்தது
மகிழ்ச்சியாய்ப்பெற்றேனடா	மகனே-மகனே-மகனே
ஆறாதே தந்ததுயாம்	ஆராலினிமேற்றீரும்
ஐயோ-என்னென்னசெய்வேன்	மகனே-மகனே-மகனே
தேற்றுவாரில்லையையோ	ஆற்றுவாரில்லையினி
செய்வதற்குச் செய்தே	மகனே-மகனே-மகனே
தேற்றிக்கொண்டாலுமனக்	தேறுமொப்பொவித்
தெய்வத்துக்கென்னசெய்தேன்	மகனே-மகனே-மகனே
வயிறுதனாபுண்டால்	வளரானே மகனென்று
வளர்த்தேனிதற்கோ அப்பா	மகனே-மகனே-மகனே
பயனல்லோகாண்பாரிந்தப்	பாரினிற்றின்னைபெற்றோர்-நான்
பாம்புக்கிணைகொடுத்தேன்	மகனே-மகனே-மகனே
தனாபமெழுகிபுண்டு	தவஞ்செய்துபெற்றபாலன்
தானியிலார்க்குண்டென்போல்	மகனே-மகனே-மகனே

குறையென்னசெய்தேனையோ கொடும்பாவிபிர்மதேவன்
கோவிலிடியொணுதோ மகனே-மகனே-மகனே
வயிறுதுடிக்குதெந்தன் மணிக் குடல்பதறுதே
மதியுமயங்குதையோ மகனே-மகனே-மகனே
பயமில்லையென்றிருந்த பாவியென்னெண்ணமெல்லாம்
பாழாச்சேவிதியாலே மகனே-மகனே-மகனே
நீண்டவுலகையாள நீமணிமுடிசூட
நிலைக்குமென்றிருந்தேனே மகனே-மகனே-மகனே
மாண்டாயென்றுன்பேர்சொல்லிமறையோர்கள்வந்துகாக்கும்
வார்த்தைநான்கேட்டேனப்பா மகனே-மகனே-மகனே
கூவிவழுதாலையர் கோபஞ்செய்வாரோஜையோ
குலைவதென்னஞ்சமப்பா மகனே-மகனே-மகனே
பாவியவர்மனையார் பழிபாவமெண்ணுவாளோ
பதைத்துப்புழுங்கிறேனே மகனே-மகனே-மகனே
உன்னுயிர்போனசேதி யுரைத்தவர்சொல்லுமுன்னே
உயிர்விட்டாலல்லோளானும் மகனே-மகனே-மகனே
என்னுயிர்பெரிதல்ல விருந்தாலுமலாபமென்ன
இதோநான்வருவேனடா மகனே-மகனே-மகனே

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-பாவி.

இவ்விதிவருமென்றெண்ணமெள்ளளவறிந்தாலுண்ணே
ஒவ்விநாநனுப்புவேனோவுறுதியாய்வனத்துக்கப்பா
கவ்வியேவிஷையப்பாம்புகடித்துநீமாண்டாயென்னுங்
கவ்வையாஞ்சேதிக்கேட்கக்காத்திருந்தேனேஐயா.

வசனம்.

ஐயையோ மகனே இந்தவிதியுனக்குவருமென்றுள்ளளவுமறி
யென்றறிந்தாலுண்ணைக்காட்டுக்கனுப்புவேனே இந்தத்துன்பமான
சேதிக்கேட்கவாதெருவிலேதானேகாத்திருந்தேன்பாம்புகடித்தாலு
ந்தாய்மகனே.

காலகண்டகன்-வசனம்.

அந்துடிசந்தி அடிசந்தி ஏதடிதெருவிலேதானே நிற்கிறாய்நா
கிலும்அசைவுண்டோ.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா.

தெருவினில்நிற்கத்தானேதெய்வமும்விதித்ததையா
பெருகவேபுதர்சோகம்பெண்ணென்மெடுத்தபாவி

தருநிறைவனத்திலெந்தன் தனையனோர் பரம்பின் வாங்க்கே
இனையென மாண்டா னென்றா னென் செய்வேனென் செய்வே.
வசனம்.

தேவரீர்கோபம்பண்ணுகிறீர் என்னையிற்றெரிச்சலெக்கேனும் உம்
முடைய அடிமையா சிய என்னருமைக்கண் மணியான மகன்தேவதாச
ன்காட்டிலேசரீர்ப்பந்தீண்டி இமந்தானென்று அசலாத்துப்பிள்ளைக
ள் சொன்னார்கள் என்ன செய்வேன் என்ன செய்வேன் சுவாமி.

கால்கண்டகன் - வசனம்.

செத்தவன் விட்டிலேகெட்டவனாடிநீசந்தோஷமாய்ச் சொல்லு
கிறாய் கேக்குவ சிற்றைப்பத்தியெரிசிறது நோக்கேதுக்கடிதுக்கந்து
த்துக்கொணவொது.

சந்திரமதி - விருத்தம் - இ-ம் - கெண்டா.

துக்கம்வாராதோடியோசுமந்தனேபத்துமாதம்
அக்கிப்பாம்பால்மாள அவனைநானுப்பினேனே
மிக்கவேசான் போர்பாலன்மேல் விழுந்தழுதிடாமற்
பக்கென்மேயெரியுங்கும்பிபதைப்பது திராதையா.
வசனம்.

துக்கம்வாராமவிருத்துமாசுவாமி பத்துமாதஞ்சுமந்து பெற்றே
னேபெற்றதும்பிபத்தியெரிசின்றதே நானே அரிபாயமாங்க்காட்டுச்
சுறுப்பிசாகக்கொடுத்தேனே செத்தபிள்ளையின்மேல் விழுந்தழாமல்
என்னுக்கந்தீருமாசுவாமி.

கால்கண்டகன் - விருத்தம் - இ-ம் - மோகனம்.

எத்துமுன் மொழிபைப்பார்ந்தாலென்னையே மாத்திப்போட்டு
சித்துசெய்தோடிப்போகத்திருட்டடியெடுக்கின்றயோ
மெத்தவும்பணத்தைக்கொட்டிவிழலப்பனானேனேக்கு
சித்திவைவருமொடினனேநிமிசம்நான் விடுவதுண்டோ.
வசனம்.

அடிசந்தி அடிசந்தி எத்தாய்ப்பெசுகிறசொல்லையும்நீயெடு
த்ததிருட்டடியையும் நீபன்ஊகிறசிந்தையும் பார்த்தால் நீ யோடி
ப்போகநினைத்து எத்தனம்போலன்காணுகிறதுவிருநாலிலே என்
கையிலிருநகராசைக்கொட்டிக்கொடுத்து நான் விழலப்பனானேன் அ
துதான் கண்டது அதைநினைத்துக்கொண்டால்நேக்குவித்திவைவருமா
பயிலானுப்பிமோசம்போனேனே இனிஉன்னையும்விடுவேனே.

சந்திரமதி - விருத்தம் - இ-ம் - முகாசி.

பணத்தினாலடியைமயாகபடைத்துநான்மெய்ப்பதான்
கணத்தினிப்போயெய்தக்காட்டிப் பெல்லாந்தேடிக்க

குணத்தவனாகுமென்சேய்கொடியவெவ்வரவால்மாண்ட
பிணத்தைக்கண்டடக்கஞ்செய்துபிசகாமல்வருவேன்கவாமி.
வசனம்.

தேவரீர்பணத்தைகொடுத்து அடிமையாகப்பட்டத்தாலும் பெ
ற்றபிள்ளைசெத்தானென்றுக்கேட்டால்பெற்றவயிறு பத்தியெரிந்து
கொதிங்காதாகாட்டிலேதிக்கில்லாமற்கிடங்கிறபிணத்தைக்கண்டுஅ
டக்கஞ்செய்துவுடனேவந்துவிடுகிறேனெத்தியந்தப்புவேனோசுவாமி

காலகண்டகன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

செத்தவன்குந்தை நீபோய்த்திருப்பிப்பார்த்தென்னசெய்வாய்
சத்யமாய்வருவேனென்றுபந்தவற்றினுலென்னசெய்வேன்
சித்திருப்பிதுவோபையல்செத்ததுபொய்யோமெய்யோ
மெத்தவுமலட்டவேண்டாம்விடிந்தபின்பார்ப்போம்போடி.
வசனம்.

அன்றுடிசந்திசெத்தனைஞ்சுத்து கிழக்கிலிருந்தாலென்னமேற்கி
லிருந்தாலென்னநீபோய்திருப்பிப்பார்த்த தென்னசெய்கிறதுசத்திய
மாயவருவேனென்றுசொல்லுறும்வராவிட்டாலானென்னசெய்கிற
துஇத்தசிந்திரிப்புததிரியாவாமெல்லாம்நானறிவேன் நேக்குறித்தனை
வாரதுமன்மயலட்டிஒங்கோபம்வருமன்ல்லாம்போதுவிடிந்தால்பா
ர்ப்போம்போடிபோ.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கேண்டா.

தெய்வத்துக்கடுத்திடாதுதிருவுளம்பொறுத்திடாது
நையுமிவ்வேழைக்குட்டிநெத்துதான்கொதிக்குநையா
மெய்யுரைபிசகமாட்டேன்விடியுமுன்வருவேனென்புன்
செய்தவப்பாலன்மாண்டசேதிக்கேட்டிருக்கின்றேனே.

வசனம்.

ஐயோநீர்சொல்லுகிறவார்த்தைதெய்வத்துக் கடுக்குமாதிரிவுள
ந்தான்பொறுக்குமா ஒருக்காலஞ்சத்தியந்தப்ப மாட்டேன்பொழு
துவிடியுமுன்னேவந்துசேருகிறேன் பெற்றவயிறுகொதிக்கின்றதுத
டைசொல்லாமல்உத்தரவுகொடுஞ்சுவாமி

காலகண்டகன்--விருத்தம்-இ-ம்-மோசனம்.

பூனையும்விந்நல்தொட்டாம்போய்விடும்பிராணன்செத்தால்
ஆனையம்பாவமென்பாரதுபோலவந்துநேந்தாய்
நினல்லசமர்த்திபோபோநேக்குள்ளவேலையெல்லங்
கூனலில்லாமற்செய்துகொப்பெனவிடிமுன்வாரங்.

வசனம்.

ஆஹாஹாநேர்த்தியாயி நக்கின்றதுநீசொன்னவார்த்தைஒள வீ
ங்கப்பூணையானதுதொட்டாலும்போய்விடும் செத்தாலுந்தோஷம் அ
துபோலவேக்குநேரிட்டாய்நுக்கட்டும்சட்டமாய் ஆத்திலுள்ளவே
லையெல்லாந்ரசெய்துபோட்டுபோது விடியமுன்னமே அத்துந்ருவா
யெனும்அடிசந்தியீதிமுத்தமெல்லாம்பெருங்கியெடுத்ததயா.

சந்திரமதி-கண்ணி-இ-மீ-பைரவி-ஆதிதாளம்

பெற்றவயிற்றெரியப்புதரோபத்தாலே
முத்தம்பெருக்கிவைத்தேன் மறையோனே
செத்தமகனைப்போய்க்காணத்தத்தளித்துத்தடுமாறி
முத்தம்பெருக்கிவைத்தேன் மறையோனே

காலகண்டகன்-வசனம்

ஆமடிசந்தி விசித்திரம் விசித்திரமாய்ப்பேசுகிறாய் கோலமிட்
டையாடி

சந்திரமதி-தரு-கண்ணி.

பாலன்செத்தசேதிகேட்டுக்காலயர்ந்துமனம்வாடி
கோலமிட்டுவைத்தேனையா மறையோனே
கூலமிட்டமுதாலுமக்குச்சாலவுகோபமாமென்று
கோலமிட்டுவைத்தேனையா மறையோனே

காலகண்டகன்-வசனம்.

அந்நடிசந்திரீமுத்தம்பெருக்கினதிலேயுங்கோலமிட்டதிலேயு
ம்பார்த்தால்திருவிளக்குறத்திவைக்கமறந்தாற்போலக்காணுகிறது

சந்திரமதி-தரு-கண்ணி

திருவிளக்கையேற்றாவிட்டால் தீவினையொழியாதென்றே
திருவிளக்கையேற்றிவைத்தேன் மறையோனே
ஒருவிளக்கோசோடிவிளக்கொத்தமகன்பாண்டானென்றே
திருவிளக்கையேற்றிவைத்தேன் மறையோனே

காலகண்டகன்-வசனம்.

அந்நடிசந்திரேக்குங்கம்பிடஆம்பிடையாருக்கும்பஞ்சணைமே
த்தையெல்லாம்உதறிசபரமஞ்சம்அலங்காரம்பண்ணிவைத்தாயா

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

உரை

நெஞ்சருகியநிலிவழிப நிலைகுலைந்தேயழுதழுது

பஞ்சணையலங்கரத்தேன்

மனையோனே

பஞ்சையைப்போலிறந்தமைந்தன் பாசத்தாலேபாதவித்துப்

பஞ்சணையலங்கரித்தேன்

மனையோனே

காலகண்டகன்-வசனம்.

அந்துடிசந்தி நோக்குவேலையிடவேணுமானால் நேக்குமனதுவரா
மலிருக்கின்றது நோக்குத்துக்கர் துறுத்துக்கொண்டுவராது போதுவி
டியுமுன்னே நீவந்துச்சாலைனும போடிபோ.

சந்திரமதி-வசனம்.

இம்மாத்திரம் உத்தரவுகொடுத்திரே அதுபோதும் சுவாமி.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

விடியுமுன்வாபோவென்ற வேதியன் சொல்லைக்கேட்டுக்

கடுகியேரடந்துகாசிக் கடிநகர்முழுதுந்தாண்டி

அடிதெரியாமலேங்கி யரையிருட்பொழுதிற்காட்டிற்

கொடியெனத்துவண்டுசென்று குலைந்துநொந்துருகின்றாளே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகச் சந்திரமதியம்மனுனவள் காலகண்டகவேதி
யரிடத்தில் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு காசிப்பட்டணமெல்லாம்தாண்டி
டிக் காட்டிலேவந்து இருட்டிலே வழிதெரியாமல் பாதவிக்கிற விதங்
கான்க.

சந்திரமதிபுலம்பல்-தரு-இ-ம்-அசாவேரி-தாளம்-ஆதி.

ஐயையோபழிகாரத்தெய்வமேயெனையிந்த

அவதிப்படச்செய்தாயோ

தெய்வமே

லையகம்புகழமுன்னர்

மன்னனரிச்சந்திரன்பெற்ற

மகனைப்பாம்புகடிக்க

வயிறெரிந்துநான்றுடிக்க

வருமோவருமோ

கொடுமைசெய்தேனோ

தருமம்பொதுவோ

நெறியிதுதானோ (ஐயை)

கொடுமைசெய்தவர்களில்நான்றானோ

முதற்பாதம்

குருடோதெய்வத்துக்குநண்ணில்லையோ என்னபேதம்

தொடுவழக்கிட்டவிஸ்வாமித்திரர்செய்

விகாதம்

தொலைந்ததென்றிருந்தேனீதென்ன

வினோதம்

உக அ அரிச்சந்திரவிலாசம்

கடுவாய்ப்புலிகாழ்காணிகுளி
கறுவிநரிநாயோரிவாநடுக்குதென்
கரைசேர்நிலையொன்றியே
முரைசேர்வதுவுமுன்னருளோ

சுங்கம்
னங்கம்
னெருமர
வாகா (ஐ)

கொள்ளிவாய்ப்பேயலைந்துகோவென்று
குலைநடுநடுங்கவேசேறுதேயெதிர்
அள்ளிமணலைத்துவியதட்டுதோர்பேயை
அடிதெரியாதேவழியறிவேனோன்
மெள்ளடப்போமென்றாற்பொழுதுவிடிந்து
விஷத்தாலிற்றந்தமகனிநுப்பிடங்கா
விதியோபழவினையிதுவோ
சதியோவயிறுசெய்தவமே

கூவி
தாவி
யேவி
பாவி
போமே
னோமே
சரிசரி
அரிகரி (ஐ)

எங்கெங்குங்குகுறுத்திருக்குதேயிர்தக்
இதுவோ ஆலமாமிதுவோபுற்றின்
தங்குமாலமரத்தைக்காணாமற்றடு
தமியேன்றவிப்பதிதுதானென்னகதி
இங்கேதானேயிரவாச்சுதே
இடத்தைக்காணாமட்டுமிருக்குமோபிராண
இடர்தான்னொலையதுநிசமோ
திடமாய்மனநிலைப்படவுமென்

காடு
மேடு
மாறி
மீறி
யந்த
னிந்த
நிசமோ
வசமோ (ஐ)

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

எங்களுக்கென்றேகால மிசைந்ததோர்விதிவசத்தால்
இங்கொருமாமுண்டென்ற ரொதிரொருபுற்றுண்டென்றார்
அங்கவர்சொல்லிப்போன வடையாளமொன்றுங்காணென்
சங்கடந்தீர்க்கொணாதோ தயாராவிஸ்வநாதா.

வசனம்.

ஐயையோ காசிவிஸ்வநாதா அடியாள்படுகிற சங்கடவேதனையை
த்தீர்க்க லாகாதா தயாராமுர்த்தி அந்தப் பிராமணப் பிள்ளை
ள் சொன்ன ஆலமரத்தையுங் காணும் புத்தையுங்காணும் ஓடை
யாளமுங் காணப்படவில்லையே யென்னசெய்வேனென்னசெய்வேன்

சந்திரமதி-தரு-கண்ணிகள்-இ-ம்-வரோஸ்-தாளம்-திரிபுடை.

என்னைப்போல்பெண்ணென்மமெடுத்தவர்களுண்டோ
நதென்னகாரணம் தெய்வமே

இன்னமுமென்னபாடுலபிக்குமோ	தெய்வமே
வழியுங்காணுமலென் மனமுந்தயங்குதே	தெய்வமே
பழிபாவஞ்செய்திர்தப் பாரிற் பிறந்தேனோ	தெய்வமே
காலுமயர்ந்தென்கைகளுஞ்சோருதே	தெய்வமே
கால்வைக்குமிடமெல்லாங்கனமுள்ளாயிருக்குதேதெய்வமே	தெய்வமே
தடவிவழிநடக்கத்தடமொன்றுங்காணோமே	தெய்வமே
அடருயிருட்டிற் பொல்லாவடவிக்குளானேனே	தெய்வமே
பாழும்புகளென்னைப்பற்றிப்பிடுங்காதோ	தெய்வமே
சூழும்புகளெனைத்துமிக்காகொன்றுவிடாதோ	தெய்வமே
காராகுரமுள்ளின் காடாயிருக்குதே	தெய்வமே
தூரப்பார்த்தால்லவழிபோலுங்காணுதே	தெய்வமே
கிட்டிநடந்தால்வழி தட்டிப்போவதென்ன	தெய்வமே
கட்டிப்பிடிப்பதுபோற் றெய்கள் பயங்காட்டுதே	தெய்வமே
ஆசைக்கரும்பாமென் னப்பனைக்கானோமே	தெய்வமே
பாசமாவளர்த்தவென் பாலனைக்கானோமே	தெய்வமே

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

வழியினுக்கருகேயால மரமுண்டிவடக்கேயென்றுஞ்
செழுமையாய்ப்புற்றென்றங்கே தெற்கினிலிருக்குமென்றார்
வழிபதுபிசுகினேனோ மாயமோநான்முன்செய்த
பழியிதுதானோவென்ன பாவமோவதனைக்கானேன்.

வசனம்.

ஐயையோ தெய்வமே இதுவென்ன பாவம் அந்தப் பிராமணப்பி
ள்ளைகள் சொன்னது இந்தவழியேபோனால் வடக்கேயொரு ஆலமர
முண்டென்றும் அதற்குத்தெற்கே புற்றிருக்கிறதென்றும் அங்கேமக
னக்காண்பாயென்றும் சொன்னார்களே அந்தவழிதான் தப்பிப்போ
-சுதோ அவைகளைக்காணாமல் தவிக்கிறேன் ஈஸ்வரா ஈஸ்வரா.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணிகள்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

மெருத்தமலைகளாக விருக்கிறீர்களேநான்
பெற்றமகனைக் கண்ணாற் காணீர்களா

வருத்தமறியீர்களா கொடும்பாவிபுலிகளா
மகனைக்காட்டில்நீங்கள் காணீர்களா

அருமையாய்நான் பெற்ற மகனிற்ந்தானேயிந்த
 அடவீநரிகாள்நீங்கள் காணீர்களா
 ஒருமையாய்ப்பிள்ளை குட்டியுடன் வாழுமான்களே
 யுற்றமகனைக்கண்ணாற் காணீர்களா
 ஆடுமயில்காளிந்த அடவிதனிவிற்றந்த
 ஆசைமகனைக்கண்ணாற் காணீர்களா
 ஓடுங்காடிக்களே யுங்களைக்கும்பிடுகிறேன்
 ஓகோ என்மகனைக்கண்ணாற் காணீர்களா
 கூவுங் குயிலினங்கா ளன்னங்காள்நீங்களெந்தன்
 குழந்தையிறந்திடத்தைக் காணீர்களா
 பாவிரான்சுமந்துபெற்ற பாலன்றன்னுடல்தனைப்
 பறவைகாள்நீங்கள் கண்ணாற் காணீர்களா

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

சந்திரமதியிவ்வாறு தள்ளாடிக்கலங்கியேங்கி
 அந்தவல்லிருளிற்காட்டி லலைந்தலைந் துளம்பெனும்பிச்
 சிந்தைநொந்தலையும்போது சிறுவன்றன்காவிற்தட்ட
 மைந்தனென்றறிந்துமேலே மறுகிவீழ்ந்தழுகின்றோளே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் சந்திரமதியம்மனுவைள் அந்த இருட்டிலே கா
 டெல்லாம் தேடி நானாவதச் சங்கடப்பட்டுக் காலிலே வழிதடவி
 வரும்போது காலிலே தட்டுப்பட்ட மகனுடைய வுடலைக்கண்டு தன்ம
 கனென்றறிந்து மேல்விழுந்து அழுகிற விதங்காண்க.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணிகள்-இ-ம்-கண்டா-ஆசிரதாளம்.

மகனே-மகனே-மகனே-மகனே-மகனே.

சுகசீரமாச்சோ அப்பா துரையேளந்தன் துரையே-யென்னைச்
 சமுலவிட்டேயிர்த்தப்புழுதியில்விழப்பட்டாய்

சுதனே

பாம்புக்கோபால்கொடுத்து வளர்த்தேனானே-இந்தப்
 பழிபாவங்காணவோவுடம்பெடுத்தேன்

வீம்புக்காரவிஸ்வாமித்திரன் வினையச்செய்திட்டமாயம்- விடுமோ
 விடுமோ அடடாநான் பெற்ற

மகனே

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

௩௩௧

பத்துமாதஞ்சுமந்துபெற்றிட்ட
பலித்ததோஐயோநான்செய்துவைத்த
செத்தபினுன்முகங்காணவும்வைத்ததே
தீமையிதுவோநான் பெற்ற
லாபம்
பாவம்
திமை
(மகனே)

உண்ணைக்கடித்தவதற்குன்மேலென்ன
உண்ணைப்போலென்னையுங்கடியாதோ அந்தப்
என்னமாய்த்துணிந்திருப்பேனெப்படியுயிர்
இதுவோஇதுவோகடனோநான் பெற்ற
வீம்பு
பாம்பு
தரிப்பேன்
(மகனே)

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா.

வயிற்றிடமாகவுண்ணை வைத்தொருபத்துமாதம்
பயன்பெறலாமென்றெண்ணிப் பரிவுடன்பெற்றுப்பின்னர்
இயல்புடன்வளர்த்துப்போற்றியியெறும்புறாமற்காததேன்
கயரரிபுலிகள்சூழங் காட்டில்வாழ்பாம்புக்கோதான்.

வசனம்.

ஆளன்மகனே ஆளன்கண்ணின்மணியே பத்துமாதஞ்சுமந்துபெ
ற்றேனே அந்தப்பாவமானொருமேனி பும் பொழுதொருவிதமாய்வள
ர்த்தேனே அந்ததோஷமா உண்ணைஇந்தக்காட்டிலே பாம்புக்கினாயாக
க்கொடுத்தேன் அப்பாமகனே.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணிகள்-இ-ம்-புன்னாகவாரளி-ஆதிதாளம்.

பாம்புக்கோவுண்ணைஇறைகொடுத்திடவளர்த்தேன்
பாவிஎன்னைப்போலாரினி இந்தப்பாரினில்
படு
மகனே

தேம்பித்தேம்பியழுதுபதைத்துத்திகைத்திட்டாபோ
திமக்கிட்டலறியோடிவிழுந்துசெத்தாயோ
மனந்
மகனே

படம்விரித்தந்தப்பாவிப்பாம்புபதறிக்கடித்ததோ
படுக்கென்றேவிஷமனை த்துப்பிராணன்பறந்ததோ
மார்பிற
மகனே

தொடர்ந்துவந்தத்தோழருண்ணைப்புரட்டிப்பார்த்தாரோ
சோர்ந்துபிரோதமாச்சுதென்றுசொன்னாரோ
ஆவி
மகனே

பஞ்சணைமிசைமலர்கள் துவிப்பள்ளிகொள்வாயே
வெய்ய
வருக்காங்கல்லுகள்மீதிவிங்குபடுத்தாயோ
மகனே

மஞ்சத்தில்நித்தினாவாராதென்றுபொன்னுஞ்சலாடுவாய் இப்ப
பஞ்சம்புல்விளைப்புமுதியில்நித்தினாவந்ததோ
மகனே

குத்துவிளக்கெரிந்தாலுங்கண்கள்கூசுகென்பாயே இங்கே
கொள்ளிவாய்ப்பேயகள்வெளிச்சத்திற்கண்கள்குளிரந்ததோமகனே

சுத்தியாயிரந்துரைகள் குழந்தாலும்போதாதென்பாயே இந்தத்
துஷ்டமிருகங்கள்குழந்துகூவவுந் துணிந்தாயோ மகனே

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

அம்மாவென்றழைக்கும்வார்த்தை யயர்ந்துமறந்திட்டாயோ
விம்மியேபால்சுரந்து வேதனைசெய்யுதப்பா
நம்மைமீட்டிடவேமன்னன் நாடிவந்துண்ணைக்கெட்டால்
வெம்மைசோபாம்பால்மாண்டவிதஞ்சொன்னலுயிரவைப்பாரோ

வசனம்.

ஆ என்னுடைக்கரும்பான என்மகனே இனியாரென்னை அம்மா
வென்றழைப்பார்கள் முலைப்பால்சுரந்துவேதனைசெய்யுதே பாலுண்ண
வாகிலும் எழுந்திரடா அப்பாஉங்கதகப்பனார் ஒருவேளை மீட்டுக்கொள்
னும்படியாகவந்து என்மகன்எங்கேயென்றுக்கெட்டால் பாம்புகடித்து
இறந்தானென்று சொல்லவா அப்பாசொன்னால்பிராணனைவைத்துக்கொ
ண்டிருப்பாரா என்னசெய்வேன் என்னசெய்வேன்மகனே.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணிகள்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதானம்.

நானோபழிகாரி-எந்தன்-நாயகமேபென்னமாயிதார்செய்
யுபாயமென்னவிதுமாயவிறுதம்

எனோவிதுநோம்-நா-னெண்ணியவெண்ணமும்பண்ணியபுன்யமு
மண்ணிலமுத்தியிவ்வண்ணமதாமோ

விதியேதலைவிதியே-இந்த-மேதினியேமல்வருமாதனோன்போலொரு
பாதகரார்வினைகுசறியேனினு

சதியோளவார்செய்சதியோ-தெய்வம்-தானிலையோ உண்ணைமதானிலையோ
தானிலையோதர்மந்தானிலையோகர்மம் (வண்ணைம

எமக்கென்றெதிராச்சே-பூமி-இழந்தேனெபதியிழந்தேனெநிதி
இழந்தேனெயுனையிழந்தேனெயென்த

தனியேயழவைத்தாய்-பொல்லா-சற்பனைபோயெவர் கற்பனைசெய்தவர்
உற்பனமோவிதுசொற்பனமானது

மாளையெந்தன்மகனே-என்ன-வாறிதுசீரவாலுபிர்போனது
கூறவுபுவேறிலேகாரணமோவிது

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

五 五 五

தருமோவிதுதருமோ-பரி-தாபமெண்ணாமலே பாவிப்பிரமாவெனைச்
சோபயிசுந்தழுவோபுஷ்மேஸ்வைதததோஷம் என்னதோஷம்.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை.

விதிவசமெனவோகிஸ்வா மித்திரன்செய்வினையென்பேனே
மதிமோசமெனவேதெய்வ வஞ்சனைதானென்பேனே
மதிமுகமகனைப்பார்த்தேன்வயிறெறிந்தழுகத்தாலே
இதிலொருபயன்றனுண்டோ வெரிழுட்டும்வகைசெய்வேனே.

விசனம்.

ஆகொடுமைசெய்தாயேதெய்வமே இந்தஅகோரம் விதிவசமாஅ
ந்தவிஸ்வாமித்தீரருடையசூதா தெய்வவஞ்சனையா அல்லது மதிமோச
மா அப்பாமாகனே இனிநானும்மைப் பார்த்துக்கொண் டமூதத்தினாலே
தீருமா இருக்கட்டும்கடலைக்களையிலேயாகிலும்கொண்டோய்ப்பெற்ற
கடன் தீர்த்தகனஞ்செய்கிறேன் வாடாளன் கண்மணியே.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணிகள்-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

என்னருமைமகனே-மகனே-அப்பா-என்னருங்கண்மணியே.

உன்னை யு
உள்ளம் கொந்து

மீழ்ந்தேன-மகனே-மகனே - நான்
குழந்தேனே

பெற்றவயிதெரிந்து
பேசுவதுன்காதிஸ்

குழையாதோ-மகன-மகன - நான்
குழையாதோ

சுற்றுமலையுங்காடு
சூழநாய்நரிகளும்

புற வாச்சோ-மகனே-மகனே-யுன்னேச்
வாலாச்சோ

பாருமற்றபாவிநா

ஆண் துணைக்கும்வழியில்லாமற்போனேனே

ஒணே-மகனே-மகனே - ஒரு

தீருமோநான் செய்தபாவம்
சித்திக்ருமென்பாரல்

உன்னாலே-மகனே-மகனே-புண்ணியம்
பின்னாலே

எ ள் ஞ ர் த ண் ணீ ரு மெனக்
இ ரு த ய ம கி ழ னே

கிறைப்பாயே-மகனே-மகனே-எங்கள்
கிறைப்பாயே

கொள்ளியெனக் கிடாமல்
கொள்ளியுனக் குடை

நடந்தாயே-மகனே-மகனே - நான்

துள்ளிவாய்க்கரிசுநீ

ஆம்மா வென்றழுது கூப்

பிடுவாரே-மகனே-மகனே-என்னை
பிடுவாரே

கர்மஞ்செய்வாயென் றிருந்தேன் மாண்டாயே-மகனே-மகனே - என்னை
 கர்மஞ்செய்தேனென்றே னெனவேண்டாயே
 பால்குடிக்கமடியில்ல வத்துச் சுமந்தேனே-மகனே-மகனே-உன்னை
 பாடைகட்டிநானெடுக்க அமைந்தேனே
 காலிலிட்டதண்டைகொஞ்ச விளையாடி-மகனே-மகனே - வருங்
 காட்சியுமறந்துபோச்சோ ரறந்தோடி
 திஷ்டிசுற்றிநான் வளர்த்த பரயாசம்-மகனே-மகனே - எங்கே
 சிதறவிட்டுநீ மடிந்தா பென்னமோசம்
 சிஷ்டிசெய்தபிரமாவொரு படுபாவி-மகனே-மகனே - பெண்
 சென்மமெனக்களித்தான் வழிதாவி
 ஏனமுதாயம்மாவென்று கேட்பாரார்-மகனே-மகனே - பெண்
 இடுக்கந்தீர்த்துத்துக்க மீட்பாரார்
 ஆனமறையோனல்லாம லவந்தேவி-மகனே-மகனே-விடிந்தா
 லாக்கினைசெய்வாளேயந்தப் படுபாவி

சந்திரமதி-வசனம்.

ஆடுபாவி தெய்வமே பிள்ளையின் கையினாலே பேறடையலாமெ
 ன் றிருந்தேனே பிள்ளைக்கு நானாவிரிமைசெய்யவந்தது இங்கேயிரடா எ
 ன்கண்ணின்மணியே கட்டைமுட்டைகள் சேர்க்கட்டுமப்பா.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணிகள்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாஸம்.

வெட்டிவேர்மயில்விசிறிமலரணைமீது
 மெள்ளரித்திகைகொள்ளைவத்தாயுள்ள முந்தளருதென்பாய் - மகனே-
 விதவிதமாய்மலவெட்டுத்துமிருதுவாய்ப்பஞ்சணைசேர்த்து (மகனே)
 மெத்தென்றுவவத்தேன தில்ரித்திகைகொள்ளடாகட்டி-மகனே-மகனே

பட்டு ஈர்க்கவஸ்திரங்கள்பட்டவுடன்சகியாமலே
 பக்குவமெனக்கிதுசகிக்கவசமல்லவென்பாய் மகனே-மகனே

பட்டெரிந்துவிட்டகட்டைமுட்டைகளுக்கிவைத்தேன்
 பத்திரமாய்ச்சற்றசைந்துரித்திகைகொள்ளடாகட்டி மகனே-மகனே

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

கண்டதோர்கோவிலெல்லாங் கையெடுத்ததைக்கும்பிட்டு
 உண்டென்றுகொப்பமானவுடன்வெகுகானஞ்செய்தே
 அண்டநார்புகழ்ப்பெற்றே யருமையாய்வளர்த்துன்னாலே
 கண்டதிப்பலனோசெய் கர்மநான்செய்தேனப்பா.

வசனம்.

ஆ என்மணியானகனே கண்டகண்ட கோவில்களுக்கெல்லா
ங் கைமெடுத்துக்கும்பிட்டு நீ வயிற்றிலே தரித்தமாத்திரத்திலே அநே
கதானதருமங்கள் செய்து பெற்று வளர்த்து நீ எனக்குக்கொள்ளிவை
ப்பாமென்றல்லோ இருந்தேன் உனக்கு நானே கொள்ளியும் வைத்
தேனப்பா.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தொடி.

சுகிமுகிதேடியேதன் தோளின்மேல்மகனையேந்தித்
தடுமாறிச்சுடலைகண்ட சந்திரமதிதானுங்கே
விநிபாடாம்விறகுசேர்த்து மெள்ளவேதணலைமுட்டிச்
சுடுமதையுதைத்துத்தள்ளித் தோட்டிமன்னவன் சொல்வானே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகச் சந்திரமதியம்மனுனவன் அந்தச்சுகிமாட்டி
லே பிணஞ்சுட்டியிருந்த விறகுதெளில்லாம் சேர்த்துத் தணலை மு
ட்டிப்பிள்ளையைத்தகனஞ்செய்யும்பொது அனிச்சத்தோட்டியாகியஇ
ராசனுனவன் பிள்ளைவேறு காஷ்டம்வேறாக வுதைத்துத் தள்ளிச் சந்
திரமதியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறவிடங்காண்க.

அனிச்சத்தோட்டி-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

இரவினில்நடுச்சாமத்தி விஞ்சுள்ளசுடலைதன்னில்
திருடிபோல்வந்தநீயார் செத்ததோர்பிணமிதேது
மருவுமென்காலலுக்குள் மறைந்துநீசுகிவதேது
திருடிநீசெய்ததாலே தீயினிழுட்டவொட்டேன்.

வசனம்.

ஆரடி இந்தநடுநாத்திலே என்காவலுக்குள்ளே இந்தச்சுகிமாட்
டில் என்னுத்தாவில்லாமல் பிணஞ்சடுவதேது நீயார் இந்தப்பிணமே
து இத்தனைநீலித்தனமாக நீ எனக்கறிக்கொண்ணாமல் காஷ்ட முட்
டனதால் இதோ இந்தக்காஷ்டத்தையும் பிள்ளையையும் உதைத்துத்த
ள்ளிவிட்டேன் நீயிங்கே சுடக்கூடாது அப்புறம் நட.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

காலல்நீயிருப்பாயென்றுங் காட்டிலேயிறந்தபிள்ளை
சாவுனக்கறியச்செய்து சபந்தனைச்சுகிவதென்றுந்

தாவிச்சொல்வாருண்டாளும் தனியநான் வருகுவேனோ
பாவிநானேழையிந்தப் தாலனைச்சுவாயையா.

வசனம்.

கேளையாவீரவாகுவே காட்டி விமர்தபிள்ளையைச் சுடுகாட்டிலே
கொண்டெவந்து கொளுத்தவேண்டுமானால் நீ இங்கேகாவ விருக்கின்ற
தென்றும் உனக்கறியச்செய்து கொளுத்துகிறதென்றும் தெரிந்துசெ
ய்ய ஒருமனுஷர் திக்குண்டானால் இந்த அர்த்தராதிரியிலே நானே பி
ணத்தைச்சுமந்துவந்து சுடுவேனோ நான் ஆருமற்றபாவினாகையால் இ
ந்தக்குழந்தையைத் தகனஞ்செய்யச் செலவு கொடுமையா.

அரிச்சந்தோட்டி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

ஆருமிலாதபாவி யானேனென்றுரைத்ததாலே
தீரமாய்நீதான்செய்த தீமையைப்பொறுத்தேன்கண்டாய்
வாரமாமரிசி துண்டு வழங்குகாற்பணந்தானுண்டு
பாரமோவிதைக்கொடுத்துன் பாலனைக்கொளுத்துவாயே.

வசனம்.

ஆனால்நானென்றுசொல்லுகிறேன்கேள் நீதிக்கில்லாதஏழையெ
ன்றுசொன்னதால் நீ என்னிடவுத்தரவில்லாமற் காஷ்டமூட்டின கு
ற்றத்தைப்பொறுத்தேன் நமக்குச்சேவேண்டிய வாய்க்கரிசி முழுத்து
ண்டு காற்பணம் இதுகளைக்கொடுத்துவிட்டு உன்மகனைச் சுகமாய்த் த
கனஞ்செய்துகொள்.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

வினையினற்பாம்புதிண்டி விஷத்தினாலிமர்தபிள்ளை
தனையிளிச்சுடவோர்துண்டு சமையும்வாய்க்கரிசி போலும்
புனைதருபணங்காலென்றும் புகன்றானென்கேபோவேன்
மனதுநீயிரங்கவேணு மலரடிபோற்றிஐயா.

வசனம்.

கேளுமையா தோட்டியாரே நான்செய்தபாவத்தினாலே பாம்பு
சுடித்துஇமர்தபிள்ளையைத் தகனம் பண்ணவேணுமென்றால் வாய்க்
கரிசியும் முழுத்துண்டும் காற்பணமும் கேட்கிறீர் எனக்குக்கொடுக்
கவகையில்லையே நானெப்படிக்கொடுப்பேன் எப்படியாவது தயவுசெய்
துதகனஞ்செய்யச் செலவுகொடுமையா.

அரிச்சந்தோட்டி-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவாளி.

துடிதுடித்தழுதுநீதான் சொல்வதுமெய்யானாலும்
அடிமைநானெனக்கோராண்டை யவர்க்குள்ளகாசுதுண்டும்
தடையின்றிக்கொடுக்கவேணுந் தருமத்துக்கரிசிவிட்டேன்
மிடியனைமிடியன்பார்த்து மெலிவதாலாவதுண்டோ.

வசனம்.

ஆனால் உனக்கொன்று சொல்லுகிறேன்கேள் நான்வழையென்
றும் எனக்கு மனிதர்திக்கில்லையென்றும் நீசொல்லியழுகிறதைப் பார்
ந்து உனக்கிரங்கவேணுமென்று நினைத்தாலும் நானொருவருக்கடிமை
எனக்கெசமான்விரவாகு அவர்தான் பெரியதோட்டி அவருக்குச்சோ
வேண்டிய காற்பணமும் முழச்சீலையும் கொடுத்துவிட்டால் எனக்கு
ண்டானவாய்க்கரிசியை விட்டுவிடுகிறேன் தரித்திரனைத் தரித்திரன்வ
ந்திடுந்தால் என்னபிரயோசனம் அதுதான் என்னுலையானவுபகாரம்

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

காசுடன்சீலத்துண்டுங் கட்டளைப்படிக்கொடுத்து
வீசிடவிருந்தாற்கூட்ட மென்னுடன்வராதோஜம்பம்
பேசியபறைகள் கொட்டிப் பெருத்தபல்லக்கில்வைத்து
மாசுறுமசானந்தன்னில் மகனைநான்கொளுத்திடேனோ.

வசனம்.

கேளுமையா தோட்டியாரே காற்பணமும் முழத்துண்டுங் கொ
க்கிறதற்கு எனக்குவழியிருந்தால் என்னுடன்கூடப் பத்துப்பேர்
ரம்பலாகவாரர்களா ஒருபல்லக்குக்கிடையாதா கொட்டல்முழக்க
வராதா அதற்குள்ள சம்பத்துடனே தகனஞ்செய்யேனா ஒருகா
க்கும் வழியில்லைஐயா.

அரிச்சந்தோட்டி-விருத்தம்-இ-ம்-காட்டை.

தந்திரவித்திரசால சமர்த்தினில்கெட்டிக்காரி
இந்தமன்னுலகமெல்லா மீடுண்டோவுனக்குப்போபோ
மைந்தனைச்சுடவுங்காசு வழியில்லைபென்றாயுந்தன்
விந்தையையறிவேந்தாவி மின்னுதேவிற்கொணாதோ.

௩௩௮ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

வசனம்.

ஆஹாஹ! ஸ்கிரீசாதிகளிலே உன்னைப்போ விப்படிப்பட்ட இந்
திராசாலமகேந்திரசாலதந்திர-சாமர்த்தியம் கற்றவர்களை நான்கண்ட
தில்லை பிள்ளையிறந்துபோளுனென்றும் அழுகிய அதற்குக்காசு-
கொடுக்கவழி இல்லையென்றும் அழுகிய இதுநல்லவித்தைதான் உ-
ன்கழுத்திலிருக்கிற தாலியைப் பார்த்தால் விலையிடக்கூடுமா அதி-
லே கொஞ்சம் விற்றுக்கொடுக்கலாகாதா போபோ மோசக்காரி

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா.

பாழானதெய்வமேநீ பறந்துபோயொளித்திட்டாயோ
தாழ்வானமனிதர்தம்மைத் தாழவும்விதித்திட்டாயோ
சூழாதவினைசூழற்காலுந் தோட்டிக்குமெளிதானேனோ
வீழாதநெருப்பில்லீழ்ந்து வெந்தாலுந்தீர்திடாதே.

வசனம்.

ஐயையோ பாழானதெய்வமே நீஎங்கேபறந்தொளித்தாய் தா-
ழாதகுலத்திலேயிறந்தும் அடிமைப்பட வைத்தாயே அது போதா-
தா இந்தச்சுடலை காத்திருக்கிற தோட்டிக்கு மெளிதாகவைத்தா-
யே என்னுடையதேகத்தை நெருப்பிலேபோட்டாலும் இந்தத்தன-
க்கந்திருமா ஆருக்கும்வராதவிதி யெனக்குத்தானாவந்தது தெய்வ-
மே தெய்வமே.

சந்திரமதி-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

குரியகுலத்தில்வந்து தோன்றியிவ்வுலகையாண்ட	
துரையரிச்சந்திரன்கண்ட	தாலி-இந்த
சுடலைக்கனாயிற்குடியிருக்கும்புலையன்காணத்	
துலங்கலாச்சுதோவென்றன்	தாலி
ஆரியர்மறையோரெல்லா மாசீர்வாதங்கள்செய்த	
அருமைபெருமையுள்ள	தாலி-இந்த
அடவியிற்சுகொட்டி லமைந்தபுலையன்காண	
ஆச்சுதேவெளிப்பட்டெந்தன்	தாலி
ஆதிபாமசிவனுக்கிரகஞ்செய்துவைத்த	
அழகுமிகுந்தவென்றன்	தாலி-இந்த

அசட்டுப்புலையன் கண்ணாற்காணவோ விருந்ததெந்த
னுசையன்புமிகுந்த தாவி

நீதிநெறியில்லையோ நிசமும்பொய்யாச்சுதோ
நித்யமாயிருக்குமென்றன் தாவி-இந்த

நீச்சப்புலையன் காணவாய்ச்சுதோகற்புடைய
நீதிமகாப்பிரகாசத் தாவி

மன்னன்பிரிந்துபோனான்மகனுமிறந்தான்யானும்
மாளவோதெரிந்ததென்றன் தாவி-இந்த

மாமிதின் னும்புலையன் காணவந்ததோநானும்
மகிமையாய்மறைத்திருந்த தாவி

என்னசென்னம்நானெடுத்தேன்காசிவிஸ்வேசா
இதுவோவுன் கூத்துக னையா-இந்த

ஏழைதலைவிதியிதுவோநானினி
இருந்துவாழ்வதெல்லா மெய்யா

தாயேவிசாலாட்சிதனமேயுமையவளே
தயைதானிதுவோஅம்மாபடு பாவி-இந்த

சண்டாளப்புலையன் கண்ணிற்றுவியைத்தெரியவைத்துச்
சதிசெய்யலானுயே மா தேவி

மதிதயன் தவத்துமகிபன் திரிச்சங்குமைந்தன்
மனைவியாபுவேதியர்க்கடிமையா னேனே-இந்த

மகனைப்பாம்புகடிக்கமங்கல்யம்பறையன் காண
வந்ததோவிதியின்வசந் தானே

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

சந்திரமதிதான் சொல்லித் தயங்கியேயழுததெல்லாஞ்
சுந்தரவரிச்சந்திரனா ன் றுலங்கவேழுதுங்கேட்டு
மைந்தன்னா னிறந்தானென்று மனைவியினழுகைகேட்டு
வந்திடும்விதியென் னென்று மண்ணில்விழ்த்தழுகின்றனே.

இந்தப்பிரகாரமாகச்சந்திரமதியம்மனுவன் அழுகின்ற வார்த்
தையைக்கேட்டஅரிச்சந்திரமகாராசனுவன் இறந்தது தன்பிள்ளை
யென்றும் அழுகிவள்தன்பெண்சாதியென்றும் தேறிந்துபிரலாபிக்
கிவந்தனக்காண்க.

அரிச்சந்தோட்டி-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-சகா-ஆதிதாளம்.

மகனையுனக்கிந்ததலைவிதியிந்தநாளில்

வருமென்றறியேனடா

மகனே-மகனே

சகதலமெல்லாம்மீயாள்வாயென்றிருந்தவெண்ணந்

தப்பிப்போச்சகதோ அப்பா

மகனே-மகனே

மகிமைசேர்திரிச்சங்குமகனாகநான்பிறந்தேன்

மகனென்றூகிபிறந்தாய்

மகனே-மகனே

தகைபெறுஞ்சூர்யசூலந்தழைக்குமென்றிருந்தேனே

தடமாறிவிட்டாயோ அப்பா

மகனே-மகனே

என்வயிற்றில்நீபிறந்துஎன்னபலனைக்கண்டாய்

இந்தப்பலன்காணவைத்தேன்

மகனே-மகனே

என்னையுமென்றையுவிவர்க்குவிற்றுக்கடந்தீரு

மேன்விதனமென்றுரைத்தாய்

மகனே-மகனே

முன்னெருப்பாற்றில்நீபோயென்னைக்கரைசேர்ப்பேனென்ற

மொழியுமறந்தாயடா

மகனே-மகனே

முன்னமொருபூதம்வந்தால்முந்திராநிறப்பேனீங்கள்

முமிகிடந்தேகுமென்றாய்

மகனே-மகனே

பேடிபோல்நான்பெண்டிவிற்றுப்பிள்ளைவிற்றுமகிழ்ந்திருந்தேன்

பேதகஞ்செய்தாயோ அப்பா

மகனே-மகனே

கோடிகாலமானுலென்ன குறைவருமோவென்றிருந்தேன்

குழந்தையேநானுன்னைட்டி

மகனே-மகனே

காட்டுக்குள்வருவாயென்றுசுடிப்போமென்றெண்ணிப்பாம்பு

காத்திருந்தமாயமென்ன

மகனே-மகனே

மேட்டுப்புற்றிலந்தபரம்புகாத்திருந்துகடித்தபோது

விதிபைசினேந்தமுதாயடா

மகனே-மகனே

பாம்புக்கிரையாய்வளர்த்தபாவியென்றெபனைகினைந்து

பனைபதைத்துயிர்விட்டாயோ

மகனே-மகனே

அரிச்சந்திரவிலாசம். ௩௩௮௧

தேம்பித்தேம்பியமுதுநாலுதிக்கையும்நீநோக்கிப்பார்த்துச்
சிவசிவாவென்றுயிர்விட்டாயோ மகனே-மகனே

செத்தபிணஞ்சுட்டகட்டைசிதறினத்தைச்சேர்த்ததன்மேற்
றீயைமுட்டிவைக்கலாச்சே மகனே-மகனே

சற்றுமினையாரே ந்தெண்ணியுற்றுப்பார்த்தறிந்திடாமற்
றரையில்விழவுதைத்தேனப்பா மகனே-மகனே

அரிச்சத்தோட்டி -- விருத்தம்-இ-ம்-ஆகிரி.

மாணிக்கக்கிரீடம் பூண்டு வையகமாள்வாயென்று
காணிக்கைகொடுத்தேதெய்வக் கட்டாட்சத்திலுன்னேப்பெற்றேன்
வீணுக்கோவளர்த்துப்பாப்பின் விஷத்துக்காதாரைவார்த்தேன்
காணக்கிட்டாதசெல்வங் கண்டிமுந்தவர்போலானேன்.

வசனம்.

ஐயையோ மகனே அனேகதெய்வஸ்தலங்களுக்கெல்லாம்பிரார்த்
தனைசெய்து தெய்வகட்டாட்சத்தினாலே உன்னேப்பெற்றுவளர்த்துப் பா
ம்புக்கிரைகொடுத்தேன் அதுபாப்பியாச்சுதென்றால் கிடையாதபாக்கி
யங்கிடைத்து உடனேபறிகொடுத்தவர்போலாச்சுது நானென்ன செய்
வேனடாமகனே.

பொது--விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

வாத்தினாலுதித்தமைந்தன் மாண்டானென்றறிந்துமன்னன்
கருத்தழக்கண்டுகொண்ட கணவனென்றறிந்துகொண்டு
சிரத்தினால்வணங்கிப்புண்பஞ் சிதையுமோநிலையோகாயம்
வருத்தமேனென்றுசந்தர மதிதொழுதுரைசெய்வாளே.

வசனம்.

இத்தம்பிரகாரம் பாம்பினாலே இறத்தபிள்ளையைத் தனபிள்ளை
யென்றறிந்துகொண்டு துக்கப்படுகிற அரிச்சந்திரமகாராசனைச் சந்
திரமதியம்மனவள் தன்புருஷனென்றறிந்து வணங்கித் தைரியஞ்
சொல்லுகிற விதங்காண்க.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

எங்களை விற்பின் னரிந்தவாறு மக்குவந்த
சங்கடமென்ன மன்னு தலைவிதிக்கமுவாருண்டோ
தங்குமோகாயம் வாழ்வு தவிருமோதெய்வவெண்ணம்
பங்கமர்சத்யத்துக்கே பழுதுவாராமற்காரும்.

வசனம்.

அரிகரி யிதுவென்னகாரணம் சத்தியத்துக்குப்பழுதுவாராமற்
காப்பாற்றவேண்டுமெ சத்தியமே பெரிது காயமும வாழ்வுஞ்சத
மல்ல நீரிப்படியமுகிறது தருமமல்ல மனதுதேறிக்கொள்ளும் எ
ங்களைப் பிராமணரிடத்தில் வீற்றபின்பு உமக்கிந்த விதிவந்தவித
ம் என்ன தெரியச்சொல்லும் மகாராசனே.

அரிச்சந்தோட்டி-விருத்தம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

மகனையுமுனையும்விறற மகாநீதிமுதலுக்கென்றார்
தகைபெறுதரகுக்கூவி தாச்சொல்லித்ததித்துக்கொண்டார்
புகைபடுசுடலைகாக்கப் புலையனுக்கடிமையானேன்
மரிழ்வுடன்றாருக்கூவி வந்ததென்றவரும்போனார்.

வசனம்.

கேளாய் பெண்ணே யென்தலைவிதியா வுன்னையும் மகனை
யும் பிராமணனுக்கு வீற்றுக்கொடுத்த பொண்ணை யெல்லாங் க
டனுக்காச்சுகென்றார் அகற்றுமேல் தரகுக்கூவி கொடுக்கச்சொ
ல்லிமறித்துக்கொண்டார் நானொருபறையனுக் கடிமையாயி அவர
துதாருக்கூவிகொடுத்தேன் அந்தப்பறையன் இட்டலேலை சுடலைகா
த்திருக்கிறேன் இதுதான் பெண்ணையென்னிடவரலாயு.

சந்திரமதி-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

அரைமக்கள் நவரத்ன முடிபட்டடிபணிந்த பாதம்- இந்தச்
சுடலையெலும்புகள் பட்டிடவந்த தென்னவி நோதம்

சுரிகைப்பட்டயஞ்சமுநாடு சென்னோல்கொண்ட பாணி- இந்தச்
சுடலைக்கரையிற்பிணஞ்சுடவந்ததோரனம் நாணி

அரிச்சந்திராவிலாசம். நாமம்.

அரசர்ப்பதிபதி மயச்சூழக்கொலுவிருந்த வீரா-இந்த
அடிமைப்படவும்விதியமைந்ததோராசகெ ம்பிரா

இந்நபுசுகிருகபெற்றிலகியராச தீரீ-இந்த
செத்தபிணங்கனிடையுற்றிருப்பாயோவ சீரா

புச்சச்சுக்குடையிளகீழ்ப்பாயையாண்ட வுல் லாசா-இந்த
புகைகுழ்பிணநாற்றம்பொறுத்திருப்பாயோமகா ராசா

நீசத்யவானென்றுநெஞ்சமரங்காதோ தெய்வம்-இந்த
நீசச்சுடலைகாக்கவாய்ச்சதினியென் செய்வம்

பற்றியெரியுதெந்தன்பாழ்நெஞ்சருகிப்புண்ணு யையோ இந்த
பாடுதொலைபுமென்றுமபநமக்குச்சத்ய மெய்யோ

பாசேசிபோலநீர்பாதவித்தழுவதைக் கண்டு-இந்த
பாழும்பிராணன்விடாமலிருப்பேனாவதைநம்பிக் கொண்டு

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

பாவியென்பவர்களுக்குட்பாவிதானெனைப்போலுண்டோ
தேவியென்றறிந்தீர்பிள்ளைசெத்ததுங்கண்டரையா
சீவன்போலுஞ்சத்யஞ் சிதமவொண்ணுதுதேறித்
தாவியமகனைவைத்துத் தகனன்செய்திருவீரே.

வசனம்.

கேளும்காராசனைஎன்னைத்தேவரீருடைய பெண்சாதிபெண்
றும்செத்துக்கிடப்பவன்உமதுபிள்ளையென்றும்அறிந்தீர் இனிசெத்த
பிள்ளையவைத்துக்கொண்டமுததினாலே சாரமென்ன பிராணன்
போலுஞ்சத்யத்துக்குத்தாழ்வராமலிள்ளையைத் தகனஞ்செ
ய்யுமபடியானவிதந்தேடிமனதைத்தேற்றிக்கொள்ளும் மகாராசனே.

அரிச்சந்தோட்டி-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

செய்வேனோதகனநான்றான் தெய்வத்தின்செயலினாலே
பொய்சொல்லாதிருக்கவெண்ணிப் புலையனுக்கடிமைபானேன்
தையலேகாசந்துண்டு தாச்சொல்லிமறையோன்கையில்
பையப்போய்வாங்கிவந்தால்பாலனைத்தகனஞ்செய்வேன்.

வசனம்.

ஆனால்நானென்றுசொல்லுகிறேன்கேளும்பெண்ணே நீபிள்ளையைத்தகனஞ்செய்யச்சொன்னதினாலேநான் செய்வேனென்றுபொய்சொல்லமாட்டாமற்றானேபன்றயனுக்கடிமையானேன் உன்னையடிமைகொண்டபிராமணனிடத்துக்குப்போயக்காற்பணமும்முழச்சீலையுமவாங்கிவந்தால் தகனஞ்செய்வேன்பெண்ணே.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மைந்தன்போய்மாண்டானென்றால்மனமிரங்காதபாவி
இந்தசொற்கேட்டிசங்கியீவானேதூசங்காசம்
மைந்தனைக்காத்திருப்பீர்வழியோட்டமாகநான்போய்
நொந்துரைத்தவர்கொடுத்தால் நொடிக்குள்ளேவருகவேனே.

வசனம்.

விஷந்தீண்டிப்பிள்ளைகாட்டிலேயிறந்தானென்று சொன்னால்சற்றுகிலுமனதிரங்காமற்போனானே அந்தப்பாவிப்பிராமணனவனேதுகொடுக்கிறதானேதுவாங்கிறதுஆனாலும்நான்போயென்னாலேஆனமட்டுக்கும்இதஞ்சொல்லிக்கேட்கிறேன் கொடுத்தால் வாங்கிவருகிறேன்நீரிந்தப்பிள்ளையைப்பத்திரமாய்க்காத்திரும்மகாராசனே.

சந்திரமதி-தரு-இ-ம்-புன்னாகவரானி-ஆதிதாளம்.

ஓவிதிவசமேயெனக்கினியொப்பார்விதிவசமே

பூவையரிலென்போலொருபாவி
பூமியிலிருப்பாரோநாமமுந்தரிப்பாரோ

பொருதுமுளமினியுறுதியதுசொல
அருகிலொருதுணையறியேனரிகரி (ஓவிதி)

பார்ப்பானாங்குணவானே-சற்றும்பழி-பாவத்துக்கஞ்சானே
காற்பணத்துக்காசங்கணக்காயோர்முழுத்தூசும்
ஏற்கவேகொடுப்பானேவெரிந்துகொடுப்பானே

இரவும்விடியுதுஇதையமடியுது
அரவுங்கொடியுதுஅதர்முடியுது (ஓவிதி)

அரிச்சந்திரவி ஸாசம். ஊராயடு

அர்த்தராத்திரியாச்சே-இந்நேரத்தில்-வாசிப்பதும்போச்சே
கர்த்தத்துரோகஞ்செய்தேனோகண்ணில்லோரைவைதேனோ
வித்தகப்பெரியோர்நோகவெறுத்தேனோதாழ்வாக

வினையின்செயவிது

விவெதிலேயது

முனிவனினேவது

முடிவின்வினேவிது (ஓவிதி)

மகனுக்கமுவேனோ-சுடலேகாக்து-மன்னர்க்கமுவேனோ
தகனஞ்செய்யக்கூடாததடைவந்ததேயடாத
பகைவர்செய்யப்படாத பழிவந்ததேவிடாத

படருமடருது

இடருந்தொடருது

அடியுமிடருது

மிடியும்படருது (ஓவிதி)

பொது-கொச்சகம் இ-ம்-புன்னுகவரானி.

கலங்கியந்தசந்திரமதிகாசிரெடுவீதிவரத்
துலங்குமந்தகராநுந்துரைமகனைக்கள்ளர்கொன்றே
இலங்கவெறிந்ததைக்கண்டேயிவன்மகனோவெனப்பார்க்கப்
பலங்கொள்பாளயக்காராபதிவீதிவந்தனரே.

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரமாகச்சுடலையிலேமகனைவைத்துக்காசந்துண்டும்
பாங்கிலரப்பிராமணனிடத்திற்குவருகிறவழியிலே காசிராசன்பிள்ளை
பயங்கள்ளர்கொன்றுஎறிந்துபோனதைக்கண்டமகனோவென்றுசந்தி
மதியம்மன்குனிந்துபார்க்க அத்தருணத்திலே காசிப்பட்டணத்துப்
பாளையக்காரர்கள் நகரிசோதனைக்குவருகிறவிதங்காண்க.

பாளையக்காரர்வருகிற-தாந-இ-ம்-பந்துவரானி-அட தாளம்.

நகரிக்காவல்பாளையக்காரர்நாங்கனே-இரு

நாலெட்டுத்திசைக்குமேலெட்டிப்பார்க்கும்

(நகரி)

ஜகதலமெல்லாம்புகமுங்காசித்

தலத்திலேமிகும்பலத்திலேகெட்டி

(நகரி)

நாலாய அரிச்சந்தரவிலாசம்.

தண்ணீரிலிழைக்கக்கண்டி

சர்ப்பம்போல்கள்ளராவியைக்

புண்ணுய்ப்புழுத்துப்போனாலுமஞ்சரம்

போனதைக்கண்டாலெமனைப்போல் துடிதுடிப்போம்

மண்ணில்மாத்தின்

வைத்தஅடிக

எண்ணியெடுத்து

இருக்குமிடத்தைக்

எடுப்போம்

சித்திரைவிடுப்போம்

பிடிப்போம்-காள

குடிப்போம்

லடிப்போம்-களவு

கல்விண்மேலே

ளளவினலே

வைத்தாற்போலே

கண்டொருக்காலே

பதுங்கிப்பிடிப்போம்

துசந்தொடுப்போம்-கெட்டி(ந)

கன்னம்வைக்குஞ்சாடைகளெல்லாம்

கன்னக்கோவின்முறைகளெல்லாஞ்

சொர்னப்புதையலிருப்பதைக்கண்டு

துடுக்கரைப்பிடித்துமூக்கில்காரநீர்

என்னென்னவிதங்கள்

இருப்பதுண்டோ

சன்னசாடை

சர்ப்பனைசெய்வதை

தகையால்வெகு

புகைபோல்துழை

பார்ப்போம் - அவர்கள்

சேர்ப்போம்

பேர்ப்போம் - கொடிய

வார்ப்போம்

களவுக்காக

அதற்குமேலாக

சோரங்கள்பொரு

யறிவிவேக

வகையால்கருமம்

புகழால்வரு (நகரி)

சக்கரஞ்சூலம்வளைதடி

சவுரியங்கண்டால்நிற்குமோ

உக்கிரமாகச்சீறிவந்து

உள்ளம்மெடுக்கியோடாதென்பது

மிக்கவெங்கனையாஞ்

வெகுநாள்தவம்புரிந்த

சொக்குப்பொடியோஅல்லது

சுழலோவெந்தத்தந்திர

துடுக்காய்ப்பைந்து

துடுக்காதிது

வேலம்பு- தொடுக்க

களளர்கும்பு

வுதும்பு-புலியும்

வம்பு

சீலன்

பாலன்

காலன்

சாலன்

முடுக்காய்கொன்ற

நடுக்காடல்ல

(நகரி)

உற்பாதமிண்டகண்டபேரண்டன்-விருத்தம்-

இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

மெள்ளப்பேசுங்கள்காற்று வீசியசாடை பார்ந்தால்

கள்ளர்சஞ்சரிப்புப்போலக் காண்பதுமல்லாற்பின்னும்

அரிச்சந்திரவிலாசம். நடாயன்

கொள்ளையிட்டுத்துவந்துகொட்டிவைத்து டைமையெல்லாம்
விள்ளப்பங்கிட்டுக்கொள்ளும் வேளைபோல்நினைக்கின்றேனே
வசனம்.

கேளுங்கள் அண்ணமார்களே மனுஷர்காற்றுவீசுகிறசாடையை
ப்பார்த்தால்கள் ளர்சஞ்சரிக்கிறது போலக்காணப்படுகின்றது அஸ்
லாமலும்ஊரிலேகொள்ளையிட்டுக்கொண்டுவிந்தவுடைமையெல்லாம்
பங்கிட்டுக்கொள்ளுகிறஜாடைபோலுங்கானுகிறதுகுட்டாய்கிபாருங்கள்
சண்டப்பிரசண்டதிண்டுமிண்டன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

ஜாடையுஞ்சரிதான்சொல்லுஞ்சமயமுமெய்தானிந்த
வாடையில்தருநிழற்கீழ் மறைந்துசற்றொதுங்கிரின்றால்
ஆடையாபரணமெல்லாம் மவாவர்பகர்ந்துகொண்டே
ஓடவேவழிபார்ப்பார்களுடனேபோய்ப்பிடித்துக்கொள்வோம்.

வசனம்.

தம்பிஉற்பாதமிண்டகண்டபோண்டா நீசொல்லுகிறதெல்லாஞ்
சரியேநீங்களெல்லோரும் இந்தமாதத்தினநிழலில் மறைந்துநில்லுங்க
ள்அந்தக்கள்ளர்கள்கொள்ளையிட்டதைப்பங்கிட்டுகொண்டு ஒருவர்
போனவழியொருவன்போகாமல் ஓடநினைப்பார்கள் அந்தத்தருணத்
திற்போய்நாம்பிடித்துக்கொள்ளுவோம்சாக்ரதையாழிருங்கள்.

தூர்த்தண்டகார்க்கோடநாய்க்கன்- விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

இறைச்சலேனிமிகிறீர்களைக்கேக்கப்பார்த்தாலங்கே
நிரைச்சலுக்கருகேமாடுநிற்பதாய்த்தோற்றுதல்லால்
நரைச்சநாலென்னசாரம்நான் சொல்வேனவ்விடத்திற்
கரைச்செடியிருப்பதாலேசோனங்விருக்கவேண்டும்.

வசனம்.

அண்ணே சண்டப்பிரசண்டதிண்டுமிண்டநாய்க்காஇதெல்லாம்
விண்ணிலேயே எனக்கேற்ப்பார்த்தால் அங்கேவெள்ளையாழிருக்கப்

நளய அ அரிச்சந்திரவிவாசம்.

பட்டது "இலையினாச்சல்போல்காண்கிறது அதற்கடுத்தாற்போலநிற்க்கின்றது மாட்டைப்போலுமிருக்கின்றது அல்லாமலும் அங்கேசுரைச் செடியிருப்பதால் அகத்தியந் திருடனிருக்கலாம் உங்களுக்குநரைச்சதுமாதிரிமேயல்லதுநிலைவரந்தெரியாது.

கண்டராகண்டசண்டப்பநாயக்கன்-விருத்தம்.

இ-ம்-காம்போதி.

சிரிச்சாலுந்திராதுங்கள் திறமைநானென்ன சொல்வேன் பெரிச்சாளிதன்னைப்பூனைபுரட்டியேகடிக்கின்றாற்போல் சிரிச்சானசத்தங்கேட்டேன்கிழவியைப்பாட்டியென்றே உரைச்சாலுந்தெரிந்துகொள்ளீருறுதியென்வசனந்தானே.

வசனம்.

கோடா அண்ணை தூர்த்தண்டகார்க்கோடநாயக்கா இம்மாதிரி கிசாடைதெரியாதவர்கள் பேச்சைக்கேட்டாலெனக்குச் சிரிப்புவரும்தது ஆவாஹாகிரிச்சென்றுசத்தங்கேட்கிறது அதனாலேபெரிச்சாளியைப்பூனைகடிக்கிறதென்று நினைக்கவேண்டும் அதற்கொருசந்தேகமுமில்லை கிழவியைப்பாட்டியென்று உங்களுக்குளத்தனைதரமுரைத்தாலும் தெரிந்துகொள்ளப்படுத்தியில்லாதவர்களா யிருக்கின்றீர்கள்.

பாளையக்காரர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

நீங்கள் சொன்னதிலேயொன்றும்நிலைவரந்தோற்றவில்லை ஈங்கிலன் சொல்லப்பார்த்தாலென்குறிக்கதுதான்மெய்யாம் ஒங்கியேநீங்கெல்லாமொதுங்கியோநாலுதிக்கும் பாங்குடனேங்கத்திட்டிப்பற்றியென்னுடன் குழுங்கள்.

வசனம்.

அடாதம்பிகண்டாரகண்டசண்டப்பநாயக்காநீங்கள் சொல்லுகிறதெல்லா நிலைவரப்படவில்லைம்முடைய உற்பாதமிண்டகண்டபேரண்டன் சொன்னதெசரியாய்க்காணுகின்றது ஆகையால்நீங்கள் நாலுதிக்குலையும்துங்கியொடுங்கிநெருங்கி அடிமேலடிவைத்து என்னுடன்கூடவேவந்துஒரேமாப்பாய்கவந்துகொள்ளுங்கள்.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

நாயக

பாணையக்காரர்-தரு-இ-ம்-கல்யாணி-ரூபகதாளம்.

சிக்கிக்கொண்டதே-களவுகள்-சிக்கிக்கொண்டதே.

சிக்கிக்கொண்டது-வலைக்குட்பட்டிகள்
திக்குமுக்கிட்டுத்திகைக்கிறுற்போல

(சிக்கிக்)

பங்குள்பிரியாமற்குள்ளாக்ளி
பத்ரகாளியென்றேயெதிர்
இங்கேநாம்வருஞ்சாடையைக்
ஏக்கம்பிடித்துக்கலங்கி
தங்கிப்பிடிப்பார்க
காலோட்டங்கொண்டார்கள்

கைத்து-இவள்
வைத்து
கண்டு
பிரண்டு
ளென்றேபயங்கொண்டு
களவிங்கேயுண்டு(சிக்கிக்)

முன்னேபார்க்குச்சொன்னவன்நான்
முடிக்கிப்பின்னேவரவுமேபயக்
குன்னமோவுனக்குப்பங்குந்
கொள்ளைக்குப்போனலுங்கூட்டுந்
அன்னியராருமறியவும்
அரைப்பங்கென்னுதுனக்கதுவுந்

தானே-இவன்
தானே
தகாது
வாகாது
போகாது
தகாது(சிக்கிக்)

பூதமோபெரும்பேயோவிதென்ன
பூச்சிகளைத்தின்னும்ராக்ஷசியோவென்ன
பேதாளங்களுந்நடுங்குமிவ
பிகரமாய்நின்றபார்க்குதே
பாதாளம்போனலும்கிமோ
பட்டதுபடுவோமுருவடா

ரூபம்-மனிதப்
பாவம்
வேளை
யாளை
நாளை
வாளை(சிக்கிக்)

உற்பாதமிண்டகண்டபேரண்டநாய்க்கன்-வசனம்.

அண்ணை கண்டாரகண்ட சண்டப்பநாய்க்கா கிணறுவெட்டப்
போனவிடத்திழ்பூதம்புறப்பட்டாற்போலாச்சே.

கண்டாரகண்டசண்டப்பநாய்க்கன்-வசனம்.

தம்பிஉற்பாதமிண்டகண்டபேரண்டா பூதமும்ல்லபேயும்ல்லரா
ச்சியடாராட்சி.

தூர்த்தண்டகார்க்கோடநாய்க்கன்-வசனம்.

எனக்குக் காலோடே சலபாதைக்கு வருகிறது.

நாடகம்

அரச்சந்திரவிலாசம்.

சண்டப்ரசண்டதிண்டுமிண்டுநாயக்கன்-வசனம்.⁹¹

அண்ணை எனக்கு வேறொருபயமுமில்லை சிவன்போய்விடுமே
யென்கியபயந்தானென்று.

தளபதி-வசனம்.

அடாதம்பிசண்டப்ரசண்டதிண்டுமிண்டுநாயக்கா இந்தப்பயித்
தொக்காரர்களைப்போல நான்யப்படுவேனோ ஆனலொருசாமாத்நிர
ம்பெரியசுலபாதையாச்சுது இருக்கட்டும் எல்லாருமாகக்கூடிமேலே
விழுந்துபிடிப்போம்வாருங்கள்.

தளபதி-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

கொள்ளையோகொள்ளைதெய்வக் குறையுண்டோசம்மையாளும்
வள்ளலாமன்னன்பெற்றமகனையோகொன்றானிந்த
கள்ளிதன்செயிற்பிள்ளை கண்டோம்வேறென்னசாட்சி
அள்ளடாசதையைககட்டி யடிபடாவுதிரங்கக்க.

வசனம்.

அடாதம்பிதூர்த்தண்டகார்க்கோடநாயக்கா இந்தக்காசிஸ்தலத்
துக்கிராசாவாகியநம்முடைய அரசன்பிள்ளையைத்தானு கொல்லவே
ண்டும் இந்தப்பாவிபிள்ளையைத்தின்கிறவனைப்போலக் கையிலவைத்
திருக்கிறானே இதற்கொருசாட்சியும்வேணுமா இவனைப்பின்கட்டாக
இலுச்சிக்கட்டா அடாண்டப்ரசண்டதிண்டுமிண்டுநாயக்கா இந்த
ப்பிள்ளையை இவன்மடியிற் பட்டா அடாதம்பி இவனைச்சதையச்ச
தைய அடிமேலடி இடிமேலடியாய் இடியடாகுண்டிருபிலென்று தத்
ங்கக்கட்டும்.

தூர்த்தண்டகார்க்கோடநாயக்கன்-விருத்தம்

இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

மடலொடுமடலைச்சேர்த்துமளமளென்றி றுக்கிச்சுட்டிக்
குருடென்றுதிரங்கக்கக்குத்தியேபிடித்தடித்தோம்
திடமுடல் இன்னவெரித்தச்சுவனைமடியிற் கட்டி
படலென்றிவனைக்கொண்டுநாதன் முன்விடுவோம்வாரிர்.

வசனம்.

கேளுங்கள் அண்ணமார்களை இவனைமடலோடுமடலொடிய இ
றுக்கிச்சுட்டித்தந்தகாந்நக்கதாகஇடிமேலடியிடித்தோம் இந்தப்பி
ள்ளையையும் இவன்மடியிலேநானேகட்டினோம் இவியவனைநடத்திக்
கொண்டுபோய் சம்முடைய ஆண்ட வன்முன்னே விடுவோம் வாருங்
கள்.

தளபதி-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

இந்தமட்டோடேநீங்க ளினைத்திடவேண்டாம்நின்றால்
பிந்திரின்றடித்துவாயால் பேசினாலுதிங்கக்கச்சு
சந்துசந்தெலுப்புக்கீல்கள் சதையவேயடித்துவெட்டிப்
பந்துகட்டாகவிந்தப் பாவிபைநடத்துவீரே,

வசனம்.

மகாபாவியானஇவளை இந்த மட்டுடனே விட்டு இளைக்கவேண்
டாம் இன்னமும் நன்றாயிருக்கிக்கட்டி எலும்பிச்சந்துகள் கீல்க
ளெல்லாம் நொறுங்க அடிமேலடியாய்க் கோடைகாலத்திடிபோல இ
டிக்கிறத்திலே பிரத்தங்குடங்குடமாய்க் குடிக்குடிலென்று கக்கவே
ணும் இந்தப்பிரகாசமாகச்செய்யுங்கள் தம்பிமார்களே.

தூர்த்தண்டகார்க்கோடநாய்க்கன்-வசனம்.

அதற்கொருதடையா நீதூளியென்றால் நாங்கள்நிர்த்தூளி செய்
வோமே சகலமுஞ்செய்கிறோம் பாரும் நடவடி நட.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா.

என்னையின்மெடுத்ததாயே யென்னையென்பெற்றாயம்மா
சென்மறாநெடுத்ததுக்கஞ் செகக்கினிலொருவாக்குண்டோ
என்னமாய்ப்பொறுப்பேன்சீவனென்னேவிட்டொழிந்திடாதோ
தன்மைதானில்லாததெய்வ சற்பனையிதுவோவையோ.

வசனம்.

அம்மாஅம்மா அடிபாவி யென்னையென்பெற்றாபடியம்மா என்
னப்போல் பெண்ணெனமெடுத்தவர்களில் யாராதிலுப்படிப்பட்ட
தூன்பத்தையனுபவிப்பார்களா இந்த அடியுங்கட்டும்இடியும்பொறுக்க
நான்னொல்லுடியுமா பாழானதெல்வத்தின்சர்ப்பனையோ அப்பாளன்கை
யோரேவெட்டாய்வெட்டியாகிலும் பிராணனை வாங்கிப்போடுங்கள் எ
ன்சீவனும்போகவில்லையே ஐயையோஐயையோ.

தளபதி-வசனம். அடிபழுதுபோதுமடிநீவி நடவடிநட.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணிகள்-இ-ம்-கண்டா-அடதாளம்.

தெய்வமேஐயோபாழுத்தெய்வமேபடுபாவி
தெய்வமேயெனக்கித்தத்திக்குவரலமோ

சக

தெய்வமே

செய்வினையின்னமென்ன தீவினையாரால்வந்த	
தீவினையெண்ணாய்வந்துசென்மமெடுத்தேனே	தெய்வமே
திக்குண்டோவெனக்கொருதிக்குண்டோபனுஷர்கள்	
திக்குண்டோவெனக்கித்ததினையினந்ததோ	தெய்வமே
கக்கிஷமிவர்கள்செய்கக்கிஷமுநீங்கள்	
கக்கின்றேனெனக்கிந்தகர்மமவரலாமோ	தெய்வமே
ஒடியுதேயெலுட்புகளொடியுதேயுடம்பெரு	
மொடியுதேயெனக்கிந்தயுதைகள்வரலாமோ	தெய்வமே
வடியுதேகண்ணீராராய்வடியுதேயுதிர்கள்	
வடியுதேயுகள்வசமோஎன்னோலையோ	தெய்வமே
ஏனென்றுகேட்பாராரிங்கேதர்மந்தானெங்கே	
சத்யந்தானெங்கேபோச்சுதோ	தெய்வமே
நானொன்றுநீனைத்தால்தெய்வந்தானொன்றுநீனைத்ததேயுந்த	
நலங்கண்டோனையோ	தெய்வமே

தளபதி-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

சிணுங்கினின்றழகின்றயே திருடர்க்குக்குருவோந்தான்
பணங்களைத்திருடினாலும் பாலனைக்கொல்வாருண்டோ
பிணந்தின்னும்பெய்ந்கண்டாய் பேசாதேமடமடென்று
சுணுவுகளெல்லும்பெலும்பாய்க் கழற்றுவேனடந்துவாடி.

வசனம்.

ஆமடி ஆம்நீகற்றசித்துவித்தைகளெல்லாங்காட்டிச் சிணுங்கி நி
ன்றால்விடுவோமோ உன்னப்பார்த்தால் திருடர்க்கெல்லாம் குருபிட
ம்போலிருக்கின்றயேபணத்திற்காகஆசைப்பட்டு உடைமையைத்திரு
டிக்கொண்டாலும் பிள்ளையைக்கொல்லுவார்களா கொன்றதுமாத்திர
மா தின்னவிற்பார்த்தாயே நீபிணந்தின்னுகிறபேயல்லது பனுஷ்பாந
டக்கினைமய அல்லதுகணுவெல்லும்புகள்யாவற்றும் ஒடியும்படியாக இ
ருப்புலக்கையாலேயடிக்கட்டுமா.

பாலையக்காரர்-வசனம்.

அடியடாஅடிஇடியடாஇடி குத்தடாகுத்துநெட்டடாநெட்டு.

சந்திரமதி-தரு-இ-ம்-ஆனந்தபாணி-ஆதிதாளம்.

காரணமேதொன்று	மறியேனே-இத்தக்
காரணமேதொன்று	மறியேனே
பூணனேகாசிபுரிவாழ்	சதுர்மறைப்
போதாவோவிஸ்வநாதா	கமலபாதா (காரண)
நானொருபெண்சென்ம	மெடுத்தேனே-இவர்கள்
நறுக்கிப் பிழியவுடல்	கொடுத்தேனே
தானேபோமுயிரென்றாச	விடுத்தேனே-இருப்புத்
தடியடியால்நடக்கத்	தொடுத்தேனே

தினதயாபரகிருவுள மிரங்காயோ
நானமுதற்கிவர்களிரங்காமைநான் செய்த தீதோ (காரண)

அடிதாளவுடம்பினிற் சதையுண்டோ-இவர்கள்
அடிக்கத்துணிந்தாரென்ன பழிகண்டோ
கொடியபாவியரிவர்க் கென்னமிண்டோ-என்னைக்
கொல்லாமற்கொல்வதென் பகைகொண்டோ
அடியற்றமரம்போலே அலைந்தழுமண்மேலே
அடிகள் படவொருக்காலே அவதிவந்துநேந்ததாலே (காரண)

வாயாலுதிர்க்கக்க வாய்ச்சுதே-சுத்ய
வாத்தைகளெல்லாம்பொய்த்துப்போச்சுதே
ஓபாமலடிபட வாய்ச்சுதே-தெய்வம்
உறவுபோவிருந்தென்னை யேய்ச்சுதே
காயம்நிலைபல்லவென்றேயுயிரைவிடுவோ மென்றால்
கைகள்மடலிறுக்கக்கட்டியடித்துக் கொன்றால் (காரண)

பாலையக்காரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

பார்க்கின்றபேர்களுக்குப் பரிதாபமாகவேநீ
சேர்க்கின்றமொல்லுங்கட்டுஞ் சிதையாமலமுதலாலே
திர்க்கமாய்விடுவதில்லை சிறுவனைக்கொன்றதோஷம்
ஆர்க்கும்பொல்லாதுநெஞ்சம் நடுங்குதேயடிநீவாடி.

வசனம்.

பார்க்கின்றபேர்களுெல்லாம்ஐயோவென்றிரக்கப் படுவதாகக்கட்
முட்டாய்ச்சொல்லியமுகுராய் அப்படியமுதத்தினாலேவிடுவோமாகிசு
த்திசெய்தால் அந்தத்தோஷம் யாரையும்விடாது அதுதான் உன்ம
தை இப்படிதவிக்கப்பண்ணுகிறது நடவடிபட.

சந்திரமதி-வசனம்.

அரிகரி அரிகரி தெய்வமேயென்னை யிப்படிக்கெல்லாம் பரிசோதி
வேணுமாதெய்வமே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

மாசிலாமனத்தாள்சந்திர மதிதனைக்காவலாளர்
கூசினின்றழுவெகட்டிக் கொண்டுவந்திடமல்லேனோ
பூசிதமறைகளோதும் புராதனமுனிவர்போற்றும்
காசிவாழரசன்வாசற் கட்டியக்காரன்வந்தான்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகச் சந்திரமதியம்மனைக்கட்டிக்கொண்டிருக்கிற

பொதுகாசிப்பட்டணத்திலே காசிராசன்சபையிற் கட்டியக்காரன்வரு
கிறவிதங்காண்க.

கட்டியக்காரன்வருகிற-தரு-இ-ம்-மத்தியமாவதி- ஆதிதாளம்.
மகாபுனிதஸ்தலவாசன்-காசிராசன் வாசம்-கட்டியக்காரன்வந்தான்
காசிராசன்வாசம்கட்டியக்காரன்வந்தான்.

சகாதீஸ்தலங்களில்தருமொருபரநெறிவருவருநிலையறி
தவத்தின் மிருததமகதவககிர்த
சலத்தின்நலத்தின்நிலத்தின் தலத்தின்
தனநிகரிலையெனவுனதமொடுரைகன
தூராதரங்களிலுஞ்சராசரங்கள் சொலும்

(மகா)

உச்சிக்கொண்டைசுருட்டியொயிலாயுரு
உச்சிதமாய்முததுத்தூராயவைத்திலங்கவே
மெச்சியசவ்வாடிபொட்டுமினனலேமீசை
ருவச்சபையைப்பார்த்துமிட்டிக்கண்ணு
கச்சிதக்குழைநிருத்திக்கனகமணி
பச்சைப்பட்டுத்தட்டிக்கட்டிப்பளாச்சபச்சென்
பரிதியினோளினிகழுகரிகை
பளபளவென்றுமிகவள
பரிவுடனதிசுபசெயமென
பலவமணிமுடியரசர்கள்
பார்த்தபேர்மனவலையது
தூர்த்தானவரிடைதர

மாலைகட்டி
பகட்டி
முறுக்கி
லுறுக்கிக்
பொருத்திப்
மதட்டிப்
வலையமது
மிகுந்திலக
நிறைபடு
புகழொடு
நெறிதர
சுபகர(மகா)

கட்டியக்காரன்-வசனம்.

கேளுங்கள் சபையோர்களைமகாராஜராஜகெப்பிராசமார்த்தான்
டனாகிய காசிராசர் கொலுவுக்குவருகிறார் வெகுபராக்கு.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

மந்திரயாகவோமம்வரிசைமாதவர்கள்மற்றும்
இந்திரன்முதலோர்போற்று மிசைபெறுதலத்தையாரும்
சந்தரக்காசிலேந்தன் ஆதிதருகொலுவிருக்க
மந்திரிமார்களுக்குழ மகிழ்வுடன்வருகின்றானே.

வசனம்.

அகோசெப்பட்டியென்றால் காசிப்பட்டணத்தை யாளப்பட்ட கா
சிராசன் மந்திரிகளுடனேகூடக் கொலுவுக்குவருகிறவிதங்காண்க.

காசிராசன்வருகிற-தரு-இ-ம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

ராசாதிராசர்புகழ்ராசவசிகரன்-காசிராசனிதோவந்தானே.

வாசவன் முதல்மற்றமன்னர்மண்டலீகர்
வனாயெனவுயர்புய வலிமைபுசுழினிய
மதிதருகிரணமிதெனவுலகினி
மாசில்லாதவுல்லாசநேசபோசன்
வருகுடைநிழலுறை தருமன்னெறி
மயங்குமதிசய முயங்குமதிநய
வளமிகுந் துநலசுபகரதல
வுளமகிழ்ந்துவளர் சிவனகாதி

னிதை

முறை

நிதி

பதி(ராசாதி)

சிக்காரமாழுடிபுனைந்து அனுதின மினியநல்லுனாயுடனேவரு
மகிலமகிபர் துதிமிகு-மகிமைகள் தரு-சயப்பிரதாபத்தை நீனைந்து
தங்குமபுசுகிரிதிதரித்துவீர முனிந்து

தளதளவெனநயமணிமொளிதாநிறை

சகலமணியணிகளிலகிடவழகுற

சரப்பளிபூண்டுபட்டாடை

வனைந்து

துங்கவாகுவலையம் சரிகையம்புறுத்

தூணி

ஸ்தூலவில்லுமகாருண்டலஞ்சமு

தாணி

எங்குமபளபளென்னவெழில்வீரகண்டா

மணி

இலகவேராசொல்லாமியம்புஞ்சிரோ

மணி

இருகைக்குவியப்புரவிப்புடையிற்பலப்பலவிதவிசைகள்சொலிவர

இடுகுமுருடுமொலிஅடிமுரசுகள்வளி

இசைபடுதிசைதிசைவிசைமெனவரிசை

(ராசாதி)

காசிராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

பார்மிசைவானமாதம் பரிந்துமும்மாரிபெய்க

சீரிதுவேதசாஸ்திர தெய்வசநிதிதழைக்க

போபெறுமிசையின்முப்பத் திரண்டறம்வளாச்செங்கோல்

ஏருடன் பொலிகவென்றே யிறைவன்றாடகமலம்போற்றி.

முதல்மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

தீரர்களதீராபோற்றிச் செயமுடனுலகையாளும்

வீரர்கள்வீராபோற்றி மேகினிக்கரசேபோற்றி

சூரகெப்பிராந்தித் துறையெலாந்நெரிந்தகோவே

தாரணிபுபனேகாசித் தலைவனேபோற்றிபோற்றி.

இரண்டாவதுமந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

நால்வகையிரதமேறி நடாத்தியேபகைவர்தம்மைத்

தோல்வியையடையச்செய்தே தொல்புனியாள்வோய்போற்றி

நாடக அரிச்சந்திரவிலாசம்.

நூல்வகைத்தருமநீதி நுட்பங்களறிந்தாய்போற்றி
வேல்விழிவிலலம்பேந்தும் விறல்நாசிமன்னுபோற்றி.

கட்டியக்காரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

துஷ்டநிக்கிரகசிஷ்டபரிபாலவுத்தண்டஞாமார்த்தாண்டாபோற்றி
நிஷ்டேக்கண்டகர்கலையடக்குமகிதீரிரிப்பயவேந்தாபோற்றி
அஷ்டதிக்குள்ளோர்க்காழ்த்தியேபோற்றிமெதிவீரஞாபோற்றி
இஷ்டமுடனேகாசிககரைபாள்மதியுகியினியமாமன்னுபோற்றி.

வசனம்.

கேளுங்கள்சனையோர்களே காசிப்பட்டணத்தை யாளப்பட்டகா
சிராஜாவானவர்கொலுவாயிருக்கிறார் வெகுபாக்குவெகுபாக்கு.

பாளையக்காரன்-வசனம்.

நடவடிநட ஓடடியோடு இந்தப்பாசாங்குகளிலேயெல்லாம் நாங்க
ள்பயப்படுவோமா அடியடாஅடி இடியடாஇடி நெட்டிநெட்டி குத்து
குத்துதன்னுதன்னு.

சந்திரமதி-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னகவாளி.

நீதியறிந்தோரிலேயோநிசமிலையோபூமிபின்மேல்
மோகிவிழுவடிக்கும் முறையேதறியேனே
தினசெய்தோனென்போற் றேசத்திலொருவருண்டோ
ஆதிமறையோனெழுத்தோ வறியேன்விதிவசமோ.

வசனம்.

ஐயையோதெய்வமேபூமியிலே நீதியில்லையாசத்தியமில்லையா ஒரு
காரணமுமில்லாமல் என்னையிப்படிவதைக்கிறார்களே பொல்லாங்குசெ
ய்தவர்களிலே எந்தத்தேசங்களிலேயாவது என்னையோற்கண்டதுண்
டாஇப்படியுமிருக்குமா பிரமன்விதித்தவிதி தெய்வமேதெய்வமே.

கட்டியக்காரன்-வசனம்.

சத்துசத்துகப்பிடாதேகூப்பிடாதே யார்காணும்பாளையக்காராநி
ல்லுங்கள்நில்லுங்கள்.

பாளையக்காரர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

முததணிசுடைகீழ்நின்றே மூவுலகத்தோர்போற்ற
இத்தலமானநின்ற விதைவனேநின்றாள்போற்றி
சுற்றியேநகரிதன்னைச் சோதிக்குபுழிபத்தைப்
பெற்றிடுங்காவல ளர் பிறங்கிடவந்தே ளுசுவாமி.

வசனம்.

சாணஞ்சாணம்காசிராசேஸ்வரா நகர்சோதிக்கும் காவற்காரர்வந்
தோம்குவாமி.

அரிச்சந்திரவிலாசம். ௩௩௨௭

காசிராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

நகரிசோதிக்கும்நல்ல நயமுள்ளவீரநீங்கள்
பசுவேமயிரவுமாகப் பதுங்கியேயங்கங்குள்ள
தகையிலாச்சூதுகன்னஞ் சர்ப்பனையெவைகண்டீர்கள்
பகர்வீர்கள்நடுநேரத்திற் பரிந்துவந்ததுஞ்சொல்வீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் நகரிசோதிக்கும் காவலாளர்களை நீங்களிரவும்பசுவ
ம்க அங்கங்கெபதிவிருந்து சோதித்துத் திரிகிறீர்களே சூதுகன்னக்
கோல் இலைமுதலாகிய அதிசயங்கள்என்னென்னகண்டாகளோ நீங்
களிந்தநடுநேரத்தில் வந்தகாரியமென்னமோதேரியச்சொல்லுங்கள் கா
வலாளர்களே.

தளபதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

எங்கனையாளுமன்னு என்னென்றுசொல்வோமிந்த
தங்கிபகள்ளியுன்றன் தகைமைசேர்மகனைக்கொன்றான்
பொங்கமாமுடைமையெல்லாம்புதைத்திட்டாள்கண்ணிற்காணே
மிங்கிவள்பிணத்தைத்தின்னு மிராட்சதகணந்தானையா.

வசனம்.

கேளும்இராசபரமேஸ்வராஇதோசிந்தகிறாளை இத்தக்கள்ளிஇவள்தேவ
நீர்பிள்ளையை சித்தியையிலேதுக்கிக்கொண்டுபோய் உடைமையெல்லா
ங்ஃழற்றிப்புதைத்துப்போட்டுப் பிள்ளையைக் கொன்றுபோட்டாள் இ
வள்பிணத்தைத்தின்கிற ராட்சசிஐயா.

காசிராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

பெண்ணாகப்பிறத்தவிந்தப் பேதையென்மகனையெந்த
வண்ணமாயக்கொன்றான் கண்ட வாறென்னவகையாயின்னங்
கண்ணாடி பார்க்கக்கண்ணிற் காட்டியவொளியைப்போல
மண்மீதிவிருந்துபொய்யை வழங்காமல்நிசஞ்சொல்வீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள்நகரிகாவலர்களே இத்தப் பெண்ணாய்ப்பிறந்தவர்களே
ன்மகனைக்கொன்றவிதமென்ன நீங்குளப்படிகண்டீர்கள் மண்ணின்
மேலிருந்துபெண்ணோஞ்சொல்லவேண்டாம் கண்ணாடிகாட்டு முடிச்
சாயைபோலஇருக்கவேண்டும்விவரமாய்எதார்த்தமாகச்சொல்லுங்கள்.

தளபதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

கொன்றதுபொய்யோநாங்கள் கூடிப்போய்ப்பார்க்கும்போது
குன்றெனசின்றாளுந்தன் குழந்தையைமடியில்வைத்துத்
தின்றனள்சதையைக்கையால் திரட்டியேயுதிமுண்டாள்
வென்றிவேல்மண்ணாங்கள் வெருவியேபிடித்துவந்தோம்.

௩௩௨௮ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

வசனம்.

மகாராசசக்ரேஸ்வரா ஐயையோநாங்களைப்படிபொய்சொல்லுவோ
மாபெண்பாவம்பொல்லாதே எங்களுக்குத்தெரியாதா தேவரீருடையகு
ழந்தையைக்கொன்று மடிமீதுகிடத்திக்கொண்டுமொழிவோசையைக்
கடித்துக்கையினிலே இரத்தத்தைவாரிக்குடிக்கும்போது கண்ணாக்க
ண்டோம் முதல்காங்கள் பார்க்கிறபோது பெரியராட்சசியைப்போலவி
ருந்தாள் பிராணனுக்குவொட்டிப்பயநதுபோய்ப்பிடித்தோமகாராசனே.

காகிராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

ஆரம்மாவுன்பேரென்ன ஆதியாமுன்னாரெங்கே
தீரமாநிசியிலிந்தத் தெருவினில்வந்ததென்ன
கோரமாய்ச்சிறுவன் தன்னைக் கொன்றதார்சபத்தைக்கீழ்வை
சாரமாயெனக்கிடெல்லாஞ் சந்தேகமறச்சொல்வாயே.

வசனம்.

ஆரம்மாநீஉன்பேரென்ன நீவாசாயிருக்கிறவூரெங்கே நீந்தகிச
லேனையிலேதனித்து வீதியிலேவரவேண்டியதென்ன இந்தப்பிள்ளையை
க்கொன்றதார் அதைக்கீழேவைத்து நீயறிந்தகாரியங்களை விவரமாகச்
சொல்லுமம்மா.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-சுதநாமக்கிரியை.

சொல்லுவதென்னகாசித் துணாயேநாண்டாட்சசப்பெண்
எல்லையில்பிணங்ககள் தின்றே யென்காலங்கழித்திருந்தன்
புல்லியமதுராமமுன் புத்தனைத்தின்ன வெண்ணி
வல்லிருந்தன்னிறமொன்றேன் வந்திவர் பிடித்துக்கொண்டார்.

வசனம்.

ஐயானென்னென்றுசொல்லுலன் என்குலம் ராட்சதக்குலந்
தான்நானும்காட்சிதான் எப்போதுஞ் சிறுபிள்ளைகளைக் கொன்றுதா
ன்வயறுவளர்த்துக்கொள்ளுகிறது அகிலேயும் இராசகுமாரான உள
துமகனுடையமாமசம் நல்லருகியா யிருக்குமென்றுதான் இருட்டிலே
யெடுத்ததுக்கொண்டுபோய்க்கொன்றேன் இவர்கள் கண்டுபிடித்துக்கொ
ண்டார்கள் இதுதான் உந்தகாரியம்மகாராசனே.

காகிராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

நதென்னமக்கிரியாரே யிறந்ததோர்பிள்ளை துக்கம்
போதவேவருந்தியிந்தப் பூவைவாய்மொழியைக்கேட்டால்
பாதகரெவரோசெய்த பழியல்லாவினைச்சொல்ல
நீதியோகுறிகாட்டாதோ நிலவரமறிகிலேனே.

அரிச்சந்திரவிலாசம், காரடக

வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரிமார்களே புத்திரனிரந்துபோனென்கிறது
க்கம்பெரிதாயிருந்திறது இந்தம்மாள்வாய்மொழியைக்கேட்டால் பிள்ளை
யைக்கொன்றவளாகத்தோற்றவில்லை இவள்கொன்றது நிஜமேயா
னாச்சுவதை பண்ணினவர்களுடையமுகக்குறிகளுக்குறி வசனக்கு
றி இவையெல்லாம் இவளிடத்திலிருக்கவேணும் அதுகளொன்றுமிவ
ளிடத்திற்காட்ட வில்லை மனிதரபமாகவேயிருந்து ராட்சசியென்று
சொல்லுகிறார்களே செய்வதவன் கொலைசெய்தேனென்று சொல்ல
மாட்டாள் இதுயெப்படி அறிந்துசொல்லுங்கள் மந்திரிகளே.

முதல்மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

அலைகடலாமுமேலுமதின்கராமணல்கள்வானில்
நிலைபெறுமீன்கள் தம்மைநேர்ந்தாள்தெண்ணினாலும்
மலர்நிறைமுகத்தாரானமாதர்கன்மனதையாரும்
நிலைகண்டுசொல்லொணாதுநிசம்பொய்யெவ்வாறுசொல்வேன்.

வசனம்.

கேளும்மகாராஜசக்ரேஸ்வராசமுத்திரத்தை ஆழங்கண்டாலும்
அதன்கராமணலையெண்ணினாலும் ஆகாசங்களிலுள்ளநட்சத்திரங்
களைக்கணக்கிட்டாலும்ஸ்திரீகளுடையமனதை இன்னவிதமென்று
கணக்கிடக்கூடாது ஆனாலுமிந்தக்காரியத்தை இவள்செய்தாளென்று
ஞ்செய்யவில்லையென்றுமெளப்படிச்சொல்லுவேன் மகாராஜனே

இரண்டாவது-மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

பத்துபேர்சொல்லின்முன்னோர்பாவைசொற்பணிப்பதுண்டோ
சுற்றியேயனேகர்கூடித்தோகையைக்கொண்டுவந்தார்
கைத்தலந்தன்னிற்பிள்ளைகண்டனமென்றுசொன்னார்
வித்தகாவிவள்செய்திங்கின்வினைவழியறிகிலேனே.

வசனம்.

கேளும்மகாராஜசக்ரேஸ்வராபத்துபேர்ஆமென்றுசொல்ல ஒரு
ஸ்திரீ அல்லவென்றுசொன்னதினாலேதீருமா அப்படியுமல்ல அனே
கம்பேர்கூடி ஒருஸ்திரீயைப்பிடித்து அவள்கையிலே பிள்ளையுடனே
சேர்த்துக்கட்டி இவள் தான்கொன்றவளென்றுகொண்டுவந்துவிட்டி
ருக்கஆமென்றும் அல்லவென்றும் நாங்கமெளப்படி சொல்லுவோம்வி
திவசமெப்படியிருக்குமோமகாராஜனே.

காசிராஜன்-விருத்தம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை.

அரக்கிநானென்றாய்ம்மா அடிபட்டவருத்தமோநான்
வாத்தினுற்பெற்றெடுத்தமகனையுங்கொன்றேனென்றாய்
மிருக்குமென்சமுகந்தன்னிலினியொருபயமுமில்லை
பெருக்கமென்மெய்கையச்சொன்னுல்துப்பிப்போவாயம்மா.

வசனம்.

நானென்றுசொல்லுகிறேன்கேளம்மாநீராக்ஷிமென்றுங்கொன்
தவள் நான்தானென்றுஞ்சொல்லுகிறாய்நீ சொல்லுகிறதைப்பார்த்தா
ல் அடிபட்டவருத்தத்தினுலேசொல்லுகிறதுபோலக் காணுகின்றது
உணச்சிந்தராஜசபையிலேஒருபயமுமில்லை எதார்த்தஞ்சொன்னுல்த
ப்பிப்போவாய்உள்ளத்தைச்சொல்லுமம்மா.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

ஒடித்ததுகழுத்தைநானேயுன்மகன்வயிற்றைக்கீறிக்
குடித்திட்டேனுதிமள்ளிக்குடிலாடுசெதையுந்தின்மேன்
பிடித்தணர்கைமெய்யாகப்பிணந்தின்னும்பூச்சிரானே
முடித்திடவேணுந்தீமுறைப்படியெனக்கோராக்கை.

வசனம்.

கேளுமையானானெதார்த்தஞ்சொல்லுகிறேன் உன்பிள்ளையைக்
சமுத்தையொடித்து வயிற்றைக்கீறி இரத்தமுங்குடித்துபாமிசமுந்தி
ன்றேனானெப்போதுப்பிணந்தின்கிறபூச்சிதான்கையுமெய்யாகஇந்
தக்காவலாளர்பிடித்துவந்திருக்கநீரோன்சந்தேகப்படுகிறீர்உம்முட
யந்தியின்படியே இந்தபாவிக்கொருஆக்கினைகட்டளை யிடும்மகாரா
சனே.

காசிராஜன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

மதியுள்ளமந்திரிமாரோமகன்மாண்டான்விதிவசத்தாற்
சதிவினைதெர்யாதிறத்தையலாள்சொல்லைக்கெட்டால்
வதைசெய்வாளல்லவென்றேமனதிற்போன்றலாலே
உசையமாயின்னே இந்தவூர்விட்டுப்போகச்சொல்வீர்.

வசனம்.

நோனும் மந்திரிமார்களை என்பிள்ளை இறந்துபோனதுவிதிவச
மெயல்லதுவேறில்லைஇவள் வதைசெய்தாளென்று மெய்வளவு என்

மனதிற்குன்றவில்லை இதுயாராலேவிளைந்தசதையோ பொழுவினுனி
டியமுன்னமேஇவளைவூர்கடக்கத் துரத்திவிடுகிறதேயுத்தமம் அந்த
ப்படிவிட்டுவிடச்சொல்லுங்கள் பந்திரிகளே.

பாளையக்காரர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.
ஊரைவிட்டோட்டினாலுமுலகைவிட்டோட்டினாலும்
பாமிசையெங்கள்பாணன்பண்புடனிற்காதையா
சேரவேகொலைசெய்தோரைத்துரத்திவிட்டாலதன்பின்
ஊர்காவற்காக்கமாட்டோமோடிப்போய்விடுவோமையா.
வசனம்.

இவளை இந்தவூரை விட்டோட்டினாலும்இந்தவுலகத்தை விட்
டோட்டிவிட்டாலும்இவள்பயப்படுகிறவளாநாங்கனித்தனைபேர்கண்
ணைகண்டபோது இராகசியாமிருந்து மனுஷியானாள் அப்படிப்ப
ட்டவளைவிட்டுவிட்டால் எங்கள் பிராணன்றிற்குமொலைசெய்தவ
ளைவிடலாமாயெங்கள்பேச்சைநம்பாமல் இவளை விட்டுவிட்டால்நாங்
களிந்தவூர்க்காவலைவிட்டுவிட்டோடுகிறோமென்றத அநியாயமுண்டாம
ஹாராஜனே.

காசிராஜன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவாராளி.
நல்லதுமந்திரிமாரொருடிப்போய்விட்டதில்
மெல்லிதன்னடியேயல்லால்வேறுள்ளோரடி கருண்டோ
வல்லதில்வெளிச்சத்தாலேவகையாகப்பரிசோதித்து
ஒல்லையிலவருவீர்மேலேகியுணைக்கேறிதற்குநியாயம்.

வசனம்.
ஆனால் நானொன்றுசொல்லுகிறேன்மந்திரிமார்களே இந்தம்மா
னிந்தப்பிள்ளையைக்கொன்றொள்கிறவிடமிருக்கின்றதே அந்தஇட
முதல்நம்மிட அண்மனைவரைக்கும்அந்தஅம்மாருடைய அடிகளிரு
க்கின்றதாஅதைதீவட்டிவெளிச்சங்களுடனே நன்றாய்ப்பரிசோதித்
துத்தெய்வத்துக்குப்பொதுவாய்ப்பார்த்துவந்து சொல்லுங்கள் அதற்
குமேலேதீர்ப்புச்சொல்லுகிறேன்மந்திரிமார்களே.

மந்திரி-வசனம்.
அப்படியே போய்ப்பரிசோதித்துப் பார்த்துவந்து சொல்லுகி
றோம்மகாராஜனே.

பொது-விருத்தம் இ-ம்-தோடி.
வேற்றடியிருந்தாலந்தமெல்லிமேற்பழிவராமத்
காத்திடச்சிலரைபேவிக்காசிமன்னவன்விடுக்கச்
சூத்திரமுனிவனங்கேதோன்றியவழிகளெல்லாம்
மாற்றியதாலேமங்கைமலரடிகண்டுவந்தார்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகக்காசிராசனாவர் சந்திரமதியம்மனைத் தப்பு
விக்கவேணுமென்றுகாவலாளர்சொல்லுக்குவிரோதமில்லாமல்மந்தி
ரிமுதலாகியசிலபேரை இந்தம்மாருடைய அடிகளோ மந்தெவர்களு
டைய அடிகளோபார்த்துவந்து சொல்லுங்களென்று அனுப்ப அங்கே

விசுவாமித்திரர்மற்ற அடிகளை யெல்லாமாற்றிச் சந்திரமதியம்ப னுடைய அடிகள்தோன்றச் செய்வித்தா அதைக்கண்மெந்தவர் இராஜாவுக்குச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

மத்திரிகள்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

எப்படிச் சொல்வோமிந்தவேந்தி ழயடியேயல்லால்
தப்படிவேறேகாணோஞ்ச துர்முகன் விதியோஜயா
தப்பிதமில்லையென்றுதடை சொல்லவழிபைக்காணோம்
அப்புறமுனதுசித்தமரசனேநம்மென் செய்வோம்.

வசனம்.

இந்தப்பாவத்தைநாங்களென்னென்று சொல்லுவோமயாதே
வீரருடைய அரண்மனைமுதல் இத்த அம்மானைப்பிடித்த இடம்வனாக்கு
ம்இத்த அம்மானுடையகாலடியேயல்லாமல்குறுக்கே வேறேமனுஷர
டியுமில்லைஇத்த அம்மாள்பேரித்தப்பிதமில்லையென்று சொல்லுவதற்
குயாதொருவழியுங்காணோம் அப்பால்தேவரீர்சித்தம் நாங்களென்ன
செய்வோம்மகாராசனே.

பாளையக்காரர்-வசனம்.

கைப்புண் ணுக்குக்கண்ணடிவேணும் இதற்குமேலொருநி ருஷ்
டாந்தாமென்ன ததுக்குஇத லேயுமிஞ்சியிவள்பேரில் பட்சமாய் விட்
டால்நாங்கள் இத்தனையும்விட்டுவிடுகிறோம்எங்கள்பிராணனையும்வி
ட்டுவிடுகிறோம்மகாராசனே.

காசிராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

உனக்கென்னகர்மமோதா னாழ்வினைப்பயனோவிந்த
மனக்கவடதனை விட்டுவழிப்படவுண்மைசொன்னால்
சினக்கடுங்காவலாளர்செப்பியவார்த்தைகேளேன்
வினைக்குள்ளாகாமற்போவாய் வினைந்தவாறுரைசெய்வாயே.

வசனம்.

ஆனாவின்ன முன்சொல்லுகிறேன்கேளுமம்மா இனியாகிலும்உ
ண்மையைச்சொன்னால்நீ உயிர்தப்பிப்போவாய்காவற்காரர் சொல்லையு
ங்கேளேன் அப்பால்உன் விதிப்படியேமுடியும் என்பேரில் குற்றமில்
லைகபடத்தைவிட்டுச்சொல்லுமம்மா.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

கபடமேதையாவுன்றன்காதல்சேர்மகனைக்கொன்றேன்
உபயபாரிசமுஞ்சாட்சியுறுதியாயுரைக்கின்றாள்
தபனன்வந்துதிக்குமுன்னேசட்டமாயாக்னைசெய்வாய்
தடையுளோர்தடுத்திட்டாலுந்தடைவேண்டாமரக்கிரானே.

வசனம்.

ஐயாநீரேன்சந்தேகப்படுகிறீர்கொன்றவள்ளானேகண்ணிறக்கண்
டதற்குச்சாட்சியிவர்களேநானிராக்ஷசிமெய்யேயிதிசேசந்தேகமென்
ன ஆர்தடுத்தாலுந்தடையிலாமலென்னை யாக்கினை செய்யும்படியா
கக்கட்டையிடும்காராசனே.

அரிச்சந்திரவிலாசம். நூலகம்

காசிராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

இசைபெறுமந்திரிமாசே துதற்குநாமென்ன செய்வோம்
நிசமதாயநானே கொன்றேன் நின்மகன் தனையென்றோ
விசயஞ்சேர்காவலாளர்மெய்யென்றார்விதிவசத்தால்
வசையின்றிவதைக்கும்வீரவாகுவைவரச்செய்வீரே.

வசனம்.

இந்தக்கர்மத்துக்கென்ன செய்வோம்மந்திரிகளே எத்தனைவிதத்
திற்சொன்னாலும் அந்தம்மாள்நானே கொலைசெய்தேனென்று சொல்
லுகிறாள் இந்தக்காவலாளர்களும் அப்படியே அவளே கொன்றாளென்
றுசத்தியமாய்ச்சொல்லுகிறார்கள் இதுவும்விதிவசந்தான் ஆகையால்
ஆக்கினைப்பண்ணுகிறவீரவாகுவைவரச்செய்யுங்கள் மந்திரிகளே.

மந்திரி-வசனம்,

அப்படியேவரச்செய்கிறோம்மகாராசனே.

மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

உத்தமக்காசிவேந்தனுயர்சபையதனைக்காக்கும்
வித்தகக்கடயக்காராவிரைவுடன்போயந்த
நித்தமுமயானந்தன்னில் நின்றதுதன்பிணஞ்சட்டோங்கும்
மத்தனமுசிதவீரவாகுவையழைத்துவாராய்.

வசனம்.

ஆரடர் ஆசாரவாசங்கட்டியக்காரர் நம்முடைய ஆண்டவரழைத்
தாரென் றுசுடலைகாக்கும்வீரவாகுவையழைத்துவாடா.

கட்டியக்காரன்-மட்டுவித்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

ஓர்நொடிக்குள்ளே-சீர்பெறச்சென்றே
வீரவாகுவைநான்-பாரழைத்திடுவேன்.

கட்டியக்காரன்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

சேரியிற்முடியிருந்தேசெத்திம்மிணத்தையெல்லாம்
வாரியேகொளுத்தும்வீரவாகுவேசொல்லக்கேளாய்
தாரணிபுகழுமன்னன்சபைதனில்வாவேயுண்ணைச்
சீருடனழைத்தார்நீயுஞ்சீக்கிரமாய்வருவாயே.

வசனம்.

ஆரடர்அடாதோட்டிவீரவாகுஉன்னை இராசா அழைக்கிறார்சீக்
கிரமாய்வாடா.

வீரவாகு-வசனம்.

எனக்கென்ன வேலையில்லையா சும்மா அழைக்கிறதுதான்வேலை
வாரேன்சுவாமி.

தோட்டி-கொலுவுக்குவருகிற-தரு-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ஆதிதாளம்
சொல்லுகிறேன்கேளுங்களாண்டை மார்களே-தோட்டிசுவாமி
தோட்டிநானையென்னுண்டை மார்களே

கல்லும்காவினமும்புல்லும்பூமியிலுள்ள

காலமெல்லாம்காணியாச்சி காசியிலேயுண்டுமிக்கச் (சொல்லு)
கூசாமலெருமைத்தோ லுரிப்பென்-திதங்

பார்வச ஆரிச்சந்திரவிலாசம்.

கூடினதெல்லாஞ்சே	கரிப்பேன்
வாசலெல்லாந்தோலை	விரிப்பேன்-செத்த
மாட்டடையாளமும்	தரிப்பேன்
ஆசாரமாய்ப்பசுத்தோலெல்லாம்வேறே	சேர்ப்பேன்
ஆண்டைமாரமிஞ்சிக்கு அழுகத்தோலைத்தேடிப்	பார்ப்பேன்
அந்தலைதோட்டிசிறிக்கிக்	சதுமேலே
சந்தோசமாகுமறைக்குள்	ளதினூலே
ஆடிப்பாடி அங்கே	கூடுவேன்
ஆண்டைமார்க்குப்பிட்டாலுடனே	யோடுவேன் (சொல்)

வீரவாகு-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி,
மகிதலந்தன்னையாளுந்மன்வீரமன்னாபொற்றி
பகைவரைவென்றவீரபாக்கிரமதீராபொற்றி
முகிலெனப்பேரிநாளுமுநங்கிடும்சபையிலென்னை
மகிழ்வுடனழைத்ததென்னவந்தேனுன்தோட்டிசாமி.

வசனம்.

சுரணஞ்சுரணமையா ஆண்டைகளே வந்தேன் நான் வந்தேன்
தோட்டிசாமி.

காசிராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.
வலுமைசேர்தோட்டிவீரவாகுவேயிவளையுந்தன்
நிலைபெறுகொலைக்களத்திலநிமிஷத்திற்கொண்டுபோய்ந்
கொலைசெய்ததாகச்சொன்ன கொடுமையோர்வார்த்தையாலே
தலைபதுவிழவேவீசிச்சபையில்வந்துரைசெய்வாபே.

வசனம்.

ஆடாஅடாதோட்டிவீரவாகுவே இந்தம்மாள் நம்மிட பிள்ளை
யைக்கொன்றொன்றுஇவர்களெல்லாஞ்சாதிக்கிறத்தினூலேகொலை
க்களத்தினிற்கொண்டுப்பாய்ச்சிரச்சேதம்பண்ணிமகஞ்சுவந்து அறிக்
கைபண்ணடா.

வீரவாகு-வசனம்.

அப்படியே செங்கிறேன்சுவாமிவாடியம்மாவா.

சந்திரமதி தரு-கண்ணி-இ-ம்-கண்டா-தாளம்-ஆதி.

பார்க்கவரும்பிரசைகளேபாவிநானென்னைநங்கள்
பார்த்தாலும்பாவம்பாவம் அகல்வீரே
ஆர்க்குவருமிந்தவிதியாப்படுவாரித்தத்துன்ப
மாரைநொந்தழுவதினி அகல்வீரே
பெண்ணென்றுநினைக்கின்றிடுகள்பெண்ணல்லபெண்ணல்லநானே
பிரமாட்சசிதானென்னை அறியீரோ
கண்ணிற்சண்டபிள்ளைகளைக்கழுத்தைமுறித்துக்கொல்லுங்
களளிபழிகாரியென்று குறியீரோ
இந்தகர்மன்னன்பெற்றவிந் துழந்தையுமிடையுண்ட
என்னைவந்துபார்க்கின்றீர் வெகுமோரம

அரிச்சந்திரவிலாசம். ௩௩௩௩

விந்தைவிந்தையாய்க் கொலைகள் வேணதெல்லாஞ் செய்தயென்னை
 வீட்டிாங்குவாரோநெஞ்சம் லவலேசம்
 ஞானவிசாலாட்சிமகிழ்நாயகரேகாசிவிஸ்வ
 நாதரோபுமக்கிதெல்லாந் தெரியாதோ
 தீனமானவேழையர்ச்சுத்திக்கில்லாப்பாதேசியர்க்குத்
 திருவுளமிரங்கியநாள் புரியாதேயு

வீரவாகு-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

காட்டியவேவல்செய்து கனிவுடன்சுடலைகாக்குந்
 தோட்டியாமனிச்சாகாசித் துரைசொன்னபடியேகேளாய்
 பேட்டினமயிலாளிந்தப் பேதையைக்கொடுபோய்ந்த
 நாட்டியகொலைக்களத்தில்நாணுமல்வதைசெய்வாயே.
 வசனம்.

டா அரிச்சத்தோட்டிநம்மிடஆண்டவனுத்தாரப்படியேஇவளை
 க்கொலைக்காத்தும் கொண்டுபோய் சிரச்சேதம்பண்ணடாஇந்தகத்தி
 யினாலேவெட்டுஇந்தா.

இதுவும்-வீரவாகு-விருத்தம்-இ-ம்- ஆனந்தபாவி.

களளியாபிந்தக்காசிமன்னவன்றான்பெற்ற
 பிள்ளையில்தாயைக்கொன்றுதின்ற பெருத்தராட்சசியாம்பவா
 நள்ளிருட்பிவிருந்துநகரிகாவலர்கண்டாராம்
 துள்ளவேயிவளைவெட்டச் சொன்னாரப்படிசெய்வாயே.
 வசனம்.

இன்னமியளுடையகாரியத்தைச்சொல்லுகிறேன் கேளடாகள்
 னியாகியஇவன்பிள்ளைகளைத்தின்கிறஇராகுச்சியாம்நம்முடையஆண்ட
 வராகிய காசிராஜாவினுடைய பிள்ளையைநிசிவேளைபிலே யெடுத்துக்
 கொண்டிபோய்க்கொலைசெய்துசுதையைப்பிடிங்கித்தின்கிறபோதுநக
 ரிசோதிக்கிறகாவலாளர்கள்கண்ணினாலே சண்டிபிடித்துக்கொண்டிவ
 ந்தார்களாம்ஆகையால் துள்ளத்துள்ளத்தலையைவெட்டியெறியச்செய
 ன்னார்அப்படியேசெய்யடா.

அரிச்சத்தோட்டி-வசனம்.

ஆண்டைவார்த்தைக் கொருதடையா அப்படியேசெய்கிறேனை
 யாவீரவாகுவே.

அரிச்சத்தோட்டி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

கோலவல்விழியாய்காலக்குறுகியநெறியினாலே
 சீலமாம்விஸ்வாமிந்திரர்செய்திடுமாய்நகக்குள்ளாய்
 பாலனைக்கொன்றுமென்னும்பழிக்குநீயகப்பட்டாயோ
 நீலகண்டேசாநித்தம்நிறைந்ததோவிதியேயுயோ.

பாடகர் அரிச்சந்திரவிலாசம்.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவாசரி.

பண்டிதந்திரகுலதிற்பார்த்தனையாண்டமன்னர்
பெண்ணுடன்பிள்ளை சுற்றம்பெரிதென்றுநினைத்திட்டாரோ
உண்டெனுமோட்சந்தன்னையுறுதியாய்ச்சத்தியத்தாலே
அண்டருமதிக்கவாழ்ந்தாரறிந்துநீ தளரலாமோ.

வசனம்.

கேளும்மகாராஜனேகம்முடையவம்சமாகியஇந்த சூரியகுலத்தி
லேபிறந்துஇராச்சியபாரம்பண்ணஇராஜாக்களெல்லாம்மோகூதத்தை
விரும்பிசத்தியத்தைபரிபாலனம்பண்ணினோர்களேயல்லதுபெண்சாதி
பிள்ளை சுற்றத்தாரென்றுமயங்கி அசத்தியவீனராயினர் களாஇதுதேவ
ரீருக்குத்தெரியாதாஏன்மயங்குகிறீர்விசனப்படாமல்தடத்தும் மகா
ராஜனே.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம் இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

கொடுமைதானிதனைப்போலுங்குவலயந்தன்னிலுண்டோ
அடிமையாய்மகனுமாண்டேயறிவையக்கொலைச்செய்ய
விடுமித்தப்பாழுத்தெய்வவினையினுதானேஜயா
கடுமைசேர்விஸ்வாமித்தரன்காலனேகமக்குமன்னு.

வசனம்.

ஐயையோபெண்ணுண்டவனுக்குவந்தகொடுமையாகிய இதைப்
போலும் லோகத்திலுண்டா இப்படியுத்தெய்வஞ்சோதிக்குமா அடி
மைப்படச்செய்ததெபாழுத்தெய்வம் அத்தோடுவிட்டதா மகனைப்ப
றிகொடுக்கவந்தேத அதுவும்போதாதென்றுபெண்சாதியையும்வெட்
டவந்ததாம்முடையபங்குக்குவிஸ்வாமித்தரன்னமனோமகாராஜனே.

அரிச்சந்தோட்டி-விருத்தம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

நித்யமோபூமிவாழ்வுநிலைமையோதேகமாவி
சத்தியகீர்த்திநீ தான் தளர்வதுநெறியோவப்பா
சித்தசன்மன்னேவென்றசிவனருளல்லால்வேறே
மற்றமாமனிதர்செய்யும்வகையண்டோதயங்கவேண்டாம்.

வசனம்.

ஆஹா இதென்னமந்திரியாகியசத்தியகீர்த்தி இப்படியுமுண்டா
இந்ததேசம்நிலையானதைதம்பிச்சத்தியவிரதந்தப்பலாமா நீ இப்படி
ளாலாமாஎல்லாங்கூசுவிஸ்தராதருடையதிருபையேயல்லதுமற்றவரா
லேவரப்பட்டதாவிசனப்படவேண்டாமத்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

முழுதுஞ்சோதிக்கத்தெய்வமுர்க்கமாயெதிர்த்துநின்றால்
பழுதொன்மும்வராமவித்தப்பார்த்திபன்மன்னைக்காக்க

அநுகரிச்சந்திரமென்ன அரகராவிஸ்தராதர்
தொழுநின்றேன் விதியேயிந்ததோஷம் காண்பாரீர்க்கமாட்டேன்.
வசனம்.

அரகராகாசிவிஸ்வராதா இத்தமகாராசன் சத்தியத்துக்குக்குறை
வுவராமல் காப்பாற்றவேணும் தெய்வமே நீசோதித்தால் எனமுதுசார
மென்ன இத்தக்கோரத்தைநானென்படி பார்ப்பேன் ஐயையோ விதியே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.
சந்திரமதியைச்சந்திரமகிபன்றான் கொலைசெய்யக்கொடுப்போக
அந்தநகராசிகருளோர்கூடியவாவமுதுபின்வரவே
முந்தியவினையைமுடிக்கவேகினைத்தழாக்களுக்கோசிகமுனிவன்
தந்திரசாலச்சமர்த்துடன்பேசத்தருக்குடனெதிரில்வந்தனனே.
வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாசச்சந்திரமதியம்மனைவெட்டுவதற்காக அரிச்ச
ந்நாமகாராசன் கொலைக்களத்திற்குக் கொண்டுபோக அதைக்கண்டு
அந்தக்காசிப்பட்டனத்திலுள்ள பிரசைகளெல்லாம் இரக்கமாயமுது
கொண்டபின்னேவர அத்தருணத்தில் விஸ்வாமித்திரமகாரிஷிவருகிற
விதங்காண்க.

விஸ்வாமித்திரர்-வருகிற-தரு.

இ-ம்-மத்தியமாவதி-திரிபுடைதாளம்.

சாபானுக்கிரகசாமார்த்தியம்படைத்தோனே-மகா
மகதவதவத்தில்மிருத்தவிஸ்வாமித்திரானுனே
கோபாக்கினியில்காலருத்தான்போல்கொதிப்பேன்
அண்டங்குலங்கக்குத்திப்பேன்பிரமத்தைமதிப்பேன் (சாபா)
பஞ்சாக்கினியில்கடுவுநிலையாய்நின்றபிரணவம்புகன்று
பந்தபாசக்கட்டளைவிட்டகன்று
அஞ்சாமலெந்தவினைகள்வரினும்வென்றுசெயமென்றும்
அடல்கொள்ளென்முன்னவநிற்பார்பயமகன்று (சாபா)
செஞ்சாமாருதம்போலவீசிச்
சிவமுனிவர்திகைக்கப்பேசி
பஞ்சாய்ப்பறக்கும்வசிஷ்டன்கூசிப்
பதறவிடுக்கிறேன்விடவிடப்பேசி (சாபா)

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

ஐயையோமன்னாவீணைபவதியேன்படுகின்றாய்நீ
மெய்யெனென்றுலகோருன்னெமெய்ச்சிடுங்கொள்ளேனோதும
வையகத்தன்னிம்பிராணன்வைத்தல்லோவாமுவேணும்
பொய்யல்லவென்சொற்கேட்டாற்புனிதராய்வாழலாமே.

௩௩ அ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

வசனம்.

ஓப் ஓப் அரிச்சந்திரமகாராசனே நீரேன்காணும் வீணுபிந்த அவ
திப்புகிற் றீர்மெய்யனென்றுபெர் ளுக்கித்தனலேலாப்பென்னபி
ராணைநிருத்தல்லவோநல்லவன் பொல்லாதவனென்றாகவே னும் இனி
பாகிலுமநான் சொன்னபடி கேட் டரேயானுல்குப்படலாம்.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்

வயமானபரத்தைநாமாதவமுனியேபோற்றி
உயிரிருந்துலகில்வாழ்வதுறுதியென்றுரைத்தீரையா
பயனறிந்தோருக்கிந்தப்பண் பில்லாவார்த்தைபாமோ
அயர்பறவுள் சொற்கேளேனகலப்போம்விதிவிடாதே.

வசனம்.

சரனஞ்சரனஞ்சுவாமிவிஸ்வாமித்திரரே மெய்யைவிட்டுப்பொய்
யனுகியுயிருடனையுலகிலிருந்துவாழவேணுமா? இப்படிப்பட்டவார்த்
தைதேவரீர்வாமிலேவரலாமாநீரினிக் சொல்லவேண்டியதில்லைநடவும
சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

உள்ளத்தைச்சொல்லவந்தாலுனக்கென்மேல்சலிப்பேணிந்த
வள்ளைவார்முழலாநுந்தன் மனைவிதன் துயரத்தாலும்
பிள்ளையுமடிந்ததாலும்பெருந்துயரடைந்திட்டாயே
மெள்ளவோர்பொய்யென்காதிவினரந்துரைமகிழ்ச்செய்வேன்.

வசனம்.

ஐயையோ அரிச்சந்திரமகாராசனே நீபடுகிதுக்கத்தினாலேசலித்துக்
கொள்ளுகிறாய்சரியேபிள்ளைபிற்றுபோனதாலும்பெண்காதியைவெ
ட்டநேரிட்டதாலும்இப்படிப்பட்டதுன்பப்படுகிறாயே கொடுத்தநா
ட்டை பில்லையென்றுமாதிரி இரகசியமாகஎன்காதினேசொல்லிவிடு
மம்மம்வேண்டாம்மகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

ஊழ்வினைவிடுவதுண்டோவுமக்கிதுபொருமலென்னை
வாழ்வைத்திடநினைத்துமயங்கிநீர்மயங்கவேண்டாம்
தாழ்வென்றாலஞ்சவேனோதலைவிதியனுபவிப்பேன்
குழுவமுனிவரேநீர் தூரப்போம்கோபம்வேண்டாம்

வசனம்.

கோபமில்லாமற் கேளும் சுவாமி விசுவாமித்திரரே யென்னைவாழ்
வைக்கவேணுமென்றுகினைக்கிறாபிசுக் கல்லையென்றுவிதையநானனுபவி
ப்பேன்நீர்போம்சுவாமி.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

௩௩௯

விஸ்வாமித்திரப்பிரலாபிக்கிற-தரு-இ-ம்

ஆனந்தபாவி-ஆதிதாளம்.

இனியென்னசெய்குவேன் முடிவாச்சே

நான்

எண்ணினவெண்ணமிப் படியாச்சே

சனிபிடித்தல்லோ இத்தான்சபைக்குநான்

போனேனே

சண்டிபோல்வசிஷ்டனோடுசாமர்த்தியம் பேசினேனே

(இனி)

ஐயையோவீண்வேலைக்காளாகிப்

போனேனே

ஆண்மையால்நானேயிந்தஅவதிக்குள்

ளானேனே

செய்யங்கபடமெல்லாந்திரமாகச்

செய்தேனே

சித்தம்நொந்தவர்மனந்திடுக்கிடச்

செய்தேனே

துய்யபதிவிரதைதோஷந்தான்

வீணமோ

நையவுதைத்துமெள்ளநயஞ்சொன்னால்பாவம்போமோ

(இனி)

நான்செய்ததந்தரகபடநாடக

சூத்திரம்

நடுங்குமேயண்டங்கள்நரர்களெம்

மாத்திரம்

வான்முகிலுழந்தகடலைகளை

முழுங்குவேன்

மாறாக்கோபத்தால்வடவாக்கினிபோல்

புழுங்குவேன்

ஓமோவென்றோர் தரம்உன்னினால்

மூவர்களும்

ஏனென்றெதிர்வருவாரினைத்துச்செய்த

பலன்களும்

(இனி)

பஞ்சைவசிஷ்டன்சொல்மேலாச்சுதென்ன

காலம்

பார்த்தபேருக்குநானினைக்கவந்ததேஇத்தக

கோலம்

தஞ்சமென்றூலிங்காமற்கெடுத்தேனே

அனியாயஞ்

சலித்தோர்பொய்சொல்லாமலேசாதித்தானே

வாலாயம்

அஞ்சாமலவன் மனையாளுமப்படி

தானே

சஞ்சலப்படாமற்சாகத்துணிவானென்

றறியேனே

(இனி)

பொது-விருத்தம் இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

காதலாய்விஸ்வாமித்தான்கலங்கியேமறைந்துபோக

வேதனையெல்லாமன்னன்விஸ்வேசர்செயலென்றெண்ணி

மாதையோர்கையித்பற்றிவாள்வலக்கையிலேந்தி

மேதகுக்கலைக்களத்தில்வெட்டவேதுணிந்திட்டானே

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரமாக விஸ்வாமித்திரானவன்மேதகவும்கிசனப்ப

டுக்கொண்டிமறைத்துபோனபின்புவருகிறவிதிபெல்லாம்விஸ்வேச

நடையசெயலென்றெண்ணி யரிச்சந்திரமகாராசனவர் சந்திரம

நையபிட்டுகையிலேபிடித்துக்கொண்டுவானையுருவி வலதுகையிலே

பிடித்துக்கொண்டு கொலைக்களத்திற்குக் கொண்டிபோய் வெட்டுகிற

தங்காண்க

அரிச்சந்தோட்டி-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.
வழக்கமாய்நீமுன்வழிபடுதெய்வத்தைவணங்கி
கிழக்குநோக்கியேகிரிகைசேர்தலைநீநீட்டு
வழுப்படாதநம்மரபினிற்சத்தியம்வளர்
முழக்குங்கெக்கலியிட்டுணைவெட்டுவெனமுனிந்தே.
வசனம்.

இந்தவார்த்தையைச்சந்தோஷமாகக் கேளும்பெண்ணே நீஎப்
போதும்வணங்காநின்ற உன்னிஷ்டதேவதையை மனதிலேநினைந்து
வணங்கிக்கிழக்குமுசுமாயிருந்துதலையைநீட்டுமாசிலாதநம்மிடமரபிற்
சத்தியம்சாஸ்விதமாய்நிலைக்கும்படியாகக்கொச்சித்துவோவெட்டாய்
வெட்டிப்போடுகிறேன்பெண்ணே.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

நீரின்மேற்குமிழியிந்தநீணிலவாழ்விதெல்லாஞ்
சீர்பெறுமுயிர்போனாலுஞ்சிதையாமலுண்மைநாடி
நேர்பெறுமோட்சஞ்சேரநினைத்தென்னையிரண்டாய்விசித்
தாரணிதனிலேகீர்த்திதழைத்திடச்செய்வாய்மன்னு.
வசனம்.

கேளும்மகாராசனே இந்தவாழ்வெல்லாம் நீரின்மேற்குமிழியே
யல்லாமல்வேறில்லைபிராணன்போனாலுஞ்சத்தியத்துக்குக்குறைவு
ராமலென்னவெட்டியெறிந்துபூமியிலேகீர்த்திநிலைக்கச்செய்யும்மகா
ராசனே.

அரிச்சந்தோட்டி-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

பொய்யுரையதர்மம்பிறநுயிர்க்கிறுதிபூமியிலிரப்பவர்க்கியா
நைவினைவஞ்சமிவைநவைமன்தினுடிலுறையிலென்விசங்
கையுடைவாள்தான்பயன்றனையுறுக்ககாரணமறிகிலேனேதுங் (யே
தெய்வமேயின்றநாணிதோவெட்டிச் சிதைக்கிறேன்சிவன்செயற்படி.
வசனம்.

ஒகோதெய்வமேநான்பாதகங்கொலைகனவுகுதுவாதுதருமதான்
மிடாதகுணம்பிப்படிப்பட்டநடக்கைகளிலேதுமில்லாதவனுமிருப்ப
னையாபிஸ்யான்மைப்பற்றியஇத்தக்கத்திபயன்பெறக்கடவது இதுந
ஸ்வரொத்தனப்படிவெட்டுகிறேன்பாருங்கள்.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

இன்னவாறுண்மைபேசியெதிர்நின்றேவலிமையாக
மன்னவனரிச்சந்திரன்முன்மனைவியைவாளால்விச
முன்மணமாலையாகவிழ்த்துதழுத்திலாங்கே.
ஆன்னியவசிஷ்டரோடுஞ்சரவல்லாங்குழிசென்றோ.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக அரிச்சந்திரமகாராசனானவன் சத்தியத்தைநினைத்துத்தன்மனைவியாகியசந்திரமதியம்மனை ஒரேவெட்டாகவெட்டஅந்தவாளாகப்பட்டதுமுன்மணமாலையாக அவள்உழுத்திலேவிழ்பாமகிவன்முதலாகியமும்முர்த்திகளும்இந்திராதிதேவர்களும் அரிச்சந்திரமகாராசனிடத்திற்குவருகிறவிதங்காண்க.

தேவர்கள் வருகிற-தரு இ-ம் மத்தியமாவகை-ஆதிதாளம்.

தேவர்களினோ வந்தார்களே-அந்தா
தேவர்களினோ வந்தார்களே

காவலனரிச்சந்தரன் றன்காதலியை	வாளால்வீசத்
தாவியேமாலையாய்விழத்தளர்ந்துவிஸ்வா	மிதர்ன்முச்
சகிருறுசதுர்மறைமுதலிய	நெறிமுறை
த்ருமமுநிலையுறைபெருமை	யழகுநிறை
சத்தியமானவர்களென்று	மகிழ்ந்து
நித்தியம்வாழ்கவெனநின்று	புகழ்ந்து
வெள்ளைரிஷபமேறி-தளதளென்று-மெய்யெலாம்விழுகி	துலங்க
பிள்ளைவெண்மதியிலங்கக்-குலகபாலம்-பெருத்தகரத்தி	லிலங்க
களளவிழ்குழலுமைபசத்துறையு	மீசர்
கருடவாகனந்தன்னில்வைகுந்தபுர	வாசர்
சுதிதருபலபலையுர்களையுதவிய	
கமலமென்மலர்மிசைவருசதுர்முகனெடு	
காணெணைஅதிசயமென்று	புகல
நீணிலத்தினில்நிஜமென்று	சகல தேவர்)
மயில்வாகனத்தி	லேறி-அசுரர்படை
மாளப்பொடிபொடியாய்	நாறி
செயங்கொள்முருகேசர்வாச	சீறி-எடக்குந்திக
ழாகுவாகனன்மகிழ்	மீறி
நயமாய்வரத்தும்புரு	நாரதர்முதலானோரும்
இயல்சேரிசைகள்பாடி	இலகத்தவத்துள்ளோரும்
இகபரமெனுமொரு	மகிமையினெறிசொலு
மிவரிவர்பொருளென	வருமோடெவையிலும்
இசைமேவியபலபதவிக	நூற்றதரு
பிசகாநெறிமுறையறிவோ	மெனவரு (தேவர்க)
வசிக்கடவிகவாமிதர்	குழ-திக்குப்பாலகர்கள்
வரிசையுடனேவந்து	தாழ
விசித்ராஅயிராவத	வேழ-வாகனந்தன்
விளங்கமர்பதி	வாழ

இசைத்தாம்பைபர் ஆசி இயம்பதேவேந்தரன் வர
 ஷ்சித்திரதுந்துமபேரி மேகம்போலையொலிதர
 விருதுகவரியணிமிகுதிபரவி வர
 விழையுமுதிவிவிதுவிசையுமென வுயர
 மேவியந்தாழுமுதிவ மறையத
 தாவிமணிமிசைஎங்கினு நிறைய (தேவர்க)
 பொது-வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகத் தேவர்கள்வந்திருக்குந்தருணத்தில் காசிரா
 ஜன் இறந்துபோனதன் பிள்ளையைத்தகனஞ்செய்யச்சுடலைக் கலாக்கு
 ப்பிள்ளையுடன்வந்துசேர்ந்தாரென்றறிக.

விசுவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

என்றனலரிச்சந்தரன் றன்னியல்குணம்விளங்கினன்றாய்
 ஒன்றுமேபிசகிலானென்றோங்கியேபுகழுண்டாச்சு
 நன்றிபாரெனைப்போற்செய்தார்நாணுமே ஆறாவந்தேன்
 குன்றுபோல்லருந்தேவேந்தர்கோவேநின்சமுகத்திற்கே.
 வசனம்.

இந்தஅரிச்சந்திரமகாராசனுடையசத்தியமுங்குணதீசயங்களும
 என்னுலேயல்லவோவெளிப்பட்டு எந்தஉலகங்களிலும் சாஸவிதமா
 னகீர்த்திப்பிரகாசித்தது என்னைப்போலே இந்தராசனுக்குநன்றிசெ
 ய்தவர்களார் ஆறா-ஆறா நானும்வந்துவிட்டேன் உங்கள்சமுகத்தி
 ற்குதேவேந்திரமகாராசனே.

வசிட்டர்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

என்னிடசீஷனானவெழிலரிச்சந்திரமன்னன்
 தன்மையுநிறையுந்தன்மஞ்சத்தியம்விரதமான
 நன்மைகளையாவுஞ்செய்துநானிலம்புகழ்தேவர்
 முன்னிட்டாசீர்வதிக்கமுயற்சியுமெனக்கேதந்தான்.
 வசனம்.

ஆறாஎன்னிடசீஷனாகிய அரிச்சந்திரமகாராசனுடைய பொறு
 மையுஞ்சத்தியமுந்தருமமும்நிலையும் இன்னம் எல்லாநன்மைகளும்
 ஆசீர்வதிக்கப்பெற்றகீர்த்தி என்னையடைந்ததேயல்லது வேறில்லைச
 பாசுபாசு அரிச்சந்திரமகாராசனேகிஷியனிருந்தாவிப்படியல்லவோ
 யிருக்கவேணும்.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

செப்பரும்பொருளாட்கின்றசுவபருஞ்சுடரோபோற்றி
 துப்புறுமயிலிலேறுந்துயவேலவனேபோற்றி
 ஒப்பரும்பொருளாய்கின்ற ஒளிர்மணியண்ணோபோற்றி
 தப்பிலாவமரர் எட்டிற்றங்குந்தேவேந்திராபோற்றி.

வசனம்.

சாணஞ்சாணஞ் சுவாமிகளே.

தேவர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

நலமெலாந்தரண்டோருருவமாயவந்தநற்குண சீலனேவாழி
உலகினிலுன்னைப்போலுமுண்மையாயுணர்ந்தோரில்லை
இலகியசத்யங்கீர்த்தியியம்பொணுகருமம்புண்யம்
சலனமில்லாமற்காச்சுந்தனியரிச்சந்தராவாழி.

அரிச்சந்தரன்-விருத்தம்-இ-ம்-பாவி.

என்னமாதவங்கள்செய்தேனென்னிலும்பாவியுண்டோ
என்னையோர்பொருளாயெண்ணி யென்னையாண்டிடவந்தீர்கள்
அன்னையும்பிதாவும்ற்றுமாருமிர்க்குறுதியான
நன்னிலையோர்களேபுன்னாயினேற்கிரங்கலாமோ.

வசனம்.

சாணஞ்சாணம்சுவாமிகளே பொல்லாதபாதசனான அடியேனை
யொருபொருளாகயெண்ணித்தேரிசனங்கொடுக்கத்திருவுளம்வருமா
இத்தநாயேனையாளக்கிருபையுண்டாகலாமாசுவாமிகளே.

தேவர்கள்-விருத்தம்-இ-ம் காம்போதி.

புண்ணியமுன்னைப்போலும் பூமியிற்செய்வாருண்டோ
மண்டிதலுலகிலுள்ளமலைகளமுருகிடாதோ
எண்ணுமுன்கருத்துக்கேதுமிடர்கள்வாராதுசொன்னோம்
புண்ணியவுலகுமாவாய்பூமியுமாவாய்மன்னோ.

வசனம்.

நாங்களொன்றுசொல்லுகிறோம் கேளுமரிச்சந்திர மகாராசனே
சத்தியத்திலேயும்புண்ணியத்திலேயும் உன்னைப்போ லொருவருண்
டாநீஇந்தவுலகையுமாவாய் மோட்சசாம்பிராச்சியபுங்கைக்கொள்
வாய்விசனப்படவேண்டாம்மகாராசனே.

பார்வதியம்மன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

பெண்களிற்பெருமையெல்லாம்பிறந்ததுன்னிலேயிந்த
மண்ணுலகத்திலுன்போல்வடிவழகருமகீதி
எண்ணமாங்கற்புசத்யம்வளர்த்திடுந்தருமசிறதை
பண்ணிவைத்தாற்போல்வாய்த்தபைங்கிளியெழுந்திரம்மா.

வசனம்.

கேளாயம்மாசந்திரமதிபூலோகத்திலேஉன்னைப்போலும் அழகு
சத்தியம்பதிவிரதாசருமம் இதுகளைல்லாம் பண்ணிப்பதித்தாற்போ
லிருக்கிறவதீர்களுண்டோ எழுந்திரம்மாஎழுந்திரு.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

அம்மம்மாயென்னைப்போலுமனியாயசென்மமுண்டோ
இம்மையிற்பிறந்துபட்டவிடர்களும்போதுந்தாயே

விம்முதேமன திறுக்கம்மேனியில்வருத்தங்கண் னுற
செம்மையாய்ப்பாருந்தாயேதிருவுளச்செயலோவம்பா.

வசனம்.

ஓமாதேவிசர்வேஸ்வரிசாம்பவினூத்தப்பாவியைத்தொடவுமன்
ம்வருமாபூபியிலேநான் பெண்செனை மெமித்தபோதினும்என துதே
கத்தைக்கண்ணினுற்பாருமம்மாதாயே.

பார்வதியம்மன்-விருத்தம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

எப்போதும்போலேவாழ்வா யிடரெல்லாந்தொலைந்ததுந்தன்
ஒப்பிலாக்கணவனோடுமுகந்துவாழ்த்திக்குமேலே
இப்புவியுள்ளோர்நாடுமினையிலாப்பதத்தைமேனி
தப்பாமல்வாழ்வாயேதுஞ்சஞ்சலப்படவேவேண்டாம்.

வசனம்.

கேளாயம்மாசந்திரமதி இதுவ்நாக்கும நீபட்டசங்கடமெல்லாந்
தொலைந்தது எப்போதும்போலேஉன்புருஷனோடுகூடிச்சகலசாமபி
ராச்சியமுமனுபவிப்பாய் இதோபரிசுத்ததேகமானுய்விதனத்தைவிட்
மிவிடம்மாகடைசியில் எங்கன்பதத்தையுஞ் சேரக்கடவீர்களம்மா.

சுப்பிரமணியர்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

உள்ளாரும்வினைகள்செய்யுமுபத்திரவிசுவாமிதரன்
தள்ளாடயிழுத்துவிட்டசங்கடந்தனிலேசிக்கி
விள்ளாதவிதியாற்பாம்பின்விஷத்தினால்காட்டில்மாண்ட
பிள்ளாய்நீயெழுந்துவாடாபிரியமாந்தேவதாசா.

வசனம்.

பொல்லாதவிசுவாமித்திரனிட மாய்கையினாலே இறந்துபோன
அப்பாதேவதாசா எழுந்துவாடா.

இதுவும்-சுப்பிரமணியர்-விருத்தம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்.

வாசியோடிதமேநிவலிமையாயரசுசெய்யும்
பூசிதவரசர்போற்றம்புண்ணியகுலத்தில்கந்தோய்
பேசியவிஸ்வாமிதரன்புரட்டினால்வினாபமாண்ட
காதிராசேந்தரன்மைந்தாகடிசியெழுந்துவாடா.

வசனம்.

அனியாயமாய்விஸ்வாமிதரன் மாய்கையினாலேயிறந்தகாதிராசன்
குமாரனாகியலோகதாசா எழுந்துவாடா.

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

மயிலேறிவினையாடிவளையுருவவேல்விட்ட

வல்லகுமகோசகுருவே

பயிலாதமனையாகிமொழிகண்டுசொலவல்ல

பர்வானவறுமுகவனே

செயிரானவியேனையுயிரோடுபுவிமீது
திகழ்வாகவைத்தமுதலே
செயமாகவசார்தமைவென்றருமரேசனே
சிறியேனையாள்வந்திரிதோ.

வசனம்.

சரணஞ்சரணம்சவாமி தேவரீரகடாட்சத்தினாலே உயிர்பெற்றெ
ழுந்திருந்தேனே என்னையெப்போதும் காப்பாற்றியாட்சிக்கவேணும்
சண்முகநாதா.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தர்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.
அன்றந்தமார்க்கண்டேய ராவிநயக்காப்பதற்கு
வென்றிகொளெமனைப்பாரில் விழவுதைத்திட்டபாதா
இன்றெனையாளவந்தா யெனக்கொருகுறைதானுண்டோ
மன்றலந்துளவினானே மண்பொதுத்தந்தைபோற்றி.

வசனம்.

அகராகாலகண்ட திரிநேத்திரசடாதாசாம்பவழூர்த்தியே மார்க்
கண்டேயரை இரட்சிக்கத்தக்கதாகளமனையுதைத்த பாதாவிந்தத்தையு
டையகர்த்தனே பெண்ணையிரட்சிக்கும்பொருட்டாய்த் திருவுளம்வந்
ததேசவாமிசரணம் துளபமாலையையுடைய வைகுந்தவாசாசரணம் சி
ருஷ்டிகர்த்தாவாகியபிரமதேவரேசரணம்.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

மூலகாரணமாய்நின்ற முதற்பெருந்தாயேபோற்றி
ஆலமர்கடலில்வந்த அருந்திருலையேபோற்றி
சீலமார்பிரமனாவிற் நிகழ்த்திடுமணியேபோற்றி
பாலனையெனக்களித்தீர பாக்கியமெல்லம்பெற்றேன்.

வசனம்.

செகத்துக்குமூலகாரணமாய்நின்ற பார்வதித்தாயேபோற்றி திரு
ப்பாற்கடலில் அவதரித்தபுரீககாலட்சமித்தாயே போற்றி பிரமதேவரு
டையநாவில்வற்றிருக்கின்ற சரஸ்வதிதேவியேபோற்றி என்னிடத்தி
ல்மனதிரங்கி யிறந்துபோனபிள்ளைக்குயிர்கொடுத்திரட்சித்தீர்களே யி
தனாலேநான்வாழ்வடைந்தேன் தாய்மார்களே.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

உலகைப்படைத்துமனைத்தகாத்தும்ஒடுக்கும்பரமவெளியாகி
நிலைமைப்படைத்தமூவரெனநெரியாய்நின்றமூலவரே
யிலகச்சுரநாடாள்வீரானேயிழையோர்வளத்தோரெல்லோர்க்கும்
நல்லமெய்ப்புவிசிலடிவணங்குநாயேனறியேன்பொதுத்தாளவீர்.

வசனம்.

சரணஞ்சரணம் அடியேன்புரிஸ்கிருபைவைத்து இரட்சிக்கவே
ணுந்தேவர்களே.

ஈஸ்வார்-விருத்தம்-இ-ம்-அட-னா.

எந்நாளுந்தவமுபன்றே யிடைவிடாதவமகற்று
மின்னொளிவிஸ்வாமித்திரவிற்பனமுனியேகேளாய்
இந்நிலையரிச்சந்திரற்கே விடரெலாம்வினையச்செய்த
கன்மமேதெவருக்கேட்கக் கருதியேயுரைசெய்வாயே.

வசனம்.

வாரும்வாரும் விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியேயிர்தஅரிச்சந்திரமகாரா
சனே இப்படிக்கெல்லாம் வருத்தப்படுத்த உமக்கிவர்பேரில்வினேந்த அ
டமென்னநடந்தவரலாறென்ன யாவற்றும் விபரமாகத்தெரியச்சொல்
லும்முனிகோ.

விஸ்வாமித்திரர்-அகவல்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி.

கைலாசவாசக்கடவுளேகேளாய்
நயமானவிந்திரநற்சபைதனிலே
மாதவமுனிவர்கள்வந்திருந்தார்களே
போகவேநானும்போயங்கிருந்தேன்
பூமியிலுள்ளபூவலர்தம்மில்
நேமம்நன்னீதிநிறைமொழியுண்மை
வழுவாதவர்யார்மாதவத்தோரே
மொழிகுவினென்றுமொழிந்தனலிர்தான்
அம்மொழிகேட்டயாவருமிருக்க
நம்மொருதாசனவின்றிடான் பொய்யை
என்றிந்தவசிக்கிறிவையேசொன்னார்
அன்றிவன் பொய்யனாமெனவடியேன்
இவனுளமறியாதியம்பினேனதற்கோ
ரவதிராய்ப்பந்தமவவ்ரசொன்னார்யானும்
தலத்தினிற்பாதிதருகிறேனென்று
புவனியில்வந்துபுகுந்திவனிடத்தில்
ஆனேமேற்கவண்கலதுபோனதூரம்
தானமாய்ப்பொன்னைத்தருக்குடன்வாங்கி
அந்நகர்தனிலேயடைக்கலமாக
மன்னனாமிவன்றன்வசத்தினில்வைத்தே
நலந்திகழந்தநாட்டினிற்பயிரின்
பலன்களையழிக்கப்பரவவேமிருக்க
கூட்டமுண்டாக்கிக் கொடுமையாய்விடுத்தேன்
வேட்டைக்கேயெகிவினரந்திவன்மேன்றான்

பன்றியைவிடுத்தேன் ஸர்க்கிரமமாகக்
 குன்றெனும்பன் நிருலையவேயெய்தான்
 நீச்சமாதர்களைரிமிஷத்திற் படைத்தும்
 பூச்சர்க்குடையைப்புரவலன்கையில்
 வாங்குவீர்கொடுக்கான் மருகுவீரென்றே
 பாங்குடனுரைத்தபரிவினாலவர் போய்ப்
 பாடியேகேட்டபரிசுதைமறுத்தான்
 கூடுகெண்ணூர்கோங்குமற்றடித்தான்
 கண்டுநான் வெகுண்டேன் கைப்பிழையென்றான்
 வண்டணி குழலார் மணம்புணரென்றேன்
 நாடுகரமுநா னளித்திடுவென்
 வாடியவிடையார் மணந்தனைவிரும்பேன்
 நன்றெனக்கொடுத்தான் நான் முன்னேவைத்த
 பொன் தனைக்கேட்டேன் புகழானகாசி
 நன்னகரடைந்தேநாற்பத்தெட்டா
 நாளிற்குட் பொன்னைநானே தருவேன்
 ஆள்விடுவென்றானனுப்பினேன் கூட
 வழியினிற் பாம்புவகையெலாம்விடுத்தேன்
 காட்டெறிநெருப்புக்கல்மழைமுதலா ன்
 சேட்டைகளெல்லாந்திறமுடன் செய்தேன்
 தப்பியேகாசிதன்னிலேவந்து
 ஒப்பி யெய்மனைவியையற்றதோர்மகனை
 விற்றிடச் செய்தேன் விடுக்கிலனிவனைக்
 குற்றமாம்புலையன் கொள்ளவேவைத்தேன்
 பாம்பினுவிவன் நன்பாலனைக்கொன்றேன்
 வீம்பாயிப்பதிவேந்தன் மகனைக்
 கொன்றிலன் மனையாட்கொன்றதா யமைத்தேன்
 இன்றிப்பழியாவிவளையுங்கொல்லச்
 சுங்கடங்காட்டி த்தயங்கவுமவைத்தேன்
 மங்கைதன் பாகாமன தறிந்தந்தப்
 பொல்லாங்குகளெல்லம்பொருத்தினனிவன் பெய்
 சொல்லறியாதொருதோஷமுமறியான்
 னதுதான் செய்துடுக்கங்கள் குழ்ச்சி
 வேதவேதாந்தவிமலனைபோற்றி

௩௪௮ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

ஈஸ்வார்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

நான் நான் நிந்தப்பாவம்நாவினாலுரைக்கொணாது
வென்றிகொள்தவத்தின்மிக்கவிஸ்வாமித்திரரேகேளீர்
அன்றித்தான்சபையிற்சொன்னவவமதிபாம்பந்தயத்தை
வென்றதாராதோற்றதாதோவிவரமாய்ப்புகலுவினோ.

வசனம்.

ஆகர் இந்தப்பாவமானவார்த்தைகளை நாவினாலே வசனிக்கவேண்டாது அது இருக்கட்டும் ஒப்பிசுவாமித்திரமகாரிஷ்யே அன்று இந்திரன் சபையிலேநீரும்வசித்தாரும்பண்ணியபிரதிக்கினையிலேதோற்றதார்தொகே வித்தாரவிவரமாகச்சொல்லும்விசுவாமித்திரரோ.

விசுவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மனதறிந்துரைத்தஅந்தவசித்தரேவென்றாஜிந்தப்
புனிதனைப்பொய்யனென்றுபுகன்றவனானேதோற்றேன்
புனைமுடிநாடுதந்தேன்போதறியஅடினாவிட்டேன்
கனமுடன்றவத்திற்பாதிகர்த்தனையளிப்பேன்சுவாமி
வசனம்.

கேளுர்புவனகர்த்தாவாகியபரமேஸ்வரரே வசித்தரேவென்றார் இந்தப்புனிதனைப்பொய்யனென்றுசொன்னவனானேதோற்றேன் ஆதலால்நானருமையாய்ச்செய்தவத்திற்பாதி இந்த அரிச்சந்திரமகாரிஷ்யே வகுக்குக்கொடுக்கிறேன் தானம்வாங்கினபூமியுங்கொடுத்தேன் அடிமைத்தனத்தையும்விலக்கிவிட்டேன்சுவாமிமகாதேவரோ.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

இரந்தவர்க்கீந்தநாட்டையர்னிளிப்பெறவதுண்டோ
நிரந்தரமடிமைடானநெறிமுறைதவறலாமோ
வரந்தருமுதல்வார்முன்னேமனமுவந்துரைத்தீனாயா
சுரந்தபால்கமந்தாஸ்பின்புகுழந்துதான்முலைக்கேறாதே

வசனம்.

நன்றாய்ச்சொன்னீர்விசுவாமித்திரமகாரிஷ்யேயாசித்தவர்களுக்குக் கொடுத்தநாட்டைமறுபடியும்வாங்குவேனோவிதிவழிபாடிமைப்பட்ட நான் மீண்டுபோவேனோகந்தபால்முலைக்கேறுமோசுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.
இரந்தவர்க்கீர்தநாட்டை இனிவாங்கேனென்றும் பாரில்
நிரந்தரமடிமையான நெறிமுறைபிசகேனென்றும்
வருந்தவேவேண்டாம் பூமிவாழ்வெல்லா மொழித்துநானே
பிரித்தொருதுறவியானேன்பேதித்தேன்வசிஷ்டராலே.

வசனம்.

ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனே பூலோகவாஞ்சையெல்லாம்வெறுத்
துதபசியான எனக்குநாடென்ன செய்ய இந்தவசிஷ்டராலேஉன்னைப்
பேதித்தனையல்லது வேறில்லை சுகமாய் நாட்டையாண்டுக்கொள்ளும்
மகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவாரளி.

மறையவன் தனக்கேயெந்தச் மனைவியைமகனைவிற்தேன்
பறையனுக்கடிமையாகிப்படுகடுகாடுகாத்தேன்
நிறைமதிருடைக்கீழ்நின்றொடுமணிமகுடஞ்சூட்டி
பொறையுடனுலகையாளப்பொறுக்குமோதருமமையா.

வசனம்.

கேளும்சுவாமி பெண்சாதியையும் பிள்ளையையும் பிராமணனுக்
குவிற்றேன் நானொருபறையனுக்கடிமையாகிச் சுடாதபிணங்கையெ
ல்லாஞ்சுட்டுப் புலையன்கூலிகொடுக்கவாங்கிப் பொசித்தேன் அப்படி
ப்பட்டநான் இராஜகிரீடம்பூண்டு பூச்சக்கிரக்குடையின்கீழிருந்துஅர
சாண்டால் நகைப்பார்க்குளே தர்மதேவதைபொறுக்குமாசுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மனையானை முகனைக்கொண்டமறையவனக் கனிதேவன்
உனைவிலையாகக்கொண்டோனுயர்ந்ததென்றிசைமன்னன்றான்
வினையங்கள்வசிஷ்டருக்குமெனக்குமேவினேந்தநாலே
இனையசங்கடங்கள்செய்தேனிதினொருபழுதுண்டாமோ.

வசனம்.

கேளும் அரிச்சந்திரமகாராசனே உன்பெண்சாதியையும் பிள்ளை
யையும் அடிமையாய்க்கொண்டவர் அக்கினிதேவன் அதோநிற்கிறார்
உண்ணவிலையாய்க்கொண்டவர் எமதருமராசன் இதோநிற்கிறார் வீண
ய் வசிஷ்டருக்குமெனக்கும் வந்தவிரோதத்தினாலே உன்னைபரிசேசி
த்ததேயல்லது உண்மையாய் நானொருகாரியமுஞ் செய்ததில்லை பொ
றுத்துக்கொள்ளு மிதனாற்பழியுண்டாகமாட்டாது மகாராசனே.

அக்கினிதேவன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

வாது செய்யிவராலுத்தன்மனைவியைமகனைவிற்கப்
பேதகம்வருமென்றெண்ணிப் பிரியமாய்முன்னமேதான்
திதிலாக்காசிதன்னில்செனித்திட்டேன்மறையோனாகச்
சாதனமிந்தாயேதுஞ்சஞ்சலப்படாதேமன்னு.

வசனம்.

கேளாய் அரிச்சந்திரமகாராசனே இந்தவசிஷ்டருக்கும் விஸ்வா
மித்திரருக்கும்வாதுவரப்போகிறதுதெரிந்து முன்னமேநான் இந்தக்
காசியிலேவந்து பிராமணனாகப்பிறந்திருந்தேன் இந்தாரும் நீரொழுதிக்
கொடுத்த அடிமைச்சாதனம்பாரும் இதனெல்லாரு தோஷமில்லைம
காராசனே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

பார்த்தேன் நானெழுதிக்கொடுத்தசாதனந்தான் சுவாமி.

எமதருமராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

வேதனையித்தவிஸ்வாமித்ரரால்வினையுமென்றே
ஆதியிலறிந்துரனேவரியதோரித்தக்காசி
மாதலந்தனிவுகித்து வளர்கிட்டேன்புலையனாகச்
சாதனமிந்தாயேதுஞ்சந்தேகப்படாதேமன்னு.

வசனம்.

கேளாய் அரிச்சந்திரமகாராசனே ஆதியிலேசானே இந்தவசிஷ்ட
ருக்கும் விஸ்வாமித்திரருக்கும் இப்படிவாதுவினையப் போகிறதென்
றுதெரிந்து இந்தக்காசிபட்டணத்தில் நான் பன்றயனாகப்பிறந்தேன் இ
ந்தாரும் நீரொழுதிக்கொடுத்தசாதனம்பாரும் இதனெல்லாருதாழ்ச்சியுமில்
லைமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

பார்த்தேன் நானெழுதிக்கொடுத்தசாதனந்தான் சுவாமி.

எமதருமராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பத்துவரன்.

எண்ணுநீசுடலேநாத்தேனென்றெண்ணியிருக்கவேண்டாம்
வண்ணமாஞ்சுடலையல்லவனொக்கமராகஞ்ஞடம்
பண்ணியமுனிவர்வாழும்பருக்கவாசிராமம் நாராய்
அண்ணல்சொற்படிநீக்கட்டையகமகிழ்க்கிருந்துவாழ்வாய்.

வசனம்.

ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனே நீசுடலேநாத்தேனென்று எண்ண
வேண்டாம் அதுசுடலையல்ல யாகங்களும் எக்கிப்பங்களுப் பண்ணப்ப

ட்டஇடம் இங்கவாசம்பண்ணப்பட்டவர்கள் முனிவர்கள் தபோத
னர்கள் தான் இந்த ஆசீர்மங்களை நன்றாய் உற்றுப்பார்.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

பார்த்தேன் மெய்தான் தாங்கள் சொன்னபடியே யிருக்கின்றது
சுவாமி.

எமதருமராசன் -வசனம்.

இனிமேல் சந்தேகப்படாமல் அண்ணலாகிய கைலாசவாசர்கட்ட
ளைப்படி நடந்துகொள்ளும் அரிச்சந்திரமகாராசனே.

ஈஸ்வரர்-விருத்தம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

புகழ்பெறு மரிச்சர்க்கராவன் புண்ணியமென்ன சொல்வேன்
தகைபெறு யெய்னோட்க்கனிதாங்களேபுவியில்வந்து
வகையுடன மர்நது நீதிவழுவாமலுணைக்காதார்கள்
மகிழ்வுடன் மௌனிகுடிவையகமாள்வாய்மன்னு.

வசனம்.

ஓஹோஹோ அரிச்சந்திரமகாராசனே உன்னுடைய புண்ணிய
மேபுண்ணியம் நீ உத்தமனுனதா லுனக்கு இப்படிதுன்பம் வருமென்
முன்னமேயறித்து அக்கினிதேவனும் எமதருமராசனும் பூமியில்வந்து
பிறந்தார்கள் ஆனதால் குறைவில்லை சுகமாய்மருடந்தரித்துக்கொண்டு
உன்னுடையநாட்டையாளும் தடைசொல்லவேண்டாம்.

வசிஷ்டர்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

என்னுடன் விசுவாமித்ரிடக்காகவாதுபேசி
உன்னையிவ்வாறு செய்தாரும் வினையனுபவித்தாய்
மின்னியகயிலேவாசர் விளம்பியசெறியேசென்று
மன்னியநாட்டையாள்வாய்மா முடிதரித்தமன்னு.

வசனம்.

கோளாய் அரிச்சந்திரமகாராசனே என்னுடையசேஷன் மெய்யென
ன்றுநான் சொன்னபடியினாலே இந்த விசுவாமித்திரர் என்னுடனேவா
துபேசி என்பேரில் அடமாய் உன்னை இப்படி சங்கடப்படுத்தினான் இது
நீயனுபவிக்கவேண்டிய ஊழ்வினையாதலால் அனுபவித்தாய் இனிமேல்
கைலாசவாசர்கட்டளைப்படியே கிரீடந்தரித்து இராச்சியபரிபாலனம்ப
ண்ணலாம் சம்மதித்துக்கொள்ளப்பா.

ஈஸ்வரர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

வானவர்க்கரசேநீயும்வாரணவாசிலேந்தன்
தூனுமேயிந்தமன்னன் றனையேயோத்தியினிற்சேர்த்துத்
தேனெனுமொழியு னீளாதெழுதின்காதனத்தில்வைத்தே
நீணிலமகுடஞ்சூட்டிக் லையினுக்கேருவீரோ.
வசனம்.

கேளுந் தேவராசனே நீரும்காசிராசனும் வசிஷ்டர் விசுவாமித்திர
ரும் இவ்வாயழைத்துப்போய் அயோத்தியாபுரிவைச்சேர்ந்துதம்பதி
சமேதராகச் சிங்காதனத்தில்வைத்து மகுடாபிஷேகஞ்செய்து விச
வாமித்திராருடைய தவத்தில் பாதித்ததம்பண்ணுவித்து பின்பு உம்பு
டைவலோகத்துக்குப்போய்ச்சேரும்.

தேவேந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

தேவரீருணாத்தசொல்லெகிரம்கவகித்துக்கொண்டு
யாவருமகிழ்விந்தவரிவையிச்சிறுவனோடு
தாவியபுகழ்சேர்மன்னன் றன்னையும்ழைத்துநான் போய்
ஆயிரம்மகுடஞ்சூட்டியழைத்துப்பின்போவேன்சுவாமி.

வசனம்.

கேளுஞ்சுவாமி கைலாசவாசனோ தேவரீர்சொன்னபடியே இந்த
ம்மானையும் இந்தப்பிள்ளையையும் இந்தராசனையும் அழைத்துக்கொண்
டுபோய் அயோத்தியாபுரியிலே பட்டாபிஷேகஞ்செய்வித்து பின்பு
நீளந்தெய்வலோகத்துக்குப்போகிறேன் கர்த்தனே.

ஈஸ்வரர்-வசனம்.

இனிநாமம்மிடலோகத்துக்குப்போவோம்வாருங்கள் தேவர்களே.

தேவேந்திரன்-வசனம்.

ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனே அம்மாசந்திரவதி அப்பா தேவதாசர்
ஓய்மந்திரிசத்தியகீர்த்தி இனிநாம் அயோத்தியாபுரிக்குப் போவோம்
வாருங்கள்.

தேவேந்திரன் -வசனம்.

ஓய் காசிராசனே உம்முடையதகஜதூதர்கள்முதலானபரிவட்
டணைகளுடன் இவர்களையும் வசிஷ்டர்விசுவாமித்திரையும் அழைத்
துக்கொண்டுபுறப்படும்.

காசிராசன்-வசனம்.

அப்படியேயாவருக்கும்வாகனம் இரதம்சேனாசமுத்திரங்கள்யா
வும்வந்ததுபுறப்படலாஞ்சுவாமி.

பெர்து-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் யாவரும் அயோத்தியாபுரியில்வந்து
சேர்ந்து அரிச்சந்திரமகாராசனும்சந்திரமதியும்தேவதாசனும் சத்திய
கீர்த்தியும் நவரத்தினநகரிதமானசபாமண்டபத்தில் எழுந்தருளித்தே
வர்கள்புட்பமாரிபொழியவும்குடிகள்போற்றிசெய்யவும்நடனமாதர்க
ள்நடனமாடவும்கட்டியங்கள்கூறவும் இத்தியாதிவைபவத்துடன்தே
வேந்திரன்வசிஷ்டர் விஸ்வாமித்திரர்மூவர்களாலும் மகுடந்தரித்துக்
கொள்ளுகிறவிதங்காண்க.

வசிஷ்டர்மகுடந்தரிக்கிற-விருத்தம்.

தப்பிலாதயோத்தியாண்டசத்திய அரிச்சந்தராமுவர்
செப்பியபடியேவிஸ்வாமித்திரர்சொம்படிக்கும்
இப்போதுதேவர்காணவெழில்நமகுடந்தன்னை
அப்பனேகுட்டுவேனான் அன்புடன் தரித்துக்கொள்வாய்.

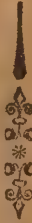
வசனம்.

அப்பாசத்தியபாவி அரிச்சந்திரமகாராசனே தேவர்மூவர்யாவரு
ஞ்சொல்லியபடிக்கும் விஸ்வாமித்திரன்மனதின் படிக்கும் முன்னம்
உன்கிரகில்விளங்கும் நவரநமகுடத்தையேதரிக்கிறேன் நீசந்தோஷ
மாய்தரித்துக்கொள்ளுமையா சத்தியபாவி அரிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரமகாராசன் பட்டாபிஷேகம்.

விருத்தம்.

சித்திரவிசித்திர உள்ளக்கொண்டு தேவர்மா முனிவரைப் போற்றி செய்து
சத்தியகிரீத்தியருவிட்பணியக்கண்டு சகலவேதக்கவிகள் போற்றக்கண்டு
சத்தியமும் நீதியுமேற்கொண்டு துள்ளச் சகலபுங்கைக்கொண்டரிச்சந்திரராஜன்
பத்தினிசந்திரமதியுடனையலகையாரும் பழகொண்டான் அபிஷேகமுடிகொண்டானே.

தரு-இ-ம்-அடாண-திரிபுடைதாளம்.
பல்லவி.

மகுடாபிஷேகங்கொண்டானே-அரிச்சந்திரராஜன்-மகுடாபிஷேகங்கொண்டானே.

அனுபல்லவி.

மகதர்குருதர்காண்டர்சோனகர் மகிழ்வுற்றிருபுரமுமவணங்கிட - விகித்துடன் குடிகளினங்கிட
மந்திரிகந்திரிமார்கள் அந்தணர்சைவர்கன்மேலார் ஆழிர்வாதம் தான்கொடுக்கமாசிலாக் கொலுவீரு
மகுடாபிஷேகங்கொண்டானே-அரிச்சந்திரராஜன்-மகுடாபிஷேகங்கொண்டானே. (க்க

சரணங்கள்.

கொங்கணர் வங்கணர் குடகதேசத்தோர் கூடித்திரிபுரமும் வணங்கிட
நாடித்துதி செய்து இணங்கிடக் கோசிலாத மாதவரணைவரும்
வேதம்ஒகிட நீதியுடனே இதோ (மகுடா) வீரகுர ரமைச்சர்வேந்தர்கள்
வெற்றிபெற்றாசராசர் வேண்டிவந்தருகிருக்க திற்புறம்பேர்கனெல்லாம் (மகுடா)
தேவதேவர்பூமாரிப்பொழிந்திடத் தித்திமிதிமிசெனநாடகர்
தத்திமிதியென ஆடிட
சீருடன்பரதப்பெண்கள் வீருடன்சங்கீதம்பாட-தேவதுந்துபிமுழங்க மூவருமறிந்திடவே (மகு)
ஓசையாகவேபேரிஅடிபட உலகத்தோரெவர்களுறிபவே
சகலவைபவ போகமதாகவே
மாசிலாததிருக்கொலுவிலிருந்திட தேசமன்னர்கன்யாவருமறிந்திட (மகுடா)
நடன மாதர்க்கநடன ம்நடிக்கவே நானிலமெல்லாந்துதிசெய்திட
வானவரெல்லாம் இதேதாபுகழ்ந்திட
நாடித்தவஞ்செய்திம்-அமர்கள் கூடிஅரிச்சந்தரனைப்புகழ்ந்திட (மகுடா)
வேதவேதியர்வேதமோதிட விற்பனமுளவெவர்களும்வாழ்த்திட
அற்புதமிக்குதியாகியமன்னவன்நீதியுடனேவித்தைசெங்கோல்செலுத்திட
பூதலமெல்லாம்இதைப் புகழ்ந்திட (மகுடா)

— உலகமே —

அரிச்சந்திரமகாராசன்கொலுவிவிருந்துசொல்-போற்றி

விருத்தம்-இ ம்-மத்தியமாவதி.

தர்மமேதர்மமிந்த தாரணிதழைக்கவேணும்
தர்மமாய்மாரிபெய்துசதாகாலம்வாழவேணும்
தர்மமாயெனதுசெங்கோல்தாழ் விலாதிருக்கவேணும்
தர்மமேபெருகவேணும்சதாசிவமைந்தாபோற்றி.

சந்திரமதி கொலுவிவிருந்துசொல்-போற்றிவிருத்தம்-

இ-ம்-மத்தியமாவதி

சூர்முகந்தடிந்துமுந்நாள்சுரப்பதிக்கரசுநல்கிச்
சீர்பெறும்தேவர்சேனாபதியெனததெய்வலோகத்
தாரிடாதீர்த்ததுக்காதசண்முகன் தனக்குமுன்னோர்
கார்முகக்கடவுளென்னுங்கணபதிமலர்த்தாள்போற்றி.

தேவதாசன்-கொலுவிவிருந்துசொல்-போற்றி-கவி-

இ-ம்-மத்தியமாவதி.

திருவளர்கயிலைச்

சிவனிடமைந்தா

வரமருள்விநாயகா

ம்லரடிபோற்றி.

சத்தியகீர்த்திசொல்-முச்சீாடி-விருத்தம்.

இ-ம்-மத்தியமாவதி.

அலைகடலீரோமுலோகமதனில்பயிர்ப்சையோகம்
ஆசேஉன்தேசயோகம்
நிலவுகதிர்போல்விளங்கிநெறி குழுகன்மன்னர்பொங்கி
நிலைவுநிதானங்கனெங்கும்
மலர்விழிமடந்தையாரும்வளர்மனைஞமும்பமேலும்
மகிமையாலோங்குமென்றே
பலகலையணர்ந்தவேதாபகிரகிசேபேகமுண்ட
பார்த்திபாசணம்சரணம்.

சற்குணமந்திரிசொல்-முச்சீரடி-விருத்தம்இ-ம்-மத்தியமாவதி.

அன்னதானமிகவஸ்திரதானமுதலாவதானமேன்மேலுமாய்
இந்நிலத்தில்வெகுஉன்னிதத்துடனே யேழைசாதிகளுக்கின்பம
யன்னசத்திரமடங்கனெங்குமதிகாரமாகசெயமாகவே
நிண்ணயப்படிபடக்குதும்முடையநீதியாலரசர்வேந்தனே.

கட்டியக்காரன்சொல்-விருத்தம்.

அத்திமுகனைத்துதித்தன்புடன்வாழ்கின்ற அரசனேவெகுபராக்கு
ஆண்பரிசுதுரங்கசேனையோடமைந்தஅகலங்கனேவெகுபராக்கு
கத்தியொடுகட்டாரிகார்முகமணிந்தசெங்கையனேவெகுபராக்கு
கருதரியசூர்யகுலம்வர்த்திக்கவேவந்தகாவலாவெகுபராக்கு
வெற்றிபெறுராசாதிராசர்துதிசெய்கின்றவேந்தனேவெகுபராக்கு
மேவிட்டபகைஞரைக்கூறிட்டுநின்றசெய வீரனேவெகுபராக்கு
நத்திவருநண்பரையும்சத்தமுளவேர்ரைட்சிப்பவனே வெகுபராக்கு
நற்றிசையிலுங்கீர்த்திபெற்றரிச்சந்திரமகாராசனேவெகுபராக்கு.

அரிச்சந்திரமகாராசன்சொல்-லோகதிட்டம்-கவி.

அண்டம்புரக்கின்றயிர்த்தாணுக்கிடையூறி
லாமலரசாட்சிசெலுதா

சத்தியகீர்த்தி-சற்குணமந்திரிசொல்-கவி.

அளவற்றபாக்கியத்துடன்மார்கொண்டாட
அனுதினம்பவனிவாரார்

அரிச்சந்திரமகாராசன்-கவி.

கொண்டன்மும்மாரியுங்குவலயத்திடை யூறில்
குறைவிலாமலேபெய்யுதா

சத்தியகீர்த்தி-சற்குணமந்திரிசொல்-கவி.

குதிகொண்டுமும்மாரிபெய்துபயிர்பச்சைகள்
குறைவின்றிறியையுதையா

அரிச்சந்திரமகாராசன்-கவி.

எண்டிசைமுனிவர்கள்யாகாதிராமங்கள்
இப்பல்பாய்நடந்துவருதா

சத்தியகீர்த்தி-சற்குணமந்திரி-கவி.

எக்கியங்கனெப்பொழுதும்முசியாமல்முனிவோர்கள்
இனிமைநிறைவுறுதையா

இராசன்-கவி.

மண்டளத்திலுள்ளதேவாலயப்பூசைமகிழ்வாழ்நடந்துவருதா

சத்தியகீர்த்தி-சங்குணமந்திரிசொல்-கவி.

வரையாகழங்கொடுவிலுவிதிதேபூசைவலுவாநடந்துவருகுதையா

அரிச்சந்திரமகாராசன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

வந்திடாய்ச்சத்தியகீர்த்திவரிசையாந்நாமுபிப்போ
சந்தயமில்லாச்சொர்னதானமேசெய்யவேணும்
தொந்தமாய்வானுலோகம்தொல்புவிபறியவெந்தன்
சிந்தையுமகிழ்வதாகச்செய்சண்டியார்ப்பிப்பாயே.

சத்தியகீர்த்திசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

கட்டியக்காராகேளாய்கனதிரிச்சங்குணமந்தன்
இட்டமதாகத்தானபியவேநினைவுகொண்டார்
எட்டுத்திக்கினிலுமுள்ளயேவழைகளறியபேரி
சட்டமாயதைந்துவாராய்தரணியோரறியத்தானே.

கட்டியக்காரன்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால்காசியாத்திரைபேரகிருந்த அரிச்சந்திர
மகாராசர்மேட்டசம்பெற்றுமழப்படியும் அயோத்தியாபுரி பட்டண
ம்வந்துகொலுவிருந்து அரசசெலுத்தித்தானங்கொடுக்கப்போனார்தா
னம்வேண்டியபேர்கள்வந்துசேருங்கள் தாம்தாம்தாம்-தமதமதமதம
தாம்தாம்தானபேரிசாற்றிவந்தேன் வந்தேன் மகாராசனேசாணம் சர
ணம்.

சோபனம்-

இராகம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

சோபனம் நித்யசோபனம்

பூபதியரிச்சந்திரன் புகழ்க்கொங்கிவந்த
புனிதகவிவிலாசபோதத்தங்கணநாதர்க்கும்

(சோப)

பஞ்சாயுதபாணிக்கும்பாக்கியஇந்திர
கஞ்சமலர்வேதனுக்குங்கலேவளர்கந்த

னுக்கும்
னுக்கும் (சோப)

செம்பதுமமலருறைதிருவெனு
செழித்தவிமையகிரியரசன்
நம்பும்பாவலர்கள்
நாயகிவெண்கமலாசமேவிவரு
நங்கைக்குஞ்சகியெனு

மாதினுக்கும்
புதல்விக்கும்
நாவிலுரைத்திடும்
மங்கைக்கேந்தம் (சோப)

தத்துவமுதலாகத்தழைக்குஞ்சதுர்மறை
தாவிவருமதிகதிராகுஞ்சுடர்
சத்யஅரிச்சந்திரன்புகழ்
தவறாநெறிநிலைதங்கவே
தரணிக்குமாகாச

கருக்குஞ்
தன்னேவிரும்பினோர்க்கும்
வாழ்வேரர்க்கும்
வாணிக்கும் (சோப)

வாழ்த்து-கவி.

சீர்பெருகுமரிச்சந்தரன்திகழ்கதையை
விலாசமெனச்செழிக்கஇந்தப்
பார்மிசைச்செந்தமிழாலேபுனிதமாகப்
பாடினேன்கவிரங்கநாதனைன்போன்
ஏர்பெறுமிச்சரிதைதனையெழுதினோர்க
ளின் பமாய்ப்படித்தோர்களிதமாய்க்கேட்டோர்
கார்முகில்மெய்ம்மலர்க்கண்ணனருளினிலே
கருதுமிருந்தியெனவேகதிப்பர்தாமே.

அரிச்சந்திரவிலாசம்

7-00

